ஸ்ரீ

முகவுரை

கயிலாச நாதர் சதக மென்பது மூன்றுசொல், இரண்டு சந்தி பெற்ற வடமொழித் தொடர். இது கயிலாச நாதனை முன்னிலைப்படுத்திப் பாடிய சதகமென விரிதலால், இரண்டாம் வேற்றுமை யுருபும் பயனு முடன்றொக்க தொகை நிலைத்தொடராம். சதகமாவது தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்று. அஃது, அகப்பொருளொன்றன் மேலாவது புறப்பொருளொன்றன் மேலாவது நூறுபாடல் கூறுவது. அகப்பொருளாவது அகத்தே நிகழும் சிற்றின்பம்; புறப்பொருள் ஆவது புறத்தே நிகழும் மற்றைய விஷயமாகும். இந்நூலின்கண் பலவகை நீதிகளும் சோதிடக் குறிப்பு முதலிய பலவகை இயல்புகளும், விராந்துவதால், இது புறப்பொருண்மேற் பாடப்பட்டதாகும். "வினைபுமொரு பொருள் மேலொரு நூறு, தழைய வுரைத்தல் சதக மென்ப." என்பது இலக்கண விளக்க நூலின் விதியாம். சதம் = நூறு; அது 'க' ப் பிரத்தியயம் பெற்று, சதகமென நின்றது.

இந் நூல் முதலில் காப்புச் செய்யுளாகிய வெண்பா ஒன்றும், வாழ்த்துக் கவியாகிய ஆசிரிய விருத்தமொன்றுந் தவிர, நூறு ஆசிரிய விருத்தங்களாலாயது. அவ் விருத்தங்கள் ஒவ்வொன்றிலும், "கங்கைபுனை யீசனே மங்கை மகிழ் நேசனே கயிலையங்கிரி வாசனே" என்னும் மகுடம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந் நூல்போல் கடவுள்பெய ரமைத்து நீதி முதலியன கூறிய வேறுபல சதகங்களும்

முகவுரை

உள்ளன. அவை: குமரேச சதகம், அறப்பளீசுர சதகம் திருவேங்கட சதகம் முதலாக உள்ளனவாம். சதகத்தி லுள்ள செய்யுட்கள் எளிய நடையில் செய்யப்பட்டுள்ள மையால், பல அரிய விஷயங்கள் தெளிவாய் விளங்குகின் றன. ஆகவே, இந்நூல் அனைவராலும் பாராட்டத்தக்கதே யாம்.

இந் நூலாசிரியர் வரலாறு நன்கு புலப்படவில்லை; இவர் வேறு நூல் செய்ததாகவும் தெரியவில்லை. இந்நூ லில் சோதிடக் குறிப்புகள் பல கூறப்பட்டிருத்தலால், இவர் சோதிடத்தில் மிக்க வல்லுநரென்பது வெளிப்படை யாம். "நூல் பாடிய காலம்" எனத் தலைப்பிடப்பட்ட 100-ம் செய்யுளில், இவரது காலமுதலிய விவரம் தெளி வாய்க் காணலாம். இந்நூலில் 72-ம் செய்யுளில் இராகு காலத்தைக் குறிக்கவந்த விடத்துச் சில வெழுத்துக்கள் சிதைந்து "செல்லுசனி முடிவாக" என மாறிப் பொருள் விளங்காமற் போயிற்று. வேறு சில பிரதிகளைக்கொண்டு பார்த்ததுமன்றி யதனைச் சோதிடநூலார் மாட்டு ஆராய் ந்து, கர்ணபரம்பரையாக வழங்கி வருவதாகிய "செலபூநீ முடிவா" எனத் திருத்தி அதற்கேற்பக் குறிப்புரையும், மற்றுஞ் சில சொற்களின் வழுக்களைப் பொருட் பொருத்த முறத் திருத்தமும் செய்துள்ளேன். இந்நூல் பதிப்பித்தற் கண் ஒத்திட்டுப் பார்க்கும்போது பிரமாதத்தினு லுண் டாகும் எனது தவறுகள் இதிற் காணப்படின் உலகம் பொறுக்க.

இங்ஙனம்:
சி. குமரகுரு செட்டியார்,
தமிழ்ப்பண்டிதர்,
முத்தியாலுபேட்டை உயர்தர கலாசாலை,
சென்னை.

உ

சிவமயம்.

கயிலாசநாதர் சதகத்தின்

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி முற்றிற்று.

SECOND EDITION] 1929 [1000 COPIES

உ

சிவமயம்.

கயிலாசநாதர் சதகம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

சீரார் கயிலாச தேவன்மிசை யான்சதகம்
பாராரும் பைந்தமிழாற் பாடவே - ஏராரு
மிந்துநதிச் செஞ்சடிலத் தெந்தைதரு மைந்துகரக்
கந்தமதத் தந்திமுகன் காப்பு.

கடவுள் வாழ்த்து

ஆசிரிய விருத்தம்

சீர்மேவு திங்களணி தேவனே வண்மைபெறு
தில்லைவளர் நடராசனே
செங்கண்மா லயனுநின் னடிமுடிகள் காணாம
றேடிய மஹாதேவனே
தார்மேவு பொங்கர வணிந்தசிவ சம்புவே
சங்கரா கங்காதரா
தயாபர விநோதமெய்ஞ் ஞானச் சொரூபனே
சண்முகனை யீன்றகோவே
பேர்மேவு முப்பத்து முக்கோடி தேவர்க
ளிறைஞ்சிடு மலர்ப்பாதனே
யெழின்மிகு கரத்தினின் மான்மழு தரித்தவா
ரெந்தையே யெனையாளுவாய்
கார்மேவு சோலையொடு சங்கமா நதிசூழ்ந்த
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

நூல்

செய்யுள் வகை

நால்வகைச் சாதியும் பலவகையி னீதியொடு
நற்கவிகள் சொலு முறைமையு
நவில்பரம லோபிநன் னடக்கைபண் டிதர்முறைமை
நாலெட்டி ராகவிதமுஞ்
சால்புயர் புராணமொடு வேந்தர்களி யாண்டநா
டத்துவ மனைத்தி னியல்புஞ்
சகலநற் கணிதசாத் திரமட்ட வர்க்கமுந்
தருசகுன லட்சணமுட
னூல்களிற் சாசாஸ்திர மேன்மைபெறு கொக்கோக
நூலினொடு கர்ப்போட்டமு
நன்மையாங் * கந்துகத் தியல்புசா முத்திரிக
நான்மா பெலாமி தனிலே
காலமுத லியாவரு மறிந்திட வுரைத்தனன்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (உ)

வேதியர் சிறப்பு

ஆகம புராணகலை சாத்திரத் தின்மையுண
ரதியந்திர பலமகிமையும்
பாகாதி கருமமோ டியமநிய மங்களு
மநுட்டான விதிமு றைமையும்
யோகநெறி வழுவாது காலைநீ ராடலு
முவந்திடலு மெக்கிய வோம
முள்ளமகிழ் சீலமுங் காயத்திரி நிலைமையு
முயர்வேத மோது சிறும்

* கந்துகம் - குதிரை.

பாகமிகு மவுபாச மர்க்கியபாத் தியமுமெய்ப்
பயனுதவு கிரியை யாவும்
பனிரண்டு மாதமுந் தவறாது புரிவரிப்
பண்புமறை யோர்பெருமை காண்
காகனக வாழ்வுதரு மாமலைகள் சூழுமுயர்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (௬)

அரசர் சிறப்பு

நீதிநெறி வழுவாது செங்கோ னடாத்துவது
நிலைமையது கோடாமனு
நிறைகுடியி லபிமான மொடுமந்திரி யோசனையு
நீள்சத்திய மிகுதானமுஞ்
சாதிமுறை யவரவர்க் கேற்றமரி யாதையுஞ்
சதுர்வித வுபாயங்களுஞ்
சர்வவுயி ரியாவையுந் தன்னுயிர்போ லெண்ணலுஞ்
சதுரங்க சேனைபலமும்
வாதிபிரதி வாதிகள் வழக்கினடு நிலைமையது
மாறாது முடிபுசொல்லு
மந்தளக் கர்த்தர்பிர தானிதா ஞபதிசூழ்
மகிமையும் வெற்றி வளமுங்
காதல்சே ரிவையெலா மரசர்கட் குரியவாங்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (௭)

வைசியர் சிறப்பு

வந்தமுத லைச்செலவி டார்கணூற் றுக்கொன்று
வட்டியுங் கொள்வர் மிக்க

வண்டப் புரட்டர்முறி தந்துதங் கட்கடகு
வைக்கினுங் கடனளிக்கார்
தந்திடும் பற்றுவர விற்பிசகி டார்சொன்ன
தவணைசற் றெனினும் வழுவார்
தந்நாண யக்காரர் கேட்டனுப் பினுமிங்கு
தாமதித் தேகொ டுப்பார்
பந்துசன மெனினுநா ணயமிலா தவரெனிற்
பணத்தினுறு தாசங் கொடார்
பாவாணை ரைக்காணி னுபசரித் தேநல்ல
பரிசளித் துள மகிழுவார்
கந்தமணி வணிகர்முறை யிந்தவகை யென்பர்காண்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (௫)

வேளாளர் சிறப்பு

ஆட்சிதரு நீதியுங் கொற்றவர்கள் புஜபலமு
மதிவீர சூரர் வலியு
மாயிரவர் வாணிப மியற்றுதனு முலகெலா
மன்னதா னமென் பதுந்
தாட்சிபொன் றில்லாத வந்தணர் மகத்வமுந்
தங்குசுப கல்யாணமுஞ்
சந்ததஞ் செபதபம் பூசைநே மங்களிவை
தப்பாம லேபுரிவது
மோட்சநிலை தருமருட் குருவினுப தேசமும்
முநிவரிரு டியர் சீலமு
மூவுலக மும்புகழ வாழ்வுபெறு தனுமிவைகள்
முற்றுமே ழியர்பெருமை காண்
காட்சிதரு கர்த்தனே சூட்சகா ருண்ணியனே
கற்பக விராச மேவுங்

கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (௬)

கவிஞர் பெருமை

அணிகொளு மிலக்கிய விலக்கணக் கடன்மடுத்
தாசுமது ரஞ்சித்திர
மாகும்வித் தாரநாற் கவிமழை பொழிந்தெவரு
மரிதரி தெனச்சொல்லவே
துணிகொளும் பிரபந்த மனையுட் கலம்பகஞ்
சொற்சந்த மாலை வண்ணந்
துகளிலா மடல்கோவை பரணிபிள் ளைக்கவிதை
தொகைநிலைச் செய்யுண் முதலாத்
திணிகொளுபர் நூலெலா மரைநொடியி லேசொலுந்
திறனுநன் மதுர வாக்குஞ்
செப்புமவை யோர்கள்பிர மிக்கவிடி யென்னவே
செய்யும்பிர சங்க நடையும்
கணிகொளிவை யாவுமுடை யோன்கவிஞ னாமெங்கள்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (௭)

உலுத்த ரியல்பு

தெள்ளுதமிழ் வாணரைக் கண்டுட னடுங்கித்
திடுக்கிட் டுளம் பதைத்துத்
திகைத்துமுகம் வேறாகி வாயடைத் துக்கண்
சிவந்துபெரு மூச்செ றிந்து
மெள்ளவே யோடிப் பதுங்கிப் பணப்பெட்டி
மீதிற் கவிழ்ந்து காக்கும்
வீண்லோப ரைச்செத்த சவமெனவு மாகாது
வீறுகல் லென லோவாது

வள்ளமா மென்றிடினு மமையாது கழுதையாய்
வருக்கவுங் கூடாதுபுன்
வயிரவ னெனச்சொலவு மாகாது பதரென
வழுத்திடவு மாகாதுகாண்
கள்ளமன முள்ளமா லோபிக்கு லோபியிணை
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

பிறவிக்குணம்

இரும்பனைத் தோடுபிடி யானைநன் னடைகற்க
மேதினியில் யார்முயன்றார்
வீணுகடன் மீனுக்கு மாமைக்கு நீந்தல்செய
மேனாள் பழக்கினவ ரார்
கரும்பினுக் கிரசமும் பாம்புக்கு விடமுமன்
கார்தான் புகட்டி னார்கள்
கானமல ருக்குமண மும்முள்ளின் முனையுமிக்
காசினியி லெவராக்கினார்
பரும்புலியி னெடுபூனை பறவையா ளிகளெலாம்
பாயப் பழக்கினவரார்
பாரவரை யுறைகழுகி னுக்கிரைக ளிங்கென்று
பார்த்தெவர்கள் சொல்லி வைத்தார்
அருப்புவியி லிவையெலாம் பிறவிக் குணங்கள்காண்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

செல்வத்தால் வருமுயர்வு

புல்லர்க டமக்குமிகு செல்வபாக் கியம்வரிற்
பொதிமுத்தன் முத்தப்பனும்

புகழ்முத்து முத்தையா முதலியா ராம்பின்பு
புகன்றிடுவ ரவர்களெனவே
செல்வர்க்கு மிக்கதாய்க் * கிள்ளாக்கு சென்றிடுஞ்
செந்தமிழ்ப் புலவோ ரெலாந்
தியாகிமக ராஜனே யென்றுகொண் டாடுவார்
† திருட்டியுந் தெரியாது போம்
நல்லசெவி கேளாது வாயடைத் திடுமிக்க
நண்பினை யெதிர் காணினு
நட்டதலை யேறிடா மட்டிக் ‡ குலாவர்கடை
நாயினுங் கடைய ரந்தக்
கல்லாத மூடரைப் படைத்தவித மறிகிலேன்
கற்பக விலாச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (௧0)

அரிதெனல்

ஊமைசெவி டொடுபேடு குருடுகூ னின்றியே
யுலகிற் செனித்த லரிதா
மோருருப் புன்குறைக ளின்றியுயர் குலமதி
லுதித்தலது தனினு மரிதாம்
வாய்மைமிகு கல்விமா னவதரி தாஞ்செல்வ
வானாவ ததினு மரிதாம்
வணக்கமு மொழுக்கமும் வாய்ப்பதரி தாந்தர்ம
வானாவ ததினு மரிதா
மாமிதினு மத்துவித நெறியுணர்ந் தாசா
னநுக்கிரகம் பெறுவ தரிதா

* கிள்ளாக்கு - உண்டியற்சீட்டு. † திருட்டி - கண்.
‡ குலாவர் - ஆடம்பரக்காரர்.

மட்டாங்க யோகமெய்ஞ் ஞானமு நிறைந்திடுத
லதினுமரி தரிது கண்டாய்
காமிசிவ சாமியபி ராமிமதி சாமியே
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (கக)

இறந்து மிருக்கின்றவர்

தேவால யங்கோ புரங்கல்வி பயிலிடந்
தேர்முதல வுண்டாக்கி னோர்
செகமெலாங் கீர்த்திபெறு மோயாத கொடையுளோர்
தேசத்தி னீதி மன்னர்
காவியஞ் செய்கவிஞர் சுத்தரண வீரரொடு
கனவித்தை கற்றபெரியர்
கதிர்மதியு முள்ளளவு மாறாத வறமெலாங்
காதல்கொடு செய்த பேர்கள்
வாவிகூ டஞ்சோலை தருமசத் திரமடம்
வண்மைபெற வேசெய்த பேர்
வானகத் துயிரகன் றேகினும் புவியதனின்
மாளாத பேர்க ளிவர்காண்
காவுடைய * கோவமுயர் மாவுடைய தேவுமதி
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (கஉ)

இருந்து மிறந்தவர்

வெகுசன விரோதியர்கள் பழிமிகக் கொண்டபேர்
† விதரணர்க் கீயாதபேர்

---

* கோவம் - பொன். † விதரணர்-விவேகிகள்; வித்வான்கள்.

வெட்டகந் தன்னிலே மருவுண் டிருந்தபேர்
வெகுகடன் பட்ட பேர்கள்
செகமதனி லேவழக் கோரமது சொல்லுவோர்
செப்புமொழி தப்பு நடையோர்
தினந்தினம் பொய்யுரை புகன்றுபர வலர்தமைத்
திருப்படிக் கின்ற தியோர்
* மகதமுத லாம்பாஷை பாஷையுங் கற்றவையில்
வாய்மூடி நின்ற பேர்கள்
மாறாத வறுமையோர் தீராத பிணியாளர்
மனைவியை வழங்கி யுண்போர்
† ககமென வலைந்துதிரி யினுமாண்ட பிணமென்பர்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (கங)

செல்வச் சிறப்பு

பொருளுள்ள பேர்களுக் கருளுண்டு புகழுண்டு
புண்யவச மிக்க வுண்டு
பூதலத் தவரெலாங் கண்டவுட னேதொழுது
பூபதி குபேர னென்பார்
திருகோன் றிலாதமதி யுண்டுதிற னுண்டுமெய்த்
தேசிகர்த மருளு முண்டு
தீங்கியற் றினுநன்மை யென்பார்கள் பெருமையுந்
தீரமொடு வீர முண்டாங்
கருளுண்டு பந்துஜன வுறவுண்டு நண்பினர்க
ளானோர்க ளுண்டு நிதமு
மவர்முகந் தன்னிலழ குண்டுகளை யுண்டுநல்
லானந்த பூர்த்தி யுண்டு

* மகதம் - பதினெண் பாஷையு ளொன்று. † ககம் - பறவை.

கருணைசெய் தன்பர்கட் கழியாத நிதியுதவு
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (கச)

வறுமைக் குணம்

படியதனி லேநூல்கள் பலகற் றுணர்ந்துநற்
பண்பினு லுயர்வு பெறினும்
பரிபவந் தருகின்ற வறுமைகுடி கொண்டிடிற்
பதிதரென வேமெலிகுவார்
மடிமைவிட் டொழியாது தயின்மிக விரும்புவார்
வாய்ச்சொலெங் குஞ்செலாது
மங்கல மிழந்தமா தருமவ மதிப்பர்பிறர்
மனைவயிற் செல வஞ்சுவார்
கொடியோ ரெனப்பெயர் தரிப்பர்மித மின்றியூண்
கொள்ளுவர் பகை யாவருங்
கூரறிவு குன்றுமோர் காசுக்கு நம்பாத
கொள்கைவறு மைக்குணங் காண்
கடிகம ழிதழ்க்கொன்றை முடியிடை யணிந்தருள்செய்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (கரு)

கோபக் கொடுமை

குற்றங்கள் மூவகையு ணன்றிலாக் கோபமே
கொடிதந்தன் செய்கை கூறிற்
குடிகெடுக் கும்பாப மனுவினைத் திடுநல்ல
குணமழிக் குந்தன் முன்னே
யுற்றபொரு ளினைபறிய வொட்டாது பலநாளு
முறுகண்ட னைத்தந்திடு

மோங்குகன மொடுசிறப் பியாவையு மழித்துமேம்
யுறவோர்க ளவமழிக்கு
மற்றவர்சொல் புத்தியுஞ் செவிதனக் கேறாது
மடமையின் மூழ்கு விக்கு
மாறாத துன்பம் பயக்குமிதை மாற்றிநின்
மலரடி தொழுச்செய்கு வாய்
கற்றவ ரகத்துளுறை வுற்றபரி சுத்தனே
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை [illegible]னே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (கசு)

கல்விச் சிறப்பு

கடலுலகி லுற்றபொரு ளுக்குளே நன்மைதரு
கல்விநிலை பெற்ற பொருளாங்
கனலினு லுருகாது புனலினுற் கரையாது
கள்ளராற் றிருடொணாது
திடமான ராசாதி ராசரா லும்மதைத்
தெண்டம் பிடிக்கொணாது
தெரிவைபொது மாதராற் சேதமா காதொருவர்
செலவிடிற் குறைவுறாதங்
* கடமிகு சகோதரர்க் கிடமது கொடாததனை
யளவிடவு முடியாதுகா
ணப்பொரு ளினைப்பெறு திப்புவியி லிலகின்ற
வற்பருறு பயனென் கொலோ
கடகய முரித்துடலி னிற்றரித் திடுதேவ
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (கஎ)

---

* அடம் - பொல்லாங்கு.

பொருளாசைக் களவில்லை யெனல்

கடலிடத் தாழமு மதனினுண் மணலையுங்
* கனம்பொழி மழைத் தாரையுங்
† காயத்தி னிலைமையும் யோகியர்கண் மகிமையுங்
கருதுகல் விக்கெல்லையு
மடவார்க ணினைவையுங் கவியினுட் பொருளினொடு
மாறாத நினதருளையு
மகமேரு வளவையுஞ் சிரமீது ரோமமும்
வானத்தி னிறை மீன்களும்
புடவிநதி சலமுமா லோபியரு லோபமுமோர்
போதளவு செய்தாலுமே
பொருண்மீதி லாசைதனை யளவிடக் கூடாது
பூதலமெ லாந்துதிக்குங்
கடவுளே யரிபிரமர் காணொணா வண்ணலே
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (கஅ)

இவர்க்கிது துரும்பெனல்

ஞானயோக மார்க்கத்தி னின்றதுற விக்குநற்
காவலர்க ளோர் துரும்பு
ஈசடறக் கற்றுணர் வுடையோர்க்கு முத்தமிழ்க்
கடலெலா மோர் துரும்பு
தினமுங் கொடுக்கின்ற கொடையாள ருக்கநிக
திரவியமு மோர் துரும்பு
திவ்வியசுந் தரமுள வரம்பையா கினுமவ
டெளிந்தவர்க் கோர் துரும்பு

* கனம் - மேகம். † காயம் - ஆகாயம்.

ணமிக வருந்தியே பசியிலார்க் குக்கருப்
 பதவுமோர் சிறு துரும்பா
மதிகரண வீரருக் குயிரொரு துரும்புபா
 வலர்க்குமதி யார்துரும்பாங்
கனமிலகு சோலைவளர் சேலக கரைச்சார்ந்த
 கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே. (௧௯)

இவரித்தன்மைய ரெனல்

ஆரியரன் பிரபந்த முறுதியாக் கேளாத
 வசடனே கனசெவிடனு
யாங்கார மதுகொண்டு பெரியோரை மதியாத
 வறிவிலா தவனூமையாம்
பெரிதாந் தலங்கணதி சென்றுதுதி செய்யாத
 பேர்களே சப்பாணியாம்
பிசகாம லனுதினமு நின்பதந் தரிசியாப்
 பெருமூட னதிகுருடனாந்
தருமங்கொ டுப்பாரைத் தடுத்திடுங் கொடியனே
 சண்டாளன் மாபாவியாந்
தாரணியி லிவர்தம்மை யயனிந்த வண்ணமே
 தப்பாம லேவகுப்பன்
கரிதனை யுரித்துமுய லகனையு மிதித்தவா
 கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
 கயிலையங் கிரிவாசனே. (௨௦)

இப்பத்திரஞ் செல்லா தெனல்

சகமதனின் முப்பதாண் டுக்குமேற் பட்டதைச்
 சாதன மெனும் பத்திரந்

தந்திட்ட தொருமுதற் பொருளுக்கு வட்டியது
சமமாகு காலமளவுந்
தகவுறுந் திறமுடைய னாகியே தனிகன்மிகு
தனமிகுஞ் செல்வனாகிச்
சமீபத் திருந்துவாழ் கின்றகட னாளியைச்
சற்றேனுங் கேளாமலுந்
துகளிலாச் சிட்டையைக் காட்டாம லும்மவன்
சுமமா விருந்து விடிலோ
தோன்றுமப் பத்திர நீதித் தலத்தினிற்
றோல்வியுற் றழியுமெனவே
சகனத்தர் ஆதிமுநிவ ரகமுற் றுரைத்தனர்கள்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலைவாழ் கிரிவாசனே. (உக

இது செல்லு மெனல்

முன்னோர்கள் சொன்னநற் புத்தியுண ராதமுழு
மூடனெதிர் வருவதறியா
மூர்க்கங்கொ ளேன்மத்த னாரைவிட் டோடினேன்
மூதுரை வழாது காக்கு
மன்னவர்க் குத்தன்னு ளஞ்சினோ னிளமைபெறு
வாலிபன் யாதாயினும்
வருத்திடுந் திறமிலா தவன்மிகு பயத்தினால்
மனம்வருத் திடப்பட்டவ
னிந்நிலந் தனிலெவ னிடத்தாயி னும்பொரு
ளேற்றெழுதி யிந்த பத்ர
மெக்காலு மெந்நாள தாயினுஞ் செல்லுமென
வேயிசைத் திடுவர் முநிவோர்
கன்னல்வில் லியைமுன்ன மின்னலடை யச்செய்த
கற்பக விராச மேவுங்

கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (உஉ)

குருவி னியல்பு

சீலமுயர் நிலைமையும் பாசவயி ராக்கியமுஞ்
சிவபத்தி மிகவு முளராய்த்
திகழ்கின்ற வேதாந்த நாதாந்த யோகாந்த
சித்தாந்த நெறியுணர்ந்து
பாலதா கியநாலு வேதமறு சாத்திரம்
பதினெண் புராண முடனே
பகர்கின்ற வறுபத்து நாற்கலைக் கியானமும்
பயனறிந் தநுபோகராய்
மேலதா கியவாறு தலமுங் கடந்துபாழ்
வெளிகண்டு வீரசைவ
விதிமுறை வழாதுமெய்ஞ் ஞானவழி காட்டுவோர்
மேலான சற்குரவராங்
காலனை யுதைத்துமார்க் கண்டனைக் காத்தவா
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (உ௩)

வைத்திய ரியல்பு

நாடிகணி தானமு மெண்வித பரீட்சையொடு
நாடிப் பிணிக் குறிகளு
நவசித்தர் கோரக்கர் கும்பமுனி தன்வந்திரி
நவிலும்வா கடமுணர்ந்து
சாடிவரு மூலிகையு மறுபத்து நான்காஞ்
சரக்குவகை முறைதெரிந்து
தயிலங்கள் பஸ்பங்கள் கிருதங்கள் குளிகையொடு
சகலவவு ஷதமுறைகளு

நீடுமா புருவேத னாலுமக ராதியு
நிகண்டுபெணி ரண்டு மோர்ந்த
நிலையுளோர் தங்களைப் பண்டிதர்க ளென்பரீ
ணீணிலந் தனிலாணவக்
காடுதனை வென்றசிவ யோகியர் சிதம்பரவு
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

வியாதிவருமூலம்

மயிரினா லுயிரிற் கடுவழி நடக்கையாஃ
மலசல மடக்கை யாலு
மனதுதுய ரத்தினாற் கல்வினா லெல்வினாஞ்
மாதர்கள் புணர்ச்சி யாலுந்
தயிரிரவி லுண்ணலாற் கனிபல வருந்தலாற்
சருகூற னீரினாலுந்
துயிலமது மூழ்கிமட மங்கையொடு சேர்தலாற்
றண்பனியி னாற்காலையில்
வெயில்காய்தல் கண்விழிப் பகாலபோ சனமதால்
வெகுநித்திரை செய்த லாலும்
விளட்டிடும் பத்தியத் தாழ்வினால் வினையினால்
வியாதிவரு மூலமென்பார்
* கயிரவந் தனைவென்ற செவ்விதழ் மடந்தைசூழ்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

* கயிரவம் - செவ்வாம்பல்.

இலட்சுமியிருப்பிடம்

கொற்றவ ரிடத்தினுங் கோக்களின் வாலினுங்
குணவான்கள் வதனத்தினுங்
குடத்தினுறு பாலினுங் கடல்வார ணத்தினுங்
கொடியினுந் தாரகத் தினுஞ்
சற்றநீங் காதமலை தன்னினுங் கற்புமிகு
தோகைய ரிடந் தன்னினுஞ்
சொல்லரிய சிவிகைபே ரிகைதனங் களினுமனு
சூதனன் றிருமார் பினுஞ்
சற்றாயி னும்வாய்மை தவறா ரிடத்துஞ்
சலத்தினுந் தானி யத்துஞ்
சாதிமல ரதனினும் புண்ணிய ரிடத்தினுந்
தங்கநவ ரத்தி னத்தும்
கற்றவ ரிடத்தினுந் திருமக ளிருப்பிடங்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே (உகூ)

மூதேவியிருப்பிடம்

வருகின்ற யாசக ரிடத்துநோ யினருளும்
வாகின்மட மங்கை பாலும்
வன்கூளை முகமதிற் றீபத்தி னிழலினும்
மட்கூளை யின்புகை யினுங்
குருதிமட வரனீழ லாடுதூட் புகையினுங்
கொட்டிடு முறத்தூ ளினுங்
குருவாசு நிழல்விளாத் தாணிமர நிழலினுங்
குலைக்குநாய்க் காற்றா ளினும்
பெருகுதரை தன்னைப் பெருக்கிடுந் தூளினும்
பிணமயா னப்புகை யுளும்

பிறஞரங் கந்தையினு மதிகபோ சனரினும்
பேசுபொய் யினரி டத்துங்
கருதரிய மூத்தா ளிருக்குமிட மிவையென்பர்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (உஎ)

கலிகாலவியல்பு

* தாலமர நிழலினல் லோரமுத முண்கினுந்
தப்பாது குடியரென்பர்
தனமிகுத் துளபேர்கள் பித்தளை யணிந்திடிற்
றங்கமென் றேமொழிகு வார்
வாலிபந் தன்னிலே யதிசீல ராகவே
வைகினும் விடனென்பர் காண்
வறுமைசே ரெளியவர்கள் வயிரமது பூண்கினும்
வளையற்க லெனவுரைப்பார்
சிலம் புறத்தினு மகத்தினக் கிரமமுஞ்
செயுமீன ரைப்புகழுவார்
சித்தசுத் தியதாகி ஞானிநெறி தேர்ந்திடுந்
திவ்யபெரி யோரை யிகழ்வார்
காலகலி யுகதரும மீதென வுரைத்திடுவர்
கற்பக விராச மேவு
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (உஅ)

இதற்கிது நன்றெனல்

ஈயாத லோபியைப் பல்லெல்லாங் கெஞ்சுவதி
னேற்றுண்ப தேநன் றதா

* தாலம் - பனை.

பீடார்தரு வியாதியாற் றேகமிக மெலிவதி
லிறந்திடுவ தேகன் றதாந்
தாயர்தந் தைகளுவக் காப்பிள்ளை பலரினுஞ்
சற்புத்ர னொருவ னன்றாந்
தன்மனைவி யாட்கஞ்சி யில்வாழ்க்கை செய்வதிற்
சந்நியாச மிக்க நன்று
ஓயாது நிலையிலாச் சொற்பல வுரைப்பதினு
முறுதிமொழி யொன்று நன்று
முதவாத லோபர்மேற் கவிசொலித் திரிவதினு
முன்னடி துதித்த னன்றாங்
காயத்திரி மந்திரமற வாதவே தியர்துதிசெய்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனை மங்கைமகிழ் நேசனை
கயிலையங் கிரிவாசனே. (௨௬)

கருவத்தாற் பங்கமுற்றோர்

பிரமனது கருவமும் மாறன் புகழ்ச்சியும்
பீடுபெறு வாலி யகமும்
பேரிலங் கைக்கரச னாற்றலு மிராட்சசப்
பெண்டாட கைச்ச மர்த்துந்
திரிபுரர்க ளெண்ணமுந் தக்கனது வேள்வியுந்
தீங்குபுரி துரிய னினைவுஞ்
சினங்கொள்கயி டன்மதஞ் சூரபற் பன்றனந்
திரமிகு வீர வலியு
மிரணியன் பிடிமான மும்பகா சூரனை
தியம்பொரு வுயிர் பறிப்பு
மின்னும் பராக்கிரம மிகுந்தபுர வலர்மகுட
மீதகில நிலைநின் றதோ
சரியமா றேடியுங் காணாத பாதனை
கற்பக விராச மேவுங்

கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (ருO)

கடனீயாவிடம்

வாத்தியார் கவிவாணர் வறுமையர்க டனதுகுரு
மறையோர்கண் மந்த்ரவாதி
மாதர்பொது மங்கையர்கள் பண்டிதர்க ளஞ்சாத
மாவீர ரடிமை யானோர்
சாத்திரஞ் சொல்பவர்கள் கருணிகர்கள் தச்சாண்டி
தபசிசந் நியாசி தட்டான்
சவரகன் கூத்தாடி வேசிகாந் தன்பந்து
தாயாதி யிவர்கட் கெல்லாம்
பூத்தநற் செல்வர்கட னீந்திடின் மீண்டுமப்
பொருள்வந் துறுது கேட்கிற்
பொல்லாங்க தாய்ப்பினுங் கைபொருட் சேதமாய்ப்
போகுமென வேயு ரைப்பார்
காத்தருள்செய் கர்த்தனே நீத்தவ ரகத்தனே
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (ருக)

பயனிலாதவை

கற்பிலா மங்கையர்க் கேழுசுற் றாணும்வெங்
காவலு மிருந்து மென்ன
காஞ்சிரங் கனியதைத் தேன்குடந் தனில்வெகு
காலம திருத்தி யென்ன
வற்புத மாகவே யரியகவி தைகளெலா
மற்பர்மு னுரைத்து மென்ன
வசாத்யரோ யாளருக் கமுதசிந் தாமணி
யரைத்துப் புகட்டி லென்ன

நற்புவியி லேபிறந் தொருசுகிர்த முஞ்செயா
    நரரிருந் தாவதென்ன
  ஞானநெறி யின்றியே கோடிநா ளோதினும்
    நயப்பென்ன வருமேபோல வாங்
  கற்பனைய முறுவலார் பொற்புயா நடஞ்செய்திடு
    கற்பக விராச மேவுங்
  கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
    கயிலையங் கிரிவாசனே. (௬௨)

இவர்பகையாகாதெனல்

ஆற்றார் தமைத்தாங்கு வேந்தருப தேசிக
    ரமைச்சர்மிகு பொருள் படைத்தோ
  ரரியமந் திரவாதி கபடர்நய வஞ்சக
    ரதிதுட்ட ரோடுகோளர்கள்
கற்றாய்ந்த பாவாணர் பிறர்கள்வர விடுதூதர்
    கள்ளரமர் புரிசூரர்கள்
  கருணிகர் வைத்தியர் தவத்தினி லுயர்ந்துமெய்க்
    காட்சிதரு சிவயோகியர்
சற்றாகி லும்மிந்த வீரெண்ம ரோடுபகை
    தான்கொளிற் றுன்ப முளதாகு
  சர்வசன முங்கொல்ல வந்தகொடு விடமுண்ட
    தற்பரா சிற்சொருபனே
† கற்றா குழாமேய்க்க வுற்றான் றினம்பரவு
    கற்பக விராச மேவுங்
  கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
    கயிலையங் கிரிவாசனே. (௬௩)

கற்பு - முல்லை. † கற்றாகுழாம் - இளங் கன்றையுடைய பசுக் கூட்டம்.

இருந்தும் பயனிலாதவை

இரவலர்க் குதவாத நிதிமதியி லாவான
மிசைபொரு ளிலாத பாட
லிரக்கமில் லாமனது வணக்கமில் லாமதலை
யேந்திழை யிலாவில் வாழ்க்கை
புரவியில் லாதபடை சதுமறையி லாவேள்வி
புஷ்பமில் லாத சோலை
புத்திர ரிலாதமனை மந்திரி யிலாவரசு
புகழ்படைக் காத வுடலந்
திரவிய மிலாவிளமை கவிஞரில் லாதசபை
செங்கோ லிலாத நாடு
தியானமில் லாதசெப மாலய மிலாதவூர்
தீரமில் லாத சேனை
கரங்கா லிலாததரு கனிநிலாச் சித்ரமாங்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

கர்வியாவோர்

தனையே புகழ்ந்துபிறர் யாரையு மிகழ்ந்திடுஞ்
சண்டியே தனக் கொருவியாஞ்
சற்றிரங் காதொருத போற்றலையை யாட்டிடு
சழக்கனே மதக்கொருவி யாம்
விநயங்க ளொடுபெரியர் செய்நூ லழிக்கின்ற
விகடனே தமிழ்க் கொருவியாம்
வேசையர்க ளாசையான் மனைவியை வெறுப்பவன்
வெகுமமதை சேர் கொருவியா
மனேவோரு மறியவே மதுவுண்டு திரிபவ
னுங்கார மிகு கொருவியா

மட்டதிசை யாள்பவன் ஆட்டத் தனஞ்செயி
லதிகார கெருவி யென்பார்
கனமான கிருபைவைத் தெனையாண்ட முதல்வனே
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (௩௫)

பட்டணச்சிறப்பு

பக்கமொரு நாற்காத நீளஞ் சவுக்கமாய்ப்
பலர்கணிறை தருமா வணம்
பனிவாவி மாடமா ளிகைமேடை கோபுரம்
பகாரல யங்க ளுடனே
மிக்கரத கசதுரக பதாதிகே தனமாடல்
வேசையர்க ளாடல் பாடல்
வீதியிரு பாலினுந் தாழைகமு கஞ்சோலை
மேவுமொளி சூழு மணிக
டக்கபுக ழந்தணர்கண் மன்னர்மந் திரிமுதற்
சகலசா தியரு முளதாச்
சற்சனரொ டட்டலட் சுமிவாச முள்ளதே
சதுரங்க பட்டண மதாங்
கைக்குளே நெல்லியங் கனியெனக் காட்சிதரு
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (௩௬)

குணமாறதெனல்

வேதமந் திரமோதித் தேன்பால் புகட்டினும்
வேம்பது கரும்பாகுமோ
வெண்மைதரு சீனிச் சொரிந்துபயிர் செய்யினும்
வெள்ளுள்ளி குணமாறுமோ

கோதையர் முலைப்பால் குடித்துவளர் கினுமந்தி
கொடியகேட் டையினீங் குமோ
கோடிமாத் திரையிலே கிபம்பல வளிக்கினுங்
குக்கலின் வானி மிருமோ
சாதிமலர் மாலைபோ னெட்டியிற் செய்திடிற்
சற்றேனும் வாச முறுமோ
சற்குணமி லாதவர்க் கெத்தனை யுரைக்கினுந்
சண்டிக் குணம் போகுமோ
காதலொடு * மாறனை யணைந்தைய னையருள்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனை மங்கைமகிழ் நேசனை
கயிலையங் கிரிவாசனை.

கருமிகளாவோர்

மனிதனென வுருவுகொண் டுனது திரு வடியினை
வணங்கிடா னொரு கருமியா
மனைவிசுத ரலையவே வேசியே கதியென்று
வைகுவோ னொரு கருமியாந்
தனமிக விருக்கவுண் ணாதுடுக் காதுமெய்
தளருவோ னொரு கருமியாந்
சந்நியாசி யாகியும பெண்ணாசை விட்டிடாச்
சண்டாள னொரு கருமியா
மனவாத ஞானநா லோதியா னவமதை
யகற்றிடா னொரு கருமியா
மன்னைதந் தையர்கள்பசி நோய்கொண் டலைந்திட
வருந்துவோ னொரு கருமியாங்
கனகசபை தன்னிலே நடனமிடு பாதனை
கற்பக விராச மேவுங்

* மாறனை - மாலன்தன்னை; விஷ்ணுவை.

கங்கைபுனை யீசனை மங்கைமகிழ் நேசனை
கயிலையங் கிரிவாசனை. (௧௮)

கருடதரிசனபலன்

ஆதிவா ரந்தனிற் கருடனைத் தரிசிக்கி
லரியபிணி யாவு மகலு
மழகுபெறு திங்கண்மங் களவார முந்தொழு
வகத்திலுறு துயர்க ளும்போம்
நீதிதரு புந்தியுங் குருவார முந்தொழ
நெடியகு ணியமு மகலு
நிறைவெள்ளி சனிவார முறவுசா ருங்காலை
நித்தமுந் தரிசித் திடின்
மேதையொடு தனகனக வாகன திகண்முதன்
மேன்மைபெறு செல்வ முளதாம்
வேந்தரென வாழ்ந்தே திருக்கண் களிக்கமுடி
விற்பரம பதமடை குவார்
காதலுட னேபணிசெ யன்பருக் கருளுதவு
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனை மங்கைமகிழ் நேசனை
கயிலையங் கிரிவாசனை. (௧௯)

பதினெண்புராணம்

மதிக்கின்ற பௌடிகங் காந்தமார்க் கண்டேயம்
வாமனங் கூர்மம் லிங்க
மன்னுசிவ பிரமாண்டம் வாராக மச்சமிவை
மங்கைபா கன்பு ராணந்
துதிக்கின்ற பாகவதம் வைணவங் காருடந்
தோன்றுநா ரதமா லதாஞ்
சொல்லரிய பிரமமொடு பதுமம் மிரண்டுமால்
ஈதனையற் குரிய வென்பார்

விதிக்கின்ற பிரமனை வர்த்தமா யித்தற்கு
மேவுமக் கினித னக்கே
வெற்றிசே ராக்கேய புராணமீ சொன்பதெண
மிக்கோ ருரைப்பர் கண்டாய்
கதிக்கின்ற தொண்டரு ளுதிக்கின்ற சோதியே
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

உள்ளூரிற் சிறப்படையாதார்

உள்ளூரில் வேசையர் பணிக்கரும தேசிக
ருபாத்தியா ரான பேர்க
ளுபர்தவம் புரிகுரவர் மறுதேச மன்னர்க
ளோதுவா தியர் தூதர்க
டெள்ளுதமிழ் வாணர்கள் கூத்தாடி * கோணங்
செப்படிகள் கற்ற பேர்க
டிறமான நாணயர்கள் சோசியர் வைத்தியர்க
சிலதொழில் கற்று ளோர்க
ளுள்ளபடி யிரெட்டுப் பேர்களாயு மெள்ளளவு
முள்ளூரி லுறுதி கொள்ளா
ருண்மையாக் கள்ளுண்ப ராகிலும் புதியர்தமை
யுலகெலாங் கொண்டாடு வார்
கள்ளகலி யுகமதி னடைக்கையிது வாகுமே
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே.

---

* கோணங்கி - கோமாளி; விதூஷகன்.

இராகம் முப்பத்திரண்டாவன

மண்டலம் புகழும்வே ளாவளி சாரங்க
மாளவி நாரா யணி
மலகரி குறிஞ்சிதே வக்கிரியை பூபாளம்
வாராளி தன்னி யாசி
குண்டநற் கிரியைபல் லதிதேசி சாவேரி
கூர்ச்சரி பட மஞ்சரி
குணகௌளி பௌளிபங் காளந்தே சாட்சரி
கோதில்சீ மேக ரஞ்சி
பண்டர்துதி கைசிகம் காம்போதி காந்தாரி
யாமிலலி தைவ சந்த
மகார்நாட்டை பைரவி யிந்தோள முந்தோடி
யாரிரா மக்கிரி யையுங்
கண்டமெழு ராகங்கண் முப்பத் திரண்டதாங்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (சஉ)

வாத்தியங்களாவன

தாளவாத் தியமொடு திறமான மத்தளஞ்
சரமண்ட லந்தாரை யுஞ்
சகமெலா மோசையெழு கின்றபே ரிகையுலகு
சாற்றுசர மணிவாத் தியமு
நீளவாத் தியமதாங் கின்னரியி னொடுமுரசு
நேர்ந்ததவ ளச்சங் கமு
நேரான கொம்போசை பூரிதம் பட்டமிந்
நீணிலமெ லாமொ லிக்கு
மேளவாத் தியமும்வெகு விதமான நாகசுரம்
வெற்றிதரு தம்பூ ருடன்

வேடிக்கை யானதோர் டங்கா வுடிக்கையும்
விநோதமிகு மெக்கா ளமும்
காளவாத் தியமுமெந் நாளினு முழங்கிடு
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனை மங்கைமகிழ் நேசனை
கயிலையங் கிரிவாசனை. (சங)

தொண்ணூற்று தத்துவம்

பூதங்க ளைந்தாகும் ஞானவிந் திரியமாம்
பொறியைந்து புலனைந்த தாம்
பொல்லாத தொழில்கரும விந்திரிய மைந்ததாம்
புகழ்பெறுங் கரண நாலாந்
தாதுவேழ் குணமூன்று மலமுமூ வைந்ததாஞ்
சாற்றிடு விகார மாறுந்
தழைத்திடும் வாயுவொரு பாதினென்பர் மண்டலத்
தானுமொரு மூன்ற தாகு
மாதார மாறாகும் வாசல்களு மொன்பதா
மவத்தையைந் தாகு மிக்க
வருமைசேர்ந் துயர்நாடி பத்ததாங் கோசமைந்
தாம்பிணியு மூன்ற தாகுங்
காதல்செய் கருவியிது தொண்ணூற்றொ டாறென்பர்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனை மங்கைமகிழ் நேசனை
கயிலையங் கிரிவாசனை. (சச)

இதுவரையிற் கலியாண்டவாசர்

ஆதிப் பரீச்சித்தைஞ் ஞாறுசென மேசய
னுண்டதுவு மூந்நூறதா
மடவாக தேவநரேந் திரனொன்று மூன்றுநா
றவன்புதல்வ னெண்ப தொன்று

நீதிபெறு விக்கிரனு மீராயி ரஞ்சாலி
நிறைமூன்று நூற்றைம்பதா
நிதிபோஜ னைப்பதைந் தெண்டிங்க ளாறு
நிகரில்பிர தாப ருத்ரன்
சாதிமநு சோழனிரு நூற்றொடிரு பத்திரண்
டாய்ராயர் மூவைம் பதாஞ்
சமர்புரி அனுக்கரைஞ் ஞூற்றியே ழைந்தாஞ்
சாற்றுபரி தாபி முதலாக்
காதிகலி யுகமதிற் கும்பினி யரசுகாண்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனை மங்கைமகிழ் நேசனை
கயிலையங் கிரிவாசனே. (௨௫)

தோத்திரம்

சுக்கிலசு ரோணிதந் திரண்டுருவ தாயதிற்
றேனசம் பெனுபபு மாகித்
தொல்லைமல பாண்டத்தி லீரைந்து திங்களாய்த்
துவண்டுகரு வூர் கடந்தே
யொக்கவைம் பூதங்கள் கோட்டைகொண் டேமாயை
யுலகினி லுதித்து நாளு
மூரினடை நூலோதி நாரியிடை மயன்மீறி
யுட்கவலை சமுசாரமா
மிக்கடலின் மூழ்கிவலை சிக்குமா னென்னவே
யிடருழன் றதுபோதுமே
யிப்பிறப் பதுநீக்கி மரணாந்த காலமு
னெழுந்தருளி யென்ற னுடைய
* கக்கிஷமெ லாந்தவிர்த் துனதுபத மேயருள்செய்
கற்பக விராச மேவுங்

* கக்கிஷம் - வருத்தம்.

கங்கைபுனை யீசனை மங்கைமகிழ் நேசனை
கயிலையங் கிரிவாசனை. (சசு)

இதுவுமது

அஞ்சாதே நெஞ்சமுங் * கிஞ்சிதம தாகினு
மடங்கியருள் பெறவு மில்லை
னடவிமலை குகைதனிற் சருகிலை யருந்தியே
யருந்தவ மியற்றிய மிலேன்
பஞ்சவிந்திரியம தடக்கிலே னுன்றிருப்
பணிவிடை புரிந்து மில்லேன்
பத்தியுட னஞ்செழுத் தோதுகில் லேனருட்
பரமனை யானுன் பதந்
தஞ்சமென நம்பினே னேழைபங் காளனே
தாமரைத் தனி பங்கனே
சருவசன ரட்சகா வெனதுசஞ் சலமெலாந்
தவிர்த்தருள்வ துனது கடனே
கஞ்சன்மா லிந்திரன் றேவர்முனி வோர்தொழுங்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனை மங்கைமகிழ் நேசனை
கயிலையங் கிரிவாசனை. (சஎ)

சுகமகிழ்ச்சி

ஆதிவாணி திருவருளும் விசயநல் லாடையுந்
துணிவறிவு சௌபாக்கிய முஞ்
சுகமான போகமுந் தனதானிய லாபமுஞ்
சொல்லரிய மைந்தர் வளமு
மதிபெருங் கல்வியொடு ஞானமுந் தர்மமு
மகத்தான பேர்க ளுறவும்

* கிஞ்சிதம் - அற்பம்.

வண்மைமிகு கீர்த்தியு மிராப்பகன் மகிழ்ச்சியும்
வயதுசம் பூர்ணயுளு
மதிகசுந் தரமான தர்மவர்த் தனியுமை
யமையநீ ரிருவ ருர்தா
மடைவதற் கரியவிவ் வைந்நான்கு வகையுறும்
மடியனேற் கருள்புரிகுவீர்
கதிர்மதி யுடன்மேறவர் கினரர்கரந் தருவர்சூழ்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (சஅ)

கற்புடைப்பெண்டிரியல்பு

தங்கணா யகரினிற் றெய்வம்வே றிலையெனச்
சந்தத நினைந்தவர் சொலைத்
தட்டாது கோபம்வர வொட்டாது திட்டமாச்
சாற்றுபணி விடைகள் செய்தே
பொங்கமா யவர்குறிப் போர்ந்தொழுகி நித்தலும்
போந்தபெரி யோர்க் கருத்திப்
புரிந்தவ ருளங்களித் திடவிருந் தாற்றியிரு
போதுநன் னீராடியே
திங்கள்வத னத்திலே தங்குபொட் டிட்டுமெய்த்
தேசுற வலங்க ரித்துத்
தினமுநா யகனுண்ட பின்னுண்டு முன்னெழுஞ்
செல்விகற் புடைய ளாவள்
கங்கணந் திரிசூல மான்மழு தரித்தவா
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (சகூ)

வேசையரியல்பு

புருடனைக் கண்டவுட னேகத விடுக்கினிற்
போயொளித் திடுவர் பின்பு
பொல்லாத தாய்க்கிழவி தன்னையவர் பாலினிற்
போக்கிவச னிக்க விடுவார்
மருடருங் கண்ணினார் சற்றருகி லேவந்து
மயல்விளைத் துறவு செய்வார்
மன்னநின் னடிகளிச் சிறுகுடிலில் வைத்ததெம்
மாதவ மெனச் சொல்லுவார்
ஏருணிறைந் தவர்போல விருகையி னாற்றழுவி
யாவலொடு முத்த மிடுவா
ரையநீ பிரியிலெம துயிர்பிரியு மென்றவர்க
ளாவிமுழு தும்பறிப்பார்
கருமையணி வேசையர்கண் முறைமையிது காணென்பர்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (௩0)

வருடமறுபதுக்கு மாதம் பிறக்குநாள்

ஆதியிற் சித்திரை மாதம் பிறக்குநா
ளன்றைத் தினங்கார்த் திகை
யானமார் கழியுமறு நாளினி லுதித்திடு
மதிகன்னி மூன்றி லாகு
நீதிதை யாடியும் வைகாசி நான்கிலா
நிகழ்த்துமைப் பசி யாறிலா
நிறைமாசி யைந்திலா மானியா வணியுட
னேர்ந்தபங் குனி யேழிலா
மாதமுந் நான்குமுன் சொன்னவா ரங்களில்
வழுவாம லேயு திக்கும்

வருடங்க ளறுபதினு மாதம் பிறக்கின்ற
வாரங்க ளிவ்வித மதாங்
* காதக ரகத்திலெய் தாதவொரு பிரமமே
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (௩௧)

வருடமறுபதுக்கும் வாரநட்சத்திரந் திதி நாழிகை பிறப்பு

முன்வருட முதயநாள் பின்வருட மறுதின
முளைத்திடும் வருடங்கடா
முளைத்தநட் சத்திரம் பதினொன்றி னுதயமா
முறைவருட நட்சத்திரம்
பின்றிதி பிறந்திடும் மீராறு தன்னிலே
பிறக்கின்ற வருடமாகும்
பிறந்தமுன் னாழியி லெட்டின்மேற் றொன்றிடும்
பிசகாமல் வகைவிபரமாய்
வன்மையில் லாமலே வருடநட் சத்திரம்
வாரங்க டிதிகளுடனே
வளர்நாழி கைத்தொகையு மிவ்விதம தாமென
வழுத்தினர் செழித்த நூலோர்
கன்மவினை யொழியவே நன்மையரு ளையனே
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (௩௨)

கலியுகமுஞ் சாலிவாகன சகாப்தத் தொகையும்

பிரித்திடு மறுபதை யெண்பத்தி ரண்டினிற்
பெருக்கிக் கணக்காக்கவே

---

* காதகர் - கொலையாளிகள்; கொடியர்.

பேர்பார் பவமுத னடக்கின்ற வருடம்வரை
பிசகாது தொகை யானதி
லுரைத்தபனி ரண்டுங் கழித்திடக் கலியாண்டு
ளோங்கிய சகாப்த வகைகே
ளுள்ளபடி யறுபது மிருபதோ டொன்பானை
யொட்டிப் பெருக்கி யேதான்
விரித்தபிர பவமுத னடக்கும்வரு டம்வரையில்
விடாதுதொகை கூட்டி யதனில்
விளம்புபதி னொன்றுங் கழித்திடச் சகாப்தமதின்
விபரமிது வென்பர் மேலோர்
கரத்தினின் மான்மழு தரித்திடுங் கடவுளே
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (௫௩)

மாதம் கஉ-க்கும் நட்சத்திர மறிவது

கனமான சித்திரைத் திங்கணட் சத்திரங்
கண்டதே யொன்ற தாகுங்
கருதரிய ரிஷபத்தி லைந்தானி யொன்பதாங்
கடகமோர் பதின்மூன்ற தாந்
துனிசிங்க மைந்துபதி னேழ்கன்னி மூவேழ
தாந்துலா மூவெட்ட தாந்
தொடுகார்த்தி யிருபதேழ் மார்கழி யிரண்டதாஞ்
சொன்மகர நாலாகுமே
சேனிகும்ப மாறதா மீனமைந் தொன்பதாஞ்
சித்திரைத் திங்கண் முதலாத்
திகழ்கின்ற மாதங்கள் பனிரண்டு மிவ்விதஞ்
சேர்ந்துவரு நட்சத் திரங்
கனகசபை நாதனே யெனதுகலி நீக்கியருள்
கற்பக விராச மேவுங்

கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (௫௪)

வருடம் ௬௰-க்கும் பஞ்சாங்கப் பிறப்பு

பங்குனித் திங்களி லுகாதி பிறந்தநாள்
பாருலகி லரச னென்பார்
பத்திதரு சித்திரை பிறந்தநாண் மந்திரி
பகர்சிம்ம சேனாபதி
பங்குவரு மாடிநாள் பயிர்தனக் குடையவ
னாதனு தான்யாதிபா
மானிவள் ளந்தாங்கி தனபதி மகரமைப்
பசியரச * வர்க்காபதி
யிங்கானி யாதிரை யுதித்தநாண் மேகாதி
பதியென வியம்பு வார்க
ளீராறு மாதம் பிறந்தநாட் கதிகார
மீதென்பர் கணிதநூலோர்
† கங்கிலாப் புதியபஞ் சாங்கபல மிவ்வணங்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (௫௫)

மாதம் ௧௨-க்கும் அமாவாசைவரு நட்சத்திரம்

சித்திரைக் கசுபதி வைகாசி ரோகணி
சீரானி திருவா திரை
சேருமா டிப்பூச மாஞ்சிங்க மகமாந்
திகழ்புரட் டாசி யுத்ரம்
மற்றுலாஞ் சோதியாங் கார்த்திகைக் கனுடமா
மார்கழியி னுக்கு மூல

* அர்க்கம் - பொன். † கங்கு - அளவு.

மகரமுக் கடமா மாசியி லவிட்டமெய்
வளர்பூரட் டாதி மீன
மொத்தவம் மாவாசை யீராறு மாதமு
முதித்துவரு நட்சத்திர
முண்மையிது வாகுமென வன்மைபெறு பெரியோ
ருரைத்தனர்கள் கணித நூலிற்
கத்தனை யத்தனை சித்தம்வைத் தெனையாண்ட
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (௫௯)

மாதம் ௧௨-க்கும் பௌரணைவரு நட்சத்திரம்

சித்திரைத் திங்களிற் பௌரணை யுதிப்பதே
சித்திரை நட்சத்திரம்
சேர்ந்தவை காசியில் விசாகநட் சத்திரந்
திகழாணி கேட்டை யாகு
மத்திபெறு கடகத்தி லுத்திரட் டாதியா
மாவணி யவிட்ட மாகு
மதிகன்னி மதிபூரட் டாதியைப் பசிகார்த்தி
மாதமஸ் வனிய தாகு
மற்றமார் கழிமாத மான்றலை தைப்பூச
மாசிமக மீன முத்ர
மாதமீ ராறினுங் கவறுது பௌரணை
வருநாட் சத்திர மிதாந்
அத்திபலை யாதுபரி சுத்தவெனை யாண்டருள்செய்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (௬௰)

நட்சத்திரத்தில் அமிர்தயோகம்

மூலதிரு வோணமு மிரேவதியு மஸ்தமு
  மூவுத்ர முட னருக்கன்
 மோதுமான் றலைசோதி புனர்பூசந் திருவோண
  மோ * டுருளி சோமவார
மோலவுத் திரட்டாதி ரோகணியு மூலமு
  முத்திரமு மங்காரக
 னுத்திரட் டாதிமுப் பூரமுத் ரங்கிர்த்தி
  யுயர்புதன் சோதி குதிரை
ஞாலமக மிதுபூசம் வியாழனா ளிரேவதி
  தாரகமு மஸ்த மூலஞ்
 சுக்கிரவா ரஞ்சதைய ரோகணி மகங்கிர்த்தி
  சோதியுஞ் சனிநா ளுறுங்
காலமிது வாநாள்க ளமுதயோ கங்களாங்
  கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனை மங்கைமகிழ் நேசனை
  கயிலையங் கிரிவாசனே. (௩௮)

நட்சத்திரத்தில் மரணயோகம்

அனுடமூங் கேட்டையு மகமும் விசாகமு
  மவிட்டமிவை யாதி வார
 மானபூ ரட்டாதி கிர்த்திகை விசாகமோ
  டமைமகஞ் சோம வார
மூனுசதைய யாதிரை விசாகபூ ராடமிவை
  யோங்குமங் களவாரநா
 ளுற்றரே வதியஸ்த தாரகமு லம்புந்தி யுரோணிமான்
  றலைகார்த் திகை

---

* உருளி - உரோகணி.

பொனுசதைய மாதிரை யுத்திரங் குருவார
மூரோகணி மகங் கேட்டையா
மோணமா யிலிபூச மரணயோ கம்வெள்ளி
யுத்திரம் பூரட்டாதி
கனசனியி லாயிலிய மஸ்தம்மே வதிசித்ரை
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனே யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (ருகூ)

திதியிலமுதயோகம்

குருவுக்கு நவமியுஞ் சதுர்த்தசித் திதியுடன்
கூடினு லமிர்த யோகங்
கொடுஞ்செவாய் ஞாயிறு முதற்றிதியே காதசி
குணமான சஷ்டி யுடனே
தரும்புகர் திங்களுந் துதிகை துவாதசி
தம்மினல் லமிர்த யோகந்
தனிபுதன் திரையோதசி திருதிகையு மட்டமி
தான்கூடி லமிர்த யோகங்
கரியசனி தசமியொடு கூடியே வந்திடிற்
கனமான வமிர்த யோகங்
காசினியி லிந்நாட்க டிதியமிர்த யோகமாக்
கழறினர் கணித நூலோர்
கரிமுகனை யுங்கந்த சாமியையு மீன்றவா
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனே யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (கூ0)

திதியில் தக்தயோகம்

இரவியிற் கிராறு திங்கள்பதி னொன்றதா
மிமையந்தசெவ் வாய் பஞ்சமி

பிணியபுத னுக்கிரண் டாம்பொன்ன வற்கா
றிடும்புகர்க் கெட்டு மாமே
சரசயில் லாச்சனிக் கொன்பதில் விதநாட்க
டத்தயோ கமதாகுமே
சகலசுப காரியங் களுஞ்செய்ய லாகாது
தாரித்ர ஞஞ் செனிக்கிற்
புரமதின் மனைகோல லாகாது தீமைகள்
பொருந்துமென மேலோர்கண்முன்
புகன்றிட்ட சோதிடப் படியாக வடியனும்
புகன்றனன் புவிய தனிலே
கரதல கபாலனை கண்ணுதன் மூர்த்தியே
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (கூக)

தரித்திரயோகம்

அனுடமொடு நாயிறும் முத்திரா டந்திங்க
ளங்கார கன்சதையமு
மசுவதி புதன்வார மிருகசீ ரிடங்குரு
வாயிலிய சுக்கிர வாரஞ்
சனிவார மஸ்தமுங் கூடிவரு மாயினது
தாரித்ர யோக மென்பார்
தனம்புதைத் திடவுநன் மருந்துணவு மாகாது
தானியம் விதைக்கொ ணாது
முனியோட்ட லாகாது கடன்கொளிற் றீராது
முத்தணிகள் பூண லாகா
முதல்விருந் தாகாது சபைகூடி லவமான
முழுமிடிய னுமுதிக்கிற்
கனியினுக் குலகைவலம் வந்தவன் றந்தையே
கற்பக விராச மேவுங்

கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (௯௨)

மரணயோகம்

அனுடமுந் திதிகையும் மூவுத்ரங் கிர்த்திகை
யமர்ந்துறு மகம் பஞ்சமி
யதிசஷ்டி ரோகணி சித்திரை சுவாதியோ
டானது வாதசியுமே
மனுவஸ்த மூலமுஞ் சத்தமி தனிற்கூடின்
மரணயோ கங்களாகு
மதிகரும மாகாது சோபனஞ் செயில்விதவை
மாவித்தை சொலின் மூடனாந்
தனதானி யங்கண்முத லண்ணிலுய் வறுமையாந்
* தடம்போகி லுடன் மரணமாந்
தப்பாது முன்னூ லுரைத்தபடி யானுமிச்
சதகத்தி லுஞ்செப்பி னேன்
கனமான மிடியோட வடியார்க ணடமாடு
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (௯௩)

நட்சத்திரத்திற்கும் நாளுக்கும் பகை

ஆதிவா ரம்பரணி சோமவா ரஞ்சித்தை
யரியசெவ் வாயுத்திர
மவிட்டமும் புந்தியுங் குருவார முங்கேட்டை
யதிவெள்ளி பூராட முஞ்
சோதிசனி யோடிரே வதியுமாக் கூடிடிற்
சோபனஞ் செயில் விதவையாஞ்

---

* தடம் - வழி.

சொல்லுறுதி கொள்ளாது வழிபோகின் மாணமாந்
துணையாகி விடாருற் றிடும்
நூதனப் பிரதிஷ்டை யாகாது புதுமனைக
ணுக்கியே கோல லாகா
நோயாங் குழந்தையுஞ் செனித்திடின் மாயுமென
நூலோ ருரைத்த படியே
காதலுட னிக்கவிதை தன்னிலு முரைத்தனன்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (சு௪)

கிழங்கிடுநாட்களின் முதலியன

ஓணமா திரைபூச சதையமு வுத்திர
முரோகணி யவிட்ட மிவைதா
மொன்பானு மேனுக்கு நாண்மனைக டோப்புவிதை
யூன்றிடவு மிக்க நன்றாம்
வேணமுப் பூரமும் பரணிகார்த் திகைமகம்
விசாகமா யிலிய மூலம்
விளங்குமிவ் வொன்பதும் வையகந் தன்னிலே
வேர்கிழங் கிடு நாட்களா
மூணுமான் றலைகேட்டை சோதிசித் திரையனுட
மோங்கஸ்த மிரு பூசமு
முயரிரே வதியொடிவ் வொன்பது மரங்கொடிக
ளூன்றுதற் குரிய நாளாங்
காணுதற் கரியநின் னடியென்று காண்பனோ
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (சுரு)

பல்லிழுதலியது வீழ்ந்பலன்

ஆதிவா ரந்தனின் மேலான பகைவரு
மானமதி சீவ னழிவா
மங்கார கன்பகைவர் தன்னினிட ரம்புத
னனைபிதா மக்கள் சேத
நீதிகுரு வாரநாட் கிரிபுரவி யுறவினொடு
நீணிதியெ லாமகற்று
நிகர்வெள்ளி சனியுடற் பிணியுண்டு பீடையா
நிகழ்ரவி னமுத மெண்ணெய்
பாதக மகற்றுகோ மயமோம நெய்வெண்ணெய்
பரிகார மாக்கொண் டிடிற்
பல்லியெலி யோந்திபாம் பரணைவிழு தோடங்கள்
பற்றற வகன்று விடுமே
காதிரா வணனையொரு விரறனி னெரித்தவர்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (சுசு)

வாஸ்து எழுகின்றநாள்

சித்திரைக் கீரற தாந்துலா மெட்டினிற்
செய்கார்த்தி கைப்பத் தினிற்
சீரடி பதினொன்று சிங்கமா றுயர்மாசி
தேதியிரு பத்தி ரண்டில்
வைத்தவை காசியிரு பானொன்று நாளினில்
வாஸ்துவெழு கின்ற தினமாம்
வையகந் தன்னிலே புதுமனை யெடுப்பவர்
மகராச ராக வாழ்வார்
பத்தடிகள் பதினொன்று பனிரண்டொ டேழடிகள்
பார்த்தகலம் வைக்க நன்றாம்

பாருலகி லிவ்வாறு செய்தனல மென்றுயான்
பழமொழிப் படிசெப்பி னேன்
கத்தனை முனம்வீர பத்திரனை யின்றவா
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (கூஎ)

வீடுகட்டுகையிற் சாத்திரம் பார்த்தல்

மனைகோல வேகுழிகள் கெல்லிநீர் விட்டுமேன்
மலர்தூவ வலமாகி டில்
வாழ்வா மிடப்புறஞ் சுற்றிடிற் பகையதாம்
வண்டுபுழு காணி நீதாஞ்
சினையாகு சிலைகாணி லாக்கமாஞ் செங்கனி தி
சீராணை நண்டு பல்லி
தேரை சிலந்தியாம் பூச்சியிவை கண்டிடிற்
செம்மையா மம்மனைக டாங்
தனதாமை பாம்புதே ளுடும்பு புலி பூரயிவை
தாங்காணின் மனைகள் பாழாஞ்
சங்குகன யோகமாம் வேர்கள்கா ணப்பொரு
டப்பாது சேத மாகுங்
கனமனைகள் கோல்பவர்க் கிவைநல்ல சகுனமாங்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (கூஅ)

கிரகச்சுற்றுமவற்றினாட்சி நிலையும்

கதிரவன் புகர்புந்தி யங்கந்த மாதலக்
கனத்திலொரு மாதம் வாழ்வர்
கலைநா ளிரண்டேகான் மாதமொன் றரைகுசன்
காரிவரு டம் ரண்டரை

யெதிர்குருவு மோரான் டிராகுகே தொன்றையி
தேற்றகிர கச்சுற் றதா
மிசைகிரக நிலையாட்சி கேள்கதிர வன்சிங்க
மேதிங்கள் கடக குசனுஞ்
சதிர்விருச் சிகமேட புதன்மிதுன கன்னியாஞ்
சரசகுரு தநுசு மீனஞ்
சனிமகர கும்பமும் புகர்துலா மிடபமுஞ்
சாற்றினு ராட்சி நிலையே
கதலிசண் பகவனங் கூவிளங் கன்னல்சூழ்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே, (சுசு)

கௌளி சொல்லல், தும்மல், ஆந்தைகாகம்
கூவுதலிவற்றிற் காருட லட்சணம்

குழுமேட ராசிபடை யொலிகளிட பப்பலன்
குடியோட்டு மிதுன நோயாங்
குலவுகட கம்நன்மை சிங்கமழு தந்தயிர்
கொடுத்திடுங் கன்னி வெற்றி
விழுதுலாந் தூதோலை வரும்விருச் சிகம்பொனும்
விருந்துண்டு தநுசி னுக்கே
மேன்மகர ராசிகோ ளுண்டுதீ தாங்கும்ப
மீனமூ மகிழ்ச்சி நல்கு
மெழுவார மிரவுபகல் பனிரண்டு கோணமு
மியம்பிடுங் கௌளி தும்ம
லிசைகாக மாந்தைகட் காருட பலமைந்து
மிவ்வித மெனப் புகலுவார்
கழனியிற் செந்நெலொடு கன்னல்வள மோங்கிடுங்
கற்பக விராச மேவுங்

கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (எ0)

மனுஷசணமுதலிய மூன்றுமறிவது

அசுபதி சுவாதியும் மான்றலை யிரேவதிபு
மனுடமூந் திருவோணமு
மஸ்தபுனர் பூசமும் பூசமீ தொன்பது
மடைவான தெய்வ கணமாம்
பசுபரணி ரோகணி முப்பூர மதனிலும்
பண்புடைய மூவுத் திரம்
பகருதிரு வாதிரையி வொன்பதி னுதித்தவர்கள்
பாருலகின் மனிதர் கணமாம்
விசாகமுங் கார்த்திகை சதையசித் திரையினொடு
விட்டமுங் கேட்டை மூலம்
விளம்பாயி லியமக மிவற்றினி னுதித்தவ
ரிராட்சத கணங்க ளாவார்
கசமதை யுரித்துமன் மதனையு மெரித்தவர்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (எக)

குளிகனிராகுகாலம்

பருதியிரு பத்திரண் டரையின்மேற் குளிகன்மதி
பதினெட்டே முக்காலின் மேற்
படை * குருதி பதினைந்து புந்திபதி னொன்றேகால்
பார்த்திபற் கேழரையின் மேற்
கருதுபுகர் மூன்றேமுக் காலின்மேற் சனிதனிற்
கதிருதய லயநடுவினுங்

* குருதி - செவ்வாய்.

காரியின் புதல்வனுங் குளிகன்வரு வேளையிது
கண்டறிக ராகுகாலந்
திருவார மேழுமே செலபூநீ முடிவாச்
சேருயி ரெழுத்தின் றொகை
திறமாக மூன்றேழுக் காலொடு பெருக்கிடிற்
றெரித்திடு மிராகு காலங்
கருவினி லுதித்திடா தருள்செயுங் கடவுளே
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (எஉ)

சென்மநட்சத்திர வாரபலனும் மாதபலனும்

இரவிவா ரத்தில்வழி நடையிந்து போசன
மியம்புசெவ் வாய்வசியமா
மினிமைதரு புதன்வித்தை குருவினிற் பொன்னுடை
யியல்வெள்ளி செல்வ முளதாம்
நரகசனி வியாதியாஞ் சென்மநட் சத்ரமதி
னுட்களிப் பலனீந்திடும்
நவிலுமவ ரவர்செனன நட்சத்ர முதன்மாத
நண்ணுநட் சத்ர வரையிற்
சரியாக வேயெண்ணி யேழிற் பெருக்கியது
தனையெட்டி லேகழிக்கத்
தானேகல் பிணிலாபம் வழிசேற னிதிதருஞ்
சாரின்ப வவமான மாங்
கருதினர் மாதபல னிவ்வண்ண மாகவே
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (எங)

* செ: 7, ஞா: 1, பூ: 6, நீ: 4, மு: 5, டி: 3, வா: 2.

ருதுநட்சத்திர வாரபலன்கள்

உத்திராட முதலவி ராறுநட் சத்திரமு
முத்தம மெனச் சொல்லுவார்
ருயருதிரு வாதிரை தொடர்ந்தநட் சத்திர
மோரேழு மத்திபமதா
மத்தமுஞ் சித்திரையு மதிவாழ்வு குன்றுமற்
றுறுமே விதவை யாக்கு
மருக்கனிற் சிசுவழிவு சோமவா ரத்தினல
மங்கார கன்விதவை யாம்
புத்திரர்க ளுண்டுபுதன் குருவார நன்மையாம்
புகரெனிற் செல்வ முளதாம்
பொல்லாத சனிதனிற் பிணிபீடை யுண்டெனப்
போற்றினர்க ளேற்ற நூலோர்
கத்தியலை யாதுன்னை நித்தந் துதிக்கவருள்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (எச)

புதுவஸ்திரமுடுக்க நாள் நட்சத்திரம்

மூவுத்தி ரந்தானு மஸ்தமொடு நான்கின்மேன்
மொழிபூச மிவ்விரண்டு
முடன்ரோணி யநுடமுஞ் சத்தமி துதிகையுடன்
முனைதசமி பஞ்சமியுமே
துவாதசி திரிதிகை திரையோத சியட்டமி
சுகமா மருக்க னன்றுஞ்
சொன்மதி தனக் * குறுகண் செவ்வாயி னுக்கிடர்கள்
சுகவெற்றி போம் புந்தியில்

* உறுகண் - அச்சம்.

நோவுவரும் வாழ்வுபோ மரணமா குஞ்சனி
நூவல் குரு சுக்ர வாரம்
நோயில்லை திருவுண்டு வஸ்திரபூ டணமுண்டு
நூண்ணரும் பெருமை யுண்டாங்
காவுலகில் யாவர்க்கு மிவைநல்ல நாட்களாங்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (எரு)

பயணம் போதநாள் போகாதநாள்

அங்கார கன் * னிந்திரி சனிதிங்கள் தெற்குமே
லதின்மேற்கு புந்திகுருவா
மாதிவா ரம்வெள்ளி வடதிசைச் சென்றவர்க்
காகாத காரியமுமாங்
தங்கியிடு பரிதியொடு வெள்ளியிற் கீழ்த்திசைத்
தானேகி லதிக பகையாஞ்
சனிமதியு மேற்றிசைச் சென்றிடிற் காரியந்
தானகன் றோடி விடுமே
மங்களவா ரமதில் தெக்ஷணத் திசையேகின்
மரணமாம் போன வர்க்கு
வாரகுரு புந்தியில் வடதிக்கு நோக்கிடின்
மறுபடி திரும்பி டார்கள்
கங்குலும் பகலுமென் பங்கினி லிருந்தருள்செய்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (எசு)

கர்க நூல்

அங்குதய நன்மையாய் விருந்துபெ ருணஷ்டியா
மழுகையான் மடந்தை வருவ

* இந்திரி - கிழக்கு.

ளதிவருணாந் தீமூட்டல் முகில்பொழுதி லுதிரஞ்சா
மாருமிது காக சாஸ்திரந்
தங்கிட மிருந்துவல மாகவே சென்றிடிற்
சருவகா ரியமு மாகுந்
தரையினிர் புற்றினு மகனெல்பான் மாத்தினர்
தான்கூவன் மிக்க நன்றாந்
தொங்கியிடு கனிபலாக் கௌவிமுக் கினைநக்கல்
சோறிரைகள் கௌவி வருத
றொடர்வழியின் முன்னோடல் வாய்மெல்ல னென்றதாந்
தொல்லுலகில் யாவ ருக்குங்
கங்கையாஞ் சங்குநதி பெருகுவள நாடெனுங்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (எஎ)

செந்செல்லெழும்பிற்பலன்.

எமகிருதி வருணதிசை செஞ்செல் லெழும்பினு
லிஷ்டபாக் கியங்க ளுண்டா
மிந்திர திசை வாயுதிசை யீசனழ லன்றிசை
யெழும்பினுற் றீங்கு வருமே
யமர்சிசுத் தொட்டிலடி மரணமாந் தூணடியி
லம்மனைக் கிறை மரணமா
மானபஞ் சணையினடி கட்டிலின் கீழுறி
னந்தமனை யாளு மரணம்
விமரிசைய தாகிலத் திற்செல் லெழும்பிடின்
வீடடங் கலு மாயுமே
விபர முட னிந்நூலு முன்னூ லுரைப்படி
விளம்பிடும் புவியதனிலே
கமகமென வாசமிகு புஷ்பவன மேபெருகு
கற்பக விராச மேவுங்

கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (எஅ)

தேங்காய்ச்சகுனம்

அடியது பருத்துமுடி சிறுகிவட் டமதாகி
லாக்கமுக் கூறாய்விடி
னதிகசந் தோஷமா மைந்திரண் டாயுடையி
லளவிலாச் செல்வ முளதாம்
நெடினரம் பிருகோண மாகிலோ துன்புறு
நிதானமாம் வாழ்வு தானு
நிறையோ டகன்றுதான் முட்டைபோ லாகிடி
னீலாத் தினஞ் சேருமாம்
வடிவுசக் கெட்டாகி லரிசிவத் தியானமாம்
வட்டமா யுடையி னன்றும்
டஹாகண பதியின்முன் றேங்கா யுடைக்கையின்
மகிழ்சுபா சுபசகுனமாங்
கடலுலகில் யாவரு முணர்ந்திடச் செப்பினேன்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (எகூ)

இடமாகவேண்டுவன

கலைமா னும் வானரங் கருட னுங் கீரியுங்
காடான் கருங் கூகையுங்
கரடிநாய் பன்றிமுஞ் சூருந்தை யானையுங்
காடையொடு பூனை சிட்டும்
வலைமுய லுடும்பிவைகள் வலமிருந் திடமாகின்
மாவெற்றி தரு சகுனமாம்
வழிப்பயண மாகுகையி லோர்தும்ம லாணைதலை
வாசற் படியிடித்தல்

கஸறியே யிருமலும் போகாதே யென்றிடலு
மாங்கவன் றொடை யிருத்த
லவச்சொரூப சரித்தலிவை யாவுநன் றல்லவெவ்
வலுவலு முடிந்திடாது
கலியுகந் தன்னிலிது கைகண்ட சாஸ்திரங்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (௮௦)

எதிர்வரில் நலமுந் தீதுமாவன

நிறைகொண்ட நீர்க்குடம் பாற்குட மெருக்கூடை
நீடுமங் கிலி யரசர்பார்
நிகழ்த்திடுங் கர்ப்பமுறு மாதர்வே சையர்சிறூர்
நீள்வளைக ளுபய மறையோர்
கறைபலாக் கனியன்ன மிவையெலா முன்வரிற்
காரியங் கைகூடிடுங்
கனகுட்டை மொட்டையுந் தவசிதட் டானுடன்
காதுமுலை நாசி யிலியு
மறையாள னொருவனவ பாண்டநா விதன்கோடி
வஸ்திரம்விரி தலையந்தகன்
வாணியன் விறகுசந் நியாசியக் கினியெதிர்
வந்திடிற் றீதென்பர்காண்
கறைகண்ட னேதொண்டர் தெண்டனிடு பாதனே
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (௮௧)

உயிர்விடு நாளின்றோஷம்

உத்திரட் டாதிபூ ரட்டாதி ரேவதி
யுரோகணி யவிட்ட சதைய

மொருவருட தோடந்தா னுற்றபஞ் சமியிலே
யோராறு மாத தோடஞ்
சித்திரை புனர்பூச முத்திரங் கிர்த்திகை
செய்யமான் றலைவிசாகஞ்
சித்திரு முத்ராட மிவ்வேழு மேமூன்று
திங்கள்வரை யுந்தோஷ மாம்
சத்துமூ லக்கேட்டை யாகுமிரு நாட்களு
நாற்பது தினந் தோஷமாம்
நலமாக மேற்கண்ட நட்சத்தி ரந்தவிர
நன்றதா மற்ற நாட்கள்
கத்தனே யுலகிலுயிர் செத்தநாட் டோஷமிது
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலயங் கிரிவாசனே. (அஉ)

அடுமாடு கொள்ளாதநாள்

சித்திரை மகத்திலே பத்திரபூ சத்திலுஞ்
சேர்ந்தரோ கணி தன்னிலுஞ்
செப்பவிட் டத்திலு முத்திரா டத்திலுந்
திகழுத்தி ரட்டாதியோ
டொத்தவிவ் வெட்டுநட் சத்திரந் தன்னிலே
யுலகுளோ ரெவர்க ளுந்தா
முயர்புரவி மாடாடு காளை யடிமையொ
டொட்டைமுத லிவைக ளெல்லா
மெத்தனைகொள் கினுமவருட மொன்றிலே மாயுமென்
றியம்பினார் சோதி டத்தி
லிதமாக யாவர்களு நற்றினந் தன்னிலிவை
பெய்திடின் மிக்க நன்றாங்
கத்துமுத லிபகொடிய பித்தினை யகற்றியருள்
கற்பக விராச மேவுங்

கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (அ௩)

சூரிய கலை

பார்க்கினுப தேசமும் வித்தையுஞ் சேவையும்
படையோட்டு களவு சூதும்
பசாசோட் டிபங்கொளல் வழக்குபகை தீர்த்தலும்
பரிகரித் தேரூர்தலும்
வார்த்தையொ டெழுத்தெழுதல் கீதங்கள் பாடுதன்
மருந்துண்ணல் புனலாடுதல்
மந்திரஞ் செபித்திடுதல் விடமதை யறிந்துதன்
மணிமந்தி ரங்களுடனே
தூர்த்தல்கொடு பிணிமுதற் றம்பனநல் யோகமாஞ்
சூரிய கலைக் குரிமையே
துடயிமுக னைப்பெற்ற வம்பிகை தனக்குமுன்
சுவாமியுரை செய்த வினையாங்
கார்க்கோட விடமுண்ட கண்டவென ரட்சிக்குங்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (அ௪)

சந்திரகலை

கிளைக்குமனை யாடையா பரணங்கள் பூணலுங்
கேணிதோண் டிடலடிமையுங்
கிழ்சலந் தான்காணன் மன்னரெதிர் சாந்தியுங்
கீர்த்திப்பிர திஷ்டை சுரமு
முளைக்குநல் விதைநாட்ட லுண்மைவச னஞ்சொலன்
முயல்தரித் திரர்க்குதவுதன்
மொழிகல்வி கற்குதல் தனம்புதைத் திடுதலிவை
முற்றுமதி கலையிலாமே

விழிக்கனலி னுலநங் கன்றனை யெரித்துளோன்
விளம்புசாத் திரநூலி தாம்
விபரமா யுலகுளோ ரியாவரு மறிந்திட
விரித்துரைத் தனனெளிய னுங்
களிக்கவறு பத்துமூ வர்க்குமெய்ப் பதமுதவு
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (௮௫)

உபயகலைகள்

ஆதியா யிருக்கின்ற வுபயகலை சமனதா
யடைவுட னடப்ப தாகி
லெப்பொழுது தொட்டிடு நினைத்திடுங் காரிய
மாகா ததினிச்சயம்
நித்தியாய் மனதினி னினைத்தன்முடி யாதுதான்
நினையாது வந்தெய் திடும்
நிலையாத தவமது நிலைத்திடு மிக்கலையி
னேர்மையிஃ தாகு மெனவே
வாதவூ ரர்க்கரக நரிபரிய தாக்குமெம்
மாதேவர் மன மகிழ்ந்து
மண்ணுலகி லியாவருந் திண்ணமிது வென்றுணர
வகைவகைய தாவுரைத்த
காதிபெறு சரநூலின் மார்க்கமிது வாகுமே
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (௮௬)

பதுமினிப்பெண்குணம்

செண்பக நிறத்தினள் கூவிளங் கொங்கையாள்
செய்யமலர் வாச முடையாள்

செயமதுர வாக்கினள் பொய்யுரை சொலாதவள்
செந்திரு தனக்கு நிகரா
ணண்பாக வேயமரர் பெரியோர் தமைப்பணிவ
ளடையன்ன மின்சொ லுடையா
ளவிலிடை சிறுத்திடும் வெண்டுகி லுடுப்பனல்
லல்குரு மறை நேரினள்
வண்மைபெறு சுரதநீர் கோகனக வாசமா
மானனைய காட்சி யுடையாண்
மாதுரிய கனியுண்ப ளொட்பூவி லாசியாண்
மாலிரவி சாயா முனங்
கணமெனுங் கண்படாள் பதுமினிப் பண்பிதாங்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே, (அஎ)

சித்தினிப்பெண்குணம்

சித்தினிப் பெண்ணடை பிடியானை போல்பவள்
சிவந்துடன் மிகுந்த வழகுந்
திரிவலம் புரிகழுத் தினள்வஞ்சி போல்பவள்
செய்யவிரு தனம் புசுமையாள்
சுத்தவன் னத்துகிலி லிச்சையது கொள்ளுவாள்
சுரதநீர் மதுவாசமாந்
துடியான வார்த்தையுடை பரவுதன முடையளிதழ்
துகிர்கொவைக் கனிபோன்றவண்
மெத்தமய லாகவே யிருபோது மோர்சாம
மேவியணை வாள்புருடனை
மிகவற்ப மாகவே யுண்பள்சங் கீதத்தின்
மீதுநற் பிரிய முடையள்
கத்தனே சித்தினிப் பெண்களித் தன்மையர்கள்
கற்பக விராச மேவுங்

கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (அஅ)

சங்கினிப்பெண்குணம்

சங்கினிப் பெண்ணினுடல் சிறுகாது பெருகாது
சமனுருவ தாயிருக்குஞ்
சாற்றிடுங் கழுதையைப் போற்கூவு வன்மூன்று
சாமம் விடாது புணர்வாள்
அங்குகோள் பொய்புரை பொருந்திபிடு நாவினு
மேடியுதடு நீள முடையா
ளல்குல் கறுப்பதா நடுவிரல்க ளீண்டவ
ளதிகாரங்கா பாக்கினி யுளாள்
தங்கிய சிவந்தமல ராடைமே லன்பினுள்
சலிப்பொடு களிப்பு முடையாள்
தனகும்ப மனையவள் வஞ்சக மனத்தினள்
சரீரவெம் மையினை யுடையள்
* கங்குலகில் சங்கினிப் பெண்குணமி தென்பர்காண்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (அகூ)

அத்தினிப்பெண்குணம்

அத்தினிப் பெண்ணினுட லுயரமா மெங்நாளு
மடியுதறி யேநடப்ப
ளவன்மிக்க தூலமா மரணையுடல் போற்குறி
யகன்றுமணி யார்ந்திருக்குங்
கற்றுழை நாறுடலி னுடுவரி னிச்சையாள்
கனமுலை சுரைக்கா யனுள்

* கங்கு - எல்லை.

கருதான் பொசிப்பள்குறு கியகழுத் தினளொருகு
காமநீர் நாற்ற முடையள்
சத்தமிடி யோசைபோற் பேசுவாள் பாதவிர
ருனீண் டிருப்ப தன்றிச்
சாற்றிடு மிராப்பகன் முழுவதும் புருடனைத்
தழுவிவெகு கோஷ்டி செய்வள்
கத்தனே யத்தினிப் பெண்குணமிவ் வண்ணமாங்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (கo)

ஸ்ரீகளுக்கு இந்திரியநிலை

பெருவிரல் பெருங்கால்கள் கரடணி முழந்தாள்
பெருங்குய்ய முந்தி மார்பும்
பெறுங்கொங்கை கைமூல கண்டங் கபோலம்வாய்
பேதைகண் ணெற்றியுச்சி
மருவுமீ வைந்துதா னத்தினி லிடப்புறம்
வளர்பிறை தன்னி லாகும்
வலப்புறம் தேய்பிறை தன்னிலே சார்வதாம்
வலதுபா தம்வரையிலு
மருளுமூப் பதுதான மும்போக நிலைநிற்கு
மழுதினிக் கேழாமிட
மதிவிட மிருக்குமா மன்றுபோ கத்தொழி
லனுவளவு மாகா தெனக்
கருதினோர் மதனநா லதனிலே கொக்கோகர்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (கக)

போகித்துநாள்

அரிவையர்கள் பூப்புநா ளன்றுமுத லீரெட்ட
தானநாள் வரை தன்னிலு
மடைவாக வேகருத் தரிக்குநா ளதினுங்கி
லாஞ்சிசுக் கல்வி வானும்
பெருதுநா ளோந்தினிற் சோரனு மாறினிற்
பெருந்தவசி யேழாந் தினம்
பிரபல தயாபர னெட்டதனின் மிடியனும்
பீடுதன வானென் பதி
லரியபத் தாந்தினங் காமிபாம் பதினொன்றி
லதிதுட்ட னீரா றினி
லருமைமிகு பண்டிதன் பதின்மூன்றி னேபினே
னமாநபதி னான்கி லீனன்
கருதேதக்கல் பதினைந்தி லீரெட்டில் யோகியாங்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (௯௨)

க்ஷவரத்திற்குரியநாள்

சேருமுத் திரநான்கும் பூசபுனர் பூசமுந்
திகழுமுத் ராட நான்குஞ்
செப்பமான் றலையுத்தி ரட்டாதி மூன்றுமாந்
திதிதசமி நன்ற தாகும்
மாரிவரு துதிகைதிரு திகையினொடு பஞ்சமி
வளர்கின்ற சத்தமியுமே
வகுக்குந்திர யோதசி துவாதசி மதிபுதன்
மயிர்கழித் திடுத னன்றாம்
பாருலகில் வைகாசி யானியா வணிகார்த்தி
கைதைபங் குனிதன் னிலே

பண்புதரு க்ஷவரமது செய்துகொள வேயஷ்ட
பாக்யங்கண் மேன்மே லுறுங்
காருலவு சோலையொடு சிகரநெடு மலைகள்சூழ்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (௬௩)

க்ஷவரத்திற்காகாதநாள்

ஆடிமார் கழிமாசி கன்னிமா தந்தனி
லாஞ்செல்வ மதுநீங்கிடு
மருக்கனுயி ரழிவாகு மனைவிபொருள் சேதமா
மானகுரு மானசேதம்
நாடிவரு சுக்ரவா ரத்துடற் பலவீன
நவில்சனிக் கெவையு நாச
நவமிதன நஷ்டமாஞ் சதுர்த்திதாய்க் காகாது
நற்சஷ்டி பிதுர் சாபமாஞ்
சாடிவரு சதுர்த்தசியிற் சோதரர்க் காகாது
தன்மனைவி போமஷ்டமி
சாற்றுசெவ் வாய்நாயி றெண்மதித் தோடமாஞ்
சனிகுருவி னுக்கிடரதாங்
காடுமலை யாவுமகில் சூழுமிட மெனவீறு
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (௬௪)

கெற்போட்ட நாட்கள்

மார்கழித் திங்களி லொன்பதாந் தேதிமேன்
மாமழைக் கெற்போட்ட மாம்
வளர்சித்ரை வைகாசி நாலரை நாட்களா
மன்னுதரு பதின்மூன்றரை

யாரிரண் டொன்றரைத் தேதிநா ளுக்குமே
லானிக்கு நாளொன்றரை
யாடிக் கிரண்டேகா லாவணி புரட்டாசி
யைப்பசி கார்த்திகைக்கும்
பார்நா ளிரண்டேகான் மார்கழித் திங்களிற்
பற்றுநா ளதுவு முக்கால்
பட்சமுட னிவ்விதங் கெற்போட்ட மோடிடிற்
பஞ்சமது நீங்கி யுலகிற்
கார்மழை சொரிந்துநற் சீர்வள மிலங்கிடுங்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (கூரு)

அசுவலட்சணம்

விதிகொள்பரி சிரமதின் மத்தகச் சுழிரண்டு
மேன்மவுன சுழிமூன்றதாம்
விளம்புஞ் செழுங்குளம் பிற்சுழிக ளுன்கதாம்
வீறிய கழுத்தோர் சுழி
சதிகொணரி காகம் பருந்தலகை * சவையோரி
சாற்றிடுங் கேழ லிவைக
டருகுரல்க ளின்றிநல் வேழமங் கலஞ்சங்கு
தனிவாத்ய மென முழங்க
மதிக்கின்ற நாதமணி யோர்பதந் தூக்கியொலி
மாதங்க மென வாயினும்
வளர்செல்வ மிகுமமர்க் களஞ்சென்று பொருதினும்
வந்திடும் வெற்றி யுடனே
கதிகொண்ட தாரகுண மீதென விளம்பிடுங்
கற்பக விராச மேவுங்

* சவை - கூட்டம்.

கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (கசு)

அசுவத்திற்கு ஆகாத சுழிகள்

சந்திரசுழி யகிலாண்ட வர்த்தமுந் தண்டையடி
தானுடற் பக்கச் சுழி
சாற்றுகவ் வகச்சுழிக் காவத்த சுழியுடன்
சதிரிலா வளைய சுழியும்
விந்தைய திலாததாங் கொடியசுழி கேதாரி
வீறுமடி சேர்ந்த சுழியும்
விகடநேக சாப்பத்தங் கச்சுநிலை பட்டடை
வெள்ளிவிழி கொள்ளிப் பதஞ்
சிந்தனை பெருகிடுந் திரிகண்டி னிக்குண்டி
செயமிலா விலங்கின் சுழி
சேரவே சுடலைமுக நஞ்சபா தத்துடன்
செப்புமிச் சுழிக ளெல்லாங்
கந்துக மதற்குமிக வாகாத சுழியென்பர்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (கஎ)

சாமுத்திரிக லட்சணம்

தாமரை யெனக்கண்ண னாகிறன முடையனுந்
தருமனுக் கண்ணா னெனினிலா
சகலசன திருவுண்டு கழனிக்க னுடையவன்
றாரணியில் ராம னவன்
பூமருவு விழியினன் பொருந்துரைப் புலவனும்
பொருகங்கை யரணை சங்கு
பொற்கொடிகள் குண்டலஞ் சமுத்திரஞ் சாமரம்
பூங்கர மிருக்கி லரச

றுமனைக ளுமே மகாமிரு பிடரிதனி
லாறு யமைந்த தானு
லருநிதித் தலைவனு முதுகினி லிருந்திடி
லதிசெல்வம் வயது நூறுங்
காமுறுசா முத்திரிக லட்சணமி தென்பர்காண்
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (௯௮)

இதுவுமது

தோறுகை நடுவிரலி னளவுநா லிரட்டித்துச்
சொல்பாத பெருவிரன் முதற்
றொடர்நெற்றி நாசிவாய் நின்றிடிற் கயிறுதான்
தொலையாத செல்வ முளதா
மாறுக்கு நெற்றிவரை யைந்தாகி லாறுநான்
காகிலென் பானுதுமே
மடருமூன் றுபதர் மிரண்டற்கு நாற்பதா
மதனிலெலான் றற்கிருபதாங்
தாமொடு கரிகுரற் பரிமுழக் கங்கள்போற்
றவன்சிறு முழக்கமாயின்
நாணியிற் செல்வனும் பதுமினிப் பிரியனுஞ்
சாஸ்திர முரைத்த வாறே
காகன் டத்தனே யாலடியி லாசனே
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (௯௯)

இந்நூல்பாடியகாலம்

ஆதிகலி நாலாயி ரத்துத் தொளாயிரத்
தாருமுப் பானி ரண்டி

லாயிரத் தெழுநூற் றைம்பத்து மூன்றுவரு
டஞ்சகாப்தம் விகுர்தியா
நீதிசே ராண்டுமே டத்திங்கள் குருவார
நேர்ந்தபனி ரண்டாந்தின
நிறைகன்னி திதியைந்தி னுடமிர்த யோகமிவை
நீடிரே வதி நாளினிற்
சாதியில் வீரசை வன்விசுவ லிங்கன்பர்
தருசிதம் பரவாணன் யான்
சதகமெனு மிப்பநுவ னின்னடிக் கன்புகொடு
சாற்றின னுவந் தாளுவாய்
காதலுட னடியர்தொழு கறைமிடற் றண்ணலே
கற்பக விராச மேவுங்
கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே
கயிலையங் கிரிவாசனே. (௧00)

வாழி

சீர்வாழி நான்மறையி னோர்வாழி விண்ணினுறை
தேவர்முநி வோர்கள் வாழி
செந்தா மரைத்தவிசு வந்துளாள் வாழியித்
தேசமன் னவர்கள் வாழி
பார்வாழி கலைமங்கை வாழிசெந் தமிழ்வல்ல
பாவாணர் வாழி நிதமும்
பரவுசெங் கதிர்வாழி மதிவாழி துதிவாழி
பத்திபுரி தொண்டர் வாழி
கார்வாழி யைங்கரன் றாள்வாழி முருகவேள்
கழல்வாழி நாரண னெனுங்

கருமுகி லிறக்கடவுள் வாழியெவ ரும்பரவு
　　கயிலையங் கிரிநாதரென்
போர்வாழி தர்மவர்த் தனியம்மை வாழியா
　　னுரைத்தவிச் சதகம் வாழி
உவப்புடன் கற்றுளோர் கேட்டுளோர் வாழியவ
　　ருறவினரும் வாழி தானே.

கயிலாசநாதர் சதகம்

முற்றுப் பெற்றது.

சிவமயம்

ஜெயங்கொண்டார் சதகம்

காப்பு

விநாயகர் துதி

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

சீர்பொருந்துந் தென்னேடச் செயங்கொண்ட சோழர்
திருப்பேர் வாழ்த்திப்
பார்பொருந்தும குறுவிருத்தட் டாயலை தனிஅலகைப்
பழமைச் சொல்லி
பேர்பொருந்துஞ் செந்தமிழால் பண்பாட பயிற்று [illegible]
ரிசைந்து கேட்கக்
கார்பொருந்துந் துதிக்கரத்தான் வெயிலுகந்த கணபதிதாள்
காப்புத் தானே. (1)

முருகர் துதி

உலகமெல்லாம் பணிந்தேத்துஞ் செயங்கொண்ட சோழச
நாய னூர்மேன்
மகரநெடுங் கடலுலக வதந்தியைச்செந் தமிழாற்பாஞ்
வழுத்து தற்கே
பகரமுத லவ்வெழுத்தென் றுதிபின்றுப் பாற்சொன்ன
வவன்றாள் போற்றிக

சிகரவரை யிசைபூக்க சிறந்தவடி வேலவன்றாள்
சென்னி சேர்ப்பாம். (2)

கலைவாணி துதி

சிலைவேலை வென்றபிரான் றன்னைமகிழ் வளர்
செயங்கொண் டார்மே [லுரைலே
லுலகிலுள்ளோர் வழக்கமதாய்ச் சொன்னசொல்லைத் தமி
ழுரைப்ப தற்குக்
கலைவாணி யாகியுல குள்ளமட்டும் படிக்கவந்த
கவிதை தன்னின்
மலர்மேவுதன் மனைவியென்றன் மனத்திலிருந் திவ்வுரையை
வழுத்து வாளே. (3)

அவை யடக்கம்

பத்தருக்குத் திரிபுரி தண்டலையென் றெமக்குரைத்த
பரமர் பிதல்
வித்தகர்முன் னுலகவழக் கத்தையெடுத் தொருநூறு
விருத்தஞ் செய்தா
ரத்தைதிக மெனச்செயங்கொண் டார்பதின் முத்தையன்சிற்
றறிவி னாலே
மத்தகயந் தனக்குமுன்னே சிற்றெறும்பு நடந்ததென
வசனித் தேனே. (4)

பாயிரம் முற்றிற்று.

நூல்

வேடன் கதை

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

நல்வேட னான்றோர் சுட்டுவிடக் கண்டுசேர்த்து
நாட மர்ந்து
சொல்வளர் வில்லாசு கற்றிடவே ணையென்மா
வென முன் னோனுர் [கொண்டார்
வில்வினையை நெஞ்சவைசெல்லக் கண்டுகொடுத்த செடக்
விளங்கு நாட்டிற்
கல்விதனக் கழுக்கை டறவொழிந்த லெனமுன் றோர்
கழறு வாரே. (1)

மார்க்கண்டர் கதை

அருமறைமார்க் கண்டர்சித்தர் திருக்கடவூர் வேணியனை
யன்பாய்ப் பற்றி
வரு*சமன்றன் பாசமடக்கித் தீக்கா லாட்டப்பவியில்
வளர நின்ருர்
தருவையீகர் தென்னமை நகரில்வளர் செயங்கொண்டார்
தமிழ்சேர் நாட்டுற்
பெருமரத்தைச் சுற்றிநின்ற வல்லிபுஞ்சா காதைனவே
பேசு வாரே. (2)

பாண்டவர்கள் கதை

அருமைசெறி பாண்டவர்கள் பங்காளி செய்கொடுமை
யாற்கா டாண்டு
பூரிமையுடன் றருமர்செய்த நன்றியினுற் றிருப்பவைய்வர்
துலகை யாண்டார்

---

* சமன் = எமன்.

பருவரைவில் லாவளைத்த செயங்கொண்டா ரேயெவரும்
பண்பாய்ச் செய்த
தருமமே தலைகாக்கு மதர்மமழித் திடுமெனவுஞ்
சாற்று வாரே. (3)

இளையான்குடிமாறர் கதை

உழுதிளையான் குடிமாறர் முளைவாரி யன்னமன்பர்க்
குதவிப் பாரில்
வழுவாத கீர்த்தியுட னொருநாளுங் கேடில்லா
வாழ்வு பெற்றார்
மழுவேந்துங் கரதலத்தார் செயங்கொண்டார் வளநாட்டின்
பறைக ளோதித்
தொழுவாரெல் லாமுழுவார் தலைக்கடையி லென்றுலகஞ்
சொல்லு மாதோ. (4)

கிரவுஞ்சம் பிளவுபட்ட கதை

தஞ்சமெனச் சரண்புகுந்த வமரர்களைப் புரப்பதற்காச்
சரவ ணத்தின்
மஞ்சனெனத் தோன்றியவேள் வடிவேலாற் கரவுஞ்ச
மாய்ந்த தன்றே
செஞ்சரணத் தால்யமனை வென்றசெயங் கொண்டாரே
தேவ ரேனும்
வஞ்சநெஞ்சைப் பிளக்குமிது பொய்யல்ல வுலகினிச
வசனந் தானே. (5)

இராமர் கதை

அரியோனைக் கௌசிகன்பால் விடமலைத்தான் றசரதன்விட்
டதற் கிலாபங்
கரியோன்று னதிகசௌந் தரியனுக்குந் தனுவினுக்குங்
கமலத் தார்க்கு

முரியோர்ஞ கியமறைதேர் முனியன்றோ செயங்கொண்டா
ருலகந் தன்னிற் [லொன்றும்
பெரியோரைத் துணைக்கொளென்ற வெளவைவாக் கியத்தி
பிசகி ராதே. (6)

இராமர் வனவாசஞ் சென்ற கதை

* பானுகுல ராமனுக்குப் பட்டாபி ஷேகமெனப்
பகர்ந்த போது
கூனியொரு சூத்திரத்தைக் கொடுக்கவவ னுரைவிட்ட
கொள்கை போல
மானணியுங் கரத்தாரே செயங்கொண்டா ரேபுவியின்
மகிமை சேர்ந்த
யானைநிழல் பார்க்கையிலே தவளைவந்து கலக்கிவிடு
மதுமெய் தானே. (7)

இராவணன் கதை

† தொடைக்கிலங்கு மார்பனிலக் குமணன்வில் வலுவென்றான்
சொன்ன பேச்சை
யடக்கிரா வணனுனை யோரம்பா ணுன்வெல்வே
னறியென் றற்போற்
சடைக்கிதழி மாலையணி செயங்கொண்டா ரேயெதிரி
தளத்துக் கஞ்சிப்
படைக்குப்போ காதவர்கள் நல்லசே வகரெனவும்
பகரு வாரே. (8)

வாலி சுக்கிரீபர் கதை

பேரினுயர் வாலிசுக்கி ரீபரிரு வரும்பகையாய்ப்
பிரிய ராமர்

---

* பானு - சூரியன். † தொடை - மாலை.

காரியத்துக் கரகவந்து கடலடைத்துச் சிறைமீட்ட
கணக்குப் போலே
மேருவைவில் லாய்வளைத்த செயங்கொண்டா ரேயுலகில்
விளங்குஞ் சொல்லு
மூரிரண்டு பட்டதென்றூற் கூத்தாடிக் கேலாப
முண்டென் பாரே. (9)

மூதேவி சீதேவி பிறந்த கதை

*செல்லோடே யிணங்குகடற் றிருவுடன்மூத் தாள்பிறந்த
செய்தி பாரி
னல்லோடைச் சலத்தில்சில பாசிபடர்ந் திடலுந்த
னஞ்ச யன்கை
வில்லோடே மோதியதோட் செயங்கொண்டா ரேவயலில்
விளைவுண் டான
நெல்லோடே பதருமசந் தனிலதரும் பிறந்திருக்கு
நேர்மை தானே. (10)

சரஸ்வதி கம்பரை நீங்கிய கதை

நங்கைகலை வாணிகம்ப ரிடத்திருக்கத் தண்டிகையி
னலமாய் வாழ்ந்தா
ரங்கவடான் புறம்போகக் கம்பரன்றே கூலிக்கோ
ராளா ளுரே
செங்கையுகி ரால்வேதன் சிரத்திலொன்றைத் துணித்துவிட்ட
செயங்கொண் டாரே
சுங்கமா றியபோது சுண்ணும்புங் கொடுக்கார்தொல்
புவியு ளோரே. (11)

வாமனன் அரிச்சந்திரன் கதை

† தாப்பாய்வா மனன்கையின் மாவலிதண் ணீரைவிட்டுத்
தரணி தோற்றுன்

* செல் - மேகம். † தாப்பு - சமயம்; குறித்த நேரம்.

வாய்ப்பாய கோசிகன்றன் வஞ்சனையா லரிச்சந்த்ரன்
மனைவி விற்றான்
தீப்போலே விழிகாட்டி மதனுடலை யெரித்துவிட்டு
செயங்கொண் டாரே
பார்ப்பார்க்கு வாய்ப்போக்கொண் ணாதாண்டிக் கதுதானும்
பகரொ ணாதே. (12)

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் கதை

பண்ணாருங் கவுணியர்வி பூதியினால் வழுதிசுரம்
பாதி தீர்த்தா
ரெண்ணாயி ரஞ்சமணர் திருநீற்றை மறந்துகழு
வேறி மாய்ந்தார்
பெண்ணாளைச் சடையில்வைத்த செயங்கொண்டா ரேயுலகிற்
பெருமை சேர்ந்த
வெண்ணீறை வினையகற்றுந் தரிப்பவர்க்குச் சிவகதியு
மேவுந் தானே. (13)

துரியோதனன் கதை

புள்ளாலே பொறியரவத் தூசன்மடிந்தாற் றருமருக்குப்
பொரும்போ ருண்டோ
துள்ளாடத் திருப்பிவிட்டுப் பின்பவனைச் செயிக்கமிகத்
தொல்லை யாச்சே
வெள்ளானைக் கிறைபணியுஞ் செயங்கொண்டா ரேபகையை
மெலிவி யாமன்
முள்ளாலே யெடுப்பதைக்கோ டாலியா லெடுக்கவந்த
முறைமை யாமே. (14)

அகலிகை கதை

பண்டகலி கையையிந்தி ரன்களவாய்த் தழுவிவெளிப்
படுஞ்சா லத்தைக்

கண்டுமுனி சகியாம லிருவரையுஞ் சபித்ததனற்
கனவீ னந்தா
னின்டைபுனை சடையாரே செயங்கொண்டா ரேபுவியி
லில்லாள் பேச்சைக்
கொண்டவன் றாற் றம்போதே கூரையொக்கத் தூற்றமெனக்
கூறு வாரே. (15)

தாரை கதை

கடலீன்ற சந்திரனைக் குருமனைவி கலந்தணையக்
கருதி வாடுவன்
றிடவுமதி தொடலாமோ பின்வருவ தறியாம
லிணங்கி னானே
சடையிலங்கக் கங்கையணி செயங்கொண்டா ரேமாரன்
சரந்தாங் காம
லுடைகுலைந்த பின்புசோர்ந்த முறைமைகள்கொண் டாடுவரோ
வுலகு ளோரே. (16)

காந்தக்கற்கோட்டை யழிந்த கதை

சுற்றுமதிற் கலிங்கசிந்து சூழுசிக் காந்தமெனுந்
துருவந் தன்னை
யெத்தும்விலை மாதர்களாற் பண்டுகரு ணாகரன்வென்
றிட்டா னன்றோ
கைத்திகிரி யோன்பணியுஞ் செயங்கொண்டா ரேமிகுந்த
கருத்துண் டான
புத்திமான் பலவானு மென்றுலகோர் சொல்லுவதும்
பொருந்துந் தானே. (17)

தருமர் கதை

ஆனைப்போல் வருமிருகந் தனக்கும்வீ மனுக்கும்வழக்
கான நியாய

வேளைக்கா தரவுதர்மர் வீமனுடல் பாதிமிரு
கத்துக் கென்றார்
வேழப்போர் வைவைத்தரித்த செயங்கொண்டா ரேசினி
வெல்லம் போட்டு
நாழிப்பால் வார்த்தாலு நடுச்சொல்வா ரறிவுமிகு
நடுவுள் ளோரே. (18)

வாலி மறுசனன மெடுத்த கதை

விழியெதிர்நில் லாதொளித்து வாலியைமா லெய்துகொன்று
விடவே வாலி
வழியுடனே மறுசனன மெடுத்தரியை யெய்துபழி
வாங்கி னனே
அழலுமழு வணிகரத்தார் செயங்கொண்டார் நன்னாட்டி
லமரர்க் கேனும்
பழிகிழம தாகிவிட்டுப் போவதில்லை யென்றுலகோர்
பகருவாரே. (19)

அம்பிகாபதி கதை

அரசன்மக ளாமையம்பி காபதிசேர்ந் ததனைமன்ன
னறிந்து நாட்சென்
றுருசிபிறந் தொருநாளத் தாட்சியுட னவனுயிரை
யொழித்தா னன்றோ
பரசணியுங் கரத்தாரே செயங்கொண்டா ரேமிகுந்த
பழக்க மேனுஞ்
சாசமிஞ்சி ரவிக்கையிற்கை போடவொண்ணா தென்றுலகோர்
சாற்று வாரே. (20)

விபீஷணன் கதை

கும்பகர்ண னுக்கிளையோன் றமையனுயிர் நிலைகாட்டிக்
கொல்லென் றேகி

கும்பலைக்குந் தூறவுசொல்லி யிலங்கைமன்னன் வனுவைமுற்றுங்
குறைத்தா னன்றோ
செம்பிநன்னாட் டவர்புகழுந் தென்னைம நாட்டில்வளர்
செயங்கொண் டாரே
தம்பிபிறக் கத்தரையா மென்றிடுஞ்சொல் லரக்கனுக்கே
தருங்கண் டரே. (21)

கண்ணன், மலையைக் குடையாக எடுத்த கதை

கல்லான மாரிமையிந் திரனனுப்ப வாய்ப்பாடிக்
கண்ணர்க் கட்பு
வில்லேது மின்றியொரு கற்குடையால் வந்தமழை
விலக்கி னரே
செல்லாருங் குழலிசௌந் தரியையிடப் பாகம்வைத்த
செயங்கொண் டாரே
வல்லார்க்குப் புல்லுமோ ராயுதமா மென்றுலகோர்
வழங்கு வாரே. (22)

சூர்ப்பநகை மூக்கு முலை யறுபட்ட கதை

* உறுக்குதலு நயத்தலுமார் சூர்ப்பநகை யிலக்குமண
னுயர்தோள் சேரச்
சுறுக்கிற்சென் றெடுக்கவவ னிணங்காமன் மூக்குமுலை
துணித்தா னன்றோ
† மறிக்கிசைந்த கரத்தாரே செயங்கொண்டா ரேமிருந்த
மயலுண் டாகிச்
சிறுக்கிமன தறியாமற் செடிதனைக்கை யாற்றாக்கித்
திரிந்த வாறே. (23)

சீதை கதை

தேன்மொழிச்சி தையையரக்கன் சிறையெடுத்து வனத்தி
செயலா னுந்தா [ல்வைத்த

* உறுக்குதல் - கோபித்தல். † மறி - மான்.

ஞனமட்டும் பார்க்கவவள் கற்பழியா தக்கினியி
லமிழ்ந்து மீண்டாள்
மான்விழியாள் சௌந்தரிபா காசெயங்கொண் டாரேநின்
வளஞ்சேர் நாட்டிற்
றுன்பதிவி ரதையானுற் றேவடியாள் வீட்டினித்தந்
தரிக்க லாமே. (24)

அருச்சுனன் கதை

பண்டுகிணற் றினிலெறிந்த பௌத்திரத்தைத் துரோணர்சிலை
பாணம் போட்டுக்
கொண்டுவரக் கண்டதனரு சயனுமந்த விற்றொழில்கைக்
கொண்டா னன்றோ
வண்டுவிழி யுமைபாகா செயங்கொண்டா ரேயுமது
வளஞ்சேர் நாட்டில்
கண்டதைக்கற் கினறவனே பண்டிதனு வானென்றே
கருது வாரே. (25)

நளனைப் பாம்பு கடித்த கதை

நண்ணு * கழை வனமெரிய மேற்கிடந்த பாம்புசெத்தி
டாமற் றுங்கி
மண்ணில்விட நளன்கரத்தி லரவுகடித் தவனுடலை
வடுச்செய் தாற்போல்
வெண்ணிலவைச் சடையில்வைத்த செயங்கொண்டா ரேகுடியின்
மெலிவு தீரப்
புண்ணியத்துக் குழுமெருதைப் பல்பிடித்துப் பார்ப்பரெனப்
புகலு வாரே. (26)

ஓரரசன் பெண்சாதியின் கதை

நயவேந்தன் பாரியொரு துன்மார்க்க னுசைகொண்டு
நடந்தே யாற்றி

---

* கழை - மூங்கில்.

விபல்புடனே போய்ச்சலத்தி னின்றதைச்சிந் தர்மணியி
வியம்பி னாரே
கயல்விழியா ருமைபாகா செயங்கொண்டா ரேதனது
கணவன் போலே
அயல்விட்டான் மகனவனு மாபத்துக் குதவாதெனன்
றறைகு வாரே. (27)

சேதுபதி ராசா மகள் கதை

பெண்ணைவாழ்க் கைப்படுத்தச் சேதுமன்னன் குறித்தவிடம்
பிசகி மேலாங்
கண்ணார்பரி சோதனைக்குந் தப்பிவிதிப் படிமுடவன்
கைக்கொண் டானே
பண்ணுலவு புகழ்மேவுஞ் செயங்கொண்டா ரேமூவர்
பாரித் தாலு [ப்பவர்க
மெண்ணெய்தனை தடைத்திடலா மெழுத்ததனைத் துடை
ளில்லைத் தானே. (28)

குஷ்டரோகியின் கதை

பண்டுகுட்ட ரோகியுந்தான் பாரதங்கேட் டாநோயும்
பஞ்சா யோடி
விண்டுவரு கையிற்கதையைப் பொய்யென்றான் மறைந்தகுட்ட
மீறிற் றன்றோ
தண்டமிழுக் கருள்புரியுஞ் செயங்கொண்டா ரேபூதந்
தழும்பா தீசன்
உண்டென்ற பேருக்குண் டில்லையென்ற பேர்க்கில்லை
யுண்மை தானே. (29)

மனுநீதிச்சோழன் கதை

மூன்னொருசோ ழன்புதல்வன் றேர்க்காலி லான்கன்று
முறியக் கண்டே

பின்னதற்கி டாய்த்தனது பிள்ளையைத்தேர்க் காலிலிட்டுப்
பெருமை சேர்ந்தான்
றென்னேம நகரில்வாழ் சௌந்தரநா யகிமகிழ்ந்த
செயங்கொண் டாரே
தன்னுயிர்போன் மன்னுயிரை யெண்ணுவர்தே வர்முனிவர்
தமக்கொப் பாரே. (30)

இந்திரசித்தன் கதை

கன்னார்படை தனைச்செயிக்க விந்த்ரசித்த னிகும்பலையைக்
கருதிச் செய்தே
நண்ணியபா கமுமுடியுந் தருணத்தி லிலக்குமணை
ஞசஞ் செய்தான்
மண்ணையுண்டோன் விழிபதத்தார் செயங்கொண்டா ரேகோல
மத்து டாடி
வெண்ணெய்படும் வேளையிலே தாழியுடைந் திடுதன்முன்செய்
வினையென் பாரே. (31)

இராவணன் கதை

அற்புதரா மன்கைவலு முதனுட்சன் டையிலரக்க
னறிந்தும் புத்தி
சொற்பமகோ தரன்பேச்சைக் கேட்டலவோ குலத்தோடுந்
துஞ்சி னனே
தற்பரச தாசிவனே செயங்கொண்டா ரேநல்யோ
சனையில் லாத
துற்புத்தி மந்திரியா லரசுக்கே யீனமென்ற
சொல்மெய் தானே. (32)

சகரர்கள் கதை

ஆவலாய்ப் பரிதேடிக் கபிலரிஷி யிடத்திற்போ
யகம்பா ரா[illegible]

தாவியவெஞ் சினத்தாலே யறுபதினா யிரம்பேர்கள்
சகரரீண் மாண்டார்
காவடருந் தென்னேமச் செயங்கொண்டா ரேபொறுமை
கருதிச் செய்யாக்
கோபமே பெரும்பாவ மதுசண்டா ளம்மெனவுங்
கூறு வாரே. (33)

இராக்கதன் கதை

ஆற்றையணி தேநோக்கி யொருசிருதன் றவசுசெய்ய
வவனுக் கோர்வாள்
கூற்றையுதைத் தோனனுப்பக் குறுக்கிற்சென் றிலக்குமணன்
கொண்டா னன்றோ
நாற்றிசையும் பணியவருஞ் செயங்கொண்டா ரேயனந்த
நாளா யொட்டிக்
காத்திருந்தோன் பெண்டுதனை நேற்றுவந்தோன் கைக்கொண்ட
கணக்குத் தானே. (34)

பாரதக் கதை

விதுரன்வின் முரித்தான்கன் னனும்பாம்புக் கணைதிரும்ப
விட்டா னில்லை
யெதிரிபடை தனைத்துரியோ தனன்செயிக்கப் படைத்தலைவ
ரிணங்கி னாரே
மதுரையி*னிந் தனம்வளையல் விற்றசெயங் கொண்டாரே
மருவார் போரில்
குதிரைநட வாவிடின்மா வீரர்பறந் திடுவாரோ
கொக்காய்த் தாமே. (35)

மணியடித்த கதை

சாத்திரவே தியர்வதிட்டர் தருமராது சத்திரத்திற்
சலச்சோ றுண்ட

* இந்தனம் = விறகு.

மாத்திரமே லட்சமறை யோர்புசித்தா லாடுமணி
மலிந்தா டிற்றே
நேத்திரத்தா லனங்கனுட றனையெரித்த செயங்கொண்டார்
நிமலர் நாட்டிற்
பாத்திரத்தை யறிந்துபிச்சை யிடவேண்டு மென்றுலகோர்
பகரு வாரே. (36)

கிருட்டினன் தருமரைப் போய் சொல்வித்த கதை

அன்பான தருமரசு வத்தாமா வெனும்யானை
யமரில் வீழ
வன்பான புயவசுவத் தாமர்பட்டா ரெனப்பிசகி
வழுத்த லாச்சே
முன்பாத வன்னெயிற்றைப் பறித்தெறிந்த ஜெயங்கொண்டார்
முதர்வர் நாட்டிற்
றன்பானை தனைச்சாயப் பிடிப்பதுண்டோ வெவருமென்று
சாற்று வாரே. (37)

பஞ்சபாண்டவர்கள் போர்க்குச் சென்ற கதை

மன்னர்துரோ ணரையோனுன் கொடுபோயிற் றென்றொரு
வழுத்தக் கேட்ட [சொல்
பொன்னிரத மேறியம்பு வில்லெடுத்தை வருஞ்சமர்க்குப்
போனா ரன்றே
நன்னயவே தன்சிரத்தி லொன்றணித் திட்டசெயங்
கொண்டார் நாட்டிற்
சின்னப்பாம் பானாலும் பெரியகொம்பா லடியென்றே
செப்பு வாரே. (38)

அச்சுதவாணன் கதை

வேணியரா னைப்பணியு மச்சுதவா ணக்குரிசில்
வெள்ளாண் மைச்சீர்

ஆணியவல் லமையான்மூ வேந்தரையுங் காவலில்வைத்
தவதி செய்தான
பாணிமழு வணிசெயங்கொண் டாரேயெத் தொழில்களுக்கும்
பழுதுண் டேபார்
காணியைநட் டுக்களத்தி னிற்பதுவே நன்மையெனக்
கருது வாரே. (39)

தக்கன் கதை

கயிலைத்தா னுவைப்போலே மறுசிவனை யுண்டுபண்ணக்
கருதித் தக்கன்
செயலற்றே செய்வேள்வி யுங்குலைந்து வேற்றுமுகஞ்
சேர்ந்தா னன்றோ
வயிலைப்போல் விழியுமைசேர் செயங்கொண்டா ரேயிந்த
வவனி மேலே
உயரத்தான் பறந்தாலு மூர்க்குருவி பருந்தாகா
துண்மை தானே. (40)

தக்கன் மகத்தில் வந்த தேவர்கள் கதை

ஆணவத்தக் கன்மகத்தி லவியுணவந் திடுதேவ
ரவர்க ளெல்லா
நாணமொடு மானபங்க முற்றனரே வீரபத்திர
நாத ராலே
† பாணிதனின் மழுவணிந்த செயங்கொண்டா ரேருசியும்
பசியும் பார்க்கு
மூணருந்தங் கருமமிழந் திடுவரென்ற பழமொழிதா
னுண்மை தானே. (41)

இந்திரன் நளனைத் தூதுவிட்ட கதை

வனத்திறையின் திரனளன்பாற் சென்றுனக்கு வருமான
மாதைத் தாஎன்ன்

* அயில் - வேல். † பாணி - கை.

றனக்குவரும் படிபேசித் தமயந்தி தனையிணக்கித்
தாவென் றுற்போற்
சினக்குமர வணிந்தடியார் மனக்கவலை தீர்த்தருளுஞ்
செயங்கொண் டாரே
உனக்குமழை பெய்யுமிப்போ தெனக்கிரவை நீர்தாவென்
றுரைத்த வாறே. (42)

பிரமனைச் சிவன் சபித்த கதை

கஞ்சனுக்குப் புவியிற்கோ யிலுட்பூசை யில்லையெனக்
கடிந்தீர் மீட்டுங்
கெஞ்சினபின் மறையவர்செய் பூசையெல்லா முனக்கெனவே
கிருபை செய்தீர்
* பஞ்சவனுக் காய்மாறி நடித்தசெயங் கொண்டாரே
பகைவ ரைத்தா
னஞ்சிநல்ல வார்த்தைசொன் னாற் பொல்லாப்பு வருவதில்லை
யவனி யோர்க்கே. (43)

அகலிகை சாபந் தீர்ந்த கதை

முனியகலி கையைக்கல்லாச் சபித்துநிவிர்த் திக்கும்வழி
முறைசொன் னாற்போன்
மனுவேந்த னாகியரி நடந்திடுந்தாட் படப்பழைய
வடிவா னாளே
† தனவானைத் தோழனென்ற செயங்கொண்டா ரேயெவர்க்குந்
தலைநாள் செய்த
வனுபோகந் தொலைந்திடும்போ தவிழ்தமுஞ்சித் திக்குமென்ப
ரவனி யோரே. (44)

விபீடணன் மகுடம் பெற்ற கதை

வளமையுள்ள ராமனைவி பீஷணன்சேர்ந் திலங்கைமணி
மகுடம் பெற்றான்

---

* பஞ்சவன் - பாண்டியன். † தனவான் - குபேரன்.

தளாரக்க ருடனிருந்தே யமர்க்குவந்தா லவனையொக்கச்
சரிப்பா ரன்றோ
களபமணி தனத்தித்தௌந் தரிபாகர் ஜெயங்கொண்டார்
கனத்த நாட்டி
னிழல்ருமை வெய்யிலிற்போ ஞற்றெறிய மென்பதுவு
நிசங்கண் டமோ. (45)

அரிச்சந்திரன் கதை

செப்புமரிச் சந்திரன்றா னீசனுக்கே விலையாகிச்
சென்றே நெஞ்ச
மொப்பிமயா னமுங்காத்த நிமித்தியத்தா லிழுக்கவனுக்
கொருபோ துண்டோ
மைப்படியுங் கண்ணிசௌந் தரிபாகர் செயங்கொண்டார்
வளஞ்சேர் நாட்டிற்
குப்பையிலே கிடந்தாலுங் குன்றிமணி நிறத்திலொன்றுங்
குறைவு றாதே. (46)

அமராவதி யென்பவள் கதை

வணக்கமுடன் சித்திரபுத் திரரையம ராவதிதான்
வணங்கிப் பொங்க
லிணக்கமுடன் செய்யாத நியமத்தா லவட்குமெத்த
விடரெய் திற்றே
யணைக்கடலின் மேனடந்த முகில்பணியுஞ் செயங்கொண்டா
ரருள்சேர் நாட்டிற்
கணக்கனுக்குக் கைக்கூலி கட்டியன்றோ குடியிருக்கக்
கடனென் பாரே. (47)

விடத்திற்குப் பயந்த விஷ்ணு கதை

கடியவிடம் பாற்கடலிற் றோன்றியபோ தருகிருந்த
காருத் தன்றே

னெடியபயத் துடனீங்கி யுங்கருதி றம்படைத்தா
னிசம தன்றோ
கொடியிடைப்பெண் சௌந்தரியா ளிடப்பாகர் செயங்கொண்டார்
குலவு நாட்டிற்
படைதனக்கோ டிப்பிழைப்பார் பஞ்சமதற் கிருந்துபிழைப்
பாரென் பாரே. (48)

பஞ்சதந்திரக் கதை

திறமுளசஞ் சீவகனைத் தமரகன்கண் டழைத்துவந்து
சிங்கத் துக்கு
மிறையுளமந் திரியாக வைத்தபின்சிங் கந்தனக்கு
மிடபத் துக்குங்
குறைவில்பகை யுண்டுபண்ணி விட்டதன்றோ செயங்கொண்டார்
குலவு நாட்டி
லுறவுதனைப் போலிருந்துங் குளவியைப்போற் கொட்டுவர்க
ளுண்டென் பாரே. (49)

அறிவீன னரசன்மேற் பாடிய கதை

அறம்பெற்ற சோழனைமண் ணுண்ணிமரப் பாவையென்
றதிலோர் பாட்டாய்
வெறும்பித்தன் சொல்லவந்த வேந்தர்சபை யோர்கள்பொருள்
விளங்கச் சொன்னார்
திறம்பெற்ற பரிசுகொண்டான் றென்னைம நகரில்வளர்
செயங்கொண் டாரே
யெறும்புக்குந் தன்கையா லெண்சாண்மெய் யென்றுலகோ
ரியம்பி னாரே. (50)

கர்னமகாராஜன் கிண்ணங் கொடுத்த கதை

வாழிரவி சுதன்வலக்கை யாலெடுத்துக் கொடுக்குமுன்னே
மனம்வே றுமென்

றேழைமறை யோர்க்கிடக்கை யாலேயெண் ணெய்க்கிண்ணா
மீந்தா னன்றோ
வாழிதனிற் பள்ளிகொள்ளு மால்பணியும் பொற்பாதச்
செயங்கொண் டாரே
நாளையென்பார் கொடைதனக்குச் சடுதியிலே யில்லையென்ற
னலம தாமே. (51)

விசுவாமித்திரன் வெற்றியடையாத கதை

புகழரிச்சந் திரனிசவா னெனவதிஷ்டர் சொலவவனைப்
பொய்ய னாக்க
மிகவெகுண்டு சபதமிட்டே யானமட்டும் பார்த்தயர்ந்து
விசுவா மித்ரன்
செகமறிய மக்கனப்பட் டிருந்ததையா வருமறிவார்
செயங்கொண் டாரே
முகடுமுட்ட வருகோபந் துரும்புகுத்த வேலையென
மொழிந்த வாறே. (52)

சுப்பிரமணியர் கதை

அண்ணலருள் சரவணவேள் புனக்குறப்பெண் வெயிலினிற்கு
மவதி பார்த்துத்
தன்னுலவு வேங்கைமர நிழலாலன் றவள்வருத்தந்
தனைத்தீர்த் தாரே
விண்ணவர்க்காய் விடத்தையுண்ட செயங்கொண்டா ரேகனந்தான்
விளங்கு நாட்டிற்
பெண்ணொன்றுற் பேயுமொக்க விரங்குமென வுலகுள்ளோர்
பேசு வாரே. (53)

கிருட்டினன் ஐவரைக் காத்த கதை

வள்ளல்கன்னன் கைநாகக் கணைப்புலன்மா லறிந்தவன்றன்
மாதா வைப்போய்ப்

பிள்ளைகண்மே ளுகமொரு தரம்விடப்பா னிறுத்தெனவும்
பேசச் சொல்லைத்
தெள்ளியபஞ் சவருயிரைக் காத்தார்தென் னேமநகர்ச்
செயங்கொண் டாரே
வெள்ளம்வரும் முன்னணையைக் கோலிவைப்போர் காரியங்கண்
மிகநன் றாமே. (54)

இரணியன் கதை

ஆச்சரிய விரணியனட் டாக்கரத்தை யிகழ்ந்தார்போ
லாப்பெண் ணுமற்
கூச்சமறத் தள்ளியிர ணியநமா வென்றதிறற்
குலைந்தான் றேகம்
பேச்சிழலை யுண்டமுகில் பணிசெயங்கொண் டாரேநீர்
பெருகாற் றுக்கு
ணீச்சறியா மைந்தரைவெள் ளங்கொண்டு போமென்ற
னிசங்கண் டீரே. (55)

உருக்குமாங்கதன் கதை

நன்னிலத்தி லுருக்குமாங் கதராச னொருவிரத
நடாத்தி னுனென்
றந்நகரு மவ்விரதந் தொடங்கியதால் யமனவரை
யணுகக் கூடா
தென்னயம தண்டனைசே ராதிருந்தார் செயங்கொண்டா
ரில்கு நாட்டின்
மன்னவனெப் படியோமன் னுயிருமந்தப் படியெனவும்
வழுத்து வாரே. (56)

நளன் கதை

அடவிசென்று நகரிழந்து வறுமைதங்கி யுடன்மெலிந்தே
யம்மா னூர்வந்

திடவுமட்மா னேவலிஞ லமைச்சரழைத் திடவருவ
திலேபோ வென்ற
திடநளனை மாமனெதிர் கொண்டழைக்கச் சம்மதித்தான்
செயங்கொண் டாரே
கடுகுசிறுத் தாலுமென்ன காரம்போ காதெனவுங்
கழறு வாரே. (57)

சூரபத்மன்

பூதலமும் பொன்னுலகு மேவல்கொண்ட சூரனரன்
புதல்வற் கஞ்சிச்
*சூதமர மாயொளித்துக் கடைசியிற்செவ் வேள்கரத்திற்
றுசமா ஞனே
தாதவிழ்பூங் கொன்றையணி செயங்கொண்டா ரேசெடியைத்
தாண்டித் தாவிக்
காதமோ டினுமுயற்குக் கைத்தூக்கென் றுலகிலுள்ளோர்
கழறு வாரே. (58)

போய்த் தவவொழுக்கத்தோர் கதை

பூமிதனிற் சிலர்நீறிட் டிருகாமுங் குவித்திருகண்
பொத்திக் கொண்டே
காமியர்கண் மேற்பொருண்மேன் மனங்கிடக்க வாயிலா
காவென் றற்போ
னேமியணி வோன்றேட வரியபதச் செயங்கொண்டார்
நிமலர் நாட்டின்
மாமிதலை மேற்கையும் வேலிபுறத் தினிற்கண்ணும்
வைத்த வாறே. (59)

திருவிளையாடற் புராணக் கதை

பெண்ணிறக்கத் தொங்கலம்பால் வில்வேட னடுத்துவரப்
பெண்ணுக் காளன்

* சூதம் - மாமரம்.

கொன்றதுநீ யென்றிழுக்க மதுரையிற்சுந் தரர்நியாயங்
கொடுத்துத் தீர்த்தா
ரன்னலரா னெசெயங்கொண் டாரேகா தாரக்கேட்
டதும்பொய் யாகுங்
கண்ணாரக் கண்டதும்பொய் தீர்க்கவிசா ரிப்பதுமெய்
காணுந் தானே. (60)

துரியோதனன் அரசிழந்த கதை

கூறுமர வக்கொடியோன் பாண்டவருக் கைந்திலமுங்
கொடுக்கே னென்று
வீறுசொன்னான் சுடக்கொடுத்த பின்னுயிரோ டுலகமுற்றும்
விட்டா னன்றோ
நீறணிமெய்ச் செயங்கொண்டா ரேயாற்றே டேழுடர்
நேர்போ னாலும்
* போறதல்லா லோடக்கா ரனுக்கரைக்கா சுங்கொடுக்கப்
பொருந்தி டாரே. (61)

விநாயகர் மாங்கனி பெற்ற கதை

வேய்க்குமகன் மூத்தபிள்ளை கரத்தினின்மாங் கனிகொடுக்க
வெகுண்டு வேலர்
வாய்க்கினிய கனிநமக்குத் தரவிலென்று கோபமுடன்
மலைமேற் சென்றார்
பாக்கியஞ்செந் தமிழ்க்குதவுஞ் செயங்கொண்டா ரேவிரைத்த
பழனந் தோறுந்
தாய்க்குவிளை தானுமென்ன தனக்குவிளை திடவேண்டித்
தவஞ்செய் வாரே. (62)

சீவகன் கதை

பெலமுற்ற சிங்கமொரு கன்றீனும் படியெழுதிப்
பின்னே செம்பொன்

* போகிறதல்லா லெனபது 'போறதலால்' என விகாரமாயது.

விலைபெற்ற கரியையரிக் கன்றுதுள்ளிப் பாய்ந்தகதை
மெய்யா மென்றே
சிலைபெற்ற கூளேந்த்ரன் விறலிதனில் விளங்குதன்றோ
செயங்கொண் டாரே
குலவித்தை கல்லாமற் பாதிவரு மென்றுலகோர்
கூறு வாரே. (63)

கொக்கு மீன்களை மடித்துத் தானும் மடிந்த கதை

தண்ணீர்மீன் களைச்சருவ சீவதயா பர*பகந்தான்
றயவாய்ப் பேசி
யெண்ணமற் சிதைத்தபழி தனக்†கலவன் பகக்கழுத்தை
யிடறிற் றன்றே
பண்ணார்சிந் தாமணியில் விழுந்ததன்றோ செயங்கொண்டார்
பரவு நாட்டிற்
கொன்றாரைக் கொல்லுமல்லாற் கொலைவிடா தென்றுலகோர்
கூறு வாரே. (64)

வாமனவதாரக் கதை

உலகமெல்லா முடல்சிறுத்துஞ் சிறியவா மனனளந்தா
னொருபா தத்தா
லலகையின்காத் திரங்கனென்ன வாலகிருஷ்ணன் பாலருந்தி
யவளை மாய்த்தான்
சிலைநுதலாள் சௌந்தரிநா யகியையிடப் பாகம்வைத்த
செயங்கொண் டாரே
மலைபெரிதா னாலுமென்ன சிற்றுளிக்குப் பயஞ்சனிக்கும்
வண்மை தானே. (65)

புட்கரன் நளனை வரவழைத்த கதை

காவலன்புட் கரனளனைச் சூதாட வரவழைத்த
கபடங் கண்டே

* பகம் - கொக்கு. † அலவன் - நண்டு.

மேவியரு கர்டாமற் றள்ளிவிட்டார் சனிநளனை
வினைசெய் வாறே
வாவிதிகழ் தென்னைமச் செயங்கொண்டா ரேமிருந்த
வளஞ்சேர் நாட்டி
ஞவிதன்செய் தியையறிந்து குடுமியைப்பத் திரப்படுத்த
னலமென் பாரே. (66)

குமுணராசன் கதை

சிம்மாச னன்குமுணன் சிரம்போலே விழிமூக்குச்
செவிவாய் செய்து
சம்மாரம் பண்ணிரத்தச் சோரிசிந்தக் கொடுத்ததுவுந்
தட்டா னன்றோ
பெம்மானை தென்னைமச் செயங்கொண்டா ரேமலையைப்
பிரட்டுங் கையான்
கம்மாளன் பசுவைத்தான் காதறுத்துக் கொள்ளுமெனக்
கழறு வாறே. (67)

ஆமை வாயாற் கெட்ட கதை

கொடியையிரண் *டோதிமங்கௌவிப்பறக்க நடுக்‡கூர்மங்
குலவிச் செல்கா
ஞெடியிலொரு செய்திசொல வாய்திறந்தா மையும்விழுந்து
நொறுங்கிற் றன்றே
வடிவுளதந் திரக்கதையு முண்டுசெயங் கொண்டார்வாழ்
வளஞ்சேர் நாட்டி
னெடுங்கிணறும் வாயாலே தூறுமென்றே சொல்லுவர்க
ணிசங்கண் டோரே. (68)

திரிசங்குராசன் கதை

நம்புகுரு வசிஷ்டர்பகை மிகுந்திருக்கும் போது திரிச்
சங்கு ராசன்

* ஓதிமம் - அன்னம். ‡ கூர்மம் - ஆமை.

வம்புரைத்த கோசிகராற் சொர்க்கமதி லேறியதான்
மகிமை யுண்டோ
சம்புமகா தேவசெயங் கொண்டாரே யெதிராளி
தனுவா லெய்த
வம்புவிழக் கையிலிழை கட்டினன் மெய்யினிற்புண்
ணுறி டாதே. (69)

சுக்கிரன் கண்ணிழந்த கதை

கூச்சமற மாவலிபூ மியைக்கொடுக்க மால்வாங்கக்
குறுக்கே சுக்ரன்
பேச்சறியா மற்பேசிக் கண்ணிழப்பா னேனெனுதுங்கிப்
பிழைக்கொண் ணுதோ
வாச்சரியஞ் செயங்கொண்டா ரேயிலங்கா புரிராம
ராண்டா லென்ன
வேச்சிலரக் கர்களாண்டா லென்னென்று குரங்கநா
ளிருந்த தன்றே. (70)

மானமுள்ள மகா புருடன் கதை

நீரெடுத்தோர் கலசந்திற் கவசமுஞ்செய் தொருவன்வந்தா
னெடுநாள் கும்பம்
பாரில்விழுந் துடையவின்னு மொருகலச மென்மானம்
பார்க்கும் போது
சீரலவென் றழுதானென் றொருகதைசொல் வார்நேமச்
செயங்கொண் டாரே
யாரெனினு மானமிழந் துயிர்காப்ப தென்னவென்பா
ரவனி யோரே. (71)

கருடன் கதை

விருப்பமறை யோன்றனக்குப் பிறந்தநிரு தனை*யுவணன்
விழுங்கும் வாயி

---

* உவணன் - கருடன்

னெருப்பெழச்சுட் டசனுற்செங் கருடனிரு தனைவிடுத்தா
னெனவேவார் பாட்டிற்
றிருப்பதிவேங் கடசதகந் தனிலுரைத்தார் முன்பெரியோர்
செயங்கொண் டாரே
நெருப்பிருப்ப தறியாமற் றொட்டாலுஞ் சுடுமெனவே
நிகழ்த்து வாரே. (72)

பட்டணத்துப் பிள்ளை கதை

கையினிற்பட் டணத்தார்க்குத் தமக்கைநஞ்சு கலந்துபல
காரஞ் செய்தே
யையமறக் கொல்லவென்றே கொடுக்கவவண் மனைநெருப்பா
லழிந்த தன்றோ
துய்ய*பிநா கச்சிலையீர் செயங்கொண்டா ரேபிறர்க்குத்
துன்பங் காணச்
செய்ததீ வினைதானுஞ் செய்தவர்க்கே சேருமெனச்
செப்பு வாரே. (73)

விக்ரமாதித்தன் கதை

சிந்தைமகிழ் விக்ரமா தித்தனுக்கா யிரவருடந்
தேவி யீந்தாள்
புந்திவலு மந்திரிசொல் லாலிரண்டா யிரவருடம்
புவியை யாண்டான்
சுந்தரர்க்குத் தூதுசென்ற செயங்கொண்டா ரேதருமந்
துலங்கு நாட்டின்
மந்திரங்கால் மதிமுக்கா லென்றுலகந் தனிலுள்ளோர்
வழுத்து வாரே. (74)

காளிதாசன் கதை

நிசகாளி தாசனரண் மனைவாயிற் புகவேண்டி
நிருபன் கீர்த்தி

* பிநாகம் - சூலம், அல்லது சிவன் வில்.

சுகநாசி பல்போலென் றுரைத்ததனாற் செல்லவிட்டார்
 தோன்றப் போவென்
றிசைவாங்கிர் வாணம்போ சன்றன்மேற் பகர்ந்தனன்காண்
 செயங்கொண் டாரே
பசுமாட்டுத் தோலதனைப் புலிபோர்த்துக் கொண்டிருந்த
 பண்பு தானே. (75)

இராவணன் போர்க்குத் துணிந்த கதை

யாகத்தாற் செயமுமில்லை யிறப்பதினி நிசமெனக்கொ
 ளென்னைப் பெண்ணே
லோகத்தா ரிராமனென வுரைக்குமட்டு மிராவணனென்
 றுரைப்பார் போர்க்குப்
போகத்தான் றுணிந்தனென்றா னரக்கனதாற் செயங்கொண்டார்
 பொருந்து நாட்டிற்
சாகத்தான் றுணிந்தவர்க்குச் சமுத்ரமுழங் காலளவு
 தானென் பாரே. (76)

நக்கீரர் கதை

அத்தனீ கரத்தெழுதி யடிமைக்கீந் திட்டசெய்யு
 ளதனை நோக்கிச்
சற்றுந்தா மதியாம லியற்கைமணங் கூந்தலுக்குத்
 தகுதி யென்றல்
குற்றமெனப் பயமின்றி யுரைத்தனர்நக் கீரர்செயங்
 கொண்டா ரேசொல்
வித்துவான் மதயானை யிரண்டுமொப்பென் றுரைப்பதுவு
 மெய்ய தாமே. (77)

துரோணர் பெண்சாதி கதை

உச்சிதமாய்த் துரோணர்சொன்ன மொழிப்படியே யவர்மனையா
 ளுடையில் லாமற்

பிச்சையிடக் கொள்சிவனுக் கக்கணமே யிந்திரியம்
பிறந்த தன்றோ
தெட்சணமா முனிபரவுந் தென்னைமா நகரில்வளர்
செயங்கொண் டாரே
யிச்சையுள்ள காமுகர்க்குக் கண்கண்ட விடத்தினிலென்
றியம்பு வாரே. (78)

வாதாபி கதை

மெத்தநாள் வாதாபி வேதியர்க ளுயிரையுண்டு
மேவிக் கும்ப
சித்தனைச்சாப் பிடநினைந்தான் சித்தனவ னுயிரைமுற்றுஞ்
சிதைத்துப் போட்டான்
மத்தகசந் தனையுரித்த செயங்கொண்டா ரேயார்க்கு
மனதுக் கேற்க
நித்தியங்கட் டப்பாலை முற்றவுந்தான் பழுத்திடுமோ
நிலத்து மீதே. (79)

நாரை மூக்குக் குவமை சொல்லிய கதை

பார்புகழும் பாண்டியர்க்குச் சங்கத்தார் பேரறிவாற்
பகர வொண்ணு
நாரைமூக் குக்குவமை பனங்கிழங்கென் றொருபுலவ
னவின்றா னன்றோ
சீருலவுங் கங்கைதிங்க ளரவமொடு கொன்றையணி
செயங்கொண் டாரே
காருலவும் புவியிலுள்ளோ ராகாயந் தனையும்வரை
கட்டு வாரே. (80)

விறன்மிண்டநாயனார் கதை

ஆரூரெல் லையின்மிதியே னென்றவிறன் மிண்டர்தனை
யரன்சோ தித்தப்

பாரிலொரு கான்மிதிக்கச் செய்ததுகண் டக்காலைப்
பதறி யிர்த்த
சீருவந்து சிவன்காட்சி கொடுத்தானன் றேநேமச்
செயங்கொண் டாரே
பேருலகின் மனங்கலங்கிப் பிரியாமற் பிடித்தவர்க்குப்
பேறுண் டாமே. (81)

செங்நாப்புலவர் கதை

உற்றசெங்நாப் புலவர்மிக்க கணிகணன்மேற் கோபமதா
யுல்குண் டோனை
யிற்றையாம் புறப்படுவோ மினியுன்பாய் சுருட்டியெழுந்
திருமென் றேதச்
சித்தசன்றன் றுதைவர தப்பெருமா ளெழுந்தனரே
செயங்கொண் டாரே
பத்தருளத் தினிலீசன் குடியிருப்பா னெனச்சொல்லும்
பண்பு தானே. (82)

குசலன் கதை

மிகப்பெரிய மாலசுவந் தனைப்பிடித்துக் கட்டிவந்த
வினைப்போர் தன்னைப்
பகற்பொழுதிற் பொடியாக்கித் தாதைதனை வென்றகுசன்
பண்பு பாரீர்
செகத்தரசர் புகழவருந் தென்னேம நாடதிபச்
செயங்கொண் டாரே
தகப்பனெரு பாக்கெனவும் பிள்ளையொரு தோப்பெனவுஞ்
சாற்று வாரே. (83)

இரேணுகாதேவி கதை

தின்பரசு ராமனது தாயுடலிற் பறைச்சிதலை
தரித்த தின்று

ணண்பரிடங் கொண்டுவர விவண்முழுதும் பறைச்சியென
நகைத்து நாதன்
திண்புயனே யிவளையப்பாற் றுரத்தெனச்சேய்க் குரைத்தனரே
செயங்கொண் டாரே
பண்புளவெண் சாணுடம்பிற் சிரசுபிர தானமெனப்
பகரு வாரே. (84)

கண்ணன் கதை

பார்த்தனுக்கே ரதமூர்ந்தோன் மூத்தபல பத்திரனைப்
பாரைச் சுற்றென்
றேய்த்தனுப்பித் தன்னைச்சார்ந் தோரைரட்சித் தண்ணனைச்சார்ந்
திருந்து வாழ்ந்த
நூற்றுவரை மடியவுஞ்செய் தான்செயங்கொண் டாரேநீர்
நுவலக் கேண்மோ
மூத்ததுவே மோழையென்று மிளையதுவே காளையென்று
மொழிகு வாரே. (85)

நிரம்பவழகியர் கதை

பொன்னார்செல் வமுந்தமிழும் பொருந்தரசன் றருக்கதனாற்
புலவ ருக்குண்
மன்னான நிரம்பவழ கியரையண்டங் காக்கையென
வழுத்தக் கேட்டே
யன்னார்நீ யேயண்டங் காக்கையென்றார் செயங்கொண்டா
ரணிகொ ணாட்டிற்
றன்னாலே தான்மெலிந்தா லண்ணாவி யென்னசெய்வான்
றரணி மீதே. (86)

நந்திராசன் கதை

சூத்திரப்பா வையைநிகர்மெய் யிதனைநம்பொன் னாதெனவுந்
துணைவன் கல்விக்

காத்துமதத் தஞ்செய்துல குள்ளமட்டும் புகழ்படைத்தா
னன்றோ நந்தி
போற்றியசுந் தரர்க்காய்முன் முறிகாட்டுஞ் செயங்கொண்டார்
புனித நாட்டிற்
கீர்த்தியப கீர்த்தியிவை வந்தாற்போ காவெனவே
கிளத்து வாரே. (87)

சுவாகாள் கதை

ஆறுரிஷி பத்தினிமார் பழுதுபடா திருக்கையிலே
யன்னோர் ரூபங்
கூறுசுவா காளெடுத்தக் கினிதேவைத் தழுவரிஷிக்
கூட்டங் கூடிச்
சீறியறு வரைத்தூரதத் தவசுக்கே கினரன்றோ
செயங்கொண் டாரே
* வாறவிதி வந்ததென்றால் வளைந்தாடும் பாணையென்று
வழுத்து வாரே. (88)

அருந்ததி கதை

நித்தியசங் யாசியென்று நித்யோப வாசியென்றும்
ரிஷிகள் கூற
வத்தைமெய்யென் றருந்ததியாள் கங்கைதனக் குரைத்துவழி
யன்பாய்க் கேட்கச்
சித்தமகி ழருந்ததிசொற் றனக்குவழி கங்கைவிட்டாள்
செயங்கொண் டாரே
பத்தினியுத் தமிவாக்குப் பலிக்குமெனத் தேவரொக்கப்
பணித்திட் டாரே. (89)

மிருகண்டர் கதை

மதிமெதுவா லொருநூறு வியன்மதியாற் பதினாறு
வயது புத்ர

* 'வாற' - என்பது வருகிற என்பதன் விகாரம்.

னெதுதருவோ மெனச்சிவனை நல்லபிள்ளை வயதீரெட்
டிருந்தாற் போது
மதுதருவீ ரென்றுயிரு கண்டுமுனி யன்றுரைத்தார்
செயங்கொண் டாரே
யிதசாணி யொருகூடை மிக்கசவ்வா தோர்பணத்தி
னிடையென் பாரே. (90)

அனுமான் கதை

சலியாமற் கடற்றண்டி மருத்துமலை கொணரனுமான்
றடந்தோ டன்னை
நலியாம லிந்த்ரசித்தன் பாசத்தாற் கட்டிவிட்டா
னலம தான
கலிபாண முரசொலிக்குந் தென்னேமச் செயங்கொண்டார்
கனத்த நாட்டில்
வலியார்க்கு வலியாரு மிருப்பரென்றே யுலகிலுள்ளோர்
வசனிப் பாரே. (91)

பாண்டியராசன் கதை

மதுரைமன்ன னிடத்திருந்த குதிரைபற்று தெனவிலைக்கு
மாவ னேக
மிதமுடன்சே கரித்தநிமித் தியத்தான்முன் பரிமுழுது
மிழந்தா னன்றோ
கிதியனைத்தோ முமைவேணடுஞ் செயங்கொண்டா ரேபேரி
கிறைக்க வேண்டிப்
புதியவெள்ளம் வரப்போய்முன் னிருந்தவெள்ளத் தையுமிழுத்துப்
போன வாறே. (92)

விறகுதலையன் மனையாள் கதை

தெகிட்டாக்கா தலைவிறகு *தலைபன்மனை யாள்கூத்தன்
றிகிலிட் டேங்கப்

* தெகிட்டா - தெவிட்டாத.

புகட்டியல்லோ கற்பழியா மற்கவிகேட் டாடனது
புருடன் பேரின
முகட்டாலி லையிற்றுயில்வோன் பணிசெயங்கொண் டாரேசீர்
முதிர்ந்த நாட்டிற்
பகட்டாற்பங் கெடுப்பரெனப் பொரியரிசி யிடியெனவும்
பகரு வாரே. (93)

சூரியனைச் சக்கரத்தால் மறைத்த கதை

வாணிமா தலன்றேழு னிறவாமற் காக்கவென்ன
வகைசெய் வோமென்
றாணியிர வியைத்திகிரி யான்மறைத்துப் பார்த்தனைக்காத்
தருளி னாரே
நாணரவாற் பொன்மலையை வளைத்தசெயங் கொண்டார்வாழ்
நலஞ்சேர் நாட்டில்
* வேணுமென்று நூற்றுன்மேல் வியநூலாய் நூற்றிடுவர்
மெய்ய தாமே. (94)

மயிலிராவணன் கதை

அச்சமில்லாத் துராக்கதரா வணனைமயி லிராவணன்சேர்ந்
தழிந்து போனன்
பட்சமுள்ள விபீஷணன்று னரக்கனைவிட் டொதுங்கிமிகப்
பண்பாய் வாழ்ந்தான்
கச்சணியுந் தனத்திசௌந் தரிபாகர் செயங்கொண்டார்
கனத்த நாட்டிற்
றர்ச்சனரைக் கண்டவுடன் றூரப்போ வென்றுலகோர்
சொல்லு வாரே. (95)

வரகுணசோழன் மனையாள் கதை

வல்லவர குணசோழன் மகளைமணஞ் செய்தருளி
வடிவைப் பார்த்தே

---

* வேணும் = வேண்டுமென்பதன் விகாரம்.

பல்லிருக்குங் குழலியிவண் மருதப்பர்க் காவணமக்
கன்னை யென்றே
தில்லைமன்று ளாடிமெய்யி லைக்கியமாம் படிசேர்த்தான்
செயங்கொண் டாரே
நல்லதுகண் டாணுயன் றனக்கென்றே யுலகிலுள்ளோர்
நவிலு வாரே. (96)

நக்கீரர் கதை

அரசிலையிற் பாதிபட்சி பாதிமச்ச மானவிந்தை
யனைத்தும் பார்த்து
விரவுளநிட் டையைமறந்த நக்கீரர் தமைப்பூதம்
விழுங்கத் தூக்கித்
திரண்மலையி லடைக்கவள்ளி கணவனன்றோ விலக்கிவிட்டான்
செயங்கொண் டாரே
யுரைசெய்தவ மறந்தாற்கை தவமாகு மென்றெளவை
யுரைத்த வாறே. (97)

வேடன் கதை

அடவியில்வே டியர்க்கொருவே டன்றினைமாப் பகுந்தபல
னுற்கா சிக்குத்
திடமுளமன் னவன்சேயாத் தினையரியப் பொற்கலத்திற்
செனித்தா னன்றோ
வடவரையைச் சிலையாக வளைத்தசெயங் கொண்டாரே
வையந் தன்னி
லிடுவதுபிச் சைபின்பு பெறுவதுவே மோட்சமென
வியம்பு வாரே. (98)

துர்வாசமுனி கதை

வாய்ச்சுதெனத் துர்வாச ருக்குமாங் கதனைமெத்த
வருத்த வாழி

பாச்சலினுன் முனியைவெல்ல வரவுருக்கு மாங்கதன்றுன்
பரித்தா னன்றே
கூச்சமறச் சிலந்திப்பூச் சியைக்கதிசேர்த் திட்டசெயங்
கொண்டார் நாட்டிற்
சாட்சிக்கா ரனைப்பணியார் சண்டைக்கா ரனைப்பணியத்
தகுமென் பாரே. (99)

வரரிஷி கதை

சிவயோகர் வெகுளியினுல் வாரிஷியு * மகிடமெனச்
செனித்தான் பாரிற்
பவமடியாற் கற்றவுமை லிங்கப்ரா ணியைவதைத்த
பழியின் றேஷ
நவதீர்த்த மாடியன்றே தொலைந்ததென்பார் செயங்கொண்டார்
நலஞ்சேர் நாட்டிற்
றவமுடையோர் மனமழுங்கச் செயப்படா தென்றுலகோர்
சாற்று வாரே. (100)

ஜெயங்கொண்டார் சதகம்

முற்றிற்று.

---

* மகிடம் - எருமை.

உ

கடவுள் துணை

எழுநகரத்தார் பேயாரற் பாடிய

திருமுக விலாசம்

இது

மதுரைச் சீமை செவ்வற்பட்டு இளையாற்றங்குடி
எழுநகரமென்று சொல்லப்பட்ட

நேம நகரத்தி லுதித்த

அழகப்ப செட்டியார் குமாரர்

முத்தப்ப செட்டியார்

பாடி,

ஊனைநகர், வீரபண்டாரம் குமாரர்

சுப்பிரமணிய பண்டாரத்திற்கு

அளித்தது.

மேற்படியார் பௌத்திரர்

நாராயணஞ் செட்டியார்

விருப்பத்தின்படி பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்கப்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை,

87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

விலை அணா 4

உ

எழுநகரத்தார் பெயராற் பாடிய

திருமுக விலாசம்

விநாயகர் தோத்திரம்

காப்பு

இருநிதியஞ் சேருகின்ற வேழ்நகரத் தார்மேற்
றிருமுக விலாசமது செப்ப—வருளாற்
குணபதியா மீசன் குழவியென வுற்ற
கணபதிபொற் றாண்மலரே காப்பு.

நூல்

கலி வெண்பா

கங்கை நதிதரித்தோர் கண்ணுதலார் சூரனுக்குச்
சங்கையில்லா வாழ்வு தனைக்கொடுக்க - வங்கவனுந்

தேவாதி கட்கிடுக்கஞ் செய்ததனை விந்திரன்பாற்
றேவாதி கள்பலருஞ் சென்றடர்ந்து - பூவாளி

வேளை யரனிடத்தின் மேவிச் சுரரிடுக்கந்
தூளாய்ப் பறந்திடவே சொல்லுமென்றார்-வேள்சிவன்பாற்

சென்றா னமரர்சொன்ன செய்தியெல்லா மீசன்முன்பு
நின்றாங் குறையா னிகரின்மதன் - மன்றன்மிகு

பூவரளி யச்சிவன்மேற் பொங்குமழை போனின்று
தூவினா னீசனிவன் றுஷ்டனென்றே - தாவிமதன்

றன்னை யெரித்திடவே தானவரும் வானவரும்
பன்னுஞ் செபதபஞ்செய் பண்ணவருந் - தந்நிலைவிட்

டோடினா ரந்நா ளொருகோடி சென்றபின்பு
கூடினா ரிந்திரன்பாற் கோவென்றே - கூடுமுன்னே

சத்தரிஷி மாதர் தமக்கக் கினிபகவான்
மெத்தமயல் கொண்டவன் றன் வீட்டில்வந்து - சித்தநொந்தே

யன்ன மருந்தா திருந்தா னவஞ்சுவாகா
ளென்னவென்று ளுள்ள தியம்பினா - னன்னயமா

லென்றன் றிராணி யினியறிவீர் சத்தரிஷி
துன்றுமட வார்களுன்னைத் தோயவே - யொன்றுமுத்தி

செய்வனென்று ணல்லதெனச் சிந்தைமகிழ்ந் தக்கினிதான்
மெய்பொடித்துச் சத்தரிஷி யின்னாரின் - மைவிழியா

ளாறுரிஷி மாதர்வடி வாகினா ளச்சுவாகாள்
தேறவொண்ணா தாசைதனைத் தீர்ப்பையென்று - கூறியே

யொவ்வொருத்தி யாய்ச்சென் றுலகத்திற் றன்மனசு
செவ்வையொத்துக் கொண்டுமய றீர்ந்தனளே - திவ்ய

வருந்ததியைப் போலவடி வாகமாட் டாதுள்ளம்
வருந்திக் கணவனிடம் வந்தா - டிருந்திழைமா

ரின்னொருத்தி யேதுவர வில்லையென்று னுள்ளபடி
சொன்னவற்றைக் கேட்டுத் துயர்தீர்ந்தா - னிந்நிலத்திற்

சத்தரிஷி ஞானத்ருஷ்டி தன்னா லறிந்துகம
லத்துமட வாரை யருகழைத்துச் - சத்தி

யருந்ததிகற் புக்குங்க ளாறுபேர் கற்பும்
பரிந்துபற்று தென்று பகர்ந்து - திருந்துஞ்

சரவணப்பொய் கைக்குட் டவசுசெய்வீ ரென்றே
யரிவையரைப் போவென் றனுப்பத் - திருநுதலார்

சத்தரிஷி வாக்காற் சரவணப்பொய் கைக்குள்வந்து
சத்தியமே யெண்ணித் தவஞ்செய்தா - ருற்றதெய்வ

மன்னவனுந் தேவர்களும் வந்தக் கினிபகவான்
றன்னை யருகழைத்துச் சாற்றினு - ரென்னவென்றாற்

சூரன் செயுமிடுக்கண் * சோமன் றரித்தவஃர்பா
னீருரைத்து மீளுமென்றார் நேசமாய்ச் - சீருடனே

செல்லுமுன்னே மாலாய்ச் சிவனு மிடப்பாக
மெல்லியலு மொன்றான வேளையிலே - மெல்லநடந்

தக்கினியோன் பொற்கதவை யண்ணினுன் மெய்வெளிச்ச
மிக்கசுடர் போலே விளங்கியதாற் - றிக்கெனவே

சங்கரரு மக்கினியோன் றன்னைக்கண் டேமனசு
சங்கோச மாய்விரைந்து தாமெழுந்தா - ரங்கவர்க்கு

விந்துபிர வேசிக்க வீறுமெழி லக்கினியே
வந்துகையி லேந்தென வழுத்தினு - ரந்த

வரன்விந்தைத் தாங்கிநின்ற வக்கினியோன் றன்னைத்
திரமாக விந்தவிந்தைச் சீரா - யுரமாகத்

தாட்டிகமாய்க் கொண்டு சரவணப்பொய் கைக்குளிதைப்
போட்டுவிடு மென்னப் புகன்றார்கள் - கேட்டவனு

மக்கணமே விந்துதன்னை யந்தச் சரவணப்பொய்
கைக்குள்விட்டு வந்தான் கருணையுடன் - மிக்கவிந்து

* சோமன் - சந்திரன்.

மாறு குழந்தைகளா யக்கங்கை யிற்பிறந்து
மீறி விளையாடும் வேளையிலே - கூறரிய

வீஸ்வரரு மீஸ்வரியு மேகாந்த மாகமந்த
வாசமா மந்நதியில் வந்திடவே - யீஸ்வரிபார்த்

திந்தநதி யிற்குழந்தை யேதன்று டேவர்பிரா
னுன்றன் குழந்தையென்று ருண்மகிழ்ந்து - விந்தையுட

னாறு தலையுஞ்சேர்த் தாவ லுடனுசை
மீறி யெடுத்துமடி மீதில்வைத்தே - யாறிரண்டு

காலு முருவுமிரு காலாக்கிச் சேர்த்தெடுத்து
வேலுமொன்றாய் மிக்ககரம் பன்னிரண்டாய்ச் - சீலமுட

னாறுசிர சாய்த்தேவர்க் காறுதலை யாமெனப்பே
ராறுமுக மென்றே யானுரைக்க - வீறு

முமையுந் திருமுலைப்பா லூட்டிக் கொடுபோஞ்
சமையத்தி லங்கே தவஞ்செய் - * யமைநிகர்தோட்

சத்தரிஷி மாதரான் றட்பணிந்து தங்களுக்குப்
புத்தியென்ன வென்று புகன்றார்க - ளத்தரும்பார்த்

திந்தக் குழந்தையைக்கே ளென்ன வவர்கேட்கச்
சிந்தை மகிழ்மதலை செப்புமன்று - முந்துலகிற்

கார்த்திகைநட் சத்ரங் கருதுவோர் தங்கள்வினை
மாற்றியவர் கேட்ட வரங்கொடுப்பேன் - கார்த்திகைநட்

க்ஷேத்ரப் பதவியிலே செல்லுவீ ரென்றுதுய
ராற்றிமட வாரை யநுப்புவித்துச் - சூத்திரங்கள்

செப்தசுவா காடனக்குஞ் சேவித்தோர் தங்களுக்கு
மெய்யிலங்கு பீடையொடு விக்கினங்க - ளெய்துகின்ற

* அமை - மூங்கில்.

திருமுக விலாசம்

போதிவையெல் லாந்தீர்ந்து போகச் சுவர்காளென்
றேதவுட னேபயங்கொண் டோடுமே - யாதலினு

லிந்தப் பெருமை யுமக்கென் றவர்சொல்லச்
சிந்தை மகிழ்ந்து சிவனுமையும் - பிந்தா

திடுக்கி யிருகரத்தா லேந்தியுமை யாள்பாற்
கொடுக்க வளர்ந்தகும ரேசா - மடுக்கரையில்

வண்டாடும் பூங்கமல மாதுவிளை யாடிவளர்
குன்றுக் குடியிற் குமரேசா - சென்றன்று

வீறு மசுரர்குலம் வேரறுத்துச் சூரனுடல்
கூறுப் பிளந்த குமரேசா - தாரணியி

லற்றவர்க்குத் தாரகமா யண்டர்க ளூட்டுக்குக்
கொற்றவனாய் வந்த குமரேசா - வுற்றசுட

ரம்பனைய கண்ணுடைய் வானைகுற வள்ளியிரு
கொம்பனையர்க் கேற்ற குமரேசா - நம்புதலாய்த்

தேடுமடி யார்தமது சிந்தைதனி லேயிருந்து
கூடிவிளை யாடுங் குமரேசா - * தாடாண்மை

யன்றசுரர் நெஞ்ச மதிர்கனக வேல்வாங்கிக்
குன்றுருவ வெய்த குமரேசா - மன்று

ணலத்தையறி யாச்சமணர் நாலா யிரரைக்
கொலைக்கழுவி லிட்டகும ரேசா - பலத்தெழுந்து

நீலநிறச் சேவறன்னை நித்தங்கை யிற்பிடித்துக்
கோலமயி லேறுங் குமரேசா - சால

மிடிதீர்த் தமரர்தமை மிக்கதெய்வ லோகங்
குடியேற்றி வைத்தகும ரேசா - படிபுகழுஞ்

---

* தாடாண்மை - முயற்சி.

சந்திர சேகரர்க்குந் தையல் சௌந்தரிக்கும்
சிந்தைகளி கூரவந்த சேயனே - * யந்தமுயர்

மான்மருகா கங்கை மகனேவேண் மைத்துனனே
வேன்முருகா யாவருக்கு மெய்ப்பொருளே - கான்சே

ரொருமான் மகடனுட னுற்றதெய்வ மங்கை
யிருமாத ருக்கு மிறைவா - கருணைதரு

மும்மூர்த் திகடமக்கு மூர்த்தியே நால்வேதச்
சிம்மா தனத்திருக்குந் தேவனே - செம்மைமிகு

மஞ்சு முகனுதவு மாறுமுக னேயெழு
மஞ்சுலவு மங்கை மலையோனே - ரஞ்சிதமா

யெட்டானைக் கொம்பைநெஞ்சி லேற்றிரத்னப் பங்திகளைத்
திட்டமுட னேயழுத்துஞ் சேவகத்திற் - கெட்டியெனும்

பத்துமுடி ராவணனைப் பட்டுருவ வாளிதொட்ட
கத்திரிகை யோன்மருகர் காவலனே - யுற்றுநினை

தன்னந் தனித்தவர்க்குஞ் சாலப் பசித்தவர்க்கு
மன்னங் கொடுத்தா தரிப்பவனே - யிந்நிலத்திற்

கார்த்திகைநட் சத்ரங் கருதுவோர் சஞ்சலத்தைத்
தீர்த்துப் பலன்பெருகச் செய்பவனே - சாற்றரிய

சட்டி விரதந் தனையநுட் டிப்போர்கடமை
மட்டில்லாப் பாக்கியத்தில் வைப்பவனே - திட்டமுடன்

சோமவா ரத்தைத் துதிப்போர்க டம்மனதி
னேமமத னைக்கொடுக்கு நேயனே - பூமிபுகழ்

வெள்ளிக் கிழமை விரதமுற்ற பத்தர்கட
முள்ளத்தி லேயிருக்கு முத்தமனே - துள்ளுநீ

* அந்தம் - அழகு.

திருமுக விலாசம்

தந்தி முகம்படைத்துச் சப்பாணி யாயிருக்குந்
தொந்திவயிற் றோனுக்குச் * சோதரா - சந்ததமுஞ்

சித்தச னூர்க்குந் திசைமுகனுக் குஞ்சிறந்த
மைத்துனனே வந்தமயில் வாகனே - வெத்திசைக்கும்

வீறு திருச்செந்தூர் மிக்கபரங் குன்றமுத
லாறுபடை வீட்டுக் கதிகாரா - நீறணியு

மக்கினிக்கண் ணன்கைலை யம்பதியா மீசனருள்
கைக்கனிக்குச் சுற்றிவருங் காங்கேயே - திக்கடவீ

மானுக்கும் பூமிமட மானுக்குஞ் சீதையெனு
மானுக்கு மிக்க மருகனென்றே - மீனமதித்

தோடியி னின்றிதெல்லாஞ் செப்பினேன் கேட்டுவெற்றிக்
கூரியவேற் கையார் குமரேசன் - பார

விடும்பேச னைக்கூவி யிப்பொழுதே சென்றங்
கடிவாரத் தேயொருவ னோரா - திடமாகப்

பன்னுதமிழ் நம்மேற் பகர்கின்றா னீவிரைந்தே
யன்னவனை யிங்கே யழையெனவே - சொன்னவுடன்

ருக்கிடும்பன் வந்துன்னைச் சண்முகவ ருத்தாரம்
வாக்குரைத்தார் நீயுமின்று வாவெனவே - பாக்யமெனச்

சென்றே னவர்பாற் சிகண்டிமலை யாதிபனைக்
கண்டேன் மனது களிகூர்ந்தேன் - கொண்டாடித்

தோத்திரங்கள் செய்தேன் சுகந்தங்கள் வீசுதிருக்
காத்திரத்தைக் கண்டேன் கருணையுடன் - போற்றரிய

செந்தா மரைத்தடமுந் திவ்யகரம் பன்னிரண்டும்
சந்த்ரோ தயம்போலச் சண்முகமும் - விந்தைபெறுஞ்

---

* சோதரன் - சகோதரன்.

சேவற் கொடியுஞ் சிறந்தமயில் வாகனமு
மூவர்மன மெச்ச முனைவேலுந் - தேவர்மட

மாதுவள்ளி யம்மை மகிழ வினிதிருக்குங்
கோதறுதேன் வாயான் குமரனையென் - றீதறவே

கண்டேன் மனத்திற் கவலை வறுமையெல்லாம்
விண்டே னெனதுடலம் விம்மினே - னண்டர்பணி

கந்தா கடம்பா கதிர்வேலா கங்கைபெற்ற
மைந்தா மயூர கிரிவாசா - நந்தாக்

கருணைக் கடலே கனிந்துருகிப் பாடு
மருணகிரி நாதர்க் கருள்வோய் - திருவிருக்கும்

பூங்கொடியாள் வள்ளி புனத்துக் கொருநிழலாய்
வேங்கைமர மாகிநின்ற வேலோனே - பூங்கமலத்

தண்ணலை வன்சிறைக்குள் ளாக்கிவைத்தாய் சூரைவென்று
விண்ணவர்க்கு மிக்கசிறை மீட்டுவந்தா - யண்ணலுக்கு

நன்னயமா கச்செவியி னற்பிரண வப்பொருளைச்
சொன்னவனே சூழுஞ் சுடரொளியே - என்னையின்று

காப்பாற்ற வேண்டுமென்றேன் கந்தர்திரு வாய்மலர்ந்து
வாய்ப்பா யுரைத்ததமிழ் வாணனே - தாப்பாயுன்

ஊரையுமுன் றந்தை யுயர்பே ரையுமுன்றன்
பேரையுஞ்சொல் லென்றார் பிரியமுடன் - சீர்பெறவே

விற்பனஞ் சோருணை வீரபண்டா ரத்தின்மகன்
சுப்பிர மண்யனென்று சொன்னேனு - னப்போதி

லிந்தநகர்க் குன்னூ ரிரைங்கா தங்கடந்து
வந்ததென்ன வென்று வழுத்தினார் - சந்ததமும்

போகா வறுமை புலிபோல வென்னுயிரும்
பாகாருந் தன்மைப் பசுபோல - வேகமுறும்

துன்பக் கருடனுடன் றூயரவ மென்னுயிரு
மின்பமணு வத்தனையு மில்லாமன் - முன்புகண்ட

நச்சரவைப் பாய்ந்து நடனமிடுந் தோகைமயில்
பச்சோந்திக் கஞ்சும் பழைமையைப்போன் - மெச்சுசெல்வ

மில்லா வருமையினு லில்லாண்முன் வாய்பேசச்
செல்லாம னெஞ்சந் தியங்கியே - நல்லோர்கள்

கூடுசபைக் கேகமனங் கூடாம லேவிரைந்தே
யோடி யொளித்தே னுறுகணுல் - வாடுவதால்

நாடுதொறுஞ் சென்று நடந்தலுத்துப் பேர்கேட்டு
மூடர்களைப் பொல்லாத மூர்க்கர்களைப் - பாடுதமிழ்க்

கீயாரைச் சார்ந்தோர்க் கிடுக்கண்செய் வோரைமிகத்
தீயாரை மாறாச் சினத்தோரைப் - பேயான

சண்டாள ரைப்புரட்டுச் சல்லியரை யேழைமுகங்
கண்டிரங்கா வுத்தக் கயவர்களைக் - கொண்டாடிக்

காமனென்றுஞ் சோமனென்றுங் காண்டிபனென் றும்பலத்தில்
வீமனென்று மிக்க விதுரனென்றும் - பூமிபுகழ்

தென்னனென்று மிக்க திருமாலென் றுங்கொடைக்குக்
கன்னனென்றுஞ் செல்வக் கனகனென்று - நன்னயஞ்சேர்

மேருவென்றுங் கொண்டலென்றும் வேண்டியதெல் லாங்கொடுக்
தாருவென்றும் பாடிச் சலித்தலுத்துச் - சீருயர்ந்த [கும்

மஞ்சரியு மோர்பணமாய் வண்ணமுக் காற்பணமா
யஞ்சுபதம் பாடி யரைப்பணமாய் - மிஞ்சியகூத்

தாட்டுக் கிசைநா டகத்துறைக் கோர்பழைய
வேட்டியாய்ப் பத்து விருத்தமுடன் - சீட்டுக்

கவிக்கோவோர் நாள்வயிற்றுக் கஞ்சியாய் வெண்பா
செவிக்கினிய முத்தமிழுஞ் சேரப் - புவிக்குளொரு

பாக்குக்கும் வெற்றிலைக்கும் பாவிகளைச் சொற்புகலச்
சாக்குக்கும் பாடிச் சலிப்பாகி - நாக்குலர்ந்து

ஏடும்புண் ணாகி யெழுத்தாணி யுந்தேய்ந்து
பாடு மனமும பரதவித்தே - யேடெழுதிச்

சுண்டுவிர லுங்காய்த்துத் தொண்டைகம்மல் பாடியதாற்
கண்டதல்லா லோர்பலனுங் கண்டிலேன் - வண்டரவர்

செப்புமுலை வேசையர்க்குந் தீக்குந் திருடருக்குந்
தப்புமுன்னே கட்டித் தலைக்கீழாய் - மெய்ப்பூஞ்ச

லாட்டுவார்க் குஞ்சவுக்கோ டைந்து மணிக்கயிற்றின்
மூட்டுவார்க் குங்கொடுப்பர் மூடரவர் - பாட்டினர்க்குச்

செய்யா ரினியிவர்பாற் செல்வதினிற் சாரமில்லை
யையா வெனைநீநன் காதரித்துத் - தொய்யாமற்

காவென்றே னப்பொழுது கந்தர்திரு வாய்மலர்ந்து
வாவென்றென் னோடு வசனிப்பார் - மேவியநீ

யென்பானுன் பாட்டை யியம்பினுய் வண்புலவா
வுன்பாலென் பாட்டை யுரைக்கக்கே - ணம்பாவென்

றந்தையுமோர் பெண்ணைச் சடையில்வைத்தா ரச்சடையி
லந்தமிலா வூமத் திலையணிந்தார் - முந்த

விடுகாட் டெலும்பை யெடுத்தணிந்தா ரன்றிக்
கடுவா யரவுகழுத் திட்டார் - திடமொடுறுந்

தொண்டர்தமை யுண்டார் சூழ்ந்தகட னஞ்சையுண்டார்
கண்டிருந்தும் பிள்ளைக் கறியுண்டார் - கொண்டாடிச்

சீர்வேட னெச்சிலுண்டார் தின்றதெல்லாம் பற்றாம
லீரே ழுலகு மிரந்துண்டார் - பாரறியப்

பிட்டுக்கு மண்சுமந்தார் பின்னே விறகுவிற்றார்
மட்டுக் கடங்கா வளையல்விற்றார் - இட்டமுடன்

வில்லடியும் பட்டார் விசையனங்கை யாலொருவன்
கல்லடியும பட்டடமபு * கண்ணிறார் - நன்மதுரை

† மாறன் பிரம்படியும் வாங்கினார் பாறனைக்காய்
விறிடையன் கையரிவாள் வெட்டுண்டார் - கூறரிய

சூலாயு தம்படைத்தார் தொல்வேடன் றன்செருப்புக்
காலா லுதைக்கக் களித்திருந்தார் - சீலமுடன்

மாடெடுக்கப் பெற்றார் மருட்கொண்டார் இல்லைதனி
லாடெடுத்தா ரென்றுமெப யாயினார் - தாடாண்மை

யும்பர்தொழுங் குற்றாலத் தாரி லுயர்ந்திருக்குங்
கும்பமுனி கையாற் குறுகினார் - செம்பதும

வேதன் சிரசிலொன்றை வெட்டினார் மன்மதனைப்
பாதாதி கேசமெல்லாம் பார்த்தெரித்தார் - சூதாய்த்தேர்

வண்டிக்கா லிற்சோமன் மைந்தனையும் போட்டரைத்தார்
சண்டனெனு மேமன் றனைவதைத்தார் - சென்றெதிராய்

முப்புரத்தை வென்றகதை மூவுலகி லுள்ளவர்கள்
செப்புகின்றார் கேட்டாற் சிரிப்பாமே - யிப்படியென்

றந்தை பிரபலங்க ளாயார் வளப்பமதை
யுன்றனுக்குச் சற்றே யுரைக்கக்கேள் - பிந்தாம

---

* கண்ணல் - கன்றல். † மாறன் - பாண்டியன்.

லம்பலத்தி லாடினா ளம்புலிக்குந் தாயானாள்
கம்பநதி யிற்றவசு கைக்கொண்டாள் - கும்ப

முலைகளுமூன் றானாண் முனைப்புலித்தோல் போர்த்தாண்
டலைபரைய னுக்குமக ளானாள் - பல்வலைஞர்

சாதியிற்சேர்ந் தாள்சத்தி தானென்று ளம்பலைமேற்
றீதறவே வீற்றிருக்குந் தேவியந்த - மோது

முருமாறி யேகுறத்திக் கொப்பாகச் சென்று
கருமாறி யேகைக் கொடுத்தாள் - பரிவாகச்

செல்லாயி ரங்கோடிச் சீவர்க் கிருநாழி
நெல்லாற் படியளந்த நீலியென்பர் - சொல்லுவதென்

றந்தைபட்ட பாடனைத்துந் தாயார்க்குண் டேபுலவா
வென்றமையன் செய்தி யியம்பக்கேண் - முந்தவனை

தந்தைக்கு முன்பிறந்தார் தந்திமுக மாயினார்
விந்தைப் பெருச்சாளி மேற்கொண்டார் - முந்த

வாதக்கா லானார் வயிறுபெரி தானார்
பாதைகுளம் வீதி பல்விடங்கண் - மீதிருந்தே

யன்னையைப்போற் பெண்டேடி யாயாச மாய்மனதி
லுன்னி மரத்*தூரி லுட்கார்ந்தார் - பின்னையென்றன்

மாமன்வர லாற்றை வழுத்தக்கே ளுந்திதனிற்
† பூமனையும் பெற்றார் புவிபுரக்க - நேமி

பரித்தார் துளசி தனையணிந்தார் பாம்பை
மிதித்தார்பா லாழிமேன் மெள்ளக் - குதித்தோ

ராவிலையின் மேற்றுயின் றவையுமே யோட்டிவருங்
கோவிலையும் பள்ளிகொண்டார் கூசாமற் - சால

* தூர் - அடி. † பூமன் - பிரமன்.

மனையாளை நெஞ்சில்வைத்தார் மாமோ கினியர
பெனையின் றவரோ டிணங்கிக் - கனமாய்

அரியர புத்ரனென்றே யாண்பிள்ளை பெற்றார்
தெரியாத பேர்களுண்டோ செப்பும் - பெரியதொரு

ஆடகனைக் கொன்றங் கவன்குடலை மாலையிட்டுக்
கூடிருக்க ரத்தங் குடித்துவிட்டார் - கோடிபெனு

மாய்ச்சிமுலைப் பாலையுண்டா ராவலடங் காமற்
பேய்ச்சிமுலைப் பாலும் பிடித்துண்டா - ராய்ச்சியர்கள்

பாடிதனி லுள்ளோரர் பாற்பொங்க விட்டதெல்லாங்
கூடியுண்டார் பாற்றயிருங் கொள்ளையுண்டார் - நாடரிய

மண்ணையுண்டார் பாடி மடவா ரறியாமற்
கணமருட்டி யாடை களவாண்டார் - வண்மைக்

குருந்தேறிக் கொண்டார் குதிரைகிடை யாமற்
பருந்தேறிக் கொண்டார் பகட்டாய் - வருந்தாமல்

காய்ச்சியபா றன்னைக் களவாண்டு தம்முடைய
வாய்ச்சிகையாற் கட்டுண் டடியுண்டார் - கூச்சமின்றி

யாடவராய் மிக்கபதி னாறு யிரமாதர்க்
கூடியே மிக்க களிகூர்ந்தார் - மோடிசெய்து

மாமனையுங் கொன்றுவிட்டார் வஞ்சகமா யண்ணனையும்
பூமிப்பிர தக்ஷணமாய்ப் போகவிட்டார் - நேமி

பானு தனைமறைத்தார் பார்த்தனுக்குத் தேரோட்டிக்
கானிலுறை யைவரையுங் காத்திருந்தார் - மேன்மையுடன்

சொல்லவொணு வஞ்சத் துரியோத னாதிகளைக்
கொல்ல வகைவிவரங் கூறினார் - சொல்லுவதென்

பாரினி லேபுரட்டுப் பண்ணியநிஷ் டூரமெல்லாம்
யாருமறி வார்களது வல்லாமற் - சீர்கிழவிக்

கூனு நிமிரக் குறித்தெய்தார் மாரீசன்
மானையெய்தார் தென்னிலங்கை வாழரக்கன் - சானகியைக்

கொண்டேக மிக்கசிறைக் கோலமுற்ற பெண்ணைநத்திச்
சென்றழைத்துக் கொண்டவகை தீராதே - வண்டரன்று

நாட்டிவருக் கொட்டாம னற்சிறுதா யார்வனத்தி
லோட்டிவிட்டார் கண்முன் றுலகறியப் * பூட்டகமா

வஞ்சகப்போ ராய்மறைந்து வாலியைக்கொன் றூர்காட்டிற்
றஞ்சமற்ற பெண்பிள்ளையைச் சங்கரித்தார் - ரஞ்சிதமாய்க்

கல்லைப்பெண் ணாக்கிவிட்டார் காலாந் திரன்செய்தி
சொல்லத் தொலையாதே சொற்புலவா - நல்லதினி

யென்றனியற் செய்தி யியம்பக்கேள் யாவருக்குங்
கந்தனென்று போரானேன் கள்வரைப்போன் - முந்தமுந்தக்

கோழி பிடித்தேன் குறத்திதனை மாலையிட்டேன்
பேழை வயிற்றனுக்குப் பின்னானே - வீள்கூந்தல்

வேடிச்சிக் காய்வனத்தில் வேங்கைமர மாகிமயல்
வாடிக்கை மாதருக்கு மாலானே - னாடறியத்

தந்தைக் குபதேசஞ் சாற்றினே னப்பனுக்கு
விந்தைக் குருக்களென்றார் மேதினியோர் - தந்தைவெகுண்

டானாலும் பிள்ளை யதிகப்ர சங்கியென்று
மீனாக்கி யேகடலில் விட்டுவிட்டார் - நானிலத்திற்

றேர்பிறவி யானேன் சிவிகைதனி லேறுவர்முன்
னூர்மயின் மீதேறிக் கொண்டிருந்தேன் - சாரமாய்

* பூட்டகம் - இளப்பமான வேலை.

வெண்ணீ றணிந்தேன் மிகுகடப்பந் தாரணிந்தேன்
கண்ணிரா ருனேன் கருணையுடன் - பண்ணுகவிக்

காப்புலவா கேட்டிலையோ வாண்டி தனையடித்தாற்
சாம்பர் பறக்குமென்பார் தாரணியின் - மாப்பழத்துக்

காகவே நான்கைலை யப்பதியைச் சுற்றுமுன்னே
தாகத்தா லென்றமையன் றந்தைதனை - வேகமாய்ச்

சுற்றி யடிபணிந்து சூதக் கனியதனைப்
பற்றிக்கொண் டார்நான் பதறியே - மெத்த

வருகோபத் தாலே மாதாபி தாவைவிட்டுத்
திருவாவி னன்குடியிற் சென்றேன் - பரிவாக

வன்னைவந்தா ளென்னை யழைத்தா ளொருதரமே
யென்னபிள்ளாய் செய்த குறையென்ன - முன்னஞ்

சகிப்பா ரிலையா தமையன் புசித்தாற்
பகைப்பாரோ மாம்பழமோ பாரந் - தெகிட்டாப்

பழநீ யெனவே பகர்ந்தா ளதனாற்
பழநியென் றும் பேரானேன் பண்பாய் - விழவார்

பலையா யலைவாயில் வாழ்க்கையுற்றேன் பின்னுஞ்
சொலல்வேண்டு மென்றாற் றொலையா - நிலையிருப்பு

வேலொழிய வென்கையில் வேறுபொரு ளுண்டானாற்
சாலவுரைப் பாய்நான் றருகிறேன் - ஞாலமிசை

பங்கமில்லை நாங்கள்பட்ட பாடெல்லா முன்னிடத்தில்
சங்கதியாய்ச் சொன்னேன் றமிழ்ப்புலவா - வெங்கள்பிழைப்

பிப்படியெல் லாமிருக்க வென்பாவி லுன்றுயர
மெப்படிச்சொல் வாயென் றியம்பினா - ரப்போ

தாரன்மத் தளத்திடைப்போ யுற்றதுயர் சொன்ன
வருமைக் கிணையென் றதிசயித்துக் - கருணையுடன்

தாமரைசூழ் வாவி தனிற்போன வண்டுகஞ்ச
மாமதுவைத் தானுமுண்ணு மற்போமோ - நேமியினன்

மானுக்கா கப்பயந்து வந்துதஞ்ச மென்றுசொல்லச்
சிலக் குருச்சேத் திரன்றனக்காய் - ஞாலமிசைத்

தாராரு நீள்விசயன் றாமோ தரனுடனே
போராடிக் காத்ததுவும் பொய்யலவே-சீர்முனியைக்

காக்கும் வகைக்கரனுர் காலன் றனையுதைத்து
மார்க்கண் டனைக்காத்த வாறுபோற் - றீர்க்கமுட

னென்னை யடர்கலிக ளெல்லாந்திர்த் துப்பவிஷூ-ு
தனைக் கொடுப்பாய் தயாபரா - வன்னைதெய்வம்

நீயே யெனக்கல்லா லீடுகதி யில்லையென்றேன்
மாயோன் மருகன் மனமகிழ்ந்து - நேயமுடன்

தன்மைய தாமோ தமக்குவந்த கார்யமதிற்
பின்னுக்கு வாங்குவரோ பேருலகி - லன்னயமாய்

மிக்கசன மாய்த்தனது வீட்டில் விருந்துவந்தாற்
பக்கத்திற் றள்ளுவதும் பண்பலவே - யக்கதைபோ

லம்மா லழைத்தகவி நாவலா வுன்னைநான்
சும்மா விடாமலொன்று சொல்லக்கே - ணம்மடியார்

பார்த்திவர் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தின் முன்வைசியர்
கோத்திரத்தின் மிக்க குபேரனைப்போல் - வீற்றிருக்கு

மந்நாளிற் பாண்டிநகர்க் கானகுடி வேண்டுமென்று
தென்னுடன் றேசிகர்பாற் சென்றுரைத்து - முன்னுன

மெத்த வுபசாரம் வேண்டுவதெல் லாமுரைத்துச்
சித்தந் திரும்புதற்குச் செய்திசொல்லிச் - சத்தியமாய்த்

திங்கள்கதி ருள்ளமட்டுந் தேசிகரே யென்னாட்டி
லுங்கண் மரபிற் கொருகாலும் - பங்கம்

வரவொட்டே னென்று வலதுகை யைக்கொடுத்தே
யிரவி யொளிரதத்தி லேற்றிப் - பரிவாய்

வளமை யுடனழைக்க வந்தே நலமா
யிளைசைமா னைதப்பதி யிருந்தார் - களிகூர்ந்தே

யஞ்செழுத்தை யுட்செபிப்போ ரல்லும் பகலுமெனை
நெஞ்சில்விட்டு நீங்காத நிண்ணயத்தார் - ரஞ்சிதமாய்த்

திருமாற் கடிமைசெய்வோர் தெய்வமெல்லா மொன்றென்
றுரிமையுடன் போற்றிவளர் வுற்றோர் - றிருநிதியம்

வேண்டினோ ருக்குதவி மிக்ககனத் தைப்பெற்றோர்
பாண்டிநா டாள்வான் பதம்பணிவோர் - நீண்டபுகழ்த்

தேசா திபர்புகழுஞ் செய்ய திருப்புனவை
யாசா னழக ரடிபணிவோர் - நேசமுட

னன்னைதந்தை தெய்வமுத லாசானைப் போற்றுதலாய்
மன்னவரைக் கூட வணங்காதார் - முன்னுயர்ந்த

மேரு கிரியுரைத்தும் வேழந் தனைநிறுத்தும்
பேருலகின் மிக்கான பேரானார் - யாரு

மதிசயிக்கக் காவேரி யாறுதனைப் பஞ்சுப்
பொதியா லடைத்தபுக ழாளர் - மதியாற்

கடலி லெறிந்தபொன்னைக் காசினியோர் தாமெச்
சிடவழைத்த வேலேல சிங்க - னெடுங்கிணற்றில்

வீம்புக்குத் தம்வீட்டில் வெள்ளாட்டி பாற்சவடி
தாம்பிட்டு நீரிறைத்த தாஷ்டியர்க - டேம்பவே

கல்யாண வாயிலிலே காவணக்கா லுக்குயர்ந்த
நமபவளக் காலதனை நாட்டினோர் - வல்விரவில்

மற்கதவு வெள்ளிதனை வாங்கிவிட வக்கணமே
பொற்கதவு நாட்டிப் புகழ்படைத்தோ - ரிப்புவியில்

சிரகப்பூந் தாரணிந்தோர் சிங்கக் கொடிபடைத்தோர்
காரிணையாச் செம்பொன் கவிக்கீவோர் - பார்புகழுங்

கத்த னிளைசைக் கைலாய நாதனையும்
நித்தியகல் யாணியையு நெஞ்சில்வைப்போர் - நத்தினனை

யாட்கொண்ட நாதருட னுஞ்சிவபு ரத்தேவி
தாட்கமலம் போற்றிவளர் தாட்டிகர்கள் - வேட்காம்

வடிவாரும் பேட்டை வளரொளியோர் மிக்க
வடிவுடையா ளைப்பணியு மாண்பார் - படிபுகழுந்

தென்னு தமிழ்சேர் திருநேல்வேலிச் கற்பகமாம்
பிள்ளையா ரைப்பணியும் பேராள - ரள்ளிநிதி

செய்பு நியமச் செயங்கொண்ட சோழீசர்
தையல் சௌந்தரியைத் தாள்பணிவோர் - வையமகிழ்

பூவுடைய வூரிற் புகழ்தே சிகரடியோர்
பாவுடைய மாதி னடிபணிவோர் - தேவர்புகழ்

வேலி னமரின் மிருத்தகன் டீசரொடு
சாலவுங்கா மாட்சியிரு தாள்பணிவோர் - மேலிப்பை

தான்றோன் றி யீசரையுஞ் சங்கரியை யும்போற்று
* மான்மதஞ்சே ருந்துளவ மார்மார்பர் - தேன்சிறந்த

---

* மான்மதம் - கஸ்தூரி.

டர்தைப் பதியில் வளருமைஞ்ஞூற் றீசர்மகிழ்
காதல் பெரியவனைக் கைதொழுவோர் - சாதகமாய்

ராசசிங்கம் வாழ்பூமி நாதர்சிவ காமியையும்
நேசமுடன் போற்றி நிறைந்திருப்போர் - வாசனைபாய்

நானிலத்தோர் கொண்டாட நம்மிடத்தின் மிக்கவன்ன
தானமடங் கட்டிவைத்த * தாளாளர் - மேன்மைத்

திருவாவி னன்குடியிற் சென்றெதிர்க்க போர்க்குத்
தருவாய்க் கொடுக்குமன்ன தான - மிருநிதிய

நாடறியப் பூவுலகி னன்முந் திரிதேடிக்
கோடி யளிக்குங் கொடையாளர் - தேடிநிதி

மாயேஸ் வரர்பூசை மாறு தரிபூசை
சேயார்மும் மூர்த்தி பிரதிஷ்டை - மாயாத

ஆருணிகள் ‡ கூபமிவை யுண்டுபண்ணி மிக்கதர்மந்
தாரணியிற் செய்திட்ட சற்புருஷர் - வாரஞ்

சிகரத்தி லேற்றிவைத்த தீபம்போ லேழு
நகரத்தார் யாரு நமதடியார் - மிகவவர்கள்

வீர ருனைக்காக்க வேண்டித் திருமுகமுந்
தாரே னவரிடத்திற் றுன்சென்று - பூரணமாய்க்

கனகவணி கேசரிரு கையிற் றிருமுகத்தை
மனமகிழ வீவாய் வணிகேச - ரனைவர்களுங்

குன்றுக் குடியிற் குமரர் திருமுகத்தைக்
கண்ட வுடனே களிகூர்ந்து - கொண்டாடி

யுன்னை யடர்சவிக ளோடக் கனகநிதி
தன்னைக் கொடுத்தா தரிப்பார்க - ளிந்நேரஞ்

* தாளாளர் - ஊக்கமுள்ளோர்; வைசியர். ‡ கூபம் - கிணறு.

செல்லுவா ரென்று திருமுகந்தந் தென்னை
யல்ல லறவிங் கனுப்பினார் - நல்லதென்றே

யிங்கிதமாய் மெய்கூர்ந் தினிதாய் நடந்துகொற்ற
மங்கலத்திற் சென்றேன் வணிகேசர் - சங்கதியாய்க்

கூடி யுலகாயி கோயிலுக்கு நேர்வடக்காய்
நாடி விடுதிக்கு நன்னயமாய் - நீடிவளர்

மாவுக்கு மேற்காய் வணிகேச ரெல்லாருங்
காவணத்துக் குள்ளிருந்தார் கண்டேனன் - பூவணத்த

இந்திரனைப் போலிருந்த வேழுநக ராதிபர்க்குக்
கந்தர் திருமுகங்கை யிற்கொடுத்தே - னந்தமுடன்

வித்தாரக் கைவாங்கி வேலர் திருமுகத்தை
வைத்தார் சிரசில் வணிகேச - ருற்றுநான்

குன்றக் குடியிற் குமரர்பா லென்றுயரை
விண்டதுவு மென்னிடத்தில் வேலவரும் - பண்பாய்ச்

சலிப்பை யுரைத்ததுவுஞ் சாகரந்தான் சுட்டாற்
கலக்கச் சலமுண்டோ கந்தா - நலத்துடனே

யென்கவலை தீரவகை யென்னவென்று கேட்டதுவும்
வன்மைக் குபேர வணிகருக்கா - யன்பாந்

திருமுகத்தைத் தந்ததுவுஞ் செப்பினே னப்போ
மருவுந்தி மிக்கவணி கேச - ரொருமையுடன்

வந்த திருமுகத்தை வாசித்தா ரப்போது
சிந்தைமகிழ்ந் தேயஞ்சல் செப்பினார் - கந்தமலர்

வேணு நிதியீந்தார் மிக்கவஸ்தி ரங்கொடுத்தார்
பூணுமெனத் தங்கநகை பூட்டினா - ரூணுறவா

யுண்டிருக்க நெற்கொடுத்தா ரூரும் பலவாகக்
கண்டிருக்க மெத்தக் கனஞ்செய்தார் - கொண்டாடித்

திட்டமுட னேவணிகர் செய்யுங்கல் யாணமதிற்
கட்டளையா யோர்பணமுங் கண்டெழுதிச் - சட்டமுடன்

சாதனமுந் தந்தார் சஞ்சலமெல் லாந்தீர்த்தார்
மாதனவா னாகவென்னை வாழ்வித்தா - ராதலினாற்

றுங்கமலை யான்வாழி துய்யதமி ழோர்வாழி
யெங்குமப டியா னிறைவாழி - மங்களமாய்

வாழுகும ரேசர் மகராசர் தென்னிலைசை
யேழுநக ரார்வாழி யே.

திருமுக விலாசம் முற்றிற்று.

சிவமயம்

தனிக் கவிகள்

ஊனையூர்ப்பாரதியாரவர்கள் வினாவாக இயற்றியது

நேரிசை வெண்பா

ஓங்குபத்மா சூரனைக்கண் டோடியொளித் தார்விசையன்
வாங்குதனு வால்பூசை வாங்கினா—ரீங்கிருக்கும்
நன்னியமச் சோழீச னார்செயங்கொண் டாரென்றா
லென்னசெயங் கொண்டா ரிவர்.

மேற்படி வினாவிற் குத்தரமாக

முத்தப்பசெட்டியாரவர்கள் இயற்றியது

நேரிசை வெண்பா

என்னசெயங் கொண்டா ரிவரென்றான் முப்புரத்தைச்
சொன்னமய மாச்சமைத்த சோழீசர்—பின்னுஞ்
சிரித்துச் செயங்கொண்டார் சித்தசனைக் கண்ணா
லெரித்துச் செயங்கொண்டா ரே.

ஜெயங்கொண்டார் சதகத்தின்

பாயிரகவி

சுந்தரமுதலியார் சொல்லியது

ஆசிரியவிருத்தம்

திருமதுரைச் சீர்ப்பட் டினையாற்றங் குடிச்செட்டி சீமானென்னா, முருமதன னழகப்ப னுகவியமுத் தையனென்னு மொப்பில் சிங்க, மருமறைசாத் திரங்களோ டாகமங்கள் புராணங்க ளனைத்துந் தேர்ந்து, பெருகுபழ மொழிநூறுங் கதை நூறுஞ் சதகமெனப் பேசிற் றுமால்.

உ

சிவமயம்

ஜெயங்கொண்டார் சதகத்தின்

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி முற்றிற்று.

SECOND EDITION] 1927 [1000 COPIES

திவ்விய தேசயாத்திரையின் சரித்திரம்

[பரதகண்டத்தில் வடபாகத்திலுள்ள பிரதானமான பல திவ்ய ஸ்தலங்களின் மகிமையும் விசேஷங்களும், அந்த ஸ்தலங்களுக்கு இந்நூலின் ஆசிரியர் செய்த யாத்திரையின் வரலாறும்:]
விலை ரூபா 2.

இதி லடங்கிய முக்கியமான ஸ்தலங்களின் பெயர்கள்:

பிரயாகை, நைமிசாரண்யம், காசி, கயா, பர்த்வான், சந்திரநகர், கல்கத்தா, பூரி, ஜகந்நாத், சோடாநாகபூர், டார்ஜீலிங், குர்ஷாங், நேப்பாளம், அயோத்தி, பைசாபாத், லக்ஷ்மணபுரி, நிம்சாரம், ஹரித்துவாரம், டேராடூன், மஸ்ஸூரி, ஹிமாசலம், கங்கோத்ரி, கேதார்நாதம், பதரிகாச்சிரமம், கயிலாசமலை, மானஸ சரோவரம், கான்பூர், ஆக்ரா, குவாலியர், பரதப்பூர், ஆள்வார், வடமதுரை, கோகுலம், பிருந்தாவனம், கோவர்த்தனம், மல்லர்புரம், பலதேவம், பிரசன்ன, நந்தகமனம், டில்லி, லாகூர், அமிர்தசாரம், பானிப்பட்டு, தனேசுவர், சிம்லா, அம்பாலா, காங்கிரா, இராவல்பிண்டி, புஷ்பபுரி, காஷ்மீரம், ஜைப்பூர், இராஜபுட்டானு, உஜ்ஜினி, இந்தூர், பஞ்சவடி, பம்பாய், பூனு, பண்டரிபுரம் முதலியன.

தக்ஷிண இந்தியா சரித்திரம்: ஷை தென்தேச யாத்திரையின் சரித்திரம்: விலை ரூபா 5

ஸ்ரீ பர்த்ருஹரி வைராக்கிய சதகம்

விலை அணு 3

இந்நூலாசிரியரும், பிரஹ்மநிஷ்டருமாகிய ஸ்ரீ பர்த்ருஹரி என்னும் மஹாநுபாவர் ஸ்ரீ சங்கரபூஜ்ய பகவத்பாதாசார்ய சுவாமிகளின் குருமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீ கோவிந்த பகவத்பாதாசாரிய சுவாமிகளின் புத்திரர். இவர் வைராக்கியத்திலும் ஞானத்திலும் சிறந்தவர். இவர் நீதி சதகம், சிங்கார சதகம், வைராக்கிய சதகம், வியாகரண மஹாபாஷ்யகாரிகை முதலிய அநேக கிரந்தங்களை வடமொழியில் இயற்றியிருக்கின்றனர். இவற்றுள் வைராக்கியத்தையும் ஞானத்தையும் விசேஷமாகப் போதிக்கும் வைராக்கிய சதகம் என்னும் இந்நூலைத் தமிழில் செய்யுள் வடிவமாக மொழிபெயர்த்து, அச் செய்யுளுக்கு உரையும், ஸ்ரீ பர்த்ருஹரியின் சரித்திரமும் சேர்த்து அச்சிடலாயிற்று.

ஸ்ரீ பர்த்ருஹரி நீதி சதகம் உரையுடன்: விலை அணு 3
ஷை சிருங்கார சதகம் உரையுடன்: விலை அணு 3

ரிப்பன் புஸ்தகசாலை, 87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை

ஸ்ரீ பக்தலீலாம்ருத வசனம்

[82 பக்தர்களின் சரித்திரம்: உயர்ந்த கிலிட்டு பயிண்டு: விலை ரூபா 3]

இதி லடங்கிய பக்த சிரேஷ்டர்களின் பெயர்:

(1) புண்டலீகர், (2) ஜயதேவர், (3) துளசிதாசர், (4) நாமதேவர், (5) கபீர்தாசர், (6) ஞானதேவர், (7) கூர்மதாசர், (8) ராகாகும்பார், (9) கோராகும்பார், (10) பரிசாபாகவதர், (11) ஜகமித்திரர், (12) ஜோகபரமானந்தர், (13) நரஹரிபக்தர், (14) ஜனுபாயி, (15) மச்சேந்திரநாதர், (16) கோபிசந்தராஜன், (17) சாங்கதேவர், (18) சோகாமேளர், (19) பத்மநாமவேதியர், (20) ரோகிதாஸர், (21) பிம்பாஜிபக்தர், (22) நரசிம்மமேதா, (23) இராமதாஸர், (24) பிரமசாரி, (25) சூரதாஸர், (26) சேனுநாபிகர், (27) சாத்வீகராஜன், (28) கருமாபாயி, (29) ஜயவந்தபக்தர், (30) சுரதாசர், (31) ரசிகமுராரிபக்தர், (32) மீராபாயி, (33) தாசிகான்ஹோ பாத்ரா, (34) தாமாஜிபண்டிதர், (35) மிருத்யுஞ்சயபக்தர், (36) பானுதாசர், (37) ஏகநாதசுவாமிகள், (38) மாண்கோஜிபோதலே, (39) பகிரம்பட்டர், (40) கணேசநாதர், (41) கேசவசுவாமி, (42) கோமாயியம்மாள், (43) லதீப்ஷாபக்தர், (44) சந்தோபாபக்தர், (45) நீளோபாபக்தர், (46) உத்தவசித்கனர், (47) நாபாஜிபக்தர், (48) நானக்தாஸர், (49) பிரேமாபாயி, (50) சிளாபாயி, (51) சமர்த்தராமதாசசுவாமி, (52) மண்டலீகராஜன், (53) பிளாபாயி, (54) ராமாபாயி, (55) ராமராஜர், (56) ஒகருசாவ்கார், (57) ஹரிஅனந்தவைஷ்ணவர், (58) ராமசந்திரபட்டர், (59) சஹூக்ஷாபக்தர், (60) பன்னஹாஜிரசபுத்திரர், (61) ஜயமல்லராஜர், (62) ஸ்ரீதரபண்டிதர், (63) ஹரிபாலதாசர், (64) ஜடபுதாசர், (65) தனுசாடர், (66) சுகாநந்தர், (67) மாதவதாசர், (68) ஹரிவியாசர், (69) திரிபுரதாசர், (70) லாடுபாவா, (71) திரிலோசனதாஸர், (72) சஜ்ஜனகசாருகர், (73) அங்கதபூபதி, (74) குணவதிபாயி, (75) குபாரபாயி, (76) கிரிதரலால், (77) பலக்புகார், (78) ஷேக்பரீத்தாசர், (79) சக்குபாயி, (80) குபாகும்பார், (81) கமலாகரர், (82) துக்காராம் சுவாமிகள்.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் என்னும் திருவெண்காட்டடிகள் சரித்திர வசனம்: விலை அணா 12.

கடவுள் துணை

படிக்காசுப்புலவர் சரித்திரச் சுருக்கம்

இந்நூலாசிரியர், தொண்டைமண்டலத்திலே,* பொன் விளைந்த களத்தூரிலே, சுமார் உகூ0 வருடங்கட்கு முன்னே, செங்குந்தர் மரபிலே யவதரித்து, சிவாநுக்கிரகத்தால் தமிழ்க்கலை முழுதும் பயின்று, தெய்வீகம் விளங்கிய நல்வாக்கினைப் பெற்று, இல்லற வாழ்க்கையிலே இருக்குநாளில், அந் நாட்டிலுள்ள வல்ல நகரத்தை யடைந்து, காளத்திபூபதி யென்பவரைக் கண்டு,

"பெற்றா ளொருபிள்ளை யென்மனை யாட்டியப் பிள்ளைக்குப்பால்
பற்றாது கஞ்சி குடிக்குந் தரமல்ல பாலிரக்கச்
சிற்றாளு மில்லையிவ் வெல்லா வருத்தமுந் தீரவொரு
கற்றா தரவல்லை யாவல்ல மாநகர்க் காளத்தியே."

என்னுஞ் செய்யுளைப் பாடி அவரால் சில பாற்பசு வளிக்கப்பெற்றுப் பின்னர்,

"வழிமேல் விழிவைத்து வாடாம லென்மனை யாளுமற்றோர்
பழியாமற் பிள்ளையும் பாலென் றழாமற் பசியெனுஞ்சொல்
மொழியாம லென்னை வரவிட்ட பாவை முசித்துச்சதை
கழியாம லாவளித் தாய்வல்ல மாநகர்க் காளத்தியே."

என்னுஞ் செய்யுளால் அவரைப் புகழ்ந்து பாடினார்.

அன்றியும், மாவண்டூரிலே மிக்க பிரபுவாயிருந்த கஸ்தூரி முதலியார் குமாரராகிய கறுப்பமுதலியார் என்னும்

* தென்களத்தூர் என்பது வழக்கம்.

ஓர் வேளாளர் வேண்டுகோளின்படி, தொண்டைமண்டல சதகம் என்னும் ஓர் பிரபந்தத்தைப் பாடி அரங்கேற்றி, அவரால் வேண்டிய திரவியங்கள் அளிக்கப்பெற்றமையே யன்றி, பல்லக்குஞ் சுமக்கப் பெற்று, அவ் வுவகை மேலீட்டினால்,

"காலைவென் றிடுகத் தூரி கண்மணிக் கறுப்ப னென்னு
மாலையம் பதியான் றொண்டை மண்டல சதகங் கேட்டு
நாவலர் புகழ்ந்து மெச்ச நவநிதி பொழிந்து நன்றாப்
பூவுல கெங்கும் போற்றப் புகழ்நிலை நிறுத்தி னானே."

எனவும்,

"ஓர்கறுப்பு மில்லாத தொண்டைவள நன்னாட்டி
லுசிதவேளாச்
சீர்கறுப்பொன் றில்லாத கத்தூரி மன்னனருள்
சேயைப்பார்மே
லார்கறுப்ப னென்றுசொல்லி யழைத்தாலு நாமவனை
யன்பினாலே
பேர்கறுப்ப னிறஞ்சிவப்பன் கீர்த்தியினால் வெளுப்பனெனப்
பகர்வோமே."

"எல்லப்ப னம்மையப்பன் றருதிருவேங் கடநாத
னெழிற்சீராமன்
வல்லக்கொண் டையன்மாதை வேங்கடே சுரன்போல
வரிசை செய்தே
செல்வத்தம் பியருடனே கத்தூரி மகன்கறுப்பன்
றெருவீதிக்கே
பல்லக்குந் தான்சுமந்தா னதுநமக்கோ ராயிரம்பொன்
பரிசுதானே."

எனவும் வழங்குஞ் செய்யுண் முதலியவற்றாற் புகழ்ந்து மகிழ்ந்திருந்தனர்.

பின்பு பல தலங்களையுந் தரிசித்து வணங்கிக்கொண்டு சிதம்பரத்தைச் சேர்ந்து சிற்சபா நாயகரையும் சிவகாமியம்மையையுந் தரிசித்து,

"பொல்லாத மூர்க்கருக் கெத்தனை தான்புத்தி போதிக்ினும்
நல்லார்க்குண் டான குணம்வரு மோநடு ராத்திரியிற்
சல்லாப் புடவை குளிர்தாங்கு மோநடுச் சந்தைதனிற்
செல்லாப் பணஞ்செல்லு மோதில்லை வாழுஞ் சிதம்பரனே."

எனவும்,

"வேல்கொடுத் தாய்திருச் செந்தூரர்க் கம்மியின் மீதுவைக்கக்
கால்கொடுத் தாய்நின் மணவாள னுக்குக் கவுணியற்குப்
பால்கொடுத் தாய்மத வேளுக்கு மூவர் பயப்படச்செங்
கோல்கொடுத் தாயென்னை யேயெனக் கேதுங் கொடுத்திலையே."

எனவும் துதித்து, அங்கே நடராஜப்பெருமான் பஞ்சாக்ஷரப்படியில் ஐந்து பொற்காசு வைத்தருளத் திருவருளைப் புகழ்ந்து அதனாற் படிக்காசுப்புலவர் எனப் பெயர் வழங்க, அத் தலத்தை யரிதினகன்று தென்னாட்டையடைந்து இரகுநாத சேதுபதியைக் கண்டு,

"பூவேந் தருமற்றுச் சங்கமும் போய்ப்பதின் மூன்றொடிரு
கோவேந் தருமற்று மற்றொரு வேந்தன் கொடையுமற்றுப்
பாவேந்தர் காற்றி லிலவம்பஞ் சாகப் பறக்கையிலே
தேவேந்த்ர தாருவொத் தாய்ரகு நாத செயதுங்கனே!"

என்னுஞ் செய்யுளைப் பாடிச் சில பரிசு பெற்று, பல்லக்கு முதலிய விருதுகளுடன் மதுரையை யடைந்த பொ

ழுது, அந் நகரத்தை யாண்டிருந்த திருமலைநாயகர் அவரது ஆரவாரத்தை நோக்கிக் கிளிக்கூட்டுச் சிறையிலே அடைத்து வைக்க, அத் தருணத்து,

"நாட்டிற் சிறந்த திருமலை யா! துங்க நாகரிகா!
காட்டில் வனத்திற் றிரிந்துழ லாமற் கலைத்தமிழ்தேர்
பாட்டிற் சிறந்த படிக்காச னென்னுமோர் பைங்கிளியைக்
கூட்டி லடைத்துவைத் தாயிரை தாவென்று கூப்பிடுதே."

என்னுஞ் செய்யுளைப் பாடி, அவரை வசப்படுத்தி, பரிசு பெற்றுத் தங்கியிருந்தனர்.

அதன் பின்பு, காயற் பட்டினத்தை யடைந்து,

"காய்ந்து சிவந்தது சூரிய காந்தி கலவியிலே
தோய்ந்து சிவந்தது மின்னார் நெடுங்கண்க டொல்பலநூல்
ஆய்ந்து சிவந்தது பாவாணர் நெஞ்ச மனுதினமும்
ஈந்து சிவந்தது மால்சீதக் காதி யிருகரமே."

எனவும்,

"தேட்டாளன காயற துரைசீதக காதி சிறந்தவச்ர
நாட்டான் புகழ்க்கம்ப நாட்டிவைத் தான்புகழ் நாவலரை
ஓட்டாண்டி யாக்கி யவர்கடம் வாயி லொருபிடிமண்
போட்டா னவனு மொளித்தான் சமாதிக் குழிபுகுந்தே."

எனவும் வழங்குஞ் செய்யுண் முதலியவற்றால், சீதக் காதியைப் புகழ்ந்து, மிக வுயர்ந்த வைரமோதிர முதலிய பரிசு பெற்று, திருச்செந்தூரை யடைந்து முருகக் கடவுளைத் தரிசித்து,

"முற்கரை யப்பரை யேறவிட் டாட்கொண் முதல்வருள்ளக்
கற்கரைக் கும்படி போதித் திடுங்கரு ணைக்கடலைச்
சிற்பரைக் குட்டியை யெங்கெங்குந் தித்திக்குஞ் செங்கரும்பின்
சர்க்கரைக் கட்டியைக் கண்டேன்செந் தூரெனுந் தானத்திலே."

என்பது முதலிய செய்யுட்களாற் றுதித்து, மற்றுந் தலங்களைத் தரிசித்து வணங்கி, தனைடலைநீணெறி யென்னுந் தலத்தைத் தரிசித்து, அங்குள்ள அன்பர்கள் வேண்டுகோளின்படி இச் சதகத்தை யருளிச்செய்து சந்நிதியிலரங்கேற்றி வசித்திருந்து சின்னாட் சென்றபின், தருமபுர ஆதீனத்தில் அப்பொழுது விளங்கிய ஞானதேசிகரால் ஞானதீக்ஷையும் சந்நியாசமும் பெற்று வசிக்குங்கால், ஒரு தினம் காவிரிநதியில் ஸ்நாநத்திற்குச் சென்றபொழுது தவசுப்பிள்ளையினிடம் தோய்க்கத் தந்த வஸ்திரங்களிலொன்றை வெள்ளம் அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டமையால் அவன் வருந்துதல் கண்டு,

"அப்பிலே தோய்த்திட் டடுத்தடுத்து நாமதனைத்
தப்பினு னம்மையது தப்பாதோ—அப்பா!கேள்
இக்கலிங்கம் போனுலென் னேகலிங்க மாமதுரைச்
சொக்கலிங்க முண்டே துணை."

என்னுஞ் செய்யுளால் தமது ஆதீன சம்பிரதாயப்படி. தமக்கு வழிபடுகடவுளாய் விளங்கும் சொக்கலிங்க மூர்த்தியைத் துதித்து, அவ் வஸ்திரம் மீண்டுங் கரையில் வரப்பெற்றுத தமது நிபதி முடித்து அவனையு மழைத்துச் சென்றனர்.

இவ்வாறு பல விசித்திரப் பாக்களை இயற்றிக்கொண்டு ஞாஆசாரிய ருவக்குமாறு சிலகாலம் அணுக்கத்தொண்டராயமர்ந்திருந்து, பின்னர் அவ்வாசிரியர் ஆக்கினைப்படி

வைத்தீசுரர் சந்நிதியை யடைந்து அக் கடவுளின் கட்டளையை நடாததிக்கொண்டு படிக்காசுத் தம்பிரான் என அதிகப் பிரபலமாய் வாழுநாளில், அத் தலத்தைச் சுட்டிப் புள்ளிருக்குவேளூர்க் கலம்பகம் என்னும் ஓர் பிரபந்த மியற்றி அச் சந்நிதியில் அரங்கேற்றி வசித்தனர்.

அதன் பின்பு, முன்னைத் தமக்குப் படிக்காசு தந்து திருவருள் பாலித்த சிற்சபாநாயகர் சந்நிதியிலேயே தொண்டுசெய்து கதியடைய வேண்டுமென்னும் அவா மேலீட்டால் ஞானசாரியரனுமதிபெற்றுச் சிதம்பரத்தைச் சேர்ந்து, ஒரு திருமடம் வகுத்து அதிலிருந்துகொண்டு அக் கடவுளுடைய தொண்டை வகித்துத் தினந்தோறும் ஆலயத்தை யடைந்து சபாநாயகரைத் தரிசிக்கும்பொழுது, அக் கடவுள் பஞ்சாக்ஷரப்படியில் பொற்காசு ஐந்து வைத்தருளப்பெற்று, சைவாசாரியராகச் சில காலம் நன்மாணாக்கர்களுக்கு ஞானோபதேசம் பாலித்து வீற்றிருந்து, சில பிரபந்தங்களையும் அருளிச்செய்து, அக் கடவுளுடைய திருவடி நீழலை யடைந்தனர்.

இவ்வாசிரிய ரியற்றுஞ் செய்யுட் டிறத்தைப்பற்றிப் பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்புலவர்,

“மட்டாருந் தென்களந்தைப் படிக்காச னுரைத்தகவி
வரைந்த வேட்டைப்
பட்டாலே சூழ்ந்தாலு மூவுலகும் பரிமளிக்கும்
பரிந்தவ் வேட்டைத்
தொட்டாலுங் கைமணக்குஞ் சொன்னாலும் வாய்மணக்குந்
துய்ய சேற்றில்
நட்டாலும் தமிழ்ப்பயிராய் விளைந்திடுமே பாட்டினது
நயப்புத் தானே.”

என்று புகழ்ந்திருக்கின்றனர். அன்றியும்,

“வெண்பாவிற் புகழேந்தி பரணிக்கோ செயங்கொண்டான்
விருத்தமென்னு
மொண்பாவி லுயர்கம்பன் கோவையுலா வந்தாதிக்
கொட்டக்கூத்தன்
கண்பாய கலம்பகத்திற் கிரட்டையர்கள் வசைபாடக்
காளமேகம்
பண்பாகப் பகர்சந்தம் படிக்காச லாதொருவர்ப்
பகரொணாதே.”

என ஓர் செய்யுள் வழங்கி வருகின்றது; ஆனால், இந்நூலும் வேளூர்க்கலம்பகமுந் தவிர வேறு அரிய சந்தப் பாக்களொன்றும் கிடைக்கவில்லை. இந்நூலும், பிரதி கிடைப்ப தருமை யாதலால் கிடைத்த பிரதிகளைக்கொண்டு மிக முயன்று பரிசோதித்து அச்சிடப்பட்டது.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

கணபதி துணை

பழமொழிவிளக்கம் என்னும்

தண்டலையார் சதகம்

காப்பு

விநாயகர் துதி

சீர்கொண்ட கற்பகத்தில் வாதாவி
நாயகனைத் தில்லை வாழுங்
கார்கொண்ட கரிமுகனை விகடசக்ர
கணபதியைக் கருத்துள் வைப்பாம்
பேர்கொண்ட ஞானநா யகிபாகன்
றண்டலையெம் பெருமான் மீதில்
ஏர்கொண்ட நவகண்ட மிசைந்தபழ
மொழிவிளக்க மியம்பத் தானே.

இதுவுமது

வேதநெறி விளம்பியசொல் லாகமநூல்
விளம்பியசொல் மிகுபு ராணம
ஏதுவினிற் காட்டியசொல் லிலக்கணச்சொல்
லிசைந்தபொரு ளெல்லா நாடி
ஆதிமுத லுலகுதனில் விளங்குபழ
மொழிவிளக்க மறிந்து பாடச்
சோதிபெறு மதவேழ முகத்தொருவ
னகத்தெனக்குத் துணைசெய் வானே.

அவையடக்கம்

வள்ளுவர்நூ லாதிபல நூலினுள
அரும்பொருளை வண்மை யாக
உள்ளபடி தெரிந்துணர்ந்த பெரியவர்கள
முன்னொரு மொருவன் போலப்
பள்ளமுது நீருலகிற் பரவுபழ
மொழிவிளக்கம் பரிந்து கூறல்
வெள்ளைமதி யினன்கொல்லத் தெருவதனி
லூசிவிற்கும் வினைய தாமே

நூல்

தண்டலையார் தேவாலயத்தில் திருவிளக்கிடுதற் பயன்

வரமளிக்குந் தண்டலையார் திருக்கோயி
லுட்புகுந்து வலமாய் வந்தே
ஒருவிளக்கா யினும்பசுவி னெய்யுடன்று
மறைநூலி னொளிர வைத்தால்
கருவிளக்கும் பிறப்புமில்லை யிறப்புமில்லை
கைலாசங் காணி யாகும்
திருவிளக்கிட் டார்தமைமே தெய்வமளித்
திடும்வினையுந் தீருந் தானே. (க)

தண்டலையார் செய்த நன்றிக்குப் பிரதி நன்றியில்லையெனல்

கூன்செய்த பிறையணியுந் தண்டலையார்
கருணைசெய்து கோடி கோடி
யான்செய்த வினையகற்றி நன்மைசெய்தா
லுபகார மென்னு முண்டோ
ஊன்செய்த வுயிர்வளரத் தவந்தான
நடந்தேற வுதவி யாக
வான்செய்த நன்றிக்கு வையகமென்
செய்யுமதை மறந்தி டாதே. (உ)

முன் செய்த தருமத்திற்குத் தக்கபடியே இப்பொழுது பயன் கிடைக்குமெனல்

அட்டதிசை யெங்கணும்போ யலைந்தாலும்
பாதாள மதிற்சென் றாலும்
பட்டமென வானூடு பறந்தாலு
மென்னவதிற் பயனுண் டாமோ
பிட்டுவர மண்சுமந்த தண்டலையா
ரேமுன்னாள் பெரியோர் கையில்
இட்டபடி யேயொழிய வேறாசைப்
படின்வருவ தில்லை தானே. (௩)

பலர்க்குஞ் செய்யு முபகாரமே வேண்டப்படுவ தென்பது

தன்மமதைச் செயல்வேண்டுந் தண்டலைநீ
ணெறியாரே தயவு செய்வார்
வன்மவினை செயல்வேண்டாம் பொய்வேண்டாம்
பிறரையொன் றும் வருத்தல் வேண்டாம்
கன்மநெறி வரல்வேண்டாம் வேண்டுவது
பலர்க்குமுப கார மாகும்
நன்மைசெய்தார் நலம்பெறுவர் தீமைசெய்தார்
தீமைபெற்று நலிவர் தாமே. (௪)

இல்லறத்தின் தன்மையும், துறவறத்தின் தன்மையும்

புல்லறிவுக் கெட்டாத தண்டலையார்
வளந்தழைத்த பொன்னி நாட்டிற்
சொல்லறமா தவம்புரியுஞ் சௌபரியுந்
துறவறத்தைத் துறந்து மீண்டான்
நல்லறமாம் வள்ளுவர்போற் குடிவாழ்க்கை
மனைவியுட னடத்தி நின்றான்
இல்லறமே பெரிதாகுந் துறவறமும்
பழிப்பின்றே லெழில தாமே. (௫)

பதிவிரதைகளின் தன்மை

முக்கணர்தண் டலைநாட்டிற் கற்புடைமங்
கையர்மகிமை மொழியப் போமோ
ஒக்குமெரி குளிரவைத்தா ளொருத்திவில்லே
டனையெரித்தா ளொருத்தி மூவர்
பக்கமுற வமுதளித்தா ளொருத்தியெழு
பரிதடுத்தா ளொருத்தி பண்டு
கொக்கெனவே நினைந்தனையோ கொங்கணவா
வென்றொருத்தி கூறி னாளே. (சு)

நற்பிள்ளை யொன்றிருந்தால் போது மென்பது

நன்றிதரும் பிள்ளையொன்று பெற்றாலுங்
குலமுழுது நன்மை யுண்டாம்
அன்றியறி வில்லாத பிள்ளையொரு
நூறுபெற்று மாவ துண்டோ
மன்றினடம் புரிவாரே தண்டலையா
ரேசொன்னேன் வருடந் தோறும்
பன்றிபல வீன்றுமென்ன குஞ்சரமொன்
றீன்றதனாற் பயனுண் டாமே. (எ)

நல்லதைப் பெரியோர் நாயகனுக் களிப்ப ரென்பது

அல்லமருங் குழலாளை வரகுணபாண்
டியராச ரன்பா லீந்தார்
கல்லைதனின் மென்றுமிழ்ந்த வூனமுதைக்
கண்ணப்பர் கனிவா லீந்தார்
சொல்லியதண் டலையார்க்குக் கீரையுமா
வடுவுமொரு தொண்ட ரீந்தார்
நல்லதுகண் டாற்பெரியோர் நாயகனுக்
கென்றதனை நல்கு வாரே. (அ)

விருந்தின் உயர்வு

திருவிருந்த தண்டலையார் வளநாட்டி
லில்வாழ்க்கை செலுத்து நல்லோர்
ஒருவிருந்தா யினுமின்றி யுண்டபகல்
பகலாமோ வுறவாய் வந்த
பெருவிருந்துக் குபகாரஞ் செய்தனுப்பி
யின்னமெங்கே பெரியோ ரென்று
வருவிருந்தோ டுண்பதல்லால் விருந்தில்லா
துணுஞ்சோறு மருந்து தானே. (௯)

இன்சொல்லின் உயர்வு

பொற்குடையும் பொற்றுகிலும் பொற்பணியுங்
கொடுப்பதென்ன பொருளோ வென்று
நற்கமல முகமலர்ந்தே யுபசார
மிக்கவின்சொ லுடைத னன்றே
கற்கரையு மொழிபாகர் தண்டலையார்
வளநாட்டிற் கரும்பின் வைத்த
சர்க்கரையின் பந்தலிலே தேனமாரி
பொழிந்துவிடுந் தன்மை தானே. (௧0)

ஞானமில்லாததற் கிரங்கல்

குறும்பெண்ணு துயர்ந்தநல்லோ ராயிரஞ்சொன்
னாலுமதைக் குறிக்கொ ளாமல்
வெறும்பெண்ணு சையிற்சுழல்வே னெஞ்ஞானம்
பொருந்தியுனை வேண்டே னந்தோ
உறும்பெண்ணு ரமுதிடஞ்சேர் தண்டலைநீ
ணெறியேயென் னுண்மை தேரில்
எறும்பெண்ணு யிரமப்பா கழுதையுங்கை
கடந்ததெனு மெண்ணந் தானே. (௧௧)

தினையளவு நன்றி பனையளவாய்ச் சிறக்கு மென்பது

துப்பிட்ட வாலம்விதை சிறிதெனினும்
பெரிதாகுந் தோற்றம் போலச்
செப்பிட்ட தினையளவு செய்தநன்றி
பனையளவாய்ச் சிறந்து தோன்றும்
கொப்பிட்ட வுமைபாகர் தண்டலையார்
வளநாட்டிற் கொஞ்ச மேனும்
உப்பிட்ட பேர்கடமை யுளவரையு
நினைக்குமிந்த வுலகந் தானே. (கஉ)

பயனற்ற செயல்கள்

மேட்டுக்கே விரைத்தவிதை வீணருக்கே
செய்தநன்றி மேயும் பட்டி
மாட்டுக்கே கொடுத்தவிலை பரத்தையர்க்கே
தேடியிட்ட வண்மை யெல்லாம்
பாட்டுக்கே யருள்புரியுந் தண்டலையார்
வீதிதொறும் பரப்பி டாமல்
காட்டுக்கே யெறித்தநிலாக் கானதுக்கே
பெய்தமழை கடுக்குங் காணே. (கங)

சிறியோர் நற்கதி யடையா ரென்பது

சங்கையறப் படித்தாலுங் கேட்டாலும்
பிறர்க்குறுதி தனைச்சொன் னாலும்
அங்கணுல கிற்சிறியோர் தாமடங்கி
நடந்துகதி யடைய மாட்டார்
திங்களணி சடையாரே தண்டலையா
ரேசொன்னேன் சிறிது காலம்
கங்கையிலே படர்ந்தாலும் பேய்ச்சுரைக்காய்
நல்லசுரைக் காயா காதே. (கச)

உள்ளன. அவை: குமரேச சதகம், அறப்பளீசுர சதகம் திருவேங்கட சதகம் முதலாக உள்ளனவாம். சதகத்தி லுள்ள செய்யுட்கள் எளிய நடையில் செய்யப்பட்டுள்ள மையால், பல அரிய விஷயங்கள் தெளிவாய் விளங்குகின் றன. ஆகவே, இந்நூல் அனைவராலும் பாராட்டத்தக்கதே யாம்.

இந் நூலாசிரியர் வரலாறு நன்கு புலப்படவில்லை; இவர் வேறு நூல் செய்ததாகவும் தெரியவில்லை. இந்நா லில் சோதிடக் குறிப்புகள் பல கூறப்பட்டிருத்தலால், இவர் சோதிடத்தில் மிக்க வல்லுநரென்பது வெளிப்படை யாம். "நூல் பாடிய காலம்" எனத் தலைப்பிடப்பட்ட 100-ம் செய்யுளில், இவரது காலமுதலிய விவரம் தெளி ளிவாய்க் காணலாம். இந்நூலில் 72-ம் செய்யுளில் இராகு காலத்தைக் குறிக்கவந்த விடத்துச் சில வெழுத்துக்கள் சிதைந்து "செல்லுசனி முடிவாக" என மாறிப் பொருள் விளங்காமற் போயிற்று வேறு சில பிரதிகளைக்கொண்டு பார்த்ததுமன்றி பதனைச சோதிடநூலார் மாட்டு ஆராய் ந்து, கர்ணபரம்பரையாக வழங்கி வருவதாகிய "செலபூநீ முடிவா" எனத் திருத்தி அதற்கேற்பக் குறிப்புரையும், மற்றுஞ் சில சொற்களின் வழுக்களைப் பொருட் பொருத்த முறத் திருத்தமும் செய்துள்ளேன். இந்நூல் பதிப்பித்தற் கண் ஒத்திட்டுப் பார்க்கும்போது பிரமாதத்தின லுண் டாகும் எனது தவறுகள் இதிற் காணப்படின் உலகம் பொறுக்க.

இங்ஙனம்:
சி. குமரகுரு செட்டியார்,
தமிழ்ப்பண்டிதர்,
முத்தியாலுபேட்டை உயர்தர கலாசாலை,
சென்னை.

திணையளவு நன்றி பனையளவாய்ச் சிறக்கு மென்பது

துப்பிட்ட வாலம்விதை சிறிதெனினும்
பெரிதாகுந் தோற்றம் போலச்
செப்பிட்ட திணையளவு செய்தநன்றி
பனையளவாய்ச் சிறந்து தோன்றும்
கொப்பிட்ட வுமைபாகர் தண்டலையார்
வளநாட்டிற் கொஞ்ச மேனும்
உப்பிட்ட பேர்கடமை யுளவரையு
நினைக்குமிந்த வுலகந் தானே. (கஉ)

பயனற்ற செயல்கள்

மேட்டுக்கே யிறைத்தவிறை வீணருக்கே
செய்தநன்றி மேயும் பட்டி
மாட்டுக்கே கொடுத்தவிலை பாத்தையர்க்கே
தேடியிட்ட வண்மை யெல்லாம்
பாட்டுக்கே யருள்புரியுந் தண்டலையார்
வீதிதொறும் பரப்பி டாமல்
காட்டுக்கே யெறித்தநிலாக் கானதுக்கே
பெய்தமழை கடுக்குங் காணே. (கங)

சிறியோர் நற்கதி யடையா ரென்பது

சங்கையறப் படித்தாலுங் கேட்டாலும்
பிறர்க்குறுதி தனைச்சொன் னாலும்
அங்கணுல கிற்சிறியோர் தாமடங்கி
நடந்துகதி யடைய மாட்டார்
திங்களணி சடையாரே தண்டலையா
ரேசொன்னேன் சிறிது காலம்
கங்கையிலே படர்ந்தாலும் பேய்ச்சுரைக்காய்
நல்லசுரைக் காயா காதே. (கச)

உலக ஆசை விடாததற் கிரங்கல்

உழையிட்ட விழிமடவா ருறவுவிட்டும்
வெகுளிவிட்டு முலக வாழ்விற்
பிழைவிட்டு மின்னமின்ன மாசைவிடா
தலக்கழியப் பெற்றோ னந்தோ
தழையிட்ட கொன்றைபுனை தண்டலைநீ
ணெறியேயென் றன்மை யெல்லாம்
மழைவிட்டுந் தூவானம் விட்டதில்லை
யாயிருந்த வண்மை தானே. (கரு)

துர்ச்சனப்பிள்ளைக்கு ஊரார் புத்தி சொல்வா ரெனல்

கோச்சையிற்பிள்ளைக்குகவுந் தண்டலையார்
வளநாட்டிற் கொடிகாய் வந்த
வச்சிரப்பிள்ளைக்குமுன மாதவனே
புத்திசொன்னான் வசையுஞ் சொன்னான்
அச்சுதப்பிள்ளைக்குமந்த வாண்டவரே
புத்திசொன்னா ராக லாலே
துர்ச்சனப்பிள்ளைக்கூரார் புத்திசொல்லு
வாரென்றே சொல்லு வாரே. (கசு)

பொறுத்தார் அரசாள்வா ரென்பது

கறுத்துவிட முண்டருளுந் தண்டலையார்
வளநாட்டிற் கடிய தீயோர்
குறித்துமனை யாளரையிற் றுகிலுரிந்து
மைவர்மனங் கோபித் தாரோ
பறித்துரிய பொருண்முழுதுங் கவர்ந்தாலு
மடித்தாலும் பழிசெய் தாலும்
பொறுத்தவரே யரசாள்வர் பொங்கினர்
காடாளப் போவர் தாமே. (கஎ)

பொறுமைக் குணத்தா ரியல்பு

அள்ளித்தண் ணீறணியுந் தண்டலையார்
வளநாட்டி லாண்மை யுள்ளோர்
வின்னாற்ற கல்வியுள்ளோர் செல்வமுள்ளோ
ரழகுடையோர் மேன்மை நோக்கி
உள்ளத்தி லழன்றழன்று நடக்கில்லை
யெனவுரைத்திங் குழல்வா ரெல்லாம்
பிள்ளைபெற் றவர்தமைப்பார்த் திருந்துபெரு
மூச்செறியும் பெற்றி யோரே. (கஅ)

எதுவும் விதிப்படி நடக்கு மெனல்

மண்ணுலகா ளவுநினைப்பார் பிறர்பொருண்மே
லாசைவைப்பார் வலுமை செய்வார்
புண்ணியமென் பதைச்செய்யார் கடைமுறையி
லலக்கழிந்து புரண்டே போவார்
பண்ணுலவு மொழிபாகர் தண்டலையார்
வகுத்தவிதிப் படியல் லாமல்
எண்ணமெல்லாம் பொய்யாகு மெளனமே
மெய்யாகு மியற்கை தானே. (க௯)

பகுத்தறிவில்லாதா ரியல்பு

சொன்னதைச் சொல்லுமிளங் கிள்ளையென்பார்
தண்டலையார் தொண்டு பேணி
இன்னத்துக் கின்னதெனும் பகுத்தறிவொன்
றில்லாத வீன ரெல்லாம்
தன்னைத்துக் கண்டவுடன் காணுமன்
முறைபேசிச் சாடை பேசி
முன்னுக்கொன் றாயிருந்து பின்னுக்கொன்
றாய்நடந்து மொழிவர் தாமே. (உ0)

கோடியர் இயல்பும், மடையர் இயல்பும்

கோடியருக்கு நல்லபுத்தி சொன்னாலுந்
தெரியாது கொடையில் லாத
மடையருக்கு மதுரகவி யுரைத்தாலு
மவர்கொடுக்க மாட்டார் கண்டீர்
படியளக்குந் தண்டலைநீ ணெறியாரே
யுலகமெலாம் பரவி யோடி
விடியன்மட்டு மழைபெயினு மதிலோட்டாங்
குச்சின் முளை வீசி டாதே. (உக)

தன் பாவந் தன்னுடனே வருமென்பது

செங்காவி மலர்த்தடஞ்சூழ் தண்டலைநீ
ணெறியேநின் செயலுண் டாகில்
எங்காகி லென்னவவ ரெண்ணியதெல்
லா முடியு மில்லை யாகில்
பொங்காழி சூழுலகி லுள்ளங்கால்
வெள்ளெலும்பாய்ப் போக வோடி
ஐங்காதம் போனாலுந் தன்பாவந்
தன்னுடனே யாகுந் தானே. (உஉ)

மூடர் தமிழருமை யறியா ரென்பது

தாயறிவாள் மகளருமை தண்டலைநீ
ணெறிநாதர் தாமே தந்தை
ஆயறிவா ரெமதருமை பரவையிடந்
தூதுசென்ற தறிந்தி டாரோ
பேயறிவார் முழுமூடர் தமிழருமை
யறிவாரோ பேசு வாரோ
நாயறியா தொருசந்திச் சட்டிப்பா
னையினந்த நியாயந் தானே. (உங)

ஈயார் வாழ்வு பயன்படா தெனல்

கட்டுமாங் கனிவாழைக் கனிபலவின்
கனிகளுப கார மாகும்
சிட்டருமவ் வணங்கேடும் பொருளெல்லா
மிரப்பவர்க்கே செலுத்தி வாழ்வார்
மட்டலவுஞ் சடையாரே தண்டலையா
ரேசொன்னே னவனங்க ளோடும்
எட்டிமரம் பழுத்தாலு மீயாதார்
வாழ்ந்தாலு மென்னுண் டாமே. (உச)

புகழுடையானே புருடனெனல்

ஓதரிய தண்டலையா ரடிபணிந்து
நல்லவனென் றுலக மெல்லாம்
போதமிகும் பேருடனே புகழ்படைத்து
வாழ்பவனே புருட னல்லால்
ஈதலுட னுரக்கமின்றிப் பொன்காத்த
பூதமென விருந்தா லென்ன
காதவழி பேரில்லான் கழுதையோ
டொக்குமெனக் காண லாமே. (உரு)

அன்பில்லா தன்னமிடுதலும், ஊமை கண்ட கனவும், தமிழ்ஞான மில்லாதவன் அறிவும் ஒன்றெனல்

பரியாம லிடுஞ்சோறு மூமைகண்ட
கனவுமொன்று பரிசி லீயான்
அரிதான செந்தமிழி னருள்சிறிது
மில்லாதா னறிவு மேதான்
கரிகாலன் பூசைபுரி தண்டலைநீ
ணெறியாரே கதித்த வோசை
தெரியாத செவிடன்காதினிற்சங்கு
குறித்ததெனச் செப்ப லாமே. (உசு)

ஜீவகாருண்யத்தின் உயர்வு

முன்னறிய மறைவழங்குந் தண்டலையா
ராகமத்தின் மொழிகேளாமல்
பின்னுயிரை வதைத்தவனுங் கொன்றவனுங்
குறைத்தவனும் பெருஞ்சொல்லானும்
அந்நெறியே சமைத்தவனு முண்டவனு
நரகுறுவ ராதலாலே
தன்னுயிர்போ லெந்நாளு மன்னுயிருக்
கிரங்குவதுந் தக்கதாமே. (உஎ)

பகவானடி பணிய நேரமில்லாதிருத்தல்பற்றி யிரங்கல்

உருவெடுத்த நாண் முதலா வொருசாணும்
வளர்க்கவுட லுழல்வ தல்லால்
மருவிருக்கு நின்பாத மலர்தேடித்
தினம்பணிய மாட்டே னந்தோ
திருவிருக்கு மணிமாடத் தண்டலைநீ
ணெறிபேயென் செய்தி யெல்லாம்
சருகரிக்க நேரமின்றித் தீக்காய
நேரமில்லாத் தன்மை தானே. (உஅ)

வெளிவேடம் கூடாதெனல்

காதிலே திருவேடங் கையிலே
செபமாலை கழுத்தின் மார்பின்
மீதிலே தாழ்வடங்கண் மனத்திலே
கரவடமாம் வேட மாமோ
வாதிலே யயன்றேடுந் தண்டலைநீ
ணெறியாரே மனிதர் காணும்
போதிலே மவுனமிராப் போதிலே
ருத்ராக்ஷப் பூனை தானே. (உகூ)

தாரொன்று நினைக்கத் தெய்வமொன்று நினைக்குமென்பது

மானொன்று வடிவெடுத்து மாரீசன்
போய்மடிந்தான் மானை யென்று
தேனொன்று மொழிபேசிச் சீதைதனைச்
சிறையிருக்கத் திருடிச் சென்றோன்
வானொன்று மரசிழந்தான் தண்டலையார்
திருவுளத்தின் மகிமை காணீர்
தானொன்று நினைக்கையிலே தெய்வமொன்று
நினைப்பதுவுஞ் சகசந் தானே. (௯௦)

பொய் சொல்லும் வாய்க்குப் போசனங் கிடையாதென்பது

கைசொல்லும் பணிகாட்டுங் களிற்றுரியார்
தண்டலையைக் காணார் போலப்
பொய்சொல்லும் வாயினர்க்குப் போசனமும்
கிடையாது பொருளுமில் லாது
மைசொல்லுங் காரளிசூழ் தாழைமலர்
பொய்சொல்லி வாழ்ந்த துண்டோ
மெய்சொல்லி வாழாதான் பொய்சொல்லி
வாழ்வதில்லை மெய்ம்மை தானே. (௯௧)

பெரியோரைப் பழித்தலால் அவர்க்குக் குறையில்லை யென்பது

அந்தணரை நல்லவரைப் பரமசிவ
னடியவரை யுகந்தை யாலோர்
நிந்தனைசொன் னாலுமென்ன வைதாலு
மென்னவதி னிலேசு முண்டோ
சுந்தரர்க்குத் தூதுசென்ற தண்டலைநீ
ணெறியாரே துலக்கும் பூர்ண
சந்திரனைப் பார்த்துநின்று நாய்குரைத்த
போதிலென்ன தாழ்ச்சி தானே. (௯௨)

பெரியோர்க்குத் தீங்கு செய்வோர் அழிவ ரென்பது

கோடாமற் பெரியவர்பா னடப்பதன்றிக்
குற்றமுடன் குறைசெய் வோர்கள்
ஆடாகிக் கிடந்தவிடத் ததன்மயிருங்
கிடவாம லழிந்து போவார்
வீடாநற் கதியுதவுந் தண்டலையா
ரேசொன்னேன் மெய்யோ பொய்யோ
கோடாலிக் காம்பேதன் குலத்தினுக்குக்
கேடான கொள்கை தானே. (௩௩)

நடக்கை தூலந்தால் சிறப்பில்லை யெனல்

சின்னமெங்கே கொய்பெங்கே சிவிகையெங்கே
பரியெங்கே சிவியா ரெங்கே
பின்னையொரு பாழுமில்லை நடக்கைகுலைந்
தாலுடனே பேய்பே யன்றோ
சொன்னவிலுந் தண்டலையார் வளநாட்டிற்
குங்கிலியத் தூபங் காட்டும்
சன்னதமா னதுகுலைந்தாற் கும்பிடெங்கே
வம்பிது தனையென் றாரே. (௩௪)

துறவறம் பெரிதெனல்

சிறுபிறைதுன் னியசடையார் தண்டலைசூழ்
பொன்னிவளஞ் செழித்த நாட்டில்
குறைபகலும் பெருவாழ்வு மனைவியுமக்
களும்பொருளாக் குறித்தி டாமல்
மறைபயில்பத் திரகிரியும் பட்டினத்துப்
பிள்ளையுஞ்சேர் மகிமை யாலே
துறவறமே பெரிதாகுந் துறவிக்கு
வேந்தனொரு துரும்பு தானே. (௩௫)

உலகத்திருப்பினும் ஒட்டாதிருக்கவேண்டு மெனல்

பேரிசைக்குஞ் சுற்றமுடன் மைந்தருமா
தருஞ்சூழப் பிரபஞ் சத்தே
பாரியையுற் றிருந்தாலும் திருநீற்றிற்
கழற்காய்போற் பற்றில் லாமல்
சீரிசைக்குந் தண்டலையா ரஞ்செழுத்தை
நினைக்கின்முத்தி சேர லாகும்
ஆரியக்கூத் தாடினுங் காரியமேற்
கண்ணாவ தறிவு தானே. (௧௬)

மரம் வைத்தவர் தண்ணீர் வார்ப்ப ரென்பது

இரந்தனையித் தனைநாளும் பரந்தனைநா
ளென்றலைந்தா யினிமே லேனும்
கரந்தைமதி சடையணியுந் தண்டலைநீ
ணெறியாரே காப்பா ரென்னும்
உரந்தனைவைத் திருந்தபடி யிருந்தவருக்
குள்ளதெல்லா முண்டா முண்மை
மரந்தனைவைத் தவர்நாளும் வாடாமற்
றண்ணீரும் வார்ப்பர் தாமே. (௧௭)

செங்கோல் மன்னனே தெய்வ மெனல்

நாற்கவியும் புகழுவருந் தண்டலையார்
வளநாட்டி னல்ல நீதி
மார்க்கமுட னடந்துசெங்கோல் வழுவாமற்
புவியாளும் வண்மை செய்த
தீர்க்கமுள்ள வரசனையே தெய்வமென்பார்
கொடுங்கோன்மை செலுத்தி நின்ற
மூர்க்கமுள்ள வரசனுந்தன் மந்திரியு
மாழ்நரகின் ழ்ந்து வாரே. (௧௮)

குணங்களுக் கழகு இன்னவை என்பது

ஓதரிய வித்தைவந்தா லுரியசபைக்
கழகாகு முலகில் யார்க்கும்
ஈதலுட னறிவுவந்தா லினியகுணங்
களுக்கழகா யிருக்கு மன்றோ
நீதிபெறு தண்டலையார் திருநீறு
மெய்க்கழகாய் நிறைந்து தோன்றும்
காதிலணி கடுக்கனிட்டான் முகத்தினுக்கே
யழகாகிக் காணுந் தானே (௩௯)

கல்வி யில்லார் இடம்பஞ் செய்வ ரெனல்

பாரதியா ரண்ணாவிப் புலவரென்பார்
கல்வியினிற் பழக்க மில்லார்
சீரறியார் தலையறியார் பல்லக்கே
றவர்புலமை செலுத்திக் கொள்வார்
ஆரணியுந் தண்டலைநீ ணெறியாரே
யிலக்கணநூ லறியா ரேனும்
காரிகையா கிலுங்கற்றுக் கவிசொல்லார்
பேரிகொட்டக் கடவர் தாமே. (௪0)

சாஸ்திர மறியார் உபதேசம் பயன்படா தெனல்

அருண்மிகுத்த வாகமநூல் படித்தறியார்
கேள்வியையு மறியார் முன்னே
இருவினையின் பயனறியார் குருக்களென்றே
யுபதேச மெவர்க்குஞ் செய்வார்
வரமிகுத்த தண்டலைநீ ணெறியாரே
யவர்கிருபா மார்க்க மெல்லாம்
குருடனுக்குக் குருடன்கோல் கொடுத்துவழி
காட்டிவருங் கொள்கை தானே. (௪௧)

தேக மிருக்கும்போதே அறத்தைத் தேடிக்கொள்ளவேண்டு மெனல்

நேற்றுள்ளா ரின்றிருக்கை நிச்சயமோ
வாதலினா னினைக்க போதே
ஊற்றுள்ள பொருளுதவி யறந்தேடி
வைப்பதறி வுடைமை யன்றோ
கூற்றுள்ள மலையவருந் தண்டலையா
ரேசொன்னேன் குடபால் வீசும்
காற்றுள்ள போதெவருந் தூற்றிக்கொள்
வதுநல்ல கருமந் தானே. (சஉ)

சந்நியாசிகள் பொருள் தேடல் இழிவென்பது

'வர்க்கத்தார் தமைவெறுத்த விருத்தருமாய்
மெய்ஞ்ஞான வடிவ மானோர்
கற்கட்டா கியமடமுங் காணியுஞ்செம்
பொனுந்தேடுங் கரும மெல்லாம்
பொற்கொத்தாரு செங்கெல்வயற் றண்டலையா
ரேசொன்னேன் பொன்னு டாளும்
சொர்க்கத்தே போம்போதுங் கக்கத்தே
ராட்டினத்தைச் சுமந்த வாறே. (சஙூ)

பெரியோரை யடுத்தவர்க் குயர்வுண்டா மெனல்

ஆம்பிள்ளா யெனக்கொடுக்கும் பெரியோரை
யடுத்தவரை யவனிக் கெல்லாம்
நாம்பிள்ளா யதிகமென்பார் நன்றாரு
மேவல்செய நாளும் வாழ்வார்
வான்பிள்ளா யெனுமேனித் தண்டலையார்
பூஷணமாய் வளர்த்த நாகம்
என்பிள்ளாய் கருடாநீ சுகமோவென்
றுரைத்தவித மென்ன லாமே. (சச)

புல்லரை யடுப்பதால் மிடி தீராதெனல்

வடிவிட்ட புல்லர்தமை யடுத்தாலும்
விடுவதுண்டோ மலிநீர்க் கங்கை
முடியிட்ட தண்டலைநா தரைப்புகழிற்
பெருவாழ்வு முழுது முண்டாம்
மிடியிட்ட வினைதீருந் தெய்வமட்டும்
விடியாமல் வீணர் வாயிற்
படியிட்டு விடுவதுண்டோ வவராருளே
கண்ணுகப் பற்று வீரே. (சரு)

கல்ணீ ருகுத்தாலும் எமன் விடா னென்பது

பொலியவளம் பலதழைத்த தண்டலைநீ
ணெறிபாதம் போற்றி நாளும்
வலியவலஞ் செய்தறியீர் மறஞ்செய்வீர்
நமன்றூதர் வந்து கூடி
மெலியவரைந் திடும்பொழுது கலக்கண்ணீ
ருகுத்தாலும் விடுவ துண்டோ
எலியழுது புலம்பிடினும் பூனைபிடித்
ததுவிடுமோ வென்செய் வீரே. (சசா)

தமிழில் எவரும் கெட்டிக்காரரெனச் சொல்ல முடியா தெனல்

மற்றவரோ தமிழ்பாடி நாட்டவல்லார்
நக்கிரர் வலிய ராகி
வெற்றிபுனை மீனாக்ஷி சுந்தரநா
யகரடுத்து விளம்பும் போதில்
பற்றுளதண் டலைவாழுங் கடவுளென்றும்
பாராமற் பயப்ப டாமல்
நெற்றிவிழி காட்டினுங் குற்றமே
குற்றமென நிறுத்தி னாரே. (சஎ

பஞ்ச காலத்தில் அன்ன மிடுதலே சிறந்த தென்பது

சீரிலகுந் தண்டலையார் திருவருளா
லகமேறிச் செழித்த நாளில்
பாரியென வாயிரம்பேர்க் கன்னதா
னங்கொடுக்கும் பலனைப் பார்க்க
நேரிடும்பஞ் சந்தனிலே யெவ்வளவா
கிலுங்கொடுத்தா னீதி யாகும்
மாரிபதின் கலநீரிற் கோடைதனி
லொருகுடநீர் வன்மை தானே. (௪அ)

தண்டலையிற் சேராமல் திரிவார் பயன் பெறா ரென்பது

பிறக்கும்போ தொருபொருளுங் கொடுவந்த
தில்லையுயிர் பிரிந்து மண்மேல்
இறக்கும்போ திலுங்கொண்டு போவதில்லை
யென்றுசும்மா விருந்து வீணே
சிறக்குந்தா யினுமருள்வார் தண்டலையிற்
சேராமற் றேச மெல்லாம்
பறக்குங்கா கமதிருக்குங் கொம்பறியா
தெனத்திரிந்து பயன்பெ றாரே. (௪௯)

வரும் இன்ப துன்பங்களைத் தெய்வச் செயல்களென
நினைக்கவேண்டு மெனல்

வைதிடினும் வாழ்த்திடினு மின்பதுன்பம்
வந்திடினும் வம்பு கோடி
செய்திடினுந் தண்டலைநீ ணெறியார்தஞ்
செயலென்றே தெளிவ தல்லால்
மெய்தவிர வவர்செய்தா ரிவர்செய்தா
ரெனநாடி வெறுக்க லாமோ
எய்தவர்தம் மருகிருக்க வம்பைநொந்த
கருமமென்ன வியம்பு வீரே. (௫௦)

போங்காலம் வருமுன் புண்ணியஞ் செய்யவேண்டு மெனல்

வாங்கால முண்டசெழுந் தண்டலையா
ரடிபோற்றி வணங்கி நாடிப்
போங்காலம் வருமுன்னே புண்ணியஞ்செய்
தரியகதி பொருந்து றமல்
ஆங்கால முள்ளதெல்லாம் விபசார
மாகியறி வழிந்து வீணை
ஈங்காலஞ் சங்கரா சங்கரா
வெனின் வருமோ தருமந் தானே. (௫௧)

பயனற்ற உதவி இன்ன தென்பது

சுற்றமாய் நெருங்கியுள்ளார் கனையடைந்தார்
கற்றறிந்தார் துணையே நில்லார்
உற்றவே தியர்பெரியோர்க் குதவியன்றிப்
பிறர்க்குதவு முதவி யெல்லாம்
சொற்றநான் மறைபரவுந் தண்டலையா
ரேசொன்னேன் சுமந்தே நொந்து
பெற்றதாய் பசித்திருக்கப் பிராமணபோ
சனநடத்தும் பெருமை தானே. (௫௨)

துன்மார்க்க ரியல்பும், நன்மார்க்க ரியல்பும்

துன்மார்க்கர்க் காயிரந்தான் சொன்னாலு
மறந்துவிட்டுத் துடுக்கே செய்வார்
சன்மார்க்கர்க் கொருவார்த்தை சொலுமளவே
மெய்யதனிற் றழும்பாக் கொள்வார்
பன்மார்க்க மறைபுகழுந் தண்டலையா
ரேசொன்னேன் பதமே யான
நன்மாட்டுக் கோரடியா நற்பெண்டிர்க்
கொருவார்த்தை நடத்தை யாமே. (௫௩)

வையம் புரப்பார்க்குச் சுவர்க்கம் கிடைக்குமெனல்

கரப்பார்க்கு நல்லகதி வருவதில்லை
செங்கோலிற் கடல்சூழ் வையம்
புரப்பார்க்கு முடிவிலே சுவர்க்கமல்லா
லரகமில்லை பொய்யி தென்றால்
உரப்பார்க்கு நலம்புரியுந் தண்டலையா
ரேசொன்னா ரொருமை யாக
இரப்பார்க்கு வெண்சோறு பஞ்சமுண்டோ
வொருக்காலு மில்லை தானே. (ருச)

கொடுங்கோல் மன்ன னியல்பு

படுங்கோல மறியாமற் றண்டலையார்
திருப்பணிக்கும் பங்கஞ் செய்வார்
நெடுங்கோளுந் தண்டமுமாய் வீணரை
வீணனைப்போ னீதி செய்வார்
கெடுங்கோப மல்லாமல் விளைவுண்டோ
மழையுண்டோ கேள்வி யுண்டோ
கொடுங்கோன்மன் னவனாட்டிற் கடும்புலிவா
ழுங்காடு குணமென் பாரே. (ருரு)

கெடுபவர் இன்னாரென்பதும், கெடாதவர் இன்னவ ரென்பதும்

உள்ளவரைக் கெடுத்தோரு முதவியற்று
வாழ்ந்தோரு முறைபெற் றோருந்
தள்ளிவழக் குரைத்தோருஞ் சற்குருவைப்
பழித்தோருஞ் சாய்ந்தே போவார்
பள்ளவயற் றண்டலையார் பத்தரடி
பணிந்தோரும் பாடி னோரும்
பிள்ளைகளைப் பெற்றோரும் பிச்சையிட்ட
நல்லோரும் பெருகு வாரே. (ருசு)

அற்பருக்கு வாழ்வுவந்தால் அர்த்தராத்திரியிற் குடைபிடிப்ப ரென்பது

விற்பனர்க்கு வாழ்வுவந்தான் மிகவணங்கிக்
கண்ணோட்ட மிகவுஞ் செய்வார்
சொற்பருக்கு வாழ்வுவந்தாற் கண்டெரியா
திறுமாந்து துன்பஞ் செய்வார்
பற்பலர்க்கு வாழ்வுதருந் தண்டலையா
ரேசொன்னேன் பண்பில் லாத
அற்பருக்கு வாழ்வுவந்தா லர்த்தராத்
திரிகுடையே லாகுந் தானே. (௫௭

பிறர் பொருள் பறித்துத் தருமஞ் செய்வதால் பயனில்லை யெனல்

விசைபயிருந் தண்டலையார் வளநாட்டி
லொருத்தர்சொல்லை மெய்யா வெண்ணி
வசைபெருக வநியாயஞ் செய்துபிறர்
பொருளையெல்லாம் வலிய வாங்கித்
திசைபெருகுங் கீர்த்தியென்றுந் தன்மமென்றுந்
தானமென்றுஞ் செய்வ தெல்லாம்
பசுவினையே வதைசெய்து செருப்பினைத்தா
னங்கொடுக்கும் பண்பு தானே. (௫௮)

சிறியோர் அரசு பெற்றாலும் பெரியோ ராகா ரென்பது

சிறியவரா மூழுமூடர் துரைத்தனமா
யுலகாளத் திறம்பெற் றாலும்
அறிவுடையார் தங்களைப்போற் சற்குணமு
முடையோர்க ளாக மாட்டார்
மறிதருமான் மழுவேந்துந் தண்டலையா
ரேசொன்னேன் வாரி வாரிக்
குறுணிமைகா னிட்டாலுங் குறிவடிவங்
கண்ணாகிக் குணங்கொ டாதே. (௫௯)

தண்டலையாரைப் பணிவார்க்குப் பிறப்பில்லை யெனல்

கற்றவர்க்குக் கோபமில்லை கடந்தவர்க்குச்
சாதியில்லை கருணை கூர்ந்த
நற்றவர்க்கு விருப்பமில்லை நல்லவருக்
கொருகாலு நரக மில்லை
கொற்றவருக் கடிமையில்லை தண்டலையார்
மலர்ப்பாதங் கும்பிட் டேத்தப்
பெற்றவர்க்குப் பிறப்பில்லை பிச்சைசோற்
றினுக்கில்லை பேச்சுத் தானே. (௬0)

நல்ல பெண்ணை மட்டிக்குக் கொடுத்தல் தகாதெனல்

பரங்கருணை வடிவாகுந் தண்டலையார்
வளநாட்டிற் பருவஞ் சேர்ந்த
சரங்குலவு காமகலை தனையறிந்த
வதிரூபத் தையலாரை
வரம்புறுதா ளாண்மையில்லா மட்டிகளுக்
கேகொடுத்தால் வாய்க்கு மோதான்
குரங்கினது கையினறும் பூமாலை
தனைக்கொடுத்த கொள்கை தானே. (௬௧)

நல்ல பெண்களால் நலமுண்டாமெனல்

பிரசமுண்டு வரிபாடுந் தண்டலையார்
வளநாட்டிற் பெண்க ளோடு
சரசமுண்டு போகமுண்டு சங்கீத
முண்டுசுகந் தானே யுண்டிங்
குரைசிறந்த வடிமையுண் டோர் கேடிக்கணுண் டோ
வொன்றுமில்லை யுலகுக் கெல்லாம்
அரைசியுண்டேல் வரிசையுண்டா மக்களுமுண்
டாகின்மச்சா னன்புண் டாமே. (௬௨)

மந்திரி யில்லாச் சபையில் நீதி யில்லை யெனல்

தந்தைமொழி யுமைசேருந் தண்டலையார்
பொன்னிவளந் தழைத்த நாட்டில்
வித்தகமந் திரியில்லாச் சபைதனிலே
நீதியில்லை வேந்தர்க் கெல்லாம்
புத்திநெறி நீதிசொல்ல மந்திரியில்
லாதொருவர் போதிப் பாரோ
நித்தலுமுண் சோற்றின் முழுப் பூசினிக்காய்
மறைத்ததுவு நிசம தாமே. (௬௩)

சமயமறிந்து பேசவேண்டு மெனல்

நேசமுடன் சபையில்வந்தால் வேளையறிந்
திங்கிதமா நிருபர் முன்னே
பேசுவகை யுசிதமல்லா னடுவிலொரு
வன்குழறிப் பேச லெல்லாம்
வாசமிகுந் தண்டலைநீ ணெறியாரே
யபிஷேக மலிநீ ராட்டிப்
பூசைபண்ணும் வேளையிலே காடியைவிட்
டோட்டுவது போலுந் தானே. (௬௪)

கெடுவான் கேடுநினைப்பா னென்பது

மன்னுலகிற் பிறர்குடியை வஞ்சனையிற்
கெடுப்பதற்கு மனத்தி னாலே
உன்னிடினு முரைத்திடினு மவன்றனையே
கெடுவனென்ப துண்மை யன்றோ
தென்னவன்சோ ழன்பணியுந் தண்டலைநீ
ணெறியாரே தெரிந்து செய்யுந்
தன்வினைதன் னைச்சுடவோட் டப்பம்வீட்
டைச்சுடவுந் தான்கண் டோமே. (௬௫)

பெரியோர் வழியைத் தள்ளலாகா தெனல்

முன்பெரியோர் தொண்டுபட்டு நடந்தவழி
தனைப்பழித்து மூடனை பேசிப்
பின்பல்லை யுடல்கூட்டி நூதனமா
நடத்துவது பிழைபா டெய்தில்
துன்பறியாக் கதியருளுந் தண்டலைநீ
ணெறியாரே தூய ராகி
அன்புளதா ரைப்பழித்து மகளேதோ
செபத்தொடக்கு மறிவு தானே. (௬௬)

நரஸ்துதி செய்யலாகா தெனல்

தண்ணமரு மலர்ச்சோலைத் தண்டலைநீ
ணெறியேநின் றன்னைப் பாடில்
எண்ணமிக விம்மையிலு மறுமையிலும்
வேண்டியதுண் டிதையோ ராமல்
மண்ணின்மிசை நரஸ்துதிகள் பண்ணியலைந்
தேதிரியா வாணா ளெல்லாம
வெண்ணெய்தம திடத்திருக்க நெய்தேடிக்
கொண்டலையும் வீணர் தாமே. (௬௭)

இன்னாருக்கின்னார் துணை யெனல்

அந்தணர்க்குத் துணைவேத மரசருக்குத்
துணைவயவா ளவனி மீது
மைந்தருக்குத் துணைதாயார் ஆதருக்குத்
துணைமதுர வார்த்தை யன்றோ
நந்தமக்குத் துணையான தண்டலைநீ
ணெறியாரே நண்ப ரான
சுந்தரர்க்குத் துணைநாதே மேழையர்க்குத்
தெய்வமே துணையென் பாரே. (௬அ)

இன்னார் இன்னதற்கு அஞ்சா ரெனல்

போரஞ்சா ரதிவீரர் பொருளஞ்சார்
விதரணஞ்சேர் புருஷர் நோயும்
நீரஞ்சார் மறைமுனிவர் நெருப்பஞ்சார்
கற்புடைய நிறைசேர் மின்னார்
வாரஞ்சா முலையிடஞ்சேர் தண்டலையா
ரேசொன்னேன் மதயா வென்னுங்
காரஞ்சா திளஞ்சிங்கங் களத்தவலி
யார்க்குதன் காலஞ் சாரே. (௬௯)

ஒன்றுக்கு இன்னது ஒழியா தெனல்

உபசாரஞ் செய்பவரை விலக்கிடுறு
மவர்செய்கை பொழுந்து போகா
தபசாரஞ் செய்வாரை படுக்காலும்
வைதாலு மதுநில் லாது
சுபசாரத் தண்டலையார் வளநாட்டிற்
றிருடருக்குத் தொழிலில் லாது
விபசாரஞ் செய்வாரை மேனியெல்லாஞ்
சுட்டாலும் விட்டி டாரே. (௭௦)

இழிந்த பிரபுக்கள் தரத்துக்குத் தக்க சன்மானஞ்
செய்யா ரெனல்

சகமிக்க தண்டலையா ரடிபோற்று
மகராசர் சபையில் வந்தால்
சுகமிக்க வேசையர்க்குப் பொன்னூறு
கொடுப்பர்தமிழ் சொன்ன பேர்க்கோ
ஆகமிக்க சோறிடுவா ரந்தணருக்
கெனிலொழி யரிசி யீவார்
பகடிக்கோ பணப்பத்துத் திருப்பாட்டுக்
கொருகாசு பாலிப் பாரே. (௭௧)

பணமே எல்லாவற்றிற்கும் பிரதான மென்பது

பணந்தானே பறிவாகும் பணந்தானே
வித்தையுமாம் பரிந்து தேடும்
பணந்தானே குணமாகும் பணமில்லா
தவர்பிணமாம் பான்மை சேர்வர்
பணந்தானே பேசுவிக்குந் தண்டலைநீ
ணெறியாரே பார்மீ திற்றான்
பணந்தானே பந்தியிலே குலந்தானே
குப்பையிலே படுக்குந் தானே. (எஉ)

சிவனடியார், எவர்க்கும் அஞ்சாரெனல்

புனங்காட்டு மன்றும்வின் றுமஞ்சவருங்
காலனையும் போடா வென்றே
இனங்காட்டு மார்க்கண்டன் கடிந்துபதி
னாறுவய தென்றும் பெற்றான்
அனங்காட்டுந் தண்டலையா ரடியாரெல்
லாமொருவர்க் கஞ்சு வாரோ
பனங்காட்டு நரிதானுஞ் சலசலப்புக்
கொருநாளும் பயப்ப டாதே. (எங)

ஊரிலொருவனே தோழன், ஆருமற்றவனே தார மென்பது

சீரிலகுந் தண்டலையார் வளநாட்டி
லொருதோழன் றீமை தீர
வாரமிகும் பிள்ளைதனை யரிந்துண்டா
னொருவேந்தன் மணந்து கொண்ட
ஆர்வமிகு மனைக்கிழத்தி யாண்டிச்சி
வடிவுகொண்டா ளாத லாலே
ஊரிலொரு வன்றோழ னாருமற்ற
தேதார முண்மை தானே. (எச)

ஞானிகளின் இயல்பு

ஞானவறி வெனுஞானச் செயலுடையார்
மாதர் முலை தழுவி னாலும்
ஆனதொழில் வகைவகையாச் செய்தாலு
மனுபோக மவர்பா லுண்டோ
கானுறையுந் தண்டலையா ரடிபோற்றுஞ்
சுந்தரனார் காமி போலாய்
மேனவிலுஞ் சுகம்படுக்கை மெத்தைபறி
பாதெனவே விளம்பி னாரே. (எரு)

சோற்றின் செயல்கள்

சோறென்ன செய்யுமெல்லாம் படைத்திடவே
செய்யுமருள் சுரந்து காக்கும்
சோறென்ன செய்யுமெல்லா மழித்திடவே
செய்யுமதன் சொரூப மாக்கும்
சோறென்ன வெளிதேயோ தண்டலையார்
கம்பூசை துலங்கச் செய்யும்
சோறென்ன செய்யுமெனிற் சொன்னவண்ணஞ்
செயும்பழமை தோற்றுந் தானே. (எசு)

பித்தருக்குத் தங்குணமே சிறந்ததா மெனல்

எத்தருக்கு முலுத்தருக்கு மீனருக்கு
மூடருக்கு மிரக்கம் பாரா
மத்தருக்குங் கொடிதாமவ் வக்குணமே
நற்குணமா வாழ்ந்து போவார்
பத்தருக்கு நலங்காட்டுந் தண்டலையா
ரேயறிவார் பழிப்பா ரேனும்
பித்தருக்குத் தங்குணமே நூலினுஞ்செம்
மையதான பெற்றி யாமே. (எஎ)

மனிதர், தங்கள் தங்கள் இயற்கைக்குத் தக்கபடி
நடந்துகொள்ள வேண்டுமெனல்

பன்னகவே வணிப்பரமர் தண்டலையார்
நாட்டிலுள்ள பலருங் கேளீர்
தன்னறிவு தன்னினைவு தன்மகிமைக்
கேற்றநடை தகுமே யல்லால்
சின்னவரும் பெரியவர்போ லேநடந்தா
லுள்ளதும்போஞ் சிறிய காகம்
அன்னநடை நடக்கப்போய்த் தன்னடையுங்
கெட்டவகை யாகுந் தானே. (எஅ)

பெரியோரைப்போல் சிறியோரும் தொழில் நடத்த
ஆரம்பிப்பா ரெனல்

பேரான கவிராச ருடன்சிறிய
கவிகளுமோர் ப்ரபந்தஞ் செய்வார்
வீராதி வீரருடன் கோழைகளும்
வாள்பிடித்து விருது சொல்வார்
பாராளுந் தண்டலைநீ ணெறியாரே
யிருவரையும் பகுத்துக் காணில்
ஆராயு மகதேவ ராடிடத்துப்
பேய்களுநின் றாடு மாறே. (எகூ)

பொல்லாத கள்ளர் இன்னா ரென்பது

செழுங்கள்ளி நிறைசோலைத் தண்டலைநீ
ணெறியாரே திருடிக் கொண்டே
எழுங்கள்ளர் நல்லகள்ளர் பொல்லாத
கள்ளரினி யாரோ வென்றால்
கொழுங்கள்ளர் தம்முடன்கும் பிடுங்கள்ளர்
திருநீறு குழைக்குங் கள்ளர்
அழுங்கள்ளர் தொழுங்கள்ள ராசாரக்
கள்ளரிவ ரைவர் தாமே. (அ0)

பெரியோர் மனமும் செயலும் ஒன்றயிருக்கு மெனல்

தனத்திலே மிகுத்தசெழுந் தண்டலையார்
பொன்னிவளந் தழைத்த நாட்டில்
இனத்திலே மிகும்பெரியோர் வாக்குமன
மொன்றாகி யெல்லாஞ் செய்வார்
சினத்திலே மிகுஞ்சிறியோர் காரியமோ
சொல்வதொன்று செய்வ தொன்று
மனத்திலே பகையாகி யுதட்டிலே
யுறவாகி மடிவர் தாமே. (அக)

உலகத்தோடு பொருந்தி நடக்கவேண்டு மெனல்

தேரோடு மணிவீதித் தண்டலையார்
வளங்காணுந் தேச மெல்லாம்
பேரோடும் விறல்படைத்து வீராதி
வீரனென்னும் புகழே பெற்றார்
நேரோடு முலகத்தோ டொன்றுபட்டு
நடப்பதுவே நீதி யாகும்
ஊரோட வுடனோட நாடோட
நடுவோட லுணர்வு தானே. (அஉ)

இன்னவற்றினும் இன்னவை சிறந்தனவா மென்பது

இழைபொருந்த முலைபாகர் தண்டலையார்
வளநாட்டி லெடுத்த ராகம்
தழுதழுத்துப் பாடுவதின் மௌனமா
யிருப்பதுவே தக்க தாகும்
குழைகுழைத்த கல்வியினுங் கேள்வியினுங்
கல்லாமை குணமே நாளும்
வழுவழுத்த வுறவதனின் வயிரம்பற்
றியபகையே வண்மை யாமே. (அ௩)

சிவனடியாரில் பெரியோர் சிறியோரென்ற வித்தியாசமில்லை யெனல்

அருப்பயிலுந் தண்டலைவாழ் சிவனடியா
ரேககுலத் தோரானு லென்ன
உருப்பயிலுந் திருநீறுஞ் சாதனமுங்
கண்டவுட னுகந்து போற்றி
இருப்பதுவே முறைமையல்லா லேழையென்றுஞ்
சிறியரென்று மிகழ்ந்து கூறின்
நெருப்பினையே சிறிதென்று முன்றானை
தனின்முடிய நினைந்த வாறே. (அச)

பெண்ணாசை ஆகாதெனல்

உரங்காணும் பெண்ணாசை கொடிதாகும்
பெண்புத்தி யுதவா தாகும்
திரங்காணும் பெண்வார்த்தை தீதாகும்
பெண்சென்மம் சென்ம மாமோ
வரங்காணுந் தண்டலைநீ ணெறியாரே
பெண்ணிடத்தின் மயக்கத் தாலே
இரங்காத பேருமுண்டோ பெண்ணென்ற
வுடன்பேயு மிரங்குந் தானே. (அரு)

பரத்தையர் சேர்க்கை கூடாதெனல்

மையிலே தோய்ந்தவிழி வஞ்சியரைச்
சேர்ந்தவர்க்கு மறுமை யில்லை
மெய்யிலே பிணியுமுண்டாங் கைப்பொருளுங்
கேடாகி விழல ராவார்
செய்யிலே வளர்ந்தழைத்த தண்டலையார்
வளநாட்டிற் றெளிந்த தன்றோ
கையிலே புண்ணிருக்கக் கண்ணாடி
பார்ப்பதென்ன கருமந் தானே. (அசு)

கெட்டவிடத்தில் சேர்ந்து நல்லது செய்தாலும் கெட்டதாகக் கருதப்படு மென்பது

காலமறி தண்டலையார் வளநாட்டிற்
கொலைகளவு கள்ளை காமம்
சாலவருங் குருநிந்தை செய்பவர்பான்
மேவியறந் தனைச்செய் தற்கும்
சீலமுடை யோர்நினையார் பனையடியி
லேயிருந்து தெளிந்த வாவின்
பாலினையே குடித்தாலுங் கள்ளென்பார்
தள்ளென்பார் பள்ளென் பாரே. (௬௭)

சூது கூடாதென்பது

கைக்கெட்டா தொருபொருளுங் கண்டவர்க்கு
நகையாகுங் கனமே யில்லை
இக்கட்டாம் வருவதெல்லாம் லாபமுண்டோ
கவறுகையி லெடுக்க லாமோ
திக்கெட்டே றியகீர்த்தித் தண்டலையார்
வளநாட்டிற் சீசீ யென்னச்
சொக்கட்டா னெடுத்தவர்க்குச் சொக்கட்டான்
சூதுபொல்லாச் சூது தானே. (௬௮)

புற்றடிமண் குருந்தடிமண் முதலியவற்றின் பிரயோசனம்

தனமேவும் புற்றடிமண் குருந்தடிமண்
பிரமகுண்டந் தன்னி லேய்மண்
மனமேவு மணியுடனே மந்திரமுந்
தந்திரமு மருந்து மாகி
இனமேவுந் தண்டலையார் தொண்டருக்கு
வந்தபிணி யெல்லாந் தீர்க்கும்
அனுபோகந் தொலைந்தவுடன் சித்தியாம்
வேறுமுள வவிழ்தந் தானே. (௬௯)

மானத்தின் உயர்வு

கானமருங் கவரியொரு மயிர்படினு
　　மிறக்குமது கழுதைக் குண்டோ
மானமுடன் வாழ்பவனை மாபுருஷன்
　　சுயோதனனை மறந்தா ருண்டோ
ஆனகஞ்சே ரொலிமுழங்குந் தண்டலையா
　　ரேசொன்னே னரைக்கா சுக்குப்
போனவபி மானமினி யாயிரம்பொன்
　　கொடுத்தாலும் பொருந்தி டாதே. (௧0)

துரைகளை யடுத்திருப்பார்க்குப் பலனுண்டா மெனல்

நிலைசேரு மதிகவித ரணசமுக
　　துரைகளுட னேச மாகிப்
பலநாளு மேயவரை யடுத்தவர்க்குப்
　　பலனுண்டாம் பயமு மில்லை
கலைசேருந் திங்களணி தண்டலையா
　　ரேசொன்னேன் கண்ணிற் காண
மலைமீதி லிருப்பவரை வந்துபன்றி
　　பாய்வதெந்த வண்ணந் தானே. (௧௧)

பெரியோ ரியல்பும், சிறியோ ரியல்பும்

பொறுமையுட னறிவுடையா ரிருந்தவிடம்
　　விளக்கேற்றிப் புகுத வேண்டும்
செறுவுமுட னகந்தையுள்ளா ரிறுமாந்து
　　நடந்துதலை கீழாய் வீழ்வார்
வறுமையினு மறுமையினுங் காணலர்ந்
　　தண்டலையார் வாழு நாட்டில்
நிறைகுடமோ தளும்பாது குறைகுடமே
　　கூத்தாடி நிற்ப தாமே. (௧௨)

நல்லோர் செல்வம் பலர்க்கும் பயன்படு மென்பது

ஞாலமுறு நல்லவர்க்குச் செல்வம்வந்தா
 லெல்லவர்க்கு நாவ லோர்க்கும்
காலமறிந் தருமையுடன் பெருமையறிந்
 துதவிசெய்து கனமே செய்வார்
மாலறியாத் தண்டலைநீ ணெறியாரே
 யவரிடத்தே வருவார் யாரும்
ஆலமரம் பழுத்தவுடன் பறவையின்பாற்
 சீட்டெவரே யனுப்பு வாரே. (கூங)

நாணமற்றார் தன்மை

சேணிலகு மதிச்சடையார் தண்டலையார்
 வளநாட்டிற் சிறந்த பூணிற்
காணவரு நாணுடையார் கனமுடையா
 ரல்லாதார் கரும மெல்லாம்
ஆணவலம் பெண்ணவல மாடியகூத்
 தவலமென வலைந்து கேடாம்
நாணமில்லாக் கூத்தியர்க்கு நாலுதிக்கும்
 வாயிலென்னு நடத்தை யாமே. (கூச)

கெட்ட மனைவி இயல்பு

அடுத்தமனை தொறும்புகுவாள் கணவனுறு
 முனமுண்பா ளடக்க மில்லாள்
கடுத்தமொழி பேசிடுவாள் சிறுதனந்தே
 டுவளிவளைக் கலந்து வாழ்தல்
எடுத்தவிடைக் கொடியாரே தண்டலையா
 ரேயெவர்க்கு மின்ப மாமோ
குடித்தனமே கெட்டேவண்டிப் பிடாரிதனைப்
 பெண்டுவைத்துக் கொண்ட தாமே. (கூரு)

செல்வருக்கு வலிமையுண் டென்பது

களித்துவருஞ் செல்வருக்கு வலிமையுண்டு
மிடியருக்குக் கனந்தா னுண்டோ
வளைத்தமலை யெனுஞ்சிலையார் தண்டலைசூழ்
தருமுலக வழக்கம் பாரீர்
ஒளித்திடுவர் தம்மனையிற் பெண்டீரைக்
கண்டவரு மொன்றும் பேசார்
இளைத்தவன்பெண் டீரென்று மெல்லார்க்கு
மச்சினியா யியம்பு வாரே. (கசு)

பிறர் வருத்த மறியாதவர் இன்னவ ரென்பது

நொந்தவரும் பசித்தவரும் விருந்தினரும்
விரகினரு நோயுள் ளோரும்
தந்தமது வருத்தமல்லாற் பிறருடைய
வருத்தமது சற்று மெண்ணார்
இந்நூல்வுஞ் சடையாரே தண்டலையா
ரேசொன்னே னின்ற தாயின்
அந்தமுலைக் குத்துவலி சவலைமக
வோசிறிது மறிந்தி டாதே. (கஎ)

இரவலர்க்குப் போசன சுகமில்லை யென்பது

ஆழியெல்லாம் பாலாகி யவனியெல்லா
மன்னமய மானு லென்ன
சூழவரு மிரவலர்க்குப் பசிதீர
வுண்டிருக்குஞ் சுகந்தா னுண்டோ
ஏழுலகும் பணியவருந் தண்டலையா
ரேசொன்னே னெந்த நாளும்
நாழிநெல்லுக் கொருபுடவை விற்றாலு
நிருவாண நாய்க்குத் தானே. (கஅ)

அற்பருக்கு அறிவிராதென்பது

கோச்சையிலே பாலுமுண்டோ கூத்தியர்க
டம்மிடத்திற் குணந்தா னுண்டோ
துச்சரிடத் தறிவுண்டோ துச்சரெங்கே
போனாலுந் துரையா வாரோ
நச்சரவத் தொடையாரே தண்டலையா
ரேயிந்த நாட்டல் லாமல்
அச்சியிலே போனாலு மகப்பையரைக்
காசதன்மே லார்கொள் வாரே. (கூகூ

கயவர் குணம் அகற்றலாகாது என்பது

நித்தமெழு நாறுநன்றி செய்தாலு
மொருதீது நேர வந்தால்
அத்தனையுந் தீதென்பார் பழிகருமக்
கயவர்குண மகற்ற லாமோ
வித்தகஞ்சேர் தண்டலையார் வளநாட்டிற்
சாம்பலிட்டு விளக்கி னாலுட்
எத்தனைசெய் தாலுமென்ன பித்தளைக்குத்
தன்னூற்ற மியற்கை யாமே. (க00)

பழமொழி விளக்கமென்னும் தண்டலையார் சதகம்
முற்றிற்று.

சில பிரதிகளிலே அதிகமாகக் காணப்படும் பாடல்கள்

வம்பருக்கு அதிகார மிருப்பதால் பயனில்லை யெனல்

வம்பரெல்லா மாதிக்க மிகுந்திருந்தா
லென்னவது மாறி போய்ந்த
பம்பரமாய் மூலையினிற் கிடந்திட்டா
லென்னவதிற் பலனுண் டாமோ
கப்புலவுந் தண்டலையார் வளநாட்டில்
வருந்துபல கழுதை தாமும்
அப்புவியிற் கிடந்தென்ன பாதாளந்
தனிற்கிடந்தென் னாகுந் தானே. (௧)

கடுந்தேட்டுக் கண்ணைக் கெடுக்கு மென்பது

தண்டலையா ரடிபணிந்து தவந்தான
முபகாரங் கருமஞ் செய்து
கொண்டபொருள் விலைவாசி காணிதே
டிக்கோடி கொடுப்ப தல்லால்
வண்டருமா யொன்றுபத்து விலைகூறி
யநியாய வட்டி வாங்கிக்
கண்டவர்தங் கடுந்தேட்டுக் கண்ணைபறக்
கெடுக்குமிது கருமந் தானே. (௨)

நல்ல தொழிலுக் கேவியபோது கெட்ட தொழிலைச் செய்வோ ரியல்பு

இதுகரும மிதனாலே யிதைமுடிப்பா
 யெனத்தொழிலை யெண்ணிச் செய்தால்
அதுகருமம் பாராமற் றிருடியுமள்
 ளியும்புரட்டா யலைவ தெல்லாம்
மதியணியுந் தனடலையார் வளநாட்டி
 னீராடு மாதர் தங்கள்
முதுகினைத் தேய்யெனச்சொன்னால் முலைமீது
 கையையிட்ட முறைமை தானே. (௩)

சிறியார்க்கு எதனாலு மகிமை யுண்டாகா தெனல்

பார்க்குளறி விருந்தாலும் படித்தாலுங்
 கேட்டாலும் பணிந்து வேத
மார்க்கமுட னடந்தாலுஞ் சிறியவர்க்குப்
 பெரியவர்த மகிமை யுண்டோ
ஆர்க்குமருங் கதியுதவுங் கண்டலையா
 ரேசொன்னே னொகா யத்தில்
ஊர்க்குருவி தானுயரப் பறந்தாலும்
 பருந்தாகா துண்மை தானே. (௪)

எல்லாம் தெய்வச்செய லென்பது

வல்லமையான் முடிவதுண்டோ தலைகீழாய்
 நின்றாலும் வருவ துண்டோ
அல்லதுதா னவன்செயலே யல்லாம
 றன்செயலா லாவ துண்டோ
புல்லறிவான் மயங்காம றண்டலைபா
 ரடிபணிந்து புத்தி யுண்டாய்
இல்லதுவா ராதுநமக் குள்ளதுபோ
 காதெனவே யிருக்க லாமே. (௫)

காரியமறியார் செய்கையின் இழிவு

பேருரைகண் டறியாது தலைச்சுமைமே
லேகள்சுமந்து பிதற்று வோனும்
போரினடந் தறியாது பதினெட்டா
யுதஞ்சுமந்த புல்லி யோனும்
ஆரணிதண் டலைநாத ரகமகிழாப்
பொருள்சுமந்த வறிவி லோனும்
காரியமொன் றறியாக்குங் குமஞ்சுமந்த
கழுதைக்கொப் பாவர் தாமே. (௬)

பண்புடையா ரியல்பும், பண்பில்லா ரியல்பும்

கற்பூர வல்லியொரு பாகர்செழுந்
தண்டலையார் கடலேழ் சூழ்ந்த
நற்பூமி தனிற்பிறந்தோ ரெல்லோரு
மக்களென நாட்ட லாமோ
அற்பூரும் பண்புடையார் நற்குணமும்
பண்பிலா ரழுக்குங் காணிற்
பொற்பூவில் வாசனையும் புன்முருக்கம்
பூவுமெனப் புகல லாமே. (௭)

தருமப் பயன்

சலியாமற் றண்டலையிற் றூயகனை
யருள்கொண்டு தருமஞ் செய்யப்
பொலிவாகிக் கொழுமீதில் வந்தபொரு
ளீந்தவைதாம் போக மீந்தால்
மலிவாகிச் செல்வமுண்டாம் வயன்முழுதும்
விளைந்திடுநன் மாரி யாகும்
கலியாணப் பஞ்சமில்லை களப்பஞ்ச
மில்லையொரு காலுந் தானே. (அ)

இரக்கப் போனாலும் சிறக்கப் போகவேண்டுமெனல்

இரக்கத்தா னுலகாளுந் தண்டலையா
　　ரேசிவனே யெந்த நாளும்
இரக்கத்தான் புறப்பட்டா ரென்றனையு
　　மிரக்கவைத்தீ ரிதனா லென்ன
இரக்கத்தா னதிபாவ மிரப்பதுதீ
　　தென்றாலு மின்மை யாலே
இரக்கப்போ னாலுமவர் சிறக்கப்போ
　　வதுகருமமென்ன லாமே. ௬

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி

Fourth Edition] [1000 Copies

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

வடவேங்கட

நாராயண சதகம்

மூலமும் உரையும்.

பாயிரம்.

நேரிசை வெண்பா.

நஞ்சு வினைக்கா மமுத நமதுயிர்க்காம்
செஞ்சொல்வி னோர்சதகஞ் செப்பியது—விஞ்சுபுகழ்
நாரா யணதாசர் நன்றாக ஞாலத்தில்
பாரா யணஞ்செய் பவர்க்கு.

(இதன் பொருள்.) இந்தப் பூமியினிடத்து நன்றாகப் பாரா யணஞ் செய்பவர்க்கு உபயோகமாகும்பொருட்டு மிகுந்த புகழை யுடைய நாராயணதாசரென்பவர் செஞ்சொற்களினாலே திருவாய் மலர்ந்தருளியதாகிய ஒப்பற்ற நாராயணசதகமென்னும் பாமாலை யானது, நம்முடைய ஊழ்வினையை யழிக்கத்தக்க நஞ்சாகும்; நமதுயிர்க்கோ காக்கத்தக்க அமுதமாகும் என்றவாறு.

(விசேடவுரை.) நஞ்சு உண்டாரை அது கொல்லுதல் திண் ணமாதல்போல இந் நாராயண சதகமும் பாராயணஞ் செய்பவ ரது ஊழ்வினையை யழிக்கத் தக்கதென்பார், 'நஞ்சு வினைக்காம்' என்றார். அமுது உண்டாரது மரணத்தை யொழித்து விண் ணுலக போகத்தைத் தருதல்போல இந்நூலும் பாராயணஞ் செய்

பவர்க்குச் செல்வண்மாலுகை போகத்தைத் தருமென்பார், 'அமு தயிர்க்காம்' என்றார். இந்நூலில் சொற்குற்றம் முதலியவை யின்மையாலும், இதற்கு ஈடும் எடுப்பும் இல்லதோர் நூல் இன் மையாலும் 'செஞ்சொலின் ஓர் சதகஞ் செப்பியது' என்றார். இந்நூலாசிரியர் பூதவுடம்பு அழிந்தகாலத்தும் புகழுடம்பு பெற்று எந்நாளும் நிலைபெற்றவராதலான், 'விஞ்சு புகழ்' என வினையுருப தொக்க தொகையாற் கூறினார். குறிஞ்சி முதலிய நானிலத்தின் படிவம் திரிந்தே பாலையாதலின் அதனை யொழித்து இப்பூமியை 'நானிலம்' என்றார். நானிலம் - அன்மொழித்தொகை. பூமியி லுள்ளார் இந்நூலை இடைவிடாது எந்நாளும் பாராயணஞ் செய்து இம்மை மறுமைப் பயன்களை யடையும் பொருட்டு அருளியது என்பார், 'நானிலத்தே பாராயணஞ் செய்பவர்க்கு ஓர் சதகஞ் செப்பியது' என்றார்.

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

நல்வட வேங்கடத்து நாரா யணசதகம்
சொல்ல வெனக்குத் துணையாமே - மல்லற்
பணைபான திண்புயத்துப் பாண்டவர்க்கு முன்னந்
துணையான பாதந் துணை.

(இதன் பொருள்.) அழகிய வடக்கின்கணுள்ள திருவேங் கடத்தி லெழுந்தருளிய ஸ்ரீமந் நாராயணனை விஷயமாக ஓர் சதக மென்னும் பாடலை பாடுதற்கு, மாலையின் வளம்பொருந்திய பரு மையான வலியுள்ள புயங்களைப்படைத்தபாண்டவர்க்கு முற்காலத் தில் துணையாயிருந்த கிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய பாதங்கள் துணையா யிருப்பதுமன்றி என்னுயிர்க்கும அவைகளே துணையாகு மென்றவாறு.

(வி - ரை.) தன்னையடைந்தவர்களுடைய பாவமனைத்தையும் ஒழிப்பதனாலும், அகத்தியனார்க்குத் தமிழைச் செவியறிவுறுத்த செந்தமிழ்ப் பரமாசாரியனாகிய ஆறுமுகக்கடவுள் வரைப்பெண்ணும் இமையினாலும், தென்மொழி வடமொழி என்னும் 'இருமொழிகட்கும்' எல்லையாதலானும் 'நல்லவடவேங்கடத்து' என்றார்.

சதகம் என்பது நூறு செய்யுட்கள்கொண்ட பிரபந்தம். பாண்டவர்க்கு முன்னம் துணையான பாதம் என்றதனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியின் திருவடிகள் என்க.

நூல்.

கலிவிருத்தம்.

பிரிந்திசை வண்ணம்.

நீர்கொண்டு நன் மலர்கொண்டு நன் னெறிகொண்டு
நின் குறிகொண்டிலன், சீர்கொண்டுவந் தனைசெய்துனைச்
செறிவார்களென் பெறுவார்களோ, பேர்கொண்டிலன்
பொறிகொண்டிலன் பெரியோர்களா லருள்கொண்டிலன்,
நார்கொண்டுகண் டருள்சோதியே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமான தீர்த்தங்களையும் குளிர்ச்சி பொருந்திய புட்பங்களையும் கொண்டு நன்மார்க்கத்தையறிந்து தேவரீருடைய சொரூபத்தைத்தெரிந்து அழகிய ஞானத்தைப் பொருந்தித் தண்டஞ் சமர்ப்பித்து உம்மை ஆராதனை செய்து அடைந்தபேர்களெல்லாம் என்ன பலனைப் பெறுவார்களோ அறியகில்லேன்; நாயினேன் தாசிய நாமமுதலியபஞ்ச சம்ஸ்காரத்தையும் பாகவதராலே கிருபையையும் கொண்டவனே அல்லன்; ஆதலால் அன்பு சார்ந்து

சந்தோஷித்து இரட்சித்தருளவேண்டும்; சோதிமயமாகிய ஸ்ரீமந் நாராயணனே, எ-று. (௪)

(வி-ரை.) நீர்கொண்டு - நீரால், கொண்டு - மூன்றும்வேற்றுமை சொல்லுருபு. அடுக்கு முரைப்பாட்டின்கண் வந்தது.

பாதகாரியப பலசெய்துனைப் பணியாமலே பிணியானபின்
விரகாயிருந்தழுதாவதென் வெறியார்குணங்குறியார்களோ
உபகாரிமே லுபகாரியா யொருசாரியா வுலவாரியா
நரகாரியே முரகாரியே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) கொலை, களவு, காமம், பொய். வஞ்சனை இவைமுதலாகிய அநேக துஷ்ட கிருத்தியங்களைச்செய்து தேவரீரைப் பணியாமல் பிணியானது சம்பவித்த பிற்பாடு கபடமாயிருந்து அழுததினாலே உண்டாகிய காரியம் ஒன்றுமில்லை; ஆதலால், பயித்தியக்காரர் குணங்களை நல்லோர்களே யறிந்து இரட்சிப்பது கடன்; அத்தன்மைபோல அடியேனை இரட்சிப்பது உமக்கே கடன்; சர்ப்பங்களுக்குப் பகையாகிய கருடவாகனமீதி லெழுந்தருளி அடியார்களுக் குபகாரமாக வொப்பில்லாத சேவையாய் உலாவிவந்தருளா நின்ற ஐயனே! நரகாசுரனுக்கும் பகையாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று.

சிவனுங்கமலப் புரனுங்கலின் திரனுந்தல்சந் திரனுந்தலா
தவிர்தல்லின் னவர்தன்பா தவர்தலா டெவர்தனும்
அவர்தரந் தனிலென்னினுன் னடியாரடிப் பொடியாகு
நவர்தமுன் சருகேசமே நாராயணா நாராயணா [சேமா

(இ-ள்.) சிவனும் பிரமாவும் இந்திரனும் சந்திரனுஞ் சூரியனுந் தேவர்களும் ரிஷிகளும் ஆகிய இவர்களுடனே பின்னும் யாவர்களுங் கொடுக்கா நின்ற பலன்களை யெல்லாம் பூதலத்தில் எண்

ணிப் பார்க்கு மிடத்தில் அவை தேவரீருடைய அடியார்கள் திருவடித்துகளுக்கும் ஒப்பாகமாட்டா; ஆதலால் அவர்களை நினைப்பதே யில்லை; கோபாலர் கிரகத்திலே வெண்ணெயை யுண்டருளும் நீலமேகவண்ணனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (௩)

(வி - ரை.) அவனி என்பது புவி என்பது போல.

அலசத்தநும் பிணிவந்தநா ளலையாமலே யமரர்க்கிடுங்
கலசத்திலோர் துளிநல்கியென் கவிதைக்கொளாய்கருணாகரா
குலசக்கரன் சலசேகரன் குலசேகரன் புகழ்சாகரா
நலசக்கரா சலசக்கரா நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) தேகமானது வருத்தத்தை யடையும்படியானநோய் வந்து அடியேன் அலையாமலிருக்கத் தேவர்களுக்குக் கொடுத்தருளாநின்ற கலசத்தமிர்தத்திலே ஒருதுளி கடாட்சித்தருளி அடியேனுடைய கவிதையைக் கொள்ளவேண்டும்; கருணைத் திருமேனியனே! வச்சிரபாணியுங் கங்காதரனுங் குலசேகரராகிய ஆழ்வாரும் தோத்திரம் பண்ணுகின்ற கீர்த்தியாகிய சமுத்திரத்தையும் நல்ல சக்கரத்தையும் தாமரை மலர்போன்ற திருக்கரங்களையும் உடைத்தாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (௪)

எதிரும்பெரும் பிணியும்பரந் திரையுஞ்செறிந் தெழிலும்பறந்
துதிரந்திரிந் துடலங்கொளுந் துயரந்தெளிந் துணைநம்பவா
மதியங்கிடந் தொளிருஞ்சடா மகுடந்தொழுந் தொனியும்
னதிவந்தெழும் பதபங்கயா நாராயணா நாராயணா. [பவா

(இ-ள்.) தேகத்திலே எதிர்த்து வாராநின்ற பெரியதாகிய நோய் மிகுந்து இரைப்பு நெருங்கி அழகு குலைந்து உதிரமூர்ந்து கொள்ளாநின்ற துக்கமானது தெளிந்துபோய்த் தேவரீரை அடியேன் நம்பும் படியாகப் பிரசன்னமாகவேண்டும்; சந்திரன் வாச

ராய்ப் பிரகாசியாநின்ற சிவனுடைய சடாமகுடத்தோரம் முழக்கம் நிறைந்திட ஆகாய கங்கையானது வந்தருளாநின்ற திருவடித் தாமரைகளை யுடைத்தாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (ரு)

(வி - ரை.) சடாமகுடம் - பண்புத்தொகை.

எல்லாரு முன்னகத்துளே யென்னேநிடங் குறைகின்றபேர்
அல்லாது வேறில்லாமையா லனைவர்க்கு மோரருளல்லவோ
வல்லாருளார் மாட்டாருளார் வறியாருளார் வாழ்வாருளார்
நல்லாருளார் பொல்லாருளார் நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) அடியேனுடனே ஆகமசோதிகளெல்லாந் தேவரீருடைய குட்சிக்குள்ளே வாசம்பண்ணுகின்றனவே யல்லாமல்வேறேயிடமில்லையாதலால், யாவருக்குஞ் சமானமான கிருபையேயன்றிப் பேதமில்லையே; அத்தன்மையாயிருக்க இதிலே வலியரென்றும் மெலியரென்றும் தாழ்வினரென்றும் வாழ்வினரென்றும் நல்லவரென்றும் பொல்லாதவரென்றும் உண்டாகியதென்ன மாயமோ! ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (௬)

நீகாசுதா நீதூசுதா நீயாடுதா நீமாடுதா [சொன்னேன்
போகாதபேர்க் கிடுசோறெனப் புலையர்க்குநெஞ் சுருகச்
ஆகாதசா ரியமென்னிடத் தளவற்றதுண் டவையாவையும்
நாகாசலா நாகாலயா நாராயணா நாராயணா. [போ

(இ-ள்.) பணமும் வஸ்திரமும் ஆடும் மாடுஞ் சாதமும் ஆகிய இவைகளை நீங்கள் கொடுங்களென்று சொல்லுவதற்கு யோக்கியமில்லாத பேர்களாகிய மிலேச்சருடைய நெஞ்சானது உருகும்படியாய்க் கவிதைபாடித் தேடிக்கொண்ட பொல்லாத காரியங்கள் கணக்கில்லாம லடியேனிடத்தி லிருக்கின்றன; அவைகளை யாராய்ந்து பாராமல் இரட்சிக்கவேண்டும்; சேஷமலையையும் சேஷனாகிய கோயிலையும் பெற்ற ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று.

அயனெழுத் தளவன்றியே யதிகக்கணப் பொழுதாயினு
மயனேயிருப் பவரில்லையிப் படிமீதிலப் படியன்றியே [ம்
வியனையுனைத் தொழுவார்களவ் விதிவெல்வராய் மறைசொ
நபனா,தன் புகழ்சோதியே நாராயணா நாராயணா. [ல்லுமே

(இ-ள்.) பிரமதேவனானவன் எழுதின பிரகாரமேயல்லாமல் அதிகமாக க்ஷணப்போதாகிலும் இந்தப் பூமியிலே பிரயோசனப் பட்டிருப்பவரில்லை யென்றாலும், அப்படியல்லவென்று சத்தோதக மாகத் தேவரீரைத் தொழுதபேர்களெல்லாம் அந்த விதியைத்தைக் கடந்திருப்பார்களென்று வேதங்கள் முறையிடுகின்றனவே; வேதத் தோடொக்கூடிய நாரதமா முனிவர் தோத்திரம் பண்ணுகின்ற சோதிமயமாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (௨)

ஓமங்களால் விரதங்களா லுயர்தீர்த்தயாத் திரைகோடியால்
ஏமங்கள்கன் னியர்தலா லெழுபாரையுஞ் சுழல்கின்றதால்
ஆமைப்புலன் கடிகின்றதா லடைபுண்ணியங் களையேனு
நாமம்புகன் றதுபோலுமே நாராயணா நாராயணா. [நின்

(இ-ள்) ஓமங்களாலேயும், விரதங்களாலேயும், உயர்ச்சிபெற்ற கோடி தீர்த்தயாத்திரைகளாலேயும், சுவர்ணங்களுடனே கன்னிகாதானங்களாலேயும், எழுபூமியையும் பிரதட்சணம் வந்ததினாலேயும், உண்டாகிய பஞ்சவிந்திரியங்களை நீக்கினதினாலேயும் வாரா நின்ற புண்ணியங்களெல்லாம் தேவரீருடைய திருநாமத்தை க்ஷணப்போதாகிலுஞ் சொல்லிய புண்ணியத்துக்கு ஒப்பாகமாட்டா; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (௩)

பாடேனலோ கவிசிந்துனைப் பணியேனலோ பலகாலெழுந்
தாடேனலோ பலிபீடமுன் னணுகேனலோ சடகோபமே
சூடேனலோ வலமாகவே சுழலேனலோ கதிபெற்றுனை
நாடேனலோ கொடியேனலோ நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) தேவரீரைக் கவிகைகளாலே பாடினதுமில்லை; உமக்குத்தண்டஞ் சமர்ப்பித்ததுமில்லை; பலகாலமுமெழுந்து ஆடினது மில்லை; பலிபீடத்தின்முன்னே வந்ததுமில்லை; சடகோபத்தை முடியிலே சூடினதுமில்லை; வலமாகச் சூழ்ந்ததுமில்லை; கதியென்று உன்னை நினைத்ததுமில்லை; இத்தன்மையான பாவியானவன் கடைத்தேற மார்க்கமுளதோ? ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (ம)

அறவைக்கிலா மடிமூலநா னருளுக்கிலா மடிமூலநீ
பிறருக்கொராம்பெறுவித்ததும்பெறுவிப்பதும்பிணைதட்டிலே
உறவைக்கிலன் னுயிர்காவலுக் கொவ்வாதுவா துரைசெய்
நறவத்துழாயணிமார்பனே நாராயணா நாராயணா [வே னே

(இ-ள்.) லோகங்களுக் கெல்லாம் அடியேனாகி யிருப்பதுயானேயன்றி வேறில்லை; கிருபைகளுக்கெல்லாம மூலகாரணமாயிருப்பது தேவரீரேயன்றி வேறில்லை; அயலார்களுக்கு நீர்செய்த பலனையும் இனிச்செய்கின்ற பலனையுந் தராசினுடைய தட்டுக்களிலே பொருத்தவைத்தால் என்னுடைய உயிரை இரட்சிக்கின்ற பலனுக்கு அவை சரியாகமாட்டா; ஆதலால், வாது பேசுவதில்லை; தேன்பொருந்துந் திருத்துளவந்தரித்த திருமார்பை யுடையவனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (கக)

பசியாதமந் திரமேவரும் பழியாதமந் திரமந்தகன்
விசியாதமந் திரநோயிலே விழியாதமந் திரநெஞ்சிலே
முசியாதமந் திரமோதுவார் முதலானமந் திரமொன்றிலே
நசியாதமந் திரமோநமோ நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) ஒரு மந்திரம். பசியை யெழுப்பாதது; எவர்களாலேயும் பழிப்பில்லாதது; எமன் பாசத்திற் கட்டுப்படாதது; நோயைப் பார்க்காதது; நெஞ்சிலே கெடுதலில்லாதது; ஓதுவார்க்கெல்லாம்

முதன்மையானது; ஒன்றினாலேயும் நாசமில்லாதது; அது யாதெனில், ஓம் நமோ நாராயணா வென்னுந் திருமந்திரமே யல்லது வேறில்லை; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (கஉ)

அபராதமா கியபல்சரக்கடலாக வோடமேற்றியே[மேவன்
விபரீதம்நா யலைபிற்குளே விடநின்றதாழ் வினையென்செய்
இபராசனைக் கரையேற்றுநீ பெனைப்பற்றலிங் கரிதல்லவே
நபராசனே சுபராசனே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) அபராதங்களாகிய பலசரக்குகளை நெருக்கமாகத் தேகமென்னும் ஓடத்திலே யேற்றி விபரீத நோயாகிய கடலுக் குள்ளே ஆழ்வினையானது தள்ளிநின்றது; என்செய்வேன்; கஜேந் திரனைக் கரையேற்றின தேவரீர் அடியேனைக் கரையேற்றுதல் இவ்விடத்தில் அரிதல்லவே; தேவர்களுக்குஞ் சுபகருக்குங் கர்த் தாவாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (கங)

வான்சொல்லுமே புவிசொல்லுமே மறைசொல்லு
மே நிறைசேடனவாய், நான்சொல்லுமே முனிவோர்பெரு
ஞ் சபைசெல்லுமே சசிசொல்லுமே, தேன்சொல்லிபங்
கிறைசொல்லுமே திசைசொல்லுமே திகைபாடலே, நான்
சொல்லவே துவுமாவெனோ நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) தேவர்களுடைய நாவும், உலகத்தோருடைய நாவும், வேதங்களுடைய நாவும், கல்வி நிறைந்த ஆதிசேடனுடைய இரண் டாயிரம் நாவும், பெரிதாகிய சபையோடுகூடிய முனிவருடைய நாவும், சந்திரன் முதலாகிய நவக்கிரகங்களுடைய நாவும் தேன் போலுஞ் சொல்லினையுடைய பார்வதி பாகத்திலிருக்கும் ருத்திர னுடைய நாவும், திக்குப் பாலகருடைய நாவுந் தோத்தரிக்கும் படி யான தேவரீருடைய கீர்த்தியை மாறுபடாமல் அடியேனுடைய

நாவினாலே சொல்வதற்கு நான் காரணமாயவனோ? சொல்லும்; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (கச)

சுருக்காமருந் துடற்கூறிலே சுழற்றாமருந் சுழற்றீயி
லே, உருக்காமருந் துலர்கதன்மையா வுருட்டாமருந்
துழக்கெண்ணெயில், கருக்காமருந் திகற்கையிலே கசக்கா
மருந் திருகல்லிலே, நருக்காமருந்திருக்கின்றதே நாராயணா
நாராயணா

(இ-ள்.) வெளியிலே சுருக்காதது; உடலிலேயூறினாற் சுழற்றாதது; அக்கினியிலேயுருகாதது; உண்மையாகவுருட்டி யுலர்த்தாதது; உழக்கெண்ணெயிலே கருக்காதது; வலியகைகளிலே கசக்காதது; இரண்டுகல்லிலே நெருக்காதது; இத்தன்மைகளைக்கொண்ட மருந்தானது இருக்கின்றது; அது யாதெனில், அஷ்டாக்ஷரமே யன்றி வேறில்லை; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (கரு)

தகவாயனைப் புகழாமலே சலமேதொடுத் திகல்பேசுவார்
முகவாயிலே புழுவீழவே முனையங்ககன் கிளைமோதுமே
ககவாகனா மிருகோகனா கனகன்களை பரமார்பெலாம்
நகவாளினா லரிசியமே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) மேன்மையாகத் தேவரீரைத் தோத்திரஞ் செய்யாமல் கோபமேபொருந்திப் பகையாக இழிவுபேசுவாருடைய முகத்தோடிக்கூடிய வாய்களிலே புழுக்கள்சொரிவது மல்லாமல் எதிர்க்காகின்ற எமதூதர் மோதுவார்கள்; கருடவாகனனே! மோகசொரூபனே!! இரணியனுடைய மார்பையும் அவனது சேனைகளையும் நகமென்னு மாயுதத்தினாலே சங்கரியாநின்ற நரசிங்கரூபமாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (கசு)

தலைமேழையும் படைபோதினுஞ் சலமோவிடாதகிலாண்டநற்
பலப்பாவமென்மனைசேரினும்பசைபோதிடாதிசைமாதரார்

துலம்யாவுமின் பமதீபினுங் குறுகாதயால் பெறுகாயமே
நலமேவுமே பொலமேவுமே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) ஏழுலோகத்தையும் அறியும்படியாய்ப் போர் பண்ணினாலும் என் சோபக்களடங்குவதில்லை; அகிலாண்டங்களிலே யிராநின்ற நன்மையான பாக்கியங்களெல்லாம் என் வீட்டிலே நிறைந்தாலும் ஆசைகளொழிவதில்லை; பெண்களென்றிசைந்த சாதிகளெல்லாம் இன்பம் பொருந்தாலும் காமம் தீக்குவதில்லை; இந்தன்மையைக் கொண்ட என்னுடைய தேகமானது எந்தன்மையைப் பெறுமோ? அறிகிலேன்; பிரகாசியாநின்ற மேகவண்ணனான ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (கஎ)

பண்டிட்டதா மரையுந்திபிற் படிவார்களைக் கடைபாவர
னத், தொண்டிட்டுநின் றெழில்கொள்வதோ துபரத்திலே
படைவிப்பதோ, கொண்டிட்டநின் புகழ்நிற்கவே குறையா
ளரைப் புகழ்கின்றவாய், நண்டிட்டபாழ் வளையொக்குமே
நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) பழமையாயிராநின்ற தேவரீருடைய நாபிக்கமலத்திலே பொருந்தின வுயிர்களையெல்லாம் அன்பராகும்படி அடிமை கொண்டு கைங்கரியத்தைக் கொள்ளவேண்டுமே யல்லாமல் துக்கங்களடையச் செய்யலாமோ; வேதங்கள் கொண்டாடாநின்ற உம்முடைய கீர்த்தியை விட்டுக் குறைச்சலான தெய்வங்களைப் புகழாநின்ற வாய்களெல்லாம் நண்டிட்டுத் தோண்டிவிட்ட பாழ்வளைக்கு ஒப்பாயதேயன்றிப் பிரயோசனமில்லை; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று.

பகையானவன் பிணிசெய்ததோர் பதினாயிரம் பிழை
யுண்டுநான், வகையாதினைத் தரைசெய்கிலேன் வருநோயு
நின் னருளாதலால், மிகையானபின் முறையிட்டனென் விடு

வித்திடாய் விளையாடினால், நகையார்களோ குறையார்களோ
நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) அடியேனுடைய தேகத்திலே பகையாகிய பொல்லாத பிணியானது செய்யாநின்ற உபத்திரவங்கள் பதினாயிரமுண்டு; அவற்றை இன்னவிதங்களென்று தேவரீருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்கிலேன்; வாராநின்ற இந்த நோயானது உமது கிருபையேயல்லாமல் வேறில்லை; ஆதலால் துன்பம் மிகுந்த பிற்பாடு முறையிட்டேன்; இதை நீ நீக்கி விடாமல் விளையாடினால் உலகத்தார் நகைப்பதுமல்லாமல் இகழ்ச்சியும் பண்ணுவார்கள்; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று.

(க௯)

துப்புற்றகன் றுடனேசுவாங் குழுவாகவே குழலூ
தவே, மப்புக்கொளுந் தொனிகாதிலே வழியேபுட் களு
ருண்ணவே. அப்புத்தமோர் தயிர்வெண்ணெய்பால் சொரி
கைக்குமவ் விடைநங்கைமார், நட்புக்குமா டியகண்ணனே
நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) துள்ளின கன்றுகளுடனே பசுக்களெல்லாங் குவிந்திருக்கவும் ஆகாயவழியிலே செல்லாநின்ற பட்சிகளுடைய காதுகளிலே கேட்கவும் ஒப்பில்லாத வேணுக் குழலூதித் தொனியாகமப்புக்கொட்டினது மல்லாமல் அங்கிருக்கும் இடைப்பெண்கள் பொழியாநின்ற நெய்க்கும் மோருக்கும் தயிருக்கும் வெண்ணெய்க்கும் பாலுக்கும் அவர்களுடைய நட்பினுக்கும் நடனஞ்செய்த கண்ணனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று.

(உ0)

தாயற்றபேர் தாயாகுவாய் தமரற்றபேர் தமராகுவாய்
சேயற்றபேர் சேயாகுவாய் செயலற்றபேர் செயலாகுவாய்
வாயற்றபேர் வாயாகுவாய் மலைபோலுநோய்க் குணநம்பி
னாயிற்றுமுன் பணிதற்குமோ நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) தாயில்லாதபேர்களுக்குத் தாயாகவும், சுற்றமில்லாத பேர்களுக்குச் சுற்றமாகவும், பிள்ளையில்லாதபேர்களுக்குப் பிள்ளையாகவும், உதவியில்லாதபேர்களுக்கு உதவியாகவும், வாக்கில்லாத பேர்களுக்கு வாக்காகவும், அருளாநின்ற தேவரீரை அடியேன் மலைபோலுங் கொண்டேனாய் நீருதற்கு நம்பினேன் குடைபோல முன்னே பனி தீர்க்குமாறுபோல் தீர்க்குமேயன்றி தீர்க்குமோ? ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (உக)

மந்தன்புதன்குருவெள்ளிசெய் மதிராகுகேது திவாகரனோடேறுந்
தந்தப் பொல்லா விடமேயினுஞ் சகலேசர்க்குஞ் சரணென்றுறுவ்
எந்தப்பிரானிவனென்றுகொண் டேகாதசப் பலனீவரே
நந்தன்சுதா நம்புமபகா நாராயணா நாராயணா

(இ-ள்.) சனி புதன் குரு சுக்கிரன் செவ்வாய் சந்திரன் ராகு கேது சூரியன் இவர்கள் நாடோறுந் தங்கள் தங்கள் பொல்லாத ராசிகளிலே யிருந்தாலுஞ் சகலத்துக்கும் ஈசனே! தேவரீருடைய திருவடியை அடைந்தால் எங்களுடைய தம்பிரானிவனேயென்று அன்புகொண்டு பதினோராமிடத்துப் பலனைக்கொடுப்பார்கள்; நந்தகோபனுடைய திருக்குமாரா! நாயினேன் நம்புகின்ற திருவடியை யுடையவனே! ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (உஉ)

ஆற்றாமையொன் றமையாமையொன் றறியாமை
யொன் றருளாமையொன், றேற்றாமையொன் றிசையாமை
யொன் றின்னாமையொன் றிருதாளையும், போற்றாமை
யொன் றுடையாருடன் பொறியாமையொன் றெருமேயிலே,
நாற்றுய்விளைந் திடலாகுமோ நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) அயலார் வாழ்வைக் கண்டு அவதிப்படுதல், பொறுமை நீக்குதல், பேதைமை வளர்தல், ஈதல் மறுத்தல், முயற்சியி

டைதல், இக்கிதம் ஒழித்தல், கொடுமை மிகுதல், திருவடிப் புகழ் விடுதல், அடியாருடன் கூடாதிருத்தல் இவைகளெல்லாம் நாயினேனுடைய ஒரு தேகத்துக்குள்ளே நாற்றுக்கள்போலே வளராவோ? ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (உ௩)

தன்மைக்குநீ யடியேனுடைச் சலிகைக்குநீ பொலிகைக்குநீ
மென்மைக்குநீ வன்மைக்குநீ மிகுதிக்குநீ தகுதிக்குநீ
புன்மைக்குநீ புலமைக்குநீ பொறுமைக்குநீ மறுமைக்குநீ
நன்மைக்குநீ திண்மைக்குநீ நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) அடியேனுடைய ஒழுக்கத்துக்கும், சலிகைக்கும், பிரகாசத்துக்கும், மெலிவுக்கும், வலிமைக்கும், குற்றத்திற்கும், முயற்சிக்கும், பொல்லாங்குக்கும், அறிவுக்கும், பொறுமைக்கும், மோட்சத்துக்கும், நன்மைக்கும், திண்மைக்கும், இன்னும் சகலத்துக்கும் தேவரீரேயல்லாமல் வேறில்லை ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று.

வேட்பித்ததுன் பெருநெஞ்சமே வியப்பித்ததுன் விளையாடலே
கேட்பித்தவுன் பலநூல்களே கிளர்ப்பித்ததுன் பதிவாசமே
பேட்பித்ததுன் சனசத்தியே பிழைபித்தவெம பிணிபற்றற
நாட்பிச்சையுந் தரவேண்டுமே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) உமது திருவுள்ளமே யெனக்கு இன்பந் தந்தது; உமது திருவிளையாடலே யெனக்குச் சந்தோஷஞ் செய்வித்தது; உமது திவ்வியப் பிரபந்த முதலாகிய புராணங்களே நான் என் செவிக்குக் கேட்கப் பண்ணியவை, உமது திருப்பதியே எனக்கு வாசத்தை யுண்டாக்கியது; உமது கனம்பொருந்திய வலிமையே யெனக்கு ஆதரவு புரிந்தது; ஆதலா லடியேனுடைய குற்றத்தையும் வெவ்விதாகிய நோயையும நீக்கி விட்டு, இனி வாழ்நாளாகிய பிச்சையுந் தரவேண்டும்; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (உ௫)

பூரிக்குநின் கொடையென்னை யெய்புளகிக்குநின் சனமென்னை வெ
சரிக்குநின் சபையென்னை பிரிக்குநின் புகழென்னை வெ
ஆரிக்குணம் பெறுதேவர்தா மெய்யாமலர்க் காரைக்காரா
நாரிக்குவிற் கொடையச்செய்தாய் நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) உமது கருடக்கொடியே யென்றால் எனது தேகம் பூரிக்கும்; உமது அடியார்க்கே யென்றால் எனது மயிர்புளகிக்கும்; உமது சபையே யென்றால் எனது கண்களிக்கும். ஆனந்தபாஷ்பம் பெருகும்; உமது புகழே யென்றால் எனது மனது ரமிக்கும்; ஆதலால் இத்தன்மையான குணங்களைத் தேவர்களிலே எவர்கள்தாம் பெற்றார்கள்? பரமசிவனுடைய திருக்கரத்தில் ஆனந்தமானவனே; ஜானகிக்காக ருத்திரன் வில்லை ஒடியச் செய்தருளினவரே ஸ்ரீமந் நாராயணனே, எ-று. (உ௬)

தேன்பாடித்தா வனமாலையுந் திருவாழிசங் கழுமேந்தியே
தான்பாடிநாரதனோடுமுன் சபையானிடர்க் கதிதூரமே
வானம்பாடிபுட் புயலின்றுதான் வருமோவென வாடிவதனை
நான்பாடினேன் வரவேண்டுமே நாராயணா நாராயணா. [வே

(இ-ள்.) நாரதமகாமுனியானவர் பாடிபாடாநின்ற தேவருடைய சபையானது மானிடர்களுக்கு அதிக தூரமாக விருக்கும் ஆதலால் வரக்கூடாது; வானம்பாடி யென்னும் பட்சியானது நீருண்ட மேகமானதைக் குறித்து வருமோவென்று மனது வாட்டங் கொண்டு பாடுவதுபோல அடியேன் வருந்திப் பாடினால் அம்மேகம் வருவதுபோல வண்டுகள் பாடித் தாவாநின்ற துளபமாலையும், அழகிய சக்கரமும், சங்கமும் தாங்கிவந்து இரட்சித்தருள வேண்டும்; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (உ௭)

மானேனுநின் னருளுற்றநாள் வாய்நீர்மருந் தாமனமே
தானேனுநின் னருளற்றநாள் சஞ்சீவியைத் தனியேபெறுமே

தானோர்பவர் சுகமெய்துவர் சார்வாருளத் தானந்தமே
நானோதவா ஞானோதயா நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) மயக்கத்தைச்செய்யும் நோய்களெல்லாந் தேவரீரு டைய கிருபையைப் பெற்ற நாளையிலே உமிழ்நீரே மருந்தாகி அங் ஙனே ஓடிப்போகும்; உமது கருணையில்லாத காலத்திலே சஞ்சீவி யைக் கொடுத்தாலுந் தள்ளிவிட்டு அதிகமாத மாதலா லிதை யறி தபேர்கள் சுகத்தைப் பெறுவார்கள்; அடியார்கள் இருதயத்தில் ஆனந்தமானவனே! நாயினேன் தோத்திரம் பண்ணுதற்கு வந்த ருள்வாய்; ஞான உதயஞ் செய்தருள்பவனே! ஸ்ரீமந்நாராயணனே எ-று. (உஅ

ஈசன் பரன் பிரமன்பிதா விறைவிண்டுவண் டுறைதண்டுழாய்
வாசன்சரா சரனென்றுநின் வழிபாடர்வாழ் பதிதம்மிலே
தீசங்கடம் பிணிசாயுமே சிறைசண்டைவஞ் சனைவீழுமே
நாசங்கடந் துயிர்வாழுமே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) ருத்திரனுக்குப் பரமனே யென்றும், பிரமனுக்குத் தந்தையே யென்றும், கர்த்தனே யென்றும், விஷ்ணுவே யென் றும், வண்டுகளுடனே குளிர்ச்சிபொருந்தாநின்ற திருத்துழாய் வாசனே யென்றும், சராசரங்களானவனேயென்றுந் தேவரீரைத் தோத்திரம் பண்ணி வழிபடாநின்ற அடியவர்கள் வாழ்ந்தருளுந் தலங்களிலே பொல்லாத சங்கடங்களும், நோய்களும், சிறைகளும் போர்களும், வஞ்சனைகளும் ஆகிய இக்குற்றங்கள் யாவும் நீங்கி மற்ற வுயிரெல்லாம் வாழ்ந்திருக்கும்; ஸ்ரீமந்நாராயணனே எ-று

ஆபாதவா யுனைவையுமே யடியாருடன் படைபண்ணுமே
பாபாவதால் பல்கற்குமே பறைபண்ணுவா ரிபர்தம்மினும்
ஓபாவியே னிவைநின்முனே யுரைசெய்தனன் வினைசெய்
நாயாபரா பரனேயரீஇ நாராயணா நாராயணா. [

(இ-ள்.) அபத்தம் நிறைந்த என்னுடைய வாயானது தேவரீரை வைதுகொண்டே யிருக்கும்; அடியார்களுடன் போர்பண்ணிக்கொண்டேயிருக்கும்; மகத்தாகிய பாபசாஸ்திரங்களையே கற்கும்; ஆதலால், வேதத்திலே சொல்லாநின்ற விரோதிகளைப் பார்க்கிலும் அதிகரித்திராநின்ற விரோதியாகிய நாயினேன் தேவரீர் சந்நிதானத்திலே விண்ணப்பஞ் செய்துவிட்டேன்; உமது சித்தம் எனது பாக்கியம்; வாசனை சேர்ந்த நாபிக்கமலம் பொருந்தாநின்ற பராபரனென்னும் அரியாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (௨௦)

நாற்பாலினிற் கடவாதவன் கலிகாலமே நிரைபாடுடு[ஞ்]
தோற்பாவைநா னதுமெச்சவே தொடுசூத்திரத் துறைகார
மேற்பாவபுண் ணியமானநல் வினைதீவினைக் கெவராகுவார்
நாற்பாலினுக் கொருமூலமே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) கடலிலே உதித்துவாராநின்ற சூரியனாலே அறியும்படியான காலப்பிரமாணத்தோடுங் கூடிய கலிகாலமே நிரையாகவும், ஆடாநின்ற தோற்பதுமை யானாகவும். மனம் மெச்சும்படியாகத் தொடுக்காநின்ற சூத்திரத்துறைகாரர் தேவரீராகுமிடத்தில் மேலேவாராநின்ற பாபபுண்ணியங்களுக்கு அதிகாரிகள் எவராகுவார்கள்? இந்த நியாயத்தைத் தெரியப்படுத்தவேண்டும்; பறப்பன, ஊர்வன, நடப்பன, இருப்பனவாகிய நான்குவித சாதிகளுக்கெல்லாஞ் சமானமான ஆதாரவு தேவரீரே யன்றி வேறில்லை; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (௨௧)

இரையாமலெழுஞ் சுவரானநா விருசாணுடம் பிடியாமலே
கரையாமலே தகராமலே கழலாமலே யழலாமலே
திரையாமலே வினைமூடிகண் டிறவாமலே வகைபென்னைநா
னுரையாததோ சொற்றிடுமையனே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) ஆகாரத்திலே வளராநின்ற என்சரீரமுடம்பாகிய சுவரானது கரைந்துபோகாமலும், இடிந்துபோகமலும், அதிர்ந்து போகாமலும், உதிர்ந்துபோகாமலும், வெந்துபோகாமலும், திரைந்துபோகாமலும், வினையினாலே இறந்துபோய் மறுபடியும் பிறந்து விழிதிறவாமலும் இருக்கும் வகை யாதெனில், நரை திரை மூப்பில்லாத அமுதத்தைக் கொடுத்தருளவேண்டும்; என்னையனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (௧௨)

புற்கொண்டுவாழ் பசுவாரெடார் புலியாழ்கிணற் றிடைவீழினும், கற்கொண்டுவா தடிகொண்டுவா கடிதென்பரப் படுபாவிநான், எற்கொண்டநோய்க் கெவராகுவா ரினிநீயலா திலையெட்டியும், நற்கொண்டலால் வளர்கின்றதே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்) புல்லையுண்டு வாழாநின்ற பசுவானது கிணற்றிலே விழுந்தால் கண்டவர்கள் யாரேனும் எடுத்துவிடுவார்கள்; புலியானது விழுந்ததானால் சீக்கிரமாகக் கற்களுந் தடிகளுங் கொண்டு கொல்லுவார்கள்; அத்தன்மைபோலப் படுபாவியான என்னுடைய தேகத்திலே கொண்ட நோயைத்தீர்க்க எவரிருக்கிறார்கள்? இனித் தேவரீரையன்றி வேறில்லை; மழையினாலே எட்டிச்செடியும் வளர்வதுபோல உம்முடைய கிருபையினாலே அடியேனும் வளரவேண்டும்; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (௧௩)

அரசன்கையா லபயம்பெறு மயலாருமன் னரையண்டினால், விரசென்றுவந் திடமீவர்நீ வினைவாதசீ விகளண்டினால், வரசங்கரா தியருஞ்சுரார் வருமென்னமேல் வகையென்னைதான், நரசிங்கனே முரபங்கனே நாராயணா நாராயணா.

(இ - ள்.) தாங்கள் நம்பியிருக்கும் அரசனாலே பிரயோசனமில்லையென்று மறுமன்னவரிடத்திலே சேர்ந்தால் அவர்கள் சந்தோஷித்து எதிரேவந்து இடங்கொடுத்து இரட்சிப்பார்கள்; அத்தன்மையாகத் தேவரீரை நம்பினபேர்கள் யாவரேனும் உமதுமினவாமல் வெறுத்துப் பக்கத்திலே சென்றால் முக்கியமான சங்கரன் முதலாகிய தேவதைகளானாலும் இரட்சிக்கப் பயப்படுவார்கள்; ஆதலால், கதிவேறில்லை; அடியேனை வாவென்றழைக்க வகையென்னவென்ணி யிருக்கிறீரோ தெரியாது; நரசிங்கரூபனே! முரகாசுரனைக்கொன்ற ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (௩௪)

கோட்சொல்லுவேன் வசைசொல்லுவேன் குறைசொல்லுவேன் முறைசொல்லுவேன், கீட்சொல்லுவேன் மிகைசொல்லுவேன் கிலிசொல்லுவேன் வலிசொல்லுவேன், சூட்சொல்லுவே னயனூழிநாள் சொலவேண்டிலுஞ் சிறிதன்னேயோர், நாட்சொல்லவென் றறிகின்றிலேன் நாராயணா நாராயணா.

(இ - ள்.) பிரமகற்ப பரியந்தம் அடியேனுடைய நாவானது கோள்களையும், வசைகளையும், குறைகளையும், முறைகளையும், கீழ்மைகளையும், குற்றங்களையும், பயங்களையும், வலிமைகளையும், வஞ்சனைகளையும் சொல்லுமேயன்றிக் கொஞ்சமாகிலும் தேவரீர் நாமத்தை ஒருநாளையிலேனுஞ் சொல்லும்படியா யறிந்ததேயில்லை; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (௩௫)

ஆளாகிநின் றிருநாலெழுத் தறியாதநா ளறிவார்களைக்
கேளாதநாள் செவியூறவே கிடையாதநா ளதிலாசையே
மளாதநா ணில்மீதுதான் முதனாளிலவ கெழுதாதநாள்
ளாகுமோ வாளாயுகா நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) ...நாராயணனுடைய திருவடிகளுக்கு ஆளாகித் தேவரீருடைய ... ரத்தை அறியாதநாளும், தெரிந்த பாகவதரைக் கேள் ... ம், செவிகளிலே யூறும்படியாய்ப் பொருந்தாதநாளும், அதிலே ஆசையானது பெருகாதநாளும், அஞ்சாவது வயதில் முதல் நாளையிலே பள்ளிக்கூடத்தில் அரியென்று நிலவெழுத்தாகிலும் எழுதிவையாதநாளும் பல நல்லநாளாகுமோ? வாளாயுதத்தையுடைய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (௩௬)

வீட்டுக்குளே துணையாவதும் வெளியிற்குளே துணையாவதும், கூட்டுக்குளே துணையாவதுங் குன்றுக்குளே துணையாவதும், காட்டுக்குளே துணையாவதுங் கடலுக்குளே துணையாவதும், நாட்டுக்குளே துணையாவதும் நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) வீட்டினுக்குள்ளே துணையாயிருப்பவனும், வெளியினுக்குள்ளே துணையாயிருப்பவனும், சந்திரனுக்குள்ளே துணையாயிருப்பவனும், மலையினுக்குள்ளே துணையாயிருப்பவனும், காட்டினுக்குள்ளே துணையாயிருப்பவனும், கடலினுக்குள்ளே துணையாயிருப்பவனும், நாட்டினுக்குள்ளே துணையாயிருப்பவனும் நீயேயன்றி வேறில்லை; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (௩௭)

வாய்க்கின்றதேன் பகையுண்ணலா மணக்கின்றசாந் தரையுண்ணலாங், காய்க்கின்றமா வெறியுணணலாங் கறக்கின்றவாக் கட்டுண்ணலாந், தோய்க்கின்றபால் குடையுண்ணலாஞ் சுவைகெட்டமா ணிடவாலிலா, நாய்க்கிந்தவா தனையேனையா நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) தேன் கூண்டினுக்குப் பகைத்தலும், சந்தனக்கட்டையினுக்குத் தேய்த்தலும், பழுத்த மாத்திரனுக்குக் கல்லெறித

லும், கறக்கும் பசுவினுக்குக் கயிறணைத்தலும், தோய்த்த தயிரினுக்கு மத்தாற் குடைதலும் ஆகிய இந்தவுபத்திரவங்களுண்டாகில் பிறருக்குபகாரமாகும்; உருசியும் வாலுமில்லாத மானிடமென்னும் நாயினுக்கு இந்தவாதனையைக் கொடுத்தீரே, இதனாலே உமக்கென்ன பிரயோசனமுண்டு? தெரியச்சொல்லும் ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (நஅ)

தும்பிக்கையானையுமைவர் முன்றுகிலோடிவா டியநங்கையும், தம்பிக்கையா மகயோகருந் தாநிற்கவே சதுர்வேதியன், கம்பிக்கையா லரனுக்குநீ கனியையமிட் டினியையமேன், நம்பிக்கையா கியதெய்வமே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) கஜேந்திரனையும், பாண்டவரையும், வஸ்திரம் நீங்குவதென்று வாடின துரோபதையையும், ஸ்தம்பிதமாயிருந்து தவம் பண்ணுநின்ற மகத்தாகிய யோகிகளையும் இரட்சித்ததிருக்கட்டும்; நான்குவேதத்தையுமுடைத்தாகிய பிரமனுடைய சிரத்தைக் கிள்ளின சிவனுக்கும் பிட்சையிட்டுச் சாபத்தைத் தீர்த்தபிற்பாடும் இனிப் பாத்துவம் வேறேயென்று ஐயப்படலாமோ? நம்பிக்கையான தெய்வம் நீயேயன்றி வேறில்லை; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (நகு)

பாலாவதோ தேனாவதோ பழமாவதோ பாகாவதோ
மேலானசர்க் கரையாவதோ விரையாருநல் லமுதாவதோ
கோலாகலப் பிணிதீரவே குளியங்களோ வனமூலியோ
நாலாவதோ நின்பேர்சொலாய் நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) அடியேனுடைய தேகத்திலே கோலாகலஞ் செய்யாநின்ற நோயைத் தீர்க்கும்படியான தேவரீருடைய திருநாம

மானது, பாலாகியதோ? தேனாகியதோ? பழமாகியதோ? பாகாகியதோ? மேலாகிய சருக்கரையாகியதோ? வாசனைசேர்ந்த நல்லமிர்தமாகியதோ? வனமூலிகையாகியதோ? இவையல்லாமல் மணிமந்திரம் அவுடதம் இவை மூன்றுக்கு மேலாகியதோ? என்னென்று சொல்லுவோம்! ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (௨0)

பூவுக்குநல் லதுசொல்லவோ பொலிசிதளப் புதுவாசமே, தேவுக்குநல் லதுசொல்லவோ செவியார்முனை யெதிர்நிற்பதே, ஆவுக்குநல் லதுசொல்லவோ வதுசாதுவா யமுதீவதே, நாவுக்குநல் லதுசொல்லவோ நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) புட்பங்களுக்குள்ளே நல்லது சொல்லவேண்டுமானால் காந்தியும் குளிர்ச்சியும் புதிய வாசனையும் உண்டாகிய புட்பமேயல்லாமல் வேறில்லை; தெய்வங்களுக்குள்ளே நல்லது சொல்லவேண்டுமானால் முறைப்பாட்டைக் காதிலே கேட்குமுன்னமே அடியார்களுக்குப் பிரசன்னமாகிய தெய்வமேயன்றி வேறில்லை; பசுக்களுக்குள்ளே நல்லது சொல்லவேண்டுமானால் அது வெகு சாதுவாய மூகத்தைக் கொடுக்கும் பசுவேயன்றி வேறில்லை; நாவுகளுக்குள்ளே நல்லது சொல்லவேண்டுமானால் தேவரீருடைய திருநாமத்தைச் சொல்லிய வாயேயன்றி வேறில்லை; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (௨௧)

ஆனந்தமா யழுவார்முனே யலர்சூடியே தொழுவார்முனே, மோனந்தனிற் கரைவார்முனே முகிலென்னவே புகழ்வார்முனே, தானந்தவம் புரிவார்முனே சரணென்றுனை யடைவார்முனே, நானென்செய்கே னிவைபொன்றிலே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) தேவரீருடைய திருவடியை நினைத்து ஆனந்தபாஷ்பங்களைக் கண்களிலே பெருக்குவார்களுக்குமுன்னே, புட்பங்களையலங்காரஞ்செய்து தண்டஞ்சமர்ப்பிப்பார்களுக்குமுன்னே, மௌனத்தியானத்தினாலே உள்ளங் கரைந்திடுவார்களுககு முன்னே, பசுங் கொண்டலே யென்று புகழ்ந்திடுவார்களுக்கு முன்னே, தானங்களுந் தவங்களும் செய்திடுவார்களுக்குமுன்னே, சரணாகதி செய்திடுவார்களுக்கு முன்னே, அடியேன் இவைகளிலே ஒன்றிலும் செய்யமாட்டுவேனோ? ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று.

செரிக்கின்றவூ ணுகர்வேனலேன் சிரிக்கின்றகாரிய மேசெய்வேன், கரிக்கின்றகண் படையேன்வெறுங் கழப்பன்கொடுங் கடுவஞ்சகன், பரிக்கின்றநின் னடியாரொடும் பழகேனலேன் படர்வந்தபின், நரிக்கின்றனே னினியென் செய்வேன் நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) சீரணமாகும்படியான ஆகாரத்தைக்கொள்ளாமல் நகைக்கும்படியான காரியமேசெய்து, தெரிசன அபேட்சையான கண்ணையும் படையாமல் அன்பைப்பரிக்காநின்ற அடியாருடனேயுங் கூடாமல், விருதாவாகிய கழப்பனாகவும் பொல்லாத விஷம்போலும் வஞ்சகனாகவு மவதரித்துத் துன்பம் வந்தபிற்பாடு அவதியைக் கொள்ளாநின்ற நாயினே னினியென்செய்வேன்; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (௨௫)

ஆதாரதேவதையென்பனோ வடியேனையாளரசென்பனோ
ஓதாதுணர்ந் திடவன்புகூ ருபதேசதே வென்செய்வனீ
மாதாபிதா வுடலாவிநீ மனைகாணிபொன் வழிசெல்வநீ
நாதாவுநீ தாதாவுநீ நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) ஆதாரமாகிய தேவதையென்பனோ? அடியேனையாளுங் கர்த்தனேயென்பனோ? பலநூல்களை யோதாமல் தன்

னிலே யறிந்திட நண்புசெய்யாநின்ற உபதேச குருவே யென்ப னே? என்னென்று சொல்லுவேன்? தாயும், தந்தையும், தேக மும், உயிரும், பெண்சாதியும், காணியும், திரவியமும, வலிமை யும், செல்வமும், நாதனும், பிரபுவும், நீயேயன்றி வேறில்லை; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (சச)

வடுநிந்தையே யிடுவந்தியேன் மருள்விஞ்சினே னரு ளஞ்சினேன், அடுசிந்தையே யெடுவிந்தையே யலைபண் பினே னுனைநம்பினேன், விடுதுன்பிலேன் முடுகன்பிலேன் வினைமண்டினே னுனையண்டினே, னடுவொன்றிலே மிடை குன்றுமோ நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) குற்றம்பொருந்திய நிந்தையையும், இடுவந்தியையும் மிகுந்த மயக்கத்தையும், அருளில்லாத பொல்லாத இருதயத்தை யும், பலவித துர்நடத்தையையும், காரியமென்கிற அலைச்சலையும், தீவினையையும் ஆகிய இவைகளைக் கொண்டிராநின்ற நாயினேன், இரக்கத்திலே பயந்தவனாகி, அன்பிலே.தாரிதமில்லாதவனாகி, துன் பம் ஒழிவில்லாமல் தேவரீரை யடைந்தேன்; மத்தியிலே இன்ன மொரு விதததினாலே எனது வருத்தம் நீங்குமோ? ஸ்ரீமந்நாரா யணனே, எ-று. (சரு)

குடிநீர்கொடீர் முகவேதிடீர் குடவெண்ணெயை வடியீர் பிரம், படியீர்வெணீ றெறியீர்விழிக் கதிகாரவஞ் சனமே யிடீர், கடியீர்வயித் தியரால்வரா கமதாடுகுக் குடமிட் டுளே, நடியீரெனிற் பிணியஞ்சுமோ நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) குடிக்கும்படியாகக் கஷாயங்கள் கொடுங்களென் றும், முகத்துக்கு வேது பிடியுங்களென்றும், குடத்திலே வெண் ணெயைக் காய்ச்சிக் கொடுங்களென்றும், பிரம்புகொண்டடித்து

வெளுத்த விபூதியை யெறியுங்களென்றுங், கண்களுக்கு அதி கோரமாகிய கலிக்கம் போடுங்களென்றும், வயித்தியருக்குக் காட்டித் தீருங்களென்றும், பன்றியும் ஆடும் கோழியும் பலிகொடுத்துச் சன்னதமாட்டிப் பாருங்களென்றும் சொல்லினால் இவைகளாலே நோய் தீர்வதுண்டோ? ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ - று.

பிரம்புக்குமுள் ளிடுதாமரைப் பிணிகட்குநீள் பிணியுற்றவென், உரப்புக்குளே யறியாததெ னுலகத்தெலாமுறைசோதிதோல், வரப்புக்குளே யெலும்புக்குளே வழும்புக்குளே தழும்புக்குளே, நரம்புக்குளே புகவெட்கியோ நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) முள்ளுகளோடுங்கூடிய பிரப்பம்புதருகளினும் தாமரைக்கொடிப் பிணையல்களினு மிகுந்த பின்னலான நோய்கொண்டிராநின்ற என்னுடைய நெஞ்சுக்குள்ளே நீ நுழைந்தறியாமலிருப்பதென்ன? உலகத்திலிருக்கும் எல்லா வுயிர்கள்தோறும் வாசம்பண்ணாநின்ற சோதி நீயேயன்றி வேறில்லை; ஆதலாலிந்தத் தோலுடம்பும், எலும்பும், வழும்பும், நிணமும், நரம்பும் கூடி நாற்றமாயிருப்பதனாலே புகுந்தறிதலுக்கு நின்மனம் வெட்கமாகியதோ? ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ - று. (௬௭)

மன்றாடிய வதிசோபன மழைவண்ணனே விசயங்கராவென்றாய்சயஞ் செயமச்சுதா மிகவாழிகே சவனேசுபங் கன்றால்விள வெறிந்தாய்பெருங் கலியாணமங் கலமாதவா நன்றாகவேங் கடநாயகா நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) கோபிகாஸ்திரீகளுடைய சபையிலே நடனம்பண்ணாநின்றவனே! உனக்கு அதிக சோபனம்; மேகவண்ணனே! உனக்கு விசயம்; முதலையை வென்றவனே! உனக்குச் செயம்;

அச்சுதனே ! உனக்கு மிகுந்த வாழி ; கேசவனே உனக்குச் சுபம்
கன்றால் விளாங்கனி யெறிந்தவனே ! எனக்குப் பெரிதாகிய கல
யாண மாதவனே ! உனக்கு மங்களம் ; வேங்கடநாயகா ! நீ இ
தன்மையாக நன்றாயிருக்கவேண்டும் ; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று

இந்தாவென வெனதிச்சைநீ யெளிதீவையே விழ்
வாகுமோ, சந்தானமா மலரானருச் சனைசெய்குவார் தவிர்
வார்களோ, வந்தானபேர் துதியார்களோ வசுதேவர்சீ
குறையாகுமோ, நந்தாதபெண் ணகைசெய்வளோ நாரா
யணா நாராயணா.

(இ - ள்.) அடியேனுடைய இச்சையானபடியே இங்கேவா
வென்று தேவரீர் எளிதாகப் பலனைக் கொடுத்தருளினால், உமக்கு
இகழ்ச்சியாகுமோ ? கற்பகமலரினாலே அருச்சனை செய்யாநின்ற
தேவர்கள் விட்டுவிடுவார்களோ ? சந்நிதானத்தில் வந்த பேர்கள்
துதியார்களோ ? வசுதேவருடைய உடைமையிலே குறைந்துபோ
குமோ? அழிவில்லாத ஸ்ரீமகாலட்சுமி நகைப்பாளோ? சொல்லும் ;
ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (சக)

சிறப்பனோ துருவற்குநீ தெதிபாண்டனார் பெரியப்
பனோ, கற்றத்தைதே வகிதங்கையோ கண்டாகனன் மிதி
லேசனோ, சுற்றத்தரோ பெறுவோரெலாந் தொடுவேன்
வழக் கிடுவேன்விடேன், நத்தப்படும் பொருடந்துபோ
நாராயணா நாராயணா.

(இ - ள்.) தேவரீர் முன்னாளையிலே இரட்சித்தபேர்களுக்
குள்ளே துருவமகாராஜனுக்கு நீ சிற்றப்பனோ ? தெதிபாண்ட
னெனும் குயவன் உமக்குப் பெரியப்பனோ? கல்லுருவம் போக்கிக்
கிளிபோலப் பேசப்பண்ணுகின்ற அகலிகையானவள் தேவகிக்குத்

தங்கையாகிய உமது சிறிய தாயாரோ? கண்டாகனென்னும் விரோதியானவன் உமக்குப் பெண்கொடுத்த மிதிலைச் சனகமகாராசனாகிய அம்மானோ? இன்னம் பேறுபெற்றபேர்களும், பெறும்பேர்களும் உமக்கு உறவின்முறையார்களோ ஆதலால், சம்பந்தமில்லாத பேரையெல்லாம் இரட்சித்தபடியினாலே தேவரீருக்கும் அடியேனுக்கும வழக்கு விடுவதில்லை; ஆசைப்பட்ட பலனைக் கொடுத்து அப்புறம் போகவேண்டுமே யன்றிப் போகக்கூடாது; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (௩0)

தன்னெட்டெழுத் தயன்மடத்தகந் தனிலைபொறித் தடிநாவிலை, உன்னெட்டெழுத் தெழுதாமையா லுலகத் துளோரவனைகதொழார், கன்னெட்டிடத் தருநெட்டிடக் கன்னெட்டிடக் கனகாவிபின், நன்னெட்டெலாந் தொடர் பாதனே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) பிரமதேவனானவன் உலகத்திலேயுள்ள மானிடர்களுடைய தலைகளிலே தனது நெட்டெழுத்தைமாத்திரம் எழுதி அடிநாவுகளிலே தேவரீருடைய அஷ்டாக்ஷரத்தை எழுதாமற் போனபடியினாலே அவனை ஒருவருந் தேடுகிறதேயில்லை; முல்லை நிலத்திலே கல்லுகள் நெட்டிடவும், விருக்ஷங்கள் நெட்டிடவும், அக்கினிகள் நெட்டிடவும், விஸ்தாரமாகிய பசுக்கள் பின்னாலே நன்மைபெற நெடிதான தூரமெல்லாம் நடந்தருளாநின்ற திருவடியை யுடைத்தாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (௩க)

ஊராலுக்குமோ ருறுபஞ்சமோ வுனைநச்சினே னெனை யச்சமன், விரலிட்டுத்தேர் வினைவல்லனோ விதிகைக்குளவ் விரலேனுமோ, பொராலுற்றநோய் கழலப்பணாய் புகிதாமருந் தொருதூதனால், நரலைக்குளாய் வரவேண்டுமோ நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) குத்தாநின்ற உரலினுக்கு ஒருகாலத்திலேயும் தரித்திரம் வருவதில்லை; அத்தன்மை போலத் தேவரீரிடத்திலே நிரம்பிய ஐசுவரியமேயன்றி இல்லாததில்லையே; ஆதலால் உம்மிடத்திலே இச்சைகொண்டேன்; இனி என்னை அந்த எமனானவன் விரல் விட்டுக்காட்டி யறிந்து வினைசெய்யமாட்டுவனோ? பிரமாவினுடைய கைகளிலே இராநின்ற விரலும் என்றலையிலே எழுத அசையமாட்டாது; வருத்தத்தைச் செய்யாநின்ற என் நோய் தீரும்படியாய்ச் செய்வதற்கும் புதிதாய் ஒப்பில்லாத சஞ்சீவியானது ஸ்ரீ அனுமாராலே வரவேண்டுமோ? க்ஷீராப்திவாசனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (ருஉ)

சமையாதிதே வதையென்பதுஞ் சமையாதிநின் பெயரென்பதும், உமையாளுடன் பரமன்பரிந் துனைமாமறைப் பொருளென்பதும், தமையாள்வதென் றிமையோர்திலோத் தமையாதிபனை புகழ்கின்றதும், நமையாமலே யெனையாளுவாய் நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) சமயங்களுக்கெல்லாம் அதிதேவதை நீயே யென்பதும், எச்சமயத்துக்கு முரியது உம்முடைய பெயரேயென்பதும், மகத்தாகிய வேதப்பொருள் நீயேயென்று உமையவளுக்குச் சிவன் பரிந்து நிச்சயம்பண்ணினதும், தேவதைகளுக்குந் திலோத்தமைக்கும் அதிபனாகிய தேவேந்திரன் இரட்சிக்குங் கர்த்தனேயென்று புகழ்கின்றதுங் கெடாமற்படி என்னை இரட்சித்தருளவேண்டும்; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (ருங)

நீயண்டரா லடிபட்டநா ணினைவில்லைநின் னுதராத் துளே,பேரண்டகோ டியிலெந்தவூர் புரையிற்குளே வினையாடினேன், மாயங்கடந் தறிவேனெனில் வாதன்கெடார்

வானோர்க்கெலாம், நாயன்கெடீர் விடுமென்பனே நாராயணா நாராயணா.

(இ - ள்.) தேவரீர் அசோதை முதலாகிய இடையராலே அடிபட்டநாளையிலே அடியேனுக்கு நினைவில்லாமற் போயது; அது எதனாலேயென்றால், உமது குட்சிக்குள்ளே இராநின்ற அண்டகோடிகளிலே எந்தச் சந்துகளுக்குள்ளேயோ விளையாடினேனை; நீர் செய்யும் மாயம் நீங்கி யறிந்தேனேயானால் தேவதைகளுக்கெல்லாம் உம்மை வாதனென்றும், நாயகனென்றும் அந்த இடையர்களுக்குத் தெரியப்படச் சொல்லிக் கெடுவீர்கள், விட்டு விடுங்கோளென்று நீக்கிவிடுவேன்; திருமேனி யென்னவிதமாக நொந்ததோ? இப்போது பெரியோர்களாலே யறிந்தேன்; அறிந்தும் சமயத்திலே உதவாமற்போனேன்; இனி வருத்தி என்ன பிரயோசனம்? ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (ருச)

காசிக்குளுங் கயையிற்குளுங் கழியாதபா தகனுகை யால், கூசிக்குலைந் துனைவந்தியேன் குறைபாகுமோ வினை யென்பந்தார், வாசிக்குவந் தருள்செய்குவாய் வயிரத்திரா வணன்றங்கைதன், நாசிக்குவா ளுறியையனே நாராயணா நாராயணா.

(இ - ள்.) காசியினிடத்திலேயும், கயாவினிடத்திலேயும், வாசம்பண்ணினாலும் நீங்காத பாவியானபடியினாலே மனம் கூசிக் குலைந்து தேவரீரைத் தோத்திரம் பண்ணாமல் விட்டுவிட்டேன்; அதினாலே உமக்குக் குறைவாகுமோ? அடியேனுடைய வினை யெனனும் வாசி தீரும்படியாய் வந்து கிருபைசெய்தருளவேண்டும்; முன்னாளையிலே வயிரத்தோடுங்கூடிய இராவணன் தங்கை யாகிய சூர்ப்பநகையினது மூக்கறும்படியாய்ச் செய்த வாளாயுதத்தையுடைய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (ருரு)

தாளுக்கவா வியநாவினுஞ் சலிபாதுவா சனியான நோய், ஆளைக்கெடா தின்றைக்குவா வசையாமலே யன்றைக்குவா, தோளுக்குவா ளியையெய்தவன் றுயர்கண்டிரா வணனின்றுபோய், நாளைக்குவா வெனுமையனே நாராயணா நாராயணா.

(இ - ள்.) தேவரீருடைய திருவடிகளுக்கு ஆசைகொள்ளாநின்ற எனது நெஞ்சிலேயும் நாவிலேயும் வருத்தமில்லாமல் வரவேண்டும்; சனியான நோயானது அடிமையைக் கெடுத்துவிடாமல் இன்றைக்கே வரவேண்டும்; சாமதியிலே யமனைக்கண்டு சஞ்சலிக்கு முன்னமே அன்றைக்கு வரவேண்டும்; முன்னாளையிலே பாணங்களை இராவணனது தோள்களிலே யழுந்தும்படியாய் எய்து அவனது துயரத்தைக்கண்டு வயிரத்தையுடைய ராவணா! நீ இன்றைக்குச் சென்று நாளைக்கு வாவென்று கிருபைபண்ணுகின்ற என்னையனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (௩௬)

விக்கற்கிடம் பொருமற்கிடம் விடுமூச்சுமே லெழுகற்கிடம், கக்கற்கிட மிருமற்கிடங் கருகற்கிடந் திருகற்கிடம், சொக்கற்கிடங் குளிர்தற்கிடஞ் சுடுதற்கிடம் வெருவற்கிடம், நக்கற்கிடந் தருமெய்யருள் நாராயணா நாராயணா.

(இ - ள்.) விக்கலென்றும், பொருமலென்றும், மேல் மூச்சென்றும், கக்கலென்றும், இருமலென்றும், கருகலென்றும், திருகலென்றும், சொக்குதலென்றும், குளிர்தலென்றும், சுடுதலென்றும், பயப்படுதலென்றும், நக்கலென்றும் சொல்லாநின்ற அந்தப் பீடைகளுக்கெல்லாம் இடங்கொடுத்திராநின்ற தேகத்தையுடைத்தாகிய அடியேனை இரட்சித்தருளவேண்டும் ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (௩௭)

துளசித்தளத் துளசித்தளத் தூய்நீரே குடிநீரகாட், உளதாயிரம் பெயரொன்றுநூற் றொருகோடிமந் திரமேல தாம், வளமார்பின் மணியேயன்னவே மணியாமெனைப் பிணியென்செயும். பகைவென்றவா நாரா யணா நாராயணா.

(இ-ள்.) திருத்துழாயினது தளங்களிலே பொருந்தக் குளிர்ந்த நீரே குடிக்குங் கஷாயங்களுக்கெல்லாம் மேலாகிய கஷாய நீராகவும், நிலைபெற்றிராநின்ற ஆயிரந் திருநாமங்களும் நூற்றொரு கோடி மந்திரங்களுக்கு மேலாகிய மந்திரமாகவும், வளம்பொருந்தா நின்ற திருமார்பிலே யிருக்குங் கவுஸ்துவமணியே மணிகளுக்கெல் லாம் மேலாகிய மணியாகவும் இருக்கின்றன; ஆராயுமிடத்தில் இவைகளே மணிமந்திர அவுஷதமாக விருக்கப் பிணியானது அடி யேனை யென்ன செய்யும்? நளகூபரனுடைய சாபத்தைத் தீர்த்து அருளிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (நிஅ)

சுவையோசையூ றொளியாமணந் தொடராமனஞ் சுழல் கெண்டையுங், கவையானுமா னையும்விட்டிலுங் களிவண்டு மே விளிகின்றபோ, லிவைதூயவென் றிவைதீயவென் றினியுண்டிலே னினியென்செய்வே, னவைதீரவே யருள் செய்குவாய் நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) ஆகாரவுருசியினாலே கெண்டையும், மணியோசை யினாலே கிளைமானும், தேகபரிசத்தினாலே ஆனையும், தீபப் பிரகா சத்தினாலே விட்டிற் பூச்சியும், வாசனையினாலே மதர்த்தவண்டும் மனந்தொடர்ந்து சுழன் றுவிழுந்திறந்து போவதுபோலே, எனது பஞ்ச இந்திரியமும், இது நன்மை யென்றும் இது தீமையென் றும் தெரிந்து புசிப்பதில்லை; இனி யென்செய்கேன்? இந்தக் குற்

றந் தீரும்படியாய்க் கிருபைசெய்தருளவேண்டும்; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ - று. (௫௯)

நெட்டேணியின் படியெட்டுமோ நின்னெட்டெழுத்தெழிலண்டமேல், எட்டா[illegible] பதமெட்டவே யிரகித்த சர்க்கரையேயதின், வட்[illegible] [illegible]பழமேசதா மதுரித்தவாரமுதேயெனும், நட்டேயரு[illegible] ல்கட்டுவாய் நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) மூங்கில்களாலே நெடிதாயமைத்திராநின்ற ஏணியினது படிகளிலே யேறினால் பரமபதம் எட்டமாட்டாது, ஆதலால், ஏழு அண்டத்துக்கு மேலே எட்டாவதாகிய அந்தப் பரமபதத்துக்கு ஏறிவர உபாயமுண்டு; அது யாதெனில், நினது திருமந்திரமாகிற எட்டெழுத்தையும் எனது நெஞ்சிலே நட்டு, இரம்மியமான சர்க்கரையும் கற்கண்டும் கனிந்த முப்பழமும் நித்திய மதுரமாகிய நிறைந்த வமிர்தமும் ஆகிய இவைகளின் சுவைபோலே பரவும்படியாகக் கிருபைப்புனல் கட்டினால் ஏறி வருவேன்; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ - று. (௬0)

காணுங்கணே குவியுங்கையே கருதுள்ளமே கனலாஞ்சனம், பூணும்புயம் புளகாங்கமே புகழ்நாவதே திகழ்கேள்வியே, ஆணும்பெணு ஞ சாவொன்பதே யவையல்லனு னபராதிகாண், நாணும்பெயர்க் காதாரமே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) தேவரீர் திருவடியைக் காணுநின்ற கண்களும், உம்மைக் கண்டு குவியாநின்ற கைகளும், நின்னை நினையாநின்ற உள்ளங்களும், மந்திராக்கினி பொருந்திய சங்குசக்கர இலாஞ்சனம் பூணுநின்ற புயங்களும், உனக்காகப் புளகம் கொள்ளாநின்ற

மேதகயங்களும், உன்னைப் புகழாநின்ற நாவுகளும், நின் புகழ்கேட்கா நின்ற செவிகளும் ஆகிய இவைகள் பொருந்திக் குடும்பத்துடனே சரணாகதி பண்ணாநின்ற அடியார்களைப்போலப் பொருந்தினவனு னல்லன்; மிகுந்த அபராதத்தை யுடையவன்; ஆதலால், தரிசனம் பண்ண வெட்கத்தையடைந்தேன்; இத்தன்மையான வெட்கத்தை யடைந்தபேர்களுக்கெல்லாம் ஆதாரமாகிய ஸ்ரீமந் நாராயணனே, எ - று. (சுக)

கவிநல்லதோ கவிதீயதோ கனமூடனான் விதைவித் திடுர், புவிநல்லதேல் விளைவெய்துமே புகழ்நல்லதேல் புகழ் கேட்கவேன், செவிநல்லதே லருணல்லதே செயனல்லதே வியனல்லதே, நவிநல்லதே வரினாவிலே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) மிகுந்த மூடனானவன் பாடாநின்ற கவிதையானது நன்மையாயதோ? தீமையாயதோ? தெரியவராது; விதைக்கா நின்ற விதையானது பூமி நல்லதாயிருப்பின் விளையுமேயன்றி விளையாமற் போவதில்லை; ஆதலால் உமது புகழும் கிருபையுஞ் செயலும் இயலும் நல்லவையானபடியினாலே அவற்றை யென் காதிலே கேட்டு நாவினாலே தோத்திரம் பண்ணினால் நன்மை வருமேயன்றித் துன்பம் வருவதில்லை; ஸ்ரீமந்நாராயணனே,எ-று.

பசைகொண்டபா கவதாகமம் பருகாதுகா துருகாது நெஞ், சசைகொண்டபா தகனீரிலே யமிழ்வேனையா ணவ மாதியாம், கசைகொண்டமோ துகைதாக்குமோ களவுள் ளநா னுனதன்பிலேன், நசைகொண்டகா ரியமாகுமோ நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) தேவரீரிடத்திலே அன்புபொருந்தாநின்ற பாகவ தாள் சொல்லிய ஆகமசாஸ்திரங்களை எனது காதானது கேட்பது

யில்லை; அவ்வாறு கேட்டு நெஞ்சானது உருகுவதுமில்லை; அலையா நின்ற பாதகக் கடலிலே விழுந்த என்னைக் காமம் வெகுளி மயக்க மென்கிற பிரமை எடுத்துக்கொண்டு வினையானது மோதியடிக்கும்; திருட்டு மனத்தை யுடைத்தானவனு- யும்மிடத்திலே பத்தி யில்லாமல் பரமபதத்துக்குக் காதல் கொண்டதால் அந்தக் காரிய மாகுமோ? ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (சாரு)

பலகூறுபட் டொருநெஞ்சினன் பரிசென்னவெங் கணுமானவா, விலகூறுகொண் டெனைவிண்டதென் விரணீக்கிமோர் நுகர்வார்களோ, மலகூறலாய் நீதானுமென் மதிதன்னைவிட் டெனையொத்தனை, நலகூறுவார் சுரதேனுவே நாராயணா நாராயணா.

(இ - ள்.) அடியேன் பலவிதமான இடையூறுபட்ட ஒரு நெஞ்சை யுடையவனுனேன்; தேவரீர் வாய்வு பரிசம்போலே யெங்கும் நிறைந்தவரானீர்; ஆதலா லென்னை மாத்திரம் நீங்கும் படியான குற்றத்தைத் தேடிவிட்டதென்னே? விரல் நீக்கி மோரைக் குடிக்கிற பேர்களுமுளரோ? கிருபையுற்றுப் பெருகிய உண்மையான இருதயத்திலே என்னை மறந்துவிட்டபடியினாலே தேவரீரும் அடியேனுஞ் சமானமேயன்றி அதிசயமில்லை; நன்மை யாகத் தோத்திரம் பண்ணுகின்ற தேவர்களுக்குக் காமதேனுவாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (சாச)

வாஞ்சித்தவே வகையாகுநீ வடவேங்கடந் தனினிற்கவும், நீஞ்சித்திரிந் தனன்வீணிலே நிழல்கண்டபின் வெயினிற்பரோ, காஞ்சித்தலத் தருளாளனே கனகோபுரக் கொடியாடுமோண், நாஞ்சிற்றிருப் பதிவள்ளலே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) அடியேனுடைய நெஞ்சிலே ஆசைகொள்ளாநின்ற தெய்வமாகிய தேவரீரிந்தத் திருவேங்கடத்திலேதானே யெழுந்தருளியிருப்பது தெரியாமல் வீணிலே உலகமெல்லாந் திரிந்தலைந்தேன்; இனி நிழல்கண்டபேர்கள் வெயிலிலே நிற்பதுண்டோ? கனம்பொருந்திய கோபுரங்களிலே கொடிகளாடாநின்ற அழகிய மதில்களோடுங் கூடிய காஞ்சித்தலமுதலாகிய நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளிலேயும் அருளாளனென்றும் வள்ளலென்றும் விளங்கிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (௬௫)

மைநாகமாழ்கிரியண்டிவாழ் வகைபோன்ற நின்னருள்
வெள்ளவாழ்ந், தாசையினுலிருந் ததினூறலைச் சுவைத்தலைவனுறத்
தருமாறெவன், கையினுலறிக் கோடாண்ணிக் கவித்திரந்தீ
யருள்செய்திடும், ணைதனரீனிற் சரியாவனோ நாராயணா
நாராயணா.

(இ-ள்.) மைநாகமலையானது சமுத்திரத்திலே முழுகிவாழுந் தன்மைபோலே தேவரீருடைய கிருபாசமுத்திரத்திலே ஆசையாயிருந்து ஊறும்படியாய்ப் பொருந்தின எனக்கு வரத்தைக் கொடுக்கும்படியான மார்க்கம் எவ்விடத்திலேயோ தெரியவாராது; நான், பிரமாவினுடைய சிரத்தைக் கிள்ளிப் பொருந்தாநின்ற தரித்திரம் தீரும்படியாய்த் தேவரீர் கிருபைபண்ணுநின்ற ருத்திரனுக்குச் சமானமாக மாட்டுவேனோ? ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (௬௬)

எமக்கென்றுவாழ் குடும்பத்திலே யிழப்புண்ணுவர
மாதாதையர், தமக்கொன்றைவைத் திலரென்பரே சழக்
குள்ளோர் வழக்குள்ளோர், சுமக்கின்றவச் சுமையாள
னச் சுதன்மற்றையச் சுமைகட்கெலாம், நமக்கென்னகா
ரியமென்பரோ நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) எங்களுக்கென்று வாழாநின்ற குடும்பத்திலே அவதிப்படும் பேர்களாகிய பாவிகள், நம்முடைய அவதி தீரும்படியாய் நம்முடைய பிதாக்கள் நமக்கு ஒன்றையும் வையாமற்போனார்களே யென்று அழுவார்கள்; இந்தச் சம்சாரமாகிய சுமையைச் சுமக்கா நின்ற புருஷன் அச்சுதனுகையாலே, அந்தச் சுமைகளைத் தாங்க நமக்கென்ன காரியமென்று அறிவாளர் சந்தோஷிப்பார்; ஸ்ரீமந் நாராயணனே, எ-று. (கூஎ)

பசுக்கட்குமா யினையாடியிற் பலபாடியா டியுமாயர் தம், சிசுக்கட்குமா யினைமைந்தனுய்த் திருட்டுக்குமா யினை யன்றுதான், முசுக்கட்குமா யினைநாயினேன் முசிப்புக்குமா பருள்பூவையே, நசுக்கிப்பின்வா சனைகொள்வரோ நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) ஆயர்பாடியிலே யிராநின்ற பசுக்கூட்டங்களுக்கு இரட்சகராத்தாவாகியும், இடைப்பிள்ளைகளுக்குப் பாடலுடனே ஆடல் காட்டியும், சிறுபிள்ளையாய் வெண்ணெய் திருடுந் தொழிலுக்கு இசைந்ததுமல்லாமல் முன்னாளையிலே குரங்குகளுக்கு நேசமாகி இரட்சித்த தேவரீர் நாயினேனுடைய தளர்ச்சிக்குக் கிருபை பண்ணுமல் புட்பத்தை நசுக்கி முகப்பவரைப்போல உபேட்சை பண்ணலாமோ? ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (கூஅ)

குலங்காணவே குடிகாணவே குணங்காணவே பழுதா யினுங், பலங்காணுநின் னடியாரெனிற் பவசாகரப் பரப் பென்னுளங், கலங்காமலே கலங்காணுமே கழலாமலே கழல்காணுமே, நலங்காமலே நலங்காணுமே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) குலவண்மையும், குலத்தின் நிலைமையும், குணப் பெருமையும் ஆகிய இவைகளைக் காணுமிடத்தில் பழுதாயிருந்தா

லும், "தேவரீருக்கு அடிமைப்பட்டார்களேயானால் மேன்மைபெறு வார்கள்; ஆதலால் பாவசமுத்திரப் பரப்புக்குள்ளே என்னுடைய நெஞ்சமானது கட்டுவிட்டுக் கலங்கி ஒதுங்கி நலங்காமல் நலங்கா னுங் கப்பலைப்போன்ற திருவடியைக் காணும்; ஸ்ரீமந்நாராயண னே, எ - று. (சுக)

என்றோனுநீ யலனோனுமவ் வியலுந்தியண் டினனல்ல னிற், போனாறுனைவன் பெறுபிள்ளையைப் போபோபிதா வினவாதிரான், சான்றோர்முனே யினிநோயைநீ தவிராயெ னிற் சபதங்கெடும், நான்றோரைவீ சியவாளனே நாரா யணா நாராயணா.

(இ-ள்.) என்னைப்பெற்றவனும் நீயலவோ? நானும் அருமை யான இயல்பொருந்திய உமது உந்தியிலே இருந்தவனல்லவோ? உம்மைப்போலே இரக்கமில்லார் எவரிருக்கிறார்கள்? போ போ; பிதாவானவன் பெற்ற பிள்ளையை வினவாதிருப்பானோ? பெரி யோர்கள் முன்பாக என்னுடைய நோயை இனித் தீராமற்போனீ ரானால், உமது சரணாகதி சம்ரட்சணை யென்கிற நெறி கெட்டுப் போகும்; பகைஞரைவீசிய வாளாயுதத்தையுடைத்தாகிய ஸ்ரீமந் நாராயணனே, எ- று. (எ0)

கஞ்சப்பதந் தனையந்நனே கட்டிக்கரைந் தவசத்த ராய், நெஞ்சத்துநா ரணவென்றுதா னியமித்துநித் திரை கொள்ளுவார், கொஞ்சத்தைநின் றளவாக்குவாய் குணபத் தைவாழ் குடியாக்குவாய், நஞ்சத்தையா ரமுதாக்குவாய் நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) தேவரீருடைய தாமரைபோலும் திருவடியை யுள் ளத்திலே நினைந்து ஞானக்கயிற்றினாலே அங்ஙனே கட்டிக்கரைந்

திருகிப் பரவசத்தை யடைந்து ஸ்ரீமந் நாராயணனேயென்று நிச்சயம்பண்ணி ஆனந்த நித்திரை கொள்ளுவார்கள் துரும்புபோலேயிருந்தாலும் அவர்களை மகாமேருவாகச் செய்தருளுவாய்; இதுவுமல்லாமற் புழுக்களை ஐசுவரியத்தை யுடைத்தாகிய குடும்பங்களாகவும், விஷத்தை யமிர்தமாகவுஞ் செய்தருளாநின்ற மகிமையையுடைய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (எக)

எழுநெட்டிருப் பருமேனிவந் தென்கைக்கசப் படுமென்றுநான், தழுவிக்கொளத் திரிகின்றனன் சகலச்சராசரமாகுநீ, வழுவிக்கொடங் கிங்கோடியே வரநல்க முன் வரவஞ்சியே, நழுவிக்கொடே திரிகின்றதென நாராயணா நாராயணா

(இ-ள்.) நெடியதாய் வளர்ந்திராநின்ற உமது பருத்த திருமேனியானது எனது கைக்குள்ளே வந்தகப்படுமென்று நான் தழுவிக்கொள்ளத் திரிகின்றேன்; சகல சராசரங்களாகிய தேவரீரென்முன்னே வந்து வரத்தைக் கொடுக்கப் பயந்து அங்குமிங்குமோடி வழுவிக்கொண்டும் நழுவிக்கொண்டும் திரிகின்றதென சொல்லும்? ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (எஉ)

எனைக்காக்கநீ வரமேன்மையென் றிருப்பாய்பராக் கதுவுண்டுநின், றனைக்காத்தவா கனமில்லையோ தகுசேனைகாவலனில்லையோ, நினைக்காத்தசே டனுமில்லையோ நினைவில்லையோ விமையோர்பிரா, னனைக்காத்தமா ருதியில்லையோ நாராயணா நாராயணா.

(இ - ள்.) அடியேனை இரட்சிக்கவருதல் மேன்மையென்றெண்ணியிருப்பீர்; அப்படி இருக்குமெண்ணத்தில் பராக்குவந்ததோ? அல்லது தேவரீருக்கு வாகனமாகவும் துணையாகவும் காத்

துக்கொண்டிராநின்ற கருடனும், சேனைக்காவலனும், ஆதிசேஷனும், தேவர்களாகிய வானவர்களுயிரை இரட்சிக்கச் சஞ்சீவி கொண்டுவந்த அனுமானும் இல்லாமற் போனார்களோ? அல்லது திருவுள்ளத்தில் ஞாபகமில்லையோ? சொல்லும் ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (எரு)

கண்போன்றுகோ மகன்மாற்றவன் கடுகொத்தபொய்க் கிருள்பார்த்ததோர், பண்பொன்றுநூ லுரைசெய்யநான் பலபொய்ச்சொலால் விளையாடினேன், மண்பொன்றிநீ ரனல்பொன்றிவிண் வளிபொன்றவே வருமன்றுநின், கண் பொனாறுநீ தரல்வேண்டுமே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) கண்பார்வைபோன திருதராட்டிரன் குமாரனாகிய துரியோதனனுக்குப் பகைவனான தருமராசன் கடுகளவு பொய் சொன்னதினாலே இருள்சூழ்ந்த நரகத்தைப் பார்த்தானென்றும் ஒப்பில்லாத பண்புபொருந்துஞ் சாஸ்திரஞ் சொல்லியிருந்தும், நான் அனேகமான பொய்களை விளையாட்டாகச் சொல்லினேன்; ஆதலால் எனக்கென்ன கதிவருமோ தெரியவராது; பிரிதிவு, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் ஆகிய பஞ்சபூதங்களுந் தேவர் குட்சியில் அடங்குங்காலத்திலே அடியேனும் வந்து சேருவேன்; அப்போதாகிலும் உமது கண்பொன்று மாத்திரம் வைத்து என்னை இரட்சித்தருளவேண்டும்; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (எசு)

போகேந்திரன் சிரமேந்துநின் பூதேவிபுல் லையேதனே, ஆகேனெனு வுரைசெய்வனே ளடியேனையேந் துகை வேண்டுவாய், மாகேந்திரன் றன்தம்பியே வடவேங்கடா சலவள்ளலே, நாகேந்திரிய நகமேந்திரிய நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) சர்ப்பங்களுக்கு இராசனாகிய ஆதிசேஷன் முடிக ளிலே ஏந்தாநின்ற உமது தேவியாகிய பூமிதேவியானவள் பாபிக ளைத் தாங்குவதற்கு வருத்தமாயிருக்கிறதென்று தேவரீருடைய திருச்செவியிலே விண்ணப்பஞ் செய்தருள்வாளாகில் அடியேனை மாத்திரம் தாங்கிக் கொள்ளும்படியாய் வேண்டிக்கொள்ளவேண் டும்; தேவேந்திரனுக்குத் தம்பியாகவும், திருவேங்கடமலைக்கு நாயகனாகவும் பொருந்திய வள்ளலே! பாஞ்சசன்னியத்தையும் கோவர்த்தனகிரியையு மேந்தியருளாநின்ற ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (எரு)

ஊழிற்பிறந் திடுபாவநோ யுடலைத்தொடா வகைதந்தி டாய், வாழ்க்குநா யகனிந்திரன் மனுவின்பதம் பெறவிச்சி யேன், ஆழிக்கையுன் கொடைமிக்கதென் றடியேனுமிகப் பெறலாகுமோ, நாழிக்குடங் கலங்கொள்ளுமோ நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) இகத்திலே மனுச்சக்கரவர்த்தியினுடைய பதமும், பரத்திலே வாழ்வுக்கு நாயகனாகிய இந்திரனுடைய பதமும் இச்சி யேன்; ஆகையால், ஊழ்வினையினாலே பிறந்திடாநின்ற பாவநோ யானது அடியேனுடைய தேகத்திலே சேராவகை செய்தருளிப் பரமபதத்தைத் தேவரீர் கடாட்சித்தருளவேண்டும்; திருவாழி தரித்த திருக்கரத்தையுடையவனே! உம்மிடத்திலே மிகுந்த தியாகமுண்டென்று நானிச்சைகொண்டதினாலே மிகுந்து வரு மோ? என் பிராப்தி யெவ்வளவோ அவ்வளவே முடியும்; அதுவும் எத்தன்மையெனில் நாழிக்குடத்தைக் கொண்டுபோய்ச் சமுத் திரத்திலே யமிழ்த்தினால் நாழிகொள்ளுமேயன்றிக் கலங்கொள் ளுவதில்லை; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (எசு)

தினுவுக்குளே யுளராறுபேர் சவிகைக்குநா யகருன்னை நான், பனுவற்சொலா வகைதட்டுவார் பழகிச்சதா நெறி

கட்டுவார், அனுவற்றசோரரைப்பெற்றியே யடியேனையா ளாரென்னவே, நணுகிக்கொடே திரிகின்றனன் நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) என்னுடைய தேகத்துக்குள்ளே இராநின்ற காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம், என்று சொல்லா நின்ற ஆறுபேர்களுண்டு; அவர் சலிகைக்கு நாயகராகிய தேவரீருக்குக் கவிதைகள் சொல்லாதபடி தட்டுவார்; அன்றியும் என்னோடு பழகி மார்க்கத்தையும் கெடுப்பார்; ஆதலால் நான் கிரமம் நீங்கிய அத்திருடர்களைக் கொன்று அடியேனை இரட்சித்தருளும் கர்த்தனே யென்று உம்மை அடுத்துக்கொண்டு திரிகின்றனன்; என்னை யாண்டருளவேண்டும் ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (எஎ)

உடைச்சேலைதா குழைக்கோலைதா வுணச்சோறுதா பணப்பேறுதா, கடைப்பூவடா வடைக்காயடா கறிக்காசடா கடைக்கோளனே, கிடைக்கோடிவா முடிச்சேதடா வெனப் பாவையார் கடுப்பார்பொலா, நடைக்காசையா யிறுத்தேனலோ நாராயணா நாராயணா

(இ-ள்.) உடுக்கிறதற்குச் சேலைதாடாவென்றும், காதுக்குப் பொன்னோலை தாடாவென்றும், உண்கிறதற்குச் சோறு தாடாவென்றும், மிகுந்த பணங்களைத் தாடாவென்றும், கடைப் புஷ்பங்களை வாங்கித்தாடாவென்றும், பாக்கு வெற்றிலை தாடா வென்றும், கறிக்குக் காசுதாடாவென்றும், கடைப்பட்ட கோளனேயென்றும், படுக்கைக்கு ஓடிவாடாவென்றும், அடிச்சோமணிலே முடிச்சேதடாவென்றும்வம்பாகப்பேசி வெறுத்துக் கெடுக்கின்ற வேசியருடைய பொல்லாத நடத்தைகளிலே ஆசையாய்த் திரவியத்தை யெல்லாம் இழந்துவிட்டு விழலானேன் ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (எஅ)

கன்னிப்பெருங் கடலோடுவான் கம்பத்திலே விளையாடுநான், உன்னிக்கொளும் பயமென்னநோ யுட்பட்டு நெஞ் சுழல்வுற்றனன், என்னிற்பயந் தெளிவித்திடா யெல்லோர்க்குநீந் தென்மட்டிலே, நன்னிக்குணம் பிடிபட்டதே நாராயணா நாராயணா.

(இ - ள்.) பெரிதாகிய கடலிலே நீந்தவும், கம்பத்திலேறி விளையாடவும் பொருந்திய இளம்புத்தியை யுடையவன் சென்ற பிற்பாடு நினைத்துக் கொள்ளாநின்ற பயங்களைப்போலே, நோயுட் சிக்கியபின் எனது நெஞ்சம் வருந்துகின்றனன்; ஆதலால் என்னிடத்திலே உண்டாகிய பயத்தைத் தெளிவித்தருளவேண்டும்; யாவருக்குங் கிருபை செய்கிற நீ என்மட்டுஞ் செய்தருள உமக்கு உலோபகுணம் பிடிபட்டதோ? ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (எக)

புட்புள்ளவன் கொடியென்னவே பொற்பொன்னவன் கலையென்னவே, கட்புண்டரீ கமலத்தினேர் கண்ணென்னவே கரைகின்றிலேன், சட்புள்ளவுன் சமயத்திலே சலமண்டினேன் சரணண்டிலேன், நட்புள்ளதோ பகையுள்ளதோ நாராயணா நாராயணா.

(இ - ள்.) பட்சிரூபமாகிய கருடக்கொடியனே யென்றும், வண்மைபெற்ற சுவர்ணவஸ்திரனே யென்றும், தேனோடுகூடிய சிவந்த தாமரைக் கண்ணனேயென்றும், கரைந்துருகாத பாவியானவன், உமது சமயத்திலே வயிராக்கியம் பொருந்தித் திருவடியடைந்தேன்; அடியேனிடத்தில் நேசமிருக்குமோ பகையிருக்குமோ தெரியவராது; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ - று. (அ0)

கச்சுப்பிதிர்ந் தெழுகொங்கையார் கடைவாள்விழிப் படைகோடிகள், தச்சுக்கிடந் திடுநெஞ்சிலே தனியம்பு

ளைத் தவருய்வரோ, பிச்சுத்தயா பரனுனீ பெருமந்திரந் தனிலாற்றுவாய், நச்சுப்பெருஞ் சுளைவேலையாய் நாரா யணு நாராயணு.

(இ-ள்.) கச்சடங்காமலெழுந்த கொங்கைகளையுடைய கன்னி யர் கடைக்கண் பார்வையாகிய ஆயுதகோடிகள் எனது நெஞ்சிலே தைத்தருகிப் புண்ணுகியது ; அந்த நோயை என் சொல்வேன்? ஒரு பாணம் பட்டவர்கள் பிழைப்பதில்லையே; ஆதலால், நீ நித்திய பரனுகையினுலே இந்தப் பாணங்களைப் பிடுங்கிப் புண்களை உமது பெரிதாகிய திருமந்திரத்தினுலே ஆறும்படி செய்தருளவேண்டும்; ஆசையுடனே உயர்ந்த அமுதக்கடலிலே மேவும் ஸ்ரீமந்நாராயண னே, எ - று. (அக)

எய்தாரிருந் திடவம்பைநோ மிழிவாளர்போற் பழி பாதகம்,செய்தாரிறுத் திடலன்றியே தெய்வந்தனைச் சிதை வாரவே, வைதாவதென் விதனத்திலே வழிதப்புமே வாய் பாறுமே, நைதாதுவின் பரகாரனே நாராயணு நாராயணு.

(இ-ள்.) பாணத்தையெய்தவரிருக்க அம்பை நோகாநின்ற இழிவாளர்போலே பழிபாதகஞ்செய்த நானல்லவோ அனுபவிக்க வேண்டும்; அதுவன்றி தேவரீரை விதனத்தினுலே கெடுதலாக வைதென்ன? இதனுல் நன்மார்க்கமுஞ் சத்தியமுங் கெட்டுப் போகுமேயன்றி வேறில்லை ; சாமதிசையினுலே நைந்துபோகா நின்ற தாதுவுக்கு வயித்தியனுகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. ()

மூகினுக்குளே யடிபட்டவோர் முதுமக்கள்போற் றுணி விக்குநோய், மிகலற்பமோ விடுவித்திடாய் விமலத்தநீர் மடுவுக்குள்ளே, துகிலைக்கொடாய் துகில்விட்டிடாய் தொழ

வெட்கமே வியமைக்கணூர், நகிலுக்குள்வீழ் நகையச்சுதா நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) மேகவருஷத்தி லடிபட்ட கிழவர்கள் வருத்தத்தை யடைந்து இறக்குமாப்போல அடியே னிறக்கும்படியாய்த் துணிந்து செய்யாநின்ற நோயானது பெருகுதல் சொற்பமல்லவே; ஆதலா லது நீங்கும்படிக்குக் கடாட்சித்தருளவேண்டும்; முன்னொயிலே பரிசுத்தமான சலத்தோடுங்கூடிய யமுனாநதியிலே ஸ்நானம் பண்ணாநின்ற கோபிகா ஸ்திரீகளுடைய வஸ்திரங்களை அபகரித்துக்கொண்டுபோய்க் கொடாமலும் விட்டுவிடாமலும் நின்ற காலத்திலே அவர்களும்மைத் தொழுது கேட்க வெட்கத்தை யுடையவர்களாய் மைதீட்டிய கண்பார்வையானது தங்கள் கொங்கையிலே படியத்தக்கதாய்த் தலையைக் கவிழ்ந்துகொள்ள நகைத்தருளாநின்ற ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (அரு)

கமலத்தைவந் தயல்வண்டுணுங் கருதாததே தைரக ளொக்கவே, அமலத்தநீ ரிடைவாழினு மதுபோலவே யயலாரெலாம், நிமலப்பதந் தொழுமூரிலே நிலைபெற்றிருந் துனைவந்தியேன், குமலிக்குமோ ரருள்செய்திடு நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமான சலத்தோடுங்கூடிய தடாகத்திலே இராநின்ற தாமரையினுடைய பெருமையை யதனுடனே பிறந்த தவளை யறியமாட்டாது; பக்கங்களிலேயிருந்து வண்டுக ளதின் தேனைக் குடித்துச் சந்தோஷத்தையடையும்; அதுபோலத் தேவரீர் நிலைபெற்றிராநின்ற ஊரிலே அடியேனிருந்துந் தேவரீரைத் தோத்திரம் பண்ணிக் கடைத்தேற வறியேன்; அயலிலே இராநின்ற பிரமாமுதலாகிய பேர்களெல்லாந் தேவரீருடைய பரி

சுத்தமான திருவடியைத் தொழுது கடைத்தேறுகிறார்கள்; கடைபட்ட நாயினுக்கும் கிருபைசெய்தருளின ஸ்ரீமந் நாராயணனே, எ-று. (அச)

என்மாடுவீ டென்பிள்ளைபெண் டென்காணிமண் ணென்
சொபமெனும், தன்மாலிலை யறியாதபேர் தமதாகுமோ
வவையாவுமே, வன்மாயமென் றதுகண்டவர் வடவேங்
கடப் பதிவைகியே, நன்வானுயர் நிலைநிற்பரோ நாராயணா
நாராயணா.

(இ-ள்.) என்மாடென்றும், என் வீடென்றும், என் பிள்ளையென்றும், என் பெண்சாதியென்றும், என் காணி மண்ணென்றும், என்னுடைமையென்றும், தங்கள் மயக்கத்தினால் மூடரான பேர் எல்லாம் சொந்தமென்றிருப்பார்கள்; அப்படி அவைகள் சொந்தமாகுமோ? அவைகளுக்கும் இவர்களுக்கும் சம்பந்தமென்ன? இவையெல்லாம் வலியமாய்கையென்று தெளிந்து நன்மைபெற்ற மானிடரெல்லாந் தேவரீருடைய திருமலையை நித்திய பதார்த்தமென்று நினைத்துத் தங்கி உயர்ந்த நிலைபெறுவார்கள் ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (அரு)

பரலோகமும் பரரூபமும் பரபோகமும் பரமாயுவும்
சுரலோகமுஞ் சுரரூபமுஞ் சுரபோகமுஞ் சுராயுவும்
திரலோகமென் றிவையாவையுந் திருவேங்கடந் தனிலுள்ள
நரலோகமே மிகநன்றுகா ணாராயணா நாராயணா. [தால்

(ஞ-ள்.) பரமபதமும், திவ்விய திருமேனியும், நித்தியானந்தமும், நித்திய தத்துவமும் மற்ற இமையவர்நாடும், இமையவர் மேனியும், இமையவர் ஆயுளும், இமையவர் போகமும், இமையவர்களுக்கு நாயகனாகிய இந்திரனுடைய பதவியும் ஆகிய ஐசுவரியங்களெல்லாந் தமது திருவேங்கடத்தை யடைந்த பேர்களுக்கெல்

லாம் உண்டாகிய தன்மையினாலே இந்த நரலோக மிருந்த நல மையானது ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (அரு

நரர்+லோகம்=நரலோகம்=பூலோகம்.

அசவாதவன் பழிசெய்வேடர ரடியே னுடம் பிணிதின்றிடலாப
கசவாதுதின் பவர்போலவே கவராமலிங் கருள்கூருவாய்
குசலாயுதா சிறுகோவலா குறுவேதியா குலமன்னமா
னசவாவியிற் பயிலன்னமே நாராயணா நாராயணா.

(இ - ள்.) அசைவில்லாமல் வலிய பழியைச் செய்யாநின்ற வேடரானவர்கள் தயவில்லாமல் மிருகங்களைக் கொன்று தின்னுமாப்போலே அடியேனுடைய தேகத்தைப் பிணியானது பிடுங்கித் தின்னாமல் இவ்விடத்திற் கிருபைசெய்தருளவேண்டும் ; கலப்பையாயுதத்தை யுடையவனே! இளமையாகிய கோபாலனே! குட்டனாகிய வாமனனே! சூரியகுலமன்னவனே! மானசமடுவிலே விளையாடாநின்ற அன்னரூபமாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. ()

மீன்கூருமங் கிடிபாசியான் மிருகந்துறள் பரசாளி
கோ, மான்கூரலா யுதனையன்மேல் வருவாசியும் பெருவாசி
யோ, தேன்கூருமா கமசாரமுஞ் சிறுபோகமா கமசார
மும், நான்கூருரை குருபத்தனே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) மச்சமென்றும், கூர்மமென்றும், வராகமென்றும், நரசிங்கமென்றும், வாமனமென்றும், பரசுராமனென்றும், ஸ்ரீராமனென்றும், பலராமனென்றும், ஸ்ரீகிருஷ்ணனென்றும், வந்ததல்லாமல் மேலும் கற்கியாய் வருவதினாலே உமக்குப் பெரிதாகிய பலனுண்டோ? மதுரம்பொருந்திய ஆகமசாத்திரமுஞ் சிற்றின்பமாகிய காமசாரமும் நான்குவேத சாரமும் ஓதுவித்த குருவாகிய சாந்திபருக்குப் பத்தனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (அஅ)

மிறுக்கத்தகா தெனதாவியின் விளக்கிற்குநின் னரு ளெய்யிடாய், பொறுக்கத்தகா ததுமெய்யுடல் புழுக்கத் தகா தொரு பொரிலே, குறுக்கிட்ட பேர் நடுக்கிட்டிடக் குலே வாணனுர் திர டோளெலாம், நறுக்கிக்கை யார் துணைவிட் டவா நாராயணு நாராயணு

(இ-ள்.) அவமாகிய எனது தேகமானது புழுக்கங்கொண்டு பொறுக்கத்தகாமல் இறந்துபோகிறது தகுதியான காரியமல்ல வே; ஆதலால் உயிராகிய விளக்கானது அவிந்துபோகாமல் தேவ ரீர் கிருபையாகிய நெய்யமுது பெய்தருளவேண்டும்; ஒப்பில்லாத யுத்தமுகத்திலே குறுக்கிட்ட சிவன் முதலானபேர் நடுக்கங்கொள் ளப் பொல்லாத வாணுசுரனுடைய விஸ்தாரமான தோள்களை யெல்லாஞ் சக்கரத்தினுலே நறுக்கி இரண்டு கையை மாத்திரம் விட்டருளிய ஸ்ரீமந் நாரயணனே, எ-று. (அக)

புன்சொல்லிலே யகப்பட்டதும் போதாமலே யவமேற் றெனக், கெனசொல்லுவோ மெனவெண்ணியோ யாதோ வெனக் கீயாதுநீ, தென்சொல்லிலே வடசொல்லிலே திரு வாய்மொழிச் சதுர்வேதமா, நன்சொல்லிலே விளையாடு வாய் நாராயணு நாராயணு.

(இ-ள்.) அடியேனுடைய மூடபுத்தியினுலே பாடாநின்ற புல்லிதாகிய கவிதைச் சொல்லிலே அகப்பட்டதும் போதாமல எனது அக்கியானத்தையெல்லாம் ஏற்றபடியினுலே இவனுக்கு என்ன சொல்லுவோமென்று திருவுள்ளத்திலே யெண்ணியதோ என்னமோ கிருபைசெய்தருளாம லிருப்பதை அறிகிலேன்; தமி ழாகிய தென்சொல்லிலேயுங் கிரந்தமாகிய வடசொல்லிலேயுந் திருவாய்மொழியென்னும் நான்கு வேதத்தினுடைய நன்மை பெற்ற சொல்லிலேயுந் திருவிளையாடல் செய்தருளாநின்ற ஸ்ரீமந் நாராயணனே, எ-று. (கூ0)

மெலியாமையுந் திருஞானமு மிகுபோகமுந் திடதேகமும்
சலியாமையும் பகைநாசமுந் தனராசியுந் தகுசீலமும்
கலியாணமும் பெறநீதரக் கடனாளியாற் பினுமுன்னைநான்
நலியாமலே யருள்கூருவாய் நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) மெலிதலில்லாமையும், அழகிய ஞானமும், மிகுந்த போகமும், வலிய தேகமும், சலியாமையும், பகைநாசமும், திரவியராசியும், யோக்கியமான ஆசாரமும், கலியாணமும் ஆகிய இவையெல்லாந் தேவரீரிடத்தில் நான் பெறும்படியான கடன்காரனாதலால் இனி உம்மை நான் வருத்தாமல் பூரணமான கிருபை செய்தருளவேண்டும்; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (கூ)

சமர்த்தேதுநல் லறமேதருந் தயைபேதருந் தவமேதுமிக்
கமைத்தேதுமே லடைவேதுகா ரணமேதுபூ ரணமேதுசங்
கமத்தேதுரா கதமேதுசொல் கமைபேதுசெல் கதியாவுநீ
நமதேதுவா ரகைவாசனே நாராயணா நாராயணா

(இ-ள்.) சாமர்த்தியங்கள் தாமேது? நல்ல தருமங்கள் தாமேது? அருமையான தயவுகள் தாமேது? அரிய தவங்கள் தாமேது? மிகுந்த அமைப்புகள் தாமேது? மேலாகிய அடைவுகள் தாமேது? காரணங்கள் தாமேது? பூரணங்கள் தாமேது? கூட்டங்கள் தாமேது? ஆணவங்கள் தாமேது? சொல்லிய பொறுமைகள் தாமேது? செல்லாநின்ற மோட்சங்கள் தாமேது? இவைகள் யாவும் தேவரீருடைய கிருபையேயன்றி வேறில்லை; ஆதலால் உமது திருவடிகளுக்கே நமஸ்காரஞ்செய்து நின்றேன்; துவாரகாவாசனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (கஉ)

பித்தங்கயஞ் சொறிதேமல்கம் பிதமீளைகா மலைபாண்டுவுன்
மத்தஞ்சுரஞ் சளிசன்னிகால் வலிசூலைவிக் குதல்கக்குவா
யுத்தம்பனந் தலைநோவுமற் றுளநோயெலாந் தொடராமலே
நத்தம்மகர்க் கொருகாவலா நாராயணா நாராயணா. [லாள்

(இ-ள்.) பித்தம், க்ஷயம், சொறி, வெள்ளைப்பாண்டு, நரை, ஈளை, காமாலைப்பாண்டு, உன்மத்தம், சுரம், சளி, சன்னி, கால்வலி, சூலை, விக்கல், கக்குவாய், தம்பனம், தலைநோய், மற்றுஞ் சொல்லாநின்ற நோய்களெல்லாம் அடியேனைத் தொடாமல் இரட்சித்தருளவேண்டுமே? ஆசைகொள்ளாநின்ற அழகிய தேவர்களுக்கெல்லாம் ஒப்பில்லாத தெய்வமாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ - று. (கூ௩)

துறையூருமா முதலைக்குலச் சுனைபொத்தமன் னவர்
வாசலில், குறையூர்வதுங் கசைசாடவே தலைக்கின்றதுந்
தலைசோரியாய், முறையூர்வதும் பிறகுன்னையே முனிபாவ
முந் தெரியேனலேன், நறையூரனே கருடாசலா நாரா
யணா நாராயணா.

(இ-ள்.) முதலைக்குலஞ் சஞ்சரியாநின்ற துறையையுடைய சுனைபோலே யிராநின்ற துஷ்டமன்னர் வாசலிலே குறைவுகளைச் சொல்லுமிடத்தில் அவர்கள் தருமம் விசாரியாமல் நேர்ந்தபடிக்குப் பிரம்புகளாலே அடித்திடத் தேகம் நொந்து தலைகளிலே உதிரம் பெருகும்போது முறையமிட்டுக் கேள்வியில்லாமல் பிற்பாடு தேவரீரைத் தெய்வமேயென்று வெறுத்துக் கொள்பவருடைய பாவந் தீர்வதேயில்லை ஆதலால் தேவரீர் சன்னிதானத்திலே முன்னமே முறையமிட்டேன்; திருநறையூரிலேயுந் திருவேங்கடமாகிய கருடாசலத்திலேயும் நிலைபெற்ற ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று.

பிணிவிட்டதே விதியாவையும் பிழைவிட்டதே சுகசீவியாய்
பணிவிட்டதே நமனோனும் பகைவிட்டதே பலபூசனும்
தணிவிட்டதே யதிஞானமே தகவிட்டதே யுனையோதவாய்
நணிவிட்டதே யென்மட்டிலே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) தேவரீர் கிருபைசெய்ததனுலே என்னளவில் சனனங்கடோறுந் தொடராநின்ற பிணி நீங்கியது; இன்னும் அவ்வருள் விதிகளையும், எமன் பகைகளையும், மன்மதன் சண்டைகளையும், நீக்கிச் சுகசீவியாகவும் பண்ணிவிட்டது; அதிக ஞானத்தையடையும்படியும் செய்தது; அதனுல் என் வாய் உம்மை ஓதும்படியாகவும் பொருந்திவிட்டது; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (கூ௫)

வாய்செய்தபுண் ணியங்கோடியென் வழிசெய்தபுண்
ணியங்கோடியென், தாய்செய்தபுண் ணியங்கோடிகந் தை
யர்செய்தபுண் ணியங்கோடியென், பாசெய்தபுண் ணியங்
கோடியென் பதிசெய்தபுண் ணியங்கோடியென், நாசெய்த
புண் ணியங்கோடிகா ணுராயணு நாராயணு.

(இ-ள்.) எனது வாக்கும், எனது மரபும், எனது மாதாவும், எனது பிதாவும், எனது பாடலும், எனது ஊரும், எனது நாவும் ஆகிய இவைகளெல்லாஞ் செய்த புண்ணியங் அனேகங் கோடியானபடியினுலே தேவரீரைத் தரிசிக்கப்பெற்றேன்; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (கூ௬)

உன்கோயிலென் கால்சூழவு முன்பாதமென் கண்காணவும்
நின்பாடலென் வாய்பாடவு நின்காரியங் கைசெய்யவும் [வும்
என்காதுநின் புகழ்கேட்கவு மென்னெஞ்சநின் னினைவுன்ன
நன்காதல் வரமேதரு நாராயணு நாராயணு

(இ-ள்.) உமது திருக்கோயிலை என் கால் சூழவும், உமது திருவடியை என் கண் காணவும், உமது சரித்திரத்தை என் வாய் பாடவும், உமது கைங்கரியத்தை என் கை செய்யவும், உமது புகழை யெனது காது கேட்கவும், உமது தியானத்தை என்

னெஞ்சு செய்யவும் பொருந்துகின்ற நல்ல வார்த்தைக் கொடுத்தருளவேண்டும் ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (கஎ)

இற்கண்ணெலா நாராயணா வெங்கெங்கணு நாராயணா
சொற்கண்ணெலா நாராயணா தொழிலெங்கணு நாராயணா
முற்கண்ணெலா நாராயணா முகமெங்கணு நாராயணா
நற்கண்ணெலா நாராயணா நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) வீடுகள் யாவையினும், வெளிகள் யாவையினும், சொல்லுகள் யாவையினும், தொழில்கள் யாவையினும், முன்னிடங்கள் யாவையினும், முகங்கள் யாவையினும், மற்ற நல்லிடங்களெல்லாவற்றிலும் பரிபூரணமாயிருப்பது நாராயணாவென்னும் தேவரீர் சொரூபமேயன்றி வேறொருவருண்டோ? ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (கஅ)

தேறுந்திருப் பதிவேங்கடந் தெரிசித்துநா ரணவென்றுதான், நூறுப்படிப் பவர்பன்னுவார் நூறும்மிருந் துலகாண்டபின், பேறும்பெறும் பிள்ளைப்பெறும் பெருமைப்பெறும் பெறுவிப்பையே, நாறுந்துழா யணிமார்பனே நாராயணா நாராயணா.

(இ-ள்.) வேதமுடிவிலே தேறுகின்ற திருவேங்கடமென்னுந் திருப்பதியைத் தரிசித்து ஸ்ரீமந்நாராயணசதகம் நூறுபாடலையும் படிப்பவர்களும், அர்த்தங்களாராய்பவர்களும், நூறுவருஷமிருந்து பிள்ளைகளை முதலாகிய உலகவாட்சியினது பலனை அனுபவித்தபிற்பாடு அவர்க்குப் பெருமையைப்பெற்ற பரமபதத்தைக் கடாட்சித்தருள்வாய்; பரிமளிக்குந் திருத்துழாயணிந்த திருமார்பயுடைய ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (கக)

நனிவாழிநின் பல்கோயிலு நனிவாழிநின் பலதேவிமார்
நனிவாழிநின் னடியாரெலா நனிவாழிநின் பல்வைபவம்
நனிவாழிநின் வடவேங்கட நனிவாழிநின் கவிகற்றபேர்
நனிவாழிநின் கவிகேட்டபேர் நாராயணா நாராயணா.

(இ - ள்.) சோழநாட்டிலும், பாண்டிநாட்டிலும், மலைநாட்டிலும், நடுநாட்டிலும், தொண்டைநாட்டிலும், வடநாட்டிலும், தேவரீர் நித்தியவைபவமாய் விளங்காநின்ற திருவரங்கம் பெரியகோயில் முதல் பரமபதம் அந்தியமாகவிராநின்ற நூற்றெட்டுத் திருப்பதியிலும் பாகவதர்கள் உச்சீவிக்கத் திருக்கோயில்கொண்டு எழுந்தருளியிராநின்ற தேவரீருடைய திருக்கோயில்களெல்லாம் பல்லாண்டு பல்லாண்டு மிகுதியாக வாழ்க; தேவரீருடைய வட்சஸ்தலத்தில் இன்பமுற்று வீற்றிராநின்ற மகாலட்சுமியும், பூமிப்பிராட்டியும், நீளாதேவியும் பல்லாண்டு பல்லாண்டு மிகுதியாக வாழக்கடவர்; திரிகாலங்களிலும் இடைவிடாமல் தமது திருவுள்ளமே ஆலயமாகச் செய்துகொண்டு தேவரீரைத் தியானஞ் செய்யும் கடல்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தின்கணுள்ள பரமபாகவதர்களியாவரும் பல்லாண்டு பல்லாண்டு மிகுதியாகவும் வாழ்க; தேவரீருடைய மகிமையுற்று விளங்கும் வைபவங்கள் பல்லாண்டு வாழ்க; சமஸ்கிருத பாஷைக்கும் திராவிட பாஷைக்கும் எல்லையாகியும், சதுர்வேதங்களும் மற்றைய சாஸ்திரங்களும் சொல்லப்பட்ட பொருள்களுக்கெல்லாம் முடிவாகியும், தர்மத்துக்கு வரம்பாகியும், பூமிதேவிக்கு மணிமுடியாகியும், தனக்கொப்பில்லாமல் பெருமை பொருந்திய சொர்ணமயமாகியும், ஓங்கிய தேவரீர் எழுந்தருளியிராநின்ற வடக்கின்கணுள்ள திருவேங்கடமலையும் பல்லாண்டு பல்லாண்டு மிகுதியாக வாழக்கடவது; திரிகாலக்கியானிகளாகிய வசிஷ்ட வாமதேவ விஸ்வாமித்திர வியாசபராச சுகசவுனகாதி ரிஷிகளும், மகாத்துமாக்களாகிய நம்மாழ்வார் முதலாகிய ஆழ்வார்களும், மதோத்தூரக

ராகிய இராமாநுஜாசாரியரும், வரகவிகளான தண்டிபவுபதி காளி தாசன் கம்பர் முதலாகிய கவிச்சக்கரவர்த்திகளும், பரமபாகவ தோத்தமர்களாகிய அழகிய மணவாள பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார் முதலாகியவர்களும், இவர்களாற் செய்தருளிய வேதங்களும், வைஷ்ணவாகமங்களாகிய ஸ்ரீ பாஞ்சராத்திர வைகாசனங்களும், இதிஹாசங்களாகிய இராமாயண பாரதங்களும், வாமம் வராகமுத லிய புராணங்களும், மற்றுமுள்ள நூல்களுமாகிய இவைகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற தேவரீருடைய நித்திய கல்யாண குணங் களை அத்தியயனஞ்செய்த பாகவதர்கள் யாவரும் பல்லாண்டு மிகுதியாக வாழக்கடவர்; இவ்வாறு மகிமையுற்ற தேவரீர் விஷய மாகச் செய்தருளிய கவிகளைச் சிரவணஞ்செய்து உடன் கேள்வி யுற்ற பாகவதர்களியாவரும் பல்லாண்டு பல்லாண்டு மிகுதியாக வாழக்கடவர்; ஸ்ரீமந்நாராயணனே, எ-று. (க00)

வடவேங்கட

நாராயணசதகம் மூலமும் உரையும்.

முற்றுப்பெற்றன

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீராமஜெயம்.

வடவேங்கட நாராயண சதகத்தின்

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி.

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.

SECOND EDITION] 1934 [1000 COPIES

உ

சிவமயம்.

மாயூரம் நல்லதுக்குடி

கிருஷ்ணையரவர்களியற்றிய

அவையாம்பிகை சதகம்.

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1913.

விலை அணா 2.

உ

சிவமயம்.

அவையாம்பிகை சதகம்.

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

அவையாம் பிகைசதக மன்பா யுரைக்க
உபய சரண முதவுஞ்—சபைநடுவுள்
ஆடுகின்ற வையன்முத லன்பாகப் பெற்றெடுத்த
கோடுளா * மாதங்கங் குறித்து.

நூல்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பாதாம் புயத்திற் சிறுசதங்கைப் பணியுஞ்
சிலம்புங் கிண்கிணியும்
படர்பா டகமுந் தண்டையுடன் பணியுங்
கொலுசுந் தழைத்தருளும்
பீதாம் பரமுந் துவளிடையும் பிரியா
தரைஞாண் மாலைகளும்
பெருகுந் தாள நவமணியும் பூணையுங்
குயமு மிருபுயமும்

* மாதங்கம்-யானை; இங்கே யானை முகத்தினையுடைய விநாயகரைக் குறித்தது.

போதா ரமுத வசனமொழி புகலு
நகையுங் கயல்விழியும்
புண்டரீகத் திருநுதலும் பொன்போற்
சடையு மதிமுகமும்
வாதா டியபே ரின்பரச வதனக்
கொடியே யுனையடுத்தேன்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே.

அஞ்சு முகத்தி நலமுகத்தி யாறு
முகத்தி சதுர்முகத்தி
யலையிற் றுயிலு மான்முகத்தி யருணை
முகத்தி பரம்பரத்தி
பஞ்சா க்ஷரத்தி பரிபுரத்தி பாசாங்
குசத்தி நடுவனத்தி
பதுமா சனத்தி சிவபுரத்தி பாரத்
தனத்தி திரிகுணத்தி
கஞ்ச முகத்தி கற்பகத்தி கருணா
கரத்தி தவகுணத்தி
கயிலா சனத்தி நவகுணத்தி காந்தண்
மலர்போற் சதுர்க்கரத்தி
* மஞ்சு நிலத்தி பரம்பரத்தி மதுரச்
சிவத்தி மங்களத்தி
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே.

உச்சிக் கினியே யருட்கினியே யுணர்வுக்
குணர்வா யுயிர்க்குயிரா

* மஞ்சு — அழகு.

யுதித்த கிளியே பரவெளியி லொளிவான்
பழத்தை யுன்னிவரும்
நற்சொற் கிளியே கதம்பவன நகரில்
வாழும் பரைக்கிளியே
ஞானக் கிளியே மறைவனத்தி னடனக்
கிளியே சிவக்கிளியே
பச்சைக் கிளியே யன்பர் * ததி படரும்
வாவி யோடையினிற்
பரவுங் கிளியே நிதிக்கிளியே பவழக்
கிளியே பதிக்கிளியே
வச்ரக் கிளியே நவபீட வாசற்
கிளியே யருளமையும்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௩)

பண்டு மறையின் முடிவினுள்ளே பழுத்த
பழமே யருட்பழமே
‡ பரிபா கத்துப் பத்தர்நெஞ்சிற் படர்ந்த
பழமே நவமுடியே
என்றுங் கனிந்த திருப்பழமே யிமையோர்
தேடித் தேடியுமே
யெட்டாப் பழமே காசினியி லெவர்தாந்
தனையே யுணர்ந்தோர்கள்
கண்டு புசிக்கும் பதிப்பழமே கருணைப்
பழமே சிவப்பழமே
கயிலா யத்தி லரன்முடிமேற் கனிந்த
பழமே கதிப்பழமே

* ததி - தத்துவம். ‡ பரிபாகம் - ஏற்ற பக்குவம்.

டன்றுண் மணக்கு மடியவர்க்கு மாயோ
கியர்க்கு முதவிநிற்கும்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே.

தேனே பாலே சருக்கரையே தெவிட்டா
ருசியே கற்கண்டே
சீனி யுடன்முப் பழச்சாற்றிற் சிறந்த
ரசமே செம்பொன்மலை
மானே மடலே மடக்கொடியே வளர்ந்த
வனமே திருவதன
மயிலே குயிலே யன்பரெலாம் வாரிச்
சொரியு மனுநிதியே
ஊனே யென்ற னுயிர்க்குயிரே யுள்ளும்
புறம்பே யுறுமொழியே
யொளிசேர் கனகக் கற்பகமே யுதித்த
சுடரே திருப்பரமே
வானே வானின் வளிக்கனலே வனமே
பூவே வரைமகளே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே.

பஞ்சா பரணி நவபூரணி பரணு
பாணி தவசரணி
பரமேஸ் வரியே யீஸ்வரியே பஞ்சா
க்ஷரத்தி பங்கயத்தி
எண்சா ணுடம்பிற் றெண்ணூற்று றிசைந்த
தத்வா திகமுகமே

யிறையோ னிடத்தி னடனமிடு மிமையோர்க்
கரசே யேகவெளிக்
ஞ்சா சனத்தி னிலையாளே கருணை
லயத்து ளுறைபவளே
கன்னற் சிலையு மம்பூவுங் கரத்திற்
சிறந்த பரைத்திருவே
ஞ்சா குலந்தீர் திருவடியர் மனத்து
ளுறையுங் கிருபைக்கடலே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (சு)

ங்கு நிறைந்த வருண்மணியே யேக
மணியே யொளிர்மணியே
யிறையோ னிடத்தி னடனமிடு மிமைய
மணியே நவமணியே
ங்குல் பகலுங் கண்டவெளிக் கலைநான்
குடைய திருமணியே
கண்ணின் மணியே பொன்மணியே கமலா
சனத்தில் வளர்மணியே
ங்கு மடியா ரிதயமதிற் றழைத்த
மணியே நவமணியே
தரணிக் கொளிவா யிரவுபகல் தானே
வளர்ந்த தவமணியே
ங்குங் கருத்தை நிலைநிறுத்தி வதன
வெளியிற் படர்மணியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (எ)

அழியச் சனன வலைமுழுது மலையு
மனத்தை நிலைநிறுத்தி

யாதார ராதி யடிநடுவு ளருணு
சலத்தின் வேரினுள்ளே
சுழியைத் திறந்து வாயுவதாற் சுடரே
சகபூ ரகத்தாலுந்
தோன்றுங் கும்ப காதியுடன் சோதி
படரு ஞானவெளி
விழியுந் திறக்கு மதிக்குழம்பு மிகுந்து
சுரக்கு நவக்கிரக
வெளியா மேலே வெளிபடர்ந்து விம்மித்
தனையே யாண்டருள்வாய்
வழியைப் பொருத நாயடியேன் மனத்தா
மரையு ணீவருவாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே.

கண்ணு ரமுதே யுனையெனது * கண்டான்
களிக்க மொழிகுளறக்
கதித்த வுயிரு முடல்புளகங் காணும்
பருவம் பெறுவேனே
விண்ணு ரமுதே சிவபுரத்தில் விளைந்த
கனியே தேன்கடலே
வீசிப் படர்ந்த கமலமதில் வீற்றே
யிருக்கும் விழிச்சுடரே
பெண்ணு னதுவே யாண்வடிவே பேணு
மலியே பிறங்கொலியே
பேதை நாயே னிதயமதிற் பிரியா
திருக்குந் தவக்கொழுந்தே

* கண்டான் - கண்தான்.

மண்ணு டியவ னிடப்பாகம் வளருங்
கொடியே மடமயிலே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௯)

தீரா மயக்கப் பிணிநோயைத் தீர்க்கு
மருந்தே யருமருந்தே
தேவா திகளு மறியாத ஸ்ரீகிருஷ்
ணு தி * சோதரியே
ஆரா திப்பார் பூசிப்பா ரமைந்துன்
ஞம மதைநினைப்போ
ரடுத்தோ ரின்ப சுகமுமுனை யடையு
மெனவே மறைவிளம்ப
நேரா யிருந்து களிப்பவளே நித்யா
னந்த சுகப்பொருளே
நெறியே குறியே யெனையாளு நிமலி
யமலை சுகத்தாளே
வாரா கினியே துட்டரிட மனத்தை
யழிக்குஞ் சினத்தாளே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௧0)

மெய்யிற் படர்ந்த வருட்கடலே வினவு
ஞான முளரியினில்
விரிவாய்ப் பொருந்தும் பாதிதியே வினையை
யகற்றும் பதமுடையாய்
உய்யுந் தவத்தோர் மேலோர்க ளுறுதி
யுடனே மகிழ்பதியே

* சோதரி - சகோதரி.

ஒன்று யோக முடிவதனி லொளியாய்
வெளியா யுதித்தவளே
செய்ய கமலத் தயன்மனைவி தினமும்
பணியுந் திருவருளே
தேகா தேகக் கொடியையெலாஞ் சிறந்து
நிறைந்த சின்மயமே
வையத் தடங்கா வருளமலை வருண
வருண வொளிமணியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே.

வென்ன மொன்று யிரண்டாகி வளர்ந்தோ
ரைந்தா யெட்டாகி
வானும் வானின் வளிக்கனலாய் வனமாய்ப்
பாராய் வகையைந்தாய்ப்
பன்னு மறையோர் நான்காகிப் பரந்த
சாத்ர முடனாறாய்ப்
பதினெண் புராண வாகமங்கள் பரிந்தோ
ரிருபத் தெட்டாகி
உன்னி நெடுமா லயனாலு முலகை
வகுக்கக் காப்பாற்ற
வுடனே சங்கா ரித்திடவு முறையா
லொடுதன் கேள்வனுமாய்
மன்னி நிதமு மூட்டிவைத்த மதலாய்
மேரு மகளாக
மயிலா புரியுல் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே.

தந்தை தாயார் சுற்றத்தார் சகல
வாழ்வு முனதருளே

தமியேன் செய்யும் வினையுனது சடல
முனது வுயிருனது
சிந்தைக் கிசைந்த வடிமையென்றும் செகத்தி
லெவர்க்குந் தெரியாதா
சிந்தா மணியே யெனக்குவருஞ் செயலே
யுனது செயலலவோ
சொந்த வடிமை கிடந்தலையச் சும்மா
விருந்தா லுனைவிடுமோ
சோதி வதன மணிவிளக்கே * துவாத
சாந்தப் பெருவெளியே
மைந்த னெனவந் தாண்டருள்வாய் வசன
வதனி நவச்சரணி
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கரு)

பேயே னூமை விழிக்குருடு பேணுஞ்
செவிடு கான்முடமாய்ப்
பிள்ளை யெனவே யீன்றவர்க்குப் பிரிய
விடவு மனதாமோ
நாயேன் செய்யும் வினைமுழுது நலமாய்ப்
பஞ்சுப் பொறியெனவே
† நகத்திச் சிவத்துளனதுயிரை ஞானப்
பதியுட் சேர்த்தருள்வாய்
ஆயே யமலை யருட்கடலே யகிலா
தார முடிவிளக்கே
யணங்கே யிணங்கு மடியவர்கட் கமுத
ஞான மருளரசே

* துவாதசாந்தம் - பன்னிரண்டா மவத்தை. துவம் - இரண்டு, ம் - பத்து. † நகதி - அகற்றி.

மாயே செகமோ கனமான வடிவே
முடிவே மலைமகளே
மயிலா புரியில் வளர்ஈசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே.

எண்ண வடங்கா தெனதுசென்ம மேட்டி
லெழுதி முடியாதங்
கிடிப்பார் நீண்ட மரம்போலு மெமனூர்
பதியி லடைந்தலைந்து
பெண்ணின் மயக்கம் வினைமயக்கம் பிறவி
மயக்கந் துலையாது
பித்தர் சாலப் புலையருடன் ப்ரமைகொண்
டடிமை யலைவேனே
வண்ணக் கலையே கதிமுதலை வனசப்
பதியே யதிமதுர
வனமே கனமே யோகியர்கண் மனமே
குடியே வாரிதியே
மண்ணிற் கனக முடிநடுவெண் வாதா
டியபே ரொளிவிளக்கே
மயிலா புரியில் வளர்ஈசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே.

பறந்த பறவை நாற்காலாய்ப் படரும்
விலங்கு மூர்வனவும்
பதிய தனில்வாழ் சீவர்களும் பாரி
னிலையாந் தாபரமும்
பிறந்த மனிதர் தேவரொடு பிசகா
தெடுத்த செனனமதிற்
பெற்ற தாயா ரெத்தனையோ பிறவி
மனையாள் புதல்வர்களும்

நிறைந்த கோடா கோடியினி னிலையா
னதுவு மொன்றறியே
னீயே தாயென் றநுதினமு நெறியே
யருளிப் பிறவியினி
மறந்து விடவு முனதுபய வனச
மலர்த்தா ளீந்தருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கசு)

செடத்தை யெடுத்து மயல்நிகழத் திகைப்பி
லுயிரு மகப்படவுந்
தேசா சார வதிமோகத் திருக்கில்
மனமு முருக்கமுடன்
கடத்தை யெனதென் றபிமானக் கருமா
மயிலா ருடனுசைக்
காத லதனி லுயிர்மறைந்து கலங்கிக்
கலங்கி யலைவேனே
நடத்தை யறியாப் பரிபாக நாவா
லுன்ற னிருபதத்தை
நம்ப மனதி லுறுதியொன்றாய் நாட்டி
யென்னையோ ராளாக்கி
மடத்தை யறிய வதிலழைப்பாய் மதிவா
ணுதலே மலைமகளே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கஎ)

காவே யிலங்கும் பொன்னிநதிக் கரையே
யிலங்கு மயிலைநகர்
கங்கை முதலாம் புண்யநதி கருதிப்
பணியு மூதூரே

பாவே யிலங்குங் கவிவாணர் பகரு
மறைவே தாகமங்கள்
பயிலும் வீதிக் கமுகிளநீர் பாயும்
வாழை குருந்தேறும்
ஆவே யிலங்கு வயல்சூழு மதிலே
நாறு விருக்ஷமுட
னமுத ரசமாய்க் கனிபழுக்கு மருகிற்
பறவை யினஞ்சூழும்
மாவே யிலங்கு மறுதினமு மருவுங்
கயிலை நிகராமம்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே.

என்ன மயக்க மிதுபுதுமை யிதையா
ருடனே யானுரைப்பே
னெடுக்க முடியா வினைச்சுமையை யேழை
தலையீ தெடுத்தேற்றி
மன்னிப் பிறக்க விடமுமன்றி வாகாய்
நடக்க வழியுமன்றி
மயக்கக் கொடுவேல் முனைக்கானில் வனவே
டர்கள்செந் நாயுடனே
என்னை மறிக்கக் கொடுமையுட னெழுந்தே
* யுழுவை பாய்ந்திடவிட்
டிதிலே நிறுத்தி யலைச்சலைவிட் டெங்கே
யொளித்தா யீஸ்வரியே
வன்ன மயிலே யெனக்குரைத்த வசன
மதுபொய் யானதென்றோ

* உழுவை - புலி.

மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கக)

பாகு சேருங் குழலணங்கே பணத்தை
யணியுஞ் சதுர்க்கோதாளி
பாதி மதியுங் கதிரணியும் பரம
ஞான வெளிச்சுடரே
ஆகும் பருவ மறிந்தென்ற னாவி
யாமுன் னுபயபத
மடுத்துக் கவிதைச் சாந்தொடுத்தே யமைந்து
பொழிய வரந்தருவாய்
ஏகு மயக்கத் துட்டருட னினிதா
வெனைச்சேர்த் தகற்றாதே
யிமவா னளித்த திருமகளே யெங்கு
நிறைந்த பெருவெளியே
வாகு பொருந்துங் கிருஷ்ணனது வரிசைத்
துணைவி சுகவதனி
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (உ0)

விதியின் முறைமை யெத்தனைநாள் வினையிற்
படுவ தெத்தனைநாள்
விசுவா சிக்கக் கொடுமையன்றி வினையும்
பகையு மெத்தனைநாள்
அதிக வினையு மெத்தனைநா ளற்ப
வாழ்வு மெத்தனைநா
ளதிலே குரோதித் திருப்பதெலா மழியும்
வகையு மென்னாளோ
பொதிகை மலைய னரியயனும் புகழ்சேர்
காமன் றிசைப்பாலன்

போற்று முன்ற னிருசரணம் பொருந்தி
மகிழ்வ தெந்நாளோ
மதியைத் தரித்த முகில்வேணி மயிலே
குயிலே வான்மணியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (உக)

சிந்தா மணியின் பூசைசெய்தாற் செகத்தி
லெவர்க்குங் குறைவருமோ
செல்வ முடனே கல்விதருந் திரளாம்
வினைக ளென்பவெலாம்
மூன்று ஞன போதிலேயே முதல்வி
யுன்ற னருளுலகில்
மூழ்கிக் கனமாய் வினையிருளு முறியப்
படர்ந்து மறைந்ததுபோல்
இந்தா வெனவே நீகொடுத்த வியல்பே
யல்லான் மானிடரோ
டேற்கை சேர்க்கை யவருரைத்த தேதா
கிலுமுண் டோவுரையாய்
மைந்தா வெனவே யமுதளித்த வகையை
நீயு மறந்தாயோ
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (உஉ)

வெகுநாட் பழய வடிமையெ ன மிகவுங்
கனிந்தே யருளளித்து
வெளியைக் காட்டிக் களிப்புடனே விம்மி
விழிநீர் சொரிந்தருளத்
தகுமெய்ஞ் ஞானச் சாரமெலாந் தந்தோந்
தந்தோ மென்றுரைத்த

தாய்தான் மறந்தா லுலகினினித் தாளுர்
பகையா ரென்னசெய்கேன்
புகழ்நா ரணியே யுன்னைவிடப் பொருளு
மருளும் வேறுமுண்டோ
பொல்லா தவனு னுனும் பிள்ளை
யிவனென் றருள்புரிவாய்
வகுத்த சேயைப் பால்கொடுத்து வளர்க்கா
திருக்குந் தாயுமுண்டோ
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (உ௩)

* சோத்ர வழியால் வருவினையுந் † தொக்கு
வழியால் வருவினையுந்
தொடருஞ் ‡ சட்சு வழியாலுஞ் சொன்ன
வுடனே § யாக்ராணம்
பார்த்த வழியிற் காணமதைப் பற்றி
யுயிரைக் கலங்கடித்துப்
பண்ணும் வினையும் வெகுகோடி பாழ்போ
னதுவும் வெகுகோடி
ஆற்றிற் கரைத்த புளியெனவே யாச்சு
தொருவர்க் குதவியன்றி
யடியேன் முன்னு ளொருவருக்கு மாகா
தவனே வதையினித்தான்
மாற்ற வகையு மறியாயோ வகுத்த
வெனையு மறந்தாயே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (உ௪)

---

* சோத்திரம் - காது. † தொக்கு - தோல். ‡ சட்சு - கண்.
§ ஆக்ராணம் - மூக்கு.

நாளோ வினையோ வீணுளோ நாளு
தொழிலுக் கானதுவு
நலஞ்சேர் நிட்டைக் குதவிவரு நாழி
யொன்று யினுமில்லையோ
சூளைக் குபவன் விதிவசத்தாற் றுக்க
சுகமுந் தொடர்ந்துவரத்
துன்மார்க் கத்தால் வந்ததென் றுஞ் சொல்வார்
பாரிற் சூழ்மனிதர்
வேளைக் கிசைந்த மொழிபேசி வினையிற்
புகுந்த சுகம்போதும்
விமாயை யொழித்தே யமலசுக வெளியைப்
பொருத்தி வினைப்பிறவி
மாளும் படிநீ யருள்புரிவாய் வாலாம்
பிகையே வான்மணியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (உரு)

என்ற னினைப்பு மினிக்கடந்தே யேக
வெளியி னிலைதுறந்தே
யிரவு பகலு மற்றவிட மினிதா
கியபே ரொளிவிளக்கே
சந்திக் கரையின் முடிவேற்றித் தனையுந்
தலைவ னடிசேர்த்துச்
சாட்சாத் கார பூரணமாய்ச் சர்வா
னந்த மாயிருக்க
உன்ற னிருதா ளடிக்கருணை யொளிசேர்
கனகக் கிரிமுடிமே
லுதித்தா யெனது வினையறவு முமையே
யிமையோர்க் கரசான

மந்த்ரக் கலைச்சி நவகோணம் வாழும்
யோக நாயகியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (உசு)

காமக் கிரிபீ டத்தழகி கனக
சபையி னடனமிடுங்
காளி வீரி கவுமாரி காமேஸ்
வரியே யீஸ்வரியே
பூம தேவி நான்முகவன் புணரு
மனைவி யிந்த்ராணி
புகழ்நா ரணியுந் தினம்பணியும் பூர்ண
கலையே கதிமுதலே
சோம னுதய மணிநுதலே சுருதி
ஞான முடிமுதலே
துவாத சாந்த நிலையாளே சுகமே
ஞான மணிவிளக்கே
* வாம நயனி யதிரூபி வனசா
கினியே மாமணியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (உஎ)

மூலத் துதிக்கு ஞாயிறுபோன் முளரி
யிதழாய்ச் சதுர்முகனுப்
மூல வுந்தித் திருமாலாய் மூளுங்
கால காலனுமாய்
மேலுற் றருளுஞ் சதாசிவனும் விரியு
மிதமோன் றருள்பரையும்

* வாமம் - அழகு.

வித்தார முமா யுலகனைத்தும் விரிவாய்
நின்ற விரிசுடரே
ஞாலத் தமைந்த விருபதமு நடனச்
சிலம்புங் கிண்கிணியு
நறுகும் பெருகு மிந்துநிதி ஞான
நிதியாம் பரமநிதி
மாலற் றவர்க்கு முதவிநிற்கு மதுர
வசனி நவசரணி
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (உஅ)

ஏன்றுன் மயக்கத் திருவினையு மிடியும்
வகையும் பொருதாதோ
வேழை தனையே பகைப்பவர்க ளிருமா
நிலத்திற் சலிமையுண்டாய்
நான்றுன் பெரிய னென்றுரைத்த நாவும்
வாயு மிகவடைத்தே
நகரிற் பயண மாகிவா நடத்தாய்
கருணைச் சுடர்விளக்கே
தான்றுன் செய்த வினைமுழுதுந் தனக்கே
யன்றி மனக்கவலை
தன்றாற் போமோ வென்மனதுட் டவழ்ந்து
புழுங்கு தென்னசெய்கேன்
வான்றுன் பரவுந் திரிபுரையே மௌனு
தீப மலர்க்கொடியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (உகூ)

கள்ள மயக்கந் தொடராமற் கவலைப்
பிணிகள் படாமற்

கனவை நிஜமாய்த் தொடர்ந்தடர்ந்து கரைய
விழியின் புனலாறாய்த்
துள்ளி மனந்தான் மிகச்சலனந் தொடுத்துத்
தொடுத்தே யலையாமற்
சுகமா யுன்ற னிருபதத்தைத் தொண்டன்
மனதுட் கொண்டருள்வாய்
உள்ள படியே மனத்தடத்தி லொன்றாய்
வாழுங் கனியமுதே
வோங்கா ரத்துக் குள்ளிருந்தே யுயர்ந்த
கமலா சனத்தரசே
வள்ளன் *மயத்தி யருண்மயத்தி வனச
முகத்தி கனகசத்தி
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௯0)

பெரியோ ரவரைப் பழித்தேனே பிரம
தவத்தை யழித்தேனே
பெற்ற தாயார் பசித்திருக்கப் பேணி
வயிற்றை வளர்த்தேனே
அரிய தவத்தோர்க் கிடைஞ்சல்செய்தே யற்ப
ரிடத்திற் சேர்ந்தேனே
வறியா மையினு லென்னகுற்ற மார்க்குச்
செய்தே னேவறியேன்
கரிய வினைதா னெனதறிவைக் கலங்க
முடித்த முடிச்சதையுங்
கரைக்க வுன்கிர் பானந்தக் கடாக்ஷம்
பொருந்தி யருள்புரிவாய்

---

* மயத்தி - அழகுடையவள்.

வரிவிற் புருவ மடமானே வதனும்
பிகைவா லாம்பிகையே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௯௧)

கனத்த மலையை யெடுத்தனுவாய்க் காலா
லூன்றி மீதுவைத்தால்
கால்தான் தாங்க வசமாமோ கருணை
நிதியே யினியுனது
சினத்தை மகன்மேற் பொருத்திநின்றாற் சிறியேன்
பொறுத்து நிலைப்பேனே
சிவமே யுனது தயவுவரச் செய்வா
யினி * யஞ் சுகவினமே
தொனித்த மறையின் முடிவிளக்கே சோதி
வதனச் சுடரொளியே
சுத்த வியோம மண்டலத்திற் சுகமாய்
வளருந் துரந்தரியே
மனத்து ளழுக்கை யகற்றியுன்றன் மலர்ப்பா
தமதிற் சேர்த்தருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௯௨)

கிளியே யருணா வொளிச்சுடரே கிர்பைசேர்
வதன முழுமதியே
கெடியா முன்ற னிருபதநான் கிடைக்கும்
வகையும் பெறுவேனே
ஒளியா யிருக்குங் கனகசபை யொன்றே
யிரண்டே விபரிதமே

* அஞ்சுகம்-அழகிய கிளி.

யுரைக்குங் கருணா நிதிமயலே யுதித்த
பரம னுடனும்
அளியா ரமுதே தபரம்பரையே யணுவி
லணுவா யண்டபிண்ட
மமர்ந்த சிவமே ஞானவெளிக் கரசே
வேதத் துட்பொருளே
வளியே சுழியி னடமிடுகண் மணியே
யெளியேற் கினியருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கூகூ)

கவலைக் கடலின் வினையலையிற் கனத்த
மனமா கியமடுவிற்
கைநீச் சாக நீஞ்சவென்றாற் கரைதா
னடுத்துக் கிட்டவிலை
* சவல மலையி லிடர்படவுந் † தகையும்
வெகுளி காமமது
தாவி வரவுங் கைப்பிடிக்கத் தாறு
தரவு மில்லாமல்
குவளை விழியிற் புனல்பெருகக் கோகோ
வெனயா னழுதுநின்றாற்
குறித்துன் னருட்டோ ணியிலேற்றிக் கொண்டே
கரையிற் சேர்த்தாள்வாய்
மவுனச் சிவனா ரிடப்பாகம் வளருங்
கருணா நிதிமயிலே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கூச)

* சவலம் - நடுக்கம். † தகையும் - இளைக்கும்.

நல்லார் நடக்கும் வகையறியே னுறு
னெனவே யுலகமதில்
நாடு வீடு மாடுமக்கள் நம்பு
மனையாள் வாழ்வதனில்
பொல்லா வறுமை பொருந்திவரப் புல்லர்
தம்பால் வருந்திநின்று
பொழுதை வீணுக் கழித்தொழித்துப் பொய்யா
முடலம் வீழ்ந்துவிடில்
எல்லா மெனதென் றிருந்தவெலா மெள்ள
ளவும்பின் றொடர்வதில்லை
யிவைநீ நிறுத்தி மயக்கவதை யானே
வறியேன் விதிவசத்தால்
வல்லா ணவத்தா லழியாதென் மனதிற்
குடிகொண் டாண்டருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௩௫)

அடியார் செய்யும் வினைதனக்கோ ரருள்செய்
துவந்து காக்கிலையோ
யான்மாத் திரந்தா னுன்றனுக்கே யாகா
தவனாய்ப் போனேனோ
படிமேன் முன்செய் தவக்குறையோ பத்தர்
தமக்குத் தீம்புசெய்த
பாபந் தானோ வறியாமற் பலவா
யென்ற னுயிர்மறுகி
முடியாக் கலக்கங் கொள்ளவைத்து மூழ்காற்
றடிக்கு தென்னசெய்கேன்
மோச மான விருவினையில் முளைத்தே
யெழுந்த செனனமதை

மடியக் கிர்பைதா னினியருள்வாய் வைய
வாலைத் திரிபுரையே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கசு)

எங்குஞ் சரியாய் நீயிருந்தே யேற்றல்
குறைச்சல் பேதகத்தி
லெண்ணு துயிரை யிப்பிறப்பி லேதான்
வயது மறியேனே
சங்க மாழி தரித்தருளுஞ் சகல
வுயிர்க்கு முயிர்க்குயிராய்த்
தானு யிருந்த தவப்பொருளே தமியேன்
செய்த வினைமுழுதும்
மங்கும் படியே நீபார்த்து மயங்காக்
ககனப் பெருவெளியில்
மாறுக் கருணைக் கமலமதில் வாழக்
கிர்பைநீ தானருள்வாய்
வங்கங் கொழிக்கும் பொன்னிநதி வளர்ந்த
புனலா றிசைந்துவரு
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கஎ)

ஓல மிடவு மமலையுந்தா னுறுதி
மனதிற் பொருத்தவில்லை
யொருநா ழிகையா யினுமடிய னுபய
பதத்தைத் நினைத்ததில்லை
கால மறிந்து நினதடியார் கருது
மொழியுங் கேட்டதில்லை
கனமா கியசம் சாரமெனுங் கடலி
னிடைவீழ்ந் தலைமோத

நீல விருளில் விழிக்குருடாய் நின்றே
மயங்கிக் கிடப்பேனை
நீதான் கிருபை பொருந்தியுன்ற னெறிதா
னளித்து நிலையில் வைப்பாய்
வாலை முடிவே கனகமுடி வான
திருவே மலைமகளே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௩அ)

ஆண்ட வளுநீ யாமாகி லழகு
துரைச்சி நீயாகில்
அருண னிறத்தி நீயாகி லமுதச்
சிவத்தி நீயாகில்
பூண்ட விமயா சலத்தினுயர் பொன்னே
நீதா னுமாகிற்
புகழ்ந்தே யெனக்குன் னருண்முலைப்பால் புசிக்கக்
கொடுத்த தாயாகில்
நீண்ட புகழ்முன் சமயமெனு நெறிதந்
ததுவு நிசமாகில்
நிலத்தி லெனையே பகைத்தாட்டும்
நேரில் லாப்பாழ்ம் பேருடலம்
மாண்டு விடவே யருள்புரிவாய் வாரா
கினியே யருண்மணியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௩௯)

அலையிற் றுரும்பாய் மனதலைய வனலின்
மெழுகாய் மனமுருக
வழிந்த பழம்போ லுடல்தளர வருவி
விழிகள் புனல்சொரிய

கலையி லறிவும் பிசகிநின்ற கலக்க
மதனை யகற்றியொரு
கனஞ்சே ருன்ற னிணையடியைக் காண
வசங்கொண் டிருக்கவைத்தாய்
சிலையைப் பிடித்த காத்தழகி சிவத்தி
தவத்தி பவமகற்றி
செயமே தரித்த மனோகாத்தி சிந்தா
மணிரத் னுபாணி
மலையி லுதித்த நவபீட வாச
முறைமா யேஸ்வரியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௪0)

உடலும் பகைக்க வகம்பகைக்க வொக்கப்
பிறந்தார் மனையாட்டி
யுடனே பகைக்க வூர்பகைக்கவொழிந்த
பெரியோர் களும்பகைக்கக்
கடலும் பகைக்க நிலம்பகைக்கக் கனல்கால்
ககன முடன்பகைக்கக்
கருதி யிருக்கும் வேளைபதைக் கண்டா
யோவென் மாதாவே
சடலந் தனையே பகைப்பதல்லால் சர்வ
மூல முதல்வியுனைத்
தானே பகைக்க மிகக்கயவர் தம்மா
லாமோ தார்க்குழலே
மடலம் பரையே யுனையடுத்தேன் வந்தென்
றனைநீ காத்தருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௪௧)

உற்றார் பெற்றார் தமைவேண்டே னூழி
வினையால் வரும்பொருளை
யுடலம் வேண்டேன் செழித்திருக்கு மூரு
மூலக மதைவேண்டேன்
சற்று மினுமிவ் வுலகிலுள்ள தன்மா
திகளும் வாவேண்டேன்
றன்னை யறிய வறிவருளுந் தாயே
யுன்ற னிருபதங்கள்
பெற்று ரடியேன் சிரமதனிற் பிரியா
திருக்க வகைவேண்டிப்
பிடித்தே னெனது மனதுறுதி பிசகா
திருக்க வரமருள்வாய்
மற்று ரையுநா னம்பவில்லை வரையின்
மகளே யுனையடுத்தேன்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (சஉ)

ஒன்றோ டொன்று நெருங்கியிந்த வுடலை
விலக்கி யுயிர்நெகிழ
வுற்றகால மதனி லெனக் குனது
பதங்க ளொதிராக
நின்றே யெனக்குன் னருளளிப்பாய் நீயே
கருணைக் கடல்மயிலே
நேரி லமைந்த பாநிதியே நித்யா
னந்த மானவளே
அன்றே யனைத்து மொன்றாக வரனு
ரிடத்தி லிருப்பவளே
யடர்விற் புருவ மணிநுதலை யமுதே
யென்ற னகத்துயிரே

மன்றே பொருந்து மிருபாத மறவா
திருக்க வரமருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (சங)

அன்பத் தோரா மகூரத்தி யகிலாண்
டத்தி யந்தரத்தி
*யமல சுகத்தி யருமயத்தி யருண
நிறத்தி யம்பரத்தி
எண்பத் தோராம் பதங்கடந்த வேக
வெளிச்சி காரணத்தி
யிமயா சலத்தில் வந்தருளி யிருநா
ழிகைநெற் கொண்டுலகில்
உம்ப ரடியர்க் கறம்வளர்த்த வுமையே
யருள்வா ரிதிமாதே
யுனது பதத்தை யடியேனு முரைத்து
மகிழ வரமருள்வாய்
மண்பூத் தலரும் கமலமதில் வளரும்
கனமே கொடியனமே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (சச)

மண்ணால் காகந் தனைப்பிடித்து வாரி
யெடுத்துத் தலைமீது
வைத்தே யாடும் பூசாரி யனம்போ
லெனது மனமுன்றன்
அண்ணாந் திருந்து குறிபார்த்தே யசையா
திருக்கி லசைந்துருகி

* அமலம் - அழுக்கின்மை.

யமுத தாரை யொழுகிவர வதனு
பொழுதைச் செலுத்தவருள
* ஒண்ணுங் கனக முடிப்பொருளே யுள்ளச்
சிவமே நவரசமே
யொன்று யூக மனத்துயிரா யுயிருக்
குயிரா யிருந்தவளே
வண்ணு லயமே ஞானவெளி வனமே
யெனைவந் தாண்டருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே.

அவகா லத்தில் மனமுமெனக் கடங்கா
தெழுந்தே யெழுந்துவிம்மி
யகத்தைப் படைத்தே யுனதுதிரு
வருளத் தாதிதனைமறந்து
பவமா மயலா ருடன்சேர்ந்து பண்ணும்
வினைநா னென்னசொல்வேன்
பார்க்க வென்று லதற்கொருவர் பகைப்பா
ருலகி னுள்ளவர்கள்
சிவமா யிருந்த சமுத்திரத்தைத் திருகாய்
நினைக்கு திதின்வலுமை
தேய்த்தே யுனது திருவருளைத் திறமாய்த்
தரவே வரமளிப்பாய்
மவுனு தீப வலர்கொடியே வனமுமு
லிகையே பூரணியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே.

---

* ஒண் - பிரகாசம்.

வினையின் பயனே பயனதனை வெறுக்கத்
தறிக்கப் போகாதோ
வெய்யோ னுதயத் தெதிர்பனியும் விம்மிச்
சுரந்து வளர்ந்திடுமோ
நினையு நினைப்பு மதற்காதி நீயு
முனது பதியோனு
நிசமா மென்றன் வசமானால் நில்லா
தெந்த வெவ்வினையும்
தனையே யறிந்தா லின்பதுன்பத் தடைதான்
வந்தா லதுநிகரோ
தகைசே ரிவைகட் கஞ்சுவரோ தாயே
மிகுந்த சவுந்தரியுன்
மனையை யறியக் கருணைபுரி மணிநா
தாந்தத் திணிச்சுடரே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (சஎ)

நனிந்து கனிந்துன் றனைப்பாடிக் கசிந்தே
யிருகண் புனல்பெருகக்
காதுன் னுபயத் திருவருளாங் கதையைக்
கேட்ப வகைபுரிவாய்
இனந்தா னுறவாய் மனம்புதைய வெந்த
நாளும் வருந்தியிந்த
விடத்தி லிருந்தால் மயக்கமறு விரவும்
பகலு நினதருளே
நினைந்த படியே சிந்தைசெய்ய நெறியை
யுதவி யெனைக்காப்பாய்
நித்யா னந்தப் பழம்பொருளே நிமலி
யமலை டகழ்விமலி

வனத்த சடலத் தொழிலுனது மதியே
யிதமா யருள்புரிவாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (சஅ)

குலந்தான் நலந்தான் குடியிலுள்ள குணந்தான்
கனந்தா னெமதெனவே
கொள்ளுங் கயவர்க் கதுவசனங் குலவு
மூன்ற னிருபதத்தைச்
சிலந்தி யிழைபோ லறிவுருகச் செகத்திற்
கண்டு பிடித்தவர்க்குச்
செகதா ஷணிப்பு நகைப்புமென்ன செய்யு
மவரை மலர்க்கொடியே
அலர்ந்த முளரி முகத்தாளுன் னடிமை
யான நாயேனை
யார்தா னகைத்துப் பழித்துமென்ன வாதி
கிருஷ்ணன் றன்றுணைவி
மலர்ந்த மனமா ரடியவர்பால் வளரு
மொளிசேர் நிலமாதே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (சகூ)

நீர்மேற் குமிழி யாமுடலை நிலையா
மெனவே கபவரெலாம்
நின்று புவியிற் றனந்தேடி நீள
மயக்கான் மிகவாடிப்
பார்மேற் பெரியோர் தமைப்பழித்துப் பண்ணும்
வினைகள் வெகுகோடி
பாவி யர்கள்பாற் சேரா துன் பதமே
கதியாய்ப் பொருந்திவைப்பாய்

கார்மேற் பொருது மதிக்கதிரோ கனகா
பாணி மணிப்பிறையே
கனக முடியில் வளர்ந்தெழுந்த கஞ்சா
சனத்து நிலையாளே
வார்மேற் பொருது மலர்க்கரத்தி வானில்
வளரு முகில்வேணி
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௫௦)

ஏழை யெனையே காக்கவகை யெடுத்த
வுன்ற னிதயமெலா
மிரங்கி யிரங்கிச் சலித்துமதி யெனையே
குறிக்கப் பொருந்திலையோ
சூழ வுன்ற னிருபதத்தைச் சுகமாய் மனதிற்
பொருத்தி யின்னஞ்
சொந்த வடிமை யாக்கிலையோ சும்மா
விருப்ப தென்வகையோ
ஆழி யமுதை யடுத்தவருக் ககத்திற்
பசியு முண்டாமோ
வமுத வருஷம் பொழிந்திடிலென் னதிட்ட
மதிலோர் குடியாக
வாழப் பிடித்தா லுன்னையென்றல் வசனித்
திடவாக் கினைதருவாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௫௧)

கொடுங்கை தன்னு லெடுத்தசிறு குழந்தை
தனைத்தா யெறிவாளோ
கோபங் கொண்டால் யாளிகரோ குலவுங்
கருணை நிலையாளே

அடங்கி யுனது கோபமெலா மகற்றி
யெனது பரிதாப
மறிந்து கிர்பைதா னருள்வேண்டி யாள்வாய்
வேத விழிப்பொருளே
துடங்கும் பாம னிடப்பாகத் தொளிரு
மணியே யணித்தாயே
துலையாச் சனன வலைபகலத் தோற்று
முனது துணைப்பாதம்
மடங்கத் தெரிய மனதடங்க வாரிக்
கருணை பொழிந்தருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (ருஉ)

கானலதனைப் புனலாகக் கருதி
நினைக்கும் வாறதுபோற்
கவலை யுடனே குடும்பமெனுங் கனவா
கியபொய்ம் மாய்கைதனில்
ஈச ருடனே யிருந்துசொல்லி யெல்லா
மெமதென் றெயிலாக
விறுமாப் படைந்து மனம்வீறு யிருந்து
கலங்கித் திரியுதையோ
நானு னெனவே மகிழ்ந்திருந்த நடத்தை
யறியச் சிவபுரத்தில்
நாதன் கழல்க ளுணர்வினுள்ளே நடுவாழ்ந்
திருக்க வருள்புரிவாய்
வானு னந்தத் தவக்கொடியே வனச
மதியே வானுகலே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (ருங)

நிலங்கால் ககனங் கடலனலும்
நீளவிருந்த நெறிச்சுடரே
நிரவி யுலகெங் கினுமுயிராய் நிறைந்தே
யிருந்த தவப்பொருளே
பலகா லமுமுன் னிருபதங்கள் பாடிப்
பாடிக் கசிந்துருகிப்
பாவும் விழிகள் புனலாறாய்ப் பருகி
யெனது மனதுருகக்
கலையோ காலைத் தெரிந்திருக்கக் கனக
வெளிகள் மறந்திருக்கக்
* கபிலைப் பசுவுங் கதறிக்கத்திக் கன்றைத்
தேடி வருவதுபோல்
மலமாக் காதி யகலவென்பால் வந்துன்
னருட்பால் தந்தருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (ருச)

எந்த நாளு முனதருட்பே ரழகை
யறிவி லொருபிடியா
யிருத்தி மகிழ்ந்து கனககிரி யேறி
முடியை யீசனது
சிந்தை யிருந்து புகழ்ந்துவரச் செல்வ
முடனே கல்விவரச்
செகச்சா லங்க டமைக்கடந்து சிற்சொரூப
மனம் புணர்ந்து
வந்துன் றாத முடியருளு மௌனா
னந்தச் சுடர்விளக்கே

* கபிலைப்பசு - தேவபசு.

மாலா கியகிருஷ் ணன்றுணைவி வனச
மலரி னிலையாளே
மைந்த னிடம்வந் தெனைக்காப்பாய் மணியே
யோக வொளிமணியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (ருரு)

கொஞ்சுங் கிளியே யருள்பழுத்த கொம்பே
கதம்ப வனத்தில்வளர்
குயிலே யிமயா சலத்தில்வருங் கொடிவான்
மதியே பேரொளியே
அஞ்சு தொழிலுக் கதிகாரி யதிமோ
கனமே மாமாயை
யமுத வசனி நான்மறைக்கு மடங்கா
தகண்ட பெருவெளியே
* விஞ்சு புகழ்சேர் திருமகளும் வேதன்
பனையா ளொடுநிதமும்
மிருந்து பணியு மரியயனும் † விபுதர்
முனிவர் மறையோர்கள்
வஞ்சி யேயுன் பதங்காண வகையு
மறியார் வளமயிலே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (ருசா)

ஏதோ மனத்தின் விபகார மிதனு
லுயர்த்தி தாழ்த்தியென
விறந்தும் பிறந்து நரகமதி லிருந்து
மனது சஞ்சலிப்பப்

* விஞ்சு - மிஞ்சிய. † விபுதர் - தேவர்கள்.

பேதா பேத மிகப்பேசிப் பெருமை
பெறுமை யிதனாலே
பெற்ற சுகந்தா னினிப்போதும் பிரியா
துன்ற னிருசரண
வேதாந் தவருட் கமலமதை விருதாப்
பிடித்துக் கருதிநிற்ப
வெட்ட வெளியோ னேகனுடன் விளங்கக்
கருணை நிலையருள்வாய்
மாதா வேமெய்ஞ் ஞானமுத்தே வரையின்
முடியில் வளர்பவளே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (நிள)

சோற்றுத் துருத்தி வெகுபுழுக்கள் சுகமா
யென்ற னகமெனவே
சொல்லி வளருங் கருநாடு குளாக்
குபவ னுத்தியதால்
பார்த்துப் பிடித்த பழம்பாண்டம் பகைத்தே
யேமன் ருனுடைக்கும்
பனங்காட் டினுறை நரிநாய்கள் பருந்தும்
விருந்தா யருந்திமகிழ்
ஊற்றைப் பிணத்தை யெனதெனவே யுகந்து
நின்ற சுகம்போது
முனது பதங்க ளென்மனத்து ளுறவே
கருணை மிகவளிப்பாய்
மாற்றென் றில்லா தருட்கனக வரையின்
முடிமேல் வளர்பவளே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (ருஅ)

எடுத்த சனன மிறக்குமுன்னே யென்சிந்
தையுனை வரவேண்டு
மிரவும் பகலு முனதடியை யேற்றும்
வரநீ தரல்வேண்டும்
அடுத்த கலக மிருவினைக ளறவே
சிவத்தி லுறவேண்டு
மனுட்டா னுதி தன்னையிழந் தமல
சுகத்தைப் பெறவேண்டும்
தொடுத்த படியே யெனைச்சார்ந்து தூக்கி
யெடுத்து நடுவணையிற்
சுகமா யிருப்ப வரமருள்வாய் துவாத
சாந்த நிலையாளே
* மடுத்த கனத்தி நின்மயத்தி மடலே
கருணைக் கடலாளே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (ருக)

உந்திக் கமலத் துறைவாழ்வே யோங்கா
ரத்தி சதுர்க்கோணத்
தொளிரு மிதய நிலையாளே யுமையே
கடலா சனமணியே
சிந்தித் திடவே யறுகோணஞ் செறிந்த
மனையி னிலையாளே
செயமோ கினியே டாகினியே சிந்தா
மணியே யோகினியே
சந்தித் திடமே யுன்னிருதா டனையே
யருள்வாய் தற்பரையே

* மடுத்த - நிறைந்த.

சகல பகவான் றிருக்கிருஷ்ண சாமி
துணைவி பார்வதியே
வந்தித் திடவே தேவரெலா மகிழத்
தோற்று மலர்க்கொடியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௬0)

மூகம்பார்த் தொருவர் பேசாமல் முனிவாய்
சாக்ஷ தர்கள்போலே
முடியப் பழித்த பழிப்பாலே முனையு
மழுங்கி யென்றனுயிர்
அகந்தா னழுகு தினியதைத்தா னோசா
டிரைப்ப தருட்கடலே
யதிக வினையே னற்பருக்கே யனைத்தும்
வசிய மாகுதையோ
சகந்தா னகைத்தால் ஞானியென்பர் தமியேன்
பருவம் பொருந்தாமற்
றேயே யனையாய் வேண்டுவோர் தயைசெய்
திருத்தி யெனதுளத்தில்
மகனே யெனவே யருள்புரிவாய் வடிவே
வேத மறைமுடிவே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௬௧)

அரசே யென்ற னகத்துயிரே யமுதே
கருணை மதிநுதலே
யகண்டா காரப் பெருவெளியே யமலச்
சுகமே யந்தரமே
உரைசேர் மறையின் முடிமுதலே யுணர்வே
யுணர்வி னொளிச்சுடரே

யோத லறியா வதிசயமே யுமையே
யிமையோர்க் கரசான
துரைசேர் தண்டைச் சிலம்பணியுந் தாளி
பணிதி யணிதோளி
தருணை தருணச் சிவபராத்தி சர்வா
ணந்த பராம்பரத்தி
ஙரிசை யிமயா சலத்திலிறை மயிலே
யெனக்குன் கிர்பைபுரிவாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே.

ஒன்றே கனக முடிமுதலே யொளியே
வெளியே * யகண்டிதமே
யுலகா சாரங் கடந்துநின்ற வுமையே
யமலச் சுகப்பொருளே
ஙன்றே யுலக மனைத்துயிர்க்கு மிரவும்
பகலு மெங்கெங்கு
மிருநா ழிகைநெற் கொண்டேகை யிசைய
வளர்த்த மலர்க்கொடியே
தன்றே மூலா தாரமுதற் றுவும்
பருவ நடுவணையிற்
றனைமூந்த பரமே நிதிமயமே சாதாச்
சாகாப் பூரணமே
மன்றே நடன மிடுசரண மயிலே
குயிலே சிவபதியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே.

---

* அகண்டிதம் - பூரணம்.

அவையாம்பிகை சதகம்.

ஆய்ந்த வுன்ற னருணூலை யடுத்தே
யிழையாத் தொடுத்தெடுத்து
மதனைக் கயிறு முறுக்கிமன ரமுக்கை
யிருத்தி யுன்றனிரு
தோய்ந்த சிவக்கால் தனைப்புகட்டித் தொண்ணூற்
றாறு கருவிமயல்
தொடுத்த சடத்தை யிகழ்ந்தனது துவாத
சாந்த நிலைதனிலே
பாய்ந்த படியே குடியாகப் பலசொற்
பனமுங் கண்டுவிடப்
பதத்தைக் கடந்தே யிதத்துடனே பானுர்
தந்த சிவபுரத்தில்
வாய்ந்த வாஞ்சை யுடன்புகழும் வானே
வானோர் தொழுந்தேனே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கச)

அருளுக் கறிவா யிருந்தெய்வ மமர்ந்த
திருநாட் கொடியேறி
யலங்கா ரமுமாச் சித்தமெனு மமை * கே
டகத்தி லெழுந்தருளி
மருவு மனதைப் பலிகொடுத்து வரிசை
யுடனே நடுவீதி
வரிசை பலவா மதிசயங்கள் வகைதா
னுரைக்க முடியாது
சுருளப் பிரியா ரதமேறிச் சோதி
வதன வொளிதாண்டிச்
சுத்த † வியோம நிலையதனிற் சுகமாய்
நிறுத்திக் கொடியிறக்கி

* கேடகம்-ஒருவகை வாகனம. † வியோமம்-ஆகாயவெளி.

மருளற் றிருப்ப வருள்புரிவாய் வாலாம்
பிகையே காரணியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கூ௫)

ஊசி நுனியின் மனத்தையுன்னி யுயர்ந்த
மனிதர் மயிர்பதிரு
ரொன்று நுழையா விடத்தில்தம ரொடுங்கி
யடங்கிக் குறிபார்க்கில்
காசிப் புனலு நிறைந்தகங்கைக் கரையுங்
கடந்து திரைகடந்து
கனக மணியி னொளிகடந்து கருணைக்
கடலுந் தான்கடந்து
பேசும் பருவ முறைகடந்து பெருமை
சிறுமை தமைக்கடந்து
பேயி னுடனே பேயனுமாய்ப் பிரமை
கொண் டென்ற னறிவழிந்து
வாசித் தடமே கடந்துநின்ற மௌனா
னந்த மெனக்கருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கூ௬)

செல்ல மனது மடங்கியபின் சென்றே
யூமைப் பருவமது
சேர வரவே யறிவழிந்து செகத்தோர்
நகைத்துப் பகைத்திடவே
அள்ளி முளரித் தடந்தாண்டி யருணா
வுதய ரவிதாண்டி
யடங்கி யிருக்கச் சிவபுரத்தி லடியே
னடியாய் நிலைக்கவருள்

நல்ல கமல முகத்தாளே நந்தி
விடையோ னிடத்தாளே
நறுமா மலர்ச்செஞ் சடையாளே நதிகள்
பெருகும் பதத்தாளே
வல்ல பரையே பாம்பரையே மௌன
தீப மோகனமே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கள)

அடர்ந்த ககன முடிவினிலோ ரமுத
நதிதான் பெருகிவர
வதனைப் புசித்துப் பணிதந்தே யடியேன்
மனதா லயமாகத்
தொடர்ந்த சிவமே யநுக்ரகித்துத் தொல்லை
வினையைப் பறக்கடித்துத்
தொலையாச் செனன வழிதொலைத்துச் சுகமா
யிருக்க வருள்புரிவாய்
படர்ந்த வருண மணிநுதலை பரம
சுகவா னந்தமதிற்
பாவ மகன்ற மனத்துள்வளர் பத்மா
சனியே வான்மணியே
மடந்தைப் பருவ முடையாளே வளர்மின்
கொடிபோ லிடையாளே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கஅ

அணுவுக் கணுவா யிருக்குமுனை யறிய
வசமோ வருட்கடலே
யார்தா னறிவா ரரிபிரம னவரா
லறியா வதிசயத்தாய்

குணமுற் றகன்ற நிரஞ்சனமே குறியற்
றிருந்த பரம்பரமே
கொள்ளைப் பிறவி தனையகற்றுங் கொடியே
ககன மின்கொடியே
கணுவற் றகண்ட வருட்கரும்பே கண்ணின்
மணியே மணியினுள்ளே
கலங்கா திருந்த வொளிச்சுடரே கருணைக்
கடலே நவமணியே
மணமுற் றொளிர்பூங் கமலமிசை வளருந்
திருவே மலைமகளே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (சுகூ)

நெஞ்சிற் சபலம் பொருந்தாது நின்னை
யறிவா லுணர்ந்தொன்றாய்
நினைக்கப் போகின் றதுவுமிலை நெறிமாற்
றயருமாறதுபோல்
பஞ்சப் பொறிபோற் பவமகலப் பரவும்
நினைப்பு களுமகலப்
பரிந்தென் பால்வந் தருள்புரிவாய்
பரமானந்த சுகப்பொருளே
அஞ்சு முடலா யிருப்பவளே யாறுங்
கடந்த பரம்பரையே
யமுத வசனத் திருக்கிருஷ்ண ஞதித்
துணைவி யந்தரியே
வஞ்சி நவமோகனரூபி வதனும் புயத்தி
யருண் மயத்தி
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (எ0)

பச்சை முழுப்பொன் னிறமுடனே பளிங்கு
பவள முடனீலம்
பருத்த மேக முடனுகப் பாவி
யிருக்கும் பசுங்கிளியே
அச்ச மறவே யதன்மீதி லருண
வுதய ரவிகோடி
யகண்டா கார ரூபமதா யமர்ந்த
சிவமோ கனமாதே
செச்சை யடிமே லணிச்சிலம்புஞ் சிறுகிண்
கிணித்தண் டைகளொலிக்கச்
சிவனோ டிருக்குங் கொலுமுகத்தைச் சிறியேன்
காண வருள்புரிவாய்
வச்சவுனது பொரு ளெனக்கு வரத்தாற்
கருத்தி லுரைத்தருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (எக)

அணங்கே நவபீ டாசனியே யருளே
யுதய மதிச்சுடரே
யாகாயத்தில் முளைத்தெழுந்தே யருவி
முளரி நிலையாளே
இணங்கு மடியார் நினைந்தபடி யிசைந்த
புவன நவமணியே
யேகா கார மாகவெனை யெடுத்துன்
னருளைக் கொடுத்தாள்வாய்
பிணக்கு மலமா யாதிகளிற் பிரியும்
விடநீ காட்டாதே
போரா யிரத்தி தலபுரத்தி பேசா
மோனக் கொடிமடலே

மணங்கொண் டிருக்குங் குழலாளே வந்தென்
றனையாட் கொண்டருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (எஉ)

குடும்ப மெனுமைக் கடலதனிற் குலவு
மூடலா கியதோணி
குறித்தே பிரமன் வகுத்தவகை கொள்ள
மேற்கால் கீழ்க்காலாய்த்
தடம்புக் கிபதோர் நாளையிலே தடித்து
வழியோர் சுழியேகிற்
றுறுமாறு யோர்நொடியிற் றூனே யொதுங்கிக்
கிடக்கு தையோ
இடம் புக்கிடவே நேர்காத்தாய் சேர்ந்து
வரவே கரையொதுங்கிச்
செத்தே தயவாய்ப் பார்த்தருள்வாய்ச் செஞ்சொற்
கிசைந்த திருமாதே
மடம்பார் முடிவி னடனமிடு மதிசூடியபே
ரொளி விளக்கே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (எ௩)

கல்லாக் கயவர் முகம்பார்த்துக் காத்துக்
கிடந்து விழிப்புனலாய்க்
கரையக் கரைய விதம்பேசிக் கலங்கித்
திரியக் கடவேனும்
நல்லார் பதத்துக் கானதொழில் நடத்தை
யறியா வெனதுமதி
நம்ப வுறுதி யருள்புரிவாய் ஞான
னந்தச் சுடர்விளக்கே

பொல்லா வறுமை தனையகற்றிப் பொழுதை
மறைத்துச் சரமேகம்
பொழியும் வகைபோற் கவிமேகம் பொழிய
மொழிநல் வாக்களித்தே
வல்லா ளுக்கி யெனையாள்வாய் வாலாம்
பிகையே நாரணியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (எச)

அரிபிர்ம் மாதி தேவரொடு மலையைக்
கடைய விடப்பிறக்க
வதனாற் பயந்தே யபயமிட வபயங்
காத்தோன் கரியுரித்தோன்
எரியப் புரத்தை நகைத்தெரித்தோ னிறையோ
னென்ப றறியாதா
ரிறையோ னுடலில் நீபாதி யிருந்தே
செய்த விபகாரம்
தெரியா துலக மறியாதோ சிவனார்
தமக்கோர் தொழிலேது
தேகம் நீயுன் றொழிலெனவே செப்பு
மறைக ளறுதினமும்
வரிவில் தரித்த மலர்க்கொடியே வந்தென்
றனையா தரித்தருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (எரு)

இறையி லிருந்த வதிசயத்தை யெவரா
லறிய வசமாகு
மீசன் றனக்குட் டானறிவா னிருமா
லிலத்தோ ரறியாரே

நிறையுங் கடலு நிலம் * பவன நெருப்பு
ககன மறியாதே
நின்னை யறிந்தார் பிறப்பிறப்பு நிலத்திற்
றிரும்ப மூளையாரே
அறையஞ் சிலம்பு மிகவொலிக்க வமுத
கிரணச் செஞ்சரணி
யடியே னறிவுக் கோரறிவா யமைந்தே
யிருந்த பாம்பரையே
மறையின் முடிவி னடனமிடும் வனச
மலர்ப்பூம் பதத்தாளே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (எகூ)

கருத்தோ செலுத்தச் சல்லடைக்கண் களைப்போற்
கலங்கி மயங்குதையோ
கனவி லெவர்க்கு மபகாரங் கருதி
னுப்போற் காணலுற்றேன்
பருத்த விருளில் விழிக்குருடன் பாதை
யறிந்து நடப்பானோ
பதியே யெனது மதிவினையால் படும்பா
டிவைகா ணெதுசொல்வன்
ஒருத்த ருதவி யதுங்காணே னுனையே
யடைந்தே னொளிச்சுடரே
யுதித்த கதிர்முன் னிருள்போல மோட்டி
வினையை வாட்டிடுவாய்
வருத்த மறிந்த தாயேயுன் மலர்ப்பா
தத்தில் வீழ்ந்தடுத்தேன்

---

* பவனம் - காற்று.

மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (எஎ)

சத்த பரிச மொடுரூபந் தரித்த
ரசமா கனக்கந்தந்
தாவும் பொறிகள் தாமறியுந் தனையே
யறியுங் கரணமது
உற்ற வுயிர்தா னிவையறியு முயிர்தா
னறியு மதுசாக்ஷி
யுகந்த சாக்ஷி தனையறிய வொருவர்
தமையு நான்காணேன்
முத்த வறிவு முடையோர்தாம் முதர
சாக்ஷி தனையறிந்து
மோகா வேசந் தனைக்கடந்த முனிவ
ராரே திருபதங்கள்
வைத்தென் சிரசிற் றியானமுடன் மகிழ்ந்தே
யிருக்கும் வகைபுகலாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (எஅ)

தனதென் றிருப்ப ருலகமதிற் றந்தை
யொடுதாய் தனதாமோ
'தனந்தான் றனதோ வகந்தனதோ தழுவு
மனையாள் தனதாமோ
எனதென் றிருந்த பாழுமுட லிதுதான்
றனதோ மனந்தனதோ
வெல்லாம் பிரபஞ் சவிர்த்தியினு ளிதம்போற்
கரவி லிசைந்திருப்ப
உனது பதத்தை யான்பிடித்தே யுணர்ந்தொத்
திருக்கா வகையெடுத்தே

னுடலும் மனதும் வினைவசத்தா லோங்கித்
தாள வடிக்குதையோ
மனது நீங்கி யெனதுவச மாகக்
கருணை யதுபுரிவாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (எசு)

காண வேண்டு மிருபதத்தைக் களிக்க
வேண்டு மநுதினமுங்
கவலைக் கடலா கியவினைகள் கரைய
வேண்டு மெனையகன்று
தோண வேண்டும் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் றுணைவி
யுனது திருக்கருணை
தோற்ற வேண்டும் நடுவணையிற் றுவாத
சாந்த வெளியில்மனம்
பூண வேண்டு மருளமுதம் புசிக்க
வேண்டு மெனதுடலம்
புகழ வேண்டு மருட்கவிதை பொழிய
வெனக்குன் னருள்புரிவாய்
வான மதியே * யபாஞ்சி மனையி
லிருந்த சவுந்தரியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (அ0)

அத்து விதமே சிவபுரமே யனுவி
லனுவே பகண்டிதமே
யமுதச் சிவமே யழகொழுகு மருண
நுதலே நவநிதியே

* அபராஞ்சி - புடமிட்ட பொன்.

முத்த ரறிவே கனகமுடி மோனப்
பதியே வதிரசத்தின்
முக்ய ரசமே நவமுடியில் முடித்த
பரமே திருப்பரையே
சுத்த வெளியே வெளிக்குநடு சூழ்ந்த
வொளியே வொளிக்குமுனந்
தோய்ந்த திரையே திரைக்குமப்பால் தோய்ந்த
வெளியே வளிகனலே
மற்று முளப்ர பஞ்சமுறு வடிவே
யெனது மலைமகளே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (அக)

* மருத நிலத்தோ னொருபாலில் வந்து
வணங்கக் கனமறலி
வருண னிருதி யருணனொடு வாய்வு
முடிவி லீசான்யன்
பொருந்தி வணங்க வமரர்முடி புனையும்
பதத்தி யருண்மயத்தி
பூமா தொடுவா ணியுவணங்கும் பொன்னு
பாணி பணிபூணி
கருது மடியார் நினைவிலுள்ளங் கரைந்த
வதனி கல்யாணி
காமக் கிரிபீ டாசனியே கன்னி
யுமையே தாரணியே
வருநற் பருவமாக்கியெனை வளர்சே
வடிக்கா ளாக்கிடுவாய்

* மிருதநிலத்தோன் - இந்திரன்.

மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (அஉ)

தக்க திரிகோ ணசனத்தி சகல
புவன மானசத்தி
சர்வ பூத மானசத்தி சகலா
கமங்க ளானசத்தி
திக்கு முடையா யமர்ந்தவளே திரிகோ
ணதீ பப்பொருளே
செம்பொற் கலசத் தனத்தழகி திவ்ய
சோதி மயமான
புக்கு மடியார் சிந்தையினில் புகழ்ந்து
நடன மிடுஞ்சாணி
பூத மைந்தாய் நாதாந்தப் பொருளா
யிருந்த மலர்க்கொடியே
மக்கு மெனது மனச்சலன மறுத்துக்
கருணை மிகுந்தருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (அசு)

அனைத்து மகண்ட முடிவிலொன்று யருளாய்ப்
பழுத்த தவப்பொருளே
யகில புவனத் தனுகரண மான்
சுகமே யற்புதமே
செனித்த பிறவித் துயாறுக்குஞ் சீர்வாள்
பிடித்த கரத்தழகி
தினமு முனையே பணிந்தவர்கள் சிந்தை
திலையா யிருப்பவளே
கனத்த மயிடா சுரன்சிரத்தைக் கலங்க
வுதைத்த பதத்தாளே

கருணைக் கடலே பரிதிநியே கண்ணுமன்
றுடைய கற்பகமே
மனத்துட் சலன மறக்கருதி மலர்ச்சேச
வடியை யளித்தருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (அச)

துரங்கம் பதினு றங்குலமே சுகமாய்
நடன மிடுஞ்சரணி
தொலையா வெளியே வெளிமுதலே சுபம்பிர
காச நிலையாளே
இரங்கு மடியார் சிந்தையுள்ளே யினிதாய்
வளரும் வாரிதியே
யிலகு நினைவு முடையவளே யின
ரகம்விட் டிருப்பவளே
அரங்க முடிவில் நடுவணையி லமுதாய்ச்
சொரியு மருணைநியே
யமல சுகத்தை யடியேனு மடையு
மறிவு தரவேண்டும்
வரங்க ளினிவந் தருள்புரிவாய் வனசா
சனத்து ளிருப்பவளே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (அரு)

உம்பர் முனிவர் முதலோர்க்கு முணர்தற்
கரிதா யிருப்பவளே
யோதா வேத முணர்பவளே யுயிருக்
குயிரே யொளிக்கொளியே
அம்பு படர்ந்த விழிப்பொருளே யுரு
முடியி லிருப்பவளே

யரனார் தமது நினைத்தருளு மடியா
ருளத்தூண் டணிவிளக்கே
கும்ப முனிக்கும் வியாசருக்குங் குலவு
நவசித் தாதிகட்குங்
குறிக்குந் திக்குட் பாலர்கட்குங் குறியே
யருளும் நிலையாளே
வம்பில் பழுத்த ரசக்கனியே மதமோ
கினியே யோகினியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவ்வையாம் பிகைத்தாயே.

தொர்ந்த வினையா யிருந்தவினை தொலைக்கு
மருந்தா யிருந்தவளே
துக்க சுகமா யிருந்தகனைத் துடைக்குங்
கதியா யிருப்பவளே
* அந்த கனுமா யிருந்துமவர்க் கதிகா
வனுமா யிருப்பவளே
யரியு மயனு மிருந்துமவர்க் கப்பா
லாகி யிருப்பவளே
மூர்த்தி நடுவா யிருந்துமதன் முதலாய்
முடிவா யிருப்பவளே
முத்தர் சிவமா யிருந்துமருள் மோனப்
பதியா யிருப்பவளே
வந்தித்திடநீ வந்தெனக்கோர் வழியைக்
காட்டி யாதரிப்பாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவ்வையாம் பிகைத்தாயே.

பூத மைந்து சதுர்க்கரணம் புலனொ
ரஞ்சும் பொறிகள்பத்தும்
புகழும் வித்யா தத்துவங்கள் பொருந்தோ
ரேழுஞ் சிவமஞ்சும்
பேதா பேத மோராறிற் பிடித்த
தேகக் கோடியினிற்
பிறந்தும் பிறந்தே யிறந்திறந்து பொய்யைப்
புசித்தே பொய்பேசிக்
காத லுடைய மனத்தையுன்றன் கருணை
விழிகொண் டினிநோக்கிக்
கவலை தணிய வரமருள்வாய் கண்ணே
யெனது கண்மணியே
வாத மகண்ட பெருவெளியில் வளரு
நடனத் தாண்டவத்தி
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (அஅ)

ஆரா ரகழு நீயானு யாரா
வமுது நீயானு
யாரா ருயிரு நீயானு யாவர்
பொருளு நீயானும்
பேரா யிரமு முடையாளே பேதா
பேதம் பேசியென்ன
பெருமை சிறுமை நீயானும் பிரியா
வருளு நீயானும்
தாரா யணியே பூரணியே நனிஞ
சனத்து ணடிப்பவளே
நாட்ட மறியா தவருளத்தும் நடனம்
புரிந்தே நிற்கிலையோ

வாரா கினியே தவைபுரிவாய் வாலாம்
பிகையே பலவகையே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே.

திட்டா தானது மொழிகேட்டுத் தமியேன்
பிழைக்கும் வழிதேடித்
தயைசெய் வதுமுன் கடனலவோ தாயே
கருணைக் கோர்முதலே
கட்டா யிருக்கு முலகி லுள்ளோர் கலங்கிப்
பிரிய வருள்புரிவாய்
கமலா சனியே மாமணியே கருணா
நிதியே கற்பகமே
முட்டா திருந்த சலனமிவை மூழ்க
வடிப்பாய் முழுமுதலே
முனிவோர் புகழுந் திருக்கிருஷ்ண மூர்த்தி
துணைவி மோகனமே
விட்டார் * காயத் தொளிர்சுடரே வாலாம்
பிகையே வந்தாள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே.

தத்வா தீதச் சுடர்விளக்கே தமியே
னாயிரா யிருப்பவளே
சர்வ லோக தயாபரியே சாக்ஷாத்
கார மானவளே
சித்த மோனத் தடியார்தஞ் சிந்தை
யிடையிற் குடியான

---

* காயம் - ஆகாயம்.

சேஷா பரணி மலர்ச்சரணி திருவே
யருவே திகழுருவே
வித்தா யடியிற் கனகசபை மேலாய்ச்
சுகமாய்க் * குண்டலியாய்
விளங்கா நிற்கு மருட்கனியே மேலோர்
கிழோர் தொழுபவளே
வற்று துலவு மருட்கடலே மகிழ்ந்தென்
றனைவந் தாண்டுகொள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௬௧)

அம்மா வுனையே யடுத்தவர்கட் கனைத்து
முலக வசியமுண்டா
மஷ்டாங் காதி யோகமுட னடியு
முடியுங் கவனமுண்டாம்
தம்மாற் சாயா நுக்ரகமுஞ் சகல
மூர்த்தி காமாகுஞ்
சடமே வெகுநாள் நரைதிரைக டமையே
யகற்றித் தனியிருக்கும்
சும்மா வவர்கள் விரலசைந்தால் தொடர்ந்தீ
ரெழுபார் சுழன்றுருளுந்
துக்க சுகமு மணுகாது சுகரு
பாதி யருளையையும்
வம்மா வதைத்தா னேதுசொல்வேன் வாக்கு
மனதுக் கடங்காதே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௬௨)

* குண்டலி - மூலாதாரம்.

பொன்னே நிறைந்த புதுமலரே புகழ்சேர்
மறையின் பொருளணங்கே
பொற்றா மரைப்பூங் கமலமதிற் புகழ்ந்தே
யிருக்கும் போதகமே
மின்னே பவழக் கொடிவடிவே மேக
மனைய கருங்குழலே
விளங்கு தவபீ டாசனியே வித்தாய்
மரமாய் மறைமுடிவில்
முன்னே பழுத்த கதிப்பழமே முதிர்ந்த
மொழியிற் படர்ந்தகொடி
முதலே நுதலே குடியாக முடிவா
யிருந்த மோகனமே
வன்னே பொருந்த வருளளிக்கும் வாலாம்
பிகையே வான்மணியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கூரு)

தூல சூக்ஷ்ம காரணமே தொலையாக்
கருணை வாரிதியே
துவாத சாந்த வெளிதனிலே சுகமா
யிருக்கும் நிரந்தரமே
மேலாம் தவத்துக் கதிகாரி விரிந்த
கமல நடுப்பீடம்
வியாபித் தொளியாய் வெளியதன்மேல் வெளியா
யிருந்த மெய்ப்பொருளே
ஆல கால விடமருந்து மரனு
ரிடப்பா கத்தில்வள
ரமுதே தேக வொளிமயமே யருளும்
புபத்திரி யம்பகியே

வாலாம் பிகையே யுனையடுத்தேன் வந்தென்
றனைநீ காத்தருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கச)

மூன்றே யெழுத்தா யிருப்பவளே மூனைமே
லெழுத்தே பதினைந்தா
முதலா யிருபத் தெட்டாக முடிவா
யிருந்த மோகனமே
நீண்ட சமையா சாரமுமாய் நெறியந்
தரமாய் முசுமாகி
நிகழா தாரக் குண்டலியாய் நின்றே
யிருந்த நேரிழையே
பூண்ட வடியா ரகந்தோறும் பொன்னம்
பலமாய் நடனமிடும்
பொருளே யருளே யெனையாளும் பொன்னே
கண்ணி னுண்மணியே
* மாண்ட குருவாய் வந்தவளே மருவுஞ்
சுகத்தைத் தந்தவளே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கரு)

ஆறு சமயங் கடந்துநின்ற வருண
நிதியே சுந்தரியே
யாசா பாச மகன்றவர்பா லருளா
யிருந்த வருந்ததியே
தேறும் பதினெண் புராணமுமாய்த் தீபி
கையுமாய் நின்றவளே

* மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட.

இக்கோர் வடிவாய் நிற்பவளே செகமே
வடிவாய் நின்றாயே
கூறு மன்பத் தொன்றதிலுங் கோடி
கோடி மந்திரமுங்
குறிக்கு மனந்த வேதமுமாய்க் குறிப்பா
யிருந்த பரமாதே
மாறி யெனது மலமறவே வந்தே
யடிமை கொண்டாள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கசு)

மூக்கட் பரம ரிடப்பாக முதலாய்
முளைத்துத் தழைத்தவளே
முன்ன மவனை யின்றவளே முடிவி
லவனை யாண்டவளே
செக்க ரிளமா மதிவதனத் தெளிவிற்
றெளிவே தேன்மொழியே
தேவி யாதி பரஞ்சோதி ஸ்ரீபீ
டாதி யருளாதி
யக்கத் துணையே பார்வதியே பரமேஸ்
வரியே காரணியே
பஞ்சா க்ஷரியே யுலகேழும் படைத்த
தாயே பைங்கிளியே
மக்கள் தமைப்போ லெனைக்காக்க வகைநீ
யருள்வாய் வளமயிலை
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கஎ)

தில்லை யதனுள் நடனமிடுந் திருவே
யருவே திகழுருவே

தெளிந்த பரமே சிவபரமே செகசூத்
திரநான் மறையேமால்
அல்லைத் தொலைக்கு மருமருந்தே யமுதா
னந்தக் கட்டற்பெருக்கே
யறிவுக் கறிவாய் நீயிருந்தே யனைத்துந்
துதிக்க வருள்பரையே
எல்லை கடந்த பரவெளியே யிசைபுட்
களமே யகண்டிதமே
இதத்துக் கிதமா யிருப்பளே யிரவு
யகலா யொளிப்பவளே
வல்ல மதிசூ டியவனிடம் வளரும்
வாழ்வே யென்கோவே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கூஅ)

அணியுங் கனக வொளிமலையே யமுத
நதியே யருட்கடலே
யதிகா ராதி தேவதையே யகண்ட
முடிவி லொளிச்சுடரே
யணியு மணியும் புயத்தாளே பராநா
தாந்த மடத்தாளே
பழகு மடியா ரிருதயத்துட் பரவி
யிருக்கும் பனிமொழியே
துணியு மனதா கிபபோகி தொடரும்
படியே தொடர்பவளே
தூங்கா துறக்க மானவளே தொலையாச்
சுகமுண் டானவளே
மணியங் கிரணி விளையாடி வளருங்
கொலுவீற் றிருப்பவளே

மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அயையாம் பிகைத்தாயே. (கக)

நான்வே றெனநீ வேறுனுப் நாளு
வேதப் பொருளாளுப்
நாயே னினியா ருடன்பேசி நண்ணுங்
குறையைப் போக்குவது
தான்வே தாந்த முடிவானுல் தனக்கோர்
செயலு முண்டாமோ
சர்வா னந்தி சக்கரத்தி சட்கோ
ணத்தி சதுர்க்கரத்தி
தேன்வே றுரிசை யுண்டாமோ தீபத்
தொளிவே றுண்டாமோ
தேக முயிரு முயிர்க்குயிராய்ச் சிவமே
யொன்று யானுயே
வான்வே றுண்டோ திருக்கிருஷ்ணன் வளருந்
துணைவி நீயுரையாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (க00)

அவையாம்பிகை சதகம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

அவையாம்பிகை சதகத்தின்

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி.

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.

திவ்ய தேசயாத்திரையின் சரித்திரம்: (இந்தியாவிலுள்ள பல திவ்ய ஸ்தலங்களின் மகிமையும் விசேஷங்களும், அந்த ஸ்தலங்களுக்கு இந்நூலின் ஆசிரியர் யாத்திரை செய்த வரலாறும்)	2	0	0
சிவமஹாபுராணம்: வேதவியாசமுநிவரருளிய பதினெண் புராணங்களு ளொன்றாகிய இந்நூல் வடமொழியிலிருந்து தமிழில் வசனரூபமாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டது: (48 படங்களுடன் கூடியது)	5	0	0
திருவெங்கைக்கோவை: (சிவப்பிரகாச சுவாமிகளருளிய இவ்வரிய கோவைக்கு நூதனமாய் எழுதப்பட்ட பதவுரை, கருத்துரை, விசேஷ உரைகளுடன்) ...	2	8	0
இந்து பைபில் என்னும் ஆரியர் சத்தியவேதம்: உபநிஷத்துக்கள் முதலிய ஹிந்துமதத்தின் உண்மைகள். [நூலாசிரியர் படத்துடன்]	1	12	0
மதவிருக்ஷம்: (உலகத்திலுள்ள பெரிய மதங்களின் சரித்திரமும் வரலாறும்: (மூன்று பாகம் அடங்கியது) ...	1	12	0
குசேலோபாக்யானம்: (குசேலரது திவ்ய சரித்திரத்தைக் கூறும் இந்நூல் 620 பக்கங்களும், 772 செய்யுட்களும், ஒவ்வொரு செய்யுளுக்கும் பதவுரை, பொழிப்புரை, விசேஷ உரைகளும், 28 படங்களும் கொண்டுள்ளது)...	3	0	0
ஸ்ரீ விவேகாநந்த விஜயம்: விவேகாநந்த சுவாமிகளின் திவ்விய சரித்திரமும், அவர் செய்த அற்புதமான பிரசங்கத்திரட்டும்: (சுவாமிகள் படத்துடன்)	1	4	0
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ச விஜயம்: (ஸ்ரீ விவேகாநந்த சுவாமிகளின் குருமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் அற்புத சரித்திரமும், கதாமிர்தமும்: பரமஹம்சர் படத்துடன்)	1	4	0
ஸ்ரீ சங்கர விஜயம்: ஆதி சங்கராசாரிய சுவாமிகள் சரித்திரம் (ஆதி சங்கரர் படமும், சிருங்கேரி ஸ்ரீ சாரதாம்பாள் படமும் கூடியுள்ளது)	1	0	0
ஸ்ரீ பகவத்கீதை: (ஸ்ரீமத் பொன்னம்பலசுவாமிக ளியற்றிய கூடார்த்ததீபிகை என்னும் உரையுடன்) ...	2	0	0

ஸ்ரீ பக்தலீலாம்ருத வசனம்: (82 பக்தர்களின் சரித்திரம்) 3 0

பிரபோத சந்திரோதய வசனம்: அல்லது மெய்ஞ்ஞான விளக்கம்) 1 0

பிரபுலிங்கலீலை வசனம்: (நூதனமாய் தமிழில் வசனப் படுத்தப்பட்ட அரிய நூல்) 0 12

பழமொழி அகராதி: (இதில் தமிழ் நாடுகளில் வழங்கும் சுமார் 12,000 பழமொழிகள் அகராதி வரிசையாகத் திரட்டி அச்சிடப்பட்டுள்ளன) 2 0

நைடதம் மூலமும் உரையும்: (இதில் அன்னமும் தமயந்தியும் அமைந்த உயர்ந்த ஆப்டோன் வர்ணப்படமும், 27 விதசித்திரப்படங்களும் அடங்கியுள்ளன) 2 0

ஷை மூலம் (செய்யுளகராதியுடன்)... ... ... 0 12

விநோதரசமஞ்சரி: (நூதனமாய்ச் சேர்க்கப்பட்ட தமிழறியும் பெருமாள் கதையுடன்) 1 2

நாலடியார்: (மூலம், பதவுரை, பொழிப்புரை, விசேஷவுரை, இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்புகளுடன்) ... 1 2

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்: வேதாந்த சாஸ்திரத்தின் பல அரிய விஷயங்களைத் தமிழில் வசன ரூபமாகத் திரட்டி ஸ்ரீமத் சச்சிதாநந்த சுவாமிகள் மாணுக்கர் ஒருவர் இயற்றிய அரிய நூல் [நூலாசிரியர் படத்துடன்] ... 1 4

தாயுமானசுவாமிகள் திருப்பாடற்றிரட்டு: முதல் மூன்று பாடல்களுக்கு விரிவான உரையும், நூல் முழுதும் வரும் பாடல்களிலுள்ள அரும் பதங்கட்குக் குறிப்புரையும் அடங்கியது (உயர்ந்த கிலிட்டு பயிண்டு) சுவாமிகள் சரித்திரம், படத்துடன் 1 0

திருவாசகம்: (புதிய பதிப்பு) மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் ஆப்டோன் படத்துடன்: இப்பதிப்பில் செய்யுள்கள் மூலத்தை வாசிக்கும்போதே சுடியமட்டும் பொருள் விளங்கும்படி சந்தங் கெடாதவண்ணம் சந்தி பிரிக்கப்பெற்று, பைகா (பெரிய) எழுத்தில் நூதனமாய் அச்சிடப்பட்டுள்ளன: மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் சரித்திரமும் காலவரையறையுடன் நூதனமாய் எழுதிச்சேர்க்கப்பட்டுள்ளது ... 1 0

உ

சிவமயம்.

காஞ்சிபுரம் வித்வான்

சபாபதிமுதலியாரவர்களியற்றிய

அருணாசல சதகம்.

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1913.

விலை அணா 1.

சிவமயம்.

அருணாசல சதகம்.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

திருநாதன் றேடரிய சேவடியான் றன்மேல்
அருணா சலசதக மன்பாத் - தெருணவால்
சொல்லுதற்கு மும்மதத்த தும்பிமுகத் தான்பதும
மெல்லடியே நற்றுணையா மே.

நூல்.

கலிவிருத்தம்.

பொன்பரவுகொன் றையினோடுவான் புனலாறுவெண் மதிசூடுநீ, என்பாரமு மினிதாவணிந் திடுதன்மையா லெளியென்சொலும், புன்பாடலிங் கிதுதன்னையும் போற்றிக்கொள் வா யெனவுள்ளெழும், அன்பாலுரைத் தேன்கொண்டருள் அருணாசலா அருணாசலா. (க)

கடியார்துள வத் * தொங்கலான் கமலப்புது மலர்மேவினான் அடியூடிடந் தடிதேடவும் பறந்தன்னமாய் முடிதேடவும் கொடியேன்மன மேகோயிலாக் குடிமேவினை யெனிலையநின் அடியாரெலா மென்சொல்லிடார் அருணாசலா அருணாசலா. (உ)

---

* தொங்கல் - மாலை.

கற்பம்மனு கற்பம்முப கற்பம்மெனு முறையால்வரு
பொற்பின்மிகு திருநீறணி புனிதர்க்கலா னின்றுளேனு
நற்பங்கய நறுமாமலர் நணுகும்மரு டானெய்துமோ
* அற்பின்னடி யார்போற்றிடும் அருணாசலா அருணாசலா.(௩)

வில்லார்மலர்க் கணையேவிய வேளைப்பொடி யாச்செய்தனை
கல்லாலெறிந் தவன்முத்தியே காணப்பரிந் தனையாதலாற்
பொல்லாமனத் தவனென்றெனைப் புறமேவிடுத் திடலையனே
அல்லார்†களத் தெம்மண்ணலே அருணாசலா அருணாசலா.(௪)

முடிபட்டமென் றனக்கேமலர் முகிழ்போற்குறைந் திடக் கண்டிடும், வடிபட்டநோக் குடையாள்புவி வானேடளித் திடு வாண்மனம்,பொடிபட்டநின் றிருமேனியிற் பொரு ‡ பூழியன் கையிற்பிரம், படிபட்டபோ தென்பட்டதோ அருணாசலா அருணாசலா. (௫)

வானகினை வளியாகினை மால்வேதனே டமரர்க்கெலாங்
கோனாகினை யடியார்மனங் குடிகொண்டவ ருணவூறிடுந்
தேனாகினை யமுதாகினை தேரூர்ந்திடர் செறிபோரினில்
ஆனாகிமால் வாவூர்ந்திடும் அருணாசலா அருணாசலா. (௬)

புல்லாகியே பூடாகியே புழுவாகியே மரமாகியே
கல்லாகியே யுங்கின்னகர்க் கண்மேவிலே னினியெங்ஙனே [ம்
பொல்லாப்பிறப் பொழிந்துய்குவேன் புலைநாயினே னிமயந்தரு
அல்லார்குழற் கொருபாகனே அருணாசலா அருணாசலா. (௭)

---

* அற்பு-அன்பு. † களம்-கண்டம். ‡ பூழியன்-பாண்டியன்.

படைக்குந்தொழி லயற்கீந்தனை பரிக்குந்தொழி லரிக்கீந் தனை, துடைக்குந்தொழி லாற்கீந்தனை துதிக்குந்தொழி லடியார்க்கெலாங், கிடைக்கும்படிக் கினிதீந்தனை கிளரும்வைகை தனையன்றுநீ, அடைக்குந்தொழி லாளானதென் அருணாசலா அருணாசலா. (அ)

பரிந்திட்டற மெண்ணான்குமுன் பயில்வாளிருக் கவுநின்னருள், சுரந்திட்டவன் றொண்டர்க்கெனச் சோறன்றுநீ கச்சூரினில், இரந்திட்டதென் னோசொல்லுவா * யெகினத்தவன் றலைபொன்றினை, அரிந்திட்டதிற் பலிதேர்ந்திடும் அருணாசலா அருணாசலா. (கூ)

மையார்விழி மலைமாதொடு மருவுந்திருக் கோலத்தையோர்
கையார்புனன் மலராணிதங் காணப்பரி யாதென்னையோ
மெய்யானது வேறாகவே வேதாவரி யுழல்வுற்றனர்
ஐயாவவர் மதியென்கொலோ அருணாசலா அருணாசலா. (க0)

வாதாசன னுண்வின்மலை மாலார்கணை மறையேபரி
போதாசன னேசாரதி புவியேரத மாக்கொண்டுபின்
நாதாபுர நகைத்திட்டது நவிலும்மவ ரகமங்கவோ
ஆதாரமா றினுமேலுறும் அருணாசலா அருணாசலா. (கக)

முன்னாளிதழ் நறுமாலையு மூரிதோலுமே புனையத்தரும்
பொன்னார்†ரித ழியினோடும்வெம் புலியானைமற் றிவைதம்மொடு
மன்னாப்பயி ரறவெண்ணியோ வளர்மாமலை யுருவாயினை
அன்னாயெனு மன்பர்க்கருள் அருணாசலா அருணாசலா. (கஉ)

* எகினம் - அன்னம். † இதழி - கொன்றை.

மேனொளொரு விழியுன்பத மேல்சாத்திய மாயோன்பெரு
மீனுனநா ளினுமாங்கவன் விழிகொண்டது ருசியென்றுதிங்
காரூர்கரும் பதைவேரொடு களைகின்றது போலானதால்
ஆறையனுர் தொழுமையனே அருணாசலா அருணாசலா. (கங)

பாரின்கணே யைந்தாகினை பகர்நீரிடை நான்காகினை
சேருந்தழற் கண்மூன்றெனச் செறிந்தாய்வளிக் கிரண்டாகினை
நேரும்விணி லொன்றாகினை நிமிரும்முயிர்க் குயிராகினை
ஆருன்னிலை யறிவார்சொலாய் அருணாசலா அருணாசலா. (கச)

மாறுவரந் தருவோமென வைகுந்தனும் மலர்த்தேவனு
நூறாயிர முறைவந்தெதிர் நுவல்கிற்கினு நின்னன்பர்கள்
பேறுபதை நினைவார்கொலோ பிறவிக்கட லதுநீந்தவே
ஆறுறுநீத் தவர்வாழ்த்துறும் அருணாசலா அருணாசலா. (கரு)

ஊனந்தரு மிவ்வாழ்வினி லுலையேற்றுமா மையினண்ணியே
ஈனந்தொடர் துயர்மேவினே னென்செய்குவே னெளியேனரு
மோனந்தருநிலையீதென மொழிவாயெனி லினியுய்குவேன் [ண்
ஆனந்தமே யுருவாகிய அருணாசலா அருணாசலா. (கசு)

இடியுங்கரை மரமாமென வெண்ணமலிவ் வுடறன்னைமோர்
பிடியுங்குறை யாதுண்டுநான் பெரிதேவளர்த் துனதன்பினில்
படியுங்குண மிலனுயினும் பரிவாருனை யல்தியாவரே
அடியும்முடி யுங்காணொணு அருணாசலா அருணாசலா. (கஎ)

* மட்டார்மலர் கொடுநின்னடி மலர்பூசனை செய்கின்றி
லார், மொட்டார்தனத் தார்தம்மையே முயங்கித்திகைப் பா

* மட்டு - தேன்.

ரையையோ, கெட்டாரவர் தமக்குன்னருள் கிடையாதுமப் புரநீறெழ, அட் * டாரணன் ஞெழுநின்றருள் அருணாசலா அருணாசலா. (கஅ)

பாம்பின்விட வாயிற்குளே படுதேரைபோ லெளியேனுளந் தேம்பிப்புல னிற்சிக்குறாத் திகைப்புற்றுநல் லுணர்வின்றியே சாம்பிக்கிடக் கின்றேனருள் டருவாயெனி வினியுய்குவேன் ஆம்பற்சிறு வாய்பங்கனே அருணாசலா அருணாசலா. (கக)

வீட்டுக்கொரு வித்தாகிய மெய்ஞ்ஞானநன் னெறிதேர்கிலார் பாட்டுக்கருள் செய்வாயெனும் பண்பேனுநன் குணர்கிற்கிலார் கேட்டுக்கிட மாய்நாடொறுங் கிறிசெய்குவா ருய்வார்களோ ஆட்டுக்குவல் லவனாகிய அருணாசலா அருணாசலா. (உ0)

செம்பிற்களிம் பதுநீங்கவே செம்பொன்னெனத் திகழ் தன்மைபோல், பம்புற்றமும் மலநீங்கவே பாமாலைவீ யெனவோதினே, வம்புற்றநா யேனோர்ந்திலேன் மயிலைக்குளுங் கயிலைக்குளும், அம்பர்க்குளு மகிழ்பூத்திடும் அருணாசலா அருணாசலா. (உக)

பாராளுமன் னவர்செல்வமும் பகரும்விசும் பிறைசெல்வமுஞ், சீரானவே தன்செல்வமுந் திருமான்மகிழ் தருசெல்வமுங், காராருமின் னனவெண்ணியுன் கழல்போற்றுவார் தஞ் செல்வமிங், காராலுமோர் பொண்ணாததாம் அருணாசலா அருணாசலா. (உஉ)

---

* ஆரணன் - பிரமன்.

உனக்குண்மறைந் திந்நாளுநா னுறல்போலெனை தருளா லினி, யெனக்குண்மறைந் திருமைந்தனே யென்றாய்குரு வாய் வந்துநீ, நினைக்குந்தொறு நினைக்குந்தொறு நீயன்றியொன் றுங்காண்கிலன், அனக்குண்டமோர் * பூதக்கருள் அருணா சலா அருணாசலா. (உங)

காவிக்குநேர் விழிமாதரார் காமக்கட லதின்மூழ்கிய
பாவிக்குநின் னிருதாட்புணை பாலித்திடா யெனிலுய்வனோ
நாவிக்கருள் செயுமையனே ஞானத்தவர் புகழ்தூயனே
ஆவிக்குறு துணைமெய்யனே அருணாசலா அருணாசலா. (உச)

ஒன்றாகினை பலவாகினை யுளதாகினை யிலதாகினை
யென்றாரண மதுகூறுவ தெண்ணாதுதாம் பரமென்றிடுங்
கன்றால்விளா வெறிமாயவன் கமலத்தயன் வெருவுற்றிட
அன்றாழல் வரையாகினை அருணாசலா அருணாசலா. (உரு)

வளர்கார்த்திகை மாதந்தொறும் வருகார்த்திகை நாடன்னிலே
பளகானதில் லாவன்பர்கள் பரிவாகவே யேத்தித்தொழக்
கிளர்மாமலை தனிலேயொளி கெழுசோதிகாட் டாநின்றநின்
அளவார்தெரி பவரையனே அருணாசலா அருணாசலா. (உசு)

ஒருபான்மல ரயனாகவு மொருபாறிரு மாலாகவும்
பொருவாவருட் டிருமேனியாய்ப் பொலிவாயிதன் றியுமாமலை
வருபாவையோர் பாலாகவும் வருவாயிதன் றியுமையனை
யருவாவையுன் னருளென்னையோ அருணாசலா அருணாசலா.

---

* பூதக்கு - பூதத்துக்கு.

ஒப்பானதி லொருமூர்த்தியா யொருபாதமார் திரிமூர்த்தியாம்
அப்பான்மைபோன் மலையாகியு மருளின்பெரு மையினையனே
இப்பாருளோர் கண்டேதொழ விருந்தாய்நதி மதியாடர
*வப்பார்சடை முடியண்ணலை அருணாசலா அருணாசலா. ()

இருப்பானது வெளிமாலை யிடத்தோர்மர கதமாமலை
மருப்பார்மத மலைபெற்றது வளைவில்லொரு பொன்மாமலை
விருப்பாமித ஞானவொளி மேவும்மலை வடிவாயினை
யருப்பாரொருக் கணிமாலையாய் அருணாசலா அருணாசலா.(உகூ)

பொறியின்வழி மனம்போக்கிடார் பொன்னந்திரு வடிசேர்வதுஞ், செறியும்மிரு வினையாளர்க டிகழும்பிற வியிலாழ்வதும், வெறிகொண்மறை பரிதிக்கெதிர் விகசித்துவா டுதல்போலுமென், றறியுந்நிலை யெற்கீந்தருள் அருணாசலா அருணாசலா. (௩0)

படியாவுமோர் குடைநீழலிற் பரிக்கும்மவர் மகிழ்செல்வமுங், கடியார்தரு நிழல்வைகுறுங் † கண்ணாயிரன் மகிழ்செல்வமு, நெடியோன்மகிழ் தருசெல்வமு நின்னன்பர்தாள் பணிந்தேத்திடும், அடியாரடிப் பொடிநேருமோ அருணாசலா அருணாசலா. (௩க)

காட்டுக்குளே தவஞ்செய்குவார் கனலின்னடுத் தவஞ்செய்குவார், தேட்டுற்றநற் கதிகாணவென் செயலிங்கிதுங் கோயிற்குளே, வேட்டுற்றல கிட்டேதிரு மெழுகிட்டிலார் கதி

---

* அப்பு - கங்கை. † கண்ணாயிரன் - இந்திரன்.

கர்ண்பரோ, ஆட்டுக்குமன் றினினின்றிடும் அருணாசலா அருணாசலா. (௧௨)

பிறவாநெறி தருவானுநீ பிறக்கும்படி செய்வானுநீ
யிறவாவரந் தருவானுநீ யிறக்கும்படி செய்வானுநீ
மறவாதுனை வாழ்த்தும்படி வந்தாளவும் வேண்டுமையா
*அறவாணர்வாழ்த் தொலிமேவிய அருணாசலா அருணாசலா.()

உன்றாண்மலர் முடியாகவே யுறுமன்பர்கூற் றுவர்பெற்றபே
றென்றேனுமா லயன்வானுளோ ருறுகின்றில ரெனிலாங்கவர்
கன்றார்களோ விதுநன்றுகொல் கருணாகரா மதிசேகரா
அன்றாலமுண் டருள்செய்திடும் அருணாசலா அருணாசலா.(௧௪)

மானேந்தினை மழுவேந்தினை மதியேந்தினை நதியேந்தினை
கானேந்திலா வெருக்கேந்தினை கமலன்முடி காத்தேந்தினை
வானேந்திறு ரெலும்பேந்தினை வறியேன்மொழி யையுமேந்தி
ஆனேந்தமே வந்தாளுவாய் அருணாசலா அருணாசலா. [நல்

திருமாலொரு கண்வாங்கியுன் செஞ்சேவடி மிசைசாத்தினன்
கருமாவடர் கண்ணப்பருன் கண்ணுக்கொரு கண்சாத்தினர்
பெருமானிவர்களில்யாவரேபெரியோரெனச் சிலரெண்ணுவார்
அருமாதவர் மெய்யோர்குவார் அருணாசலா அருணாசலா.(௧௫)

பூமாந்தினோன் முதலோர்தமைப் பொன்றச்செய்வை யெனவோர்ந்துமே, காமாந்தக னுவாயெனுங் கருத்தேபெரி தாக்கொண்டுவீ, ணமாந்தர்கள் புகழ்வாரிது வெறியோமிகு

* அறவாணர் - தருமத்தினால் வாழ்வோர்.

மஞ்ஞானமோ, ஆமாம்பிணை திரிசாரல்சூழ் அருணாசலா அருணாசலா. (கஎ)

கல்லானைமுன் கைநீட்டியே கரும்புண்ணுமா றருள்செய்தநீ
பொல்லாதகன் மனமுன்னருட் போதந்தனை யண்ணச்செய
வல்லாயலைபோனிற்பதென்மாயஞ்சொலாய் மகிழ்தொண்டர்கள்
அல்லாதவர்க் கரிதாகிய அருணாசலா அருணாசலா. (கஅ)

வாட்டேறுகண் ணிசைஞானியார் மைந்தன்றனை யாட்கொண்டநாள், பாட்டேயருச் சனையாமெனப் பகர்ந்தாயஃதுணர்ந்தும்பிறர், மாட்டேகவி சொலவெண்ணுமென் மருணீக்குவா யிருவோர்கள்போ, ராட்டேசெய வவர்முன்வரும் அருணாசலா அருணாசலா. (கக)

ஈனந்தரு பிறவிக்கட லிடையேழையேன் பலகால்விழ
ஊனந்தரும் வினையாம்வளி யுறுவித்தலா லுனதின்னருள்
மோனந்தரு குகைசேரவே முன்னிக்கொடு வந்தேனையா
ஆனந்துமா டியவையனே அருணாசலா அருணாசலா. (உ0)

நாய்தன்னிலுங் கடையாகிநின் னல்லன்பர்தம் பானண்ணிலேன், வாய்தன்னினின் றனைவாழ்த்திலேன் வணங்கிப்பணி செய்தும்மிலன், பேய்தன்னொடா டியவாறுபோற் பித்தேறுமென் னகநண்ணினை, ஆய்தன்னினு மருள்செய்திடும் அருணாசலா அருணாசலா. (உக)

சந்தித்துமா லபன்வாதுசெய் தலிணுங்கவர்க் கரிதாகினை
வந்தித்தலா லொருபர்ணான்முன் வந்தாய்விற ஞேகாதிக்கொடு

சிந்தித்திடி லவரித்திறந் தெளிவெய்தியின் னருள்சேர்குவார்
அந்திப்பிறை முடியாளனே அருணாசலா அருணாசலா. (௪௨)

உமையாளரு ளனையாகவு மொருதந்தைநீ தானாகவுந்
தமருன்னடி யாராகவுஞ் சார்பற்றவர் தமைநோக்குறி
னமனார்நணு காதோடுத னாயேனுணர்ந் துனையண்டினேன்
அமர்நீதியார் தொழுமையனே அருணாசலா அருணாசலா. ()

கார்மேவிய களங்கண்டனன் கழன்மேவுமால் விழிகண்டனன்
போர்மேவுகு லங்கண்டனன் போதன்றலைக் கரங்கண்டனன்
சீர்மேவுமா திடங்கண்டனன் சிறியேனிட ரினிக்காண்பனோ
ஆர்மேவுதா ரணிதோளனே அருணாசலா அருணாசலா. (௪௪)

திருமாலய னனதாண்முடி தெரிவானல மந்தார்முனம்
ஒருமாதுவந் தியின்வாய்தலி னுறுமாறறி கிலராகில்
இருமாறிய திறனென்னையோ வுமையாகனே யருளாகனே
அருமாதவர் பலரேத்திடும் அருணாசலா அருணாசலா. (௪௫)

வெல்லாளமன் னவன்வாழ்வோர் மகவாயவற் கருளீந்திடும்
* வில்லார்மதி முடியண்ணலே வினையேன்பிறந் திடவைப்பை
கல்லாய்மர மாயேனுநீ கனிவோடயர் தருமிப்பதி [யேல்
யல்லாவிடந் தனில்வைத்திடேல் அருணாசலா அருணாசலா. ()

வரமாமல ரவனீந்திட வானோர்களுக் கிடரேசெயு
நரகாசுரன் றனைவெல்லமுன் னாரயணன் றவஞ்செய்தலின்
ஒருபாதியாங் கவனுக்களித் தொருபாதிமே தவிக்கிதலால்
அருவாய்மரு வினையோசொலாய் அருணாசலா அருணாசலா. ()

* வில் - பிரகாசம்.

எள்ளுக்குளெண் ணெய்போலவு மெறிமாமணி யொளி போலவுங், கள்ளூற்றபூ மணம்போலவுங் கனகத்துறு மொளி போலவும், விள்ளூற்றிடா துயிர்தோறுநீ மேவுற்றதோர்ந் தவர்ப்போற்றுவேன், அள்ளூற்றநீ றணிமெய்யனே அருண சலா அருணசலா. (சஅ)

உமையாளுன விழிமூடுநா ளொளிருங்கதிர் மதிவானிடை சமைவாயிருக் கவுநள்ளிரு டாணிக்குண்மூ டியதன்மையாற் கமையாருநின் விழிகாரணக் கதிர்மாமதி யெனவோர்ந்தனன் அமைவாமனத் தவர்போற்றிய அருணசலா அருணசலா. ()

பெருமைக்கட னிறவண்ணனும் பிரமன்முத லியதேவரும் ஒருமிக்கமாய் தருமூழிதோ ருருதானுமாய் தானீங்கவே தருமக்கட வுள்வெள்விடை தாணுப்வர வுவந்தூர்ந்திடும் அருமைத்திரு வருளாளனே அருணசலா அருணசலா. (ருo)

கலையார்மதி கதிராகுநின் கண்ணேரிரண் டையுமூடு நாண், மலையான்மகள் கழுவாய்செயும் வகைசொல்லியே வினை நின்னரு, ணிலையீதெனி னெவருய்ந்திடார் நிமிர்செஞ்சடை மிசையேமதி, அலையார்நதி யொடுசூடிய அருணசலா அருண சலா. (ருக)

தக்கன்முனிந் தேகூறிய சாபந்தொடர்ந் தெய்தாதுனைப் புக்கண்முசந் திரனேர்கலை பொலிவெய்தவுன் முடிமீதிலே வைக்கும்படி. யச்சந்திரன் மனநைந்துசெய் தவமென்னேயோ * அக்கன்புட னணிமெய்யனே அருணசலா அருணசலா. ()

* அக்கு - சங்குமணி.

உன்னன்னிலை வினவும்பொழு துமைதன்னையே வியந்தா ளென, மன்னும்மழு னையிற்சங்கமாய் மருவிச்சிறு விதிமா மக, ளென்னப்பொலி கென்றேவிய தெவர்க்கும்மரு டாவல் லவோ, அன்னத்தவன் பணிமையனே அருணாசலா அருணா சலா. (ருங)

விண்ணாருமிந் திரனக்கினி * விறலந்தக னிருதர்க்கிறை
தண்ணார்வரு ணன்வாயுவே தனதன்னுட னீசானனும்
உண்ணாடிமூழ் கியதீர்த்தமின் றுன்றேயெம திடர்தீர்த்திட
அண்ணாமலை யெனநீடிய அருணாசலா அருணாசலா. (ருச)

பூசிக்கநன் மலருண்டுதேம் புனலுண்டுநன் னெறிதேர்குவான்
வாசிக்கவா கமமுண்டுநின் மலர்நோக்கமு முண்டாகுமே
னேசித்தெளி யேனுய்குவே னீறேடுகண் மணிபூண்டுளத்
†தாசற்றவர் தொழுமையனே அருணாசலா அருணாசலா. (ருரு)

திருவாசக மொன்றுண்டுநற் றேவாரமு முண்டாங்கவை
கருவாய்வழி வாராநெறி காட்டும்மெனச் சான்றோர்சொலத்
தெருளாதுவீ ணேயையவோ தெருநாயினுங் கடையாயினேன்
அருமாதவர் துதியோவிலா அருணாசலா அருணாசலா. (ருசு)

பல்லார்விடப் பணியாமுன்னைப் பரிந்தேதொழ வருளீந் ததும், பொல்லாவிட முண்டண்டரைப் புரந்தாள்வது மோர்ந் தும்முனைக், கல்லார்களைச் சேராநெறி கடையேறக்கருள் செய வேண்டுமால்† அல்லார்சுட லையிலாடிய அருணாசலா அருணா சலா. (ருஎ)

---

* விறல் - வெற்றி. † ஆசு - குற்றம்.

தேவாதிதே வாவென்கிலேன் சிவலோகநா தாவென்கிலேன்
காவாயா னேயென்கிலேன் காபாலிவந் தாளென்கிலேன்
சேவானதூர் வோயென்கிலேன் சிறியேனத ஞலோவையா
ஆவாவென வருள்செய்கிலே அருணாசலா அருணாசலா. (ருஅ)

கன்னுருமே ராவிந்திரா காமாமுக சோமாபுவி
மன்னுவென வேபொய்யரை வாழ்த்திக்கவி சொல்லாமனன்
குன்றாருள் பெருமன்பர்தா ளுளம்வைத்துவாழ்த் துறநல்கு
அந்நாவலூ ராளிக்கருள் அருணாசலா அருணாசலா. [வா்ய்

பச்செனிற மொருபாலுறப் பைம்பொன்னிற மொருபாலுற
வெச்சென்றதீ நிறமேவிமேல் வெண்ணீறுபூத் திடநின்றநீ
நச்சுண்டிருண் டிகெண்டமு நணலுற்றதைம் பூதங்களுக்
கச்சென்னநிற் பதுகாட்டவோ அருணாசலா அருணாசலா.(சுO)

பன்னுகணைத் துயின்மாயனே பரிவோடுகொத் தருள்செய்குவ
னென்னுச்சில ரெடுத்தோதுவ ரீதுண்மையே விமையோர்வரை
தன்னுற்கடைந் திடவந்தநஞ் சங்கண்டவ ரஞ்சித்தொழும்
அந்நாள்புர வாவண்ணமென் அருணாசலா அருணாசலா. (சுக)

காமத்தொடு கொலைசூதுபொய் களவுக்கிடந் தந்தென்மனம்
பூமத்தமென் பணிகின்றநீ பொருந்தற்கிடந் தாராமையால்
ஈமத்தெரி நரகம்மெனக் கிடமாகுமென் றெணிநின்னரு
ளாமெய்த்துணை யேநம்பினேன் அருணாசலா அருணாசலா. ()

உனக்குள்ளடி யேன்மேவியு முனையோர்கிலா மையினிவ்
வுடல், எனக்கென்னவீந் தனைமுன்னிரு ளென்றேடுசேர்ந் தந்

தோவெனை, நினக்குப்புறம் பாய்நிற்கவே நீடுற்றதா லென்செய்
குவேன், அனக்கன்னிநேர் தருமாதர்சூழ் அருணாசலா அருணா
சலா. (௯௩)

பாசக்கிடம் * பசுவென்னவும் பசுவுக்கிடம் பதியென்னவு
மாசற்றமா மறைபேசுமம் மாயைப்பசு வாமென்னுளே
தேசிற்பொலி பதியாகுநீ திகழ்கின்றதற் புதமல்லவோ
ஆசைக்குமே னிமிர்சோதியே அருணாசலா அருணாசலா. (௯௪)

யான்செய்தனன் பிறர்செய்தனரெனதியா னெனுமஞ்ஞானமே
யூன்செய்பிற வினைநல்குமென் றுணர்ந்தேனின தருளாலினி
வான்செய்பத விகள்யாவினு மயங்காநெறி தந்தாளுவாய்
ஆன்செய்நெடுங் கொடியாளனே அருணாசலா அருணாசலா. ()

வெய்யோனுத யஞ்செய்திடில் விரவும்மிரு ளொழிவா
தல்போற், பொய்யானதில் குருவந்திடப் பொய்ப்போதநீங்
கிடுமென்னவே, மெய்யானநூ லுரைசெய்யவும் வீணேதிரிந்
துழல்வார்சிலர், ஐயாவவ ருய்வார்கொலோ அருணாசலா அரு
ணாசலா. (௯௬)

பரையுன்னிரு விழிமூடுகைப் பதுமத்தனி விரற்பத்திலும்
வருகங்கைபத் தினின்மூன்றயன் மாலிந்திர னுக்கீந்துமற்
றொருநான்குமூன் றையும்வேணியி லொளித்துப்புவ னங்காத்
அருமைச்செய லறிவாரெவர் அருணாசலா அருணாசலா. [தநின்

மடவார்மய ருஞோர்புறம் வருகின்றபல் பிணியோர்புறந்
திடமாம்வறு மையுமோர்புறந் தீராதநீப் பசியோர்புறம்

* பசு = சீவன்.

கடனுகும்வன் பேயோர்புறங் கழிமானமாங் குரங்கோர்புறம்
அடலான்மெலிந் தனையண்டினேன் அருணாசலா அருணாசலா.

தாய்மார்களுஞ் சலித்தார்வரு சமனாருமோ சலித்தார் மலர், வாய்வேதனுஞ் சலித்தானமுன் மலிகும்பியுஞ் சலித் திட்டதாற், சேய்நானினிச் செயும்வண்ணமென் செப்பாய்பல கலைவேதமும், ஆய்மேலவர் தொழுமையனே அருணாசலா அருணாசலா. (சுகூ)

மனையாண்மனம் வெறுப்பாகவு மாதாமனம் வெறுப்பாகவுங்
கனிவானபெண் கள்பிள்ளைகள் கசந்தேமனம் வெறுப்பாகவுஞ்
சனியாமிரு மனுமீழையுஞ் சார்ந்தேழையே னலியாவகை
அனையாமென வந்தாளுவாய் அருணாசலா அருணாசலா. (எ0)

காட்டுக்குளே தவஞ்செய்குவார் கனலுக்குளே தவஞ் செய்குவார், நாட்டுக்குளே யறஞ்செய்குவார் நதியாவினும் போய்மூழ்குவார், பாட்டுக்குநால் வர்களெய்திய பரிசிற்பய னடைவார்களோ, ஆட்டிற்பொலி தீக்கண்ணனே அருணாசலா அருணாசலா. (எக)

* பறவைக்கர சனேந்தவெம் பணிவந்துபோற் றப்பூண் டநீ, மறமுற்றுமா தவரேவிட வருபாம்பணிந் திடவில்லையோ, திறமுற்றுவன் பிலனென்றெனைச் செயிர்த்தாட்கொளா வகை யென்னைமுன், அறவர்க்கரு டருமையனே அருணாசலா அருணாசலா. (எஉ)

---

* பறவைக்கரசு - கருடன்.

எரிகின்றதீப் போற்சீறியே யியமன்வரு மேற்பேதை யேன், பரிகின்றமார்க் கண்டேயர்போற் பணிந்துன்பதம் போற்றுந்திறந், தெரிகின்றிலே னதனாலினை சிறியேனை யாண் டருள்வெட்பலி, யரிகின்றசெஞ் ஞியிலேற்றிடும் அருணா சலா அருணாசலா. (எ௩)

தம்மாலறி வனயாவையுந் தாமல்லவென் பதுமைந்தனே சும்மாவிருந் திடுமாறெனச் சொல்லித்தெரி விப்பான்மலர்க் கைம்மான்முத லியயாவையுங் கரந்தோர்குரு வாய்வந்தனை அம்மாவுன தருளென்னையோ அருணாசலா அருணாசலா. (எ௪)

காலாழ்களர் படுமாயின்வெங் கரிதன்னையு நரிகொல்வது போலாசையாம் படுசேற்றினிற் புலையேன்விழுந் தழல்கின்ற தாற், பாலாமிரு வினைவெல்லுநின் பதமெங்ஙனந் தொழுவே னையா, ஆலாலமுண் டருணாதனே அருணாசலா அருணாசலா. ()

பொருளீட்டவு மதனைவப் பொத்தற்சடந் தனையோம்பவு மருளீட்டுமா தர்களாசையின் மயங்கித்திரி தாவுங்கொலோ தெருளீட்டுமித் தனுவீந்தனை தேவாதிதே வாவென்னையே அருளீட்டுமன் பர்கள்போற்றிய அருணாசலா அருணாசலா. ()

பொய்யானதே குடிகொண்டது புழுவானதோ நெளி கின்றது, சையோகமே விழைகின்றது சவமாகிமேல் விழுகின் றது, மெய்யானதிங் கிதைநாயினேன் வினைசுமந் தழல்கின் றிலேன், ஐயாவுன தருள்வேண்டினேன் அருணாசலா அருணா சலா. (எஎ)

இந்நாள்வரை யிலுமுண்டசோ றெல்லாமள விடவெண் ணிலோ, பொன்னுமலை தானேருமோ புலையேனின முணலே பெரி, தென்னுவழல் வேணுதலா வியமன்வர வேயுன்னுவான் அந்நாளின்மு னீவந்தருள் அருணாசலா அருணாசலா. (எஅ)

பறக்குஞ்சிறை மறையன்னமும் படிகீண்டகோட் டொரு பன்றியுங், கறக்கின்றவான் பாலாட்டியே கனிவாயருச்சித்தீன் றவன், இறக்கும்படி செயுமன்பர்தா மெய்தும்பய னுணரார் கொலோ, அறக்குஞ்சியஞ் சடையாளனே அருணாசலா அரு ணாசலா. (எகூ)

தாய்தந்தைநீ குருதெய்வநீ தமியேனுயி ரதுநீயெனு வாய்தந்தனமொழிவேனலான் மனமாண்டநின்னடியாரொடுந் தோய்தந்துவல் வினைநீங்கவுந் துலையொத்தநன் னிலைகூடவும் ஆய்தந்திலை னுய்வேன்கொலோ அருணாசலா அருணாசலா. ()

மார்த்தாண்டனின் மலையுச்சிமேன் மதியாதுநா டொறு மேகுதல், பார்த்தாங்கவன் வெருவும்படி பணித்தோர்புறஞ் செலவைத்தநீ, வேர்த்தாவென வுனைமேவுமென் வினையோர் புறஞ் செலவைத்திலை, ஆர்த்தார்முடிக் கணியண்ணலே அரு ணாசலா அருணாசலா. (அக)

தெள்ளித்தெளி தருமன்பர்பாற் சேர்ந்தேயரு ளீவாய் படர், முள்ளிக்குவே விகள்போடுதன் முறையல்லவென் பது போலெனை, யெள்ளித்திரு வருளீந்திலை யெனினேழையே னென்செய்குவேன், அள்ளிப்புனன் முடிமேற்கொளும் அரு ணாசலா அருணாசலா. (அஉ)

தேன்பட்டசொல் லியராசையிற் றிகழாலைவாய்க் கரும் பென்னவே, நான்பட்டநோந் தனன்மேலுமோ நமனார்வழி லென்செய்குவேன், கான்பட்டபூங் குழல்பாகநின் கழல்சூடி யாட் கொளவேண்டுமால், ஆன்பட்டநீள் கொடியண்ணலே அருணாசலா அருணாசலா. (அங)

பதியாகுநின் பதமாமலர் பணியாதபே யருநின்புகழ் துதியாதமு டருமாலயஞ் சூழ்வந்திடாப் புலையாளரும் கதியாதுகா ணுவரையையோ காலன்கதை யடிபட்டுநைந் ததியாகுல மடைவாரலால் அருணாசலா அருணாசலா. (அச)

மாயோனையுந் தொழுகின்றிலன் மலரோனையுந் தொழுகின்றில னேயெனினை யேபோற்றுவே னல்காயரு ளெனிலாங்கவர் ஏயேயென நகைசெய்வரே யெனநாணிநான் மெலிகின்றனன் ஆயேயென வடியார்க்கருள் அருணாசலா அருணாசலா. (அரு)

* பொருப்புச்சிலை யாயுன்னருட் போதந்தலைப் படுமன்பர்க ணொருப்புக்கும்வா யுவினுக்குநீ ணீருக்குமஞ் சார்மேலுமோ மருப்புக்கடா மறலிக்குமே மனமாய்வுறு ரெனவோர்ந்துநின் அருட்புக்குவான் விழைகின்றனன் அருணாசலா அருணாசலா.()

வாசிப்பதுன் னடியார்புகழ் வந்திப்பதுன் னடியார்பத நேசிப்பதுன் னடியார்பத நினைகிற்பதுன் னடியார்பதம் பூசிப்பதுன் னடியார்பதம் புனைகிற்பதுன் னடியார்பதம் ஆசிப்பதுன் னடியார்பதம் அருணாசலா அருணாசலா. (அஎ)

---

* பொருப்பு - மலை.

பொன்னுக்குளே யொளியென்னவும் பூவுக்குளே மண மென்னவும், என்னுக்குளே நீமேவுவ தெளியேனுணர் தரு மாறுசெய், துன்னுக்குளே யான்மேவவு மொருநீயருள் செய வேண்டுமால், அன்னக்கொடி யோன்போற்றிடும் அருணசலா அருணசலா. (அஅ)

வேலிக்குழுள் ளிடவெண்ணிலார் வெறிகொண்டபே யர் களாகியோர், காலுக்குழுள் ளிடல்போலுனைக் கடையேன்மறந் திதுகாறுமே, மாலுற்றமெய் யதுபோற்றியுன் மலர்த்தாடொழு மாறோர்ந்திலன், * ஆலிக்குழுள் ளத்தோர்க்கருள் அருணசலா அருணசலா. (அகூ)

† நட்டுத்தொழா தவனென்றரு ணல்காயிஃ தோர்வாரெனிற் றொட்டுக்கலா லெறிந்தோற்குமுன் றொலையாதவின் பந்தந்தது கட்டுக்கதை யென்றேசிலர் கழறிக்கொள்வா ரேயம்மொழி யட்டிச்சுடு மென்காதினை அருணசலா அருணசலா. (கூ0)

கையாற்பெறு பயனின்மலர்க் கழலர்ச்சனை யதுசெய்தலே மெய்யாற்பெறு பயன்மெய்யனீ மேவாலய மதுசூழ்தலே பொய்யானதில் வாயாற்பயன் போற்றித்துதி செயலிங்கிவை ஐயாவெளி யேற்கெய்துமோ அருணசலா அருணசலா. (கூக)

மலமூன்றுடை யாருக்கருள் வடிவங்கொடு வந்தாங்கவர் சலமூன்றிரு வினையொப்பிலே தருபோதுவா தனைநீங்கியே நலமூன்றுற வருள்செய்யுநீ நாயேற்கருள் செய்வாய்கொலோ. அலமூன்றுதோ ளவனேடிய அருணசலா அருணசலா. (கூஉ)

---

* ஆலித்தல் = களித்தல். † நட்டு = நேசித்து.

பாசாடவிக் குள்ளேம்புலப் பகைவேடருக் குறவாதலாற்
காசாசையான் கொண்டற்பர்தங் கடைவாயிறோ றுங்காத்திது
பூசாபல ஞேவென்றுளே புலம்பித்திரிந் துழல்கின்றிலேன்
ஆசாரமா ருதார்க்கருள் அருணாசலா அருணாசலா. (கூ௩)

புலேயானதோர் தொழில்செய்யினும் பொய்யானதோர் மொழிபேசினுங், கொலேயாகிய செயல்செய்யினுங் கொடிதாங் கள வதுசெய்யினு, மலேயாதுநின் னருள்சேர்வரேல் வறியே னவ ரடிசேர்வனல், அலேயாருசூ டியவண்ணலே அருணாசலா அருணாசலா. (கூ௪)

படைப்பானுநீ யுலகியாவையும் பரிவாயளித் திடுவா னுநீ, துடைப்பானுநீ பொய்பொய்யெனத் தோற்றுவகை மறைப்பானுநீ, கடைப்பாலனுக் கிரகஞ்செயுங் கண்ணாளனுநீயாய யன், அடைப்பாற்றுயில் வோனுபதென் அருணாசலா அருணா சலா. (கூ௫)

பாடார்கவி பரியாருனேப் பணிமாமலர் கொடுபூசியார்
தேடாரடி யார்தம்மையுந் தினமுண்டதே யுண்டையையோ
மாடாமெனத் திரிவாரவர் மனம்வெந்துகும் பியில்வீழ்வரே
ஆடாதபே யுடனுடிய அருணாசலா அருணாசலா. (கூ௬)

போகாதுவா யுவையுள்ளுளே பூரித்துரே ரிற்போக்கியே
சாகாமனத் தவராகிநின் சார்புற்றிட வேயெண்ணுதல்
சேகார்தரு பலவேணிகள் செறித்தாங்கதன் மேலேறியே
ஆகாயமெட் டிடல்போலுமால் அருணாசலா அருணாசலா. (கூ௭)

மாலாரொரு கற்பந்தனின் மழைமேகமாய் வரவாங்கதன்
மேலாயினை பின்னும்மொரு விடையாய்வர வேயூர்ந்தனை
பாலார்மொழி மாதாய்வரப் பரிவாவிடப் பாலீந்தனை
ஆலாலமுண் ணும்பித்தனீ அருணாசலா அருணாசலா. (கூஅ)

பாய்வானதி நீர்ப்பாய்ச்சினும் படரெட்டியின் கனிகைப்பறு
நாய்வானிமி ராதாற்பல நாண்கொண்டிறுக் கிக்கட்டினு
மாய்வாகிவன் மனநேருறு வகையாங்கவை போலாதலோர்ந்
தாய்வார்க்கரு ளுனையண்டினேன் அருணாசலா அருணாசலா.

கொம்பாரிடை வண்டார்விழிக் கொங்கார்தனச் சிங்காரிக
டம்பான்மனஞ் சென்றேயழி சண்டாளனை யென்றாள்வையோ
செம்பாகினேர் மொழிபங்கனே சிந்தித்தவர்க் குபர்வீடருள்
அம்பார்சடை நம்பாவொளிர் அருணாசலா அருணாசலா. (க00)

படியாளுமன் னவர்வாழவும் பரிவோடுமன் னுயிர்வாழவும்
முடியாமறை தான்வாழவும் முதலானசை வம்வாழவுங்
கடியாநெறித் தமிழ்வாழவுங் கவிவாணர்யா வரும்வாழவும்
அடியார்கள்வா ழவுநன்கருள் அருணாசலா அருணாசலா. (க0க)

அருணாசலசதகம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

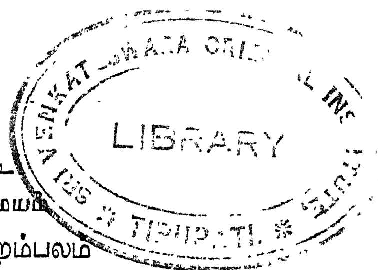
அருணாசல சதகத்தின்

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி.

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அண்ணாமலைச் சதகம்

விநாயகர் காப்பு

நேரிசை வெண்பா

அண்டமனைத் தும்பரவு மண்ணா மலைச்சதக
மொண்டமிழாற் பேதையே னோதவே—தொண்டர்பணிந்
தெண்ண வரந்தருநல் யானைதிறை கொண்டருண்மூக்
கண்ண வரந்தருந்தாள் காப்பு.

நூற் பெயர்

நேரிசை வெண்பா

மன்னுதிரு வண்ணா மலைச்சதக மென்றும்பேர்
பின்னு மொருநாமம் பேசவாம்—இந்நிலத்திற்
றங்கு புகழ்வசந்த ராயச் சதகமென்று
மெங்குந் துதிப்பதா மே.

நூல்

கடவுள் வாழ்த்து

ஆசிரிய விருத்தம்

ார்கொண்ட திருமேனி செந்தா மரைக்கணன்
கமலால யத்தென்கணன்
காணரிய பேரொளிச் சுடராகி யண்டக்
கடாகமூ டுருவிநின்ற

செய்வமெனி லோர்துதிகள் செய்நாக்கு ளெச்சிலென்
செய்துனக் காளாவமோ
அருள்பரம தேசிகக் குகநமசி வர்யர்திரு
வருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணுவி னிற்றுதிசெ யுண்ணு முலைக்குரிய
வண்ணு மலைத்தேவனே. (4)

திருவண்ணுமலைத் தீர்த்தத் தொகை வகை கூறியது

இந்திரன் றீர்த்தமோ டக்கினித் தீர்த்தமா
மெமதீர்த்த நிருதிதீர்த்த
மியல்வருண தீர்த்தமுயர் வாயுதீர்த் தம்வடக்
கெழிலாங் குபேரதீர்த்தம்
நந்தலறு மீசானி யன்றீர்த்த மிறைவியுண்
ணுமுலைத் தீர்த்தமரிய
நற்சிங்க தீர்த்தமா ணிக்கவா சத்தீர்த்த
நாடரும் பிரமதீர்த்த
முந்துசிவ தீர்த்தமரி மைந்துசக் கரதீர்த்த
மெய்ப்பெருங் கட்கதீர்த்த
முந்நூற்றின் மேலுமறு பதுதீர்த்த மேவுதல
மொழியினின் னருணுசலம்
ஐந்துபூ தத்தலத் தொருதலமி தென்பர்கா
ணருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணுவி னிற்றுதிசெ யுண்ணு முலைக்குரிய
வண்ணு மலைத்தேவனே. (5)

மூவர் பாடல்பெற்ற சிவஸ்தல மிருக்குமிடங் கூறியது

காவிரியின் வடகரையி லறுபத்து மூன்றுபதி
காண்டருந் தென்கரையினிற்
கருதுமொரு நூறுமிரு பத்தே ழெனும்பதி
கணிக்கிலீ ழத்திரண்டு

கோவியற் பாண்டிபதி நாண்குமலை நாடொன்று
கொங்கிலேழ் நடுநாட்டினிற்
கூறுமிரு பத்திரண் டாந்தொண்டை நாட்டிற்
குறிக்கிலெண் ணொன்கு தலமாம்
பூவிரவு துளுவத்தி லொன்றுவட திசையைந்து
புகலிலிரு நூறுமெழுபான்
புணருமோர் நாலுதல மூவர்பா டியதலம்
புண்ணியத் தலமென்பர்காண்
ஆவிதொறு நின்றுணா வளித்திடும் பரமனே
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணுவி னிற்றுதிசெ யுண்ணு முலைக்குரிய
வண்ணு மலைத்தேவனே. (6)

மாசந்தோறு மபிடேக வகை கூறியது

வருடாதி சித்திரைத் திங்கள்பூ ரணைநாண்
மருக்கொழுந் தபிடேகமாம்
வைகாசி சந்தனம தானியில் பலாப்பழமு
மாங்கனி கதலிக்கனி
கருதாடி சர்க்கரைந லாவணியி லதிரசங்
காணும் புரட்டாசியிற்
காய்ச்சிய திரட்டுபா லைப்பசிக் கன்னமாங்
கார்த்திகைத் தீபார்ச்சனை
திருமார் கழிக்குநெய் தைத்தேன் குடங்கிர்தஞ்
சேர்ந்தகம் பளமீன்மதித்
தீந்தயிர் பரமனுக் காட்டல்விதி பூரணைத்
திதிதோறு மாசபூசை
யரிதா யறிந்துனக் கபிஷேக மதுபுரிந்
தருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணுவி னிற்றுதிசெ யுண்ணு முலைக்குரிய
வண்ணு மலைத்தேவனே. (7)

விபூதி தரிக்கும் விதி கூறியது

நித்தலும் வைதிக ராதிமறை யோர்கட்கு
நீர்கொடு குழைத்து நீற்றை
நெற்றியிற் பன்னிரண் டங்குலத் தளவதாய்
நேராய்த் தரித்த நெறியாஞ்
சித்திரமி ழைந்தசிங் காதனத் தரசுபுரி
செங்கைவே லரசருக்குத்
திருநீற்றை யொன்பதங் குலநீள மாய்நுதற்
சேர்த்தணிதல் விதியதாஞ்
சுத்தவை சியருக்கு நாலிரண் டங்குலஞ்
சூத்திரற் கேழங்குலந்
தோகையர் தமக்குநா லங்குலத் தளவெனச்
சொன்னதே மகுடாகமம்
அத்ததே வாங்குலந் திரிசூல வடிவணிந
லருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (8)

பிராமணர் சட்கருமாதி விதி கூறியது

வேதமது தானோதன் மற்றொருவ ருக்கோது
வித்தரு மியாகஞ்செயல்
விதியோடு மற்றொருவ ருக்குநல் யாகஞ்செய்
வித்தலோ டதலேற்றல்
ஓதுமிவை சட்கரும மாகவன் னியமொன்
றுரைத்தகா ருகபத்தியம்
ஒன்றுசுடர் தக்ஷிணாக் கினியொன்ற திவைமூன்று
முறமூந் திரேதாக்கினி
கேதமறு மியல்பிரம சாரிகிர கத்தன்
கிளர்ந்தவா னப்பிரத்தன்

கேடில்சந் நியாசியிவை யாச்சிரம நான்கதாங்
கீதமே தங்கணென்காம்
ஆதிவரு ணர்க்கென வியாசமுனி செய்தவிதி
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (9)

அருக்கியங் கொடுக்குங் காலபலன் கூறியது

இரவிமேலா ரையைந்து கடிகையது ஷக்கால
மேத்துவான் மீனினங்க
ளெங்கும் விளங்குமக் காலையி லருக்கிய
மிறைத்திடுதல் பூரணபலன்
மருவுமிரு பானேழு கன்னலரு ணோதயம்
வர்னிலகு தாரகையெலா
மழுங்கியு மழுங்கா திருக்கவர்க் கியமீதன்
மத்திமப் பலனாகுமாம்
உரைசெயிரு பானெட்டி லின்னுதய முடுவொளி
யொழிந்தருக் கியமதமமா
முதயமே லர்க்கியம் வந்திமை துனபல
னுரைக்குமறை யோர்க்கென்பர்காண்
அருணகிரி நாதர்புக ழயிலவன் ருதைமே
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (10)

அஷ்ட விவாகங்களில் பிராமணர்க் கிவையென்பதும்,
பிராமணர் நித்தியகருமவிதியுங் கூறியது

கருதுபிர மந்தேவ தம்ப்ரசா பத்தியங்
காரணமகி ழாருடமாங்

கந்திருவ மசுரமுமி ராக்கதம் பைசாச
கலியாண மோரெட்டினிற்
பரவுமுத ஞன்கும் பொருந்திமா னினிகருப்
பாதான மாதியான
பதிறு மாச்சிரம நான்குசட் கருமமும்
பழகுமுத் தழலும்வெள்வி
யிரவியுதி யாமுன் னுஷக்கால நீராடி
யேன்றதிரி சந்திகால
மிருகையா லர்க்கியம் பூசையெள பாசன
மியம்புகா யத்திரிசபம்
அரியநால் வேதாத்தி யயனமறை யோர்செய்கை
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணு முலைக்குரிய
வண்ணு மலைத்தேவனே. (11)

இருபத்தோரு யாகத்தின் பெயர் கூறியது

ஓதரிய வக்கினிட் டோமமத் தியாக்கினிட்
டோமமக் கிரகாயணி
யுத்தியஞ் சோடசீ வாசபே யம்மாக்னி
கோத்திரஞ் சதுர்மாசியந்
தீதிலா வத்தோரி யாமாமதி ராத்திரஞ்
செப்புமக் கினியதேயந்
தெரிசபூ ரணமாச நிருடபசு பந்தஞ்
சிராவணி சவுத்ராவணி
மேதகைய சத்திரி சிராத்தமோ டட்டகை
விளங்குமாக் ராயணமுடன்
மேவுபார் வணமாசு வயசியிரு பத்தொன்றும்
வேதநவில் யாகங்களாம்
ஆதிவேள் வியில்வந்த வமிசநர சிங்கவே
ளருள்பெறு வசந்தராயர்

அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (12)

அரசாளவேண்டுந் தன்மை கூறியது

மலையரண் காடரண் மதிலரணு நீரரண்
மருவுமிந் நான்கரணமும்
மந்திரிக டளகர்த்தர் குடிபடையு முடையராய்
வலியசது ரங்கசேனை
நிலையுடைய ராயெளிய ரெளிதினிற் கண்டுகொள
நேரிடுங் கருணையுளராய்
நிலமுழுங் குடிகள்பா லாறிலொரு கடமையின்
னிதிகொண்டு தனதுநாட்டிற்
கலகமிடு வோர்களைக் கொலைகளவி னோர்களைக்
கனதுஷ்ட மிருகங்களைக்
கண்டித்து மனுநூ லறிந்துசெங் கோலின்முறை
காத்திடுத லரசாட்சிகாண்
அலைபுனற் பாண்டிநா டாண்டசொக் கேசனை
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (13)

அரசர்கட் குறுதிச் சுற்றங் கூறியது

மந்திரியர் கருமாதி காரர்கடை காப்போர்கண்
மருவுநகர் மாக்கள்சுற்ற
மலைபடைத் தலைவரோ டிவுளிமே றிடுமறவர்
மதயானை வீரரெண்மர்
சந்ததமு மரசருக் குறுதுணைவ ராமியல்பு
தவறாத வந்தணாளர்
சாந்தமுறு நட்பாள ரொடுமடைத் தொழிலர்நோய்
தனையறிந் தவிழ்தமீயும்

புந்தியுண் மருத்துவர் கலைஞரு நிமித்திகப்
புலவரிவ ரைவர்களுமெய்
போதுமர சர்க்குறு தி யாகின்ற சுற்றமிது
புகலுமனு நீதிகண்டாய்
அந்திசந் தியுமுச்சி வந்தனம் பூசைபுரி
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (14)

திருமுனைப்பாடிநாட்டுப் பிரமாணங் கூறியது

மன்னியல் பசும்புரவி யேறியொரு கணமதில்
வலம்வரும் புவியைநீயே
மாமுடி கவித்தாள்க வென்றுமூ வேந்தரும்
வாய்மலர்ந் தருளவாஙமே
மின்னுறு குணக்குக் கடற்கரை வரைக்குமிகு
மேவுமலர் சோலைதெற்கு
விளங்குதிரு வரத்துறை வதிட்டகுடி வெள்ளாறு
மேற்றிசைக் கொல்லிமலையாந்
தென்னியல் வடக்குப் புனற்றருங் கடியாறு
செப்புமிந் நான்கெல்லையுட்
டிருமுனைப் பாடிநா டதுசதுர் முடிபெற்ற
தெய்வீக மன்னனுண்ட
அந்நிலையில் சிங்கபுரி நன்னிலத் தரசுபுரி
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (15)

தெய்வீகராசன் மங்களங் கூறியது

பணிவெள்ளி செம்பொனப ரஞ்சிமணி மரகதப்
பச்சைநிகழ் வைடூரியம்

பவளமா ணிக்ககோ மேதகங் கோமளம்
பணிமுத்து புஷ்பராகம்
மணியுந்து மாபரண மாலையும் பன்னிரு
வகைத்தெய்வ மலர்மாலையும்
மார்பத் தணிந்துமா முடிசூடி யிலகுபசு
வான்புரவி யூர்ந்துவெள்வி
நணியுள் ளெழுந்துவந் துயர்திரு முனைப்பாடி
நாடாந் திருக்கோவலூர்
நல்லசிங் காசனத் தெய்வீக ராசனு
நரசிங்க முனையர்வாழ்க
அணிவெள்ளி கோத்ரகுல தீபமென வந்தநிதி
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (16)

தெய்வீகராஜன் சதுர்முடிச் சிறப்புக் கூறியது

பன்னிரண் டலர்மாலை புனைகின்ற திண்புய
பராக்ரமத் தெய்வீகநீ
படையெடுத் தமர்புரிய வேண்டா மெனச்சொலிப்
பாராளும் வேந்தர்காண
மன்னரோர் மூவரும் மல்லயுத் தம்மேற்று
மல்லாட லுக்கிளைத்து
மற்போர் புரிந்திடற் கிவனொருவ னரசிட
மாவீர னெனவியந்து
தென்னனுஞ் சோழனுஞ் சேரனுந் தந்தமுடி
செல்வமுடி யென்றுசூட்டத்
திருமுடி யுடன்மூன்று மொருமுடிச் சதுர்முடித்
தெய்வீக குலத்துதித்த
அன்னமென மதிவளரு நிபுணகெம் பீரதுரை
யருள்பெறு வசந்தராயர்

அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (17)

தெய்வீகராசன் பன்னிரண்டு மாலை வகை கூறியது

கொம்பலர் பசும்பொற்னோ கொன்றைபுனை மாதளை
கூவிளங் குமிழ்சண்பகங்
குலவுபரி மளவகுள மலர்துளவு கமலமலர்
கோங்குசெங் குவளைவாகை
தும்பையார் வேம்புபன் னிருமாலை கொண்டபுய
சுந்தர விலாசமார்பன்
தூயசதுர் முடிமகுட சேகரன் மும்மன்னர்
சொந்தசம் பந்தமுடையோன்
கம்பமத முத்தலைக் காரண்ட னைச்சயங்
கண்டவேல் கொண்டதிறலோன்
காசினியை யெழுநூறு வயதாண்ட தெய்வீகக்
காவலன் மகிமைகண்டாய்
அம்புய மலர்ந்தமுக கெம்பீர ராசர்புக
முருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (18)

மலையரயன் தெய்வீகனை யவதரித்தமை கூறியது

கரையில்புகழ் கைலையிற் சிவனுமையு மருவுமக்
காலமலை யரயனோர்நாட்
கடவுளுக் கறிவியா தேபுகப் பரமனக்
காதன்மா துலனை நோக்கித்
தரையின்மா னிடனுச் சனிப்பையென் றுரைசெ
தாழ்ந்தவன் சோர்ந்து நிற்குந்
தருணத்தி லுமையெழுந் தன்மாம னர்பிறவி
சார்வனோ வென்றிறைஞ்சி

புரைசெயச் சாபந் தவிர்க்கவேண் டுவதாலிவ்
வுலகத்தி லனைவயிற்றி
லுதியாமல் வேள்வியி லுதித்தவனி யாள்கவென்
ளேறுதிடக் குகமுனிமகத்
தாயனென வந்ததெய் விககுலோத் துங்கதுரை
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (19)

தெய்வீகராசன்
மனைவிகள் பெயர் கூறியது

சேரன் பயந்தபது மாவதியெ னும்பெயர்த்
தெரிவையும் பாண்டியன்மகட்
டினமால் பொருந்துகாஞ் சனமாலை யென்னுமொரு
தேவியுஞ் சோழனீன்ற
பேரன்பு கொண்டசண் பகமாலை யென்கின்ற
பேதையு மணம்புரிந்த
பெண்ணையாற் றங்கரைக் கோவறெய் வீகனருள்
பெருமா னிலங்குநாவ
லூரன் றுதித்திருத் தொண்டத் தொகைக்குள்
ளுமாபதி யுருக்கலந்தே
யுற்றவறு பத்துமூ வரிலொருவ ராகின்ற
வோங்குநர சிங்கமுனையர்
ஆனவம் மிசகுல குபேரனிகர் செல்வதுரை
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (20)

சத்தபுரிராச குமாரிகளைத் தெய்வீகராசன்
மணஞ் செய்தமை கூறியது

காசிராசன்மக ளனப்பிரபை தன்னையுங்
காஞ்சிபே ரிகதனீன்ற
கமலா வதிப்பெண்ணு மயோத்தியிற் சிசுருமன்
கன்னியாங் கனகையினையும்
மாசறும வந்தியா புரிவிசா லாக்கன்
மகிழ்ந்தருள் கலாவதியினை
மன்னுந் துவாரகைச் சந்த்ரவரு மன்றரு
மடந்தையும் பலமாலையுந்
தேசுவட மதுரையம் போசவிசை யாவருமர்
செல்விகம லக்கண்ணியைச்
செல்வபுரி மாயைமா சேனன் பயந்தமதி
சேர்ந்தவுற் பலநயனியை
ஆசையொடு வேட்டதெய் விகருலோத் துங்கதுரை
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (2

அங்கவை சங்கவை கலியாணங் கூறியது

சிங்கள மெனும்தேய முழுதாளு மன்னன்
சிறந்தபேர் பாரிசாளன்
செய்தவப் பயனுற் பிறந்தநற் குணமான
சிறுமியங் கவைசங்கவை
மங்கையர்க ளிருவரை வளர்த்தெடுத் தௌவையார்
மாமுகக் கணபதிகையான்
மணவோலை யெழுதிமும் மன்னரைக் கோவலூர்
வரவழைத் தறுகிடற்குத்
தங்கிப் பனந்துண்ட மரமாகி யேபழந்
தாநதிப் பெண்ணை நெய்பா

றுன்வரப் பாடியப் பெண்களைத் தெய்விகத்
தலைவன் மணம்புரியவே
துங்குதவு மௌவைதொழு மைங்கரன் றந்தையே
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (22)

மெய்ப்பொருணயனார் சரிதங் கூறியது

செப்பருந் தெய்வீக மன்னவன் றென்னவன்
செல்விகாஞ் சனமாலையைத்
திருமணஞ் செய்தவளை மருவிப் பயந்ததொரு
சிறுவர்மெய்ப் பொருணயனார்க்
கோப்புறு பசும்புரவி யூர்ந்துமுன் வட்டம்வந்
துற்றநடு நாடுதன்னி
லொத்தவிந் திரதிசை யினத்தங்க ளெல்லா
முவந்தரசு புரிகுவாயென்
றிப்பெரும் கோவலின் மணிமுடி தரித்திட
விருந்தமெய்ப் பொருணயனார்
ஈன்றசந் ததியெலா நத்தமன் னவனென்
றிருந்திடுங் குடிகள்கண்டாய்
துப்பெரிய மெய்ப்பொருளி னற்குலம் விளங்கவந்
தருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (23)

நரசிங்கமுனையர் சரிதை கூறியது

பந்துலகில் புகழ்கொண்ட தெய்வீக மன்னனெழின்
மலையமான் றந்தபதுமா
வதியா தினைப்புணர்ந் தரிதாய்ப் பயந்ததொரு
மைந்தனர சிங்கமுனையர்க்

இந்தநடு நாடெனுந் திருமுனைப் பாடிநாட்
டெல்லைக்குண் மலைமன்னனா
யிருவென்று முடிசூட்டி வைத்தபடி யாலதற்
கேய்ந்தநர சிங்கமுனையர்
சந்ததியில் வந்தவர்கள் மலையமன் னென்றுபெயர்
சாற்றநெடு மேற்றிசையெலாந்
தங்கிய பெருங்குடிக ளாய்நிறைந் தழுதுபயிர்
தானிடுஞ் செல்வர்கண்டாய்
அந்தநர சிங்கமுனை யரயர்பே ரன்புநெறி
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (24)

குலசேகரநாயனார் சரிதை கூறியது

சோழன் பயந்தசண் பகமாலை வதுவையிற்
றோய்ந்துதெய் வீகனின்ற
தோன்றல்குல சேகரன் சுருதியை யுணர்ந்தன்ன
தாய்முனைப் பாடிநாட்டில்
வாழுமூன் றினிலொன்று தன்பங்கி லாசித்து
வடநாடு போய்வந்துதன்
மனைவியை விடுத்தே குடந்தையின் குடபான்
மணிச்சோழன் மாளிகைக்கண்
ணாழினெறி யாற்றுதி மூப்பினைச் சேர்ந்ததி
னுதித்தவர்கண் மூப்பனாரென்
றுலகெலாஞ் சொல்லவுஞ் சுருதிமன் னென்றுபெய
ருண்டா யிருப்பர்கண்டாய்
ஆழ்தரு பெருஞ்சுனைகள் சூழ்தருஞ் சிம்மபுரி
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (25

மிருகண்டு முனிவராற் காரண்ட னவதரித்தமை கூறியது

கற்கோட்டை யிறையைசைநகர் நந்தன வனத்திற்
கனத்தமிரு கண்டுமுனிவன்
கடவுளைப் பூசிக்க மலர்கொண்டு வாவெனக்
கடிதிலொரு பிரமசாரி
விற்கோட்டு மலர்கொய்யச் செல்காலை வஞ்சனை
விபாவரி யரக்கமாதர்
விளையாட லைக்கண்டு தாழ்த்துவர வம்முனி
வெகுண்டசுர னுவாயெனச்
சொற்கேட்டவ் வசுரனைப் பிறையூர் மலைச்சார
லேன்றுகா ரண்டனைமுன்னீ
துண்டித்த வாகைவேல் கொள்புயத் தெய்விகத்
தோன்றல்புகழ் சொல்லவெளிதோ
அற்கூட்ட மணிகண்ட நாதாவி னோதனே
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (26)

வேளாளர் பெருமை கூறியது

தேவால யந்தொறுந் திருவிழாப் பூசையுஞ்
செப்பரிய பிரமாலயத்
தெய்வமறை யோர்செய்யு நித்தநை மித்தியமுந்
திரிசந்தி யாகங்களும்
பூவாளு மன்னர்சது ரங்கபல முதலான
பொக்கிஷ மிகுஞ்செல்வமும்
பொன்வெள்ளி தனதானி யம்பல சரக்கினாற்
பொருளாக்கும் வணிகர்தொழிலுங்
கோவாதி சோடச மகாதான தருமமுங்
குவலயத் தனைவர்சுகமுங்

கோளாறு கொண்டுழும் வேளாள குழுபடைக்
கோலதன் பெருமையன்றோ
ஆவாற் கறந்தபா லபிடேக னையனை
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (2

வைசியர் பெருமை கூறியது

செம்பொனைக் கல்லினி லுரைத்தாணி வைத்துத்
தெளிந்ததன் மாற்றுரைப்பர்
திரளுடைமை யடகுவைத் தாலுநிலை கண்டுமேற்
செட்டாக நிதிகொடுப்பர்
பம்புநவ ரத்நம் பரீட்சைசரதி கண்களாற்
பார்த்துவிலை யைப்பணிப்பர்
படியுந் தராசுமுண் ணடுநிலை நிதானம்
படைத்தநா நிலைமையுடையார்
நம்பவரு வர்த்தகமு காந்திரங் கோடிபொன்
னம்புவார் வரவுசெலவு
நாடோறு நாடுவார் நாணய மிலார்க்கணுவு
நல்கார்கள் வைசியர்கண்டா
யம்புவியில் வணிகர்பாற் செம்பொன் வளர்ந்திடுந
லருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (28)

நான்குவருணர்க் கறுதொழில் கூறியது

வேதம் படித்தலொரு வர்க்கோது வித்திடுதல்
வேள்விசெயல் செய்வித்திடல்
வேண்டுவ திரத்தலொரு வர்க்கீத லாறுதொழில்
வேதியர்க் கானவிதியாம்

ஓதரூன் வேள்விசெய லீதலிவ் வுலகெலா
மோம்பல்படை பயிறல்பொருத
லோராறு மரசர்தொழி லோதலியா கஞ்செய்ய
லோங்குபொரு ளீட்டலீதல்
கோதனைக் காத்தலை ருழல்வைசிய ராறுதொழில்
குயிலுவத் தொழிலைருழல்
கோகாத்தல் காருக வினைத்தொழிற் பொருளீட்டல்
குணமாக வீதலென்றும்
ஆதிசூத் திரர்தொழிற் பகரிலீ தாறுகா
ணருள்பெரு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (29)

சூத்திரமுஞ் சாத்திரமு மவ்வாறெனக் கூறியது

செப்புமா பஸ்தம்ப சூத்திர மிசைத்திடுந்
தியாயியா யனசூத்திரம்
திறமான சத்தியா ஷாடசூத் திரமறை
தெரிந்திட்ட போதாயனம்
ஒப்பிலாக் காத்தியா யனமாசி லாயனமி
தோரா றுசூத்திரங்க
ளோதரு வியாகரண சத்தசாத் திரமொன்
றுயர்ந்தசோ திடசாத்திரந்
தப்பறும் பாதசாத் திரமொன் றுரைப்பருந்
தர்க்கசாத் திரமிதொன்று
சாற்றும்வே தாந்தசாத் திரமந்த்ர சாத்திரந்
தருசாத் திரங்களாறும்
அப்புலிங் கத்துருவ மாகின்ற வண்ணலே
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (30)

நிலையுள்ள புகழாளரைக் கூறியது

பாலனஞ் செய்துளோ ராலய மமைத்துளோர்
பகர்கோ புரங்கட்டினோர்
பத்திமணி மண்டபந் தேர்விமா னம்பொன்
பதித்தவா கனமமைத்தோர்
சாலையன சத்திரம் விக்கிரக ரூபஞ்
சமைத்துளோ ரன்னதானந்
தடமேரி யக்ரார நிலமானி யங்கோட்டை
தண்சாலை யுண்டாக்கினோர்
வேலையா யோயா தளித்தவர்கள் பொய்சொலார்
விரதியர்கள் கவிவாணரான்
மேலாங் கவித்தொங்கல் பெற்றுளோ ரிவர்களே
வீயாத புகழ்படைத்தோர்
ஆலிலைத் துயிலுமா லறியாத பரமனே
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (31)

சைவமுறை கூறியது

சந்தவல ரோனுமா லறியாத பரசிவந்
தானே யனாதியாகுஞ்
சகலரும் பணிசிவா லயமேய னாதியாஞ்
சைவமட மாகுமதுதான்
எந்தைசிவ லிங்கவுரு வைத்தீண்டி யர்ச்சித்
திறைஞ்சிவாழ் மறையோர்கடம்
மில்லமே யுயராதி சைவமட மாமென்
றிசைக்குமுய ராகமங்கள்
சிந்தையன் பாகியே மறவாது சந்ததஞ்
சிவசம்ஸ் காராதிகள்

செய்யுமறை வேதியர்க ளில்லமே கோகனகை
திகழ்மகா சைவமடமாம்
ஐந்துநதி யாந்தலச் சுந்தரச் சைவனை
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (32)

பதினாறு பேற்றின்வகை கூறியது

நதிவளந் தருபூமி விளைகின்ற நெல்லாதி
நவதானி யப்பெருமையு
நற்குணத் தொடுசொன்ன சொற்படி நடந்துவரு
நன்மனையு நன்மக்களும்
மதிவளந் தருகின்ற குறைவிலாக் கல்வியுடன்
மனமிக்க ஞானவறிவும்
வளர்கின்ற விளமையொடு மறுவிலா வழகும்
மகிழ்ச்சிதரு நோயின்மையும்
விதிவளந் தருகின்ற வாணாளு மெய்த்திடமு
மெய்த்துணிவு மிக்கபுகழும்
வெற்றியுட னல்லூழு மறுசுவை நுகர்ச்சியும்
மேலாய் நிறைந்ததனமும்
அதிவளந் தருமிதைப் பேறுபதி னாறென்ப
ரருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (33)

பெண்கோள்ளு முறை கூறியது

தன்னுடைய கோத்திர மலாதநற் கோத்திரத்
தகையளாய்ப் பொய்மையிலளாய்த்
தவறிலா தாண்பெண் சகோதரத் தவளாய்த்
தருங்குலத் திழிவில்லளா

யிந்நில மிகழ்ந்தபழி யுடையமா யில்லளா
    யேந்துவிண் மீன்பறவையா
றெழில்வரைப் பாந்தள்பெய ரில்லளாய்ப் புருடனுக்
    கிளையளாய் மென்மொழியளாய்ப்
பின்னுமுனி வில்லளாய் நன்னய குணத்தளாய்ப்
    பெருமிதம் பிணியில்லளாய்ப்
பெருமதி முகத்தளாய்ப் பேசுமிப் பெற்றியுள
    பேதையை மணஞ்செய்திடில்
அன்னையினு மிக்கபே ரன்புடைய ளாமென்ப
    ரருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
    வண்ணா மலைத்தேவனே. (34)

பெண்ணிலக்கணங் கூறியது

பம்பைச் சுருட்டைமயி ரில்லாம னுனிமயிர்
    பகுவாய் பிளப்பிலாமற்
பற்றுசடை யில்லாது கட்டைமயி ரோடுசெம்
    பட்டைமயி ரில்லாமலுங்
கொம்புபோற் பிறமயிர் குறுகிவர வில்லாது
    கொத்தாக மயிரிலாது
கோணலாய் மேன்மயிர் புடைகொண்டி லாதுவரி
    கொடுவெள்ளை மயிரிலாது
செம்பிறையி னெற்றிமேற் பாம்பின் படச்சுழிகள்
    சேராம லந்நெற்றியுஞ்
செவியுமிரு கண்களுங் குறுகாமன் மூக்கொன்று
    திகழ்நீள மில்லாமலும்
ஆயபழுதி லாவிதே பெண்ணிலக் கணமென்ப
    ரருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
    வண்ணா மலைத்தேவனே. (35)

புருஷலக்ஷணங் கூறியது

நெற்றியிடை யோரைந்து கீற்றாய் மடிப்புறையி
னிறைகின்ற வாயுளுண்டாம்
நிரையாக நாலுவரை தோன்றிலெண் பதுவயது
நிலையான வாழ்வுமுண்டாம்
மற்றுமுக் கீற்று யிருக்கிலறு பான்வருட
மட்டினு மகிழ்ச்சியுண்டாம்
மருவுமிரு வரைதோன்றி லாயுளைம் பானேக
வரைதோன்றி லாயுண்முப்பான்
ஒற்றையஞ் சுழிவலம் புரியாய் நடுத்தலையி
லொருமையுட னேயிருந்தா
லுலகமுழு தாளுவா னெற்றியில் வலம்புரிச்
சுழியொன் றிருக்கிலிறையாம்
அற்றுறந் தெழுசோதி நயனப்ர காசனை
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (36)

இதுவுமது

விழிதோள் கதுப்புமூக் கிருமுழந் தாளைந்து
மிகநீண் டிருக்கவேண்டும்
விரன்மயிர் நகந்தோ னெருங்குபல் லிவையைந்து
மெதுவா யிருக்கவேண்டும்
ஒழியாது நீறணியு நெற்றியிரு தோண்மார்பு
மொண்புறங் கைகள்வயிறு
மோதருங் கைம்மூல மாகுமிவ் வாறிட
முயர்ந்தே யிருக்கவேண்டுஞ்
செழியுமுள் ளங்கைகீ ழுதடுமுள் ளங்காற்
சிறக்குமுண் ணாக்குநாக்கு

சேருங் கடைக்கணுகிர் கூறுமிட னெழுஞ்
சிவந்தே யிருக்கவேண்டும்
அழிவிலா நூல்சொலும் புருடல க்ஷணமென்ப
ரருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணுவி னிற்றுதிசெ யுண்ணு முலைக்குரிய
வண்ணு மலைத்தேவனே. (37)

இதுவுமது

இடைமார்பு நெற்றியிம் மூன்றும் விசாலமா
யியல்பா யிருக்கவேண்டு
மிருமுழங் காற்கீழு மாண்குறி கிரீபமிவ்
விடமிகக் குறுகவேண்டுந்
தடையிலா துந்தியுஞ் சந்துதாள் வாய்மிகத்
தாழ்ந்தே யிருக்கவேண்டுந்
தங்குகான் மேன்மையா யங்கைமிக வன்மையாய்த்
தானங் கிருக்கவேண்டுங்
கொடைதருஞ் செங்கையிற் சங்குசக் கரரேகை
கோதண்ட மகரரேகை
குலிசமா லிகைரேகை நளினசா மரரேகை
கோணு திருக்கவேண்டும்
அடையுமிப் புருடல க்ஷணமுடைய ராசரா
மருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணுவி னிற்றுதிசெ யுண்ணு முலைக்குரிய
வண்ணு மலைத்தேவனே. (38)

விபூதியிடுங்காலங் கூறியது

காலையி லெழும்போது மலசலம் விடுத்துமிகு
கால்சுத்தி செய்தபோதுங்
காரிகை யொடுங்கூடி நீராடி னுந்தரணி
காவல ரிடம்போயினும்

மாலையம் போதினுஞ் சண்டாளர் நிழல்படினு
மறுகூடு சென்றுவரினும்
மாதரு தகமேவு மங்கையர்க ணிழல்படினு
மாபெரிய ரிடமேயினும்
பால்பழம் போசனங் கொண்டபினு மருமலர்
பறித்திடினு மாபாதகர்
பார்த்திடினு மெவ்வழி பயப்படினு நன்னூற்
படித்திடினு மவிழ்தமுணினும்
ஆலயம் புகினும் விபூதியிடன் முறையென்ப
ரருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (39)

அறம் 32-கூறியது

ஓதுவார்க் குணவீத லாறுசமை யத்துளோர்க்
கோதன மளித்தலாவந்
துரிஞ்சிடத் தறிநாட்ட லெடோறும் பசுவினுக்
குவந்துவா யிரைகொடுத்தல்
காதோலை யீந்திடுதல் கண்ணாடி காட்டலிரு
கண்மருந் திடன்மடங்கள்
கட்டிடுதல் பூஞ்சோலை நாட்டிடுதல் பொருளீந்து
கன்னிகா தானஞ்செயன்
மாதுபோ கம்புரிய வைத்திட றலைக்கெண்ணெய்
வார்த்திடுதல் சுண்ணமீதல்
வருவிலங் கிற்குண வளித்தநா விதனுதவல்
வண்ணா னமைத்துவைத்தல்
ஆதுல ரிருந்திட வறச்சாலை செய்வித்த
லருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (40)

இதுவுமது

செம்பொனள வின்றியே விலைகொடுத் துயிர்காத்தல்
சேருஞ் சிறைச்சோறிடற்
றின்பண்ட நல்கலற வைச்சோ றளித்திட
றினந்தோறு மையமிடுதல்
வெம்புநோய்க் கவிழ்தங் கொடுத்தலே றிடபம்
விடுத்தன்மக விணைவளர்த்தன்
மென்மகப் பால்வார்த்த னன்மகப் பெறுவித்தன்
மேவுபிறர் துயர்காத்திட
னம்புமற வைப்பிணை மடக்கலற வைக்கரடை
நல்குதல் குளங்கல்லுத
னல்லதண் ணீர்ப்பந்தல் வைத்திடுதல் சொற்றிட்ட
நாலெட் டறங்கண்முன்னம்
அம்பிகை வளர்த்ததென் றருமறைகண் முறையிடுந
லருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (41)

தந்தகாட்டவிதி கூறியது

இலைதிசமு மாவன்னி யரியநா யுருவிவே
ரிதழிகரு வேலழிஞ்சி
லீந்துநறு விலிவாகை யார்ந்தபூ லாநெல்லி
யெழிஞலல் வேம்புநார்த்தை
மலர்தருங் கொய்யா நறுங்குமி ழிருப்பைதுவர்
வாய்த்ததாய்ப் பாலுள்ளதாய்
மருவுகைப் புள்ளதாய்த் தருமுறித் தங்குலம்
மறையவர்க் கீராறதாங்
கலைதெரியு மன்னவர்க் கேகா தசாங்குலங்
கனவைசி யர்க்கோர்தசங்

கருதுரூத் திரர்தமக் கொன்பதா மங்குலங்
கழியின்மேற் றேறுளதாய்
அலர்தருந் தந்ததா வனவிதி யதாமென்ப
ரருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (42

விபூதி குழைத்திடு முறைமை கூறியது

குழைத்திடு விபூதிமுன் றங்குலத் தளவதாக
கொண்டுதலை மேலிடலங்
கூறுநெற் றியினிவிரு நான்கங் குலத்தளவு
கோணாது நெல்லெள்ளவை
தழைத்தளவை யிடைவிட்டுத் திரிசூல வடிவாய்த்
தரித்திடுத றிரிபுண்டரந்
தனிமார்பி லும்புயத் தாறங்கு லம்மூந்தி
தன்னிலோ ரங்குலமிடல்
கழைநிகர் முழங்கையின் மணிக்கட்டி லேநீறு
கனமிலா தேதொட்டிடல்
கழுத்திடுப் பினிலுமூன் றங்குலக் குறியிடல்
கணித்தமரு டாகமவிதி
அழைத்தன்ன முதவுபார்க் கவகோத்தி ரத்தில்வரு
மருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (43

பூசைக்காகாத பூக்களைக் கூறியது

இச்சிலர் லரசுபூ சணிபெருக் காமணக்
கிலையினி லெடுத்திட்டபூ
வீழ்ந்தசோலை பனையோலை பின்னலிடு கூடையி
லெடுக்கப் விடாகையிற்

பச்சிலையி லாவெறுங் கையினி லெடுத்தபூ
பாண்டத் தெடுத்திட்டபூ
பால்போ னிறத்ததுகி லதனிலு மெடுத்தபூ
பரிசுத்த மில்லாவிடத்
துச்சிதம தென்றே யெடுத்தபூ கீழ்விழுந்
துதிர்ந்தபூ மோந்திட்டபூ
வுண்மையாய்ப் பூசனைக் காகாது குற்றமென
வோதுஞ் சிவாகமங்கள்
அச்சுதன் கண்மலர் பறித்திட வுவந்தவா
வருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணுவி னிற்றுதிசெ யுண்ணு முலைக்குரிய
வண்ணு மலைத்தேவனே. (44)

பூசைக்காம் புஷ்பவகை கூறியது

வில்வமலர் கொன்றைமாந் தளிர்புன்னை மல்லிகை
விரிந்தசத குப்பைதண்ணீர்
மிட்டான் பருத்திபொன் மத்தைவெண் தாமரை
வெண்பட்டி வெள்வழுதுணை
செல்வநிறை தாமரை நறும்பச்சை வெண்காசை
தேமுறழ் மருக்கொழுந்து
செய்யமந் தாரைபன் னீர்முல்லை மாதுளஞ்
செழுமலர்க் கொன்றையாத்தி
புல்லறு கழிஞ்சில்பொன் னுவாரை செவ்வந்தி
பூத்திகழ் குதம்பைவெட்சி
பூளைமலர் நாரத்தைசெவ் வரவிந்த ஞாழலிவை
பூசனைக் காகுமலராம்
அல்லிமலர் கொண்டுசிவ பூசைபுரி நேசனு
ரருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணுவி னிற்றுதிசெ யுண்ணு முலைக்குரிய
வண்ணு மலைத்தேவனே. (45)

இதுவுமது

தேவிசெங் கழுநீர் பசுந்தும்பை கோங்குசிறு
செண்பகம் வெண்பட்டிகை
சிறுநாக மல்லிகை வலம்புரி யடுக்குநந்
தியாவர்த்த நீலோற்பலம்
நாவல்பூம் பாதிரி புரோசைபொன் மத்தையெழி
ழுயுருவி குமரிவேங்கை
நாணல்வெண் காக்கணங் கோட்டங் கடம்பலர்
நறுந்தாளி வெள்ளெருக்குப்
பூவுறு கருந்துழாய் வன்னிவெண் கருமையாம்
போதுமால் காந்திபிச்சிப்
பூவினொடு வேரிலா மிச்சமிவை சிவபூசை
புரியமல ரென்பர்கண்டாய்
ஆவலன் போடுதமிழ் நாவலர்க் குதவுமுகி
லருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (46)

இதுவுமது

கரியசெம் பைப்பூ பசுங்குசை செழுசேவ
கன்போது செம்பாதிரி
கள்ளொழுகு வெள்ளலரி வெள்ளைத் திலோத்தங்
கமழ்ந்திடுஞ் சிவகரந்தை
விரிதரும் வெட்பாலை மாமணிப் பட்டிகை
மிகுங்கொடிப் புலித்தொடக்கி
மென்குராக் குன்றுத்தி சண்பகம் பூகம்
விளாகிளுநவை வெள்ளைநொச்சின்
மருவுகரு வெண்ணெய்தல் கொட்டைக் கரந்தைகிளை
மண்டுகண் டங்கத்திரி

மாதவனை செருந்தியை வண்ணமிரு வாட்சியிவை
மாபூசை பண்ணுமலராம்
அரியகண் ணப்பர்கண் மலர்கொண்ட விமலனை
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே.

இதுவுமது

நிலமருவு தமரத்தை வெண்கோங்க சேர்குதண்
ணீராம்ப லாண்குறிஞ்சி
நிலவுவெள் ளைத்துளவு மாவிலிங் கந்தளிர்
நிறைந்திடு பெறுங்காந்தை
குலவிய கருங்காலி செவ்வேங்கை வெண்ணிறக்
கொக்கிறகு வெள்ளடுக்குக்
கூடுமந் தாரங் கதிர்ப்பச்சை யார்ந்தகுங்
குமவலரி கருமைவெண்மை
நல்விளா செவ்வந்தி யோரிதழ்த் தாமரை
நவின்றநாற் றெட்டுவகையின்
நன்மலர் சிவார்ச்சனைக் காமென்று புட்பவிதி
நவிலாக மத்தின்முறையே
அலர்கொண்டு நாடொறு மனோன்மணிப் பூசைபுரி
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே.

சிவலிங்க வகைப் பலன் கூறியது

ஆற்றுமணலாலே யிலிங்கமே பாணித்
தருச்சனை புரிந்தபேருக்
காயுளுண் டாம்பசுஞ் சாணலிங் கப்பூசை
யாற்றுவோர்க் கர்த்தமுண்டா

நீற்றிலிங் கார்ச்சனம் முத்தியுண் டாகித்த
நியதியா யாற்றோமண்
ணையலிங் கஞ்செய்து பூசித்த பேர்க்கின்ப
நிதிமைந்தர் பேறுமுண்டா
மாற்றருஞ் சந்தனச் சாந்தா லிலிங்கம்
வகுத்துவழி பாடுசெய்யும்
மானிடர் தமக்குக் குபேரபாக் கியமவனி
மணிமாட மனைகளுண்டாம்
ஆற்றுமுடை யவர்பூசை யரசாக்ஷி செல்வமா
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (49)

அர்ச்சனைமுதலிய தரும மொன்றுக்கொன்று விசேஷங் கூறியது

ஓராயி ரம்பூவி னாலருச் சித்தனிக
ரொருவில்வ மர்ச்சித்தலா
மோராயி ரங்கிணறு வெட்டிவைத் ததுநிகரு
மொருதடா கப்ரதிஷ்டை
சீராயி ரம்மனைகள் கட்டிவைத் திடுபலன்
சேருமொரு மடமமைத்தல்
செப்பருங் கிரகத்த ராயிரம் பேர்க்கு நிகர்
தீதிலொரு சந்நியாசியாம்
பேராயி ரஞ்சொல்லு மந்திர நிகர்க்குமொரு
பெருமுத்தி பஞ்சாக்கரம்
பெரிதுமெண் ணன்கற நிகர்க்குமொரு ஞானியைப்
பிட்சைசெய் வித்தலாகும்
ஆரம சிங்கபுரி வாழ்தருந் தருமதுரை
யருள்பெறு வசந்தராயர்

அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (50)

பலன்களைக் குறித்துப் பூசைசெய்ய வாரங்கட்குப்
புஷ்பவகை கூறியது

ஆதிவா ரத்திலே வில்வமர்ச் சிக்கவே
யஷ்டமா சித்தியுண்டாம்
அமலனைச் சோமவா ரந்துளப மர்ச்சிக்கி
லளவிலாச் செல்வமுண்டாம்
நீதிசெவ் வாயினில் விளாவருச் சிக்கினன்
னேயமுள மைந்தருண்டா
நிகழ்புந்தி வாரமா தளையருச் சிக்கினன்
னெறியுமெய்ஞ் ஞானமுண்டாம்
வேதியன் வாரமதில் வங்கமலர் கல்வியாம்
வெள்ளிநா வற்கொழுந்து
மேதினிக் காசனுஞ் சனிவார மால்காந்தி
மெய்யிலுய் வாராதுகாண்
ஆதியினில் வல்லாள ராயற்கு நேயனே
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (51)

ஆலயத்தீப மொன்றுக்கொன்று விசேடங் கூறியது

ஓதரிய தேவால யங்களுக் குள்ளே
யுவந்துநெய் காயெண்ணெயா
லொருகோடி தீபமிட் டதையொக்கு நல்லெண்ணெ
யொருவிளக் கேற்றிவைத்தா
றீதறுந் தெளிவான நல்லெண்ணெ யொருகோடி
தீபங்க ளிட்டதொக்குஞ்

சேருமிரு கொம்புள்ள வெண்பசுவி னெய்யினாற்
றீபமொன் றேற்றிவைத்தா
னீதிபுனை பசுவினெய் யாயிரம் விளக்கொக்கு
நிரைமூலைக் காயினுப்பை
நெய்விளக் கொன்றிடலிவ் வாயிரஞ் சுடரொக்கு
நிறைகருப் பூரதீபம்
ஆதியிற் பரவைமனை தூதுசெலு மண்ணாமலை
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (52)

உட்சமயம் ஆறின் பெயருந் தேவதையுங் கூறியது

சந்தகண பதிபூசை பண்ணுவது பாசுபத
சமயமாக் கதிர்வேலவன்
றன்பூசை யண்ணன்மா விரதசம யஞ்சிவன்
றன்பூசை சைவசமயங்
கந்தரண வீரபத் திரபூசை பண்ணுவது
காளாமு கச்சமயமாங்
கருதுவை ரவதேவ ரைப்பூசை புரியுமது
காணும்வை ரவசமயமாம்
பந்தன பயோதர பராசத்தி யைப்பூசை
பண்ணுவது வாமசமயம்
பகருமிச் சமயங்க ளாறுமுட் சமயமாய்ப்
பன்னுஞ் சிவாகமங்கள்
அந்தரற் கரிதான மெய்ஞ்ஞான பூசைபுரி
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (53)

விபூதி வாங்கித் தரிக்கும் விதி கூறியது

ஒருகரந் தனைநீட்டி மூன்றுவிர லால்வாங்கி
யொளிவிரலி னாற்பூமிமே
லாதிரும் படிக்குநீ றிடுவோ ரகோரநர
கொருகோடி கற்பமாழ்வார்
இருகரங் கொடுதொழுது வலதுளங் கையிலேற்
றிறைவனெதிர் குருவினெதிரே
யெரியினெதிர் வழிநடுவி லாசுச மேவுழி
யிடாமலெல் லாவயினும்
பெருநிலந் தன்னிலே வீழாம லண்ணாந்து
பேசுபஞ் சாக்கரத்தைப்
பேரன்பி னானுன்னி வெண்ணிற விபூதியைப்
பெட்புடன் பூசுவோர்கள்
அருணிதிய முயர்கதியு மாயுளும் பெருகுவா
ரருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணலி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (54)

உருத்திராக்கந் தரிக்கும் விதி கூறியது

உச்சியிடை யோர்மணி தலைக்கிரு காதினு
முயர்ந்தமா மணியாறிரண்
டுத்தமாங் கச்சிரத் தெண்ணைந்து நீள்கழுத்
தூடுமுப் பத்திரண்டாஞ்
செச்சையணி மார்புநூற் றெட்டிரு முழங்கையிற்
செப்புமிரு பத்தாறதாஞ்
சேர்ந்திரு மணிக்கட்டி லிருபத்தி ரண்டுமணி
தேர்ந்துருத் ராக்கமணியே
நிச்சயப் பயபத்தி நியமநெறி யுள்ளன்பு
நேயநிறை யார்வமுடனே

நித்தலும் பூசைபுரி காலத்தி லாயினு
நீங்கா தணிந்தபேர்கள்
அச்சிவ சொரூபரவ ராமென்னு மாமறைக
ளருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணுவி னிற்றுதிசெ யுண்ணு முலைக்குரிய
வண்ணு மலைத்தேவனே. (55)

சேபமாலைக்கு விதியும் பலனுங் கூறியது

செய்யவிரு பத்தைந்து ருத்திர மணிக்கோவை
சேர்த்துசெப மன்பொடுசெயிற்
செப்பரிய முத்திதரு மூவொன்ப தக்கமணி
செல்வமேன் மேலாயிடும்
பையவென் ணுன்குமணி கல்விநல மூந்தரும்
பதினைந்து மாபிசாரப்
பாலதாம் பதின்மூன்று மேவுமுச் சாடன
பலந்தருஞ் செபமாலிகை
கையினிற் சிறுவிரலின் மேற்றள்ளன் ஞானமது
காட்டும் பவித்திரவிரல்
கனகமுறு நடுவிரற் பகைதருந் தற்சனி
கடியநோய் விளிவுமுண்டாம்
ஐயமிலை யங்குட்ட மருளே தழைத்திடு
மருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணுவி னிற்றுதிசெ யுண்ணு முலைக்குரிய
வண்ணு மலைத்தேவனே. (56)

சேபஞ் செய்யுந் திக்கின் பலன் கூறியது

நல்லகீழ் முகமா யிருந்துசெப மேசெய்யி
ஞெடொறும் வசியமுண்டா
நாடுமக் கினிமூலை நோயில்லை தென்றிசையை
நாடிச் செபம்புரியினே

வெல்லருந் திமைதரு நிருதிநல் குபேவே
விளைந்திடுவ குடதிசையதோ
வேண்டி முன்றேடிய பொருட்செலவு வாயுதிசை
வீறுமுச் சாடனமிகுஞ்
சொல்லரும் வடக்குமுக மாய்ச்செபஞ் செய்திடிற்
சொன்னமுங் கல்விநலமுந்
தோன்றுமீ சானதிசை முத்திவீ டாமென்று
சொல்லுஞ் சிவாகமங்கள்
அல்லலற வெத்திசையு மாகுமடி கட்குநல்
லருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (57)

பிரதோஷ தரிசனவிதி கூறியது

நண்ணுதிரை யோதசித் திதியதே பிரதோட
நாளென்று பெயராகுமந்
நாளிலிரு பத்தாறு நாழிகை யதற்குமே
ஞலுநா ழிகையுநீல
வண்ணராத் திரியின்முன் றரைநாழி கைத்தொகை
வரைக்கும்பிர தோடகாலம்
மறவாம லேசிவா லயநந்தி யிருகொம்பு
மத்தியினி னூட்டம்வைத்து
வெண்ணாந்தி கேசுரன் விஷாணத்தை நீவிவான்
மேவிழியி னின்றிறைஞ்சி
விமலசிவ லிங்கத்தை யரகர வெனச்சொல்லி
விழியினாற் றெரிசிப்பவர்
அண்ணலரு ளாற்செல்வ மாயுளும் பெறுவர்நல்
லருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (58)

அனுசித பதார்த்தங்களைக் கூறியது

பனையினது வெல்லங் கிழங்குநுங் கொடுபனம்
பழமிவை யருந்தலாகா
படர்தரு செடிப்பசலை செம்பசலை சிறுபசலை
பரியகுண் டைச்சுரைக்காய்
சினையுலவு மரவள்ளி யீருள்ளி வெள்ளுள்ளி
செங்கீரை செம்முருங்கை
தென்னைவெல் லத்தினொடு மீச்சவெல் லங்காய்ச்
சிரக்குபான் முள்ளிபுண்ணாக்
கினியதேன் கையாற் பிசைந்ததயி ரோட்டைநெய்
யெருமைசெம் மறியசப்பா
லீன்றநாட் பத்திற் கறந்தபாற் சூதகத்
தில்லிற் கறந்திட்டபால்
அனுசித மிதாசார முடையோ ரருந்திடா
ரருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்று திசை யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (59)

நாடோறுஞ் செய்கையால் வரும் ஐவகைப் பாவமும்
அதற்கு நிவிர்த்தியுங் கூறியது

தினந்தோறும் பலபண்ட மம்மியி லரைப்பதாற்
செறிவிற கடுப்பிலிட்டுச்
செந்தீ யெறிப்பதாற் றண்ணீர்க் குடத்தினுட்
சேர்ந்திட முகக்குமதனுன்
முனைந்துசோ தினிகொடு பெருக்கிநற் சாணிபட
முறையாய் மெழுக்கிடுவதான்
மூரியரி வாண்மணையி லேகறி குறைப்பதான்
மூனுமைம் பாவநீங்க
நினைந்துமறை யோதிட றருப்பணம் விடுத்திட
னெருப்பினிடை யோமஞ்செய

னியமமொடு பலியிடுத றன்பா லுவந்துவரு
　　நியதிபெறு மதிதியோர்கட்
கனம்பகிர்த லிவைதினஞ் செயறகவ தென்பர்கா
　　ணருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணவி னிற்றுதிசெ யுண்ணு முலைக்குரிய
　　வண்ணு மலைத்தேவனே. (60)

நாடோறுஞ் செயும் பஞ்சயாகங் கூறியது

பரிவொடுங் காலைக் கடன்கழித் தருமறை
　　பகர்ந்திடுதல் பிரமயாகம்
பலவமர ரிருடிபிது ராதிக டருப்பணம்
　　பண்ணுவது பிதுரியாகமாந்
தெரிதரும் விதியினுற் றீவளர்த் தோமவினை
　　செய்குவது தேவயாகஞ்
செப்புஞ் சிவாகமப் படியன்ன பலியிடுத
　　றோர்ந்திடும் பூதயாகம்
வருமரிய வதிதியர்க் குளமகிழ்ந் தன்னம்
　　வழங்கன்மா னிடயாகநோய்
மாற்றுமக மைந்துந் தினஞ்செயிற் பாவமது
　　வாரா தெனத்துணிந்தே
அரனருள் பெருஞ்சைவ மறையவர் புரிந்திடுவ
　　தருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணவி னிற்றுதிசெ யுண்ணு முலைக்குரிய
　　வண்ணு மலைத்தேவனே. (61)

போசனத்திற் குற்றங் கூறியது

பந்தியிடை யோதன மிருப்பக் கரண்டியாற்
　　பரிமாற வுண்ணலொன்றும்
பாவைய ரிடுங்கறியை மீண்டுகொடு வாவெனப்
　　பன்னியிட வுண்ணலொன்றுஞ்

சந்தியா காலத்து மத்தராத் திரியினுந்
தயிரடிசி லுண்ணாமேயுடனுஞ்
சாலவய லாருண்ட நற்கலந் தன்னிலே
தானுண்ண லதிகதோடம்
வெந்தெடுத் திடுமட் கலத்தினுந் தகரத்து
மிகவுடைந் திடுகலத்து
மேவுமுள் ளங்கையினு மிட்டுண்ண னின்றுண்ணன்
மேலான தோடமாகும்
அந்தமிகு மொன்வெள்ளி பாத்திரத் திலையுசித
மருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (62)

போசனகாலத்து அன்னபலியிடும் விதி கூறியது

போஜனஞ் செயுமிடந் திருமெழுக் கிட்டுப்
பொருந்திய கிழக்குமுகமாய்ப்
பொற்பா யிருந்திட்ட வடிசின்மே லுதகம்
புரோட்சித் துடன்வலப்பால்
வாசநறு நெய்யன்ன மைந்துபிடி பலிவைத்து
மந்திர நவின்றுநன்னீர்
வலமாக வாபோ சனங்கொண்ட மிகுதிநீர்
மறுவுசிறு விரலின்வழிவிட்
டேசிலப் பலிகொடிக் கிட்டசன னமங்கா
லெழிற்பிரா ணுதிபுரிந்
தின்னடிசி லுண்டுத்த ராபோச னங்கொண்
டெழிற்சேட நீர்ப்பெருவிரல்
ஆசில்வழி விட்டெழுத லாசார சைவநெறி
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (63)

போசனஞ் செய்தபின் அநுட்டானவிதி கூறியது

போசனஞ் செய்தபின் பாசமனை முஞ்செய்து
பொற்புடன் வடகிழக்கும்
போருகா சனமேவி வில்வலன் வாதாவி
பொன்றிட வயிற்றைவருடித்
தேகசொடுஞ் சீரணஞ் செய்தகும் போதுமச்
சிவமுனியை யுன்னியோர்ந்து
திலமளவு திருநீ றருந்திப் புனைந்துளந்
தேர்ந்தங்கன் யாசமுடனே
வாசியு ளெழும்பிரா ணாயம மாற்றிநா
மௌனமாய் மூவேழுரு
மந்திர மகோரத்தை யுள்ளே செபித்துமேன்
மகிழ்வொடு மிருப்பர்நாளும்
ஆசையுறு கிருகத்த வாச்சிரம நெறியென்ப
ரருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (64)

தாம்பூலந் தரிக்கும் விதி கூறியது

மெல்லிலைக் காம்பும் பழுப்போடு காம்பதன்
மேற்றொறும் புங்கசங்கன்
மிகமுறுக லழுகலும் வதங்கலிவ் வெட்டாகும்
வெற்றிலைக் குற்றநீக்கி
நல்லபாக் கெச்சின்முக் காலுமிழ்ந் தாராய்ந்து
நறியவெள் ளிலைகிழித்து
நண்ணுகற் சுண்ணங் கிராம்பேல தக்கோல
நன்மிளகு வான்மிளகுநேர்
சொல்லருஞ் சுக்குமணை பேவுசா திக்காய்
தொடர்ந்திடுஞ் சாதிபத்திரி

சுகவாச பூரமிவை தாம்பூல சகிதமாத்
துய்த்திடுவர் செல்வர்கண்டாய்
அல்லியலர் வாவிசூ ழணியண்ணு மலையனே
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணுவி னிற்றுதிசெ யுண்ணு முலைக்குரிய
வண்ணு மலைத்தேவனே. (65)

தோடம் வரும் வகை கூறியது

ஊணருந் துங்காலை பேசனகை செய்தல்பிடி
யுண்டையா யுண்ணல்சிந்தல்
ஒருவிரலை நீக்கியுணன் மயிரென்பு பூச்சிபுழு
வுகிர்பட்ட சோறுண்டிடல்
காணுநக மயிரினைப் பல்லாற் கடித்தலொரு
காலினற் காறேய்த்துநீர்
கழுவிடுத லுண்கலத் தெச்சிலை யுமிழ்ந்திடுதல்
கையினு னகமுரித்தற்
பாணியாற் றலைசொறிதல் விரலினற் றலைகீறல்
பாழ்மனைவி லேயுறங்கல்
பட்டகஞ் சாக்கட் குடித்தல்பெரி யோரைப்
பழித்தனித் திரையெழுப்பல்
ஆணைதள் ளுதலிவை மகாதோட மென்பர்கா
ணருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணுவி னிற்றுதிசெ யுண்ணு முலைக்குரிய
வண்ணு மலைத்தேவனே. (66)

ஆசமனஞ் செய்யுங் காலங் கூறியது

வாசமலர் கொய்யினும் வீதியிடை போய்வரினு
மலசலம் விட்டுவரினும்
மாதரொடு சம்போக மேவிடினு நீசர்நிழன்
மருவியுடன் மீதுபடினுந்

தூசரை யுடுக்கினும் பலகார முண்ணினுஞ்
சோறுண்ணினு நீருண்ணினுந்
தூயநற் கருமங்க டருமங்கள் புரியினுந்
தொகுசிராத் தங்கள்செயினுந்
தேசுதரு தானங்கள் செய்யினுங் கனிகாய்க
டின்னினுந் தூக்கியெழினுந்
தீயகொலை செய்குவோர் பாயுநிழ றோயினுந்
தீண்டொணா தவைதீண்டினும்
ஆசமன மக்கணஞ் செய்யல்விதி யென்பர்கா
ணருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (67)

மூதேவிவாசமும், தோட முள்ளவையுங் கூறியது

நாட்டரசு நீழலும் விளாமரத் தடிநிழலு
நன்மனை விளக்குநிழலு
நடமாடு மனிதர்நிழ லிரவினுடன் மேற்படியி
னலமிலாச் சேட்டைமருவும்
பூட்டுநூன் மறையவர்க டங்நிழன் மிதித்திடற்
புனிதமா யொருவனுண்ட
புனற்சேட பொருவனுண லாடைதோய்த் திட்டநீர்
பொருந்தவுட் கொள்ளலாகா
வீட்டிடை பெருக்கிய விளக்குமாற் றுப்புழுதி
மென்மயி ருகுத்தபுழுதி
வீறிடுங் கழுதைநாய்ப் புழுதிவெந் திடுசாம்பல்
வேகாக் கரிப்புழுதியும்
ஆட்டிடைப் புழுதிபட லாகாது மேலென்ப
ரருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (68)

இவ்வகை யமையிற் சிறப்பெனக் கூறியது

விளையுநன் னிலமுமாய்த் தண்ணீரு மருகதாய்
 விரையெலா மனையிடமுமாய்
வெள்ளிமலை போலொருது கருமலை யெனக்கடா
 விடுகோனு மாயேருமாய்க்
களவிலா நெஞ்சுடைய படியாளு மாயுளுங்
 காலத்தி லேயுழவுமாய்க்
கனமான கிடையெருத் தழையுமாய் நாற்றுவிரை
 கானுமாய் மேனடவுமாய்
வளமான பாடுமாய்க் களைபறிவு மாய்வேலி
 வளைவுமாய் நற்காவலாள்
வைப்புமாய் நாடோறும் வந்துபார்க் குந்திறமு
 மாயிருந் தாற்பலிக்கும்
அளையுறுங் கொழுமுனைச் செல்வமே செல்வமா
 மருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணுவி னிற்றுதிசெ யுண்ணு முலைக்குரிய
 வண்ணு மலைத்தேவனே. (69)

இந்நாள் நீக்கி யிந்நாளிற் கூடிற் சுபுத்திர ருதிப்பா ரெனல்

இங்குள சரீரமுண் டாகின்ற வயணமே
 காதசி யிலங்குபர்வ
மியலமா வாசைமா தப்பிறப் பாகா
 திருக்குநாட் களைநீக்கியே
மங்கையர்கள் பூத்துநீ ராடிய தினந்தொட்டு
 வருமா றிரண்டுநாளில்
வாலாய் மாய்க்கருக் குழிவாய் திறந்திடும்
 மணவாள னெடுகலந்தாற்
பொங்குசுக் கிலமுஞ் சுரோணிதத் தொடுசேர்ந்து
 பூரிக்கு மொண்சிப்பியிற்

பூத்தமுத் தைப்போலு மறுகுநுனி மேற்பனிப்
போலுந் திரண்டுருவமாம்
அங்கமல சன்வந்த மைப்பனே யிவ்வுருவ
மருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (70)

சரீர முண்டாகு முறைமை கூறியது

சுக்கிலஞ் சோணிதத் துட்சேர்ந்து சோணித
சொரூபமாய்த் தவர்வாசலைத்
தோன்று தடைத்திடும் வாயுவே வேலிபோற்
சூழ்ந்துகாக் குறும்விந்துவோ
டொக்கப் பிராணவாய் வொளியாம பானவாய்
வொன்றியே வெளியினிற்கு
முட்பாய்ந்து விந்துடன் பிராணவா யுவுகூடி
யுள்ளே கலந்துநிற்கும்
மிக்குதா னன்கரு வளர்க்குமக் கருவுக்குண்
மேவும் வியாதிமூன்று
விரவிக் கலக்குமைந் தாநாட் கருக்குமிழி
மேனிபோ லாய்வளருமே
அக்கமணி துர்க்கையுறை மிக்கபதி வாசனே
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (71)

சரீரம் வளரும் வகை கூறியது

கருத்தரித் திட்டபத் தாநா டிரண்டுருவு
கண்டுமுளை போன்முளைத்துக்
கருதுபதி னைந்தாந் தினத்திலே முட்டைபோற்
காணுமக் கருமிதந்தே

யுருத்தரு முதற்றிங்கள் கம்பமா மிருமதியி
னுற்றதலை முதுகுமுகமா
மோதுமூன் றுந்திங்கள் செங்கையும் பாதங்க
ளேறுவிரல்க ளையுமுண்டாந்
திருந்துநா லாந்திங்கண் மூக்குமுக வுருவமாஞ்
செய்யவைந் தாந்திங்களிற்
செவிநாவு கண்களாஞ் செப்புமா றுந்திங்கள்
சேர்ந்திடு நகங்களுண்டா
மரத்தமா ணிக்கம் பதித்தமுடி யரசர்புக
ழருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணவி னிற்றுதிசெ யுண்ணு முலைக்குரிய
வண்ணு மலைத்தேவனே. (72)

இதுவுமது

விஞ்சுமே ழாந்திங்கண் மயிர்நரம் பென்பும்
விளைந்திடுஞ் சடமோடுதான்
மேவிடுஞ் சலமலந் தங்குதா துக்களு
மிடைந்துமூச் சுண்டாகுமே
யெஞ்சிலெட் டாந்திங்க டாயுண்ட சாரங்க
ளியாவுமுனை யானகதிர்போ
லேய்ந்தருவி பாய்ந்தே கபாலத்தின் வழியாக
விழியவக் குழவிவளருந்
தொஞ்சவுரு வோவொன்ப தாந்திங்க ளறிவுமேற்
கொடுபிறப் பித்தோன்றனைக்
குறித்திரு காங்கூப்பி யருடா வெனத்தவங்
கொண்டே யிருந்துபுரியும்
அஞ்சலப் பையொரீஇ வெம்பிறவி நோக்குமே
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணவி னிற்றுதிசெ யுண்ணு முலைக்குரிய
வண்ணு மலைத்தேவனே. (73)

பிறவித்துன்பத்தினியல்பு கூறியது

கொடியபத் தாந்திங்கள் சற்குரு பார்வையே
கொண்டிடுங் குழவிதன்னைச்
கோதறு மபானவளி கீழ்நோக்கு விக்குமக்
குழவிமிகு துன்புமுற்றுப்
படியிற் பிறந்தபின் பகாரிய மாயா
படப்போர்வை யான்மறைந்து
பண்டையி லிருந்தபே ரறிவழிந் திருவினைப்
பாசவலை யிற்படிந்து
அடியளவு நேரநீங் காக்கவலை நோயிலே
தோயுமிங் கிதனைநோக்கிற்
சுரைக்கொடி படர்ந்ததை நிகர்க்குமிச் சனனமாந்
தோதக மொழிப்பாறிவோர்
அடியணு மலையனே தொடியரா மணியனே
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணுவி னிற்றுதிசெ யுண்ணு மூலைக்குரிய
வண்ணு மலைத்தேவனே. (74)

அட்டலட்சுமிகள் பெயர் கூறியது

மட்டிலாச் செல்வங்கண் மருவுதன லட்சுமி
வளர்ந்ததா னியலட்சுமி
மணிமாட மனையாதி செந்நெல்வய லூட்டங்கள்
வளமிகும் பூலட்சுமி
யிஷ்டபாக் கியகுணச் சந்தான லட்சுமி
யெழுத்தொடு நிறைந்தகேள்வி
யியல்பான புத்திவளர் வித்தியா லட்சுமி
யிசைந்தவீ ரியலட்சுமி
திட்டமா யெங்கணுஞ் சென்றபோ தினும்வெற்றி
சேர்தரும் விசையலட்சுமி

திமைவந் தானுங் கலங்கா திருக்கின்ற
திரதை ரியலட்சுமி
ட்டலட் சுமிவாச நேசதுரை ராசர்புக
ழருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணுவி னிற்றுதிசெ யுண்ணு முலைக்குரிய
வணணுமலைத்தேவனே. (75)

ஆடி யைந்தாந்தேதி வரும் வாரத்தின் பலன் கூறியது

ஆடிமா தம்பிறந் தைந்தாந் தினத்திலே
யரியபுத வாரம்வந்தா
லவ்வருட மொருபோக நாடெலா மிகவிளையு
மவனிமே லிட்டபயிர்கள்
பாடுள விழாழம்வரி லிருபோக மேவிளைவு
பாரெலாஞ் சுகசீவனம்
பன்னுசுக் கிரனெனில் கதிர்சாவி சனியனே
பயிரொன்றும் விளையாதுகாண்
நீடுஞா யிறுபயிர்கள் பாழ்திங்க ளொருபோக
நெல்விளையு மேசெல்வமாம்
நேர்ந்தவங் காரகன் பணிச்சோள மேவிளையு
நெறியீது குறியென்பர்காண்
ஆடல்புரி யண்ணலே மாடமா ளிகைசெல்வ
மருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணுவி னிற்றுதிசெ யுண்ணு முலைக்குரிய
வண்ணு மலைத்தேவனே. (76)

பெண்கள் ருதுவாகும் நக்ஷத்திரபலன் கூறியது

மன்னுமச் சுவினியிற் புட்பவதி யாயிடின்
மகிழ்நனுக்கே தோடமாம்
வான்பரணி நாணல்ல மைந்தருண் டாங்கனக
மருவுகார்த் திகைமலடியா

முன்னுமோர கணிதீர்க்க மங்கிலிய முடையளா
முலவுமான் றலைதலைவனுக்
குயர்சுக மளிப்படிரு வாதிரை வெறுப்புமான
முடையளாம் புனர்பூசநாள்
பொன்னெழில் சுகந்தரும் பூசஞ் சிறப்புடையள்
பொலியுமா யிலியமைந்தர்
பூத்தொழியு மகமுரிய புருடன்மே லதிகாமி
பூரமைந் தர்களாணியாம்
அன்னநடை யார்நடன சாலைவளர் சிங்கபுரி
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணுவி னிற்றுதிசெ யுண்ணு முலைக்குரிய
வண்ணு மலைத்தேவனே. (77)

இதுவுமது

உத்திரம் பதிவிரதை யத்தமென் மேற்செல்வ
முண்டா யிடுஞ்சித்திரை
யோங்கிய நலந்தரும் பாங்குறு சுவாதிசுக
முற்றிடுந் தனிவிசாகம்
மத்திமந் தலைவனுக் கல்லல்புன் நோய்கேட்டை
மறுபுருட னிச்சைமூலம்
வாழ்வுபால் பாக்கியம் பூராட மமைகெடு
மாமுத்தி ராடஞானப்
பத்தியுறு மோனநற் பொருளாா மவிட்டம்
பசும்பொனுள் சதையநிதிபோம்
பகரும் புரட்டைமல டுத்திரட் டாதிமிடி
படுமிரே வதிநடலையாம்
அத்தந் துகிர்ச்செறி மடந்தையர்கள் பூந்தபல
னருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணுவி னிற்றுதிசெ யுண்ணு முலைக்குரிய
வண்ணு மலைத்தேவனே. (78)

ஆசுசமுருத விடங்களைக் கூறியது

தேவால யங்களிற் சந்நிதா னங்களிற்
 றிருவிழா விற்சிறந்த
 தேர்நடந் திடும்பொழுதி லருமறை பகர்ந்தவழி
 செய்யுந் தழற்சாலையிற்
பாவாணர் கல்விப்ர சங்கம் புராணம்
 படிக்கின்ற வித்வசபையிற்
 பார்வைக் கலங்கார சோபன முகூர்த்தங்கள்
 பண்ணும் விவாகசபையிற்
கோவான சிங்கா தனத்திருந் தரசுசெங்
 கோல்கொண்ட ராசர்சபையிற்
 கூறுமிவ் விடமெலா மாசுச மிலையென்று
 கூப்பிட் டுரைக்குமறைகள்
ஆவா கனத்தனே மாவார் வனத்தனே
 யருள்பெறு வசந்தராயர்
 அண்ணுவி னிற்றுதிசெ யுண்ணு முலைக்குரிய
 வண்ணு மலைத்தேவனே. (79)

அசுவ இலக்கணங் கூறியது

நீலமர கதமுத்து மாணிக்க மம்பொன்
 னிறைந்தவெண் பனிசந்திரன்
 நெடியதா மரைமலர்க் காசைமலர், கருமுகி
 னெருப்புமணி வண்டுதீம்பாற்
கோலமுறு கின்றசெம் பஞ்சுக் குழம்புகுயில்
 கூறுமீ ரெட்டுநிறமாங்
 குதிரையுத் தமமிவையி லொருநிற முடைத்தாய்க்
 குறித்தமுக மார்புச் சிவாற்
காணுமிவ் வெட்டிடம் வெளுப்பா யிருக்கிலது
 கதியட்ட மங்கலமதாங்

கவினுறுமுக நாற்பாத மைந்தும் வெளுப்புறிற்
கனபஞ்ச கல்யாணியாம்
ஆலவா யிற்பரியி லக்கண முரைத்தவா
வருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (80)

இதுவுமது

கட்டுவாம் பரிநாபி தொட்டுமுன் புறமெலாங்
கதிர்போற் சிவந்துமதிபோற்
கவினுறும் பின்முழுது நலமா வெளுக்கிலக்
கற்கிபகல் விஜயமென்பார்
வட்டமதிபோலவே முற்புறம் வெளுப்பாய்
வயங்கியே பிற்புறமெலாம்
வடிவுசெங் கதிர்போற் சிவந்திடுங் கிள்ளையது
மருவுகதிர் விஜயமென்பார்
இட்டநூ றங்குல முயர்ந்தபரி யுத்தம
மெண்பத்து நாலங்குல
மிவுளியது மத்தியம தறுபத்தொ ரங்குல
மியம்புமத மக்கோடையாம்
அட்டமங் கலதுரக நித்தலு நடாத்துதுரை
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (81)

இதுவுமது

வாசியின் வயதுமுப் பத்திரண் டேவருட
மருவிடும் பத்தவத்தை
மாற்றிலொரு மூன்றுவற் சரமுமிரு மாதமு
மன்னுநாட் பன்னிரண்டாம்

பேசுபரி யெவ்வண்ண பேதக மிருக்கினும்
பெருவெள்ளை தான்கலந்தாற்
பெட்புமிகு மப்புரவி தலைவன் றனக்குப்
பெருஞ்செல்வ முங்கல்வியாந்
தேசுள கறுப்புப் பரிக்குவயி றேனுந்
திகழ்ந்தநெடு மார்பமேனுஞ்
செஞ்சிவப் பேறினும் வெள்ளைநிற மேவினுஞ்
செயவாரு ணத்துரகமாம்
ஆசுமது ரஞ்சித்ர வித்தார கவிஞர்புக
ழருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (82)

இதுவுமது

ஏறுபரி மார்க்கழுத் திடையிரட் டைச்சுழி
யிருக்கின்மிடி யின்னலுண்டாம்
இருகாலி லேயிரட் டைச்சுழி யிருக்கிலவ்
விவுளியா னிகளபந்தங்
கூறரும் கொடியவினை யாமிறுதி யுண்டாங்
குதக்குமீ குதடுதனினுங்
குலவுமுற் காலடியி னுங்கபோ லத்தினுங்
கோதறு முழந்தாளினும்
வீறுசுழி தாமொன்றின் மாவேறு தலைவனை
வெவ்வினை மிகுத்தொறுக்கு
மேவுமிவு ளிப்பந்தி யூடுறப் பண்டய
மெலிந்துநல் குரவெய்திடும்
ஆறுலவு செம்பவள வேணிமதி முடியனே
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (83)

இதுவுமது

தெரிதரு கழுத்தினிடை யொருசுழி யிருந்திடிற்
றெய்வமணி யென்றுபெயராம்
திருமகள் விலாசமுண் டாமுகந் தலைநாசி
திகழுமார் பிவைநாவிடம்
மருவிய விரண்டுசுழி யுண்டாயின் வெற்றிதரு
மாறிலாச் சரிமத்தகம்
மணியா யிருக்கில்வ் வாசிமே லேறுவோர்
வாழ்வுமென் மேலெய்துவார்
விரவுநெற் றியினடுவி லொருசுழி யிருக்கினது
வீறுநிதி மதியுமுண்டாம்
வெளிவ் விடங்களிற் சுழியிலா விவுளியின்
மேலேற னன்றன்றுகாண்
அரியயற் களவிடற் கரியபே ரழகனே
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணுவி னிற்றுதிசெ யுண்ணு முலைக்குரிய
வண்ணு மலைத்தேவனே. (81

இதுவுமது

வேங்கைநரி சிங்கமுயன் மயின்மல்ல ரம்புமத
வேழங் குரங்குபோல
வேகமுள நடையதாச் சங்குவெண் கன்னலின்
விலாழிகால் வாய்நுரையுமாய்த்
தாங்குவிற் றெனிசங்கு மேகமத் தளமேறு
தண்டிரை மடங்கறெனியாய்ச்
சாற்றுகுற மகள்போற் கவிழ்ந்தமுக மாகநாத்
தழையுமாந் தளிரினிறமாத்
தேங்கமழ் மலர்ந்தகரு நெய்தல்போ லுக்கிரஞ்
சேர்ந்தவிழி யாய்ப்பறகடாஞ்

செப்பமா பொப்பமாய் வாலைந்து சாணுய்ச்
சிறக்குங் குளம்புயரமா
யாங்குதிரை லக்ஷண முரைத்தவிதி யென்பர்கா
ணருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணுவி னிற்றுதிசெ யுண்ணு முலைக்குரிய
வண்ணு மலைத்தேவனே. (85)

இதுவுமது

பாயும் பெரும்பரி முகத்திடை வெளுத்திடிற்
பாராச ரைச்செயிக்கும்
பணிபூண் கழுத்துவால் முதுகிவை வெளுத்திடிற்
பாக்கியமெ லாங்கொடுக்கும்
ஏயுமிரு பிடர்வெள்ளை யாயிருந் தாற்புதல்வ
ரின்பமேன் மேலுமுண்டா
மெழின்மார்பில் வெள்ளையுறில் கவலைநோ யின்றியே
யெப்போது மனமகிழ்தருந்
தோயுமுக மிடதுபால் வெள்ளைநிற மேவிடிற்
றாயசந் தானமுண்டாந்
தோன்றிய வலப்புறம் வெண்ணிறஞ் செல்வமாந்
தூய்முகம் பிற்பாற்சுகம்
ஆயும்ப்ர பந்தகவி நேயம் பொருந்துதுரை
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணுவி னிற்றுதிசெ யுண்ணு முலைக்குரிய
வண்ணு மலைத்தேவனே. (86)

இதுவுமது

மார்புங் கழுத்துமர வப்படம் போலதாய்
வாழைமட லொத்தசெவியாய்
வதனமுக் கோணமாய் நுதலுயர்ந் தகலமாய்
வைக்குமடி பந்தொத்ததாய்

ஏர்புனையு நரனுகா லுங்கடைந் தேயதை
யெடுத்துநாட் டியதுபோலா
யிருதொடை திரட்சியாய்ச் சுழல்கின்ற போதுதீ
யெழுகடைக் கோலென்னலாய்
போர்புரி முகத்திலே வெட்டினு மெதிர்ப்பதாய்ப்
புரவியோன் மனமறிவதாய்
பொங்ககழி கோட்டையுந் தங்கிய துருக்கமும்
புலியெனப் பாய்கின்றதாய்
ஆர்பரி யிருக்கின்ற துத்தமப் புரவிகா
ணருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (87)

இதுவுமது

கொய்யுளைப் புரவியது நிற்கின்மலை யென்னவுங்
கூத்தினட மகளென்னவுங்
குலவிடும் வாசனையின் மான்மதம் பாளிதங்
குங்கும மகிழ்கொப்பதாய்
வெய்யகட் பொறியரா வட்டநெடு வீதிநடை
விடுசுழற் பந்தென்னவும்
மேலேறு சேவகன் காற்குள் ளடங்கியே
வேகத்தில் வளியென்னவுஞ்
செய்யுநற் சாரிகை பதினெட்டு முள்ளதாய்த்
திருத்தமிரு நான்குவயது
சென்றபரி மேலேறல் விதியென்று மறையாஞ்
செழும்பரியி லேறிவந்தெம்
ஐயநீ பாண்டியற் கறிவித்த தென்பர்கா
ளருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (88)

இவர் முன்னி லின்னது பெறவேண்டு மெனல்

நாமமா கியபிறவி சாராத மெய்ஞ்ஞான
சாதனம் பெறவேண்டினோர்
சரியைகிரி யாயோக மூன்றுங் கடந்தமெய்ச்
சற்குருவை யடையவேண்டும்
நாமமார் தருசிவா லயலிங்க தரிசன
நாடியருள் பெறவேண்டினோர்
நக்கன் வலக்கைதலை மேற்கொண்ட வதிகார
நந்தியைமுன் காணவேண்டும்
பூமியா ளரசரைக் கண்டுகா ரியசெயம்
பூர்த்தியாப் பெறவேண்டினோர்
புரவலர் கருத்துக் கிசைந்தமந் திரிகள்பாற்
போய்முன்பு காணவேண்டும்
ஆமிக வளங்கள்சிங் காபுரி விளங்கவரு
மருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (89)

கலவியிற் கோக்கோகலீலை கூறியது

நாடுமுட லிழையுமா லிங்கன மதோரைந்து
நண்ணுமித முதரபான
நல்லசுவை பதினொன்று மயிர்தநிலை பதினைந்து
நகநகக் குறிகளேழுங்
கூறுதந் தக்குறிக ளெட்டுமுயர் பரவைபோற்
குரலோசை யெட்டுமிருகைக்
குவிதாட னங்களிரு நான்குமுறை கரணங்கள்
கூறுநாற் பத்தெட்டுமே
மூடுகல விப்போக மெய்ம்முயக் கீரெட்டு
முறமூநாற் றிருபதுடனே

யோராறு மொழிகின்ற கொக்கோக விதமறிந்
தூடலோ டினிதாகவே
யாடவரு மங்கையரு மனுபவித் திடவின்ப
மருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (90)

பெரும்பாலு நோய்கள் வாராவகை கூறியது

எட்டுநா ளைக்கிரு முழுக்காடொவ் வோர்பட்ச
மிருகண் கலிக்கமிடுவோர்
எத்தாக மதிதொறும் பித்தநீ ரெல்லா
மெடுத்திட மருந்துகொள்வோர்
திட்டமா யெண்ணான்கு நாளினுக் கொருகாற்
றிருந்திழை புணர்ச்சிசெய்வோர்
செப்புமொரு மூன்றுமா தத்திலகு நசியமது
சீருடன் செய்துகொள்வோர்
வட்டமா மூவிரு மதிக்கொரு விரேசனம்
வாங்காம லேவாங்குவோர்
வயிறுபசி கண்டுண்ணு வோர்களுக் கொருநோயும்
வாராது மிகுதியாக
அட்டமா சித்திமுன் னிட்டமது ரேசனே
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (91)

தீயோர் தேடு பொருள் போம் வழி கூறியது

வையகந் தன்னிலே தீயோர்க ளீட்டுபொருள்
வம்பருக் காம்பிணிக்காம்
வாயோட்ட மாகவே பேயோட்டு பூசாரி
மார்கடஞ் செலவினுக்காங்

கையகங் கொண்டகொலை பாதகர்க் காம்படைக்
கன்னமிடு கள்ளருக்காங்
கஞ்சா மயக்கபினி சாராய மாசுனங்
கடியகட் குடியருக்காம்
மெய்யகஞ் சிறிதிலாப் பொய்வழக் கதுபேசும்
வீணருக் காந்தழற்காம்
வேசையர்க் காம்பூத மூசுமண் ணுக்காகும்
வேந்தர்தண் டத்தினுக்காம்
அய்யனே துய்யனே செய்யவெழின் மெய்யனே
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (92)

நல்லோர் பொருட் பயன்படுமோறு கூறியது

சேற்கடற் றாரணியி னல்லோர்க ளீட்டுபொரு
டேவால யங்களுக்காந்
தேவாபி டேகமா ராதனைக் காமையர்
திகழ்சமா ராதனைக்கா
நூற்கடற் கரைகண்ட புலவர்கட் காமௌன
நுவலுமெய்ஞ் ஞானியர்க்காம்
நோற்குமா தவமுடைய பேர்க்காம் பசிக்கன
நுகர்ச்சிக்கு முதவலாகும்
நாற்கிளரும் வேதநெறி வேள்விகட் காஞ்சுருணா
நண்ணுதா னங்களுக்கா
நற்றொண்டர் பாகவதர் தங்களுக் காம்புரியு
நாலெட் டறங்களுக்காம்
ஆற்கணுல் வர்க்குமுன் னருள்பரஞ் சோதியே
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (93)

பிரயாணத்துக்கு ராசி பலன் கூறியது

மேடலக் கினமதனி லூர்ப்பயண மாகாது
 விறிடப நலமுள்ளதாம்
மிதுனத்தி லேசெலுங் காரியமெ திர்ப்படு
 மென்கடக மரசர்சேவை
நாடருஞ் சிங்கத்தி லாதாய மாங்கன்னி
 நளிர்ச்சுரங் காணுந்துலாம்
நற்பொருள் கிடைக்கும் விருச்சிகம் பிணியினு
 னலிவுட னடுக்கமுண்டாங்
கோடுறுந் தனுசுசத் துருஜயம் மகரமது
 கொடியபய மாங்கும்பமோ
கொடியர்தண் டனையெய்து மீனமமை யாற்பயங்
 கொண்டயாத் திரைசெய்காலத்
தாடுவே யுருதோளி பங்கவிஃ துண்மையா
 மருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணுவி னிற்றுதிசெ யுண்ணு முலைக்குரிய
 வண்ணு மலைத்தேவனே. (94)

முக்குணத் தியல்பு கூறியது

ஞானமரு டவமேன்மை வாய்மைபொறை மோனமொடு
 நவைசெயைம் பொறியடக்கல்
நற்கரும வியல்புநெறி சாந்தமுயர் கல்வியிவை
 நல்லசாத் விகருணமாம்
ஈனமறு தானமன வூக்கந் தவந்தரும
 மெழில்கல்வி கேள்விஞானம்
இசைவீர சௌரிய மலங்கார மிவையே
 யிராசத குணத்தியல்பாந்
தானுறு நெடுந்துயி லொழுக்கமுத னீதிவழு
 தாழ்வுஞ் சமாதிகோபந்

தாவுகொலை பேருண்டி சோம்புபொய் காமமிவை
தாமத குணத்தன்மையாம்
ஆனமுத மைந்தாடு மந்திவண் ணத்தனை
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (95)

நவக்கிரகதானங் கூறியது

பானுவுக் கீந்திடுந் தானமது கன்றீன்ற
பசுவாகு மதிதனக்குப்
பானிறச் சங்குசெவ் வாய்க்குச் சிவப்பெருது
பைம்புதற் குச்செம்பொனும்
வானியல் வியாழந் தனக்குவெண் பட்டாடை
மாசுக்கி ரற்குவெள்ளி
மருவிய சனிக்குமிவை கரியநிற மாயிலகு
மயிடமா லெருமைக்கடா
தானிய விராகுவுக் கச்சங் கருப்புடைத்
தானவெள் ளாட்டுக்கடா
தக்கசெங் கேதுவுக் கோதரிய மதயானை
சாற்றுமறை யோர்க்களித்தல்
ஆனது நவக்கிரக தானவிதி யீதென்ப
ரருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (96)

நவக்கிரகவுருவுந் திசையுங் கூறியது

நடுவட்ட மாமிரவி யுருவிருக் கின்றநிலை
நாடுமக் கினிமூலைதா
ஞற்சதுர மதியுறுக் காற்றிசைத் திரிகோண
நாணிலம கன்வடிவமாம்

வடுவிலீ சன்றிசைப் பாணவடி வம்புதன்
வடதிசைத் தீர்க்கசதுரம்
மருவுபொன் கீழ்த்திசைப் பஞ்சகோ ணத்துரு
வயங்குநீர் தருசுக்கிரன்
மிடையுமேற் றிசைதனுப் போலுருச் சனிநிருதி
மேவுசூர்ப் பாகாரமாய்
மேவுவனி ராகுவட மேற்றிசைத் துவசமென
வெங்கேது தங்குமிடமாம்
அடையுமொன் பதுகிரக வடிவமுந் திசையுமீ
தருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (97)

நவதானியமுஞ் சமித்துங் கூறியது

சூரியன் கோதுமை செஞ்சாலி சோமனுந்
துவரைசெவ் வாய்தனக்காஞ்
சொல்லரிய புந்திக்கு நற்பசும் பயறதாந்
தூய்வியா ழந்தனக்கு
வேரியங் கடலையாம் வெள்ளிக்கு மொச்சையாம்
மேவிய சனிக்கெள்ளதாம்
வெற்றிகொ ளிராகுவுக் கானமா டங்கேது
வினைகாண நவதானிய
நாரிய லெருக்குப் பலாசலங் கருங்காலி
நாயுருவி யச்சுவத்தம்
நல்லத்தி வன்னிகூர்ப் புல்லறுகு தர்ப்பையிவை
நவசமித் தாகுமென்றே
டாரிய முணர்ந்தமே லவரீது விதியென்ப
ரருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (98)

மூவர் தேவாரத்தொகை கூறியது

பன்னருந் திருஞான சம்பந்தர் செந்தமிழ்ப்
பதிகமீ ரெண்ணாயிரம்
பண்பான சுந்தர ரிசைத்ததே வாரமுப்
பஃதுமே லேழாயிரம்
நன்னுதற் றிலகவதி யாரொடுந் தோன்றுதிரு
நாவினுக் கரசர்சொன்ன
நற்றமிழ்ப் பதிகநாற் பத்தொன்ப தாயிர
நாடுமிம் மூவர்மொழியுட்
பின்னரெண் ணூற்றுறு பத்துநாற் பதிகமிப்
பேருலகு தனில்விளங்கும்
பேசுமிரு நூற்றேழு பத்தைந்து சிவதலப்
பெருமைசேர் பதிகமாகும்
அன்னதிரு முறையோதி நின்னடிப் பூசைசெய்
தருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வணணா மலைத்தேவனே. (99)

சிற்றின்பப் பேரின்ப அட்டாங்கயோகங் கூறியது

வனிதை பஞ்சணையாறு சுவைபோச னங்கந்த
மருவுசித் திரவஸ்திரம்
பாகுமணி யிழையணித் தயிலதாம் பூலமெண்
வகையதே சிற்றின்பமாந்
திருமணி விபூதிருத் ராக்கபஞ் சாக்கரந்
தீர்த்தம்பிர சாதமாசான்

றெரிசன மிலிங்கசங் கமமெட்டு மன்பருட்
டெளிதரும் பேரின்பமாந்
தனியியம நியமமா தனபிரா ணயாம
தற்பிரத்தி யாகாரமாம்
தாரணை தியானஞ்ச மாதியிவ் வெட்டுமே
சாற்றுமட் டாங்கயோகம்
அனவரத நடனமிடு வளருக பதத்தனே
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (100)

நாலு யுகத்திலும் பூசை செய்தவர்களைக் கூறியது

தீதிலா துயர்கிரே தாயுகந் தன்னிலே
செங்கனற் சோதிமலையாந்
திருமால யன்முத லிமையோர்கண் மறையிறைற்
சிவதரும மேபுரிந்தார்
நீதிமா மணிதிரே தாயுகத் தாகம
நெறித்தபோ தனர்பூசை
நிதிதுவா பரமதில் வச்சிராங் கதனின்ற
நிருபனும் வீரசம்பு
நாதனே கலியில்வல் லாளபிர புடதேவ
ராமர்தரு மஞ்சகாப்த
நவில்சாயி ரத்தேழு நூறுமெழு பத்துமே
ணடுபில வங்கவருட
மாதியாய் நின்றதல தருமகர்த் தாவான
வருள்பெறு வசந்தராயர்

அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (101)

அவை யடக்கங் கூறியது

பரிமளந் தோய்பிதழி மாலையொடு மணமிலாப்
பச்சிளம் புல்லறுகினைப்
பழுதென்று தள்ளாம லீசனுள மகிழ்வொடும்
படர்சடையி லேற்றபடியால்
பிரவுமா சையினு னுரைத்தவிச் சதகமது
மிக்கபுன் சொல்லாயினும்
மேதினி யெலாம்புக ழிலக்கண மிலக்கிய
மிகத்தெளிந் தறிநாவலர்
பரவுநின் புகழ்தலப் பெருமையின் றுதியிருப்
பதனு லிகழ்ந்திடாமற்
படியுள நிறைந்தன்பு கொடுபெரி துவந்தருட்
பாலித்து மேற்கொள்ளுவார்
அரியயனொ டிந்திரன் பூசித்த வீசனே
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே. (102)

வாழி கூறியது

சந்ததமு மோதுநான் மறைவாழி யாகந்
தளிர்க்கும் பசுக்கள்வாழி
தரணிகா வலர்வாழி மனுநீதி வாழிமுத்
தமிழ்வாழி வேள்விதனிலே

வந்தெழுந் தெய்வீக மன்னவன் வாழியவன்
மதலைமெய்ப் பொருளையனார்
மைந்தர்வழி வந்தவர்கள் வாழிகுக முனிவாழி
மாதவ நிறைந்துவாழி
சுந்தர மிருந்தவுண் ணாமலைத் தாய்வாழி
சோதிப்ர காசமாகத்
தோன்றுமண் ணாமலைப் பரமனார் வாழிமெய்த்
துணைமனோன் மணியும்வாழி
யந்தணர்கள் வாழியெழில் சிங்கபுரி வாழிமெய்
யருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவி னிற்றுதிசெ யுண்ணா முலைக்குரிய
வண்ணா மலைத்தேவனே.

அண்ணாமலைச் சதகம்

முற்றிற்று.

Second Edition] 1927 [1000 Copies

ஓம்

மஹா கணபதி துணை

பர்த்ருஹரி சிங்கார சதகம்

தமிழ்ப் பண்டிதர்

ஸ்ரீமாந் ம. மாணிக்கவாசகம் பிள்ளை

அவர்கள் செய்யுள் வடிவமாக மொழிபெயர்த்த மூலமும்,

ஷையார் இயற்றிய தெளிபொருள் விளக்க உரையும்.

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை,

87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

1925

விலை அணா 3

பர்த்ருஹரி சிங்கார சதகத்தின்

விஷய அட்டவணை

அரிச்சந்திர புராண வசனம்: அரிச்சந்திர புராண மூலத்தை அநுசரித்துத் தமிழில் நூதனமாக வசனப் படுத்தப்பட்ட அரிய நூல்; இனிய நடையில் கதை விரிவாக அமைந்தது: விலை ரூபா 1-8-0

அருணாசல புராண வசனம்: அடியார்களின் பாவத்தைப் போக்கும் திருவண்ணாமலை ஸ்ரீ அருணாசலேசுவரரின்மீது பாடப்பட்டுள்ள ஷை புராணத்தின் கருத்தை எல்லோரும் எளிதில் அறிந்துணருமாறு, இனிய நடையில் வசன ரூபமாக இயற்றப் பெற்றது: விலை ரூபா 1

பிரபோத சந்திரோதய வசனம் என்னும் மெய்ஞ்ஞான விளக்கம்: விலை ரூபா 1

பிரபுலிங்கலீலை வசனம்: கவிச் சக்ரவர்த்தியாகிய துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச ஸ்வாமிகளியற்றிய அரிய நூலின் தமிழ் வசனம்: விலை ரூபா 1

ஸ்ரீ பக்தலீலாம்ருத வசனம்: 82 பக்தர்களின் திவ்விய சரித்திரம்: விலை ரூபா 3

வேதப்பொருள் விளக்கம்: ருக் யஜுர், சாம, அதர்வணம் ஆகிய நான்கு வேதங்களிலுள்ள முக்கிய விஷயங்கள் அடங்கியது: விலை அணா 12. வேதப்பொருள் ஸாரஸங்கிரகம்: அணா 4

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் என்னும் திருவெண்காட்டடிகள் சரித்திரம் (வசனம்): விலை அணா 12

ஸ்ரீ பகவத்கீதை வசனம்: ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அர்ச்சுனனுக்கு உபதேசித்த திவ்ய கீதையின் தமிழ் வசனம்: ரூபா 1-8-0

மெய்பொருள் விளக்க வினாவிடையும், சைவசமய ஆசௌச வினாவிடையும்: விலை அணா 8

வீரசைவ வினாவிடை: இதில் வீரசைவ மதத்தின் சமயாசார இலக்கணங்கள் யாவும் விரிவாக எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன: அணா 5

உ

பரமபதி துணை

பர்த்ருஹரி

சிங்கார சதகம்

மூலமும் உரையும்

மன்மத வணக்கம்

(வெண்பா)

யாவனொருவன் அயன்முதன்முத் தேவரைப்பூ
ஏவதனால் வென்றே இறுமாக்குந்—தேவனந்த
மன்மதனை வந்திப்பேன் மன்னுஞ்சிங் காரப்பேர்
துன்னுசத கம்பொலியச் சூழ்ந்து.

(உரை) சிருஷ்டி, திதி, சம்மாரம் என்னும் முத்தொழிலை யும் செய்ய வல்லவர்களானாலும் பிரமன் விஷ்ணு சிவன்முதலிய முத்தேவர்களையும் தன்னுடைய பூவம்பால் சரசுவதி முதலிய மூன்று பெண்களுக்கும் முறையே அடிமைகளாக்கி வெற்றிகொ ண்டு களித்திருக்கும் தேவனெவன்? அந்தத்தேவனும் மன்மதனை இந்தச் சிங்காரசதக மிடையூறின்றி முடியும்படி தியானித்து வந்தனஞ் செய்கின்றேன்.

(விசேஷவுரை) மன்மதனுருடைய புஷ்பபாண மகத்து வத்தால் சிவன் பார்வதியைத் தனது அரையுடலிலும், விஷ்ணு இலக்குமியைத் தனது மார்பிலும், பிரமன் சரசுவதியைத் தனது நாவிலும் வைத்துக்கொண்டிருப்பதே இங்குக் குறிக்கப்பட்டது.()

1-வது அதிகாரம்

பெண்கள் பெருமை

(வெண்பா)

புன்னகையால் கைகள் புரள்வதனால் நாணத்தால்
மன்னுமச்சத் தால்முகத்தால் வாட்கண்ணால்—இன்மொழி
போலி வெறுப்பொயிலால் பூவையர்கள் ஆடவரை [யால்
மார்வியற் றிப்பிணிப்பார் மற்று.

(உரை) புன் சிரிப்பாலும், கைகளைப் புரட்டுவதனாலும், கூச்சத்தாலும், பயத்தாலும், முக நயத்தாலும், வாள்போற் கூரிய கடைக்கட் பார்வையாலும், நய மொழியாலும், போலி வெறுப்புரையாலும், சொகுசாலும், இன்னும் பல விதத்தாலும் பெண்கள் ஆண்மக்களை மயக்கித் தம் வசப்படுத்துவார்கள். (2)

(வெண்பா)

அரைக்கண் கடைக்கண் அரும்பார்வை பைய
உரைக்குமொழி நாண முயர்ந்து—நிரைக்கின்ற
புன்னகைஒய் யாரம் பொருந்துநடை மாதர்க்குப்
பொன்னகைபோ லுள்ள பொருள்.

(உரை) கடைக்கண்ணால் அரைப்பார்வை பார்த்தல், இனிமையாய் ஈனசுரத்தோடு பேசுதல், நாண நிறைந்த புன்னகை, சிங்காரமாய்க் குலுக்குநடை முதலியவைகள் பெண்களுக்கு இயற்கையாயுள்ள பொன்னகைபோற் சிறந்த பொருள்களாம். (இவைகளால் அவர்கள் ஆடவரை வசப்படுத்துவார்கள்.) (3)

(கலி வெண்பா)

கருவிழியை மேலேற்றிக் காட்டுவாள் ஓர்சார்
உருவளைந்து வீழ்ந்திடுவாள் ஓர்சார்—திருமடந்தை

ஒக்குமிவள் நாணால் ஒருசார் தலைவளைப்பாள்
மிக்கஒயில் ஓர்சார் விளக்குவாள்—தக்கமுகச்
செந்தா மரையைத் தெரிவிப்பாள் ஓர்சார்கண்
அந்தா மரைநீல மாமென்று—சந்தேகம்
கொள்ளத் திருப்புவாள் கோலம் இதுவென்று
விள்ளப் புகுவதெலாம் வீண்.

(உரை) திருமகளுக்குச் சமானமான இவள் தன் கண்ணிற் கறுப்புவிழியை மேலேற்றி யோரிடத்தில் காட்டுவாள்; ஓரிடத்தில் தன் உருவம் துவண்டு வீழ்வாள்; ஓரிடத்தில் வெட்கத்தால் தலை குனிவாள்; ஓரிடத்தில் மிகுந்த ஒயிலால் தன் சொகுசைக் காட்டு வாள். ஓரிடத்தில் தன் முகத்தாமரையைக் காட்டுவாள்; ஓரிடத் தில் தன் கண்களைக் கண்டோர் நீலமலரோ என்று சந்தேகங் கொள்ளும்படி திருப்புவாள். ஆகையால், பெண்களின் கோலத் தை விளம்புதல் வீணாகும் (அரிது என்றபடி.) (4)

(வெண்பா)

மதிமண் டலமுகமும் வாரிசநேர் கண்ணும்
மதிபொன்போல் மேனி வனப்பும்—சுதிவண்டை
வெல்லும் அளகமும் வேழநிகர் மார்பகமும்
ஒல்லும் இனிய உரைவழக்கும்—நல்ல
செயற்கையுள்ள இந்தச் சேயிழைக்கு நீங்கா
இயற்கையா யுள்ள எழில்.

(உரை) சந்திரமண்டலம்போல் முகமும், தாமரைபோற் கண்களும், உயர்வாக மதிக்கக்கூடிய தங்கம்போல் மேனி நிற மும், கீதம் பாடும் வண்டை வெல்லும் கூந்தலும், யானை மத் தகத்தையொத்த மார்பிடமும், இனிமையாகிய வார்த்தை வழக்க

மும், நற்குண நற்செய்கையுள்ள இந்த மங்கைக்குப் பிறவி தொட்டு இயற்கையாயுள்ள அலங்காரங்களாம். (5)

(வெண்பா)

முகத்திற் சிறுநகைப்பு மொய்கலக வாட்கண்
சுகத்திற் சிறந்ததீஞ் சொற்கள்—உகக்குமிடை
அங்கைப் பிடிநடையிங் காமிவற்றில் யாதுசிறு
மங்கைக்கீ யாது வனப்பு.

(உரை) முகத்திலுள்ள புன்னகை, கலக விழிகள், காதுக்கினிய மதுரமொழிகள், அழகிய துதிக்கையையுடைய பெண் யானையைப் போன்ற ஒய்யாரநடை முதலியவைகளில் இடை யழகும் இளம்வயது முள்ள இம் மங்கைக்கு அழகு தாராதது எது? (எல்லாம் அழகாகவே இருக்கும்.)

(வி - ரை) 'உகக்குமிடை அங்கைப்பிடி' என்பது 'அழகிய கைப்பிடி யளவு' என்றும் பொருள் தருவது காண்க. (6)

(கலிவெண்பா)

நாகரிகர் தம்வயதில் நாடத் தகுவதெது
மோகமுடன் மங்கை முகமதியம்—யோகமுடன்
மோத்தற் குரியவையில் முக்கியமர் யுள்ளதெது
ஏத்தற் குரியமங்கை யின்னுயிர்ப்பாஞ்—சோத்திரத்தில்
மேன்மையாய்க் கேட்பதெது மெல்லியலின் கண்டமொழி
பான்மையர் யுண்பதெது பாவையிதழ்த்—தேன்மதுரம்
தீண்டத் தகுபொருளில் திவ்வியமாய் உள்ளதெது
காண்டற் கரியவெழிற் கன்னியுடல்—வேண்டியென்றும்
சிந்தனைசெய் தக்கதெது தேன்மொழியின் ஒய்யாரம்
வந்தனைசெய் தக்கதவள் வாய்ப்பு.

(உரை) நாகரிகபுருஷர் நல்ல வயதில் ஆவலாய் நாடிக் காணத்தக்க தெது? மங்கைப்பருவப் பெண்ணின் மதிமுகம். சந்தோஷமாய்ப் மோக்கக்கூடியவைகளில் முக்கியமாயுள்ள தெது? புகழ்தற்கரிய பூவையின் சுகந்த வாடை. காதில் விசேஷமாய்க் கேட்பதெது? அவளுடைய கற்கண்டு போன்ற இன்சொல். மேலாக உண்பதெது? மெல்லியலின் உதட்டில் ஊறும் தீந்தேன். தீண்டத்தக்க பொருளில் சிறந்த தெது? காணுதற்கரிய கன்னிகையின் திருமேனி. எக்காலத்தும் விரும்பிச் சிந்திக்கக்கூடிய தெது? இலங்கிழையின் ஐயாஉ உருவம். ஆகையால், அப்படிப்பட்டவளுடைய வாழ்க்கையை உகந்து நாம் வந்தனஞ் செய்யவேண்டும். (7)

(வெண்பா)

நாற்சிலம்பாற் கைவளையால் காஞ்சியாற் கல்லென்று
மேற்கிளம்பு மோசை வெருட்டியமான்—போற்கட்
கடைப்பார்வை யால்மாதர் கட்டிப் பிடிப்பார்
தடைப்படா தாடவரைத் தாம்.

(உரை) காலி லணிந்த சிலம்பாலும், கையி லணிந்த வளையாலும், இடையி லணிந்த மேகலாபரணத்தாலும், மேலெழும் ஓசையால் மருண்ட மான்போன்ற தமது கட்கடைப் பார்வையால் மாதர்கள் ஆடவரைத் தடையில்லாமற் கட்டிவிடுவார்கள். (ஆடவர்களில் யார்தாம் மாதர்களின் மருண்ட மான் கண்வலையில் அகப்படார்கள்?) (8)

(வெண்பா)

குங்குமத்தின் சாந்து குமுகுமென்று தான்மணக்கத்
தங்குமுத்தின் மாலை தளதளென்ன—நங்கைமலர்ப்
பாதச்சிலம் பொலிக்கப் பார்மேல் எவர்மயங்கார்
காதற் பெருக்கிற் கலந்து.

(உரை) குங்குமச் சாந்து குமுகுமென்று மணக்கவும், மார்பிற் றங்கிய முத்துமாலை தளதளவென்று ஒளிவீசி ஆடவும், பூப்போல் மெல்லிய பாதச்சிலம்பு கல்கல்லென்று ஒலிக்கவும் நங்கை நடக்கையில் இவ் வையகத்தில் யார்தாம் காதல் வெள்ளத்தில் வீழ்ந்தாழ்ந்து மயங்கார்? (யதீந்திரர்களையும் பெண்கள் தம் வசப்படுத்திக்கொள்வார்கள்.) (9)

(வெண்பா)

மெல்லியலார் பெண்களெலாம் மெய்வலியில் லாரென்று
சொல்லுவார் பாவாணர் சும்மாதாம்—வல்லசுரர்
தம்மைவென்ற இந்திரனைத் தாம்வென்றார் மாதரெனில்
அம்மவவர் போல்வலியார் யார்.

(உரை) "பெண்களெல்லாம் மிருதுவானவர்கள், சரீரபலம் இல்லாதவர்கள்" என்று பாவாணர் சும்மா சொல்லுவார்களன்றி உண்மையல்ல. பலமுள்ள அரக்கரை வென்ற இந்திரனையும் பெண்கள் மயக்கித் தம் வசப்படுத்தி வென்றார்கள் என்றால் அவர்களைப் போல் பலமுள்ளவர்கள் இவ் வுலகில் வேறு யார் இருக்கின்றார்கள்? (இல்லை என்றபடி.) (10)

(வெண்பா)

பெண்களுக்காண் மக்கள் பெருஞ்சே வகரோபெண்
கண்களுக்குட் பட்டுக் கருத்தாயப்—பெண்களுக்குக்
குற்றேவல் செய்குவார் கோணு தவர்நிரம்பக்
கற்றோரே யாருனுங் காத்து.

(உரை) பெண்களுக்கு ஆண்கள் பெரிய வேலைக்காரர்களோ, என்னவோ? பெண்களுடைய கண்வலைக் குள்பட்ட ஆண்கள் நன்றாய் வாசித்தவர்களானாலும் மனமுவந்து, அந்தப் பெண்களுக்குக்

ற்றேவல் கோணமற் செய்து காப்பார்கள். (பெண்களின் கடைக்
ண் பார்வையின் மகத்துவம் இது.) (11)

(கலிவேண்பா)

பெண்மணிநின் கேசம் பிறழா தொழுங்கர்கும்
ண்மணிகள் வேதக் கருத்துடைய—பண்மணக்கும்
வாய்ப்பொறிதான் தூயகுண வாய்ப்புடைய தாகும்நின்
ரய்ப்புடைய மார்பில் இருப்பாக— ஆய்ப்புடைய
மாமுனிவர்க் காதாரம் மன்னும் மடந்தாய்நின்
நேமநிலை சாந்த நிலையிவ்வா—ருமெனினும்
மோகம் பெருக்கியெம்மை மூடர்க ளாக்குவதால்
தேகம் நிலைகுலைந்து சீர்கெட்டுப்—போக
உறுதி யிறுதியாய் ஓடுகின்ற தெப்படியோர்
நிறங்கரிய கூந்தல் நெறிந்து—செறிந்து
முடிந்திருக்கும் வாயில் முறுவல் ஒழுங்காய்ப்
படிந்திருக்கும் காதளவிற் பாய்ந்து—முடிந்திருக்கும்
கண்கள்நின் பால்வீடு கட்டுமுத் தாரத்தால்
ஒண்மை மிகுந்திருக்கும் உண்மையினல்—எண்மையாய்
ஓங்கும் அநுராகம் உன்னுடம்பால் எங்களுக்கு
ஈங்கிறும்பூ தல்ல இது.

(உரை) ஏ பெண்மணீ! உன் கூந்தல் குலையாமல் மெத்த ஒழுங்காய்ப் படிந்திருக்கின்றது; உன் கண்மணிகள் வேதோபநிஷத்தின் கருத்தை அடக்கிக்கொண் டிருக்கின்றன. உன்னுடைய திருவாய் பரிசுத்த குணகணங்களைப் பொருந்தியிருக்கின்றது. உனது மார்பில் இசைந்து பொருந்திய இருப்பான பால் வீடுகள் மாமுனிவர்க்குக் காயசித்தியாதாரமா யிருக்கின்றன. ஆனாலும், அவைகள் மோகத்தைப் பெருக்கி யெங்களை மூடர்கள்

ஆக்கிவிடுகின்றன. ஆகையால், நாங்கள் சரீரநிலை குலைந்து தாறுமாருய்ச் சீர் கெடுகின்ரும். எங்கள் வைராக்கியமெல்லாம் போய் விடுகின்றது. இது எப்படி என்று ஆச்சரியமா யிருக்கின்றது. ஆனாலும், ஒருவாறு காரணஞ் சொல்லுகிறேன். உன்னுடைய கரிய நிறக் கூந்தல் நெறிந்து செறிந்து முடிந்து அழகாய் விளங்குகின்றது. வாயிற் பற்கள் வரிசையாய் அமைந்திருக்கின்றன. மார்பிற் பால்வீடு முத்தாரத்தழகு மிகுந்து தோன்றுகின்றன. இந்த உண்மையினுல் உன் உடம்பு எங்களுக்கு மிகுந்த அநுராகத்தை உண்டாக்குகின்றது. ஆகையால், நாங்கள் வைராக்கியந் தப்பி வாழ்வது அதிசயம் அன்று. (12)

(வெண்பா)

உலகில்வில் லாளிகள் உண்மையாய் வில்லில்
இலகும் சரந்தொடுத் தெய்வார்—நிலையாய்நீ
கண்ணுக் கெட்டாவெங் கருத்தே இலக்காயுன்
பண்பிற் குறித்தெய்வாய் பார்த்து.

(உரை) உலகத்தில் வில் வித்தையிற் சிறந்தோர் விளக்கமான வில்லில் அம்பு தொடுத்துக் கண்ணுக்குத் தோற்றும் பொருளை எய்வார்கள். நீயோ ஒரு நிலையா உன்கண்ணுக் கெட்டாத எம் மனதே இலக்காக உனது அழகாதி குணங்களால் எய்கின்ருய்! (இது அதிசயம் என்றபடி.) (13)

(வெண்பா)

பகலிரவாக் காலத்தில் பானுமதி மீன்கள்
மிகவிருந்து மானேர் விழியாள்—அகன்றதனுல்
எங்குமிருள் மூடி யிருக்கின் றதுதோழா!
சங்கடத்தி லாழ்வேன் தவித்து.

(உரை) "பகலில் வெளிச்சந் தர சூரியனும், இரவில் சந்திரனும் நக்ஷத்திரங்களும் மிகுதியா யிருந்தும் மான்விழித் தேன்மொழியாகிய என் காதலி அகன்றதனால், எங்கும் இருள்மூடியிருக்கின்றபடி நான் சங்கடப்பட்டுத் தவிக்கின்றேன். ஆ, என் தோழா!" என்று காதலனொருவன் தன் தோழனோடு சொல்லிக் கொண்டான். (14)

(வெண்பா)

திரண்டுருண்ட மார்பும் தீரக் கறுத்த
இரண்டு விழியும் இதழும்—வெருண்டென்னை
வாடச் செய்தாலும் வகையாகச் செய்திடுக
நீடச் சிறுத்தவிடை நேராக—மூடிப்
பொதுவிடத்தி லேயிருந்தும் பூண்டென்னை வாட்டும்
இதுவென்ன ஞாயமோ இங்கு.

(உரை) திரண்டுருண்ட மார்பும், மெத்தக் கருமையான இரண்டு கண்களும், உதடும் நான் மருண்டு வாடும்படி வருத்தினாலும் வருத்தட்டும். மெத்தச் சிறுத்து மறைந்துள்ள இடையானது நேராக மூடிப் பொதுவிடத்திலிருந்தும் என்னை ஓரவஞ்சனை மேற்கொண்டு வருத்தும் இது என்ன ஞாயமோ, இங்கு எனக்குத் தெரியவில்லை. (ஏ, காதலீ! உன்னை நான் பெறாததனால், இவ் வங்கங்கள் என்னை வருத்துகின்றன. ஆகையால், நீ கடைக்கணித்துக் காப்பாயாக என்றபடி.) (15)

(வெண்பா)

முகஞ்சந் திரகாந்த மொய்நீலங் கண்கள்
தகும்பதும ராகங்கை தான்பெற்—றகமகிழ்ந்திப்
பெண்மணியென் கண்மணிபோல் பீடார் மணிமாய்க்
கண்ணெதிரே தோன்றுங் கலந்து.

(உரை) சந்திரகாந்த மணிபோன்ற முகத்தையும், முழுநீல மணிபோன்ற கண்களையும், தகுதியான பதுமராக மணிபோன்ற கைகளையும் பெற்றதனால் மனமகிழ்ந்து, இந்தப் பெண்கள் சிகாமணியார் என் கண்மணிபோல், பெருமை பொருந்திய மணிமயமாய் என் கண்ணெதிரிற் கலந்து தோன்றுவார். (காக்ஷி.) (16)

(வெண்பா)

மார்பிற் குருவாம் வதனத்திற் சந்திரனும்
சீர்பாதந் தன்னிற் றிகழ்சநியாம்—ஏர்கூர்
கிளிமொழியார் தோற்றம் கிரகவட்டம் போலும்
களிமொழியார் ஆவார் கலந்து.

(உரை) மார்பிடம் சுவர்க்கம்போன் றுயர்ந்திருப்பதால், குரு ஸ்தானமாம்; முகம் சந்திர ஸ்தானமாம்; பாதம் மந்தகதியாய் நடப்பதால் சநி ஸ்தானமாம். ஆகையால், இந்தக் கிளியொழியார் என்னெதிரில் கிரகவட்டம்போல் தோன்றி வெருள்கின்றார். (இனிக் களி மொழியாராய் என்னைக் கலந்துநிற்பார்.) (17)

(வெண்பா)

மார்பு பருத்திருந்தென் மான்கண் கறுத்திருந்தென்
சீர்சால் முகந்தான் தெளிந்திருந்தென்—தேர்மனமே!
சும்மா கிடைக்குமோ சுந்தரியின் கூட்டுறவு
அம்மா தவஞ்செய் அறிந்து.

(உரை) மார்பு பருத்திருக்கிற தென்றும், கண்கள் கருத்திருக்கின்றன என்றும், முகம் தெளிந்து சிறந்திருக்கிறதென்றும் நீ வியந்தென்ன பிரயோஜனம்? ஓ, மனமே! சுந்தரியின் கூட்டுறவு உனக்குச் சும்மா கிடைக்குமா? இதை அறிந்து நீ தவஞ் செய். (அப்போது கிடைக்கும். இல்லாவிட்டால் கிடைக்காது என்றபடி.) (18)

(வெண்பா)

அலங்கார சேஷ்டையிவ் வஞ்சனமான் கண்ணி
அலங்கார மாய்ச்செய்வா ளந்தோ—அலங்கார
மங்கைப் பருவமிந்த மாந்தளிர் மேனிக்குப்
பொங்குமழ கீயுமிப் போது.

(உரை) இம் மை தீட்டிய மான்கண்ணி, சிங்கார சேஷ்டை சிறப்பாகச் செய்கின்றாள்; சிங்கார மங்கைப் பருவம் இந்த மாந்தளிர் மேனிக்கு இப்போது மிகுந்த அழகைத் தருகின்றது. (இப்போதுதான் சிங்கார சேஷ்டை செய்யத் தொடங்கினாள் என்றபடி.) (19)

(வெண்பா)

மான்விழியின் தேன்மொழிகள் மாமதுர மாமவற்றால்
தான்கொண்ட காதலைத் தான்விளக்கும்—மீன்விழிதான்
சிங்கார மாகச் சிறந்திருப்பாள் காமுகர்க்
கிங்கா தரமா யிருந்து.

. (உரை) மான் போன்ற விழியுடைய இம் மங்கையர்க்கரசியின் தேன் மொழிகள், மிகவுந் தித்திப்பானவைகள். அவைகளால் இவள் தான் கொண்ட காதலைத் தானே தெரிவிக்கிறாள். இந்த மீனாக்ஷி, காமுகர்க்கு ஆதாரமாய் அலங்காரமாய்ச் சிறந்திருக்கின்றாள். (20)

2-வது அதிகாரம்

கூடற் சிறப்பு

(விரகதாபத்தால் வாடின மேனியுடன் தனித்து ஒரு மங்கை வனத்தில் வந்தாள்.)

(வெண்பா)

வந்தாளோர் மங்கை வனத்தில் நிலவெறிக்க
நொந்தாள் இடையில் நுடங்குந்தன்—முன்றனை
கொண்டுதன்னை மூடினாள் கோல மரநிழலைக்
கண்டுநின்று கொண்டாள் கரந்து.

(உரை) வனத்தில் மங்கை யொருத்தி வந்து நிலவெறிக்கக் கண்டு வருந்தினாள். அது தன்மேற் படாமல் தடுக்கத் தன் முன்றானையால் தன்னை மூடிக்கொண்டாள். அங்குள்ள அழகான மர நிழலைக் கண்டு அதில் மாறி மாறி நிலவுக்கு ஒளிந்து நின்று கொண்டிருந்தாள். (21)

(வெண்பா)

பாரா திருக்குமட்டும் பார்க்கவரு மோவென்று
கோராநிற் போம்பார்த்தால் கூடலை—நேராதோ
மங்கையென்போம் நேரின் மனமொத் திணைபிரியா
திங்கிருக்க வெண்ணுவோம் யாம்.

(உரை) மங்கையை நாம் பாராதிருக்குமட்டும், அவள் நாம் பார்க்க வருவாளோ என்று கோருவோம்; பார்த்தால், அவள் நம்மோடு கூடலைச் சம்மதியாளோ என்று எண்ணுவோம்; அதுவுங் கைகூடினால், அவளோடு மனமொத்து இணை பிரியாமல் என்றும் இருக்கமாட்டோமா என்று விரும்புவோம். (22)

(வெண்பா)

மல்லிகைப்பூ மாலை மகிழ்ந்தணிந்து மாமணச்சாந்
தொல்லு முடலில் உகந்துகொண்டு—நல்லமங்கை
தன்னைத்தன் மார்பில் தழுவுவோன் இவ்வுலகில்
மன்னுசுவர்க் கங்காண்பான் வாழ்ந்து.

(உரை) மல்லிகைப்பூ மாலையை மகிழ்ச்சியுடன் சூடி, சிறந்த மணம் வீசும் செஞ்சந்தனத்தை யுடலிற் பூசி, எழில் மிகுந்த ஏந்திழையை இறுகத் தன் மார்பிற் றழுவிக்கொள்வோன் இவ் வுலகில் சுவர்க்கங் கண்டு வாழ்வோன் ஆவான். (23)

(வெண்பா)

காதல் வளர்ந்து கருதரிய நாணமச்சம்
ஆதல் நிறைந்து அறிவுமிகுந்—தோதல்
அலங்கார மாக அனைத்தின்பம் நல்கல்
மலங்காத மங்கை வழக்கு.

(உரை) உண்மைக் காதல் அதிகரித்தல், எண்ணுதற்கரிய நாணமும் அச்சமும் நிறைந்த அறிவு மிகுந்து நாயகனுக்கு உறுதி கூறல், அழகாகப் பெண்சுக மனைத்தும் காதலனுக்குக் கொடுத்தல், இவைகள் அழகு முதலியவைகளிற் கெடாத மங்கையின் வழக்காகும். (24)

(வெண்பா)

ஆனந்த வாரிதியில் ஆழ்ந்து பரவசமாய்
ஊனந் தவிர்ந்தமங்கை ஒண்டொடியைத்—தானந்தா
வைப்பாகப் பெற்றுமலர் வாயமுதம் உண்பானை
ஒப்பாரார் வையகத்தில் ஓது.

(உரை) ஆனந்த சாகரத்தில் ஆழ்ந்து பரவசமாய் ஊன மின்றி, குணங்குலங் குறிகளிற் சிறந்த மங்கைப் பருவத்து மாண்

புள்ள நாயகியைப் பொன்போற் பெற்று, அவளுடைய மலர் வாய்த் தேனை மாந்தும் ஆண்மகனுக்கு இவ் வுலகில் யார் நிகரா வார்கள்? (இல்லை என்றபடி.) (25)

(வெண்பா)

கண்கள் செருகிக் கருதுசுர தத்தில்ஆண்
பெண்கள் நுகரும் பெருஞ்சுகமே— கண்காண்
சுகாநு பவமென்று சொல்லுவா ரன்னோர்
மகாநு பவமா மதித்து.

(உரை) இளம் பருவத்து மங்கையும் ஆண்மகனும் கூடற் சமயத்தில், கண்கள் செருகி அரைக்கண் பார்வையால் அனுபவிக்கும் ஆநந்தத்தையே பரமாநந்தமாகப் பாவித்துக் கண்கண்ட சுகமென்று சொல்லுவார்கள். (26)

(வெண்பா)

ஆண்கள் கிழமாய் அதிகமூத் தாலுலகில்
மாண்மதன் கேளிசெய்வார் வாய்ந்தென்னல்—வீண்மொழி
பெண்கள் தனம்வீழ்ந்து பேரிளம்பெண் ஆனக்கால் [யே
மண்ணில் அதற்குதவார் மற்று.

(உரை) ஆண்கள் கிழமாய் அதிக மூத்தாலும் உலகத்திற் சிறந்த மன்மதக் கிரீடை செய்வார்கள் என்று சொல்லுதலும், பெண்கள் தனஞ் சரிந்து பேரிளம்பெண்களானல் சுரதலீலைக்கு உதவார்களென்று சொல்லி விதிக்காமையும் ஒழுங்கல்ல. (27)

(வெண்பா)

ஆசை கடலாம் அதனுழுங் காண்பாரார்
தேசு பெறுமிளமை தேயுமுன்பே—மாசுகத்தைக்

காணுவார் நல்லறிவோர் காதலியும் நானுமெங்கள்
ஏனுலாம் வீடடைவோம் இன்று.

(உரை) ஆசை சமுத்திரம் போலாம்; அதன் ஆழங் காண யாராலாகும்? இளமை மாறுமுன்பே புத்திமான்கள் சுரத சுகத்தைக் காண்பார்கள். ஆகையால், நானும் என் காதலியும் எங்கள் வீட்டைச் சேர்ந்து (இப்போதே சுகாநுபவங் காண்போம்.) (28)

(வெண்பா)

இளமைபே ராசைக் கிருப்பிடமாம் பற்பல்
அளவிலாத் தீவினைக் காதாரம்—உளமலிமெய்ஞ்
ஞான வொளிக்கிருளாம் நண்ணுதுய ரக்கடலா
மேனுமிது வேறிறந்த திங்கு.

(உரை) இளம்பிராயம் (யௌவனம்) பேராசைக்கு இருப்பிடமாகும்; அளவற்ற பல பாவங்களுக்கு ஆதாரமாகும்; மனத்தில் உண்மை ஞானத்தை மூடும் இருளாகும்; பொருந்து துன்பக் கடலுமாகும். ஆனாலும், இதுபோலச் சிறந்த பொருள் உலகத்தில் வேறு ஒன்றும் இல்லை. (29)

(வெண்பா)

மன்மதனை வந்தித்து மன்னும் சுகாநுபவம்
தன்னை வளர்க்கின்ற தாயாகிப்—பொன்னைநிகர்
மங்கையருக் கின்பம் வழங்கிளமை வாய்ந்தெவனோ
இங்கொருவன் உத்தமனென் பேன்.

(உரை) மன்மதனைப் பூசித்து அனுபவிக்கும் சுரத சுகானுபவத்தை வளர்க்குந் தாய்போன்றது இளம்பிராயம். இன்னும் அதுவே இலக்குமிபோல் அழகு நிரம்பிய மங்கைமார் கண்களுக்கு

இன்பம் அளிக்கும். இப்படிப்பட்ட இளமையைப் பெற்றோரில் எவனோ ஒருவன்தான் உத்தமனாயிருப்பவன். (30)

(வெண்பா)

தாமரைக்கண் மங்கை தனைக்கண்ட பண்டிதரும்
தாழுலுத்தர் பாலலுத்துத் தாழ்ந்தாலும்—ஓமென்றிப்
பொற்றொடியைப் பெற்றால் புகழ்பூண்போம் என்றெண்ணி
யுற்றுவகை பூப்பார் உகந்து.

(உரை) தாமரைக் கண்ணியைக் கண்ட பண்டிதர்களும் தாங்கள் உலுத்தரை யடுத்து மனமழிந்து வாழ்ந்திருந்தாலும் 'சரி' என்று விரும்பி, "இப் பொன் வளையை நாம் பெற்றோமானால், புகழ் அடைவோம்" என்று எண்ணிச் சந்தோஷமடைந்து தம் நிலையை மறப்பார்கள். (31)

(வெண்பா)

கயிலாச மர்மலைமேற் கண்மூடி வாழும்
இயலாரும் யோகியரும் இன்ப—ஓயிலாரும்
மங்கையைக் கண்டளவில் மாமோக மெய்துவார்
தங்கள் தவமிழப்பார் தாம்.

(உரை) கயிலாசமலைமேல் கண் மூடி யோகத்திருக்கும் உத்தமர்களும் இன்பரஸச் சாயலுள்ள மங்கைப்பருவ மாதைக் கண்டவுடன் தங்கள் தவங்கள் இழந்து பெருமோகத்தில் ஆழ்வார்கள். (பெண்கள் இல்லையானால் எல்லாருந் தவஞ் செய்யலாம்.) (32)

(வெண்பா)

மாதர்கள் மூலமாய் மன்னுசமு சாரத்தில்
ஏதமுடன் கூடி இருப்பதன்றி—மாதர்கள்

இன்றேல் சமுசாரம் இன்றாம் அதைவிடுதல்
அன்றே வெகுசுலப மாம்.

(உரை) பெண்கள் மூலமாய்ப் பொருந்திய சமுசாரத்திற் கூடிக் கஷ்டத்தோடிருக்கவேண்டு மன்றி, மாதர்கள் இல்லையானல் சமுசாரம் இல்லையாம். அப்போதே அதை விடுதல் வெகு சுலபமாகும். (33)

3-வது அதிகாரம்

இருபக்கச் சிறப்பு

(பெண்களின் உறவு துறவு என்னும் இருபக்க வர்ணனை)

(வெண்பா)

துறவை விரும்பினல் தோய்வாய் வனத்தில்
உறவை விரும்பினல் ஓங்கில்—லறமுகந்து
தாம்பூல மங்கைக்குத் தந்துமகிழ் வாய்மைந்தா!
ஓம்பி இதைநீ உணர்.

(உரை) மங்கையைத் துறக்க விரும்பினல் மைந்தனே! நீ, வனஞ் சென்று தவஞ் செய். அவளோடு கூடியிருக்க விரும்பினல், அவளுக்குத் தாம்பூலம் ஆய்ந்து மடித்துக் கொடுத்து இல்லறத்தில் உகந்து வாழ். இதை நீ தேர்ந்தறிவாயாக. (34)

(வெண்பா)

பிறர்க்குதவி செய்தல் பெரும்புண் ணியமாம்
தறைக்குள் அதுசமு சாரம்—சிறக்கச்செய்
சேயிழைசேர்ந் தேயர்கும் சிற்றின்பம் சின்னீர
தாயினுங் கைவிடலா கா.

(உரை) பிறர்க்கு உபகாரம் புரிதலே பெரும் புண்ணியமாகும். இந்தப் பூலோகத்தில் அது சமுசாரம் சரியாய்ச் செய்யக்கூடிய கற்புடைய மங்கையின் சேர்க்கையாலேயே கைகூடும். ஆகையால், சிற்றின்பம் முதலில் அற்பசுகந் தருவதாலும் அதை நீ கைவிடக் கூடாது. (35)

(வெண்பா)

எதுசெய்வீர் பண்டிதர்காள் இங்குளமா தங்கப்
புதுநிதம்பங் கோருவிரா பூமேல்—விதுதவழ்மா
தங்க நிதம்பம் தனைக்கோரு வீராநீர்
இங்கெனக்குச் சொல்வீர் இசைந்து.

(உரை) ஏ, பண்டிதர்காள்! உலகில் நீவிர் நாட்டிலுள்ள மாது அங்க நிதம்பத்தை இச்சிப்பீரா? சந்திரன் தவழும் மாதங்க (மலை) நிதம்பத்தை (இடத்தை) இச்சிப்பீரா? எது செய்வீர்கள்? எனக்கு விடை கூறுங்கள்! (36)

(வி - ரை) மாதங்கம்=மாது+அங்கம்; மலை.
நிதம்பம்=மலையிடம்
நிதம்பம்=தொடைக்கும் இடைக்கும் நடுவிடம்.

(வெண்பா)

தத்துவந்தேர் ஞானந் தமக்கில்லை யாருமேல்
நித்தியமும் மாதர் நிதம்பமே—முத்தியென்று
கொள்ளச் சரியாகும் கூறுசமு சாரத்தில்
கொள்ளத் தகுமிரண்டு கூறு.

(உரை) சமுசாரத்தி லிருந்தும் உண்மை யாராய்ச்சி ஒன்று, மாதர் நிதம்ப இச்சை ஒன்று. இவ் விரண்டில் முன்னைய தில்லையேல் பின்னையதே பெரும்பற்றாக் கொள்ளல் சரியாகும். கஷ்ட

மென்று கூறும் சமுசாரத்தில் இந்த இரண்டு விதங்களும் கொள்ளத் தக்கவைகளாகும். (37)

(வெண்பா)

குளித்தால் கங்கை குளிக்க சுகத்திற்
களித்தால் மடமங்கை காதல்—அளிக்கவிருந்
தன்னவ ளோடுசமு சாரத்தில் யோக்கியமாய்
மன்னி யிருக்க மகிழ்ந்து.

(உரை) துறவியாய்ப் பாவ நீக்கவேண்டிக் குளித்தால் கங்கையிற் குளி. சமுசார சுகானுபவம் வேண்டினால் உண்மைக் காதலையளிக்கும் உத்தமியோடு கூடி ஒருமுத்தமீ யென்று நாடி யோக்கியமாய்ப் பொருந்தி யிருக்கக்கடவாய். (38)

(வெண்பா)

மார்பின் பளுவால் வணங்குமிடை மங்கையரைச்
சேர்ந்திருந்து வாழ்வதொன்று சோரமற்—சேர்வரிய
காட்டகத்தில் வாழ்வதொன்று காதலுடன் ஏதேனும்
வீட்டகத்தில் இச்சைவைத்து வேண்டு.

(உரை) வீட்டகத்தில் (இல்லற வீட்டில்) இச்சை வைத்தவன் மார்பின் பளுவால் வணங்கு மிடையுள்ள மங்கையரைச் சேர்ந்து வாழக்கடவன். வீட்டகத்தில் (மோக்ஷவீட்டில்) இச்சை வைத்தவன் துறந்து சென்று காட்டகத்தில் வாழக்கடவன். (39)

(வி - ரை) வீடு=இல்=இகசுக வாழ்க்கை வீடு.
வீடு=மோக்ஷம்=பரசுக வீடு.

(வெண்பா)

பற்றுற்ற போதுலகில் பாவையர்கள் நேசம்போல்
உற்ற சுகந்தருவ தொன்றில்லை—பற்றற்ற

பின்ன ரதுபோல் பெரும்பீழை காரணமாம்
என்ன பொருளும் இல.

(உரை) (வைராக்கியம் இன்மையால்,) ஆசை அதிகரித்த போது இவ் வுலகில் பெண்களோடு கூடி வாழும் வாழ்க்கையைப் போலப் பொருந்திய இன்பந் தரவல்லது வேறொரு பொருளும் இல்லை. (வைராக்கியம் உண்மையால்,) ஆசை யற்றபிறகு அப் பெண்ணாசையைப் போலப் பெருந் துன்பகாரணமாகிய பொருள்கள் எவையும் இல்லை. (40)

4-வது அதிகாரம்

பெண்களின் வல்லமை

(வெண்பா)

தோற்பதுமை போலுந் துடியிடையைக் கண்டக்கால்
நாற்சதுரப் பாவுணர்ந்த நாவலனும்—ஏற்புடைய
தேன்மொழியே! மீன்விழியே! சீதேவி யேயென்று
தான்துதிப்பான் பெண்மயக்கத் தால்.

(உரை) தோல்பொம்மை போன்ற பெண்ணொருத்தியைக் கண்ட கவிஞனாகிய பண்டிதனும் 'எனக்கு உகந்த தேன்மொழிப் பாவையே! மீன்விழிப் பூவையே! சீதேவியே! மாதேவியே!' என்று துதிப்பான் என்றால், பெண்மயக்கத்தின் வல்லமையே வல்லமை! (41)

(வெண்பா)

கண்டால் மயக்கும் கருத்தில் உறநினைத்துக்
கொண்டால் வருத்துமுற்றுக் கூடினால்—அண்டாத
சோகமுண் டாக்கும் துடியிடைமெய் யன்னவளைப்
போகமுண் டாக்கு மெனல்பொய்.

(உரை) உடுக்கை இடையுடைய மங்கையின் மேனி: கண்டால் மயக்கும்; மனத்திற் பொருந்த நினைத்துக்கொண்டால் வருத்தும்; தொட்டுக் கூடினுல் பெருஞ் சோக முண்டாக்கும். ஆகையால், அப்படிப்பட்டவளை நாம் சுகம் கொடுப்பவள் என்பதெல்லாம் சுத்தப் பொய். (42)

(வெண்பா)

கண்ணுக் கெதிரிலிருக் கின்றமட்டும் காரிகைதான்
எண்ணற் கரியவின்பம் ஈயுமால்—கண்ணுக்குத்
தோன்ருத போதுவிடம் தோய்ந்ததுபோ லேதுன்பம்
தான்றருவாள் கூட்டுறவைத் தள்.

(உரை) கண்ணுக் கெதிரி லிருக்கின்றவரையிலுமே சுந்தரி அளவற்ற இன்பத்தைத் தருவாள். கண்ணுக்கு மறைவாயிருந்தால் விஷம் பாய்ந்ததுபோலத் துன்பத்தைக் கொடுப்பாள். அப்பேர்ப்பட்டவளுடைய உறவைத் தள். (43)

(வெண்பா)

பெண்ணன்றி வேறு பெரிய விடமமுதம்
மண்ணுலகி லில்லை மனமொத்து—நண்ணுகின்ற
உள்ளன்பி லாதாளே ஓங்குவிட மாரமுதம்
உள்ளன் புடையாளென் றோர்.

(உரை) பெண்ணே பெரு விடமாம்; பெண்ணே பேரமுதமாம். அவள் அன்றி வேறு விடமும் இல்லை; அமுதமுங் கிடையாது. கணவனோடு பொருந்தும் உள்ளன்பிலாதவளே உயிரை வாங்க ஓங்கும் விடமாம்; உள்ளன்புடையவளே பொருந்திய அமுதமென்று தெரிந்துகொள். (44)

(வெண்பா)

வஞ்சனைக்குக் கொள்கலனும் மாநரக ஊர்வழியாம்
எஞ்சா அமுத மெனும்விடமாம்— அஞ்சா
மனம்படைத்த மாதரெனும் மாயயந்தி ரங்கள்
தினம்படைத்தான் என்பிரமன் தேர்ந்து.

(உரை) வஞ்சனையை யிட்டுவைக்கும் பாத்திரம்; நரக நகரத்திற்குச் செல்லும் வழி; குறைவில்லாத அமுதமென்று பேரிட்டழைக்கும் விஷம். ஆகையால், அஞ்சா நெஞ்சுடையவர்களாகிய மாதரென்னும் மாய யந்திரங்களைப் பிரமன் கை தேர்ந்து, விடாமல் என் படைத்தானோ தெரியாது. (45)

(வெண்பா)

விவேக மெனும்புருஷன் மெய்யுணர்ந்துங் கெட்ட
விவேகியாய் மாதுமெய்யை வேண்டித்—துவேஷமின்றித்
தாமரைபொன் சந்திரனோர் தையலின்கண் மேனிமுகம்
ஆமெனத்தான் மோசம்போ வான்.

(உரை) விவேகம் என்னும் ஒருவன் தத்துவந் தேர்ந்தோனாயினும் மாதர்களைக் கண்டளவிற் கெட்டு, அவிவேகியாய் அவர்களை விரும்பிக் கொஞ்சமேனுந் துவேஷமின்றிப் புலவர் புகழ்தலை நம்பித் தையலின் கண் மேனி முகம் முறையே தாமரை பொன் சந்திரனும் என்று மோசம் போகின்றான். (இது வியப்பு என்றபடி.)

(வி-ரை) தாமரை-கண்; பொன்-மேனி; சந்திரன்-முகம்; நிரனிறைப் பொருள்கோள். (46)

(வெண்பா)

வண்டுகள் வேலையின்றி வாரிசத்தின் செந்நிறத்தைக்
கண்டுழலு மாறுபோற் காமுகர்கள்—பெண்டுகளின்
கட்கடையின் நோக்கமொயில் கண்டவைக ளின்மயங்கிக்
கெட்டுத் தவிப்பார் கிடந்து.

(உரை) வண்டுகள் தமக்கு வேறு வேலை யின்றித் தாமரை மலரின் செந்நிறத்தைக் கண்டு அலைந்து திரிகிறபடி, காமம் பிடித்த ஆண்மக்கள், பெண்மக்களுடைய கடைக்கட் பார்வை ஒயில் முத லியவைகள் அவர்களுக் கியற்கையென் றுணராமல், அவைகள், தம்மைக் குறித்தனவென் றெண்ணி மதிமோசம் போய், அவர்க ளின் மயக்கத்திற் கிடந்து, வேறு வேலை யின்றிக் கேடுகெட்டுத் தவிப்பார்கள். (47)

(வெண்பா)

வயதில் முழுமதிபோல் வாய்ந்துமுது மைக்கண்
இயலுநுங்கு சூர்பனங்காய் என்னப்—பயிலுமுகங்
கொண்டமங்கை சேர்க்கை கொடிது கொடிதந்தோ
தண்டாத் துயரந் தரும்.

(உரை) இளமையிற் பூரணச் சந்திரன்போல் அமைந்து முது மையில் நுங்கு சூர்ந்த பனங்காய்போல் கண் குழிந்து ஆழ்ந்த முகங் கொள்ளும் பெண்களின் சேர்க்கை பெரிதும் துயரந் தருவதால் மிகவுங் கொடிது. (48)

(வெண்பா)

பெண்டுக ளென்கின்ற போரற்றில் மூழ்கினுற்
கொண்டுசெமு சாரக் குரைகடலிற்—றண்டாமல்
தள்ளியுனை மாய்த்துவிடும் சாக்கிரதை யாயதைநீ
எள்ளிவிட்டு நீங்கி இரு.

(உரை) பெண்மக்கள் என்கின்ற பெரிய நதியிற் குளித்தால், அது உன்னை அடித்துக்கொண்டு போய், சமுசார சாகரத்தில் தவறாமல் தள்ளிக் கொன்றுவிடும். ஆகையால், அதி சாக்கிரதையாய் அதை நீ இகழ்ந்துவிட்டு அப்பாலே இரு. (49)

(வெண்பா)

ஒருவ னிடத்தில் ஒருவாறு பேசி
ஒருவ னிடத்திற்கண் ஓட்டி—ஒருவன்
இடத்தில் மனஞ்செலுத்தும் ஏந்திழைமார் அன்பு
படைக்க ஒருவனிலை பார்.

(உரை) ஒருவனிடத்தில் ஒருவிதமாய்ப் பேசுவார்கள்; ஒருவனிடத்தில் பார்வையைச் செலுத்துவார்கள்; ஒருவனிடத்தில் மனம் வைத்திருப்பார்கள். ஆகையால், மாதர் உண்மை யன்பு வைத்திருப்பவன் ஒருவனும் இல்லை. இதை நீ எண்ணிப் பார். (50)

(வெண்பா)

கண்களெனும்விடத்தைக் காட்டி யுனையாட்டும்
பெண்களெனும் பாம்பைப் பிரிந்தோடு—மண்வளையில்
மற்றையராத் தீண்டின் மருந்துண்டு மங்கையரா
உற்றவராத் தீண்டினில்லை ஒன்று.

(உரை) கண்களென்னும் விஷத்தைக் காட்டி உன்னை யாட்டுவிக்கும் பெண்களென்னும் பாம்புகளை விட்டு அப்பாலோடிப் போ! ஏனென்றால், புற்றில் வாழும் மற்றைப் பாம்பு கடித்தால் மந்திரவாதிகளிடத்தில் மாற்று மருந்துண்டு. மங்கையராகப் பொருந்தியுள்ள பாம்புகள் கடித்தால் அதை மாற்ற யாதொரு மருந்துங் கிடையாது.

(வி - ரை) புற்றுப்பாம்பை நீ பிடித்து ஆட்டுகிறாய்; பெண்களென்னும் பாம்பு உன்னைப் பிடித்து ஆட்டுகின்றன. (51)

(வெண்பா)

குடும்பக் கடலிற் குளிக்குமாண் மக்கள்
நெடும்பெரிய மீன்கள் நிசமாய்த்—துடியிடையார்
ஆந்தூண்டி லின்கண் அழகா மிரையைநச்சிச்
சாந்திறத்தா லாமெனநீ சாற்று.

(உரை) சமுசார சாகரத்தில் மூழ்கி வாழும் ஆண்மக்கள், உடுக்கையிடை மாதர் என்னுந் தூண்டிலில் அவர் அழகென்னும் இரையை விரும்பிச் சென்று, அதனில் அகப்பட்டுச் சாவதால், பெரிய மீன்களுக்குச் சமானமா யிருக்கிறார்கள் என்று நீ நிச்சயமாய்ச் சொல்.

(வி - ரை) சமுசாரத்தில் ஆண்மக்களாம் மீன்கள் பெண்களென்னுந் தூண்டிலுக்குத் தப்பிப் பிழைக்க வழிதேட வேண்டும். (52)

(வெண்பா)

பெண்களுடம் பென்னும் பெருங்காட்டில் மார்பென்னுங்
கண்ணகன்ற மேடு கலந்திருக்கும்—உண்ணிலவி
மன்மதனாங் கள்ளன் மகிழ்ந்திருக்கின் றான்மனமே!
நின்னைவலிப் பான்போகேல் நீ.

(உரை) பெண்களுடைய உடம்பாகிய காட்டில் அவர்கள் மார்பாகிய பெருமேடு செறிந்திருக்கின்றது. அதற்குள் மறைந்து மன்மதனாங் கள்ளன் மகிழ்ந்திருக்கின்றான். ஓ மனமே! நீ அங்கே போனால் உன்னை யவன் இழுத்துக்கொண்டு போய்விடுவான். ஆகையால், நீ அங்குப் போகாதே. (53)

(வெண்பா)

உண்மையராத் தீண்டின் ஒருதீங்கும் இல்லைகருங்
கண்மை யணிந்துவளர் காரிகையார்—பெண்மைதிகழ்
பாம்பு கடிக்கின் பலதீங்கும் உண்டாகும்
ஓம்புவா ரில்லை உனை.

(உரை) உண்மையாகவே உன்னைப் பாம்பு கடித்தாலும் மணி மந்திர ஔஷதங்களால் விஷந் தீரும்; அதனால் ஒரு தீங்கும் இல்லை. கருமையாகிய கண் மை தீட்டி மிகுந்த அழகுடைய பெண்களென்னும் பாம்பு கடிக்கின் பல தீங்கும் உண்டாகும். உன்னைக் காப்பார் ஒருவரும் இல்லை. (54)

(வெண்பா)

பஞ்சேந் திரியங்கள் பற்பலவா றென்னையிந்த
நஞ்சே யனையவெழில் நங்கையின்பத்—தஞ்சாமல்
வீழ்த்தி வருத்தும் விதமுணர்ந்தேன் என்னையவை
தாழ்த்துஞ்சூ தேசூது தாம்.

(உரை) மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி யென்னும் ஐம் பொறிகளும் பலவிதமாய் என்னை யிந்த விஷம் போன்ற அழகுடைய மங்கை யின்பத்தில் சற்றேனும் அஞ்சாமல் தள்ளி வருத்துந் தன்மையை உணர்ந்தேன். என்னை யவைகள் வாழவைப்பது போல் தாழவைக்கும் தந்திரமே தந்திரம்! (அதை நான் இப்போதே கண்டுகொண்டேன்.) (55)

(வெண்பா)

மணிமந்தி ரௌஷதத்தில் மாறுப்பெண் மோகம்
தணியா மயக்கந் தருமே—பிணிபோலக்
கால்கைகள் சோரவிரு கண்சுழலச் சித்தத்தில்
மால்பெருக்கும் இல்லையொரு மாற்று.

(உரை) மணி மந்திரம் ஔஷதம் என்னும் மும்மை வழியா லும் தீராத பெண் ஆசை குறையாத மயக்கத்தைக் கொடுக்கும்; கைகால்கள் சோர்வடையக் கண்களைச் சுழற்றும். மனமயக்கை வளர்க்கும். இதற்கு மாற்றில்லை. (ஆகையால், நான் என்ன செய் வேன்?) (56)

(வெண்பா)

பிறவிக் குருடன் பெருங்குஷ்ட ரோகி
உறவுக்குந் தன்மனம் ஒத்துப்—பெறுவாள்
பணமதனால் வேசையின் பாழுறவைச் சான்றோர்
பிணமுயக்க மென்பார் பிரித்து.

(உரை) பிறவிக்குருடன் பெரிய குஷ்டரோகி முதலியோர்க ளுடைய உறவுக்குஞ் சம்மதப்பட்டுப் பணம் பெறும் வேசையின் பாழான உறவு கீழானது; பிணத்தோடு சேர்வதுபோ லாகும் என்று சான்றோர் அதைக் குலமகள் உறவினின்று வேறு பிரித் துக் கூறுவார்கள். (ஆகையால், புத்திமான் விலைமாதரைக் கண் ணாலே பார்க்கவுங் கூசுவான்.) (57)

(வெண்பா)

மதன நெருப்பில் வடிவாஞ் சமிதை
புதன முடன்விலைப் பாவை—விதம்விதமாய்
இட்டெரிக்கின் றாளதிற்றம் யௌவனம்பொன் னாமிழுதை
விட்டெரிக்கின் றார்கள் விடர்.

(உரை) மதனுக்கினி மயமாகிய விலைமாது தன் அழகென் னும் சமிதையை அந்த அக்கினியில் பத்திரமா யிட்டுப் பலவித மாய் எரிக்கின்றாள்; அதில் விடபுருஷர் (காமுகர்) தமது இளமை பொன் என்னும் நெய்யை விட்டு வளர்க்கின்றார்கள். (58)

(வெண்பா)

குலஹீனன் வஞ்சகன் குண்டன் வெறியன்
உலகில் எவனும் உயர்ந்தோன்—கலகவிழி
வேசைக்கா வானதனால் மேற்குலத்தோன் சேர்ந்தவள்
ஆசைக்கா ளாகான் அழிந்து.

(உரை) தாழ்ந்த குலத்தோன், சூதன், கலகப்பிரியன், குடி வெறியன், இன்னும் உலகில் தாழ்ந்தோன் எவனும், கலகக் கண்ணை யுடைய விலைமகட்கு உயர்குலத்தோ னவான். ஆகையால், உயர் குலத்தோன் அவளைச் சேர்ந்து மானமழிந்து அவளுடைய ஆசைக்கு ஆளாகான். (59)

(வெண்பா)

வாக்கில் அமுதாம் மனத்தில் விஷமிருந்து
தேக்குமாம் வேசையர்க்குத் தேர்ந்திதனைப்—போக்கிலிகள்
ஆகும் விடர்கள் அவரிதழ்த்தேன் உண்டுரத்தைச்
சோகமுடன் குத்துவார் தோய்ந்து.

(உரை) வேசையர்க்கு வாக்கில் அமுத மிருக்குமாம்; மனத்தில் விஷமிருந்து தேக்குமாம். அதை யறிந்த போக்கிலிகளாகிய காமுகர்கள் அவர்களுடைய உதட்டில் ஊறும் தேனை உண்டு, மார்பை மயக்கத்தோடு கூடிப் பிசைந்து குத்துவார்கள். (60)

5-வது அதிகாரம்

போலித் துறவு

(வெண்பா)

காதளவா நீண்டவிழி கட்டழகி ஞேடிளமை
ஊதி யகன்மார் புடையமங்கை—மீதெவனிங்
கிச்சைவையான் அன்னுன் இகபர சாதனங்கள்
நிச்சயமாய்ப் பெற்றுய்வான் நேர்ந்து.

(உரை) காதளவு நீண்ட கண்கள், மிகுந்த அழகு, இளம் பிராயம், வீங்கி யகன்ற மார்பு இவைகளையுடைய மங்கைப் பருவத்துப் பெண்ணைக் கண்டு அவள்மீது எவன் ஆசைவைத்து வாடானே, அவன் இகலோக பரலோக சுகசாதனங்கள் வரப்பெறும் புண்ணியவானுய்க் கடைத்தேறுவான். (61)

(வெண்பா)

ஒயிலாியுன் கண்பார்வை ஓட்டியெமை வாட்ட
இயலாதுன் ஞல்நங்காய் இன்னும்—மயலாலே
வாடோம் முதுமையுற்ரேம் வன்காட் டகஞ்சேர்வோம்
நீடோம்பே ராசை நிலைத்து.

(உரை) ஏ, பெண்மையிற் சிறந்த மாதே! உன் கண்பார்வையை அழகாய் எங்கள்மேல் செலுத்தி வருத்த இன்னும் உன்னுல் முடியாது. ஏனென்ருல், நாங்கள் பெண் மயலாலே வாடமாட்டோம்; வயது முதிர்ந்து மூத்தோம்; சுடுங்காட்டில் தவஞ்செய்யச் செல்லுவோம். இனிப் பேராசையில் நிலைத்து நிற்கமாட்டோம். (62)

(வெண்பா)

பாங்கா! இப் பைங்தொடிதன் பானற்கண் பார்வையினால்
ஈங்கெம்மை வாட்டுமிது வென்னேயோ—நாங்கள்
இவள்சாய லுக்குருகோம் இன்பத்தை நீத்தோம்
இவளெமையேன் பார்ப்ப தினி.

(உரை) "பாங்கனே! இந்தப் பைங்தொடி மான் மருண்டு தனது நீலக்கண் பார்வையால் இப்போது எங்களை வருத்துங் காரணம் என்ன? நாங்கள் இவள் இளமயிற் சாயலுக்கு உருகமாட்டோம்; சிற்றின்பம் வெற்றின்ப மென்று வெறுத்துவிட்டோம். இன்னும் இவளேனோ எங்களைப் பார்த்தபடி யிருக்கவேண்டும்."

(வெண்பா)

பூங்குயிலும் மன்மதனும் பூண்டெம்மை வாட்டுகின்ற
தீங்குகள்தாம் என்ன இனிச் செய்யுமெமை—நாங்கள்
மலைவில்லிக் கன்புசெய்வோம் மன்மதா! நின்காசு
செலவில்லை அப்பாலே செல்.

(உரை) "அழகான குயிலும் மன்மதனுங் கூடி வருத்துவதனால் நேரிடுகின்ற கெடுதிகள் எம்மை இனி என்ன செய்யும்? (ஒன்றுஞ்செய்யா.) நாங்கள் முன்போலில்லை. குன்றவில்லியாகிய சிவனடியா ராகிவிட்டோம். ஏ, மன்மதா! நின் காசு இனி எம்பாற் செல்லாது. அடா அப்பாலே போ!" என்றார் ஒரு துறவி. (64)

(வெண்பா)

அன்பாய் மனங்கலந்த ஆண்பெண் அகன்றிருந்தும்
இன்பாய் அருகில் இருப்பவராம்—வன்பாய்
மனம்பிரிந்த மக்கள் மருவியிருந் தாலும்
இனம்பிரிந்தா ராவர் ரிழிந்து.

(உரை) அன்பின் உறுதியால் மனங் கலந்த ஆண்பெண்கள் தூர இருந்தாலும் சந்தோஷமாய் அருகிலிருந்து வாழ்பவர்களுக்குச் சமானமாவார்கள்; உள்ளன்பில்லாமல் மனம் வேறுபட்ட ஆணும் பெண்ணும் கூடியிருந்தாலும் அக் கூட்டத்திற் பிரிந்து மனமழிந்து தாழ்ந்து வாழ்பவர்களுக்குச் சமான மாவார்கள். (65)

(வெண்பா)

இனியென் தலைவி யிருந்தென் இறந்தென்
இனிநான் துறவி யிதனால்—இனிநானும்
வீட்டிலிருந் தாலென் வெளியிலிருந் தென்னென்றோர்
பாட்டையிற்போ வோன்சொன்னான் பார்த்து.

(உரை) "இனி என் காதலி யிருந்தென்ன? இறந்தென்ன? இனி நான் முன்போலின்றித் துறவியானேன். ஆகையால், இனி நான் வீட்டுக்குள் இருந்தாலென்ன? வெளியிலிருந்தா லென்ன?" என்று ஒரு பாட்டைசாரி (வழிப்போக்கன்) யோசித்துப் பார்த்துச் சொன்னான். (அதுபோலவே அவன் தன் வீட்டுக்குப் போகாமல் இருந்தான்.) (66)

(வெண்பா)

பெண்ணாசையிற் றீர்ந்து பெருங்கருணை யன்பறிவோ
டுண்ணாடிக் கூடி யொழுகுங்கள்—பெண்ணாசை
போக்காதாம் உம்மைப் பெருநரக வேதனையிற்
றீர்க்காது பாவச் செயிர்.

(உரை) பெண்ணாசையை விட்டுப் பெரிய ஜீவகாருணியம் அன்பு ஞானம் என்னும் முப்பெருஞ் சற்குணப் பெண்களோடு கூடி வாழுங்கள். (பால் வீடாகிய மார்பையும் இடையையும் உடைய) பெண்ணாசை உங்களை நரகவேதனையினின்றும் நீக்குமா, பாவங்களாகிய குற்றங்களுக்குப் பரிகாரமாமா? (ஆகாது.)

(வி - ரை) கருணை, அன்பு, ஞானம் என்பன முறையே தாய், தங்கை, மனைவி போல்வனவாம். (67)

(வெண்பா)

எவன்யோக நிஷ்டையில் ஈடுபட்ட ஞானி
அவன்பெண் முகமார்பில் ஆசை—உவந்துவையான்
நிஷ்டையி லேயே நிலைத்திருந்து பித்தனென
இஷ்டம்போல் வாழ்வான் இருந்து.

(உரை) எவன் யோகசமாதி கைகூடி உயர்ந்த ஞானியாயிருக்கின்றானோ, அவன் பெண்களின் முகம், மார்பு முதலியவைகளில் மயங்கி ஆசை வைக்கமாட்டான். நிஷ்டையிலேயே நிலையாயிருந்து பித்தனைப்போலத் தன் இஷ்டப்படி இருந்து வாழ்நாளைக் கழிப்பான். (68)

(வெண்பா)

மன்மதன்றன் மாயத்தால் மாநிலமெல் லாமெனக்குத்
துன்புதரும் பெண்ணுருவாய்த் தோற்றியதால்—பின்பு
ஞானமெனு மைதீட்டி நான்பார்க்கின் றேன்பிரம [ய்ஞ்
ஊனமிலாச் சோதி உரு.

(உரை) மன்மத விகாரத்தால் இந்தப் பூலோகமெல்லாம் எனக்குத் *துன்பந் தரும் பெண்ணுருவாய்த் தோற்றியது. பிறகு நான் ஞானமை தீட்டிப் பார்க்கின்றபோது எங்கும் குறைவற்ற பரப்பிரமஜோதி சொரூபத்தைக் காண்கின்றேன். (69)

(வெண்பா)

பண்டிதனே யானாலும் பைந்தோடியார் தம்முருவைக்
கண்டுமயங் காதமட்டும் கௌரவமாய்—விண்டுநன்மை

* துன்பந் தரும் என்றது துறவு பூண்ட பிறகு.

தீது பகுத்தறியும் தீபனூ வான்மயங்கின்
ஓதவனுந் தீர்வான் உணர்வு.

(உரை) பண்டிதனுயினும் பாவையர் வடிவத்தைக் கண்டு மயங்காதிருக்கும்வரையில் பெருமையோடு நன்மை தீமை பகுத்தறியும் ஞானியாயிருப்பான்; அப்படி மயங்கினுல், யாவரும் புகழ்ந்தேத்தும் அவனும் அறிவில்லாதவ ைவான். (70)

(வெண்பா)

பண்டிதர்கள் பேச்சுப் பரமவே தாந்தந்தாம்
ஒண்டொடியார் மோகம் ஒழியார்கள்—கண்டுமொழித்
தொண்டையிதழ்க் காரிகையார் தோற்றந் தனையுலகிற்
கண்டவனும் அப்பாற்போ கான்.

(உரை) பண்டிதர்கள் பேச்சுமட்டும் பரமவேதாந்தமாக இருக்கும்; அவர்கள், பெண்ணுசையை ஒழியார்கள். இந்தப் பூலோகத்தில், கற்கண்டு போன்ற சொல்லையும் கோவைக்கனி போன்ற உதட்டையும் உடைய பெண்களைக் கண்டுவிட்டு யாரும் தூரத்திற் போய்விடமாட்டான். (சமீபத்திற் சேர முயலுவான் என்றபடி.)

(வெண்பா)

போலிவித்து வான்கள் புனையிழையார் நேசத்தைக்
கேலியாய் வீணே கிளத்துவார்—கோலியரு
மாதவஞ்செய் தாலுமிவர் வானுலகில் வாழரம்பை
மாதரையே சேர்வார் மதித்து.

(உரை) போலி வித்துவான்கள் "அலங்கார ஆபரணமணிந்த மாதர்நேசங் கூடாது" என்று அவர்களைப் பரிகாசஞ் செய்து வீண் பேச்சுப் பேசுவார்கள். (தவமே தகுதி யென்பார்கள்.) தவம் பூண்டு செய்தாலும் அவர்கள் அதன் பலனுகத் தேவலோக

மாதரைமய மதுத்துச் சேர்வார்கள். (இதுவே விதி. இதற் கென் செய்வார்கள்?) (72)

(வெண்பா)

ஆனை மதத்தை அடக்கி அதற்குமேல்
ஊனமில்சிங் கத்தை ஒடுக்குவார்—மானவர்கள்
மன்மதனார் வல்லமையை மாற்றுவா ரில்லையென்பேன்
என்னவிடை சொல்வார் இதற்கு.

(உரை) மானவர்கள் ஆனை மதத்தையும் அடக்குவார்கள்; அதற்குமேல் சிங்கத்தையும் ஒடுக்குவார்கள். மன்மதன் வல்லமையை மாற்றுகிறவர்கள் ஒருவரும் இல்லையென்று சொல்வேன். இதற்கு யார் என்ன விடை சொல்வார்களோ தெரியவில்லை. (73)

(வெண்பா)

எதுவரையில் ஆடவன்மே லேந்திழைகண் பாயா
ததுவரையில் நல்லவன் ஆவான்—அதுவரையில்
ஐம்புலனை வெல்லுவான் ஆன்றோர்க் கடங்குவான்
பம்பியவஞ் செய்யான் பரிந்து.

(உரை) எதுவரையில் ஆண்மகன்மேல் பெண்பிள்ளையின் விழியம்பு பாயாதோ, அதுவரையில் அவன் நல்லவனா யிருப்பான்; ஐம்புலனை அடக்கி ஆளுவான்; பெரியோர்க்கு அடங்கி நடப்பான்; நெருங்கிச் சென்று தகாத காரியங்களை விரும்பிச் செய்யமாட்டான். (74)

(வெண்பா)

மனத்தி லொருகருமம் மைவிழியார் செய்ய
நினைத்தால் அதனை நிறுத்த—அனைத்துலகும்
செய்து திகழ்பிரம தேவனுக்கு மாகாது
மெய்யிதுமெய் மூக்காலு மெய்,

(உரை) மை தீட்டிய நெடுங்கண் மாதர்கள் ஒரு காரியத்தைச் செய்யவேண்டு மென்று தீர்மானித்தால், அதைத் தடுக்கப் பிரமதேவனாலு முடியாது; இது முக்காலும் உண்மையாம். (75)

(வெண்பா)

மதன நெருப்புடலில் மன்னு திருந்தால்
விதனமின்றி யாரும் வியன்பண்—டிதனுவர்ன்
அற்புதவா னுவான் அருங்குலவா னுவானோர்
சற்குணவா னுவான் தழைத்து.

(உரை) மன்மத விகார நெருப்பு ஒருவனுடைய உடம்பிற் பற்று திருந்தால், அவன் எவனானாலும் பெரிய பண்டிதன் ஆவான்; மகத்துவ முடையவனாவான்; உயர் குடியிற் பிறந்தவனாவான்; குடும்பம் வளர்ந்து நற்குணம் உடையவன் ஆவான். (76)

(வெண்பா)

நாரியர்வேற் கண்கள் நரககபா டந்திறக்கும்
பேரியலுங் கோல்போற் பிறங்குவதால்— நாரியர்வாழ்
வோங்குசமு சார ஒலிகடலி லாழ்ந்தவர்க்குள்
தீங்கின்றி வாழ்ந்தவனார் செப்பு.

(உரை) பெண்களின் வேற்கண்கள் நரகவாயிற் கதவைத் திறக்கும் பெரிய கோல்போல் விளங்குவதனால், அவர்களுடைய வாழ்வாகிய சமுசார சாகரத்தில் வீழ்ந்து ஆழ்ந்த ஆண்மக்களில் தீங்கில்லாமல் வாழ்ந்தவன் யாவன்? நீ சொல்வாயாக. (77)

(வெண்பா)

உணங்கி முடமாய் ஒருகண் குருடாய்
அணங்கி னலிந்தகல்வா யாகி—வணங்கினவால்
அற்றநாய் பெண்ணாய்பின் அன்பாயோ டுங்காமற்
குற்றவன்மை யாரறிவார் ஓர்ந்து.

(உரை) சரீரம் மெலிந்து, கால் ஊனமாய், ஒருகண் தெரியாமல், நோயால் வாடி, திறந்த வாயுடையதாய், வளைந்த வால் அறுந்த ஆண் நாய், பெண்ணையைக் கண்டவுடன் அதன் பின் அன்பாய் ஓடும். ஆகையால், மன்மதன் வல்லமையை யாரால் ஆராய்ந்து அறிவதற்கு ஆகும்? (78)

(வெண்பா)

மன்மதன்வென் றிக்கொடியாம் மங்கையரை நிந்தித்துத்
துன்மதிசேர் மாந்தர் துறப்பார்கள்— அன்னவரை
மன்மதன்கோ பித்து ம்ழித்துமயிர் நீட்டிவிடும்
ஜென்மதண்டஞ் செய்வான் தெரிந்து.

(உரை) மன்மதனுடைய வெற்றிக்கொடி போன்ற மாதர்களைத் துஷ்டபுத்தியுள்ள ஆண்மக்களே துறந்துவிடுவார்கள். அப்படிச் செய்யும் அவர்களை மன்மதன் கோபித்து, அவர்களுடைய தலை மயிரை மழித்து மொட்டைத் தம்பிரான்களாக்கியும், அதை வளர்த்து நீட்டிச் சடைத் தம்பிரான்களாக்கியும் ஜன்மதண்டனை தெரிந்து செய்வான். (79)

(கலிவெண்பா)

பராசனுங் கோசிகனும் பைந்தொடியார் தம்மால்
தராதலத்திற் பீடழிந்த தன்மை— அராவணிந்த
ஈசன் பெருமையிழந் திடழிந்த தன்மையிவை
தேசமெங்கு நன்றாய்த் தெரிந்தவைதாம்—வாசத்
தயிர்பானெய் யோடன்னம் தக்கபடி யுண்போன்
செயிர்சேர் புலனடக்கஞ் செய்து—மயலறுத்தல்
ஆகாது குன்றம் அலைமேல் மிதக்குதலும்
ஆகாத வாறென் றறி.

(உரை) பராசர முனிவனும் விசுவாமித்திரனும் முறையே மச்சகந்தி மேனகை என்னும் மாதரால் இவ் வுலகில் மானமழிந்த தன்மையும், அரவாபரணனாகிய சிவன் தாருகாவனத்து முனிவர் மனைவியரால் பெருமையிழந்த மாண்பும் இந்தப் பூலோகமெங்கு நன்றாய்த் தெரிந்த விஷயங்கள்தாம். வாசனையான கட்டித் தயிர் பால் நெய்யோடு அன்னத்தைத் தக்கபடி உண்ணும் ஒருவன், குற்றமுள்ள ஐம்புலனடக்கிப் பெண்மயக்கத்தைப் போக்குதல் மலை, அலையில் மிதக்குதல் ஆகாது போலவே, ஆகாத காரியமாம். (80)

6-வது அதிகாரம்

இளவேனிற் காலச் சிறப்பு

(வெண்பா)

இளவேனில் வந்தவுடன் எல்லாம் அழகாய்க்
களகளவென் றேங்குமந்தக் காற்று—குளுகுளுவென்
றின்பமாய் வீசும் இளங்குயில்மாக் கோடுகளில்
இன்பமாய்க் கூவும் இருந்து.

(உரை) இளவேனிற் காலம் வந்தவுடன் எங்கெங்கும் சோலைகளும் பிறவும் அழகாய்த் தளிர்த்துக் களகளவென்று விளங்கும். மந்தமாருதமாகிய தென்றற் காற்று, குளுகுளு வென்று இன்பமாய் வீசும். இளங்குயில்கள் மாமரக் கிளைகளின்மேல் அழகாயிருந்து செவிக் கின்பமாய்க் கூவும். (81)

(வெண்பா)

மாவின் இளந்தளிரால் மந்த இள மாருதத்தால்
கூவு குயிலின் குரலாலே—மேவுமிள

வேனில் விரகரை வீட்டுமகா லத்திலமு
தேனும் விடமாம் இழிந்து.

(உரை) மாமரத்தின் கொழுந்திலைகளாலும், மெதுவாய்ச் சில்லென்று வீசும் தென்றற் காற்றாலும், கூவுகின்ற குயிலின் குரலாலும், இளவேனிற் காலமானது, காமுகரை வருத்தும். அகாலத்திற் கிடைத்த அமுதமும் தாழ்ந்த விஷமாய்விடும். (82)

(வெண்பா)

கூவு குயிற்குரலால் கோதகன்ற வெண்ணிலவால்
பாவு கொடிபடர்ந்த பந்தலால்—மேவிரவிற்
பாவனார் கூட்டுறவாற் பன்னுசுகந் துன்னுவார்
மாவேனி லிற்சிலரே வாய்ந்து.

(உரை) கூவுகின்ற குயிலின் குரலாலும், மாசற்ற வெண்ணிலவாலும், பரவிப்படர் கொடியின் பந்தலாலும், பாவாணரோடு சொன்னயம் பேசிக் கூடியிருத்தலாலும் இரவிற் பொருந்திய சுகானுபவஞ் செய்பவர்கள் வேனிற்காலத்தில் சிலரே யாவரர். (83)

(வெண்பா)

குயிற்பேடு மாமலரைக் கூறுமவி சென்று
வெயிற்கொதுங்கிப் பார்த்திருக்கும் வேனில்—இயற்கையினு
வாகை மலரை வழிப்போக்கன் மேல்வாரி
ஓகையொடு தென்றலிறைக் கும்.

(உரை) பெட்டைக் குயில் மாமலர்க் கொத்துக்களை யாக பலியென்று எண்ணி வெய்யிலுக் கொதுங்கிப் பார்த்திருக்கும். இது இளவேனிலின் இயற்கை விசேடம். தென்றற் காற்று வாகைமலரை வாரி வழிப்போக்கன்மேல் உல்லாசமாய் இறைக்கும்.

(வி - ரை) மாம்பூ யாகபலி யென்றால், மாந்தளிர் யாகாக்கினி. காமுகர்களுடைய விரகாக்கினியே யாகாக்கினி; அதில் இடும் ஆகுதியே மாமலர். (84)

(வெண்பா)

சக்களத்திக் காய்ச்சலால் தாங்கொண்ட கோபத்தை
மிக்க விளந்தென்றல் வீசுவதால்—மைக்குழலார்
மாற்றுவார் தங்கணவர் மன்னுமிடத் திற்செல்வார்
காற்றிற்கும் உண்டோர் கனம்.

(உரை) மாற்றாள்மேல் தாங்கொண்ட காய்ச்சலால், கணவன்மேல் கொண்ட கோபத்தைக் கருங்கூந்தல் மாதர், மிகவும் இனிய தென்றற்காற்று வீசுவதால், மாற்றித் தங்கணவர் தங்கியுள்ள இடத்திற்குச் செல்லுவார். இதனால் கண்ணுக்குத் தோன்றாத காற்றுக்கும் கோபமாற்றும் வல்லமை உண்டு என்பது புலப்படுகின்றது. (85)

(வெண்பா)

மாமரத்தீம் பூக்கள் மணம்வீசும் வண்டுகள்தாம்
காமாப்பூந் தேனைக் களித்துண்ணும்—பாமரருங்
காற்றின்ப நாடிப்பூங் காவனத்திற் சேர்ந்திருக்கத்
தோற்றுமிள வேனிற் சுகம்.

(உரை) மாமரத்தினுடைய தேனமர் மலர்கள் மணம் வீசும்; வண்டுகள் சோலைகளிலுள்ள மலர்களின் தேனை உண்டு களிக்கும்; மூடர்களுங் காற்றுச்சுகத்தை விரும்பிப் பூஞ்சோலையிற் சேர்ந்திருப்பார்கள். இப்படி இளவேனிற் சுகம் விளங்கியிருக்கும். (86)

7-வது அதிகாரம்

முதுவேனிற் காலச் சிறப்பு

(வெண்பா)

புதுச்சந் தனமும் புனையிழையார் கூட்டும்
மதுச்சிந்து காவும் மதியும்—வெதுப்பையற
மாற்றுமிளந் தென்றலும் மல்லிகையும் மாளிகையுந்
தோற்றுமுது வேனிற் சுகம்.

(உரை) நறுமணங் கமழும் சந்தனமும், ஆபரணமணிந்த மங்கையரைக் கூடியிருத்தலும், தேன் சொரியும் பூஞ்சோலையும், சந்திரனும், வெதுவெதுப்பை மாற்றும் இளந்தென்றற் காற்றும், மல்லிகை மலரும், உப்பரிகையும் முதுவேனிலில் சுகந்தருவனவாம். (87)

(வெண்பா)

நல்லமணங் கொண்ட நறுமலரின் மாலிகையும்
சில்லெனுங்கால் வீசுஞ் சிவிறியும்—சொல்லரிய
வெண்ணிலவும் ஓதுமுது வேனிலின்கண் மங்கையரும்
புண்ணியர்க்கே எய்தும் பொருள்.

(உரை) நல்லமணம் வீசும் புதுப்பூமாலையும், சில்லென்று காற்று வீசும் விசிறியும், புகழ்தற்கரிய புது வெண்ணிலவும், மங்கைப் பருவத்துப் பெண்களும், உயர்வாகப் பேசும் முதுவேனிற் பருவத்தில், புண்ணியஞ்செய்தவர்களுக்கே கிடைக்கும் பொருள்களாம். (88)

(வெண்பா)

சுண்ணவெள்ளை தீற்றுச் சுவர்சூழ் உபரிகையும்
வெண்ணிலவும் சுந்தரஞ்சேர் மெல்லியலும்— நண்ணுமணப்

பொற்சுண்ணத் தூளும் பொருந்துமுது வேனிலின்கண்
நற்றவர்க்கென் செய்யு நலிவு.

(உரை) சுண்ணும்பு வெள்ளை பூசின சுவர்கள் சூழ்ந்த உப்பரிகையும், வெண்ணிலாவும், சுந்தரவதியான மங்கையும், வாசனை பொருந்திய பொற் சுண்ணப்பொடியும், முதுவேனிற் காலத்தில் நல்ல தவசிகளாகிய துறவிகளை வருத்தா. (இல்லறத்தாரையே வருத்தும் என்றபடி.) (89)

8-வது அதிகாரம்

கார் காலச் சிறப்பு

(வெண்பா)

மல்லிகையின் பூமணக்கும் மன்மதற்கு வாழ்வுதரும்
சொல்லும் பயோதரங்கள் தோயுமிக—நல்ல
தெனினுங்கார் காலம் இலங்கிழையார் போல
கனிவாய்த் தராது களிப்பு.

(உரை) மல்லிகைப்பூ மணப்பதாலும், மன்மதற்கு வாழ்வைத் தருவதாலும், புகழ்ந்தோதும் (பால் வீடாகிய மார்பு) மேகங்கள் பொருந்தியிருப்பதாலும், கார்காலம் ஆபரணம் அணிந்த பெண்களைப் போன்றது; இன்பந்தருவது. ஆனாலும், அவர்களைப்போல அவ்வளவு மனங் கனிந்த மகிழ்ச்சி தராது. (90)

(வெண்பா)

மயிலகவும் காட்டுமலர் மல்லிகையின் வாசம்
பயிலும்புற் றீசல் பறக்கும்—வெயின்மூடி
மேகஞ் செறியுமிவை மெத்தக் களிப்பெவர்க்கும்
ஆகுங்கார் காலத் தமைப்பு.

(உரை) மயில்கள் ஆடும்; காட்டு மல்லிகை மலர் மணம் வீசும்; புற்றில் ஈசல் பறக்கும்; வெயிலை மேகம் மூடி மந்தாரமா யிருக்கும். இவைகள் யார்க்கும் இன்பந் தரும் கார் காலத்துப் பொருந்திய விசேடங்களாம். (91)

(வெண்பா)

மேகமயில் புற்றுகளின் மேற்காளான் மூன்றூனும்
சோகமுறு வார்விரகர் சொல்லுங்கால்—வேகமாய்
மேலோடி ஆடி விரிந்துகார் காலத்தில்
மாலாடச் செய்யுமவை வாய்ந்து.

(உரை) மேகம், மயில், புற்றின்மேற் பூத்த காளான் ஆகிய மூன்றூனும் விரகர்கள் சோகமுற்று வருந்துவார்கள். மேகம் அவர்கள், மேல் நோக்கும்போது கவிந்தோடியும்; மயில் அவர்கள், நடுவில் மலைப்பிரதேசங்களைப் பார்க்கும்போது ஆடியும்; காளான் அவர்கள், கீழே பூமியைக் கவனிக்கும்போது பூத்தும், கார் கதிற் பொருந்தி அவர்களுக்கு விரகவேதனையை உண்டாக்குகின்றன. (92)

(வெண்பா)

மின்ன லொருபால் மிகுபே ரிடியொருபால்
மன்னுசெந் தாழை மணமொருபால்—துன்னுமயில்
ஆட லொருபால் அமைந்தகார் காலத்தில்
கூடலையார் கொள்ளார் குறித்து.

(உரை) மின்னல்கள் ஒருபக்கம், மிகுந்த ஓசையுடைய பேரிடிகள் ஒருபக்கம், பொருந்திய மகிழம்பூ வாசனை ஒரு பக்கம், நெருங்கிய மயில்களின் ஆட்டம் ஒரு பக்கம், விளங்கியுள்ள

கார் காலத்தில் காதலர்களிற் கூடியிருப்பதை விரும்பாதவர்கள் யாவர்? (93)

(வெண்பா)

பேரிடி யோடு பெருமேகஞ் சூழ்ந்திருண்ட
கார்காலத் தூறல் கவிந்துமின்னல்—ஊருங்கால்
கூடியுள் ளார்மகிழ்வார் கூடாத காதலர்கள்
ஊடி யுளமழிவார் ஓய்ந்து.

(உரை) பேரிடிகளோடு பெருங் கருமேகஞ் செறிந்த கார் காலத் தூறல்மழை மின்னல்களில், கூடியுள்ள கணவன் மனைவியர் குதுகுலிப்பார்கள். கூடாதவர்கள் ஊடிப் பிரிந்திருந்து மனம் வாடி வருந்துவார்கள். (94)

(வெண்பா)

வாடை மழையால் வருந்துகின்ற பைந்தொடியார்
மேடையை விட்டிறங்கார் மெய்ந்நடுங்கி—ஆடவரைக்
கட்டித் தழுவுவார் கார்காலத் தன்னவரோ
டொட்டி யுறுவார் உவந்து.

(உரை) வாடைக் காற்று கொண்டுவரும் குளிர் மழையால் வருந்துகின்ற மாதர்கள் மாடியை விட்டுக் கீழிறங்காமல் உடல் நடுங்கிக் கா[illegible]வரைக் கட்டித் தழுவிக்கொண்டு, கார்காலத்தில் அவர்களோடு [illegible] தாஷமாய்ச் சேர்ந்து பிரியாமல் இருப்பார்கள். (95)

9-வது அதிகாரம்

மழைக் காலச் சிறப்பு

(வெண்பா)

இரவிற் சுரத இளைப்பொழிய மங்கை
சாதமுடன் கொண்டுவந்து தந்த—இரதமுள்ள
தண்ணீரைக் *கர்க்கரிக்காய் தன்னொடுமா ரிக்காலத்
துண்பவனே தன்னியனென் றோது.

(உரை) இரவில் நுகர்ந்த சுரதத்தா லுண்டாகிய இளைப்பு நீங்கும்படி, மங்கை யொருத்தி மனமுவந்து கொண்டுவந்து தந்த உருசியுள்ள குளிர்நீரைக் கக்கரிக்காயுடன் (வெள்ளரிக்காயுடன்) மாரிக்காலத்தில் மகிழ்ந் துண்பவனே பாக்கியவானாவான். (96)

10-வது அதிகாரம்

முன்பனிக் காலச் சிறப்பு

(வெண்பா)

முன்பனியில் ஆடவர்கள் மொய்குழலார் தம்மோடு
துன்பொழிய †மஞ்சிட்டித் தூசுகட்டி—இன்பமுடன்
குங்குமச் சாந்தணிந்து கூடி மகிழ்வார்கள்
அங்கமுறு தாம்பூலந் துய்த்து.

---

* கர்க்கரிக்காய்=என்பது கக்கரிக் காயென்றும், வெள்ளரிக் காயென்றும் வழங்குகிறது.

† மஞ்சிட்டி=ஒருவிதச் சாயவேர்.

(உரை) முன்பனியில் ஆண்மக்கள் நெருங்கிய கூந்தல் மாதரோடு துன்ப நீங்க மஞ்சிட்டிச் சாயந் தோய்த்த ஆடை யணிந்து, இன்பத்தோடு குங்குமச் சந்தனம் பூசித் தாம்பூலந் தின்று கூடிக் களிப்பார்கள். (97)

(வெண்பா)

மந்தார மாலிகையும் வாய்விரியு மொட்டுகளில்
வந்திருந்து தேனுண்ணும் வண்டுகளும்—நந்தாமற்
சேர்ந்திருக்கும் முன்பனியில் சேயிழையார் தம்மோடு
சேர்ந்திருப்போன் தேவனெனச் செப்பு.

(உரை) மந்தாரமலர் மாலையும், வாய் விரியத் தொடங்கும் அரும்புகளில் படிந்திருந்து தேனை உண்ணும் வண்டுகளும் கொடாமற் பொருந்தி யிருக்கும் முன்பனிக் காலத்தில், அழகான ஆபரணம் அணிந்த அரிவையரோடு கூடியிருப்பவன் மனிதனாயினும் தேவனுக்குச் சமானமாவான் என்று சொல். (98)

11-வது அதிகாரம்

பின்பனிக் காலச் சிறப்பு

(வெண்பா)

பின்பனிக் காலத்தில் பெய்வளையார் மேல்வீசி
அன்புடன் முத்தந்தந் தாடையவிழ்த்—தன்னவர்தம்
மெய்யைக் குலுக்கி மிகவசைத்து நாயகர்போல்
கையைப் பிடித்தாட்டுங் காற்று.

(உரை) பின்பனிக் காலத்தில் காற்று, வளைய லணிந்த மாதர்கள்மேல் வீசி, அவர்களுக்குக் குளிர்ச்சியாய் முத்தங் கொடு

த்து, அவர்களுடைய ஆடையைத் தளர்த்தி, தேகத்தை அசைத்துக் குலுக்கி, அவர்களுடைய நாயகர்போல் கையைப் பிடித்து ஆட்டும்.

(99)

(வெண்பா)

காரிகையார் தம்மேல் கடுமை யுடன் மோதி
வேரிமலர்க் கண்கள் விழிக்காமல்—ஏரியலும்
கூந்தல் குலையவும் கூறை யவிழவும்
காந்துமாம் பின்பனியிற் காற்று.

(உரை) பின்பனிக் காற்று, பெண்கள்மேல் வேகமாய் மோதி, அவர்களுடைய தாமரைமலர்க் கண்களை விழிக்கவொட்டாமற் செய்து, கூந்தலைக் குலைத்து, ஆடையை அவிழ்த்து அலங்கோலஞ் செய்து கோபிக்கும்.

(100)

பர்த்ருஹரி சிங்கார சதகம் உரை

முற்றுப்பெற்றது.

FIRST EDITION] [1000 Coi

உ

பரமபதி துணை

பர்த்ருஹரி சிங்கார சதகத்தின்

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி

பர்த்ருஹரி சிங்கார சதகத்தின்
செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி முற்றிற்று.

ஓம்

மஹா கணபதி துணை

பர்த்ருஹரி நீதி சதகம்

தமிழ்ப் பண்டிதர்

ஸ்ரீமாந் ம. மாணிக்கவாசகம் பிள்ளை

அவர்கள் செய்யுள் வடிவமாக மொழிபெயர்த்த மூலமும்,

டையார் இயற்றிய தெளிபொருள் விளக்க உரையும்.

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை,

87. தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

1925

விலை அணா 3

பர்த்ருஹரி நீதி சதகத்தின்

விஷய அட்டவணை

ரிப்பன் புஸ்தகசாலை, 87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை

ஸ்ரீ விவேகாநந்த விஜயம்: *ஸ்ரீ விவேகாநந்த ஸ்வாமிகளின் திவ்விய சரித்திரமும், அவர் செய்த அற்புதமான பிரசங்கத் திரட்டும்: விலை ரூபா 1-12-0*

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண விஜயம்: *ஸ்ரீ விவேகாநந்த ஸ்வாமிகளின் குருமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் திவ்விய சரித்திரமும், கதாமிர்தமும், உபதேச வாக்கியங்களும்: ரூபா 1-4-0*

ஸ்ரீ சங்கர விஜயம்: *ஆதி சங்கராசாரியர் திவ்விய சரித்திரம் (ஸ்ரீ சங்கரர், ஸ்ரீ சாரதாம்பாள் படங்களுடன்) ரூபா 1-4-0*

ஸ்ரீ ராமாநுஜ விஜயம்: *விசிஷ்டாத்வைத மத ஸ்தாபகராகிய ஸ்ரீ ராமாநுஜாசார்யரின் விரிவான சரித்திரம்: விலை ரூபா 2*

ஸ்ரீ மாத்வ விஜயம்: *ஸ்ரீ மத்வாசாரியரின் விரிவான சரித்திரம் (படத்துடன்) விலை ரூபா 1*

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் விரிவான சரித்திரம்: *ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் ஜனனமுதல் மஹா சமாதி வரையில் உள்ள விரிவான சரித்திரம்: விலை ரூபா 2*

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் விரிவான உபதேச ரத்நங்கள்: *ரூபா 2*

ஸ்ரீ விவேகாநந்தர் விரிவான சரித்திரம்: *ஸ்வாமிகளைப்பற்றி இதுவரையில் தமிழில் வெளிவராத அநேக அற்புத சம்பவங்கள் காட்டப்பட்டுள்ள புதிய நூல்: விலை ரூபா 2*

திவ்விய தேச யாத்திரையின் சரித்திரம்: *அரிய தேசமாகிய நமது இந்தியாவிலுள்ள திவ்விய ஸ்தல, திவ்விய தீர்த்த, திவ்விய பர்வதாதிகளின் மஹிமையும் விசேஷங்களும்: முதல் பாகம் (வட தேசங்கள்) விலை ரூபா 2*

தக்ஷிண இந்தியா சரித்திரம்: *ஷை 2-ம் பாகம் (தென் தேசங்கள்) விலை ரூபா 5*

சிவக்ஷேத்ர விளக்கம்: *சிவக்ஷேத்ராலய மஹாத்மிய விளக்கமும்: விலை ரூபா 1-8-0*

உ

பரமபதி துணை

பர்த்ருஹரி நீதிசதகம்

மூலமும் உரையும்

பரப்ரஹ்ம வணக்கம்

(வெண்பா)

கால அளவுங் கருதரிய தேசத்தின்
மூல அளவு முடிவுமின்றி—ஞாலமெங்கும்
ஞானு நுபவத்தால் நாடுசுயஞ் சோதிமயந்
தானும் பொருளெமக்குச் சார்பு.

(உரை) கால தேச அளவு முடிவு மின்றி ஞானமயமாய், சாதுக்க ளெல்லாம் ஞானுநுபவத்தால் நாடுகின்ற சாந்த சுயஞ் சோதிமயந் தானுகிய பரம்பொரு ளெமக்குத் துணை. (ஆகையால், அதனை வந்திக்கின்ரோம்.) (1)

முதல் அதிகாரம்

மூர்க்கர்

(வெண்பா)

தெரிந்தார் அருவருத்தார் செல்வஞ் சிறந்தார்
திரிந்தார் அகந்தை செறிந்து—பிரிந்தார்கீழ்
மக்களுக்குக் கேட்கு மதியில்லை ஆகலினென்
சொற்க ளடங்கினவே சோர்ந்து.

(உரை) தெரிந்தார் அருவருத்தார்கள். கல்வி பொருட் செல்வங்களில் மிகுந்தவர்கள் கர்வத்தால் மனம் வேறுபட்டார்கள். இவர்களின் வேறாகிய கீழ்மக்களுக்குக் கேட்கும் அத்தனை அறிவில்லை. ஆகையால், என் சொற்கள் சோர்ந்து எனக்குள்ளேயே அடங்கிப் போயின. (2)

(வெண்பா)

தெரியார்க் கெளிதில் தெரித்தலாம் நன்றாய்த்
தெரிந்தார்க்கும் ஒப்பத் தெரித்தல்—அரிதன்றால்
அற்ப மதியால் அனைத்துமுணர்ந் தோமென்னும்
அற்பருக்கார் சொல்வார் அறிவு.

(உரை) தெரியாதவர்களுக்குச் சுலபமாய்த் தெரிவிக்கலாம். நன்றாய்த் தெரிந்தவர்களுக்கும் ஒப்பும்படி தெரிவித்தல் அருமையல்ல. (இன்னுஞ் சுலபம்.) அற்ப அறிவால், 'எல்லாம் அறிந்து விட்டோம்' என்று இறுமாந்திருக்கும் அற்பருக்கு அறிவு சொல்ல யாராலாகும்? (பிரமதேவனாலும் முடியாது என்றபடி.) (3)

(வெண்பா)

முதலைப்பன் மணியு முயன்று பெறலாம்
சிதலையில்லிற் பாம்பைச் சிரத்தற்—புதமலர்த்தார்
ஆக்கி அலைவீசும் ஆர்கலியைத் தாண்டலாம்
மூர்க்கனைச்சீ ராக்கலா மோ.

(உரை) முதலைவாய்ப் பற்களின் நடுவிலுள்ள மாணிக்கத்தையேனும் முயற்சி செய்து வெளியில் வரப் பெறலாம். கறையான் புற்றில் (சீறும்) பாம்பையேனும் அற்புதமான மலர்மாலையாக்கித் (தலையிற் சூடலாம்). அலை வீசும் கடலையேனும் தாண்டலாம். ஆனால், மூர்க்கனை (மனந் திருப்பிச்) சீராக்க முடியுமோ? (முடியாது.) (4)

(வெண்பா)

எண்ணெய் மணலில் எடுக்கலாம் கானலைத்
தண்ணீர் குடிக்கச் சமைக்கலாம்—எண்ணிலாக்
கான முயற்கோடு காணலாங் கற்பிலா
ஈனனைச்சீ ராக்கலா மோ.

(உரை) மணலில் எண்ணெய் முயன்று எடுக்கலாம். கானலைத் தண்ணீராக் குடிக்கச் செய்துகொள்ளலாம். கணக்கற்ற காட்டு முயற்கொம்பைக் கண்டுகொண்டு வரலாம். அன்றி, நல்லொழுக்க மில்லாத மூடனைச் சீராக்க யாராலாகும்? (ஆகாது.) (5)

(வெண்பா)

வாகை மலரால் வயிரங் குடையலாம்
மாகமல நூலால் மதகரியை—யூகமுடன்
கட்டலாம் தேனுற் கடலுப்பைப் போக்கலாம்
மட்டியைச்சீ ராக்கலா மா.

(உரை) மெல்லிய வாகைப்பூவால் வயிரத்தைத் தொளைக்கலாம் (என்றெண்ணுகிறவனும்), சிறந்த தாமரை நூலால் மத யானையைத் தந்திரமாய்க் கட்டலாம் (என்றெண்ணுகிறவனும்), ஒரு தேன் துளியால் கடல் நீரின் உப்பைக் கழிக்கலாம் (என்றெண்ணுகிறவனும், நல்ல சொல்லால் மடையனைச் சீர்திருத்த முயல்பவனும் சரியாவார்கள்); ஆனால், மடையனைச் சீராக்க முடியுமா? (முடியாது.) (6)

(வெண்பா)

மூடா றியர்மைதனை மூடுவதற் கேபிரமன்
பீடுபெறு மோனம் பிறப்பித்தான்—மூடரெலாம்
மூதுணர்ந்தோர் முன்னிலையில் மோனஞ்சா தித்தலே
நீதிலமு கூகுஞ் சிறந்து.

(உரை) பிரமன், மூடர்களுடைய அறியாமையை மூடி வைப்பதற்கே, (பெருமை பொருந்திய) மௌனத்தை உண்டாக்கினான். (ஆகையால்) மூடரெல்லாம், பண்டிதர்களுக் கெதிரில் மௌனமா யிருத்தலே, (குற்றமற்றுச் சிறந்த) அழகாகும். (7)

(வெண்பா)

கொஞ்ச மதியானன் குஞ்சரம்போ லேமாந்து
விஞ்சும் விவேகியென மேவினேன்—மிஞ்சுமதி
உத்தமர்பாற் பெற்றபின்னர் உள்ளகந்தை விட்டறிந்தேன்
எத்தனைநான் மூடனென் று.

(உரை) நான் கொஞ்சம் அறிவுடையவனா யிருந்ததனால் (அப்பொழுது) (மத) யானையைப்போல் இறுமாந்து, நிறைந்த அறிவாளி (நானே) யென்றெண்ணி விளங்கினேன். (பிறகு) பெரியோர்களிடத்தில் நிறைந்த அறிவைச் சிறிது சிறுதாய்ப் பெற்று, (அப்பொழுதே) என் இறுமாப்பைத் தொலைத்துவிட்(3) (மூர்க்கனாகிய) நான் எத்தனை அறிவில்லாதவனென்று தெரி கொண்டேன். (

(வெண்பா)

புழுத்த கழுதையின் புல்லெலும்மை நாய்தன்
கழுத்தைமிக நீட்டிக் கடிக்கும்—வழுத்துஞ்சீர்த்
தேவேந் திரன்வரினுந் தேராது கீழுயிர்கள்
ஆவாவா புன்மையுண ரா.

(உரை) புழுத்துத் துர்நாற்றம் வீசும் கழுதையின் பசையற்ற வெள்ளெலும்பை, நாய் அதிக ஆசையாய்த் தன் கழுத்தை நீட்டிக் கடிக்கும். (அப்போது அதனருகில்) எல்லாரும் புகழும் சிறப்பையுடைய தேவேந்திரன் வந்து நின்றாலும், (அதை) அறி

ந்து கூசாது. அற்பப் பிராணிகள் அந்தோ! (தாம் கொண்ட பொருளின் உயர்வு) தாழ்வை மதியா. (9)

(வெண்பா)

ஆகாய கங்கை அரன்முடியில் வந்ததற்பின்
வாகா யிமய மலையிடத்தில்—ஓகோவித் [தோர்
தொல்லுலகில் பாதலத்தில் தோய்ந்ததுதம் வைப்பிழந்
பல்விதமாம் பாடுபடு வார்.

(உரை) ஆகாயத்தி லிருந்த கங்கையாறு சிவன் முடியில் வந்தது; அங்கிருந்து நேராய் இமயமலைக்கு வந்தது; அங்கிருந்து இந்தப் பழமையான பூலோகத்துக்கு வந்தது; அங்கிருந்து பாதாளத்திற் பாய்ந்தது. (உயர் நிலையிலிருந்து) அதை யிழந்தவர்கள், இப்படியே பலவிதமான பாடு படுவார்கள். (10)

(வெண்பா)

அங்கிக்குத் தண்ணீர் அருக்கற்குக் கைக்குடையாம்
பொங்குகரிக் கங்குசமாம் போரேற்றுக்—கிங்கொருகோல்
நோயரவுக் கோடதியாம் நொய்யமன மூர்க்கரைநாம்
தூய்மைசெயற் கில்லைமருந் து.

(உரை) நெருப்புக்குத் தண்ணீரும், சூரிய வெப்பத்துக்குக் கைக்குடையும், மதயானைக்கு அங்குசமும், சண்டை செய்யும் எருதுக்கும் (கழுதைமுதலியவைகளுக்கும்) தடியும், நோய்க்கும் பாம்பு விஷத்துக்கும் மூலிகை (மருந்து மந்திர) முதலியவைகளும் மாற்றுகளாக நூல்களிற் குறித்திருக்கின்றன. ஆனால், அற்ப புத்தியுடைய மூர்க்கரை நாம் பரிசுத்தவான்களாக்குவதற்கு (எந்த சாஸ்திரத்திலும்) மருந்து இல்லை. (11)

2-வது அதிகாரம்

கல்வி

(வெண்பா)

மணியருமை யோராரன் மதிப்பைக் குறைத்தால்
மணிக்குக் குறைவு வருமோ—அணிபொருள்யாப்
பாசிரியன் தான்வருந்த யார்மதியா னேனுமந்த
ஆசிரியற் கேதுகுறை யாம்.

(உரை) (எழுத்துஞ் சொல்லும் உணர்ந்ததன் பயனாக) அணியிலக்கணம், பொருளிலக்கணம், யாப்பிலக்கண (முதலிய ஐந்திலக்கணங்களையும் ஐயந்திரிபற வுணர்ந்து, நன்மாணாக்கர்க்கு நயமாகக் கற்பிக்க வல்ல பண்டிதனாகிய) நல்லாசிரியனை, எந்தச் செல்வன் அவமதித்து வருத்தினாலும் (அது அவனுடைய அறியாமையை விளக்குமேயன்றி) அந்த ஆசிரியன் திறமைக்கு ஒரு குறைவும் தராது. மாணிக்கத்தின் அருமை யறியாத வர்த்தகன், அதைக் குறைவாக மதித்ததனாலேயே அதற்குக் குறைவு வாராதல்லவா? (12)

(வெண்பா)

அணிபொருள்சொல் கற்றானை ஆதரியான் தானே
திணிபேதை யென்னத் தெரிக்கும்—கணிகொள்
மணிக்குமதி யில்லான் மதிப்பைக் குறைத்தால்
மணிக்குத்தாழ் வுண்டோ மதி.

(உரை) அணியிலக்கணம் பொருளிலக்கணம் உணர்ந்து, நன்றாய்ப் பேசும் சொல்லிலக்கணத்தால் மாணவர்க்குப் போதிக்கக் கற்ற பெரும் புலவனை, எந்தச் செல்வனாவது, ஆதரியாமல் ஏழையாய் வருந்தவிட்டிருந்தால், அது, அந்தப் பணக்காரனையே பலத்த பாமரனெனத் தெரிவிக்கும். மதிப்பேறின மாணிக்

கத்திற்கு, மதிப்பறியா வர்த்தகன் மதிப்பைக் குறைத்தால், அதற்குக் குறைவு வருமோ? நீ எண்ணிப் பார். (13)

(வெண்பா)

கள்ளன் கொடுபோகான் கல்விச்செல் வத்தையது
கொள்ளைகொள்ள இன்பங் கொடுக்குமே—அள்ளக்
குறையா தழியாது கூர்ந்ததுபெற் றோரைத்
தறையாளு வோனுமொவ்வான் சால்பு.

(உரை) கல்விச்செல்வத்தைக் கள்ளன் கொண்டு போக மாட்டான்; அது பொருட்செல்வத்தைப்போ லின்றி, என்றும் அழியாத பேரின்பத்தைக் கொடுக்கும்; அள்ளிக் கொடுக்கக் குறையாமல் வளரும்; என்றென்றும் அழியாது. இப்படிப்பட்ட கல்விச்செல்வர்களைச் சாதாரண பொருட்செல்வர்களாகிய அரசர்களும் பெருமையிற் சம மாகமாட்டார்கள். என்றால், அவர்களுக்குச் சமானர் இப் பூலோகத்தில் வேறு யார் இருக்கின்றார்கள்?

(வெண்பா)

உண்மைவித்து வான்களைநீ உல்லிங் கனஞ்செய்யேல்
எண்மையதன் ஞர்க்குன் இருநிதியம்—நண்ணுமதைக்
கண்டுன்பாற் சேரார் கரியையொரு தாமரைநூற்
கொண்டுகட்ட லாகுமோ கூறு.

(உரை) ஏட! உண்மைப் புலவர்களை நீ சந்தேகித்து அவமதிக்காதே! (உன் பணத்தைப் பார்த்து உன்னை அவர்கள் மதிப்பார்களென்று எண்ணதே!) உன் பணம் அவர்களுக்கு ஒரு சிறு துரும்புபோல் அற்பமானது. அதைக் கண்டவர்கள் தாமே உன்னைத் தேடி வந்து சேரமாட்டார்கள். மதம் பொழியும் யானையைத் தாமரை நூலாற் கட்டச் சாத்தியமாகுமா? நீ சொல்! (15)

(வெண்பா)

அயன்சினந்தால் அன்னத்தை அந்தா மரைமேல்
வியந்திருத்தா னன்றியதன் மேன்மைச்—சுயங்குணமாம்
நீரினின்றும் பால்பிரிக்கும் நேர்மைதனை மாற்றுவனோ
தேரினிது வித்வான் திறம்.

(உரை) பிரமனுக்கு அன்னத்தின்மேல் கோப மூண்டால், அழகிய தாமரைமேல் அதை வாழ்ந்திருக்கவொட்டான். அன்றி, அதன் இயற்கைக் குணமாகிய நீரிற் பாற் பிரிக்கும் அருங்குணத்தை அகற்ற அவனால் ஆகாது அல்லவா? ஆராயுங்கால், அரும் புலவன் தன்மையும் இதுவேயாகும். (16)

(வெண்பா)

ஆரமுந் தோளணியும் ஆண்பிள்ளை பூண்பதேன்?
சாரசந்த னத்தைத் தடவுவதேன்?—வாரிக்
குடுமியிற்பூச் சூடுவதேன்? கோலமவை யல்ல
நடுசபையில் வாக்கழகே நன்று.

(உரை) ஆண்பிள்ளைக்கு ஆரமும் மாலையும் எதற்கு தோளணியுங் காதணியுங் கையணியும் என்னத்திற்கு? மணமுள்ள சந்தனந் தடவுவதேன்? குடுமியைச் சீவிப் பூ முடிப்ப தெதற்காக? அவையெல்லாம் அழகல்ல; அழிந்துபோகும். (நடுச் சபையில் வாக்கழகே நல்லது; என்றும் அழியாப் பெருமை தருவது. ()

(வெண்பா)

கல்வியே பூணாகும் கல்வியே வைப்பாகும்
கல்வியே பேரின்பங் கற்பிக்கும்—கல்வியே
மன்னன் மதிப்பாம் மகதேவ னுங்குருவாம்
துன்னுசுற்ற மாருந் தொடர்ந்து.

(உரை) கல்வியே ஆபரணமாம். கல்வியே புதைத்து வைக்கும் பொருளாகும். கல்வியே பேரின்பங் காண்பிக்கும் (குருவாகும்.) கல்வியே பரதேச மன்னனுக்கு மதிப்புண்டாக்கும். கல்வியே பரமாத்மா. கல்வியே குலகுரு. கல்வியே நெருங்கித் தொடர்ந்து வரும் சுற்றம். (பணம் இப்படி அன்று; ஆகையால், படிப்பில்லான் விலங்கு போல்வான்.) (18)

(வெண்பா)

பொறுமையே சட்டை பொறாமை பகைவர்
வெறுமைமனத் தாயத்தார் வெந்தீ—மறுவிலா
நேசர் மருந்து நிலவுலகிற் பொல்லாத
நீச ரரவம் நிசம்.

(உரை) பொறுமையே கவசமாகும்; (ஆகையால், வேறு கவசம் வேண்டியதில்லை.) பொறாமையே பகைவர்; (ஆகையால், வேறு பகைவர் வேண்டியதில்லை.) தாயத்தாரே நெருப்பு; (ஆகையால், வேறு நெருப்பு வேண்டியதில்லை.) நேசர் நோயைப் போக்கும் மருந்து; (ஆகையால், வேறு மருந்து வேண்டியதில்லை.) துஷ்டர்கள் பாம்பு; (ஆகையால், வேறு பாம்பு வேண்டியதில்லை.) பொறுமையைக் கொள்ளவேண்டும். பொறாமையைத் தள்ளவேண்டும். தாயத்தாரிடத்தில் சாக்கிரதையாய் வாழவேண்டும். இஷ்டரோ டிணங்கவேண்டும். துஷ்டரோடு பிணங்கவேண்டும். இதுவே கற்றதனாலாய பயன்.) (19)

(வெண்பா)

உறவோர்க்குக் கண்ணோட்டம் ஊழியர்க்கி ரக்கம்
மறவோர்க்கு வன்மை வழங்கல்—அறவோர்க்கு
மெய்யன்பு பாராளும் வேந்தர்க் கனுசரணை
கைவல்ய மாகுங் கணக்கு.

(உரை) சுற்றத்தார்க்குத் தாக்ஷிணியம்; வேலையாட்களுக்கு இரக்கம்; துஷ்டர்களுக்கு வன்மை; நல்லவர்களுக்கு உள்ளன்பு. பூமியை யாளும் வேந்தர்களுக்கு ஒற்றுமை. இவைகள் கற்றவர்கள் கைகண்ட விஷயங்கள். (20)

(வெண்பா)

படித்தோர்க் கொழுங்கு பகைவர்க்கு வீரம்
முடித்தோர்க் கடக்கம் முறையாம்—துடித்தவிடைப்
பெண்களுக்குத் திட்டம் பெரிதுங்கை யாடுவார்
கண்களுக்கு மேல்பெற்றார் கண்.

(உரை) கற்றோர்க்கு நன்மை; பகைவர்க்கு வீரம்; முடிந்த ஞானிகளுக்கு அடக்கம்; உடுக்கையிடைப் பெண்களுக்குத் திட்டம்; இவைகளைக் கண்களுக்குமேற் கண்ணாகிய கல்விக்கண்ணைப் பெற்றவர்கள் முறைமையாகக் கையாடுவார்கள். (21)

(கலிவெண்பா)

உண்மையுரைப் பிக்கும் உயர்மதியை யுண்டாக்கும்
ஒண்மைதிகழ் மானத்தை ஓங்குவிக்கும்—எண்மை
மறத்தை யழிக்கும் மனத்தைக் கொழிக்கும்
புறத்தெங்குங் கீர்த்திபொலி விக்கும்—திறத்தபல
சொல்லியென் மேலோர் தொடர்புபோல் நன்மைசெய
வல்லதொன் றெங்குமிலை மற்று.

(உரை) பெரியார் நேசம் உண்மையே பேசுவிக்கும்; (மந்த மதியைப் போக்கி) உயர்ந்த மதியை உண்டாக்கும்; நல்ல பெருமையை வளர்க்கும்; தாழ்வான பாவ காரியங்களை நீக்கும்; மனத்தைச் சீராக்கும்; வெளியி லெங்கெங்கும் புகழை விளக்கும்; பல திறமான வார்த்தைகளைப் பேசி யென்னபலன்? அதுபோல,

நன்மை செய்யவல்ல வேறொரு பொருள் எவ் வுலகினும் இல்லை. (பெரியோர்-கற்றார்.) (22)

(வெண்பா)

உள்ள துரைக்கின்ற ஒண்கவியாற் பாவாணர்
எள்ளரும் மரணபவம் இன்றியே—விள்ளரிய
சத்தியமா ஞானியர்போல் தாவாத கீர்த்தியொடு
நித்தியமா வாழ்வார் நிசம்.

(உரை) உள்ளதுள்ளபடி யெடுத்துரைத்துக் கவிபாடுவதாற் புலவர், கேவலமான பிறப்பிறப்பில்லாமல், சொல்லற்கரிய உண்மை ஞானயோகியர்போல, கெடாத (கவிகளாகிய) புகழுடம் போடு என்றும் அழியாமல் பல்லூழி வாழ்வார்கள். இது முக்காலும் உண்மையாம். (23)

3-வது அதிகாரம்

வீரம்

(வெண்பா)

சிங்கம் பசித்தாலும் தீரவிளைத் தோய்ந்தாலும
மங்கியுடல் வாடி மடிந்தாலும்—பொங்குமத [லைத்
யானையையே கொல்லவெண்ணும் அன்றியுலர் வைக்கோ
தீனியெனத் தின்னுமோ சென்று.

(உரை) சிங்கம் பசித்தாலும், மிகவும் இளைத்துப் குன்றினாலும், உடல் மேனி யழிந்து வருந்தி இறந்தாலும், மதம் பொழியும் யானையையே கொன்று தின்ன நினைக்கும். அல்லாமல், உலர்ந்த வைக்கோலைத் தீனியென எண்ணிச் சென்று தின்னுமோ? (24)

(பஃறொடை வெண்பா)

சாரமிலா வெள்ளெலும்பைத் தான்கண்டு சந்தோஷம்
கூருநாய் அங்கதனால் கொண்டபசி தீராது
சேரநரி வாழ்ந்தாலும் சிங்கம் அதைவிட்டுத்
தூரவன மதனில் தூங்குமத யானைதனைக்
கோரநகத் தாலே கொல்லும் அதுபோல,
பார வறுமைபல பாய்ந்தாலும் மாந்தர்தந்
தாரதம்மி யப்படியே தக்கபலன் வேட்பதன்றி
ஆரவே றொன்றையெண் ணார்.

(உரை) நாய், பசையற்ற வெள்ளெலும்பைக் கண்டவுடனே சந்தோஷங் கொள்ளும்; அன்றி, அதனால் பசி தீராது. சிங்கம், தனக்கெதிரில் நரி வாழ்ந்தாலும் அதை விட்டுத் தூரத்திலுள்ள காட்டில் வாழும் யானையையே தன்னுடைய கூரிய நகத்தாற் கொல்லும். ஆகையால், பெரிய பல சங்கடம் நேரிட்டாலும் மனிதர்கள் தங்கள் தாரதாத்துக்குத் தக்க பலனையே விரும்புவார்கள். அன்றித் தகாத வேறொரு பொருளைக் கோரமாட்டார்கள். (25

(கலிவெண்பா)

தவளமிடு கின்றவனைக் காணுநாய் வாலைத்
துவள மிகவாட்டுந் துள்ளுந்—தவளநிறப்
பல்லைவயிற் றைக்காட்டும் பார்மேல் விழுமெழும்
எல்லையிலா ஏழ்மை இயற்றுமே—சொல்லரிய
யானைமதங் கொண்டதனால் யாரையும்பா ராமலே
மானமுற வீரமுடன் மாவேவாட்டி—தானளிக்கும்
பெருங்கவளந் தின்று பெருமையாய் வாழும்
இரும்புவியின் தன்மை இது.

(உரை) எச்சிற்கவளஞ் சிறிது தருபவனைக் காணுகின்ற நாய், தன் வாலைக் குழைத்து விரைவாய் ஆட்டும்; துள்ளிக் குதிக்கும்;

வெள்ளைப் பல்லை வெளியிற் காட்டும்; வயிற்றை ஒடுக்கும்; பூமிமேல் விழும்; எழுந்தோடும். இப்படி அநேக எழ்மையைச் செய்து இச் சகத்தில் இச்சகமாய் வாழும். சொல்லற்கரிய பெரிய யானை, தன் மதத்தால் யாரையுஞ் சட்டைசெய்யாமலே, சிறந்த வீரத்தோடு, மாவோட்டி அருமை பாராட்டிக் கொடுக்கின்ற பெருங் கவளந் தின்று பெருமையாய் வாழும். இப் புவியில் மாந்தரிலும் இத் தகையர் உளர். (26)

(வெண்பா)

பிறப்பிறப்புச் சேர்குடும்பப் பேராழி தன்னிற்
பிறந்தும் இறைவாப் பெரிய—திறைமுடையோன்
யாவனெனிற் கீர்த்தி எவனாற் குலமெல்லாம்
மேவுமவ னென்று விளம்பு.

(உரை) பிறப்பு இறப்பு என்னும் பெருங் காற்றிற் சுழலும் சமுசார சக்கரத்தில் (தோன்றினர் அநேகர்) அப்படித் தோன்றி யும் அழியாத பெருந்தன்மை யுடையான் எவனென்னில், எவனாற் குலமடங்கலும் கீர்த்தி பெற்று விளங்குமோ அவனே அப்படிப் பிறந்தவனென்று சொல். (27)

(வெண்பா)

பூவைப்போல் வல்ல புருஷன் தனக்கெவரும்
ஆவலாய்ச் சென்னியணி யாக்கலொன்று—தாவிலா
மாவனத்தி லேயிருந்து மட்கலொன்று வேறுவித
மாவதில்லை ஆவதில்லை யாம்.

(உரை) வல்லவனுக்கு, மணமுள்ள மலரைப்போல, எல்லா ரும் சிரசா வகிப்பது ஒன்று. அன்றி, அரும் பெருங் காட்டிலே மட்குதல் ஒன்று. இவ் விரண்டி லொன்றன்றி வேறு வழி யில்லை. (28)

(வெண்பா)

குருமுதலாம் ஐந்தாறு கோள்க ளிருந்தும்
கிருகணத்தில் ராகுபெருங் கீர்த்தி—மருவுதற்குச்
சூரியனை யேதான் தொடர்ந்து பிடிக்கின்ற
காரியத்தைத் தேருங்கள் கண்டு.

(உரை) குருமுதலாகிய ஐந்தாறு கிரகங்க ளிருந்தும், அவைகளி லொன்றைப் பற்றாமல், கிரகணகாலத்தில் கீர்த்தியை விரும்பின இராகு, தேசோமயனாகிய சூரியனையே பிடிக்கிறான். இதை ஆராய்ந்து பாருங்கள். (29)

பஃறொடை வெண்பா

சேடன் படத்தால் செகமெலாந் தாங்குகின்றான்
சேடனைத் தாங்கித் திகழ்கின்றான் கூர்மனுந்தான்
மூடு பிரளயத்தில் முன்வரா கன்தனக்கோர்
ஓடு திகழ் கூர்மன் ஒடுங்குவான் ஆகையினால்
பீடுபெறு மேலோர் பெருந்தகைமைக் கெந்நாளுந்
தேடுமள வில்லையெனத் தேர்.

(உரை) ஆதிசேஷன் தனது படங்களால் பதினான்கு உலகங்களையுந் தாங்குகின்றான். அவனை ஆதிகூர்ம மூர்த்தி, தமது முதுகில் சுமக்கின்றான். பிரளய காலத்தில் அப்படிப்பட்ட ஆதிகூர்மன், ஆதி வராகனுக்கு அடங்குகின்றான். ஆகையால், பெருமையிற் சிறந்த ஞானிகளின் சிறப்புக்கு எப்போதும் அளவில்லை என்று தெரிந்துகொள். (30)

(வெண்பா)

தேவேந் திரன்குலிசத் தீயால்வே மைநாகன்
தீர்வா இமவானுந் தந்தையைவிட்—டோவாது

வாழ ஒளித்தான்தண் வாரி தியில் மற்றிதுவும்
சூழத் தகுவதோ சொல்.

(உரை) இமாசல குமாரனுகிய மைநாகனுக்குத் தேவேந்திரனுடைய வச்சிராயுதக் கொடு நெருப்பால் தானுந் தந்தையோடு சாவதே சரியன்றி, நெருப்பில் வேகுந் தந்தையை விட்டுத் தான் மட்டும் கெடாமல் வாழும்படி சமுத்திரத்தில் ஒளித்துக்கொண்டது தகுதியான யோசனையா? நீ சொல்வாயாக. (31)

(வெண்பா)

சூரியகாந் தக்கல்லுஞ் சூரியவெப் பந்தன்மேற்
சேரின் எரியுந் திறமதனுல்—பாரில்
ஒளியார் பிறர்செய் உபத்திரவம் ஆற்ற
ஒளியார் பொறுப்பார் உயர்ந்து.

(உரை) சூரியகாந்தக்கல் அசேதனமானுலும் சூரிய வெப்பம் தன்மேற் பட்டால் எரிந்து விழுந்தன்மையால், பூலோகத்தில் கீர்த்தியுள்ளவர்கள் பிறர் செய்யும் வேதனையைச் சகிக்கப் பின்னிடையார்கள்; மேன்மையுடன் பொறுத்துக்கொள்வார்கள். (32)

(வெண்பா)

சிங்கஞ் சிறிதேனுஞ் சிந்துரமேற் பாய்வதற்குப்
பங்கமுறு தோடுகின்ற பான்மைபோல்—இங்குப்
பலமுளார் அஞ்சார் பராக்கிரமத் திற்குக்
குலவுவய தில்லையெனக் கூறு.

(உரை) சிங்கஞ் சிறியதானுலும் பெரிய மதயானைமேற் பாய்வதற்கு, அஞ்சாமல் ஓடுந் தன்மைபோல, இவ் வுலகில் சௌர்ய பலமுள்ளவர்கள் எதற்கும் அஞ்சார். வல்லமைக்கு வயது முதலானவைகள் இல்லை யென்று சொல்வாயாக. (33)

4-வது அதிகாரம்

பொருள்

கலிவெண்பா

சாதி யிழிந்தென்ன சற்குணந் தாழ்ந்தென்ன
ஓது மொழுக்கம் ஒழிந்தென்ன—தீதில்
குடிமடிந் தாலென்ன கொண்டதொரு வீரம்
முடிந்தழிந் தாலென்ன மூவா—நெடுஞ்செல்வம்
பெற்றிருந்தாற போதும் பெறுவிட்டால் மேற்சொன்ன
சற்குணமெ லாமிருந்தும் தாழ்வுண்டாம்—புற்குமவை
ஒவ்வாப் புகழான் உலகவழக் கென்றென்றும்
இவ்வா றிருக்கும் இயல்பு.

(உரை) *சாதி பாதாளத்தில் ஆழ்ந்தாலென்ன? அதைக்காட்டிலும் சற்குணந் தாழ்ந்தா லென்ன? ஒழுக்கம் அடியோடு ஒழிந்தா லென்ன? குற்றமற்ற வமிசம் அழிந்தா லென்ன? உயிராகக் கொள்ளும் வீரம் கழிந்தாலென்ன? மிகப் பெரிய செல்வம் பெற்றால் அதுவே போதும் (அதனால் வாழ்வு வரும்). அது பெறுவிட்டால், மேற்சொன்ன சுகுணங்களெல்லா மிருந்தும் தாழ்வு வரும். அவைகள் புகழாற் புற்குஞ் சமான மாகமாட்டா. (இஃது இவ் வுலக இயற்கை வழக்கு).* (34)

(பஃறொடை வெண்பா)

உலகிற் பணமுள்ளான் ஒங்குகுல முள்ளான்
அலகில் புலமையுள்ளான ஆனகலை ஞான
நிலவியுள்ளான் நீதி நெறியுள்ளான் சங்கப்
புலமையுள்ளான் பேரழகு பூண்டுள்ளான் என்று
பலராற் புகழப் படுவான் பணத்தான்
பல்குணத்தான் என்பதனைப் பார்.

(உரை) உலகத்தில் பணமுள்ளவனே "குலவிசிட்டன்; பெரும் புலவன்; கலைஞானி; நீதிமான்; சபாபதி; அழகன்" என்று பலரால் புகழப்படுவான். பணம் ஒன்றிருந்தால் மேற்சொன்ன குணம் பல இல்லாவிடினும் இருப்பவனாக எண்ணுவார்கள். இதை நீ எண்ணிப் பார். (35)

(கலிவெண்பா)

மன்னன் மதியில்லா மந்திரியால் மாஞானி
துன்னுசங்கத் தாலே சுதன்செல்வந்—தன்னாலோர்
வேதியன் வேத மறப்பால் விளங்குகுலம்
தீதுசெறி மைந்தனால் சீரொழுக்கம்—நீதியிலாத்
தீநட்பால் நாணம் தியங்குமது பானத்தால்
ஆனபயிர் மேற்பார்வை யற்றதனால்—தூநட்பு
தேசாந் தரவாழ்க்கை செய்வதால் மெய்க்காதல்
மாசாந்த மற்ற மனமதனால்—தேசார்
பெருஞ்செல்வம் நீதியில்லாப் பேதமையால் நீர்மை
சுருங்குமென்று நீயறிந்து சொல்.

(உரை) மதியற்ற மந்திரியால் அரசனும், துர்ச்சங்கத்தால் சிறந்த ஞானியும், செல்வங் கொடுப்பதால் மைந்தனும், வேத பாராயண மறப்பால் பிராமணனும், கெட்ட பிள்ளையால் நல்ல குலமும், ஒழுங்கற்ற கெட்ட சகவாசத்தால் சிறந்த ஒழுக்கமும், மயங்கு மதுபானத்தால் நாணமும், மேற்பார்வை யற்றதனால் இட்ட பயிரும், தேசாந்தர வாழ்க்கை செய்வதனால் சிநேகமும், பொறுமையின்மையால் உண்மைக் காதலும், நீதி யில்லாமையால் பெருஞ் செல்வமும் நிலையழியும். (36)

(கலிவெண்பா)

பணத்தழிவுக் கோரருஞ்சற் பாத்திர தானம்
கணக்கின்றித் தானுகர்தல் காணு— இணக்கமற்ற
கள்ளன் எடுத்தலென்று காசினியிற் கண்டவழி
உள்ளபடி மூன்று உணர்ந்தெவருங்—கொள்ளுவதால்
முன்னிரண்டிற் செல்லவிடான் மூன்றும் வழியதனில்
அன்ன திழப்பான் அயர்ந்து.

(உரை) பொருளழிவிற்கு நல்வழியில் வழங்கல், கணக்கில்லாமல் தானனுபவித்தல், மறைந்து வாழுந் திருடன் அபகரித்தல் என்று உலகி லெவருங் கண்டுகொண்ட வழி மூன்று. ஆகையால், மயங்கி முன்னிரண்டு வழிகளிற் செலவிடாதவன் மூன்றும் வழியில் அதை இழந்துவிடுவான். (37)

பஃறொடை வெண்பா

சாணை கடைமணியுஞ் சத்திரந்தேய் கைக்கழுந்து
பேணுமதி சூரனும் பீடார் மதம்பொழிந்து
மாணுமுடல் வாடுகரு வாரணமுங் கார்த்திகையிற்
காணுமணல் மேடுதிகழ் காறும் பூரணையில்
வாணிலவும் நல்வழியில் வாய்ந்ததரு மந்தன்னில்
நாணுதலில் செல்வனும் நன்று.

(உரை) சாணைக்கல்லிற் கடைந்த மணியும், சத்திராயுதந் தேய்த்த கைத்தழும்பேறின வீரனும், சிறந்த மததாரை பொழிந்ததனால் பெரிய சரீரம் வாடின காரானையும், கார்த்திகை மாதத்தில் மணல்மேடு செறிந்த காட்டாறும், பூரணையில் வெண்ணிலாவும், நல்வழியிற் செலவிட்டுச் சிறந்த பிரபுவும் நன்றாய் விளங்குவார்கள். (38)

(வெண்பா)

நாழி யரிசெனினும் நல்குரவின் மேன்மையால்
ஆழி யெனக்கொண்ட ஆணமகன்தான்—வாழிமிகு
செல்வனு னக்கால் செகந்துரும்பா எண்ணுமெனில்
ஒல்லுந்தாழ் வேதுயர்வே து.

(குறள்)

சமயத்திற் கேற்றபடி தாழ்வும் உயர்வும்
அமையும் பொருள்களுக்கெல் லாம்.

(குறள்)

தாழ்ந்த துயரும் உயர்ந்தது தாழுமெனில்
சூழ்ந்துபொருள் கொள்க துணிந்து.

(உரை) நாழிதானிய மாளுலும் வறுமையின் விசேஷத்தால், அதை ஆழிபோற் பெரிதாக மதித்த புருடனொருவன், பிறகு செல்வனுனல் பூலோகத்தையே துரும்பென மதிப்பான். என்றூல், உயர்வேது? தாழ்வேது? சமயம்போற் பொருள்கள் உயர்வென்றும் தாழ்வென்றும் சொல்லப்படுகின்றன. ஒருகால் தாழ்ந்தது மற்றொருகால் உயரும்; அதுவே மறுகால் தாழும். (ஆகையால், ஆராய்ந்து பொருள்களைக் கொள்ளக்கடவர்.)

இங்கு நாழி யென்பது சிற்றளவு. மூலத்தில் 'பிடி' என்றிருக்கின்றது; ஒரு படியென்று கொள்ளற்க. (39)

(வெண்பா)

காசினியாங் காராம் பசுப்பால் கறப்பதெனின்
ஆசிலர் வேந்தனே ஆன்கன்றை—நேசமுடன்
உண்பிப் பதுபோல் உலகளிக்க கற்பகம்போல்
மண்மார் துனக்களிப்பாள் வாழ்வு.

(உரை) பூமியென்னுங் காமதேனுவின் பாலாகிய செல்வத்தை நீ கறக்கவேண்டினால், ஓ அரசனே! பசு தன் கன்றைப் போஷிப்பதுபோலக் குடிமக்களைக் காப்பாற்றக்கடவாய். அப்படி நீ காப்பாற்றினால், மண்மகள் கற்பகவிருக்ஷம்போல உனக்குச் சகல வாழ்வையுந் தருவாள். (40)

(கலிவெண்பா)

சில்லிடத்து மன்னீதி சீராருஞ் சத்தியமாய்ச்
சில்லிடத்த சத்தியம் சேர்ந்ததாய்ச்—சில்லிடத்தில்
காதுக் கினிதாய்க் கடினமாய்ச் சில்லிடத்தில்
ஓதுநிஷ் டூரமாய் ஓரிடத்தில்—தீதில்
கருணையாய் ஓரிடத்தில் காதல் பொருள்மேல்
மருவுவதாய் ஓரிடத்தில் மற்றும்—ஒருபால்
பொருட்செலவு செய்வதாய்ப் பூண்டொருபால் செய்வித்
திருப்பதாய் ஓரிடத்தில் செல்வம்—பெருக்குவதாய்ப்
பற்பலநா லாறுசேர் பாலாறு மாறுபோல்
நிற்பதாம் என்றுணர்க நீ.

(உரை) அரசநீதி சிலவிடத்தில் சத்தியமாய், சிலவிடத்தில் அசத்தியமாய், சிலவிடத்தில் செவிக்கினிமையாய், சிலவிடத்தில் கடினமாய், சிலவிடத்தில் நிஷ்டூரமாய், ஓரிடத்தில் கிருபையாய், ஓரிடத்தில் பொருளை விரும்புவதாய், ஓரிடத்தில் பொருட்செலவு செய்வதாய், ஓரிடத்தில் பொருட்செலவு செய்விப்பதாய், ஓரிடத்தில் பொருள் சேகரிப்பதாய், பற்பல இடத்திலிருந்து நாலாறு பாய்வதால் ஒரு பாலாறுவதுபோல விளங்கும் என்று நீ அறியக்கடவாய்.

தெலுங்கில் பாலாறு என்பது இல்லையாயினும் ஆற்றுக்கு நீர் வரவுஞ் செலவு மிருப்பதால் உவமானமாகக் கொள்க. (41)

(வெண்பா)

அருந்தண்டம் நற்கீர்த்தி அந்தணரைக் காத்தல்
பெருந்தானம் போகம் பிரியம்—மருவுமொரு
நட்பா தரவாறு நற்குணமில் லாவரசன்
கட்சேவை செய்தென்ன காண்.

(உரை) பொல்லாரைத் தண்டித்தல், நல்ல புகழ், அந்தணரைக் காத்தல், சற்பாத்திர தானம், சுகானுபவம், பிரிய நண்பரைக் காத்தல் ஆகிய ஆறு நற்குணம் இல்லா அரச சேவையால் இலாபம் இல்லை. (42)

(வெண்பா)

கிட்டத்தி லுள்ள கிணற்றின் முகந்தாலும்
எட்டிக் கடலில் எடுத்தாலும்—ஒட்டுநீர்
ஒன்றேயா மேருவினும் ஊழின் படியன்றி
இன்றேயாம் பொன்வருவாய் எண்.

(உரை) பிரமதேவன் எழுதினபடியன்றிப் பொன்மலையாகிய மேருவிற்சென் றெடுத்தாலும் அதிகங் கிடைக்காது. அதன்படி அதிகமேனும் குறைவேனும் தூரத்தி லிருந்தாலும் கிடைக்கும். ஆகையால், பணக்காரரிடத்தில் ஏழ்மையைக் காட்டி இரப்பதிற் பயனில்லை). குடமெடுத்துக் கிட்டத்திலுள்ள கிணற்றில் முகந்தாலும் தூரத்திலுள்ள கடலில் முகந்தாலும் அது கொள்ளுநீர் ஒன்றே யாகும்.

(வி-ரை) "ஆழ வமுக்கி முகக்கினும் ஆழ்கடனீர்,"

என்னும் அவ்வை நீதியும்,

"பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம."

என்னும் திருக்குறள் நீதியும் இங்கே கவனிக்கற்பாலன. (43)

5-வது அதிகாரம்

தீயோர்

(வெண்பா)

காரண மில்லாக் கலகம் தயையின்மை
சீரணவு நல்லோர்பாற் பேர்பகைமை—ஏரணவும்
சுற்றம் வெறுத்தல் துயர்சேர் பிறனுடைமை
பற்றிவை தீயோர்தம் பண்பு.

(உரை) காரண மில்லாமற் கலகஞ் செய்தலும், தயையில்லாமையும், சிறந்த நற்குணமுடைய பெரியோரைப் பகைத்தலும், சுற்றத்தாரை வெறுத்தலும், துயரங் கொடுக்கக்கூடிய பிறன்மனைப் புகுதலும் ஆகிய இவைகளெல்லாம் துஷ்டர்களுடைய குணங்களாம். (44)

(வெண்பா)

அரவின் தலையில் அருமணியுண் டேனும்
விரவும் பயத்தால் விலக்க—விரைகுவபோல்
தீயவர்பாற் கல்வி சிறந்தாலும் மற்றவரை
நீயகன்று தூரத்தில் நில்.

(உரை) பாம்பின் தலையில் மாணிக்கம் இருந்தாலும் அதைக் கண்டவுடன் பயந்து அப்புறப்படுத்த அவசரப்படுவார்கள். (அதுபோல) துஷ்டரிடத்தில் கல்வி மேன்மை யிருந்தாலும் அவரை விட்டு அப்பாலே போ. (45)

(வெண்பா)

மானியை மந்தனென்றும் மாதவனை டம்பனென்றும்
ஆன பிறப்பொழுக்கம் ஆதரிப்—போனை
கருணையிலான் என்றுமின்சொல் காட்டுவோன் தன்னைத்
திருணனென்றும் ஏசுவர்தீ யார்.

(உரை) மானியை மந்தபுத்தி யுடையவனென்றும், மதவசீலனை டம்பாசாரி யென்றும், உயர்வான பிறப்பாசாரத்தைப் பின்பற்றுவோனை இரக்கமில்லாதவன் என்றும், இனிமையாகப் பேசுபவனை அற்பனென்றும் (இன்னும் பலவாறு) துஷ்டர்கள் நிந்திப்பார்கள். (ஆகையால், அவர்களுக்கது இயற்கை.) ()

(கலிவெண்பா)

பேராசை தீது பிசினக் குணத்தாலே
தீராத பாவஞ் செறியுமே—நேரான
உண்மை யிருந்தால் உயர்தவமேன் தூயமனத்
தன்மையிருந் தாலேன் தலந்தொழுதல்—ஒண்மைமிகு
நன்மை யிருந்தால் நலம்பெறலாம் நல்லபெருந்
தன்மையிருந் தாலழகேன் தக்கவித்தை—வன்மை
இருந்தால் தனமேன் இழிந்தவப கீர்த்தி
இருந்தால் இறப்பேன் இயம்பு.

(உரை) பேராசை பொல்லாது; (அஃதிருந்தால் வேறொரு கெட்டகுணம் வேண்டியதில்லை). பிசினத் தன்மையால் தீராத பாவம் சேரும். உண்மை பேசினால் வேறு செய்தவம் வேண்டியதில்லை. பரிசுத்தமான சாந்தமனம் இருந்தால் தீர்த்த யாத்திரை செய்ய வேண்டியதில்லை. ஒழுங்கான நல்ல குணம் இருந்தால் எடுத்த காரிய முடிப்பதற்கு வேறொருவருடைய உதவி வேண்டியதில்லை). பலன் கிடைக்கும் பெருந்தன்மை யிருந்தால் அழகு

வேண்டியதில்லை. தகுந்த கல்வி ஞானம் இருந்தால் வேறு தனம் வேண்டியதில்லை. தாழ்வான அபகீர்த்தி இருந்தால் வேறு சாவு, வேண்டுவதில்லை. நீ சொல்வாயாக. (47)

(கலிவெண்பா)

பகனிலா மங்கைப் பருவப்பெண் கல்விச்
சுகமிலா ஆணழகன் தோன்றுஞ்—சகமூலாம்
பொன்னாசை மன்னன் பொருந்துவறு மைக்குணவான்
மன்னுசெல்வன் தன்பால் மருவுதுட்டன்—பொன்னிவளர்
தாமரை யில்லாத் தடாகம் இவரெழுவர்
நாமனை நையவிருப் பார்.

(உரை) பகலில் ஒளியிழந்த சந்திரனும், மங்கைப்பருவம் அடைந்தும் கலியாணம் ஆகாத பெண்ணும், கல்விச்சுகம் தெரியாத ஆண் அழகனும், உலகடங்கலும் கைப்பற்றவேண்டுமென்னும் பொன்னாசையுள்ள அரசனும், நித்தியதரித்திரனாகிய உத்தமனும், பணக்காரனிடத்திற் சேர்ந்த துஷ்டனும், இலக்குமி வாழும் தாமரை யில்லாக் குளமும், ஆகிய இந்த ஏழுபேரும் நாம் மனம் வருந்த இருப்பவர்கள் (என்பது என்னெண்ணம்.) (48)

(வெண்பா)

அதிகோபங் கொள்ளும் அரசர் இடத்தில்
மதியோன் எவனும் மருவான்—விதிசேர்
மகஞ்செய்வோன் தன்னையங்கி வாட்டத் தொடங்கின்
முகங்கால் தெரியாது முன்பு.

(உரை) அதிக கோபங் கொள்ளும் அரசரிடத்தில், (விரும்பிப்) புத்திமான் எவனும் பொருந்தமாட்டான். விதிப்படி யாகஞ் செய்பவனை நெருப்பு எரிக்கத்தொடங்கின் அதற்கு அவனுடைய முகங்கால் தெரியாமல் வாட்டும். (49)

(கலிவெண்பா)

பேசா திருந்தால் பெருமூமை யென்று நன்றாய்ப்
பேசினால் வாயாடிப் பேதையென்றும்—ஆசையுடன்
ஒட்டியிருந் தாலச்சம் உட்பயமில் லானென்றும்
எட்டியிருந் தாலெதற்கும் இல்லாத—மட்டியென்றும்
நெஞ்சம் பொறுத்தால் நிலைத்த மூடனென்றும்
கொஞ்சம்பொ றானேல் குலவீனன்—வஞ்சனென்றும்
பேரார் துரைகளெல்லாம் பேசுவர்தஞ் சேவகனை
ஆராயுங் காலவர்பால் ஆராலும்—சீராகச்
சேவித்த லாகா சிறந்ததவ மாதவர்க்கும்
பாவிக்க லாகாதாம் பண்பு.

(உரை) பேசாதிருந்தால் ஊமை யென்றும், நன்றாய்ப் பேசினால் வாயாடி மூடனென்றும், ஆசையோடு அருகி லிருந்தால் அச்சம் பயம் அற்றவ னென்றும், தூரத்தி லிருந்தால் எதற்கும் உதவாத மட்டி யென்றும், மனம் பொறுத்திருந்தால் மூடனென்றும், கொஞ்சம் அவசரப்பட்டால் இழிகுலத்து வஞ்சகன் என்றும், பெரிய துரைகளெல்லாம் தமது சேவகனைப் பேசி ஏசுவார்கள். ஆகையால், அவர்களிடத்தில் சேவிக்க ஆராலும் ஆகாது. சிறந்த முனிவர்க்கும் அவர்களை இன்னதென் றறிந்து நடக்க முடியாது. (50)

(நேரிசை வெண்பா)

துஷ்டரைச் சேர்ந்து சுவேச்சையாய் வாழ்ந்துகுணச்
சிஷ்டரை நீக்கிச் சிறப்பாக்கிக்—கஷ்டமுடன்
இத்தனைநாள் தானுகர்ந்த இல்லா மையைமறந்த
மத்தரையார் சேர்வார் மதித்து.

(உரை) துஷ்டர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு, தம்மிச்சை போல் சிறப்பாக வாழ்ந்து, சற்குண சாதுக்களைச் சேர்க்காமல் நீக்கி, இதுவரையில் தாங்கள் கஷ்டத்தோடு அநுபவித்த தரித்திரத்தை மறந்த மூடர்களை மதித்து யார் சேர்வார்கள்? அப்படிச் சேர்ந்தாலும் சுகம் உண்டாகாது. (51)

(வெண்பா)

காலை நிழல்போலக் கயவர் செயுநட்புச்
சாலமிக நீண்டழியுஞ் சான்ரூர்தம்—சீலமுள
நட்புச் சிறிதெனினும் நன்மாலை நீழல்போல்
திட்பமுடன் வளருஞ் சேர்ந்து.

(உரை) காலையில் சூரியன் நிழல்போல, மூடர் செய்யு நட்பு மிகவும் நீண்டிருந்தும் குறைந் தழியும். பெரியோருடைய அரிய நட்பு முதலிற் சிறிதெனினும் சாயங்காலத்தில் சூரியன் நிழல்போலப் பலம் பெற்று வளரும். (52)

(வெண்பா)

புல்லுண்மா னுக்கும் புனலுண்மீ னுக்குநன்செய்
நெல்லுண்ணு நல்ல நிறைகுணற்கும்—பல்லுண்
புலியுஞ் சிரற்புள்ளும் பூரியரும் கொன்னே
வலிய பகையாகு வார்.

(உரை) பிறர்க்குத் துன்பஞ் செய்யாமலே புல்லைத் தின்னும் மானுக்கும், நல்ல ஜலத்தைக் குடித்துப் பிழைக்கும் மீனுக்கும், நன்செய்ப் பயிராகிய நெல்லரிசிச் சோறுண்டு சாந்த நிறைந்து வாழும் நற்குணவானுக்கும், பல்லால் கொடுமை புரியும் புலியும், சிச்சிலிக் குருவியும், துஷ்டர்களும் முறையே யாதொரு காரணமும் இல்லாமற் பெரும் பகையாவார்கள். (53)

6-வது அதிகாரம்

நல்லார்

(கலிவெண்பா)

நன்னட்பி லாசையு நாட்டம் பிறர்குணத்தில்
துன்னலுங் கல்விநசை தோய்தலும்—உன்னுங்
குருவுக் கடக்கமும் கோதிலாக் கற்பு
மருவுமனை யாளிடத்தில் வாழ்வும்—வெருவும்
பழிக்கஞ்சு மாண்பும் பரமற் கன்பு
கொழிக்குந் திறனுங் கொடிய—வழிச்செல்லும்
தீயார்தங் கேண்மையினிற் றீர்தலும் ஆயகுண
மேயார்க்கு வந்தனஞ்செய் வேம்.

(உரை) சற்சன சகவாசத்திற் பிரியமும், பிறருடைய குணத்தில் இச்சையும், கல்வியாசை பொருந்துதலும், குருவுக்கு அடங்கி நடத்தலும், குற்றமற்ற கற்புடைய மனைவியோடு வாழ்தலும், பெரியோர் அஞ்சும் பழிக்குப் பயப்படும் பெருந்தன்மையும், ஈசுவரனிடத்திற் பக்தியும், துன்மார்க்கர் சகவாசத்தை விட்டு நீங்குதலும் ஆகிய அருங்குணங்களை உடையார்க்கு நாம் வந்தனஞ் செய்யக் கடவோம். (54)

(கலிவெண்பா)

ஆபத்தில் தைரியமும் ஆனபெருஞ் செல்வத்தில்
கோபமிலாப் பெருமை கொள்ளலுமே—கோபித்
தவையில் விளங்கி அலங்கார வார்த்தை
சுவையாகப் பேசுதலும் தூய—நவைதீர்
கீர்த்திப் பிரியமும் கேடில் பெரும்போரில்
ஆர்த்தியுடன் வீரங்காட் டாண்மையும்—சீர்த்திமிகு

வேத கலாவிளக்க மேவுதலும் இவ்வுலகில்
கோதில் மகான்கள் குணம்.

(உரை) ஆபத்து வந்த காலத்தில் தைரியமாயிருத்தலும், பெருஞ் செல்வம் பெற்றபோது கோபத்தை யடக்கிப் பொறுமை யோ டிருத்தலும், ஒற்றுமையோடு சபையிற் பொருந்தி இனிமையாக அலங்கார வார்த்தை பேசுதலும், பரிசுத்தமான குற்றமற்ற புகழிற் பிரியமும், கெடாத பெரிய யுத்தத்தில் மனப் பூர்வமாய் வீரத்தன்மையைக் காட்டும் ஆண்தன்மையும், புகழோடு கூடிய வேதசாஸ்திர விளக்கம் பெற்றிருத்தலும் ஆகிய இவைகளெல்லாம் சாது லக்ஷணங்களாம். (55)

(கலிவெண்பா)

பாரில் மகான்கள் பணமில்லாக் காரணத்தால்
ஆரும் நகையில்லா ரானும்—நேரும்
செயற்கையலங் காரமிது செல்வமென வெண்ணார்
இயற்கையலங் காரமவர்க் கெய்தும்—உயர்ச்சிகேள்
செங்கைக்குத் தானம் சிறந்த அலங்காரம்
பொங்குதலைக் காசான் புனைமலர்த்தாள்—பங்கமின்றிச்
சேவித்த லன்னார் செயிர்தீர் முகத்தினுக்கு
நாவிற் பயிலுண்மை நற்றோட்குத்—தாவில்
பராக்கிரமங் தாங்குதலப் பண்புடையார் தங்கள்
நிராசை மயமாய் நிறைந்து—விராவுகின்ற
நெஞ்சந் தனக்கென்று நிஷ்களங்க மாயிருத்தல்
அஞ்செவிக்குக் கேள்வி யணி.

(உரை) உலகத்தில் கல்வி யொழுக்க நிறைந்த பெரியோர்கள் பணத்தை மதித்துப் பெருத காரணத்தால், நகைகள் பூண்டிருக்கமாட்டார்கள். ஆயினும், இயற்கையழகு, அவர்க்குப் பொருந்தியிருக்கும் செய்தி சொல்லுகிறேன் கேள்! செயற்கை யழகாகிய நகையை அவர்கள் ஒரு பொருளா மதிக்கமாட்டார்கள். அவர்களுடைய கைகளுக்குத் தானமே சிறந்த அலங்காரம். அவர்களுடைய தலைக்குக் குருபாத கமலங்களைக் குறைவின்றிச் சேவித்தலே அழகாகும். அவர்களுடைய குற்றமற்ற முகத்தினுக்கு, நாவிற் பயிலும் உண்மை வாசகமே உத்தமாலங்காரம். அவர்களுடைய வலிய தோளுக்குப் பராக்கிரமமே அழகாகும். அந் நல்லாருடைய ஆசையற்ற நிறை மனதிற்கு நிஷ்களங்கமே அலங்காரம் ஆகும். அவர்களுடைய காதுக்குக் கேள்வியே அழகாகும். (56)

(கலிவெண்பா)

மன்னுயிரைக் கொல்லாமல் வாய்மையே பேசிபிறர்
பொன்னிடத்தில் இச்சையற்றுப் போற்றுகுரு—தன்னி
பத்தி யதிகரித்துப் பல்லுயிர்க்கும் அன்புசெய்து [டத்தில்
சத்தியநு சாரமாய்த் தானதர்மம்—புத்தியுடன்
செய்துபிறன் தாரஞ்சல் தீவினையா மென்றகற்றிப்
பொய்திகழ்பே ராசைதனைப் போக்கியுயிர்—உய்தலே
மேன்மைபெறு விக்குமென்று மெய்ந்நூற் களினுள்ள
பான்மை யறிக பரிந்து.

(உரை) எவ் வுயிரையுங் கொல்லாமை மேற்கொண்டு, உண்மையே பேசி, பிறர் செல்வத்தில் இச்சையற்று, யாவரும் தொழத்தகும் குருவினிடத்தில் பத்தி மிகுந்து, எல்லா வுயிர்க்கும் இரங்கி, சத்திக்குத் தக்கபடி தானதருமஞ் செய்து, பிறன்மனைப் புகுதல் பாவமென விலக்கி, மோச காரணமான பேராசையை யொழித்து உயிர் வாழ்தலே சிறப்பைத் தருமென்று உண்மை நூல்களிற் கூறியுள்ள விஷயத்தைப் பிரியத்தோடு தெரிந்து கொள்ளக்கடவீர்கள். (57)

(வெண்பா)

தக்கோர் மனமலர்போல் சம்பத்தில் மெல்லியதாம்
ஒக்க விபத்துவரின் ஒங்குமலைப்—பக்கத்தில்
கற்குண்டு போலக் கடினமாம் அன்னோர்கள்
நிற்குநிலை யீதறிக நீ.

(உரை) பெரியோர் மனம், சம்பத்து வந்த காலத்தில் பூப்போல் மிருதுவாயிருக்கும். ஆபத்து வந்தால் மலை யடிவாரத்திற் கற்குண்டுபோலக் கடினமாயிருக்கும். அவர்கள் நிற்கும் இந்நிலையை நீ முன்னிலையில் அறிந்து அதன்படி நடக்கக்கடவாய். ()

(கலிவெண்பா)

ஞாயத் தொழில்செய்தல் நல்லவுயிர்க் காபத்துத்
தோயினுஞ் செய்யாத் தொழிலியற்றற்—கேயுமனங்
கொள்ளா திருத்தல் கொடியோரை வேண்டாமை
தள்ளரிய தோழனையும் தான்வேண்டி—உள்ளமுவந்
தெள்ளள வேனு மிரவாமை என்றென்றும்
விள்ளரு மாபத்து மேவிடினும்—எள்ளவிலா
ஆண்மை குறையாமை ஆன்றோர்க் கநுகூலம்
கேண்மையுடன் செய்து கிளர்ந்திடுதல்—மாண்புளவிந்
நற்குணங்க ளெல்லாமும் நல்லோர்க் கியற்கையாம்
மற்றொருவ ரான்வருவ தன்று.

(உரை) நியாயமான தொழில் செய்து பிழைத்தல், உயிர்க்கு முடிவு வருவதானாலும் செய்யத் தகாத தொழிலைச் செய்வதற்கு மனம் பொருமை, துஷ்டர்களை வணங்கி வேண்டாமை, உயிர்த் தோழனானாலும் அவனிடத்தில் இரவாமை, ஆபத்துக் காலத்தில் மனஞ் சோராமல் துணிவு கொள்ளுதல், பெரியோர்க் கநுகூலமாய் நடத்தல் ஆகிய இந்த நற்குணங்களெல்லாம் நல்லோர்க்கு இயற்கையாகவே இருக்கும். வேறொருவரால் வருவதன்று. (59)

(கலிவெண்பா)

பிறரறியாத் தானம் பிரியமாய்ச் செய்தல்
பிறர்செய் யுதவிப் பெருமை—பிறரறியப்
பேசுதல் தான்செய் பெருநன்றி பேசாமை
மாசுதிக ழப்பிறரை வாய்மதத்தால்—ஏசாமை
செல்வம் வருங்கால் செருக்கின்மை யெல்லாமும்
நல்லோர் இயற்கையென நாட்டு.

(உரை) பிற ரறியாமல் தானம் செய்தலும், பிறர் தங்களுக்குச் செய்த வுதவியின் உயர்வைப் பலரறிய எடுத்துச் சொல்லுதலும், தான் பிறருக்குச் செய்த நன்றியை வெளியிலெடுத்துச் சொல்லிக்கொள்ளாமையும், பிறரை வாய்மதங்கொண்டு வையாமையும், செல்வம் வந்தபோது கர்வ மில்லாதிருத்தலும் ஆகிய எல்லாமும் நல்லோர்க்கு இயற்கையான குணங்களாம். ()

(கலிவெண்பா)

காய்ந்தவிரும் புண்டநீர் காணமற் போமதுவே
ஏய்ந்த கமல விலைமேலே—தோய்ந்ததெனின்
முத்தி னொளியடையும் முந்நீரில் வாழ்கின்ற
முத்திப்பிக் குள்ளதுவே மூடிநி—லைத்திருந்தால்
முத்து மணியாகும் மூதுலகிற் சேர்கின்ற
தத்த மிடத்தினது தன்மைதனக்—கொத்தகுணம்
சேர்ந்துத் தமர்மத் திமரதமர் என்னும்பேர்
ஆர்ந்திருப்பார் மாந்தரெல் லாம்.

(உரை) காய்ந்த இரும்பிற் றோய்ந்த நீர் காணமல் மறைந்துபோகும். அதுவே தாமரை இலைமேற் பொருந்தினல் முத்தின் ஒளியை அடையும். அதுவே கடலிலுள்ள முத்துச் சிப்

பிக்குள் சேர்ந்தால் கெட்டிமுத்து மணியாகும். (அதுபோல) இவ்வுலகில் மனிதர்களும் தாம்தாம் சேர்ந்திருக்கின்ற இடத்தின் தன்மைக் கேற்றபடி உத்தம ரென்றும், மத்திம ரென்றும், அதம ரென்றும் தத்தம் குணத்திற்குத் தக்க பேர் பெறுவார்கள். (61)

(கலிவெண்பா)

தந்தை மனதிற்குச் சந்தோஷம் நன்னடையால்
சந்ததஞ்செய் வோனே தனயனும்—நிந்தையறக்
கொண்டாற்கு நன்மைசெயக் கோருகின்ற—ஒண்டொடி
பெண்டாட்டி செல்வம் பெறும்போதும் திண்டாட்டம்[யே
எய்து பொழுதும் இணக்கம் விடாதவனே
மெய்திகழும் நண்பனும் மேலான—செய்கையுள
இன்னோர்கள் எல்லார்க்கும் எய்தார்கள் புண்ணியர்க்கே
உன்னதமாய்க் கிட்டுவரென் றோது.

(உரை) தனது நல்லொழுக்கத்தால் தந்தையின் மனதிற்குச் சந்தோஷம் ஊட்டுபவனே புத்திர னவான். தனது கணவற்கு நிந்தையற அடங்கிநடந்து நன்மை செய்கிறவளே பெண்டாட்டி யாவாள். செல்வம் வந்தபோதும், கஷ்டம் வந்தபோதும் நட்பை விடாதவனே உண்மை நண்பனவான். இப்படிப்பட்ட மேன்மைக் குணமுடைய இம் மூவரும் எல்லார்க்குங் கிடைக்கமாட்டார்கள்; முன்செய் புண்ணியபலனுடையார்க்கே மேன்மையாய்க் கிடைப்பார்கள். (62)

(கலிவெண்பா)

அடக்கத்தால் நல்லோர்கள் யார்க்குமே லான
இடத்தைப் பெறுவார்கள் என்றும்—திடத்துடனே
மற்றவரைப் பூஷித்து வாழ்த்துவதால் தம்முடைய
கற்றறிவை நன்னினைவைக் காட்டுவார்—உற்ற

பிறர்கருமத் திற்காகப் பேருதவி செய்து
திறமுடன் தம்ம தெரிப்பார்—உறவின்றித்
தம்மைக் கடினமாத் தாறுமா றுவேசும்
அம்மதீ யோர்பால் அரும்பொறுமை—செம்மைபெற
காட்டி யவரைக் கலக்குவிப்பார் இன்னோரை
நாட்டினிற் போற்றுரார் நாட்டு.

(உரை) தமது அடக்கமான குணத்தால் நல்லோர்கள் யார்க்கும் மேலான பதவியைப் பெறுவார்கள். என்றைக்கும் ஒரே விதமாகப் பிறரைப் பெருமைபடுத்திப் பேசி வாழ்த்துவதால் தம்முடைய கல்வியறிவையும் நல்லெண்ணத்தையும் தெரிவிப்பார்கள். பிறருடைய காரியத்திற்காகப் பேருதவி செய்து தமது நன்னடத்தையைத் திறமையோடு விளக்குவார்கள். பகைமை பாராட்டித் தம்மைத் தாறுமாருகத் திட்டும் பொல்லாதவர்களிடத்தும் பொறுமை காட்டி அவர் மனத்தை யுறுத்தச் செய்வார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களை உலகத்தில் துதியாதவர்களும் மதியாதவர்களும் யார் இருக்கிறார்கள்? நீ சொல்! பார்க்கலாம். (63)

7-வது அதிகாரம்

உதவி

(வெண்பா)

காய்த்த மரம்வளையக் கார்மேக நீர்கொண்டு
சாய்த்த பளுவிற் றுழுமே—வாய்த்த
பொருளுடையார் கர்வம் பொருந்தார் பிறர்பால்
அருளுடையார் ஆவார் அமர்ந்து.

(உரை) நிறையக் காய்த்துப் (பழுத்த) மரம் வணங்கும்; கரிய மேகங்கள் நீர் நிறைந்துள்ள பளுவால் கீழ் இறங்கும்,

(அதுபோலக்) கல்விப்பொருளில் ... லது செல்வப்பொருளிற் சிறந்த நல்லோர் அகங்காரம் அடை பிறரிடத்திற் பொருந்திய இரக்கம் உடையவர் ஆவார். இதுவே அவர்கள் இயல்பு. (64)

(நேரிசை வெண்பா)

அருளுடைய நல்லோர் அருஞ்செவிக்குத் தோடு
பொருளுடைய நூற்கேள்வி பொன்னின்—உருளல்ல
கைக்குநகை காப்பல்ல காருண்ய தானமவர்
மெய்க்குப்ப ரோபகார மே.

(உரை) உயிர்களிடத்துக் கிருபை பூண்ட பெரியோர்களுடைய மேலான காதுகளுக்குக் குண்டலம், பொன்னாற் செய்த வளையம் அல்ல; நூற்கேள்வி யாகும். அவர்களுடைய கைக்கு நகை, காப்பல்ல; காருண்யத்தோடு செய்யும் தான தருமங்களாகும்; அவர்களுடைய சரீரத்திற்கு ஆபரணம், பிறர்க்குதவி செய்தலே ஆகும். (65)

(வெண்பா)

ஆரும்வேண் டாமலே ஆதித்தன் தாமரையை
நீருள் மலர்த்து நிலாவுந்தன்—ஆரொளியால்
அல்லி மலரை அலர்த்தும்விண் நீர்வழங்கும்
நல்லோர்க் குவமையிவை நன்கு.

(உரை) ஆரும் வேண்டிக்கொள்ளாமலே சூரியன் நீரில் உள்ள தாமரையை மலர்விக்கும்; சந்திரனும் தன்னுடைய குளிர்ந்த கிரணத்தால் அல்லியை அலர்விக்கும்; மேகமும் மழை பெய்யும். இவைகள் (வெகு ஜனோபகாரமாயுள்ள) பெரியோர்களுக்குத் தக்க உவமைகளாம். (66)

(கலிவெண்பா)

தங்குறைதீர் வுள்ளார் தளர்ந்து பிறர்க்குறூஉம்
வெங்குறை தீர்க்கிற்பார் மேன்மக்கள்—தங்குறைதீர்
வுள்ளிப் பிறர்க்குறூஉம் வெங்குறை உள்ளுவார்
எள்ளும் இடைமக்கள் என்ஞான்றும்—கள்ளமுடன்
தங்குறைதீர் வுள்ளித் தவிரார் பிறர்குறையைப்
பொங்குங்கீழ் மக்கள் பொருந்துகுறை—தங்களுக்
கில்லையென் றுலும் பிறர்க்கதை யெய்துவிப்பார்க்
கில்லை யொருபெயரும் இங்கு.

(உரை) தங்களுடைய குறைகளைக் கவனியாமல் பிறருடைய குறைகளைத் தீர்ப்பவரே மேன்மக்கள் (உத்தமர்). தங்களுடைய குறைகளைக் கவனித்தபடியே பிறருடைய குறைகளைத் தீர்ப்பவர் இடையாயார் (மத்திமர்). எந்தக்காலத்திலும் வஞ்சனையாகத் தங்களுடைய குறைகளையே கவனித்துப் பிறருடைய குறைகளைத் தீர்க்காதவர்கள் கீழ்மக்கள் (அதமர்). தங்களுக்கு ஒரு குறையும் இல்லாதிருந்தும், பிறருக்கு அதை உண்டாக்குகிறவர்களை இன்னுரென் றழைக்க, ஒரு பெயரும் இல்லை. (67)

(கலிவெண்பா)

நல்லது செய்வித்தல் நவையது நைவித்தல்
ஒல்லும் மறையுதவி ஓட்டுதல்—நல்ல
குணத்தைப் பலரறியக் கூறுதல் கேடுறின்
தணத்தலின்மை காலத் தருகை—இணக்கங்கூர்
இக்குணங்க ளெல்லாம் இசைந்தநன் னட்பினர்க்காஞ்
சற்குணங்க ளென்றுநீ சாற்று.

(உரை) தம் சிநேகனை நல்ல காரியஞ் செய்யத் தூண்டுதல், அவனிடத்திலுள்ள குற்றத்தை ஒழிப்பித்தல், அவனுக்குப் பிற

நறியாமல் உதவி செய்தல், அவனுடைய நல்ல குணத்தைப் பல ரறியக் கூறுதல், அவனுக்குத் துன்பம் வந்தகாலத்தில், அவனை விட்டு நீங்காமை, அவனுக்குக் காலமறிந்து உதவிசெய்தல் ஆகிய இப்படிப்பட்ட சற்சகவாச குணங்களெல்லாம் உத்தம நட்பினர்க் குப் பொருந்திய நற்குணங்களென்று நீ சொல்லக்கடவாய். (68)

(கலிவெண்பா)

தன்னிடத்தி லேகலந்த தண்ணீர்க்குத் தீம்பால்தன்
இன்குணங்க ளெல்லாமும் ஈந்ததனால்—அந்நீரும்
வெப்பத்தால் பால்படுமா வேதனையைக் கண்டழலில்
ஒப்பி விழுந்தே ஒடுங்குமால்—இப்புதுமை
கண்டபால் தானுந்தன் காதலுறு நண்பனுடன்
மண்டழலில் வீழுங்கால் மற்றுநீர்—அண்டிவந்து
சேருவதால் வெங்கோபந் தீரும் இதுபோலாம்
சீரியர்செய் நட்பின் திறம்.

(உரை) தித்திப்பான பாலானது தன்னை விட்டு நீங்காத தண் ணீர்க்குத் தன்னுடைய நல்ல குணங்களை யெல்லாம் தந்ததனால், அந்தத் தண்ணீரானது வெப்பத்தால் தன் சிநேகனாகிய பால் படும் பரம வேதனையைக் கண்டு பொறாமல் மனமொப்பி அக்னி யில் விழுந்து மாயும். இப் புதுமையைக் கண்ட பால், தானுந் தன் அன்புள்ள நண்பனுடன் நெருப்பில் விழத் தொடங்குகையில், மறுபடியும் அந்தத் தண்ணீர்வந்து சேருவதால், தன்னுடைய கடுங் கோப மாறும். பெரியோர் செய்யு நட்பு இதுபோல இருக்கும். ()

(நேரிசை வெண்பா)

கூடவிடத்தில் ஓர்பால் கரியமால் வாழ்வார்
ஆடலரக்கர் ஓர்பால் அமர்வார்—இடமுடைய

மாமலைகள் ஓர்பால் வடவா னலமொருபால்
தாமிருக்கும் மேன்மைபெரி தாம்.

(உரை) சமுத்திரத்தினிடத்தில் ஒருபக்கம் விஷ்ணுமூர்த்தி பள்ளிகொண்டிருப்பார். ஒருபக்கம் அரக்கர்கள் ஒளிந்து குடியிருப்பார்கள். ஒருபக்கம் மலைகளும் பாறைகளும் இருக்கும். ஒருபக்கம் குதிரைமுக நெருப்பாகிய வடவாமுகாக்கினி இருக்கும். (நல்லதையும் கெட்டதையும் சமமாக் கொள்ளும்) சமுத்திரத்தின் பெருமை சாலச் சிறந்ததாம். (70)

(கலிவெண்பா)

எண்ணற் கருஞ்சன்மம் இவ்வுலகைத் தாங்குகின்ற
அண்ணற் கமடம் அருஞ்சோதி—நண்ணும்
துருவ னெனுமிரண்டே தொல்லுலகில் மற்ற
உருவுதிகழ் எல்லாம் உபகாரம்—ஒருவருக்கும்
செய்யாமை யாலண்டச் செவ்வத்தி யின்கனிக்குள்
நொய்யபுழுப் போல நொடிக்குள்ளே—ஐயமின்றித்
தோன்றி யழிதொழிலே தோய்ந்து விளங்குவார்
ஆன்றபெரி யோர்துணிபி தாம்.

(உரை) நினைத்தற்கரிய பெரிய சன்மங்கள், இவ் வுலகைத் தாங்குகின்ற ஆதிகூர்மாவதாரமூர்த்தியும் சோதிமயமாய் ஆகாயத்தில் தோன்றுகின்ற துருவ நக்ஷத்திரமுமேயாம் (கீழ் ஒன்று, மேலொன்றாக இரண்டு) மற்ற உருவமுடையா ரெல்லாம் ஒருவருக்கும் அழியா உபகாரம் செய்யாமையால், அத்திக்கனியின் உள்ளே இருக்கும் புழுக்கள்போலக் கணப்போதில் தோன்றிச் சந்தேக மில்லாமல் அழிந்துபோகுந் தொழிலையே மேற்கொண்டிருப்பார்கள். இது கற்றுணர்ந்த மேலோர் தீர்மானமாம். (71)

(கலிவெண்பா)

ஆசை யகற்றி அரும்பொறை மேற்கொண்டு
மோசு மதத்தை முறுக்கியழித்—தேசுகின்ற
துற்செய்கை யின்மனத்தைத் தோயா தடக்கிமெய்யே
பற்பலர்க்கும் பேசிப் பணிவுடனே—சற்சனர்கள்
போம்வழியிற் சென்று புலவர்ப் பணிந்தெளியோர்
ஆம்பலர்க்கும் நன்மைசெயற் கார்தரித்துத்—தாம்பகைமை
பூண்டோர்க்கும் நீதி புரிந்தறிவால்—மாண்டோர்க்
கடக்கம் செலுத்தி அரும்புகழ்க்குப் பங்கத்
தொடக்கமி லாத துகள்தீர்—நடக்கையுடன்
வாழ்ந்துதுய ரப்படுவோர்க் கன்பு வழங்குவதே
ஆழ்ந்தறிவின் மேலோர்க் கழகு.

(உரை) ஆசையை நீக்கி அருமையாகிய பொறுமைக்குணம் பூண்டு, பிறரை வஞ்சிக்கு மதத்தை யழித்து, பெரியோர் பழிக்கும் கெட்ட காரியத்தில் மனத்தைச் செலுத்தாமல் அடக்கி, உண்மையே எல்லாரிடத்திலும் பேசி, வணக்கத்தோடு நல்லோர்கள் செல்லும் வழியிற் சென்று, வித்வான்களை வணங்கி, எளியோர்க்கு நன்மை செய்ய விரும்பி, பகைவர்க்கும் நீதி வழங்கி, அறிவிற் சிறந்த பெரியோர்க்கு அடங்கி, புகழ்க்குக் கேடில்லாத குற்றமற்ற ஒழுக்கத்தோடு வாழ்ந்து, துன்பப்படுகிறவர்களிடத்தில் அன்பு செலுத்துவதே அறிவுடையோர்க் கழகாகும். (72)

(கலிவெண்பா)

மனமாதி மூன்றால் மருவுநற் செய்கை
தினமாற்றல் என்கின்ற தெய்வக்—கனமருந்தாற்
பூரணரா யார்க்குமன்பு பூண்டுதவி செய்வதற்குக்
காரணராய் மற்றவர்பாற் காணுகின்ற—ஏராணுவாம்

சற்குண மேனுமதைத் தாமலைபோ லேமதித்து
நிற்குமனங் கொண்ட நிமல—சற்குணர்கள்
இவ்வுலகில் எங்கும் இருப்போர் சிலராவார்
தெய்வகதி யாமிதனைத் தேர்.

(உரை) மனம் காயம் வாக்கு என்ற மூன்றாலும் நற்கருமங்களை நாள்தோறும் விடாமற் செய்தல் என்னும் அமுதத்தால் நிறைந்து, எவராலும் அவர்களுக்கு உதவிசெய்யக் காரணராயிருந்து, அவர்களிடத்தில் காணும் அணுவளவு நற்குணத்தையும் மலைபோல மதித்து, அசையாமல் நிற்கு மனத்தைக் கொண்ட நின்மனலோத்தமர்கள் இவ் வுலகில் எங்குத் தேடினும் சிலரே இருப்பார்கள். இது தெய்வீக காரியமாகு மென்று நீ அறிந்து கொள்ளக்கடவை. (73)

8-வது அதிகாரம்

துணிவு

(கலிவெண்பா)

அமுதம் பெறச்சுரர்பா லாழி கடைந்தார்
அமுதம் பெறுமுன்ன ராலம்—திமிதிமென்று
மேலெழுந்த தற்கஞ்சார் மேலா மரதனங்கள்
பாலெழுந்த வற்றைப் பரிந்துமன மாலெழுந்து
நாட்டார் அதுகாறும் நாடி எவராலும்
தேடா அமுதம் திரளுமட்டும்—வாடார்
பிடித்த பிடிவிடார் பெற்றிபோல் நெஞ்சந்
தடித்த துணிவுடையார் தாமும்—முடித்தன்றி
எண்ணி முயல்கருமம் எப்படியுங் கைவிடார்
மண்ணிலே நின்ற வழக்கு.

(உரை) அமுதம் பெறும்பொருட்டுத் திருப்பாற்கடல் கடைந்த தேவர்கள் அமுதம் பெறுவதற்குமுன், ஆரவாரத்தோடு விஷங் கிளம்பிற்று. அதற் கவர்கள் ஒரு சிறிதும் அஞ்சவில்லை. ஒரு பக்கத்தில் இரத்தினங்கள் தோன்றின; அவைகளை அவர்கள் விரும்பினார் இல்லை; அதுவரையில் யாராலும் தேடா அமுதம் திரளுமட்டும் மனஞ் சோராமல் ஒரே பிடியாய் இருந்த தன்மைபோல: துணிவு மிகுந்தவர்கள் தாமேற்கொண்ட காரியத்தை முடித்தாக் அன்றிக் கைவிடமாட்டார்கள். இது உலக வழக்கு. (74)

(வெண்பா)

அதமரிடை யூறஞ்சி ஆங்கா ரியத்தின்
விதமறிந்தா ரம்பியார் விக்ன—மதுவரின்
விட்டொழிப்பார் மத்திமர் விக்கினம் வந்தாலும்
விட்டொழியா ருத்தமர்மெய் வேர்த்து.

(உரை) அதமர், இடையூற்றுக் கஞ்சி ஆகும் காரியத்தின் விதத்தை யறிந்து ஆரம்பிக்கமாட்டார்கள். மத்திமர், விக்கினம் வந்தால் அதை விட்டொழிப்பார்கள். உத்தமர், விக்கினம் வந்தாலும் சரீரம் இளைத்து, அல்லது மனம் வெறுத்து அதைக் கைவிடமாட்டார்கள். (75)

(பஃறொடை வெண்பா)

காரியஞ் சாதிக்குங் கருத்துடையோன் பூசயனம்
ஓரிடத்தில் கொள்ளுவான் ஓரிடத்தில் பஞ்சுமெத்தை
நேரிடினும் பள்ளிகொள்வான் நிண்ணயமாய்க் காய்கறிகள்
சேரவுண்பான் ஓரிடத்தில் தெண்ணீரா காரமுண்பான்
ஓரிடத்தில் கந்தை உகந்தணிவான் ஓரிடத்தில்
சீரிய பட்டணிவான் சேர்ந்தமற் றோரிடத்தில்
கோரிய நன்மைவந்து கூடின் மகிழ்ச்சியும்

மூரிய தீமைவந்து மூளின் விசனமும்
பூரியனுய்க் கொள்ளான் பொருந்துந் துணிவுடனே
நேரியனுய் வாழ்வான் நிசம்.

(உரை) எடுத்த காரியத்தை முடிக்கும் எண்ணமுடையவன்: ஓரிடத்தில் தரையிற் படுப்பான்; ஓரிடத்திற் பஞ்சு மெத்தையிற் பள்ளிகொள்வான்; ஓரிடத்தில் ஒழுங்காகக் காய்கறி வகைகளோடு உண்பான்; ஓரிடத்தில் நீராகாரம் உண்பான்; ஓரிடத்தில் கந்தை கட்டிக்கொள்வான்; ஓரிடத்தில் பட்டணிவான்; நன்மை வந்தால் சந்தோஷமும், தீமை வந்தால் விசனமும் அற்பர்களைப் போலக் கொள்ளமாட்டான்; தைரியத்தோடு ஒழுங்காய் வாழ்வான்; இது நிஜம். (76)

பஃறொடை வெண்பா

நிந்தனைசெய் தாலுமன்றி நேராக வாழ்த்திடினும்
சந்ததமுஞ் செல்வமிகச் சார்ந்தாலும் தீர்ந்தாலும்
விந்தையுடன் மரணம் மேவிடினும் வாழ்ந்திடினும்
சிந்தை துணிந்த திறமுடையார் நேர்வழியில்
அந்தமுடன் செல்வார் அதுதப்பி யோரடியும்
பந்தமுடன் வையாரப் பால்.

(உரை) தம்மை யொருவர் நிந்தித்தாலும் அல்லது வாழ்த்தினும், தமக்குச் செல்வம் வந்தாலும் அல்லது வறுமை வந்தாலும், வாழ்வு வந்தாலும் மரணம் வந்தாலும் மனத்துணிவு கொண்ட மகான்கள் நேர் வழியில் நடப்பார்கள். அல்லாமல், அது தப்பி யோரடியும் அப்பால் வைக்கமாட்டார்கள். (77)

(நேரிசை வெண்பா)

யார்மனம்பெண் ணாசைக் கழியாதோ கோபத்தீ
யார்மனத்தைத் தாக்கி எரிக்காதோ—யார்மனத்தை

ஆசைக் கயிறசைத்தப் பாலிழுக்கா தோ அன்னோன்
மாசக்தி யான்ஜயங் கொள்வான்.

(உரை) எவன் மனம் பெண்ணாசையால் வாடாதோ, எவன் மனம் கோபத்தீயால் பற்றி யெரியாதோ, எவன் மனத்தை ஆசைக் கயிறு அசைத்து இழுக்காதோ, அவன் மிகுந்த வல்லமை யுள்ளவன்; எல்லாவற்றையும் வெற்றி கொள்வான். (78)

(நேரிசை வெண்பா)

நெருப்பைத் தலைகீழ் நிறுத்துப் பிடித்துந்
திருப்பா ததன்கொழுந்தைச் சிந்தை—இருப்பாம்
துணிவுடையோற் கெத்தனைதான் துன்பம் வரினும்
பணிவுடையோ னாகான் பயந்து.

(உரை) நெருப்பைத் தலைகீழாய் நிறுத்துப் பிடித்தாலும் அதன் சுவாலை கீழே திரும்பாது; (அதுபோல) சிந்தையில் வீர் போதும் துணிவுடையோனுக்கு எத்தனைதான் துன்பங்கள் வந்தா லும் பிறரை வணங்கமாட்டான். (79)

(நேரிசை வெண்பா)

மலையுச் சியிலேறி மண்மேல் விழலாம்
தலையா யிரத்தான்வாய் தன்னில்—நிலையாநங்
கையை யிடலாங் கனலிற் புகலாங்கேள்
ஏயநற்கு ணம்விடலா கா.

(உரை) மலைமே லேறிக் கீழே விழுந்தாலும் விழலாம். ஆதி சேடன் வாயில் நிலையாக நமது கையை இடலாம். நெருப்பிற் குளிக்கலாம். ஆனால், நமது நற்குணத்தை மட்டும் விடலாகாது. ஐயனே! இதை நீ கேட்டுக் கவனிப்பாயாக. (80)

(நேரிசை வெண்பா)

நற்குண வானுக்கு நன்னீராம் அக்கினியும்
பொற்சிகர மேரு பொடிக்கல்லாம்—பற்கூர்ந்த
சிங்கம் சிறுமானும் செங்கணர வம்பூவாம்
சிங்கிதீம் பாலாஞ் சிறந்து.

(உரை) நல்ல குணமுடையவனுக்கு நெருப்புந் தண்ணீராகும்; பொற்சிகர மேருமலையும் பொடிக் கல்லாகும்; கூரிய பல்லுடைய சிங்கமும் சிறு மானுகும்; கோபக் கண்ணுடைய பாம்பும் பூவாகும்; விஷமும் தித்திப்பான பாலாகச் சிறந்திருக்கும். (81)

(நேரிசை வெண்பா)

குறைத்த மரந்துளிர்ச்சி கொள்ளுவதைத் தேய்ந்து
மறைத்த மதிவளர்ச்சி வாய்ந்து—நிறைப்பதனைக்
காணும் பெரியோர் கவலார்கள் துன்பமெய்தின்
ஈணு மவர்க்கதுதான் நைந்து.

(உரை) வெட்டின மரம் தளிர்ப்பதையும், தேய்ந்து குறைந்து போன சந்திரன் வளர்ந்து நிரம்புவதையும் காணும் பெரியோர்கள் துன்பம் வந்தால் மனம் வருந்தார்கள். அவர்களுக்கு அது பயந்து வருந்தும். (82)

(பஃறொடை வெண்பா)

செல்வனுய் நல்லோனுய்த் தீரனுய் இன்சொலனுய்
ஒல்லும் வகையாலே உத்தமர்க் கீவோனுய்
நல்லகல்வி மானுய் நயகுணனுய்ப் பொன்னனுய்
சொல்லரிய ஞானியாய்த் தோமிலா மோனியாய்
வல்ல முனிவனுய் வாட்டுமுனி வற்றவனுய்
வெல்லுஞ் சமர்த்தனுய் மேவும் பொறுமையனுய்த்

தொல்லையி லாதமனத் தூயதர்மஞ் செய்வோர்க்குப்
பல்லலங் காரமிவை பார்.

(உரை) செல்வமுடையவனாய், நல்லவனாய், தைரிய முடையவனாய், இன்சொல் பேசுபவனாய், சொல்லுதற்கரிய ஞானியாய், குற்றமற்ற மௌனியாய், நல்ல கல்விமானாய், நயவார்த்தை சொல்பவனாய், பணக்காரனாய், தன்னால் இயன்ற விதங்களில் சற்சனர்க்குக் கொடுப்பவனாய், செய்தவத்திற் சிறந்த முனிவனாய், கெடுக்குங் கோபம் அற்றவனாய், வெற்றிகொள்ளும் பலசாலியாய், பொறுமை யுடையவனாய் வேறொரு தொல்லை யில்லாமல் சுத்த மனத்தோடு நல்ல தானஞ் செய்வோர்க்கு மேற்சொன்ன நற்குணங்களெல்லாம் பலவிதமான ஆபரணங்க ளாகும். (83)

9-வது அதிகாரம்

தெய்வம்—கடவுள்

(கலிவெண்பா)

கோட்டை சுவர்க்கம் குருவியாழ னஞ்சுரர்கள்
வாட்டமிலா வீரர் வயிரங்கைந்—நீட்டுகின்ற
ஆயுதமால் என்றும் அநுக்கிரகஞ் செய்கடவுள்
காயுமத மாபகைவர் கால்வாங்கி—ஓயுமா
செய்யுமயி ராவதமாஞ் சீர்களிவை பெற்றிருந்தும்
உய்யுமா றில்லாமல் உம்பர்கோன்—மெய்யாய்ப்
பகைவர் தமக்கஞ்சிப் பாறினன் என்றால்
தொகையாம் பலங்களொரு தூய—வகையாகுந்
தெய்வபல மின்றிச் சிறப்படையா என்றுசொல
ஐயமில்லை ஐயமில்லை ஆம்.

(உரை) சுவர்க்கமே கோட்டை; வியாழபகவானே குரு; தேவர்களே சேனாவீரர்; வயிரமே கையாயுதம்; திருமாலே அநுக்கிரகஞ் செய்யுங் கடவுள்; அயிராவதமே பகைவரை ஓட்டும் யானை. இப்படிப்பட்ட சிறப்புகளைப் பெற்றிருந்தும் தேவேந்திரன் பிழைக்கும் வழி தெரியாமல் பகைவர்க்கஞ்சி ஓடினன் என்றால் பலவித பலங்கள் கூடியிருந்தும் தெய்வபலம் இல்லாவிட்டால், சிறப்பில்லை. இதற்கு யாதொரு சந்தேகமும் இல்லை. (84)

(நேரிசை வெண்பா)

பாம்பிருந்த பெட்டியொன் றிற் பாரா தெலியொன்று
தூம்புசெய்து செல்லச் சுடுபசியாற்—சாம்பியபாம்
பவ்வெலியைத் தின்றுபின்னர் அவ்வழியே தப்பியதால்
தெய்வபலம் ஆரறிவார் தேர்ந்து.

(உரை) பாம்பிருந்த பெட்டியில் அதைப் பாராத எலியொன்று துளைசெய்து உட்சென்றது. அதற்குள் சில தினங்களாக ஆகாரமின்றி வருந்தின பாம்பு அவ் வெலியைத் தின்று பசியாறி அவ் வழியே தப்பிப் போய்விட்டது. ஆகையால், தெய்வ பலத்தை யாரால் அறிய முடியும்? (85)

(வெண்பா)

பந்துகீழ் வீழ்ந்துமேல் பாய்வதுபோல் சற்குணன்தான்
நொந்துதன் னிலைபோய் நுடங்கிடினும்—வந்துவிடும்
முன்னிலைக்குப் பச்சைமண் மொத்தைபோல் துர்க்குணன்
முன்னிலைக்கு வாரான் முயன்று. [தான்

(உரை) பந்தானது கீழே விழுந்து மேலே பாய்வதுபோல, சற்குணன் நொந்து தன்னிலையில் இழிந்தாலும் உடனே முன் னிலைக்கு வந்துவிடுவான். பச்சைமண் மொத்தைபோல, துர்க்

குணன் தன்னிலையில் தாழ்ந்தால் அப்படியே அழுந்திவிடுவான் (முன்னிலைக்கு வரமாட்டான்.) (86)

(வெண்பா)

ஆடைத் தலையொருவன் ஆதித்தன் சூடுபொறான்
கோடைப் பனைநிழலிற் கூடினான்—நீடுமதன்
செங்காய் தலைமேல் தெறித்திறந்தான் தெய்வபலம்
இங்கா ரறிவா ரியம்பு.

(உரை) தலையில் துணி சுற்றிய ஒருவன் கோடை வெய்யில் பொறுமல் ஒரு பனைமர நிழலிற் றங்கி, அங்கு அதன் காய் திடீரென்று அவன் தலைமேல் வீழ்ந்ததனால் மாண்டான். ஆகையால், தெய்வ பலத்தை யாரால் அறிய முடியும்? (87)

(வெண்பா)

பாம்பு புலிபறவை பாசத்தாற் கட்டுண்ணல்
ஆம்புத்தி மான்வறுமை ஆர்ந்திடுதல்—பாம்பிரண்டு
சூரியனைச் சந்திரனைத் தோய்ந்துபற்றல் தெய்விக
காரியங்க ளென்றுணர்ந்தேன் கண்டு.

(உரை) பாம்பும் புலியும் பறவையும் மந்திர தந்திர சூத்திரங்களாற் கட்டுண்ணுதலும், புத்திமான் வறுமை யடைதலும், இராகு கேதுக்கள் சூரிய சந்திரரைப் பின் தொடர்ந்து பிடித்தலும் தெய்வீக காரியங்க ளென்று கண்டு தெரிந்துகொண்டேன். (88)

(வெண்பா)

புலிக்கலங் காரப் புருஷனையுண் டாக்கித்
தவிக்கச்செய் தெய்வம் சால்பு—கவிக்கும்
அவனை அழிக்கின்ற தந்தோ அதற்குக்
கவனங் குறைவோ கழறு.

(உரை) சற்குண நிரம்பிய அலங்கார புருஷனை யுண்டாக்கி யும் உடனே அவனைத் தெய்வம் அழிக்கின்றது. அதற்குக் கொஞ்சமேனும் அவன் விஷயத்தில் ஞாபகம் இல்லையோ? (89)

(வெண்பா)

அமுதத் திருப்பிடம் ஔஷத ராஜன்
அமித வயித்திய ரார்வார்—இமவான்
மருகற் கணியா மதியுங் கயநோய்
பெருகிவிதி யாலழிவான் பீடு.

(உரை) சந்திரன் அமுதத்துக் கிருப்பிடம்; மூலிகைகளுக்கு அரசன்; அநேக வயித்தியர் அவனைச் சூழ்ந்திருப்பார்கள்; சிவனுக்கு ஆபரண மாவான். இப்படியிருந்தும் அவன் க்ஷயநோய் அதிகரித்துத் தெய்வ விதியால் பெருமை யழிவான். (90)

(வெண்பா)

தெய்வக் குயவன் தெரியா தெனக்கிங்கென்
செய்யமண் மொத்தையென் சிந்தையைச்—செய்துதன்
கையிலே துன்பக் கடுந்தண்டங் கொண்டடித்
தையய சுழற்றுமன அச்சு.

(உரை) தெய்வக் குயவன், இங்கு என்ன செய்வதற் கென்று எனக்குத் தெரியவில்லை! என் சிந்தையை மண் மொத் தையாக்கித் தன் கையிலே துன்பமென்னுங் கடுங்கோல் கொண் டடித்து, என் மனச் சக்கரத்தைச் சதா சுழற்றிக்கொண் டிருக் கிறான். (91)

(வெண்பா)

பெரியோர்க்குத் துன்பம் பிறப்பிக்க எண்ணும்
தெரியாத் தனத்தாலே தெய்வம்—உரியகற்ப

கால மலைபோல் கயவர் சலிப்பரிவர்
சாலச் சலிப்பரோ தாம்.

(உரை) அறிவில்லாமையால் தெய்வம், பெரியோர்க்குத் துன்பமூட்ட எண்ணும். கற்பாந்த காலத்திற் சலிக்கும் குல மலைகள்போல மூடர் சலித்து நிலை பெயர்வார்கள். இவர்கள் என்றும் சலிப்பரோ? பெரியார் என்றும் சலியார். (92)

(வெண்பா)

சாதகத்தின் வாயிற் சாருஞ் சிலதுளிபோல்
பாதக மின்றிவிதி பாலிக்கும்—ஆதலினால்
இன்னாருக் கின்னபடி என்றதெய்வ வல்லமையின்
பின்னாருக் காராலென் பேசு.

(உரை) சாதகப் பறவையின் வாயில் விழும் சில நீர்த்துளிகள் போல உயர்வு தாழ்வின்றித் தெய்வவிதி எல்லார்க்கும் தக்கபடி பலங் கொடுக்கும். ஆகையால், இன்னாருக் கின்னபடி யென் விதிக்கும் அந்தத் தெய்வ வல்லமைக்குப் பிறகு, யாரால் யாருக் கென்ன ஆக்கமோ கேடோ விளைக்க முடியும்? (93)

10-வது அதிகாரம்

ஊழ்

(கலிவெண்பா)

தேவர்க்கு வந்தனஞ் செய்கின்றேன் அன்னாரும்
ஓவுதலில் தெய்வத்திற் குட்பட்டு—மேவுதலால்
தெய்வம் வணங்குகின்றேன் தெய்வமூ ழின்படியே
செய்வதால் ஊழ்வணக்கஞ் செய்கின்றேன்—எய்துபலன்

ஊழின் படியதனால் உம்பரால் தெய்வத்தால்
சூழும் பயனில்லை தொல்வினையில்—ஆழும்
அமரரும் தாண்டற் கரிதாமூழ் தன்னை
அமர்ந்து தொழுதிடுவேன் யான்.

(உரை) தேவரை வணங்குகின்றேன். தேவரும் கெடாத தெய்வபலத்திற் குட்பட்டு நிற்பதால் தெய்வத்தை வணங்குகின்றேன். தெய்வம் ஊழின்படி நன்மை தீமை நமக்குச் செய்வதால் ஊழை வணங்குகின்றேன். நமக்கு எய்தும் பலன்கள் ஊழின்படியாகையால் தேவராலுந் தெய்வத்தாலும் உண்டாகும் பலன் ஒன்றுமில்லை. ஊழ்வினையில் ஆழும் தேவரும் தாண்டற் கரிதாகிய ஊழை விரும்பித் தொழுவேன். (94)

(பஃறொடை வெண்பா)

அண்ட[illegible]டயில் அயனெதனு லேயிருப்பான்
விண்டுவெத னாற்பரியாய் மேவுதற் கேற்பட்டான்
பண்டுருத்தி ரன்தான் பலியோ டெதனாலே
கொண்டிரந்தான் சூரியனுங் கோளமாய் வானத்தில்
அண்டியெத னாற்றிரிவான் அத்தகைய வூழ்வினைக்குத்
தெண்டனிட்டு வந்தனஞ்செய் வேன்.

(உரை) அண்டமத்தியில் பிரமன் எதனால் பொருந்தியிருப்பான்? விஷ்ணு எதனால் கற்கியாய் மேவுதற்கு ஏற்பட்டான்? ஆதியில் உருத்திரன் எதனால் பிச்சையோடெடுத்து இரக்கப் புறப்பட்டான்? சூரியனுங் கோளாகாரமாய் எதனால் ஆகாசத்திற் சஞ்சரிப்பான்? அப்படிப்பட்ட ஊழ்வினைக்குத் தெண்டன் இட்டு வந்தனஞ் செய்வேன். (95)

(பஃறொடை வெண்பா)

எண்ணின எண்ணமுனக் கீடேற வேண்டுமென்றால்
மண்ணினிற் றீய மனிதரை நல்லோராய்
நண்ணுமொரு மூடனை நல்விகல்வி மானாக
எண்ணுதலில் சத்துருவை ஏய்ந்தமன மித்திரனாய்
ஒண்ணும் புலப்பொருளை ஓங்குபுலன் தானாக
அண்ணும் விடத்தை அமுதமெனப் பேதமின்றிப்
பண்ணுமருஞ் செய்கை பழகுவதற் கன்றிவே
றெண்ணியிடர்ப் பட்டுவருந் தேல்.

(உரை) எண்ணின எண்ணம் உனக்குப் பலிக்கவேண்டுமானால், உலகில் கெட்டவர்களை நல்லவர்களாகவும், மூடனை வித்வானாகவும், எண்ணாத சத்துருவை மித்திரனாகவும், ஐம்புலப் பொருளை அவைகளேயாகவும், விஷத்தை அமுதமாகவும் பேதமின்றிச் செய்யும் அருங் காரியத்திற் பழகுவதற்கல்லாமல் வேறு நினைத்து வருந்தாதை. (96)

(வெண்பா)

நற்செய்கை நண்ணினால் நல்லமெத்தை மேடைகளும்
உற்றவனப் போங்குகுலத் தொண்டொடியார்—பற்பலரும்
செந்தா மரைத்திருவும் சேர்வார்கள் இல்லையேல்
அந்தோ அகன்றுபோ வார்.

(உரை) நற்காரியஞ் செய்தால், நல்ல மெத்தை மேடைகளும், அழகு மிகுந்த அநேகங் குலக்கன்னியரும் திருமகளும் சேர்வார்கள். தீச்செயல் செறியுமேல் எல்லாரும் விட்டு நீங்குவார்கள். (97)

(வெண்பா)

வாசித் தறிந்தோன் வகையாய் ஒருகருமம்
யோசித்துச் செய்கழுன் யோசியான்—மோசம்
அடைவான் அவனை அவமானம் அம்புப்
படைபோல வாட்டுநன்ருய்ப் பாய்ந்து.

(உரை) வாசித்தறிந்தவன் நன்ருய் ஆலோசித்து ஒரு காரியத்தைச் செய்யக்கடவன்; அப்படி யோசியாதவன் மோசம் போவான்; அவமானமும் அவனை விடாமற் சேர்ந்து அம்பு போற் பாய்ந்து வருத்தும். (98)

(வெண்பா)

கன்மநில மாம்பாரதக் காசினியி லேபிறந்தும்
சன்மசா பல்யத் தவஞ்செய்யா—மன்பதைகள்
தண்ணீர்மாக் கூழுக்குச் சந்தனத்தைக் கொண்டெரிக்கும்
உண்ணீரில் லானையொப் பார்.

(உரை) கன்ம பூமியாகிய இந்தப் பாரதகண்டத்திலே பிறந்தும் சன்மம் ஈடேறத் தவஞ் செய்யா மாந்தர்கள் தண்ணீர் கலந்த மாக் கூழாக்குவதற்குச் சந்தனக் கட்டையிட் டெரிக்கும் அறிவில்லாதவனை யொப்பார்கள். (99)

(வெண்பா)

ஓங்கறிவு கல்வி உருவங் குலமுயற்சி
தாங்குந் தொழிலால் தனம்வருமோ—ஆங்கானும்
முன்செய் தவத்தால் முழுப்பலனுண் டாகுமாம்
தன்பருவத் தாற்பழுத்தல் போல்.

(உரை) சிறந்த அறிவு, கல்வி, அழகு, குலம், முயற்சி இவைகளோடு கூடிய காரியத்தால் தனம் வந்துவிடுமோ? ஆம்;

வாரா. மரங்கள் தங்கள் பருவத்தால் பழுத்தல்போல, முன் செய் தவத்தினாலே முழுப்பலன் கிடைக்கும். (100)

(கலி வெண்பா)

சேவித்தும் வர்த்தகம் செய்தும் பயிரிட்டும்
பாவித்தும் பன்னூல் படித்துணர்ந்தும்—மேவி
முயற்சிபல செய்தும் மூவா அதிர்ஷ்டம்
உயர்ச்சியின்றி ஓர்பலனும் உண்டோ—அயர்ச்சியின்றி
அன்னதுதான் எய்துமேல் ஆர்போய்த் தடுத்தாலும்
உன்னுபல னுண்டாம் உயர்ந்து.

(உரை) சேவித்தும், வர்த்தகஞ் செய்தும், பயிரிட்டும், பிறரை உயர்வாகப் பாவித்தும், பல நூல் படித்தும், பன் முயற்சி செய்தும், கெடாத நல்லதிர்ஷ்ட உயர்ச்சியின்றி ஒரு பலனும் உண்டாகாது. தாழ்க்காமல் அது வந்து சேருமானால், ஆர் தடுத்தாலும் நில்லாமல் நினைத்த பலன் கிடைக்கும். (101)

(வெண்பா)

ஆனவதிர்ஷ்டத்தால் அடவி நகரமாம்
ஆனவதிர்ஷ்டத்தால் அகிலமும்—ஊனமிலாச்
சுற்றமாம் பூமியெலாந் தொட்டவிடம் பொன்மணியாய்
மற்றொப்பி லாமம் வரும்.

(உரை) அதிர்ஷ்டம் கூடி வருவதால் காடும் கடி நகரமாகும்; எல்லாரும் பந்துக்க ளாவார்கள்; பூமியில் கைபட்ட விடங்களி லெல்லாம் பொன்னும் மணியும் புதை பொருளாய்க் கிடைக்கும். ()

பர்த்ருஹரி நீதி சதகம்
மூலமும் உரையும்
முற்றுப் பெற்றன.

First Edition] [1000 Copies.

பரமபதி துணை

பர்த்ருஹரி நீதி சதகத்தின்

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி

பர்த்ருஹரி நீதி சதகத்தின்
செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி முற்றிற்று.

	அ.	ப.
ஆத்திசூடி உரை	0	9
கொன்றைவேந்தன் உரை	0	9
வெற்றிவேற்கை உரை	1	0
வாக்குண்டாம் உரை	1	3
நல்வழி உரை ...	1	6
நன்னெறி உரை ...	1	6
ஷை நீதிநூற்கொத்துஉரை	8	0
ஷை 6 நூலின் மூலமும், நீதிநெறி விளக்க மூலமும், அவற்றின் இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்பும் அடங்கிய நீதிநூற்றிரட்டு ...	8	0
அறப்பளீசுர சதகம் ...	3	0
குமரேச சதகம் ...	3	0
திருவேங்கட சதகம் ...	3	0
தண்டலையார் சதகம் ...	2	0
கோவிந்த சதகம் ...	0	9
எம்பிரான் சதகம் ...	1	0
சிவசங்கர சதகம் ...	0	9
ஷை 7 சதகமும் அடங்கிய சதகத்திரட்டு1-ம்பாகம்	12	0
கைலாசநாதர் சதகம் ...	2	0
ஜெயங்கொண்டார் சதகம்	2	0
குருநாத சதகம் ...	1	0
அவையாம்பிகை சதகம்	2	0
அருணாசல சதகம் ...	1	0
அண்ணாமலைச் சதகம் ...	2	0
வடவேங்கடநாராயணசதக	2	0
தொண்டைமண்டலசதகம்	2	0
கோகுல சதகம் ...	0	9
திருத்தொண்டர் சதகம்	2	0
ஷை 10 சதகமும் அடங்கிய சதகத் திரட்டு2-ம்பாகம் ரூ. 1		

	அ.	ப.
ஏசுவை நம்பினால் ரக்ஷிப் படையலாமா? ...	0	6
கிறிஸ்தவர் விடை மறுப்பு	4	0
விவிலிய குற்சிதம் ...	2	0
ஷை திக்கார கண்டனம்	2	0
சிவநாம விளக்கம் ...	1	6
ஏசுமனிதனோ, கடவுளா?	2	0
விக்ரஹாராதனமுதலியன	1	0
பைபில் யார் எழுதியது?	1	0
சிவனுந் தேவனும் என்னும் தீய நாவுக்கு ஆப்பு ...	1	0
கிறிஸ்தவர் ஞானோதய ஆபாச விளக்கம் ...	0	6
புரோடஸ்டாண்டு கிறிஸ்து மத கண்டனம் ...	0	9
வஜ்ஜிரடங்கம் ...	1	0
கிறிஸ்துமதத் திரியேகத்துவ ஆபாசம் ...	0	6
இந்துஜெய பேரிகை: 4 பாகமும் ...	3	9
பைபிலும் உலக சிருஷ்டியின் ஆபாசமும் ...	0	9
கிறிஸ்துமதத்தின் குருட்டு நம்பிக்கை ...	0	3
பாதிரிமார் ஸ்கூலில் பெண்கள் படிக்கலாமா? ...	0	3
ஆரியப்பெண்களுக்குக் கல்வி கற்பிக்கும் முறைமை	0	6
ஷை 18 நூலும் சேர்ந்தது ரூ. $1\frac{1}{2}$		
சைவதூஷண பரிகாரம்	4	0
பிரசங்க பீடிகை, கிறிஸ்து மத கண்டன வஜ்ஜிர குடாரம்	1	6

பஞ்சதந்திர பாடற்கதை என வழங்கும்

பஞ்சதந்திரம் செய்யுள்

விலை அணா 8

பஞ்ச தந்திரம் என்பது இனிய கதைகள் மூலமாக நீதிகளைப் போதிக்கும் ஓர் அரிய நூல். பஞ்ச தந்திரம் என்றால் ஐந்து உபாயம்: அதாவது, பகைவரை ஜயிப்பதற்கு உபயோகிக்க வேண்டிய ஐந்து வகை உபாயங்களை உணர்த்தும் நூல் என்பது பொருள். இதில் அடங்கியுள்ள ஒவ்வொரு கதையும் அறிவை விருத்தி செய்யக்கூடிய நீதிகளைக் கொண்டிருப்பதால், இந் நூல் உலகத்தில் வழங்கும் பல பாஷைகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட் டிருக்கிறது. இதற்கு முதனூல் ஸம்ஸ்கிருத பாஷையில் உள்ளது; இது தமிழில் முன்னர் வசன ரூபமாய் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, பின்னர் கல்வி பயிலும் சிறுவர் சிறுமியர் இதி லடங்கிய கதைகளைச் சுலபமாக மனப் பாடம் பண்ணத்தக்க விதமாய், எல்லோருக்கும் விளங்கத் தக்க எளிய நடையில் இனிய சந்தம் அமைந்த விருத்தப் பாக்களால் அமைக்கப்பட்டு, பஞ்சதந்திர பாடற் கதை என வழங்கி வருகிறது. இது விவேக சிந்தாமணியைப் போல் விவேகத்தைப் போதிக்கும் அரிய நூலாய் இருப்பதால், இப் பஞ்சதந்திர கதையானது வித்தியார்த்திகளுக்கு வெகு அத்தியாவசியகமான நூலாகும். [பஞ்ச தந்திர வசனம்: விலை அணா 10]

விவேக சிந்தாமணி

மூலமும் உரையும்: 2 பாகமும் [விலை ரூபா 1-2-0]

'விவேக சிந்தாமணி' என்பதற்கு விவேகத்தைத் தருவதாகிய சிந்தாமணி போன்ற நூல் என்று பொருள். 'சிந்தாமணி' என்பது வேண்டியவற்றைத் தரும் சிறப்புற்ற ஒருவகைத் தெய்வமணி. இம் மணி வேண்டியவற்றை யெல்லாம் தருவதுபோல், இந் நூலும் வேண்டிய விவேகங்களை யெல்லாம் தரக்கூடியதா யிருத்தலின், இதற்கு 'விவேக சிந்தாமணி' என்னும் பெயரிடப்பட்டிருக்கின்றது. இந் நூல் சிறுவரும் கற்றுணர்வதற்குத் தகுதியான தெளிவான பாடல்களை யுடையதாகவும், நீதிகளை எளிதிற் போதிக்கக் கூடியதாகவும் இருத்தலால், இது கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் மிக உபயோகமான நூலாகும்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமாணிக்கமாமலை

திருத்தொண்ட சதகம்.

இஃது

காஞ்சீபுரத்தில் தலமுற்றுறென்னும்

ஸ்ரீமயேசுரகுலதிலகராகிய திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி

மலைக்கொழுந்து நாவலரவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1914

விலை அணா 2

குருவேதுணை.

திருநெல்வேலி புதுத்தெருவிலிருந்த ம-ா-ா-ஸ்ரீ, வித்வான்

அழகிய சொக்கநாதபிள்ளையவர்க ளியற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

கோச்சகக்கலிப்பா.

பொன்னிநதிச் சோணாட்டிற் காவிரிப்பூம் பட்டினத்துச்
சென்னியெனு மன்னிகலாற் சிந்தைகொளாது சார்வணிகர்
முன்னியவா றுதரித்துத் தில்லைமூ வாயிரர்போற்
பன்னிருவ ரெனவவரைப் பார்சொலச்சேர்த் துறைபரமன். (௧)

தோட்போக்கி வாணனைமாய்த் தவன்றுருவப் பாதலக்கீழ்த்
காட்போக்கி நின்றபிரான் றனிநுதற்கட் டழற்படையால்
வேட்போக்கி மலைமகளை மணந்தருளை வெற்பனைய
[illegible]ட்போக்கி சிவஞைதயெனு மாணிக்க மலையமர்ந்தோன். (௨)

சிலைக்கொழுந்து முடங்குகங்கை பாற்றிநெடுங் கிற்றுமதிக்
[illegible]க்கொழுந்து படருமுடித் தழும்பர்திருக் கழலிணைக்கே
யிலைக்கொழுந்து மலரின்வகை புலருமென வெழிற்கச்சி
மலைக்கொழுந்து நாவலன்பா மாலைதொடுத் தணிந்தனனால். (௩)

சாத்திடுமம் மாலிகைப்பேர் திருத்தொண்டர் சதகமலீ
தேத்திடுநல் லடியாகத் திருளகற்றி யெப்பற்று
நீத்திடுமெஞ் ஞானநல்கி நிமலனடி நிழலிருத்திக்
காத்திடுநிச் சயமதனைக் காதலா மலகமென. (௪)

தேர்ந்தருங்க [illegible]லாது மகிலமெங்குஞ் சிறக்கவுள்ளங்
கூர்ந்துமேற் [illegible]ன் னிருவரெனுங் குழுவினரு
நேர்ந்துகி [illegible] வெண்டுசிமித் தமதானு
மோர்ந்த [illegible] வொழுக்கமதா லுயரொருவன் ( )

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இந்திரை யான்றாள் பூசித் தின்னருள் பெற்ற நீராற்
சந்திரு வாரூ ரென்னத் திகழ்தலத் துதித்த செல்வன்
மந்திராக் கரங்க ளஞ்சும் வைகலுஞ் சிந்தை செய்வோன்
றந்திர மதியி னூன்செந் தமிழ்வளங் கொழிக்கும் வாயன். (௬)

சிவனடி யார்க டம்மை யவனெனப் பேணுஞ் சீலன்
றவமரு ளுருத்தி ராக்க நீற்றணி தழைக்கு மெய்யன்
கவர்புறச் சமைய மேற்கொள் கண்டகாக் கசனி போல்வா
னவனியிற் பொறையு ளானென் னனையவர்க் குயிரே யன்னான்

அப்பர்சுந் தரர்சம் பந்த ரருட்டிருப் பாட லெல்லாந்
துப்பவிர் சடையான் காதிற் றும்புரு வெனவே பாடி
யொப்பருஞ் சொக்க லிங்க வோதுவா மூர்த்தியென்னச்
செப்பபி தானம் பெற்ற செகப்பிர சித்த னன்னான். (௮)

ஷை வேறு.

கருதுபுபல் பிரதிகளைக் கொண்டுநன்கு பார்வையிட்டுக்
கமழுந் தென்றன்
மருவுமலைக் குறுமுனிவன் கமண்டலோ தகப்பொருநை
வளப்பந் தன்னூற்
பருவாலி னெல்லைநகர் முத்தமிழா கரவச்சிற்
பதிப்பித் தாப்ப
ரிருசுடர்க ளுள்ளமட்டும் பெருகுபுகழ்ப் பயிரைவளர்த்
திட்டான் மன்னோ. (௯)

குருவே துணை.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தொண்டர் சதகம்.

கணபதி காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

மாதிதொரு பாகர்திரு மாணிக்க மாமலையார்
மீதிலன்பர் பேறுகொண்ட மெய்ச்சதக—மோதிடவே
தந்தனக்கு மெட்டாத சங்கரிதான் பெற்றுகந்த
கந்தனுக்கு முன்னுதித்தோன் காப்பு.

அவையடக்கம்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

பூமேவு வன்றொண்டர் கருணைகூர்ந் தெழில்பெறப்
புகறிருத் தொண்டத் தொகைப்
பொற்புலவு நம்பியாண் டார்கலித் துறைவகைப்
பொருள்கொண்டு சேக்கிழார் சொல்
நாமேவு தொண்டர்கள் புராணவிரி கொற்றையார்
நவிலும் புராண சாரம்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இந்திரை யான்றாள் பூசித் தின்னருள் பெற்ற நீராற்
செந்திரு வாரூ ரென்னத் திகழ்தலத் துதித்த செல்வன்
மந்திராக் கரங்க ளஞ்சும் வைகலுஞ் சிந்தை செய்வோன்
றந்திர மதியி னான்செந் தமிழ்வளங் கொழிக்கும் வாயன். (௬)

சிவனடி யார்க டம்மை யவனெனப் பேணுஞ் சீலன்
றவமரு ளுருத்தி ராக்க நீற்றணி தழைக்கு மெய்யன்
கவர்புறச் சமைய மேற்கொள் கண்டகர்க் கசனி போல்வா
னவனியிற் பொறையு ளானென் னனையவர்க் குயிரே யன்னான்

அப்பர்சுந் தரர்சம் பந்த ரருட்டிருப் பாட லெல்லாந்
துப்பவிர் சடையான் காதிற் றும்புரு வெனவே பாடு
மொப்பருஞ் சொக்க லிங்க வோதுவா மூர்த்தியென்னச்
செப்பபி தானம் பெற்ற செகப்பிர சித்த னானோன். (௮)

ஷை வேறு.

கருதுபுபல் பிரதிகளைக் கொண்டுநன்கு பார்வையிட்டுக்
கமழுந் தென்றன்
மருவுமலைக் குறுமுனிவன் கமண்டலோ தகப்பொருநை
வளப்பந் தன்னாற்
பருவரலி னெல்லைநகர் முத்தமிழா கரவச்சிற்
பதிப்பித் தம்ப
திருசுடர்க ளுள்ளளவும் பெருகுபுகழ்ப் பயிரைவளர்த்
திட்டான் மன்னோ. (௯)

குருவே துணை.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தொண்டர் சதகம்.

கணபதி காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

பாதியொரு பாகர் திரு மாணிக்க மாமலையார்
நீதிலன்பர் பேறுகொண்ட மெய்ச்சதக—மோதிடவே
நந்தனக்கு மெட்டாத சங்கரிதான் பெற்றுகந்த
கந்தனுக்கு முன்னுதித்தோன் காப்பு.

அவையடக்கம்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

பூமேவு வன்றொண்டர் கருணைகூர்ந் தெழில்பெறப்
புகறிருத் தொண்டத் தொகைப்
பொற்புலவு நம்பியாண் டார்கலித் துறைவகைப்
பொருள்கொண்டு சேக்கிழார் சொல்
நாமேவு தொண்டர்கள் புராணவிரி கொற்றையார்
நவிலும் புராண சாரம்

நாடித் திருத்தொண்டர் சதகமதை நாயினே
னுவலமுன் னோது பான்மை
மவு சோலையிற் சோனைமுகில் கண்டுகளி
கூழ்ந்துவிளை யாடல் புரியுந்
தோகைமயில் கண்டுதன் சிறகனை விரித்தாடு
சூட்டுவான் கோழி யொப்பா
மாமேவு வெள்ளைவிடை மீதேறி யன்பர்முன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவநைதகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (க)

தொண்டர் நூற்சிறப்பு.

படியிலகு மனுநெறி நடத்திவரு முத்தமப்
பல்லவ னெனுஞ் சோழன்முன்
பைந்தமிழ்ச் சீவகச் சிந்தா மணிக்கினிமை
பகர்பொழுது சேவை வேளாண்
குடிபெறு மமைச்சரென வருசேக்கி ழார்மடக்
குண்டர்போய் நூலி ருமையுங்
குணங்கொடா திருமைக்கு முறுதிநூல் வேறெனக்
கூறவந் நூலியா தென
வடிகள்புக ழாரூரர் தொண்டத் தொகைப்பதிக
மதன்பொருளை யானை முகனு
லறிந்தினிது நம்பிசொலு மந்தாதி வகையென்ன
வரசன்விரி பகர்க வெனவே
வடிதமிழ்ச் சேக்கிழார்க் குலகெலா மென்றுமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவநைதகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (உ

நாயனர் தொகை.

வேதியர்கள் பதின்மூவர் சைவமறை யோர்நால்வர்
மிகுமருத் துவரி லொருவர்
வேந்தர்களி லறுவர்குறு நிலமன்ன ரைவர்புகழ்
விரவுதன வணிக ரைவர்
தீதில்வே ளாளர்பதின் மூவர்குய வர்கள்வேடர்
திகழ்பாணர் கடைஞர் செக்கார்
செய்யவீ மூவர்தூசர் பரதர்சா லியர்தனிற்
செப்புமோ ரொருவர் மிக்க
நீதிசெறி யிடையர்களி லிருவர்மர பறியார்
நிகழ்ந்தபதின் மூவ ரென்று
நீணில மகிழ்ந்துகொண் டாடவழி யாதபுகழ்
நித்திபா நந்த சைவ
மாதவர் பணிந்திடப் பாதமலர் தந்துமுன்
னுந்தடிமை கொண்ட கயிலை
யாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (௬)

நாயனர்கள் திருமரபு.

மோனமிகு தில்லையந் தணர்ஞான சம்பந்தர்
முருகர்தண் டேசர் நக்கர்
முறைமைபெறு சோமாசி மாறர்கண நாதர்மென்
மொழிசிறப் புலியர் கலைபர்
ஞானமிகு பூசலை யரப்பூதி பசுபதியர்
நமிநந்தி வேத மறையோர்
நவிலுமவன் றொண்டரிசை ஞானியர் புகழ்த்துணைவர்
நற்சடையர் சைவ மறையோர்
போனகந் தருசிறுத் தொண்டர்நன் மருத்துவர்
புகலிடங் கழியர் சேரர்

பொற்புகழ்ச் சோழர்நெடு மாறர்மங் கைக்கரசி
போற்றுகோச் செங்கண் வளவர்
மானிலம் புகழ்வேந்தர் தாள்பணிந் திடவுமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவனைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

திருவுலவு கூத்தர்நர சிங்கர்சே தித்தலைவர்
செய்யகா டவர்கோன் கழற்
சிங்கர்குறு நிலமன்ன ரமர்நீதி மூர்த்தியார்
திகழியற் பகை யம்மை யுந்
தருவுயர் கலிக்கம்பர் வணிகர்திரு நாவரையர்
சாக்கியர் கலிக் காமனார்
சத்தியார் விறன்மிண்டர் மூர்க்கர்கோட்
புலியெழில் சாற்றுமரி வாட்டாய னார்
கருணைபிளை யான்குடிப் பதிமாறர் வாயிலார்
கருதுமுனை யடுவர் மானக்
கஞ்சாற னார்செருத் துணைநாய னாரெனக்
கழறும்வே ளாளர் தொல்சீர்
மருவுமன தன்பினிற் றிருவருள் புனைந்திடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவனைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

செப்பரிய திருநீல கண்டர்குய வர்வேடர்
செம்மல்கண் ணப்பர் பாணர்
செய்யதிரு நீலகண் டப்பாணர் கடைஞர்நாட்
செல்வர்செக் கார்கலியனா
ரொப்பிலீ மூக்குலத் தேனாதி யார்வணா
ருயர்குறிப் புத்தொண்டர் மெய்

யோங்குபர தவரிலதி பத்தர்சா லியர்குலத்
துற்றசிவ நேச ரிடையர்
தப்பிலாத் திருமூல ராணுயர் மாயிலார்
தண்டியெறி பத்தர் புல்லர்
தருகுலச் சிறைகாரி யொப்பிய குறும்பாடி
சார்ந்தவடி யாருண் மற்றும்
மைப்புய லெனுங்கருணை யுற்பன நிறைந்திடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவனைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனை. (௬)

குருவருளால் முத்திபெற்ற நாயனார்கள்.

பூமருவு தெய்வமலை மாமக டனத்திருப்
பொற்கின்னை வமுதுண்டு மெய்ப்
பாதமிகு தமிழ்மாலை யோதுசம் பந்தர்பொய்ப்
புத்தர்வலை நீத்து நின்று
ணைமருவு நாவரையர் திருமூலர் நின்றசீர்
நெடுமாற ரப்பூதி யார்
நேயமுறு சோமாசி மாறர்மங் கைக்கரசி
நீலகண் டப்பாணர் பண்
பாமருவு மிழலைக் குறும்பர்கண நாதரொடு
பகாரிய சைவ நெறியே
பற்றிய குலச்சிறையு மானவிப் பதினொருவர்
பாங்குலக மோங்க நான்கு
மாமறை பாராவுமுப தேசகுரு வாகமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவனைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனை. (௭)

இலிங்கத்தால் முத்திபெற்ற நாயனார்கள்.

புகழ்பெறுங் கலையனெறி பத்தர்கூற் றுவனார்
புகழ்த்துணைவர் கண்ணப்பர் கோட்
புலியார னையர்பசு பதியர்சாக் கியர்விறற்
பூசலையர் புல்லர் முருகர்
அகமறுவில் சண்டேசர் நமிநந்தி வாயிலா
ரருள்சேரர் தண்டி யடிக
ளதிபத்தர் கலியர்வாட் டாயர்கா ரியர்தக்க
வையடிக ணீல நக்கர்
திகழ்பெற வருஞ்சிறப் புலியர்திரு நாட்போவர்
செய்யசெங் கட்சோழனார்
செப்பிய கலிக்காமர் பொற்கழற் சிங்கர்வான்
செருத்துணைவர் மூர்த்தி யாரா
மகிழுமா றைந்தடியர் பணிலிங்க வடிவெனமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கபிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவனைதநகர்
மாணிக்க மலை நாதனை.

வேடத்தால் முத்திபெற்ற நாயனார்கள்.

கணிதமிகு திருநீல கண்டர்விறன் மிண்டர்படை
கற்றுவல வேனாதி யார்
கஞ்சாற னார்சிறுத் தொண்டர்நர சிங்கர்பொய்
கடிகலிக் கம்பர் மூர்க்கர்
பணிதனிறை சத்தியா ரமர்நீதி யார்மிகப்
பரவிய புகழ்ச் சோழனார்
பண்புறை திருக்குறிப் புத்தொண்டர் சிவனேசர்
பகருமெய்ப் பொருண் மாறனார்
அணிதரும் போரின்முனை யடுவர்கா ரைக்காவி
லடமையு மிடங்கழியர் ஜீ

ராகிய வியற்பகையர் மேயபத் தொன்பதடி
யார்கண்மன தன்பின் மிக்க
மணிதரும் பூதிசா தனவேட வடிவெனமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவநைதகர்
மாணிக்க மலை நாதனை. (௯)

இயலிசைத்தமிழ் நாயனார்களும் ஆச்சிரமமும்.

தனிமைபெறு திருஞான சம்பந்தர் நாவரையர்
தக்கபே யாரிய லிசைத்
தமிழ்மூவ ராயர்திரு நாட்போவர் பாணர்சொற்
றருபரம னைப்பாடு வார்
பனுமிசைத் தமிழ்நால்வ ரையடிக டிருமூலர்
பயில்காரி யார்சேர னார்
பண்புபெறு பொய்யடிமை யில்லாத புலவரியல்
புகழ்வலோ ரைவர் மறுவிற்
புனிதமுறு மில்லறந் திருநீல கண்டனார்
பொருமியற் பகையு னிட்டார்
புகலரையர் மூர்த்தியார் துறவறஞ் சண்டேசர்
புகல்பிரம சாரிய ருமோளார்
மனவாக்கு டன்காய மொருமையுற் றடியவர்முன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவநைதகர்
மாணிக்க மலை நாதனை. (௧0)

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.

பண்குலவு கயிலையிற் பணிவிடை யகன்றுதென்
பால்நாவ லூர்ச்சடைய னார்
பாலரென வுற்றருட் டுறைமண முடிக்குமுன்
பரமனுக் கடிமை யாகி

விண்குலவு மதிகைசேர் தாரூரி லருள்புரிய
மென்பரவை தோள் புணர்ந்து
விறன்மிண்ட ருடியரு ளாற்றொண்டர் புகழ்பாடி
வெண்குண்டை நெல்லை ழைத்துத்
தண்புகலி யூர்ச்செங்கல் பொன்செய்து முதுகுன்றர்
தந்தபொரு ளாற்றி னிட்டுத்
தடமெடுத் தெழில்சங்கி லிக்குரிமை யாய்த்தூது
சாற்றியொரு தனையழைத்து
மண்குலவு சேரனொடு வெண்கய மதிற்செலமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

தில்லைவாழந்தணர்.

சொல்லுலவு சொர்ணமய மன்றுளார் திருவடித்
தொண்டின்மனம் வைத்த பெரியோர்
தூயநான் மறைகளா றங்கம்வல் லார்கண்முத்
தீயுளா ரறுதொழிலி னோர்
இல்லறந் தனில்வழார் கருணைதவ மறிவுபொறை
யெழில்சீல மிக்க புகழார்
இனியகண் டிகைபூதி சாதனத் தோர்பணிந்
தேவரு மிறைஞ்சு செல்வத்
தில்லைவா ழந்தணர்கண் மூவாயி ரத்தொகைத்
தெய்வமறை யோர்கண் மகிமை
செப்பவெவர் வல்லுந ரெனப்புவனி யோதவே
தில்லைவா ழந்தண ரென
வல்லவன் றொண்டரைப் பாடுநீ யென்றுமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

திருநீலகண்டநாயனார்.

கழனிசெறி தில்லைநகர் வேட்கோவர் திருநீல
கண்டர்மிகு காத லோடுங்
கருணையடி யார்க்கமுது செய்வதற் கினியமட்
கலமளித் திடுவ ரன்பா
லிழைதனப் பொதுமாதர் பாலணைய வதுதெரிந்
தில்லவள் பொருதூடி நீ
ரெமைத்தொடிற் றிருநீல கண்டமென வஞ்சிமா
லின்பந் துறந்திளமை போய்ப்
பழையவய தூற்றவர்மு னற்றவ னெனத்தமது
பாத்திரந் தந்தொ ளித்துப்
பலநா ளகன்றுகேட் பவர்கள்கா ணுமைமறு
பாத்திரந் தாவெ றுத்து
வழுவிறட மூழ்குவித் தவரிளமை பெற்றிடமுன்
னந்தடிமை கொண்ட கயிலை
னே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (கரு)

இயற்பகை நாயனார்.

போதமரு மருதநீர் நாட்டினிற் காவிரிப்
பூம்பட்டி னத்துள் வணிகர்
புகழியற் பகையடி யவர்கள்வேண் டியவெலாம்
பொருந்தக் கொடுக்கு நாளிற்
காதல்பெறு தூர்த்தமறை யோரெனச் சென்றுநின்
காதலி தனைத்தரு கெனக்
கழறவப் படிதந் தனுப்பவே தமரெலாங்
கருதியே தடைகள் செய்ய
வோதுபழி யிதென்று வந்தவரை வீட்டியிடை
யூறெலாம் விலக்கி யாங்கே

உற்றதுணை யாகிவரு மற்றவர்த நிலைமையினை
புலகெலா மறிய வேண்டி
மாதுமையி னோடுவிடை யேறியெதிர் நின்றுமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவகைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனை.

இளையான்குடிப்பதிமாறனார்.

பாரின்வள முழவுதொழி லாருமிளை யான்குடிப்
பதிமாற னெனின் மிக்க
பாக்கிய நிறைந்தடிய ருண்டியறு சுவைநல்கு
பண்பினர்செல் வங்குறைத்துக்
காரின்மழை சாடநடு யாமமனை மூடிக்
கடும்பசி பெறுங் காலையிற்
கடிந்தோ ரெனச்செலக் கண்டமுது செயவன்பர்
காதலியை வினவ வவளிவ்
வூரிலார் தருவரிவ் வேளைவே றிலவயலி
லுண்டுநென் முளைக ளெனவே
யோதவயல் சென்றரித் தில்லிலக் காற்சமைத்
துறுபயிர்க் கறிசெய் தன்பால்
வாரிரமு துண்கவென வழுதுருவ மாகிமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவகைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனை.

மெய்ப்பொருள் நாயனார்.

நன்னய மிகுஞ்சேதி நாட்டினிற் கோவலூர்
நற்குடி விளாட மன்னர்
நம்புதிரு வேடமெய்ப் பொருள்கொண்ட சிந்தை
நான்முறை நெறிவழா தார்

பின்னைமறு மன்னர்சம ருன்னிவலி தோற்றடற்
பெறவரி தெனத்தீ தகம்
பெற்றுமிக் கவரெனக் கைப்படை காந்தவொரு
புத்தகக் கவளி யேந்தி
யுன்னிவா யிற்றடை விலக்கிமா தொடுமன்ன
னுறுதுயில் கூரிடஞ் சென்
றுபசார முறஞான மொழிகுவ னெனப்பணி
வுறவஞ்ச நினைவு செய்ப
மன்னன்மெய்ப் பொருளென்று நன்னெறி புரிந்திடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவகைதநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (கசு)

விறன்மிண்டநாயனார்.

விந்தைபெறு மலைநா டியர்ந்தசெங் குன்றூரில்
வேளாளர் தொல்குலத்தில்
விறன்மிண்டர் சிவசமய நெறிகொண்டு பலபதிகண்
மேவியடி யார்களோடுப்
பந்தமற மகிழ்விலொடு மாரூரின் மேவுநாட்
பரவையார் தோண் மணந்த
பாங்கர்வன் றொண்டர்வந் தடியார்க டிருவடி
பணிந்திடா தேக வதனாற்
சிந்தைமிக வூடியது கண்டுவன் றொண்டரைத்
திருவருளி னல் நிறைந்த
சீர்பெறுந் தொண்டர்தொகை யோதுகென வன்றொண்டர்
செந்தமிழ்ப் பதிக மோதி
வந்தனை மொழிந்தன்பர் புந்திமகிழ் வாகமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவகைதநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (கஎ)

அமர்நீதிநாயனுர்.

அருள்பெறும் பொன்னிநா டிலகுபழை யாறையூ
ரதன்வணிக ராடை மாடை
யளவிலெண் ணிதியுடைய வமர்நீதி யாரடிய
ரன்புவைத் துடைகோ வணந்
தருவர்திரு நல்லூர் விழாவின் மட முறைபொழுது
தக்கசிறு முனிவர் பொற்கைத்
தண்டிலிரு கோவணங் கொண்டுசென் றிடவன்பர்
தாமமுது கொள்க வென்ன
வுருவநீர் தோய்வமென் றொருகோவ ணந்தந்
தொழித்துவந் தீர மாற்றெம்
முடைகோ வணந்தனைத் தாவெனக் காணவிலை
வேறொன்று தருவலென நேர்
மருவுநிறை தாவெனத் தொண்டர்நிறை கோலுறமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவநைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (

எறிபத்தநாயனுர்.

சீதவயல் நீடுகரு வூரிலெறி பத்தர்மெய்ச்
சிவனடியர் துயர மெல்லாஞ்
சிதைப்பலென் றேபரசு செடுத்திடுந் திறலினர்
சிவகாமி யார்வை கறைப்
போதுகொய் தாணிலையர் மீதுபூ மலரைப்
புகழ்ச்சோழர் கைம்மா மதம்
பொழிந்துசித றத்தொண்டர் சிவதா வெனுஞ்சொற்
பொருமலெறி பத்த ருடி
மோதவய மாவீரர் மாயவேவந் தன்கண்டு
முன்புநின் றென்னுயிரை நீர்

முடியுமென வாளீய வாங்கிவாள் தன்கண்ட
மூட்டியரி பொழுது விரைவால்
மாதங்க மொடுபாக ருய்யவருள் செய்துமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவநைதநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (கக)

ஏநாதிநாயனார்.

ஈாற்றுசோ ணாட்டெயின னூரிலீ ழக்குலச்
சான்றரே ளாதி நாதர்
தலைவரெழில் வாட்படைத் தொழில்விஞ்சை புரிதிறமை
சார்ந்துவெண் ணீற்றன்பி னார்
தோற்றமிகு தாயத்தி லதிசூரன் வாட்படைத்
தொழில்கண்டு மிதமிஞ்சி யே
சொற்சபத மொடுகங்குல் புலர்காலை சென்றணி
தொடுத்தம ரிழைத்து வஞ்சத்
தூறமன தொடுநீறு சாத்திமறை வாயயலர்
செல்லாம லிருவோர் செருச்
செய்யநுதல் நீறுகண் டேழைபோல் நிற்கச்
சினந்தவ னடர்ப்ப வன்பர்
மாற்றா ரெனுந்திருவெண் ணீற்றா ரெனத்தொழமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவநைதநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (உ0)

கண்ணப்பநாயனார்.

நானிலகு போத்தப்பி நாடுடுப் பூர்வேடர்
காவலவ ரெனு நாகனார்
காதலுற் றிடுதிண்ண னார்வேட்டை சென்றுதென்
காளத்தி மலைநாத ருக்

கூனிலறு சுவைபெறு மிறைச்சிவாய் மஞ்சனமு
முச்சிமலர் தந்தறு தின
முகந்திடக் கண்டமெய்ச் சிவகோச ரிக்குமன
துறுதுய ரகற்ற விழிநீர்
தானிலங் கியவருவி யோடவு மருந்திடத்
தானடங் காத போதுந்
தன்கண் ணிடந்தப்ப நிற்கமறு கண்குருதி
சாயவது நீக்கு போது
மானிலந் தன்னிலென் கண்ணப்ப னெனவுமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனை.

குங்கிலியக்கலயநாயனர்.

காவுறைந் திடுபொன்னி நாடெனுந் தென்றிருக்
கடவூரின் மறையோர் தமிழ்க்
கலையர்குங் கிலியவெண் புகைநறும் பணிவிடைக்
காதலார் கலியி னென்மான்
மேவுமனை யாள்தாலி கொண்டுநெற் கொளவென்று
மிக்கதுங் கிலியம் வாங்கி
வேண்டுபணி விடையன்பு பூண்டமர்ந் திடவில்லின்
மிகுசெல்வ மகல வருளா
லேவியடி யாரமுது பாலுட னருந்தவு
மியல்பனந் தாளி லரசு
னெண்ணமுடி வாகவும் வாகீச ருக்கும்வினை
யிருமொரு பிள்ளை யார்க்கு
மாவளத் துடனமுது தானளித் திடவுமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனை.

மானக்கஞ்சாறநாயனார்.

கன்னல்வயல் சூழ்கஞ்சை நன்னகர்க் குடியிலது
காராள ரென்னு மானக்
கஞ்சாற னார்தொண்டர் நெஞ்சாரு மினியபணி
காதலொடு திருபண்பி னார்
தன்னமையு டன்பெற்ற கன்னியே யற்றரிமை
சாற்றுமண வதுவை கேட்டுத்
தக்கமா விரதர்போ லிற்குள்வர வன்பர்பெண்
டன்னையடி பணிவித் திட
வன்னமின் குழல்நமது பஞ்சவடி செய்வதற்
காமென மகிழ்ந்து புதல்வி
யளகமது சுரிகையி லரிந்தருள வாங்கிமறை
வாய்விண் ணெழுந்த வாக்கின்
மன்னிய கலிக்காமர் நன்மணஞ் செய்திடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
சனே யிராஜலிங் கேசனே சிவகைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (உ௬)

அரிவாட்டநாயனார்.

தழைத்தவயல் நீர்நாட் டுயர்ந்தகணா மங்கலந்
தன்னில்வரு பின்னவர் குலத்
தாயனா ரெந்தைதிரு நாயனார் மாவடுத்
தக்கசெந் நெற்கீரை யுஞ்
செழித்திடத் திருவமு தளிப்பவர்க் கேவறுமை
சேர்ப்பவயல் சென்று கூலி
செய்துகரு நெற்றங்க டமதுண்டி யாகவே
செந்நெல்பணி குறையாது கண்
டிழைத்திடக் கருநெற் றவிர்த்துமுண வில்லாத
தெனினுமனை யவளு முன்போ

விடுபரிசு கொடுவாக் கமரில்வீ ழ்ங்களத்
திட்டும்வாள் பூட்ட வெதிராய்
வழுக்கிய கமர்க்குள்நன் மாவடுவி டேலெனமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவகைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

ஆனாயநாயனார்.

நண்ணுமழ நாட்டின்மங் கலநகரி லிடையர்குல
நண்ணுமா னாயர் சிந்தை
நந்திநம் பற்கடிமை யென்றுநிரை மேய்ப்பரெழில்
நவில்துணைக் கருவி நெறியின்
புண்ணிய மிகுந்ததிரு வெண்ணீறு படிவம்
பொலிந்துபூங் கொன்றை நீழற்
போந்துதிரி கண்குழலி லஞ்செழுத் தமுதம்
புகட்டியா னந்த மூறும்
பண்ணிலக வாயிரங் கண்ணனுல கோர்முதற்
பயில்சரா சரமு ருக்கப்
பைங்குழை பெருக்கவந் தன்பனீ தினமுமிப்
படிபூ தெனப் புகன்று
வண்ணமிகு மலர்மாரி விண்ணவர் பொழிந்திடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவகைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

மூர்த்திநாயனார்.

தாட்டிக மிகும்பாண்டி நாட்டினிற் றென்மதுரை
தனில்வணிகர் மூர்த்தி யார்நற்
சந்தனக் காப்பிடும் புந்திமற வாதபணி
தருநாளின் மறுமன்னர் போர்

காட்டிமா றன்படையை வீட்டியுல கான்டமணர்
நாவின்மொழி பொய்யு கந்து
நாயனார் பணிவிடைக் கிடையூ றிடும்பொழுது
நன்மூழுங் கைகள் கல்லிற்
றீட்டியுதி ரங்களை சிதைந்தென்பு கரையமெய்ச்
சிந்தைகண் டரவி லவ்வூர்ச்
செங்கோல் நடாத்துமென் றோதியமண் வீய்ந்திடச்
சிந்தூரம் பிடரில் வைப்ப
வாட்டமில் லாமூழ்மை காட்டியுல கான்முன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனே சிவநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (உ௬)

முருகநாயனார்.

தேங்குலவு பொன்னிநா டோங்குபூம் புகலூர்
செழிக்குமறை யோர்முருக னார்
செங்கதிரு திக்குமு னெழுந்துபுனன் மூழ்கிவண்
செறிகாவி னிற்சென்று தேன்
பாங்குபெறு கோட்டுமலர் நீண்டகொடி மலர்திரைப்
பாணிமலர் ஞால மலரும்
பறித்தபின் பிணைபல தொடுத்துநற் செவ்வினை
பயில்காலை தினமு மன்பாய்
நீங்கரிய வர்த்தமா னீச்சர்திரு முடிசூட்டி
நேயவா னந்த மூட்டி
நிகரிலா வஞ்செழுத் தோதியுமை யமுதுண்ட
நேயர்மண மதுவி ருப்பின்
மாங்குயில் பெறுஞ்சோலை சூழ்பெரு மணந்தனின்முன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனே சிவநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (உ௭)

உருத்திரபசுபதிநாயனார்.

கங்குலெழு மதியெனச் சங்கவெண் டிரையினொளி
காட்டுநீர்ப் பொன்னி நாட்டிற்
கலைநீடு தென்றிருத் தலையூரி லறுதொழிற்
கற்றபசு பதியார் மெய்ம்மை
தங்குநால் வேதமா றங்கசட் கருமநெறி
தவறுமு மிரவு பகலுந்
தண்புனன் மடுக்குளின் றுச்சிமிசை யங்கையுஞ்
சலியொடு மகிழ்ச்சி சார்ந்து
வங்கண ரெனப்பஞ்ச வட்சர முருத்திர
மறைந்திடுந் திறமை யதனு
லன்பினொடு சடைநதி யிலங்கமழு மான்கர
மனுங்கச் சுரும்பார் குழன்
மங்கையுடன் மிகுதிருச் செங்கண்மழ விடையின்முன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவைதநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (உஅ)

திருநாளைப்போவார்நாயனார்.

காமலர் சிறந்தமேற் கரநாட்டி லாதனூர்க்
கடைஞர்குல நந்தர் திருமுக்
கண்ணர்பதி பலவெனப் பண்ணொலி முழக்குமுக்
கருவிசெய் புறத்தொண்டினர்
பூமருவு புன்கூர்த் திருக்கோயின் மதில்வலம்
புரியவட வேறு விலகப்
புரிந்துபூம் பொய்கைசெய் தம்பலந் தொழுதிடப்
புகலுமொழி நாளை யென்ப
ரேமமறை யோர்தொழுந் தில்லைசென் றெய்திநா
மிப்பிறவி தீரும் வகையென்

றெண்ணகங் கண்டந்த ணார்க்கிரவு கனவுதந்
தெரியிடும் புனன் மூழ்கியே
மாமுனிவ ராகிமறை யோர்போற்ற மன்றூண்முன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (உசு)

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்.

தண்டமிழ் மிகுந்தொண்டை நாட்டினிற் கச்சிநகர்
தன்னிலே காலி மாபிற்
றழைக்குந் திருக்குறிப் புத்தொண்ட ரடியார்
சடங்கள்பணி செய்யு நாளிற்
கொண்டன்மலி காலையா துலரின்மா தவரெனக்
கூறைமா சொடுமி ளைத்த
கோலமென வுந்தொண்டர் முன்புசென் றிடவன்பு
கூர்ந்துமா சுறை கூறையைக்
கண்டயர்வி னுடையொலித் திடவரு ளெனச்சீத
காலமுடல் குளிர் பொறுது
காணுமென் றேதவிப் பகலவிப் போமெனக்
கைக்கொண் டொலித்து வருமுன்
மண்டிய பெருந்தூறல் கண்டுமுடி மோதமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (கூ0)

தண்டீசுரநாயனார்.

மெய்யகம் பெறுதிருச் சேய்ஞலூர் மறையோரின்
மீறுகா சிபகோத் திரம்
விளங்கெச்ச தத்தர்மனை யாள்பவித் திரைசெய்
விசாரசரு மாவறிவி னிற்

பொய்பிகழ்ந் தோர்கணிரை மேய்க்குமா யன்பிழை
பொறுதுதான் மேய்த்து விரிநீர்ப்
பொங்குமண் ணியனா நீழன்மனன் மேற்பால்
பொழிந்தாட்டி யர்ச்சனை தினஞ்
செய்யவந் தனர்தமக் கபலினோர் கூறவச்
செய்கைதந் தைக்கு ரைப்பத்
தேடிமறு நாள்கண் டடித்துளைத் தவர்கால்
தெறிப்பமழு வெறிய வான்பால்
வையக மதிற்றும முண்கலந் தந்துமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (௰௧)

திருநாவுக்கரையநாயனார்.

திருமுனைப் பாடிநா டுறைபதிரு வாமூர்
செழித்தவே ளாண்கு லத்திற்
றிகழ்குறுக் கையாதியர் புகழனார் மனைவிமா
தினியர்பாற் றிலக வதியின்
மருணீக்கி யென்றுபா டலிபுத்தி ரத்தமணர்
மார்க்கமுற திலத வதியின்
வருசூலை யாலதிகை சேர்ந்துவண் டமிழினோய்
மாற்றிவாக் கிறையென்று மெய்
வெருவுநீற் றறைநஞ்சு வேழமுய்ந் தலைநீந்தி
வெண்பொடிச் சூல மிடபம்
வேண்டியப் பூதிசெய் விடநீக்கி யேகாசு
வேண்டிமறை கதவு நீக்கி
மருவுதாண் முடிகொளப் பூம்புகலி யூரின்முன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (௰௨

குலச்சிறைநாயனார்.

பாட்டிசை தரும்பாண்டி நாட்டின்மண மேற்குடிப்
பதிக்குலச் சிறைப ரமனின்
பந்தமுறு தென்னர்கோ மந்திரிகண் மேலாம்
படிக்கிசைந் திடுவ ரடியார்
தாட்டொழும் பெருமைபெறு மாபினோர் மேம்படுஞ்
சாதியா ரல்ல ரெனினுந்
தண்பூதி சாதன மணிந்தவர்க ளாயிடிற்
றாழ்ந்தெழுந் காதலுடை யார்ச்
சேட்டலர்த் திருவெனும் பாண்டிமா தேவியார்
திருக்குறிப் பேவல் புரிவார்
செய்பசம் பந்தர்வா திற்றோற்ற குண்டரைத்
திகழ்கழுவி லேற்று புகழோர்
வாட்டமில் லாலவாய் போற்றியருள் வீடுறமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (௯௯)

பெருமிழலைக்குறும்பநாயனார்.

மேதினியில் வருமிழலை நாடுயர்ந் திட்டபெரு
மிழலைக் குறும்ப ரன்பர்
விரும்புந் திருப்பணி கிரம்வமு தாட்டிநிதி
வேண்டுவ தளிப்பர் தினமுந்
தீதலா வன்றொண்டர் பாதமலர் கைதொழுது
செய்யவாய் வாழ்த்த மனது
சிந்திப்ப வெந்தையருள் சந்திப்ப தெனவஞ்
செழுத்துணர்ந் தெண்சித்தி யால்
நாதமுறு காணமொன் றுயறிவு மேற்கொண்டு
நாடிவழி புந்தி யுறவே

நாடெங் கபாலநடு மீதின்மூ லங்குவிய
நாட்டிவன் றொண்டர் வெள்ளி
மாதிரம் பெறுவதறி வாற்றெரிந் தடிதொழுமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவநைதநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (௩௪)

காரைக்காலம்மையார்.

தாரணி பராவுகா ரைக்காலின் வணிகர்தன
தத்தர்பெறு புனித வதியார்
தமரொனுங் கடனுகை நிதிபதி மகன்பரம
தத்தன்மண முற்று மடியார்
சீரணிய வமுதிடுமி ளுளிடங் கொழுநர்தரு
செங்கனி யறிந்தன்ப ராய்ச்
சென்றமுது கொண்டபின் கணவருண் டிக்கருட்
செங்கனி யழைப்ப வெருவி
யோரணியு மறுதேச மெய்திவே றிற்றெரிந்
தேகவடி தொழ மறுத்து
மெழிலுடல் குறைந்துமுடி யாற்கயிலை கண்டம்மை
யெனவப்ப னென்று பாடி
வாரணி தனக்காளி யாடுகாட் டிலகமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவநைதநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (௩௫)

அப்பூதிநாயனார்.

நங்கமிகு திங்களூர் வாழுநான் மறைநெறிச்
சொற்பயிலு மப்பூதி யார்
துஞ்சுகொலை களவுகட் காமங் கடிந்தறத்
தூயமனை யறப்வழா மற்

றங்குபொரு ளிடமைந்தர் மேதிநிரை மற்றதுந்
தக்கவாக் கரசி ளுமஞ்
சாற்றிமகிழ் நாளதனில் வாக்கரசர் பந்தர்வழி
சார்ந்துபெயர் கண்டு காதல்
பொங்கமனை சென்றபொழு தன்பர்பெயர் வினவியடி
போற்றியமு தாக்கி மூத்த
புதல்வனைக் கதலியிலை கொடுவா வெனச்சொலப்
போங்கரவு தீண்டி வீய
மங்காத சேயின்விட மாறவமு திடவுமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (௩௬)

திருநீலநக்கநாயனார்.

தண்டலை நெருங்குசா ஷிரிநாட்டில் வருதிருச்
சாத்தமங் கையின் மனையறந்
க்கமறை யோர்நீல நக்கர்மன தினிதுறச்
சார்ந்துமா திரைவிரத மெய்க்
கொண்டவய வந்தியார் பூசைசெய் தன்புமிக்
கூர்ந்துபஞ் சாக்கர முருக்
கூறலிங் கத்திற் சிலம்பிவிழ மாற்றுதங்
கோதைமீ தூடி நீத்தல்
கண்டன்று கனவிலவ ளுதியு மியாமேனி
கன்றிய துரைப்ப வில்லாள்
காதலாய்ச் சம்பந்த ருண்ணமகிழ் வாய்நீல
கண்டயாழ்ப் பாணர் தங்க
வண்டிருத் தழல்வேதி தந்திடப் பெருமணமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே (௩௭)

நமிநந்திநாயனார்.

ஊக்கமிக வருபொன்னி நாட்டிலே மப்பேரை
யூர்க்குண்மறை யோர்க்கு ளுபர்சி
றுண்மைபெறு நமிநந்தி யடிகள்சிவ பணிவிடை
யுகந்துமா ரூரி றைஞ்சித்
தேக்கமுறு திருவிளக் கேற்றநினை வாய்மாலை
செல்பொழுது புத்தர் மனையிற்
சென்றுநறு நெய்கேட் டிடத்தி துரைத்திடச்
சிந்தையிற் றுயர்கொண் டதைப்
போக்கிவிட நீர்விளக் கேற்றவிண் வாக்கருள்
புகன்றபடி தீப மேற்றிப்
புதுமைபெற வன்பர்க்கு வேண்டுவன வெல்லாம்
பொருந்திடச் செய்த படியால்
வாக்கரசர் தொண்டருக் காணிபெண வோதிடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவகைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனை. (௩அ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

சிரபுரந் தனின்மறைச் சிவபாத விதையர்தந்
தேவிபக வதியா ரருட்
செல்வர்கவு ணியர்சீல வல்லியமு தண்டுபண்
சேர்ந்துநற் றாள மேந்தித்
தாளநிறை சேர்சிவிகை யேறிமுய லகனோய்
தவிர்த்தினிய பந்தன் மேவித்
தக்ககிழி பெற்றிசையின் யாழ்முறித் தாலந்
தவிர்த்தெழிற் கதவு மூடிப்
புரவலன் சுரம்விடுத் தமணர்நிலை போக்கியிடி
புத்தனார் தலையி லேற்றிப்

பூவாத பெண்ணைகனி காய்த்தங்க மங்கையாய்ப்
புகழ்நம்பி யாண்டார் தரும்
மருமல [illegible]ழலிதன் றிருமணஞ் செய்திடமுன்
வ[illegible]மை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனை. (௩௯)

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார்.

கோதிலா நீர்நா டெலாவுபெரு மங்கலக்
குடிகொள்பின் னவரி லேயர்
கோன்கலிக் காமர்புன் கூர்தனக் காம்பணி
கொடுப்பா ரூர்ப்பாவை யார்
காதலா லெந்தையைத் தூதுவிடு வோன்முகங்
காணவொண் ணாதென்ற சொற்
கண்டுவன் றொண்டர்பொழி கொண்டேயர் பாற்குலை
காட்டியடி போற்ற வர்க்கு
மீதுவன் றொண்டரிற் றீருமென வேயரிசை
யாதுறவு நம்பி யருளா
லேயவது கேட்டேயர் குடர்பிறி யிடவறிந்
திடுநம்பி யுடலிகழ முன்
வாதைதீர்ந் தேபெழுந் தேயர்தாழ்ந் தேதொழமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனை. (௪௦)

திருமூலநாயனார்.

சிந்தையய ராததிரு நந்தியரு ளட்டமா
சித்திபெறு மறைபவ ரெனுந்
தென்கயிலை யுறைசித்தர் வண்டமிழ்ப் பொதியமலை
சேரவரு போது பொன்னி

யந்தமிகு சாத்தனூர் நந்தர்குல மூலனு
ரையர்நிரை மேய்ப்ப வீய
வாவின் குழாங்கதறு மாறுகண் டவ்வுடறன்
னாவிகொண் டெழவு நிரைகள்
புந்திமகிழ் வாய்மனைகள் சென்றபின் பவரிற்
புகாமற் றுறந்து ஞானம்
புகன்றுமா வடுதண் டுறைக்கெழுந் தரசடி
பொருந்தியாண் டொருபாத் திரு
மந்திரந் தானுமூ வாயிரங் கூறமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (சக)

தண்டியடிகணாயனார்.

கல்விசெறி யாரூரி னெல்லையெந் நாளுநற்
காணிபெறு தண்டியடிகள்
கண்ணொளி விலாப்பிறவி நண்ணிமெய்ஞ் ஞானக்
கருத்தின்விழி கண்டனுதி னஞ்
செல்வமிகு நமசிவா யப்பதஞ் செப்புநாத்
திறவினர் தறிக் குறியினாற்
செய்யநீர்ப் பொய்கைகல் லப்புத்தர் வந்துகண்
டெரியாத வசட னென்று
சொல்லமன நொந்திடக் கனவிலரு ளியமுறைமை
தோன்றல்பாற் கூறி மறுநாட்
டொண்டர்கண் விளங்கமற் குண்டர்கண் மழுங்கமிகு
துயருழந் தவர் பாழியின்
வல்லகற் கொண்டுதன் செய்பணி முடிப்பமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (சஉ)

மூர்க்கநாயனார்.

கொண்டன்மலி தொண்டைவள நாட்டில்வேற் காட்டூர்
குலாவுமுழ வின்றொழி லினர்
குறைவிலாச் செல்வமுற் றிறைவரடி யார்தமக்
குநலமுத வீப்பர் மென்மேற்
பண்டையுள பொருளுமற் றுள்ளன வெலாங்குறைவு
படினுஞ்செய் பணிகுறை படாப்
பான்மையிற் றூன்கற்ற சூதுபொரு தொழிலினாற்
பரிவுடன் பெற்ற பொருள்க
ளண்டர்நா யகர்திருத் தொண்டருண் டிக்கினிமை
யாமெனப் பலபதி பணிந்
தருள்குடந் தைப்பதியு ளார்கள்சொற் சூதுபிற
ழாகவும் வெகுண்டவ தனுல்
மண்டலம் புகழ்மூர்க்க ரெனுநாம மெய்தமுன்
- - - டிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனே சிவகைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (சுஅ)

சோமாசிமாறநாயனார்.

சூதமிகு மம்பரார் வேதியர் குலத்தில்வரு
சோமாசி மாறர் கருணைத்
தூயமெய் யடியார்க ளியாரேனு மிக்கவறு
சுவையமுது தருபெருமை யார்
தீதகல வேசகல தேவர்மகிழ் வேள்விபல
செய்துசை வத்தின் மூலத்
திருவெழுத் தஞ்சுமற வாநாவி னார்புகழ்
சேருமா ரூரின் மேவிப்
போதகப் பண்மாலை யோதுசுந் தரர்செய்ய
பூங்கழல் பணிந்து போற்றும்

புதுமையா லோராறு குற்றமுந் தீநெறிசெல்
புலனைந்தும் வென்று புனித
மாதவனு மோதரிய சிவலோக மேவிடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனை. (சச)

சாக்கியநாயனார்.

காரிலகு தண்பொழிற் சங்கமங் கையிலுழவு
கருதுவே ளாண்டலைவர் நாற்
கலையின் றேபிறவி வலையொழிந் துய்ந்திடக்
கருதியே சென்று காஞ்சி
யூரிலகு சாக்கியர்கள் சீரிசைத் தவருண்மை
யொவ்வாது சைவ நெறியி
னுட்பொரு டெரிந்துதற வாதநெஞ் சத்துணவி
னுரியசிவ லிங்க மீது
தாரிலகு மலரெனச் செங்கலங் கையினெறிவர்
சமையமறி யார்குறி படிந்
தக்கபணி யொருதின மறந்துணவு கொள்ளவது
தானினைந் தெறிய மகிழ்வாய்
வாரமுட னுடனீ ழூரிவிடை யேறிமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனை. (சரு)

சிறப்புலிநாயனார்.

பொன்னிநீர் நாட்டுவள மன்னுதிரு வாக்கூர்
பொருந்துமறை யவர்திறம் பாப்
புகழ்பெறு சிறப்புலியர் மிகவுமடி யார்திருப்
பொன்னடி பணிந்து தாழ்ந்து

செந்நெலமு தொடுகறிகள் கன்னலறு சுவையுடன்
செம்பொனின் பத்த ளிக்குஞ்
செய்கையுடை யாருஞ் செழுந்தீதி யன்புடன்
றீவெட்டு வேள்வி யெல்லா
முன்னரிய வுன்னுடைய பாதமலர் தன்னிலிட
வுள்ளன்பு செய்து நாளு
முள்ளவள் வன்மைமீங் காதுயிக வோங்கிட
வுகந்துநீ கருணை செய்ப
டன்னுநின் பாதபங் கபமீழுன் மருவிடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (௪௬)

சிறுத்தொண்டநாயனார்.

நறைவிலாப் பொன்னிநாட் டிலகுசெங் காட்டங்
குடிக்குண்மாத் திரர் குலத்தின்
கொற்றவர் படைத்தொழிலு மற்றுமுள கலைகளுங்
கூர்ந்துணர் பரஞ்சோதி யா
ரிறைவர்புக ழுத்திரை கொணர்ந்துவெண் காட்டம்மை
யில்லுகந் தினிய கணப
தீச்சர மதிற்பிள்ளை யாற்கினிமை யாமடிய
ரெழிலிற் சிறுத்தொண்டர் சி
நறையுண்மின் காணவபி ரவராகி யாரநிழ
லுறவினவி யன்பர்தொழ நா
முத்தரா பதிவிரத மகவுகறி யுண்பதென
வுண்மைக் கிசைந் தமைப்ப
றைவாகி நற்புதல்வர் தமையருளி யுமையொடுமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (௪௭)

கழறிற்றறிவார்நாயனார்.

சீலமிகு மலைநாடு வாழ்கொடுங் கோளூர்
சிறந்தசெங் கோற்கோதை யார்
செல்வர்திரு வஞ்சையிறை யெல்லடி பணிந்திட
செய்யபொறை யன்றவ முற
ஞாலமிகு முடிசூட வேண்டுமென மந்திரிக
ணவில்பரம னருளி னுலகி
னண்ணியன யாவையு மறிந்துவன் றொனடி
நயந்துநற் பாண பத்ரன்
சீலமிகு திருமுகந் தரநிதி யளித்தோசை
செய்யாத நாளி னம்பி
செயலறிந் தேகியவ ரடிபணிந் தந்தாதி
செப்பியொலி கண்டிரு வரு
மாலுறவி லியானைமுன் கோனைவிடு சேரன்முன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

கணநாதநாயனார்.

ஊழிகா லத்திலெழு மாழியின் மிதந்தபெய
ருண்மைசெறி காழிநகர் வாழ்
வுற்றவை திகமரபு பெற்றுநால் வேதநெறி
யோதுகண நாதர் சண்பை
யாழுடைய வீசர்திரு வாலயப் பணிவிடைக
ளன்பினொடு வந்து புரிவோ
ரவ்வகைப் பத்தர்வந் தெய்திடிற் பண்புட
னவர்குறை முடித்து நாளு
மேழிசையி னமுதுண்ட பிள்ளையார் தாளிணை
யிறைஞ்சியர்ச் சனை புரிந்து

மிடையரு நெஞ்சினுக் குடையாய் மனைபறத்
தேற்கைபெறு மார்க்க மதனால்
வாழிய கணங்கட்கு நாதனென வாழ்ந்திடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவநைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (௬௯)

கூற்றுவநாயனார்.

குன்றாத கீர்த்தியுறை தென்களந் தைப்பதிக்
கொற்றவரி னற்ற தொல்பேர்
கூற்றனா ரருளாண்மை சாற்றியடி யார்க்கன்பு
கொண்டுநற் றொண்டு புரிவோர்
துன்றுபகை மன்னர்போர் வென்று திறை கொண்டுளார்
துகளிலாத் தில்லை நகர்வாழ்
தூயமறை யோர்தமை முடிசூட்ட வேண்டவவர்
சோழனுக் கன்றி யாங்கள்
வென்றிமுடி சூடுவது செய்யோ மெனக்கழறி
வேன்மலைய னாடு செல்ல
மிகமனந் தளர்வாகி நின்னடிக் கமலங்கள்
வேண்டவே கனவில் வந்து
மன்றாடு பூங்கழற் சூட்டியரு ளாளமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவநைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (௭௰)

பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்நாயனார்.

எழுத்துமகை சீர்பந்த மடிதொடைகள் பாவினத்
தேற்றவியல் சொற்பொருட் பாட்
டெழிலலங் காரமென் றுரைபெறு மிலக்கியத்
தெண்ணுமிய லிசை நாடகத்

செழித்தமுத் தமிழிற் றழைத்தாசு மதுரமிகு
சித்ரவித் தார நான்குஞ்
செப்பிடக் கவிகமகன் வாதிவாக் கியனெனத்
தேர்ந்துபல் கலைக ளாய்ந்து
பழுத்தகனி யின்சுவை மொழிக்கினிய செந்தமிழ்ப்
பாடல்சொல் லவும்வல்ல ராய்ப்
பாரினிற் பொய்யிலாப் புலவரென் றேபெயர்
படைத்துமறு தின மனத்தில்
வழுத்திடச் சிவமென் றுயர்ந்தபண் மொழிந்திடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவகைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனை.

புகழ்ச்சோழநாயனார்.

சிறைபடு புனற்பொன்னி யுறையூரின் மநுநெறி
செலுத்திய புகழ்ச் சோழனார்
சீருலவு கருவூரி லானிலையர் புனையுமலர்
சிந்துகரி பாகர் வீழ
வெறிபத்தர் முன்புதந் தலையரியு மென்னவா
ளீந்துமறு வேந்தர் திறைக
ளிலகமலை யாளமதி லதிகனை திறைகொடா
திருந்தவுரை கேட்ட பொழுதே
குறிபெறும் படைவிடுத் தமர்தொடுத் தெழில்வெற்றி
கொண்டுமுடி யின்குவை யெலாங்
கொடுவர முடிக்குளழல விரிபுமோர் சடையினைக்
கூர்ந்துகண் டடி வணங்கி
மறிமழுக் கையர்முடி யெனவெரியின் மூழ்கமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவகைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனை.

நரசிங்கமுனையரையநாயனார்.

நாடுபுக டிருமுனைப் பாடிநா டரசுபுரி
நரசிங்க முனையரையர் சீர்
நல்குபுவி நெறிவளமை மல்கிவெண் ணீற்றன்பு
நாடிமிக வாலயங்கள்
தேடுபொருள் பணிசெய்து நீடுதிரு வாதிரைத்
தினமதனி லன்பர் மகிழச்
செம்பொன்னூ றுதவியவ ருண்பவமு திடுவரொரு
தினமதிற் றூர்த்த வேடங்
கூடுமுட வினர்வரக் கண்டவ ரொதுங்கமெய்
கூர்ந்துவெண் ணீற்றி னுண்மைக்
குறியின ரெனப்பொரு ளிரண்டுபங் கிந்தினிய
கூறியே விடைகொ டுத்து
வாடுதுயர் நீங்கியுன் பாதமலர் மேவிடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (௫௧

அதிபத்தநாயனார்.

அலைநீடு பொன்னிநா டுலவுகட லணைகநக
ரழகுபெறு நுளையர் தலைவ
ரதிபத்தர் வலையின்மீன் விலைவளத் தொழிலினு
ரடியவர்க் கன்பு புரிவோர்
சலமேவு கடலிலே வலையிட வகப்படு
தலைமைசெறி மீன்கலை மூடித்
தானுவின் கழலினுக் காமென விடுப்பர்வலை
வீசமறு மீன்ப டாமற்
பலகாலு முணவுகிடை யாமன்மெலி வாய்க்கிளைஞர்
பகரினும் பத்தி மறவாப்

பான்மைகண் டேசெம்பொன் மேனிமீன் வலையகப்
    படுநாள் விடுத்த வன்பான்
மலைமாது பாகமுற விடையேறி யன்பர்முன்
    வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
  வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
    மாணிக்க மலை நாதனே. (௪௪)

கலிக்கம்பநாயனார்.

தண்ணூறு மேல்கரைப் பெண்ணூ கடத்தூர்
    தழைத்ததன வைசியர் முதன்மை
  தங்கிய கலிக்கம்பர் பொங்குமனை வாழ்க்கையிலை
    சார்ந்ததுறுங் காலை யடத்
தண்ணலடி போற்றியடி யார்க்கடிமை யாய்மனைத்
    தன்பிறொடு வழுது செம்பொ
  னளிப்பர்முன் னேவல்புரி பவர்நீக்கி யருளுருவி
    னடியா ருடன்வரக் கண்
டெண்ணரிய மகிழ்வினடி யார்தாள் விளக்குதற்
    கிசையாத மனைவி யின்கை
  யெறிந்தடியர் தாளினை விளக்கியறு சுவையினோடு
    மினிதமு தளிக்கு மன்பால்
மண்ணூடர் பணிபமிக விண்ணூடர் புகழுமுன்
    வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
  வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
    மாணிக்க மலை நாதனே. (௫௫)

கலிநீதிநாயனார்.

தலமுயர்ந் திடுதொண்டை நாட்டில்வரு மொற்றியூர்ச்
    சக்கரப் பாடி யாரிற்
  சார்ந்தகலி நீதியார் வேண்டுசெல் வத்துரிய
    தன்மையின ரண்ணல் கோயிற்

பலதினமு மிரவுபக லொளிவிளக் கிடுபணியர்
　　பைம்பொன்மெலி யக்கிளை ஞர்
　பக்கல்விலை கொண்டுபிற செக்கூர்ந்து கூலியின்
　　படியின்றி மனைவி ஞலை
விலைகூற வதுமாறி பெக்தைபணி குறையவுயிர்
　　விடுவனென வகனிறைத்து
　மிக்கதிரி யிட்டரிய கைக்கருவி யான்மணி
　　மிடற்றரிய வன்பு கூர்ந்து
மலர்செறி காத்தினிற் பிடிசெய்து கழல்பெறமுன்
　　வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
　வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவதைநகர்
　　மாணிக்க மலை நாதனை. (௩௬)

சத்திநாயனார்.

விளங்குகா விரிநாட் டிலங்கிய விரிஞ்சையூர்
　　வேளாண் குடித் தலைமையின்
　வித்தக மிருத்துவரு சத்திபார் மெய்த்திரு
　　வெழுத்துமற வாத நாவ
ருளங்களி துளங்கச் சிவானந்த வாரியமு
　　துண்டுசுக மான பண்க
　ளோதுமடி யார்க்கடியர் நீதிநூன் மாறுபா
　　டுற்றவர்க ளொவொடுங் கத்
துளங்குதண் டாயத் திழுத்தொளிரும் வாள்கொண்டு
　　துண்ணென வரிந்து விடுவோர்
　சோதிமணி மன்றினட மாடுசே வடிகளைத்
　　தொழுதுமகிழ் பத்தி யதனுல்
வளங்குலவு மேலாந் தலங்குடி யிருப்பமுன்
　　வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
　வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவதைநகர்
　　மாணிக்க மலை நாதனை. (௩௭)

ஐயடிகள்காடவர்கோனாயனார்.

குவலைய மதித்தபல் லவர்தங் குலத்தினிமை
கொண்டமா னிலமுழு வதுங்
கூர்ந்துசெங் கோன்முறைக டேர்ந்துவலி பகைபொளி
குறைத்துவெண் குடையர் பதியிற்
சிவநெறி தழைத்திடும் படியர சளிப்பமெய்த்
திருவருளின் மிக்க ஞானச்
செய்யவை யடிகள்கா டவர்கோ னெனப்பெருந்
தெய்வமொடு தென்ற மிழ்ச்சொற்
றவமிகுங் கலைகடேர்ந் துடல்வாழ்க்கை பொய்யெனத்
தானறிந் தம்ப லத்துட்
சார்ந்துவெண் பாநடனர் திருவடிகண் முதன்மிக்க
தலமெங்க ணும்பு கன்று
மவுனநின் றிருவடிப் பணிவிடை மகிழ்ந்திடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (௫௨

கணம்புல்லநாயனார்.

எள்ளாத திரையின்வட வெள்ளாறு தென்கரை
யிருக்கும்வே ளூர்க்கிறைவ னா
ரெண்ணில்செல் வத்தின்வள நண்ணியறி வின்பெருமை
யெய்துமேம் பாடுரிய ராய்
வெள்ளமுடி யார்தமையு முள்ளமற வாத்திரு
விளக்கிடும் பணிவிடையி னார்
மெய்யர்தில் லைப்பதி பணிந்துபுலி யீச்சுரம்
விரும்புபணி மேவு நாளிற்
றள்ளரும் பொருண்மாறி யில்லாமை கொண்டபிற்
றங்கணம் புல்லிலை யிடுந்

தக்கபொரு ளைப்பிளக் கிட்டும்புல் லிலையிலாத்
    தருண மறுலேவ னென்றிரு
வள்ளல்பணி யெனவுமுடி மீதெரி மடுத்திடமுன்
    வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவகைநகர்
    மாணிக்க மலை நாதனே. (௪௯)

காரிநாயனார்.

கடல்செறி புவிக்குள்வள முடைபதிரு நற்பதிக்
    கடவூரி லிடமுறத் திந்தக்
காரியா ரெனவரும் பேரினா ரோர்தமிழ்க்
    கற்றுசொற் பயன்கிரித்துத்
திடமுலவு செந்தமிழ்க் கோவைகம் பெயராற்
    சிறப்புட னுரைத்து வெற்றி
சேர்க்குநெறி மூவேந்தர் பாற்பயின் றவர்தங்கள்
    சிந்தைமகிழ் வுட னளித்த
வடல்நிதிக் குவைகொண்டு வடிவால யம்பல
    வமைத்தடி யார் தமக்கு
மன்புபெற வேதக்க செம்பொன் கொடுத்துமன
    தயராத கயிலை யுற்று
மடல்பெறு திருக்கமல வடியிணை துதிப்பமுன்
    வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவகைநகர்
    மாணிக்க மலை நாதனே. (௫0)

நின்றசீர்நெடுமாறநாயனார்.

தடுமாறு நெறிதனைத் தவமான தென்றறிய
    தம்முடலை வீணில் மாய்த்தச்
சாக்கியப் பேய்கடம் பொய்மாய வலையிடைத்
    தானகப் பட்டுலைந்தே

விடுமாறு தமிழ்விரகர் பாதார விந்தங்கள்
மெய்பன்பி னாலடைந்து
மேன்மையுடை யார்மங்கை யர்க்கரசி யார்களப
மென்முலை திளைக்கு மார்பி
னெடுமாற னார்கன்னி நாடுசிவ மோங்கவே
நீடுசெங் கோல் செலுத்தி
நிகழுநா ளமர்வேண்டி வந்தேற்ற தெவ்வரை
நெல்வேலி தன்னில் வென்றோர்
வடுமாறு சிவலோக பதவியது பெற்றிடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

வாயிலாநாயனார்.

பொன்னீடு தொண்டைவள நன்னாட்டின் மயிலா
புரிக்குள்வே ளாண்குடிக் குட்
பொற்புடைய வாயிலார் நற்றவர்க் கின்பம்
புரிந்திட விரும்பி மிகவும்
பன்னாரு மறுவாம லுன்னுசெம் பொற்றிருப்
பணிமன திடத்த மைத்துப்
பார்க்கனா னத்தீப மேற்றியா னந்தவழி
பாராட்டி நீராட்டி யுஞ்
சொன்னீடு மன்பமு தமைத்துச் சிவார்ச்சனைத்
தோற்றமொடு தேற்ற முற்றத்
தொண்டரிப் படிநெடு நாளுமர்ச் சனைசெய்து
தூயதா மனமகிழ்ந்து
மன்னீடு முனைதுபத நீழல்வாழ் வுற்றிடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

முனையடுவார்நாயனார்.

செப்பியன் புகழ்பெற்ற தண்பொன்னி வளநாடு
சேருநீ டூர்க்குடி மிகுஞ்
செல்வநிறை வேளாளர் தொல்குலத் தினினலஞ்
செய்யுமுனை யடுவ ரென்றுந்
தம்பெயரி னாற்சிறந் தப்புவியின் மாற்றார்
தமக்கம ரிளைத்திடும் பேர்
தங்களில் வெற்றிபெற வுஞ்செய்வீ ரெனுமவர்
தரும்பொனடு வைத்து மனதி
னம்புசிவ னடிமலர் போற்றிமாற் றார்மீது
நாடியவ ரோடெதிர்ந்து
நவில்வென்றி செய்துவரு பொருள்கொண்டு தொண்டரை
நன்றமு தருத்தி நிகழ்வார்
வம்புலவு சோலைநிகழ் சிவலோக மெய்திடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கபிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (௬௩)

கழற்சிங்கநாயனார்.

செகத்தினுயர் பல்லவர் குலத்தில்வரு கோக்கழற்
சிங்கர்சிவ னன்றி மற்றோர்
சிந்தைபற் றார்படையின் வெஞ்சமர் புரிந்துவட
திசைகவர்ந் தரசியலு நாண்
மிகுத்திடும் பலபதி துதித்துமா ரூரிறைவர்
மெல்லடி தொழும்போது தான்
மேவுதா மத்தின்மணி மாடமுற் றிடுமனைவி
மென்மல ரெடுத்து மோந்த
தகத்திற் பொறாமற் செருத்துணைவர் தான்மூக்
கரிந்திடக் கண்டு வினவி

யவ்வகைக் குத்தண்ட மீதுபோ தாதெனவு
மரிவைகை மலரை வெட்டி
மருத்துவம் பெற்றுநின் பாதமல ரெய்திடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவைதநகர்
மாணிக்க மலை நாதனை. (௯௪)

இடங்கழிநாயனார்.

தேனாடு சோலைசெறி கோனாடு வாழுந்
திருக்கொடும் பாளூர் மனுச்
செங்கோல் புரிந்திடு மிடங்கழியர் கொங்கினுயர்
செம்பொனு லம்ப லத்துட்
டானாடு சேவடியர் மேனீடு மணிமுகடு
தான்மேய்ந்த பானு குலநற்
றலைவர்சிவ சமயநெறி யிலகிட விளக்குநா
டனியொருவர் தொண்டர் மகிழக்
கானீடு கனிகடயிர் பானீடு மழைதிடக்
காணு திருட்டி னெல்லைக்
கவர்ந்திடக் காவலர் கொணர்ந்துமுன் விடவன்பர்
காணுநம் பொருள்க ளென்று
மானாடு கையரடி யார்க்கென வழங்கிடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவைதநகர்
மாணிக்க மலை நாதனை. (௯௫)

செருத்துணைநாயனார்.

செயமிகும் பொன்னிநா டுபர்மருத நாடுபுகழ்
செஞ்சொல்நிறை தஞ்சை நகரிற்
சேரும்வே ளாண்குலத் தாருஞ் செருத்துணையர்
சிந்தைதனி லந்தி பகலுந்

தயவுற்ற கடியருக் கயனுற்ற வெமனையுதை
 தந்தசெம் பங்க யப்பொற்
றாளைமற வாமலெந் நாளுமா னரிறை
 தனைப்பணிந் திடவந் நாளிற்
புயலுறு களற்சிங்கர் மயல்பெறுந் தேவிமென்
 போதுமோந் திடுதல் கண்டு
புனிதர்முடி யணியுமல ரெனமூக் கரிந்தடற்
 பூண்டெருழில் வேண்டு மன்பால்
வயமிகுந் திடுநடன மிபல்வருங் கழலுறமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனை. (கசு)

புகழ்த்துணைநாயனார்.

செய்யபுத் தூரிலகு சைவமறை யோர்நலந்
 திகழ்புகழ்த் துணையர் வேதச்
செங்கண்விடை யார்தம்மை யாகமப் படிபூசை
 செய்புநன் னியம முடையார்
துய்யவுல கத்தின்மழை பெய்யாமல் வெம்பசித்
 துன்பத் துழன்ற யர்ந்து
சோர்ந்திடினு நற்றொண்டு சார்ந்துமட் டலருடன்
 றூயநீ ராட்டு பொழுதின்
மெய்யினீர்க் குடமையங் கைதளர்ந் தேமுடியில்
 வீழப் பொருமலடியில்
வீழ்ந்திடத் துயிலுறக் கனவின்க ணருளியே
 வியன்படிக் காசு தினமும்
வைபமது புகழவே தந்தன்பர் போற்றிடமுன்
 வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவதைநகர்
 மாணிக்க மலை நாதனை. (கஎ)

கோட்புலிநாயனார்.

வேதமலி சோணாட்டு நாட்டியத் தான்குடியின்
வேளாளர் கோட்புலியர் மால்
வேந்தர்தந் திரிபராய்ப் பாந்தளணி வார்க்கமுது
வேண்டுமென நெற்குவை மிகப்
போதமனை யவர்தமக் கோதிநாட் டார்கள்வெம்
போரின்மேற் செல்ல வுலகிற்
பொங்கும்வற காலங்கள் வந்திடத் தாம்பசி
பொறுமனுண் டிடவு மாற்றார்
மீதடற் கொண்டுவரு போதறிந் தாணைமொழி
மீறுகிளை ஞர்க்கினிய சொல்
வினவித் தடிந்திடப் பிள்ளையையும் வாளினால்
வீசிடக் கண்டு கந்தே
மாதகவி னிந்நிலையி னுடனணைக வென்றுமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (கூஅ)

பத்தராய்ப்பணிவார்நாயனார்.

ஈசனடி யவரெனுங் காசினியி லுற்றவர்க்
கின்பமொடு தொண்டு புரித
லேற்கைபெற நாளுஞ் சிவார்ச்சனைகள் செய்திடுத
லெண்ணுசிவ நியம நண்ணற்
றேசுபெறு வேள்விமன நேசமோ டியற்றனற்
சிவகதை மகிழ்ந்து கேட்டல்
செப்புமா னந்தமொடு மெய்ப்புளக முறமயிர்
சிலிர்ப்பவிழி நீர்கண் மல்கி
யாசைகொ டிருப்பணி விலாசங்கள் காட்டிவரு
மப்பணி மகிழ்ந்து கொள்ள

வியாதுசெயி னுங்குழைக் காதருக் கெனமொழிந்
தாராத காதல் கூர்ந்து
வாசமிகு பத்தராய்ப் பணியுமடி யார்கண்முன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவநைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (சுக)

பரமனையேபாடுவார்நாயனார்.

சீலமிகு தெய்வமொழி நூலுநற் கலசமுனி
செய்தவண் டமிழி னூலுந்
தேசிகத் தொடுநவில் சிவாகமச் சொற்கள்வகை
தேர்ந்துபல கலைக ளாய்ந்து
ஞாலமதின் மிக்குமெக் காலையினு மெய்யுவகை
நண்ணியெழின் மன்று ளாடும்
நாதவே தாந்தபரி பூரணா னந்தமெஞ்
ஞானமோ னாந்த ரூப
"லமுறை செங்காதிரி சூலகங் காதர
பராபர சிவாய முக்கட்
பரமனென் றேபாடு மடியார்கள் கெதிபெறப்
பார்வின் புகுந் தேறியு
மாலயனு மறியாத சேவடிகள் தொழுதிடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவநைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (எ0)

சித்தத்தைச் சிவன்பாலில்வைத்த நாயனார்.

பிரணவு சுவையொளி யூறோசை நாற்றமாம்
பான்மைபெறு புலனு மனமும்
பயில்புத்தி யோடகங் காரமலை சித்தமும்
படாது நடு நாடியிற்

சீரணவு நாதமும் பங்கயன் முதலான
தேவர்தம் பதமு நீங்கித்
திகழ்கின்ற பரஞான மெய்ப்பரஞ் சோதியின்
றேசுபெறு பொலிவு நோக்கிப்
பூரண சிவானுபவ போகவா னந்தமாம்
பொருதிரைக் கடலின் முழ்கும்
புண்யபரி பாகரா தங்கள்சித் ததனைப்
பொருந்தநின் பாலில் வைத்தோர்
வாரணியு மொளிர்கனக கலசநகில் மாதினொடு
மால்விடையின் மீது தோன்றி
மற்றவர்கள் கண்டுனது பாதமல ரெய்திடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (எக)

திருவாரூர்ப்பிறந்த நாயனார்.

கார்கொண்ட மேனிவண் டுளபமணி மார்பனுங்
கமலா சனத்தில் வாழுங்
கருணையுறு நான்முகக் கடவுளு மாயிரங்
கண்கொண்ட மேனி யானுஞ்
சீர்கொண்ட வேணையநல் முப்பத்து முக்கோடி
தேவர்களு முனிவர் குழுவுஞ்
சிந்தைமெய் யன்பினொடு தொழுதுமுக் காலமுஞ்
சேர்ந்தினி திருக்கு மிடமா
யேர்கொண்ட வாழியோ டாழியோ ரோங்கல்பெற்
றெந்தைதிரு நந்தி காவ
லென்றைக்கு மகலாத வெள்ளியங் கிரியில்வா
ழெண்சிவ கணங்க டாமே
வார்கொண்ட வாரூர்ப் பிறந்தார்க ளுய்ந்திடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை

வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவநைதகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (எஉ)

முப்போதுந்திருமேனிதீண்டுவோர் நாயனார்.

கருதரிய ஞானகாண் டத்திெனாடு பாசனு
காண்டநற் கசடில் கிரியா
காண்டமெனு முப்பகுதி யானபல வாகமக்
கலையெலா நன்கு ணர்ந்தே
பெருமைபெறு முப்பொருளி னுண்மைதெரி வுற்றவர்
பெருந்திருச் சைவ மறையோர்
பேசுமுப் போதுநிகழ் காலமெதிர் காலமும்
பேணுமெதிர் கால மதினு
மொருமையுடன் விதிவழியி னர்ச்சனைத் தொண்டினை
யுஞற்றுதற் குரிய பெரியோ
ருள்ளன்பு மாறாது சிவசாத னங்களை
யுற்றபெரு வாழ்க்கை யுடையோர்
மா லறியாத நின்னடி யடைந்திடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவநைதகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (எந)

முழுநீறுபூசியமுனிவர்நாயனார்.

ஆதிசைவ தாகம புராணசாத் திரமுறைக்
கனுபூதி யெனும் விபூதி
யனுகற்ப முபகற்ப முயர்கற்ப நெறியறிந்
தாசா னுரைத்த படியே
காதலொடு சிரநெற்றி மார்புந்தி யுடன்முழங்
கால்தோள் மணிக்கட்டு முன்
கையிடைப் பின்புற மெழில்காது தண்கண்டங்
கருதுதிரி புண்டரமதாய்ப்

போதகம் பெறுசங்கி தாமந்தி ரங்களிற்
புகல்கிழக் குடன் வடக்கின்
பொற்புறுந் திசையிற் பொலிந்துபஞ் சாக்கரம்
புகன்றுகண் மணி புனைந்து
மாதவர்கள் முழுநீறு பூசுமுனி வோர்கண்முன்
வந்தடிமை கொண்ட கபிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனை. (௭௪)

அப்பாலுமடிச்சார்ந்தவடியார்நாயனார்.

வெள்ளநீர் சூழுநான் கெல்லைசெறி நாட்டின்மூ
வேந்தர்தமிழ் சேர்ந்த நாட்டின்
மேலுமப் பாலுமெக் காலுநற் றவநெறியின்
மெய்த்தொண் டிசைத்த பேருந்
தெள்ளுசெந் தமிழிசைகள் விள்ளுமா றூரர்முன்
றிறமைவிறன் மிண்டர் மகிழத்
திருவருள் புரிந்திடும் பரிவிற் றிருத்தொண்டர்
சீர்பெறுந் தொகையெனும் பா
வுள்ளியலும் வைப்பின்மொழி கொள்ளுமிக்கோரதி
னுற்றபெரி யோரு முன்பின்
னுற்றுமப் பாலுமடி சார்ந்தவடி யாரென்னு
முத்தமர்கள் சித்த மகிழ
வள்ளையிற் பணிலமணி வள்ளலென வாழ்த்திடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கபிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனை. (௭௫)

பூசலைநாயனார்.

பொங்குமுறை தொண்டைநா டொன்றுதிரு நின்றியூர்ப்
பூசுரரில் வாச முற்ற

பூசலார் கங்கையணி நேசனென மெய்ப்பணிப்
புந்திமற வாமல் நாளுந்
துங்கமுறை கோயில்செய வுங்கையிற் பொருளிலாத்
துயர்கொண் டயர்ந்து சிந்தைத்
தோற்றத்தி னற்பொருள்கள் சேர்த்துகற் காலந்
தொடுத்துமா லைய மெடுத்து
மிங்கிதப் பிரதிட்டை பண்ணுநாட் கச்சிதனி
லிப்பணிசெய் காட வர்க்கு
மிம்மொழிகள் சொலவந்த வாக்கிது விளம்பவடி
யிணைதொழுது பின்பு நெஞ்சின்
மங்கைபங் காவென்று பூசனை புரிந்திடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவகைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (எசு)

மங்கையர்க்கரசியார்.

......புகழ் மணிமுடிச் சோழன்மக ளாய்த்தென்னர்
தம்குடி விளங்கி மாதர்
தனியரசி நாமம் புனைந்துமடி யார்பணிக
டலைகொண்டு காழி நாட்டின்
சிரபுரப் பிள்ளையார் தமிழ்மாலை வைப்பிற்
சிறப்பினிது வப்ப வோங்கித்
தீதுரைத் திடுசமணர் வாதுதீர்த் துத்திருத்
தென்பாண்டி நாடு வாழ்கப்
பரசமைய நெறிகெடும் படிபூதி சாதனம்
பயிலக் குலச்சிறை மனப்
பண்புபணி யின்பமுற் றன்புபெறு தம்கொழுநர்
பாசவினை யுந்து றப்ப
வரமிகுந் தடியர்பணி விடைமிகுந் திடவுமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை

வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (எஎ)

நேசநாயனார்.

தேம்பொழில் வருந்திருக் காம்பிலி மாநகர்ச்
சிலமிகு சாலியர் குலச்
செயலினர் சிவபணிச் செல்வனா ரினிமைபெறு
தேசமதில் நேச ரென்ப
தாம்பெயர் மனச்செய்கை பூங்கழற் காகநெறி
சாற்றுவாக் கின்செய்கை மெய்த்
தக்கபஞ் சாக்கர மனுவினுக் காகவெழில்
தருகரத் தொழில்செய் கைசீர்
மேம்படுஞ் சிவயோகி பூண்பணிக் காகவென
மெல்லுடைக் கோவண மிக
வேண்டியது செய்துதின மீந்துமுறை வழுவாத
மெய்ம்மையதி னாலு நீல
மாம்பணி யணிந்திருவர் காண்பரிய கழல்பெறமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (எஅ)

கோச்செங்கட்சோழ நாயனார்.

சோழநா டிரியவெண் ணாவன்மா நகரிற்
றுலங்குஞ் சிலம்பி வாய்நூற்
சுற்றிமேற் பந்தரிட் டர்ச்சனைகள் புரியவெண்
டும்பிகண் டனுசித மெனும்
வீழவே செய்தகர மீதிற் கடிப்பவுயிர்
வீய்ந்திரவி குல வேந்தனார்
மேவிடுஞ் சுபதேவன் மாதெனுங் கமலவதி
மின்னினொடு தில்லை தொழுது

தாழவும் வயிற்றிற் பிறந்துகோச் செங்கணார்
தானகி முடியின் மகுடஞ்
சாற்றியுந் தர்ந்தைதவ முறவுஞ் சிவாலயத்
தக்கபணி செய்து தில்லை
வாழுமறை யோர்க்கம்பொன் னீடிலஞ் செய்திடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவநைதநகா
மாணிக்க மலை நாதனே. (எக)

நீலகண்டப்பாண நாயனார்.

நேயமிக வருமெருக் கத்தமாம் புலியூரி
னீலகண் டப்பாண னர்
நீடுபல பதிபணிந் தாலவாய் சேர்ந்துபண்
ணிபற்றவடி யாரை யேவத்
தூயதிரு வாயின்முன் கொண்டுசெல நின்றிசைச்
சுருதிக வியற்ற விண்ணிற்
சுநதரப் பொற்பலகை தந்திட மொழிந்தருள்
சுரந்துமகிழ் வாய கன்று
மேயவா ரூர்த்திருக் கோயில்வந் தியாழிசை
விளம்பவட திசை பணிந்து
மேவுசம் பந்தர்சொற் பாடலியா ழிட்டெழில்
விளங்குபெரு மண முகந்து
மாயனிறை தேடுபொற் சேவடி பாரவமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவநைதநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (அ0)

சடையநாயனார்.

கதிபரவு முமைதிருப் பணிவிடைக் கன்னியர்கள்
கமலிகம வினி வைகறை

காலைமலர் கொய்துவரு காலைதன் ருள்பணிக்
காமர்மலர் கொய்தி டச்சென்
றெதிர்கண் டவர்க்கவர்க ளிச்சைகொண் டேமலை
ரெடுத்துவர விநுசெய லறிந்
தினியமல ரனுசித மெனப்புவியி லவதரித்
தின்புற் றிருந்து நம்பாற்
சதிர்பெறும் பணிபுரியு மென்றுகண் ணுடிநிழல்
தன்னையொளிர் சுந்தர மெனத்
தானழைத் திடவந்து பரவைசங் கிலிமணந்
சார்ந்தவன் றொண்டர் தம்மை
மதலையென வேபெற்ற சடையனுர் தொழுதிடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவகைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (அக)

இசைஞானியார்.

ஒழியாத பெருமையுள சடையனுர் காதல்பெற
வோங்குநற் செய்கை யுடனே
யுற்றநற் பண்புடைய ராயில் லறத்தினுக்
குரியநற் றுணை யாயினு
ரழியாத முப்புரமு மொருநொடியி லெய்தாரை
யன்பினெ டேவந்து பாடி
யானதொரு முதலைவாய்ப் பிள்ளைதனை யன்றழைத்
தாற்றினிடை யிட்ட பொருளைக்
குழியார் குளத்தெடுத் தேபரவை யில்விட்ட
கோதிலா ரூரர் தம்மைக்
குணமிகுந் தமிழ்நாடு சைவநெறி தழையவே
குமரனென வேப யந்த
மழைமதர் நெடுங்கணிசை ஞானியார் தொழுதிடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை

வாசனை யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (௮௨)

பரவைநாச்சியார்.

காலைமலர் கொய்துவரு காலைமன திச்சையைக்
கண்டுமை களித்திடு மெனக்
கருணைதர வாரூ ருருத்திரக் கணிகையார்
காதலி யெனப் பிறந்து
வேலைவிட முறழ்விழிப் பரவையென் றேபெயர்
விளங்கியதி ரூப வதியாய்
வேற்றொருவர் மால்மனத் தோற்றமில் லாதுமுன்
வேண்டியா ரூர்க்கோவி லுட்
சோலைப் பசுங்கிளி யெனப்பணிய வரவும்வன்
றொண்டர்கண் டாசை தீரச்
சொற்றமிழ்க் கிரவிலவ ளிற்றூது சென்றுசுப
சோபனஞ் செய்து மகிழ்வாய்
பாள்பணிக் கோலமிசை வாகமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கபிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (௮௩)

சங்கிலிநாச்சியார்.

வெற்றிபெறு கபிலையுமை நற்பணி குறைந்தபின்
மிக்கதிரு வொற்றி யூரில்
வேளாளர் தலைவர்நா யிறுகிழான் புதல்வியென
மேதினி விளங்க மகிழ்வாய்ப்
பெற்றதாய் தந்தைதஞ் சுற்றத்தின் மன்றல்வினை
பேசப் பொருத வதனாற்
பெம்மான் பணிக்கெனக் கன்னிமா டஞ்செய்து
பேதைபணி மேவு நாளிற்

கற்றவன் றொண்டர்வந் தாற்றுமின் னுண்மீது
காதல்நீர்த் தருளு மென்னக்
கன்னிமனை யிசையமகி ழின்கீழ்மு னம்பிமெய்க்
கட்டுரைப் பவுமொற்றி யூர்
மற்றவர்க ளறியமண முற்றபொற் கொடிதொழுமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவநைதநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (அச)

நாயன்மார்க்குப் பூசை விபரம்.

சித்திரை, வைகாசி.

செஞ்சொன்மிகு சித்திரைத் திங்கள்பர ணியினுட்
சிறுத்தொண்ட ரோகணி தனிற்
செல்வமங் கைக்கரசி யாதிரையில் விறன்மிண்டர்
சித்திரையி லிசை ஞானியார்
தஞ்சமிகு மசுவதியின் மெய்க்குறிப் புத்தொண்டர்
சதையமதி னுவரையர் சீர்
சார்ந்தவை காசிமூ லத்தினிற் சம்பந்தர்
தருபாணர் முருகர் நக்கர்
அஞ்சாத சோமாசி மாறரா யிலியந்
துணைக்கழற் சிங்கர் பரணி
சொற்றபுனர் பூசத்தி னம்பியாண் டாரெழிற்
றாயநமி நந்தி பூசம்
மஞ்சுலவு குன்றையா ரம்பரஞ் சென்றிடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவநைதநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (அரு)

ஆனி, ஆடி.

ஆனிமதி தன்னிலா யிலியம் புகழ்த்துணைவ
ரன்பின்மகம் வாத வூர
ரருள்பெறும் பூரமமர் நீதியா ரேவதியி
லார்கலிக் கம்ப ராடி
தானிலகு மசுவதியின் மூர்த்தியார் சித்திரை
தமைழத்தமிழ லைக்கு றும்பர்
சாற்றுமா திரையினிற் கூற்றரா யிலியந்
தனிற்புகழ்ச் சோழர் சோதி
ஞானமிகு வன்றொண்டர் நேயமுறை சேரர்கோ
னவில்விசா கத்தி லினிய
நண்புபெறு பரவைசங் கிலிநாச்சி யார்கேட்டை
நாள்கலிக் காமர் புலியர்
வானநா டெய்திமெய்ஞ் ஞானவீ டிலகமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
—னசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவநைதகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (அசு)

ஆவணி, புரட்டாசி, ஐப்பசி.

ஆவணி மதிக்குள்வரு பூசஞ் செருத்துணைவ
ராயிலிய மதிபத்தர் சீ
ரானமக நாளிலிளை யான்குடியர் மூலநா
ளார்கலையர் வாணிச்சி யும்
பாவியல் புரட்டாதி யசுபதி யுருத்திரப்
பசுபதி யுரோகணி தனிற்
பணியுநாட் போவருத் திராடமே னதியார்
பகர்சதையம் நரசிங்கர் பேர்
மேவுமைப் பசிமாத வசுபதியின் மூலனார்
மீறுபர ணியின் மாறனார்

மிக்ககார்த் திகையிடங் கழியர்பூ சஞ்சத்தி
மேவுமனு டம்பூச லார்
மாவுலவு மூலநா ளையடிகள் வானுறமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவநைகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (அஎ)

கார்த்திகை, மார்கழி.

கார்த்திகையின் வருதிருக் கார்த்திகையி னுளிற்
கணம்புல்ல ருத்திர மதிற்
காட்டுமெய்ப் பொருணாய ரத்தமா னுயர்சொற்
தனிமூல மூர்க்கர் வாய்மை
பூர்த்திபெறு பூராட மேற்றிடு சிறப்புலியர்
போதமார் கழிமதி யினிற்
பொங்குமா திரையினுட் டில்லையந் தணர்சடையர்
புகழ்பரவு சோதி நாளின்
சீர்த்திகழ் சிறந்தகஞ் சாறனார் ஞானஞ்
செழித்தபூ ராட மதனிற்
செய்யசாக் கியர்தருண முற்றவுத் திராடத்
தினத்தியற் பகையிரே வதி
வார்த்தைமிகும் வாயிலா ரேற்றசொர்க் கம்பெறமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவநைகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (அஅ)

தை, மாசி.

கருணைபெறு தைமாத மிருகசீ ரிடமதிற்
கண்ணப்ப ராதிரை யெழிற்
காட்டுமரி வாட்டாய ருத்திராட நாளிற்
கனிந்ததண் டீசர் நீடுங்

தருணமே வியசிசா கத்தினிற் புகழ்பெற்ற
தக்கதிரு நீல கண்டர்
சதையமதி லப்பூதி ரேவதியி லேயர்கோன்
சாற்றுமா சித்திங்க ளிற்
பொருணய முலாவுமத் தந்தன்னி லெறிபத்தர்
பூராட நாட்காரி யார்
பொற்புலவு சதையத்தின் மிக்கசெங் கட்சோழர்
பூவுல ககன்று வாழுள்
வருணநிறை ககனநா டிரியகுடி யாகமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவநைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (அக)

பங்குனி.

பங்குனித் திங்கள்ரோ கணிதனிற் சிவனேசர்
பாவுதிரு வாதிரை மிகும்
ஈருருவு கணநாதர் பூசமுனை யடுவர்சொற்
பகர்சோதி நாளம்மை யார்
தங்குமனு டந்தண்டி யடிகண்மூ லத்திற்
றழைத்திடு குலச்சிறையார் சீர்
தருபத்தி யொடுபணிவர் பாமனைப் பாடுவார்
தஞ்சமிகு சித்தம் வைத்தோர்
செங்கண்மால் பணியுமா ரூரிற் பிறந்தார்க
டிருமேனி தீண்டு மடியார்
செம்மைதரு முழுநீறு பூசுமுனி வோர்புலவர்
செய்பவடி சார்ந்த வடியார்
வங்கண மிகுந்திருப் பொன்பதி விளங்கிடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவநைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (கூ0)

திருக்கூட்டம்.

மிக்கதென் மதுரைதனி லறுபத்து நான்குதிரு
விளையாடல் செய்து காஞ்சி
மேவுநாற் பத்தியெண் ணாயிரவ ராயருண்
மிகுந்தகா ரோணந் தனிற்
றக்கநா லாயிரவ ராய்த்தில்லை மாநகர்
தழைக்குமூ வாயிரவ ராய்ச்
சாற்றுமா றூரிலறு நூற்றொருவ ராயுண்மை
சாரும் பெருந்துறை யினிற்
பக்குவ மிகுந்தமுந் நூற்றொருவர் காய்வனம்
பயில்வீழி மிழலை நகரிற்
பண்புபெறு நூற்றொருவ ராய்மிகுஞ் சிவதையிற்
பன்னிருவ ராயனு தின
மைக்கடல் பெறும்புவியி லென்றுந் துதிப்பமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

நைமிசாரணியம்.

அங்கிரர் வசிட்டர்சவு னகர்முனிவ ரனைவரு
மவனியிற் றவமி யற்ற
வலரவ னருட்குசையி னுழிசென் றமர்நைமி
சாரணிய முற்ற சூதர்
தங்கநற் றவிசுதந் தியாவரு மகிழ்ந்திடச்
சவுனகன் வாட்போக்கி யின்
றுனமான் மியவளஞ் சாற்றுமென வண்ணல்சீர்
தருசைவ மாம் புராணத்
துங்கமுறு கதையெந்தை முருகர்பாற் கூறவச்
சொல்லைநந் திக்கு ரைப்பத்

தூயமொழி யுஞ்சனற் குமாரர்க் கியம்புசெஞ்
சொல்வியா தருமெ மக்கு
வங்கணந் தருமாற்ற மென்னமகிழ் முனிவோர்முன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவநைதநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (கஅஉ)

திருமாணிக்கமலையினுற்பத்தி.

பொன்குவட் டினின்மூவர் விண்ணிலனை வோரும்
பொருந்தியுறை கின்ற காலைப்
பொற்புடன் வாய்வுரகர் வந்நகை நாரதர்
புரிந்தமர் விளைத்து மேரைத்
தென்புரகன் முடிமீ தடக்கவங் கூழ்பிசகு
செய்பமோ தியும் விடாதாற்
றேவர்சொற் குரகர்சற் றயரவுங் கூழ்பிலஞ்
சென்றைந்து முடிகள் வீழ்த்த
குலவு தென்பாண்டி நாட்டில்நீ லந்தொண்டை
நாட்டிலரு ணங்கொங்கு நன்
ஞட்டிற் சுவேதம்நீர் நாட்டின்மர கதமெழில்
நவிற்றுபொன் னித்தென் கரை
மன்குலவு நிம்பநிழல் கண்டுபணி தொண்டர்முன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவநைதநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (கஅ௩)

மாணிக்கமலைச்சிறப்பின்சீர்.

உன்னுநால் விசைகொண் டெழுந்துபூ தலமமர்ந்
துயரமீ ரெட்டகல மூன்று
யோசனை யிரத்தின மலைக்கொழுந் தாய்நிம்ப
மோங்கியெண் டீர்த்த மிக்கத்

தென்னுலவு மங்கிதிசை மின்னுபஞ் சாக்கரத்
தீர்த்தமொடு தெய்வ தீர்த்தஞ்
செப்புபஞ் சாக்கரக் குகையுமுனி வோர்தவஞ்
செய்கையுந் துய்ய புலியும்
பன்னக மிகும்பல விலங்கும்வெந் தொழிலுருப்
பான்மையுங் காக மனுகாப்
பண்பும்வின் டருவெனத் தண்டலை தடாகமும்
பயில்வள மிலங்க வுலகின்
மன்னுபெரி யோர்திருப் பொன்னடி பணிந்திடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (கூச)

ஆரியமன்னர் பூசனை.

செஞ்சொலுயர் கங்கைமண் டலமுழுது மனுநெறி
செலுத்துமா ரியமன் னவன்
சேடன் பணிந்துமுடி மணிவிளக் கிடுமணிச்
சிந்தையொடு வேண்டி வந்து
மிஞ்சுமவி டேகமுடி மேல்சிரம் பச்செய்ய
வேண்டுமென் றினிய தண்கா
வேரிநதி நீராயி ரங்கடங் கொண்டுவர
மிக்கபொசி வாசி காட்டத்
தஞ்சம் பொருமல்வா ளுருவிமுடி மோதிடத்
தான்சுரும் பார்குழ லுமைத்
தையலொடு தோன்றிநின் கிளைஞரென் சன்னிதி
தனிற்றினம் பொன்னி நதியின்
மஞ்சனப் பணிவிடைகள் புரிகவென் றாரியன்முன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (கூரு)

ஆதிசேடன் பூசைசெய்தது.

பூசலிடு சேடன்முன் வானவர்கள் சொலவாயு
பூசித்து மாச கன்ற
புனிதநெறி மகதியாழ் முனிபுகல வகலிடம்
போந்துமா தலம னேகங்
காசினி புகழ்ந்துகோ கன்னமுத லந்தங்
கடம்பமா நகரி றைஞ்சிக்
காவிரியி னீர்படிந் தேகியத் திரிமுதற்
கற்றநற் றவமுனிவர் பா
லாசையொடு கண்டம்மை கோவிறென் பாற்சுனை
யமைத்துநீர் மூழ்கி வெய்யோன்
அப்பெயர்க் கேணிநாற் றெட்டெனுங் கும்பநீ
ரபிடேக மதுசெய்து மே
மாசுணஞ் சிரமணித் தீபம்வைத் தேற்றிடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
பாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவனைதநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (கசு)

தேவேந்திரன் சாபந்தீர்ந்தது.

தேசுறக் கடல்கடைந் தமுதினிற் பலவகை
செனிப்பவக வியைமு குந்தன்
செய்கோ தமனுக் களிப்பநீர் மூழ்கித்
திறங்கொளா தமரர் கோன்மா
லாசுகொண் டேவரிக் குயிலெனக் கூவிமுனி
யகலவக லியை வஞ்சமா
லாகப் புணர்ந்தமுனி சாபித்தி டக்குரு
வறிந்துதல மகிமை புகல
நேசமொடு சென்றிந்திர தீரமொன் றுற்றுச்சி
நீள்தேவ தீர்த்த மூழ்கி

நிம்பரிழல் கொண்டதற் கீசான மிக்கசிவ
லிங்கஞ்செய் தர்ச்சனை தவம்
வாசவன் செய்துமுனி சாபமது தீரமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (௬௭)

இடி பூசனை புரிந்தது.

திரமுற்ற வுதயமால் வரையினுயர் மந்தேகத்
தீவினி லரக்கர் காணுச்
செருவினைத் திரவிதன் றேர்விட் டிரங்கியமர்
செய்திளைப் பமரர் கண்டும்
பரமார்ச் சனையினினுன் றீதகலு மெனவுமியாழ்ப்
பண்முனி வாக்கனலி சொற்
பகரலிங் கத்தினி லிரத்னவரை யார்கழற்
பணியநின் பின்னவ னெனு
முறைகொண் டகத்தினில் நினைப்பமுன் னுருமுவந்
தாற்றுமிவ் வுரைத ரச்சென்
றுயர்சித்தி ரைத்திங்கள் பூரணையி லத்தனை
ளோங்கிரவி தீர மூழ்கி
வருமடங் கற்பணிந் திரவிபகை தீரமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (௬௮)

அகத்தியர் பூசனை.

கடல்சூழும் நெடியவட வரையினுக் குத்தரதிசை
காட்டிவளர் புட்ப பத்தரைக்
கரையிடத் தறிஞரொடு குறுமுனிவ ருரையும்நாட்
கண்டுநா ரதரிரு வரும்

விடையானோர் பதிபல பணிந்திமைய முறவுமுனம்
வருவும் பிரேத மோட்ச
மேவுநிம் பத்துறை பணிந்துறைதய புரியென
விளக்கிநெடு முடியின் மேல்பாற்
றடமொன் றமைத்துநற் சுதையமுதின் மூழ்கியெழில்
சன்னிதி புகுந்துசசி யிற்
றக்கவர்ச் சனைபுரியும் நட்பில்வண் டார்குழற்
றையலுடன் வெள்ளை விடைமேல்
மடலவிழ்க் கலசமுனி சொக்கரென் றேத்தமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனை. (கசக)

உரோமசமுனிவரார்ச்சனை.

சலதிநெடு வுலகின்மனு நெறியிலெண் கோடிபொன்
றருமங்க ளீட்டி வாழுஞ்
சமரவே லரசனொரு தூர்த்தனுற வாய்நெறி
தளர்ந்துலோ காயத மதக்
கல்வியின் சுகமுற் றறம்பாவ மிலையெனக்
காலங் கழிப்ப மறலிக்
கருதியிரு பத்தியெண் கோடிநர கிற்சென்று
கழுகா யலைந்திமைய மீ
திலகுதவ ரோமச ரிடஞ்சென்று ஞானமுற்
றெப்பதி பணிந்து பொன்னி
யெய்தமலை கண்டுபுண் ணியகங்கை யிற்படிந்
தெழில்ரூப மாக முனிவர்
மலரடி பணிந்தரச னுலகியல் பரந்திடமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனை யிராஜலிங் கேசனை சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனை. (க00)

வாயுவுபூசித்தநாயனார்.

அண்டர்மொழி யுட்கொண்ட சண்டமா ருதவேந்த
ரவனியி லிசைந்து பொன்னி
யாற்றில்நீ ராடிவந் தேற்றகீழ் பாற்பாறை
யதுதன்னி லங்கை வயிரத்
தண்டமதி னாற்கேணி கண்டுபுன னமிழ்ந்தொளிர்
சயிலம்வல முற்று மேல்பாற்
சன்னிதி பணிந்துபல பருவநற் றவநெறி
தழைப்பவெள் விடையின் மீது
துண்டமதி முடிநீல கண்டமழு மானிடத்
தோகையொடு முன்பு தோன்றித்
தோத்திரஞ் செயமாசு தீர்த்துநின் வடிவந்
துலங்குமுன் சுனை படிந்த
மண்டலத் தோர்க்கினிமை யுண்டென மொழிந்துமுன்
வந்தடிமை கொண்ட காளிலை
வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே. (கOக

ஆயனார் பூசனை புரிந்தது.

செய்க்கழனி சூழ்குழித் தண்டலை நகர்க்குடிமை
சேர்ந்தகோ பால மரபிற்.
றிகழாய ரானிரைகள் மேய்ப்பர்நா டோறுமே
திருமலைச் சார்பி லொருநாள்
மெய்க்கருணை மலைமீது சென்றண்ண லைக்கண்டு
மேவுமான் பால்விருப் பால்
வேண்டியபி டேகஞ்செய் நாள்பலவி லொருநாள்
மிகுந்திடும் பால்க றந்து
கைக்கடந் தன்னையோர் பால்வைத்தி டக்கருங்
காகங் கவிழ்ப்ப வப்பால்

ங்கலுழ்ந் துய...

காட்சிதம் முருவ மென்

மக்காக மணுகாத வழல்புரிந

வந்தடிமை கொண்ட கயிலை

வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவ

மாணிக்க மலை நாதனே. (௧௦௨

வயிரப்பெருமாள்பணிவிடை.

குலவுதமி ழுபர்தொண்டை நாட்டினிற் கச்சிநகர்

கூர்ந்திடுந் தந்து வாயர்

குலமதிற் றோன்றியே தன்னொடு பிறந்திடுங்

கோதைசெல் வத்துரிமை யா

லிலகுபுகழ் பெறுமகவி லாததுயர் கொண்டதா

லினியசேய் பெற வேண்டியே

யிதயமதி லுற்றுமவ ளெழில்செல்வ னீன்றதா

லெண்ணமுறு படி முடித்த

தலைவனென வந்துமலை மேற்பாங்கர் சன்னிதி

தனக்குமுன் னின்று வாளிற்

றன்றலை துணித்திடுஞ் சிந்தைகண் டன்புடன்

றன்பரி கலங் கொடுத்தே

மலைகாவல் தந்துவயி ரப்பெயர்ப் பெருமாள்முன்

வந்தடிமை கொண்ட கயிலை

வாசனே யிராஜலிங் கேசனே சிவநகர்

மாணிக்க மலை நாதனே. (௧௦௩)

திருத்தொண்டர் சதகம் முற்றிற்று.

வாயுவுபூசித்

அண்டர்மொழி யுட்கொண்டுமயம்.
ரவணியி லிசைந்து
மாற்றில்நீ ராடிவந் தொண்டர் சதகத்தின்
ரி லங்ன

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.